Ἡ ΚΑΙΝΗ
ΔΙΑΘΗΚΗ
Τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
ἸΗΣΟΥ͂ ΧΡΙΣΤΟΥ͂,

Μεταφρασθεῖσα

Πρὸ χρόνων ἱκανῶν εἰς ἁπλῆν φράσιν διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Μαξίμου τοῦ Καλλιουπολίτου,

Καὶ νῦν αὖθις τυπωθεῖσα διορθώτει Σεραφεὶμ ἱερομονάχου τοῦ Μιτυληναίου.

Ἐν Λονδίνῃ τῆς Βρετανίας, ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψγ.

Παρὰ Βενιαμὶν Μοτλάϊῳ, 1703.

Τοῖς ἐντευξομένοις εὐσεβέσιν καὶ ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς σωτηρίαν παρὰ Θεοῦ εὔχομαι.

ΕΠΕΙΔῊ ἡ χάρις τῆς σωτηρίου ἐνανθρωπίσεως τοῦ θείου λόγου δὲν ἦλθεν διὰ ἄλλο παρὰ διὰ τὴν ἐδικήν μας σωτηρίαν καθὼς ὁ Παῦλος βοᾷ λέγων, Τίτ. κεφ. β'. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὰ τοῦτο πρέπον καὶ ἀναγκαῖον εἶναι κάθε θεοσεβὴς Χριστιανὸς νὰ γίνεται μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπήκοος τῆς διδαχῆς τῆς χάριτός του τῆς διδασκούσης τὴν ἀπάρνησιν τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν διὰ τὴν σωτηρίαν του· ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐταπείνωσεν τὸν λόγον του μέχρι θανάτου καὶ τοιούτου θανάτου σταυρικοῦ, διὰ νὰ μᾶς δώσῃ παράδειγμα νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν, καθὼς εἶπεν αὐτός του εἰς τοὺς ἀποστόλους του, ὅταν ἔνιψεν τὰ ποδάριά τους διὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὸ παράδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης. τὸ ὁποῖον ὁ Πέτρος εἰς τὴν α'. του ἐπισ. β' κα'. τὸ ὀνομάζει ὑπογραμμὸν τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν, καθὼς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης α' ἐπισ. β' ς'. ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν· διατὶ καὶ αὐτὸς μὲ τὴν ἄκραν του ταπείνωσιν καὶ ὑπακοὴν ἐξήλει-

ψεν τὸ καθημῶν χειρόγραφον καρφώνοντάςτο εἰς τὸν σαυρὸν, καὶ ἐθεράπευσεν καὶ ἰάτρευσεν τὴν προπατορικήνμας ἁμαρτίαν καὶ κατάραν, τὴν παράβασιν καὶ ὑφεειφάνιαν. καὶ διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ εἰδοῦμεν ἀλλοῦ παρὰ εἰς τὴν ἁγίαν γραφὴν, διὰ τοῦτο πρέπον καὶ ἀναγκαῖον εἶναι εἰς καθε θεοσεβῆν Χριστιανὸν ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ γνῶσις τῆς ἁγίας γραφῆς μάλιστα δὲ καὶ ἡ πρᾶξις, ἐπειδὴ κατὰ τὸν Παῦλον, Ῥωμ. β΄. ιγ΄. οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου, ἀλλὰ οἱ ποιηταὶ τοῦ λόγου δικαιωθήσονται· ἔπρεπεν ὅμως κατὰ τὸν Χρυσόστομον νὰ μὴν χρειαζόμεθα γραφαῖς καὶ γράμματα, ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν καθαρισμέναις καὶ λαμπρυμέναις ὡσὰν τὸ χαρτὶ τὰς καρδίαις μας διὰ νὰ τυπωθῇ ἀπάνω εἰς αὐταῖς ὡσὰν εἰς τὸ χαρτὶ μὲ μελάνι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἤγουν ὁ νόμος του διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ἠῤῥημένον, β Κορ γ΄. γ΄. Καὶ δώσω ὑμῖν τὸν νόμον, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις. ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀναξιότητάμας (φιλάνθρωπος γὰρ ὢν ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἀπόρριξεν τελείως) ἐνομοθέτησεν ἀντὶς διαμέσου τοῦ πνεύματος, διαμέσου ἄσπρου χαρτίου καὶ μαύρου μελανίου νὰ μᾶς μιλῇ· διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ χρεωστεῖ εἶναι κάθε θεοσεβὴς Χριστιανὸς νὰ ξεύρῃ καὶ νὰ κάμνῃ τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ τοῦ ὁποίου εἶναι μαθητὴς, ἐξαιρέτως οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι λέγονται κήρυκες καὶ καταγγελταὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐπειδὴ πῶς ἤθελεν εἴποθῇ τινὰς μαθητὴς τινὸς μαστόρου, ἀνίσως καὶ δὲν μετέχει ἀπὸ τὴν τέχνην του. διὰ τοῦτο πρέπον καὶ ἀναγκαῖον φαίνεται πῶς νὰ εἶναι ἡ ἀνάγνωσις καὶ κατάληψις τῆς θείας γραφῆς· καὶ κατ' ἐξαίρετον δὲ τόπον χρεωστικῶς εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὴν περιέχονται ὅλα τὰ ζητούμενα τὰ πρὸς τὴν σωτηρίανμας διατὶ εἰς αὐτὴν εὑρίσκεις πάσαις ταὶς ἀρεταὶς ἐν τρόποις δὲ ταὶς γενικὰς τῆς δικαιοσύνης, ὡς ὅταν λέγει, Λουκ. ς΄.

καθὼ

καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ϗ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. τὴν φρόνησιν, ὡς ὅταν λέγει, Ματθ. κεφ. ι΄. ιϛ΄. Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις ϗ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. τὴν σωφροσύνην, ὡς ὅταν λέγει, Ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν ᾖ λέγειν πίστιν ϗ ἀγάπην, τὰ κήρυγμα, περὶ τῶν ὁποίων ξαρχῆς ἐγράφη τὸ εὐαγγέλιον, ϗ τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἐγράφηκαν ξαρχῆς. καθὼς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάν. κεφ. κ΄ λα΄. Διὰ νὰ πιστεύετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ϗ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχετε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ἀκόμι εἰς αὐτὴν εὑρίσκεις τὰ δόγματα, τὰς ἐντολάς, τὰς ἀπειλάς, τὰς ἐπαγγελίας· ϗ αἱ ἐπαγγελίαι εἶναι διὰ ἐκείνους ὁποῦ ἐπίστευσαν τὰ δόγματα ϗ ἐφύλαξαν τὰς ἐντολάς· ὡς καθὼς αἱ ἀπειλαί, διὰ ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἐπίστευσαν τὰ δόγματα, μήτε ἐφύλαξαν τὰς ἐντολάς· ϗ διὰ νὰ εἰπῶ συντόμως, εἰς αὐτὴν τὴν θείαν γραφὴν κρέμεται ὅληκας ἡ σωτηρία, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεὸς διαμέσου τῆς ἐνανθρωπήσεως, σταυρώσεως τε ϗ ταφῆς τοῦ μονογενοῦς του υἱοῦ. Ποῖος λοιπὸν ἤθελεν εἶσθαι ἐκεῖνος ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς ὁποῦ νὰ ἀμελᾷ ἢ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς θείας γραφῆς, ἠξεύροντας ὅτι εἰς αὐτὴν περιέχεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἰς αὐτὴν κέκρυπται ὁ μαργαρίτης ὁ σωτὴρ ἡμῶν; παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν πιστεύει ὅτι τὸ εὐαγγέλιον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη, παρακινούμενος ἀπὸ τὸν μισόκαλον ϗ ἐχθρὸν τῆς σωτηρίας μας ϗ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ· τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν ἐφανίσθηκεν, ἀλλὰ μήτε ἀκούσθηκεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, τό, νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἀνάγνωσις τῆς θείας γραφῆς, ἀλλὰ μάλιστα τὸ ἐναντίον· ὡς καθὼς φαίνεται εἰς διαφόρους τόπους τῶν ἁγίων συνόδων ϗ τῶν ἁγίων πατέρων, ἐξαιρέτως εἰς τὴν Βηθλεεμίτικην σύνοδον ὁποῦ γράφει ῥητῶς ὅτι κανένα δὲν ἐμποδίζει ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν ἀνάγ-

γνῶσιν τῆς θείας γραφῆς, εἶναι βέβαιον, ὅτι δὲν δίδει ἐξουσίαν τοῦ καθενὸς ἁπλοῦ ἀνθρώπου νὰ γίνεται ἐξηγητὴς καὶ διδάσκαλος τῆς θείας γραφῆς, διὰ νὰ φυλάττεται ἡ τάξις τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον τὸν λέγοντα, μὴ πάντες ἀπόστολοι, μὴ πάντες προφῆται· ἀλλὰ κατ' αὐτὸν ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ καὶ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ· διατὶ τὰ χαρίσματα τοῦ πνεύματος εἶναι διάφορα καὶ ὅλοι δὲν ἔχουσι τὰ αὐτὰ χαρίσματα ἀμὴ ἄλλος ἄλλο καὶ ἄλλος ἄλλο· διὰ τοῦτο καθένας κατὰ τὸ χάρισμά του ἂς μεταχειρίζεται τὸ ἰδιόν του εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀπόστολον· πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. ἐπειδὴ μήτε ῥάπτης ῥάβγει παπούτζια· μητὲ παπουτζῆς ῥοῦχα, ἀλλὰ ἀναγινώσκοντας τὴν θείαν γραφὴν, πρέπει πρῶτον μὲ πνευματικοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ, καὶ ὄχι μὲ σαρκικούς, καὶ δεύτερον ὁ σκοπὸς τῆς ἀναγνώσεως νὰ εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν του, καὶ ὄχι διὰ φιλονεικείαις καὶ μαλώματα, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς διεφθαρμένης μας φύσεως· καὶ τότε ἡ ἀνάγνωσις τῆς θείας γραφῆς εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει σύγκρισιν μὲ κανένα ἄλλο πρᾶγμα. Διὰ τοῦτο λοιπὸν βλέποντας τὴν στέρησιν τοῦ τοιούτου ἀγαθοῦ εἰς τὸ γένος μας (ὅπου κατεξαίρετον σχεδὸν πρέπει (καθὼς ποτὲ ὁ νόμος τοῦ Ἰσραὴλ) μᾶς ἐδόθηκεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν διαμέσου τῆς θείας χάριτος εἰς τὴν γλῶσσαν μας ἡ θεία γραφή, καὶ τώρα μᾶς ἀναγγέλλουν τὰ ἔθνη, πῶς εἰς τοὺς λόγους μας νὰ ἐπληρώθη τάχατες ἡ προφητεία, τὸ, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν.) θείῳ ζήλῳ κινηθεὶς καὶ παρὰ τινῶν θεοσεβῶν παρακινηθεὶς (καίπερ ἀνάξιος ὢν τοῦ τοιούτου ἔργου) μὲ τὸ νὰ εὕρω προεξηγημένην τὴν θείαν γραφὴν εἰς πεζὴν φράσιν, τὴν ἐμετατύπωσα, διορθώσας μερικὰ, συμβάλλοντάς τα μὲ ἄλλαις μεταφράσαις, ἀκολουθῶν καὶ τὴν ἐξήγησιν τῶν ἁγίων πατέρων εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν· ἐξαιρέτως διὰ τινὰς ἱερεῖς καὶ μερικοὺς ἀρχι-

ερεῖς

ἱερεῖς, ὁποῦ δὲν καταλαμβάνουσιν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διὰ νὰ ἤθελαν ἠμπορέσει μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ παναγίου Πνεύματος μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κοινῆς νὰ καταλάβουσι τίποτες ἀπὸ τὸ πρωτότυπον διὰ νὰ τὸ μεταδώκουσιν εἰς τοὺς ἁπλοὺς χριστιανοὺς πρὸς ὠφέλειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν αὐτῶν καὶ δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ καὶ τὸ τί νὰ εἰπῶ διὰ τὸ γένος μας δὲν ἠξεύρω· τὰ γὰρ κρίματα Θεοῦ ἀνεξερεύνητα καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἀνεξιχνίαστοι· διατὶ ἀνάμεσα εἰς τὰ πολλὰ ὁποῦ ἐχάσαμεν, ἐλευθερίαν λέγω καὶ βασιλείαν καὶ τὰ λοιπὰ κοσμικά, ἕνα εἶναι καὶ ἐτοῦτο, τὴν παιδείαν λέγω καὶ σοφίαν· ἡ ὁποία αὐθεντοῦσεν ἕνα καιρὸν εἰς τοὺς λόγους μας ὡσὰν φυσικόν τι χάριν χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεόν. Καὶ τώρα ἀπὸ ἐμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἀμελεῖται, καὶ ἀποστρέφεται, καὶ ἐξουθενεῖται ὡσὰν βδέλυγμα· ἀπὸ τὴν ἀμέλειάν μας καὶ ἀμιμησίαν εἰς τοὺς προγόνους μας. Καὶ ἀνίσως καὶ κανένας ἠξεύρει τίποτες ἀπὸ τὴν φθόνον του, φυλάττει τὸ τοῦ Λασκάρεως Βυζαντίου γραμματικοῦ τὸ ῥητὸν καὶ τινῶν ἄλλων, τό, ὅσον ὀλίγοι τοσοῦτον ἐπαινετώτεροι· περὶ τῶν ὁποίων ἀποκρίνομαι ὅτι καλλίτερον ἄρα νὰ εἶναι ἀκρίβεια καὶ αὐτοὺς νὰ ἀποθένουσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν πεῖναν, διὰ νὰ πουλᾶται τὸ ψωμί, παρὰ νὰ εἶναι φθήνια· ὁποῦ διὰ τὴν ἀμάθειαν καὶ μόνον ἐκαταντήσαμεν ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον εἰς τὸ ἄλλον· ἀπὸ τὴν ἄκραν δηλαδὴ εὐδαιμονίαν εἰς ἄκραν δυστυχίαν καὶ ταλαιπωρίαν· ἀπὸ τὴν ἄκραν σοφίαν εἰς τὴν ἄκραν ἀμάθειαν· καὶ ἀπὸ τὴν ἄκραν τιμὴν εἰς τὴν ἄκραν ἀτιμίαν καὶ ἐξουθένησιν ἐκατασταθήκαμεν εἰς τὰ ἔθνη· τόσον ὁποῦ κἂν ἴσα μὲ τοὺς Ἑβραίους δὲν μᾶς μετροῦν· ἄμποτες δὲ καὶ νὰ εἶναι ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ δεσποτικοῦ ῥητοῦ, ὡς καθὼς νομίζω καὶ εἶναι· τοῦ, ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ διὰ νὰ μὴν σκανδαλίσω τινάς, ὅπου ἐπαγγέλλονται πῶς νὰ εἶναι φίλοι, σιωπῶ· καὶ τὸ πλέπιμον εἶναι ἐδικόν μας τὸ περισσότερον. Πρῶτον μὲν ἀπὸ τοὺς προηγητάς μας, περὶ τῶν ὁποίων σιωπῶ, ἐπειδὴ ὁ ἀμαθέστερος καὶ χειρότερος εἶμαι ἐγώ·

ἐγὼ· δεύτερον περὶ τῆς κοινῆς ἀμελείας τῶν προεστό-
των τοῦ γένους μας. Προφασιζόμενοι τὴν τυραννίαν τῶν
ἐξωτερικῶν, ὡσὰν νὰ μὴν εἶχαν οἱ προπάτορές μας
σκληρότεραις, καὶ χειρότεραις, καθὼς καὶ αὐτοὶ μό-
νοι τους τὸ ἠξεύρουσιν καὶ κανένας δὲν τὸ ἀγνοεῖ πο-
ταπαῖς σύγχυσες καὶ ταραχαῖς εἴχασιν εἰς τοὺς και-
ροὺς τῶν διωγμῶν, ἀλλὰ ἔφεγγαν ὡσὰν ἀστέρες πολύ-
φωτοι εἰς τὸ νοητὸν στερέωμα. καὶ ἀκόμα ἕως τὴν σή-
μερον ἂν καλὰ καὶ αὐτοί τους νὰ ἐμίσεψαν ἀπὸ λόγου-
μας, ὅμως τὰ ἔργα καὶ ἡ πράξιές τους λάμπουσιν εἰς
ὅλην τὴν οἰκουμένην ὡς ὁ ἥλιος, ὥστε καὶ ἀπ' αὐ-
τοὺς τοὺς ἐχθρούς μας καὶ διώκτας νὰ ἐπαινοῦνται καὶ νὰ
φημίζονται καὶ ἡ αἰτία εἶναι μὲ τὸ νὰ ἐνίκησαν τὸν
διάβολον εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀκμῆς του. διατὶ ἀλλέως,
πῶς θέλει στεφανωθεῖ ὁ ἀθλητὴς, ἂν δὲν νικήσῃ τὸν
ἐχθρόν του εἰς τὸν πόλεμον; ἢ πῶς θέλει ἐπαινεθεῖ
ὁ κυβερνήτης ἂν δὲν κυβερνήσῃ καὶ σώσῃ τὸ καρά-
βι εἰς τὴν φορτοῦνα. διατὶ εἰς τὴν γαλήνην καὶ αὐ-
τὸς ὁ ἀπειρότατος ναύτης τὸ κυβερνᾷ, καὶ κα-
νεὶς δὲν τὸν ἐπαινᾷ· ὅμως μὲ τὸ νὰ εἶναι ὁ σκο-
πός τους διὰ νὰ δοξάσουν μόνον τοῦ λόγου τους τὰ ἑαυ-
τῶν σκοποῦσι μόνον καὶ ζητοῦσι καὶ ἀμελοῦσι τοῦ κοινοῦ·
ῥητῶς τὰ περὶ σπουδῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐναντίον τῆς
τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας κατὰ τὸ β, γ, δ, ε, καὶ ς'ον
κανόνα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ζ. συνόδου. διατὶ
ὁ Χριστὸς ὄχι διὰ λόγου του, ἀλλὰ διὰ λόγου μας ἐ-
σταυρώθη καὶ ἀπέθανεν. παρακαλῶ δὲ τοὺς ἀναγινώ-
σκοντάς μας νὰ μοῦ συγχωρέσουν. διατὶ ὄχι διὰ νὰ ἐξου-
θενήσω τοὺς προεστοὺς, γράφω ταῦτα; μὴ γένοιτο.
ἀλλὰ διὰ νὰ ἐλέγξω τὴν εἰς τὸ κοινόν τους ἀμέλει-
αν· (ὁ γὰρ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖ) ἐ-
ξαιρέτως τὴν εἰς τὰ περὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ μάλι-
στα τὴν εἰς τὰ περὶ σπουδῆς. ἀλλὰ πῶς ἠμποροῦν νὰ
φροντίζουν περὶ αὐτῆς μὴ ἔχοντές την αὐτοί; καθὼς
λέγει ὁ Ναζιανζινός: βούλονται γὰρ ἅπαντες ἵνα ἐν
κοινῷ τὸ κατ' αὐτοὺς κρύπτεσθαι· τουτέστι, θέλουσι
νὰ σκεπάζεται ἡ πομπή τους μὲ τὴν κοινὴν ἀμάθει-

αν, κατὰ τὸν τοῦ Αἰσώπου μῦθον· μὲ τὸ νὰ κόψῃ ἡ ἀλε-
πού τὴν οὐράτης εἰς τὴν παγίδα, ἐσυμβούλευεν νὰ κό-
ψουν οἱ ἀλεποῦδες ὅλαις τὲς οὐραῖς των, διὰ νὰ μὴν
τὲς βαροῦν. καθὼς ἔκαμεν ὁ ἅγιος παλαιῶν πατρῶν
εἰς τὴν πάτρα, ὅπου ἐχάλασε τὸ σχολεῖον διὰ
νὰ μὴν μανθένουν οἱ ἱερεῖς του γράμματα διὰ νὰ
εἶναι μόνος του σοφός. ὡς καθὼς ἐβουλήθηκεν καὶ τινὰς
ἄλλος νὰ τὸ κάμῃ εἰς τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως σχο-
λεῖον εἰδὲ πάλιν καὶ τῶν κακοφαίνεται, (ὁ ζῆλος μὲ
ἀναγκάζει νὰ αὐθαδιάζω) ἂς στοχάσουν τοὺς ἐγκει-
τούς των· τῆς Μεθύμνης λέγω καὶ Σηλυβρίας (ἂς εἶναι κα-
λὰ τὸ μανσοῦπα) αἰσχύνομαι γὰρ λέγειν Καισαρείας καὶ
τοὺς ὁμοίους του, περιττόθρονοι γάρ εἰσιν ὅπου μάλιστα, εἰς
τοὺς τοιούτους τόπους ἔπρεπε νὰ πέμπουσι τοὺς ἐξαι-
ρετωτέρους διὰ νὰ φυλάγουσι τὰ πρόβατα ἀπὸ τοὺς
λύκους, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχουσι τίποτες κέρδος
δὲν τοὺς μέλλει. Ἐπειδὴ δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς
τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ. μήτε εἰς τὴν σπουδὴν καὶ προκοπὴν τῶν ἀν-
θρώπου, μήτε εἰς τὸν χριστιανισμόν του, ἀλλὰ μᾶλ-
λον εἰς τὸν χρηματισμόν του· καὶ ἂν εἶναι καὶ κανένας
ὅπου νὰ τοῦ ἐχαρίσθηκεν κάτι τι ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἀν-
τὶς τὴν διπλὴν τιμὴν, ὅπου γράφει ὁ ἅγιος Παῦ-
λος νὰ ἀξιώνεται, εἶναι ἀποσκορπισμένος καὶ κα-
ταφρονεμένος ὡσὰν μηδὲ τίποτες· (καὶ διὰ νὰ μὴν
ἀμφιβάλῃ κανεὶς, ὅτι ἀπὸ ζῆλον καὶ ὄχι ἀπὸ πάθος
γράφω, βάλλω τὸν Θεὸν μάρτυρα καὶ τὴν πεῖραν ἀρε-
τῆς ζωντανὸν παράδειγμα) τὸ ὁποῖον προέρχεται
ὄχι ἀπὸ κανένα ἄλλο, παρὰ ἀπὸ τὸν φθόνον τῆς ὑπε-
ρηφανίας. διατὶ ἂν καλὰ καὶ νὰ ἀπολέσαμεν ὅτι καὶ
ἂν εἴχαμεν ὡς καθὼς εἴπαμεν παραπάνω, ὅμως τὴν
αἰτίαν τοῦ χαμοῦ, ἀκόμι ὅσον ἠμποροῦμεν σφικτὰ
τὴν κρατοῦμεν, τουτέστι τὴν ὑπερηφάνειαν, καθὼς εἶ-
ναι φανερὸν καὶ νὰ τὸ ἀρνηθοῦμεν κατὰ τὸν εὐαγγελι-
στὴν Ἰωάν. δὲν ἠμποροῦμεν, διατὶ κάμνομεν τὸν Θε-
ὸν ψεύστην, ὅπου ὁ Παῦλος γράφει, πᾶς ἄνθρω-
πος ψεύστης κατὰ τὸν Δαβὶδ, καὶ ὁ Θεὸς ἀληθινὸς,

καὶ

καὶ διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον, οἱ διῶκται καὶ ἐχθροί μας εὑρίσκοντάς τους ἔτζι ἀπηλπισμένους γίνονται ὡσὰν ψαράδες καὶ τοὺς ἁρπάζουσιν μὲ τὸ ἀγκίστρι τοῦ Σατανᾶ μὲ τὸν χρυσὸν δηλαδὴ καὶ τὴν ματαίαν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ τοὺς κάμνουσιν ὄργανα καὶ μᾶς πολεμοῦσιν ὡς καθὼς ποτὲ τὸν Λέων ἀλλάπον καὶ τώρα τὸν Παπαδόπουλον. Δέομαι ὅμως καὶ παρακαλῶ τοὺς θεοσεβεῖς μου παρευθὺς νὰ μοῦ συγχωρέσουν ὡσὰν ἀνάξιον καὶ ἀχρεῖον δοῦλον καὶ τέκνον τους ἐν Χριστῷ περὶ τῆς ἀδολεσχίας καὶ αὐθαδίας μου. Ἐπειδὴ ποῖος εἶμαι ἐγὼ νὰ νουθετῶ καὶ νὰ ἐλέγχω τοὺς ἐνύλους ἀγγέλους τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. καὶ ἂς μὴν δεχθοῦσι τὰ λόγια καὶ ἐλεγμούς μου ὡσὰν λογικοῦ (διατὶ ὁ ζῆλος τῆς ἁγίας μητρός μου μὲ ἐμώρανεν) ἀμὴ ὡσὰν τοῦ ἀλόγου πετεινοῦ ὁ Πέτρος τὴν φωνήν. Ἄμποτες νὰ δώσῃ Κύριος ὁ Θεὸς καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν ἀξίων πατέρων μας παρόντων καὶ ἀπόντων, ἀμήν. Ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος.

͵α ψ γ.

Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος

ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

Εὐαγγέ-

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ τῆς
γενέσεως τοῦ
Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τοῦ υἱοῦ
τοῦ Δαβὶδ, τοῦ
υἱοῦ τοῦ Ἀβρα-
άμ.
2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰ-
σαάκ. καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν
Ἰακώβ. καὶ ὁ Ἰακὼβ ἐγέννησε
τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφούς του.
3 Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν
Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἀπὸ τὴν
Θάμαρ. καὶ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν
Ἐσρώμ. καὶ ὁ Ἐσρὼμ ἐγέννη-
σε τὸν Ἀράμ.
4 Καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. καὶ Ἀμιναδὰβ ἐ-
γέννησε τὸν Ναασσών. καὶ Να-
ασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών.
5 Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν
Βοὸζ ἀπὸ τὴν Ῥαχάβ. καὶ
Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἀπὸ
τὴν Ῥούθ. καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε
τὸν Ἰεσσαί.
6 Καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν
Δαβὶδ τὸν βασιλέα. καὶ Δαβὶδ
ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολο-
μῶνα ἀπὸ τὴν γυναῖκα τοῦ
Οὐρίου.
7 Καὶ ὁ Σολομὼν ἐγέννησε
τὸν Ῥοβοάμ. καὶ Ῥοβοὰμ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀβιά. καὶ Ἀβιὰ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀσά.
8 Καὶ Ἀσὰ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σαφάτ. καὶ Ἰωσαφὰτ ἐγέννησε
τὸν Ἰωράμ. καὶ Ἰωρὰμ ἐγέννησε
τὸν Ὀζίαν.
9 Καὶ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰ-
ωάθαμ. καὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε
τὸν Ἄχαζ. καὶ Ἄχαζ ἐγέννησε
τὸν Ἐζεκίαν.
10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν
Μανασσῆν. καὶ Μανασσῆς ἐγέν-
νησε τὸν Ἀμμών. καὶ Ἀμμὼν ἐγέν-
νησε τὸν Ἰωσίαν.
11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν
Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του.
εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐμετα-
τοπίσθηκαν εἰς τὴν Βαβυλῶ-
να.
12 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν με-
τατόπισιν τῆς Βαβυλῶνος, ὁ Ἰε-
χονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. καὶ
Σαλαθιὴλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβά-
βελ.
13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε
τὸν Ἀβιούδ. καὶ Ἀβιοὺδ ἐγέννησε
τὸν Ἐλιακείμ. καὶ Ἐλιακεὶμ
ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.
14 Καὶ Ἀζὼρ ἐγέννησε τὸν
Σαδώκ. καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν
Ἀχείμ. καὶ Ἀχεὶμ ἐγέννησε τὸν
Ἐλιούδ.
15 Καὶ Ἐλιοὺδ ἐγέννησε τὸν
Ἐλεάζαρ. καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέν-
νησε τὸν Ματθάν. καὶ Ματθὰν
ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.
16 Καὶ Ἰακὼβ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας,
ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη Ἰησοῦς
ὁ λεγόμενος Χριστός.
17 Ὅλαις λοιπὸν οἱ γενεαῖς
ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ ἕως τοῦ Δα-
βίδ, εἶναι δεκατέσσαρες γενε-
αῖς. καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἕως τοῦ
μετατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶνος,
εἶναι δεκατέσσαρες γενεαῖς, καὶ
ἀπὸ τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς Βαβυ-
λῶνος, ἕως τοῦ Χριστοῦ εἶναι δε-
κατέσσαρες γενεαῖς.

18 Καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέτοιας λογῆς ἐγίννηκεν, ἐπειδὴ ἡ μητέρα του ἡ Μαρία ἀρρεβωνιάσθη τὸν Ἰωσὴφ, πρὶν τοῦ νὰ ἔλθουν μαζὴ, εὑρέθη ἐγκαστρωμένη ἀπὸ πνεῦμα ἅγιον.

19 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἄνδρας της μὲ τὸ νὰ εἶναι δίκαιος μὴ θέλοντας νὰ τὴν φανερώσῃ, ἠθέλησε κρυφὰ νὰ τὴν ἀφήσῃ.

20 Καὶ τοῦτα αὐτὸς ἔχοντας εἰς τὸν νοῦν του, παρευθὺς ἄγγελος κυρίου τοῦ ἐφάνη εἰς τὸ ὄνειρόν του καὶ λέγει του, Ἰωσὴφ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴν φοβηθῇς νὰ πάρῃς τὴν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου. διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐσυλλήφθη εἰς αὐτὴν εἶναι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

21 Καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν καὶ θέλεις τὸν ὀνομάσει Ἰησοῦν. διατὶ αὐτὸς θέλει σώσει τὸν λαόν του ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας του.

22 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντας,

23 Ἰδοὺ, νὰ ἡ παρθένος θέλει ἐγκαστρωθῇ, καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλουσιν κράξει τὸ ὄνομά του Ἐμμανουὴλ, τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεται, μετ' ἐμᾶς ὁ Θεός.

24 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ σηκονόμενος, ἀπὸ τὸν ὕπνον ἔκαμε, καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος κυρίου. καὶ ἐπῆρε τὴν γυναῖκά του.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἕως ὁποῦ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ὡσὰν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, νὰ, καὶ ἦλθαν μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα λέγοντες,

2 Ποῦ εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁ ποῦ ἐγεννήθη, διατὶ ἐμεῖς εἴδαμεν τὸν ἀστέρα του εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ ἤλθαμεν νὰ τὸν προσκυνήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ἐσυγχίσθη, καὶ ὅλα τὰ Ἱεροσόλυμα μαζὶ μετ' αὐτόν.

4 Καὶ μαζώνοντας ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ τοὺς ἐρώταν, ποῦ γεννᾶται ὁ Χριστός.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν, εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. διατὶ ἔτζι ἐγράφη διὰ μέσου τοῦ προφήτου.

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ τοῦ Ἰούδα, καθόλου δὲν εἶσαι μικροτάτη ἀνάμεσον εἰς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Ἰούδα. διατὶ ἀπὸ σένα θέλει ἔυγει ἡγούμενος ὁ ὁποῖος θέλει ποιμάνει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης κράζοντας κρυφὰ τοὺς μάγους, ἐξέταξε ἀκριβὰ ἀπ' αὐτοὺς τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρος ὁ ποῦ ἐφάνη.

8 Καὶ πέμποντάς τους εἰς τὴν Βηθλεὲμ τοὺς εἶπε. σύρτε καὶ ἐξετάζετε καλὰ ἀκριβῶς διὰ τὸ παιδίον, καὶ ὡσὰν τὸ εὕρετε δότε μου εἴδησιν διὰ νὰ πάγω καὶ ἐγὼ νὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ βασιλέως ἐδιέβησαν. καὶ νὰ, πάλιν ὁ ἀστέρας ὁποῦ εἶδαν εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ ἐπήγαινεν ὀμπροστά τους, ἕως ὁποῦ ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην καὶ πολλά.

11 Καὶ ἔσοντας νὰ ἔλθουσιν εἰς τὸ σπίτι, ηὗρηκαν τὸ παιδίον μαζὶ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μάνα του καὶ ἔπεσαν καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν

σκιώνησαν καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θη-
σαυρούς των τοὺς ἔφεραν χαρί-
σματα, χρυσάφι καὶ λίβανον
καὶ σμύρναν.
12 Καὶ ἔσοντας νὰ τοὺς ἀπο-
καλυφθῇ εἰς τὸ ὄνειρόν τους νὰ
μὴν μεταγυρίσουν εἰς τὸν Ἡρώ-
δην. ἀπὸ ἄλλην στράταν ἀνε-
χώρησαν εἰς τὸν τόπον τους.
13 Καὶ ὥσταν ἀνεχώρησαν
αὐτοί, παρευθὺς ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὄνει-
ρόν του, καὶ λέγει του, σηκώσου καὶ
ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα-
του, καὶ φύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον,
καὶ ἂς εἶσαι ἐκεῖ, ἕως ὁποῦ νὰ
σοῦ εἰπῶ. διατὶ μέλλει ὁ Ἡρώ-
δης νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον νὰ
τὸ χαλάσῃ.
14 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθη-
κεν καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μάνα του τὴν νύκτα καὶ ἀνεχώ-
ρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.
15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως ὁποῦ
ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης. διὰ νὰ
πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη
ἀπὸ τὸν Κύριον. διὰ μέσου τοῦ
προφήτου, ὁποῦ λέγει, ἀπὸ τὴν
Αἴγυπτον ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
16 Τότε βλέποντας ὁ Ἡ-
ρώδης, πῶς ἐγελάσθη ἀπὸ τοὺς
μάγους, ἐθυμώθη κατὰ πολλά. καὶ
ἔστειλεν ἀνθρώπους καὶ ἐφόνευσεν
ὅλα τὰ παιδία ὁποῦ ἦτον εἰς
τὴν Βηθλεέμ, καὶ εἰς ὅλα της
τὰ σύνορα ἀπὸ δύο χρονῶν
καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρὸν ὁποῦ
ἐβεβαιώθηκεν κατὰ λεπτῶς ἀπὸ
τοὺς μάγους.
17 Τότε ἐπληρώθη ἐκεῖνο ὁ-
ποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἱερεμίαν τὸν
προφήτην ὁποῦ λέγει·
18 Φωνὴ ἀκούσθη εἰς τὴν
Ραμᾶ, πολὺς θρῆνος καὶ πολ-
λὰ κλάμματα, καὶ πολλοὶ ἀναστε-
ναγμοί. ὁποῦ ἔκλαιγεν ἡ Ραχὴλ
τὰ παιδία της· καὶ δὲν ἤθελε νὰ
παρηγορηθῇ, διατὶ δὲν εἶναι πλέον.
19 Καὶ ὥσταν ἀπέθανεν ὁ
Ἡρώδης, παρευθὺς ἄγγελος
Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸ
ὄνειρόν του εἰς τὴν Αἴγυπτον.
20 Λέγοντας, σηκώσου καὶ ἔ-
παρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα-
του. καὶ ἄμε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσ-
ραήλ. διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐ-
γύρευαν νὰ πάρουν τὴν ζωὴν
τοῦ παιδίου ἀπέθαναν.
21 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθηκε
καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μά-
νατου καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραήλ.
22 Ἀμὴ ὥσταν ἔμαθεν, ὅτι
ὁ Ἀρχέλαος βασιλεύει εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, ἀντὶς τὸν Ἡρώδην τὸν
πατέρα του, ἐφοβήθη νὰ πάγει
ἐκεῖ, καὶ ἔσοντας νὰ τοῦ ἀποκα-
λυφθῇ εἰς τὸ ὄνειρόν του, ἀνεχώ-
ρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.
23 Καὶ πηγαίνοντας ἐκατοί-
κησεν εἰς τὴν πόλιν ὁποῦ λέ-
γουν Ναζαρέτ. διὰ νὰ πλη-
ρωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπαν οἱ προ-
φῆται, ὅτι θέλει καλεσθῇ Να-
ζωραῖος.

Κεφ. γʹ. 3.

ΚΑὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
ἔρχεται ὁ Ἰωάννης ὁ βα-
πτιστὴς κηρύττοντας εἰς τὴν ἔ-
ρημον τῆς Ἰουδαίας.
Καὶ λέγοντας, μετανοεῖτε,
ὅτι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.
3 Ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ
ποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἡσαΐαν τὸν
προφήτην, λέγοντα, φωνὴ ἐ-
κείνου ὁποῦ βοᾷ μέσα εἰς τὴν
ἔρημον, ἑτοιμάσετε τὴν στρά-
τα τοῦ Κυρίου. κάμετε ἴσους τοὺς
δρόμους του.
4 Καὶ ἐτοῦτος ὁ Ἰωάννης
εἶχε τὸ ροῦχόν του ἀπὸ μαλλὶ τῆς

καμήλας. ϗ μὲ ζωνάρι πετ-
ζένιον ἦτον ζωσμένος. ϗ τὸ
φαγίτου ἦτον ἀκρίδες ϗ μέ-
λι ἄγριον.
5 Τότε ἐπήγαινεν ἔξω ἡ Ἱε-
ρουσαλὴμ εἰς αὐτὸν, ϗ ὅλη ἡ
Ἰουδαία, ϗ ὅλα τὰ περίχωρα
τοῦ Ἰορδάνου.
6 Καὶ ἐβαπτίζουνταν εἰς τὸν
Ἰορδάνην ἀπ᾽ αὐτὸν, ἐξομο-
λογούμενοι τὰς ἁμαρτίας τους.
7 Καὶ ὡσὰν εἶδε πολλοὺς ἀ-
πὸ τοὺς Φαρισαίους ϗ ἀπὸ τοὺς
Σαδδουκαίους, ὁ ποῦ ἐρχουντην εἰς
τὸ βάπτισμά του τοὺς ἔλεγε. γεν-
νήματα τῶν ὀχένδρων, τίς σᾶς
ἐδίδαξε νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν
ὀργὴν ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ;
8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετανοίας.
9 Καὶ μὴν σᾶς φαίνεται νὰ
λέγετε μέσασας; ἐμεῖς ἔχομεν
πατέρα τὸν Ἀβραάμ. Διατὶ
σᾶς λέγω. ὅτι ὁ Θεὸς δυνέ-
ται ϗ ἀπὸ τὰς πέτραις ἐτούταις
νὰ σηκώσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀ-
βραάμ.
10 Καὶ νὰ, ϗ τὸ τζεκούρι εἰς
τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου κεῖται. κάθε
δένδρον λοιπὸν ὁποῦ δὲν κάνει
καλὸν καρπὸν, κόπτεται ϗ βά-
λεται εἰς τὴν φωτίαν.
11 Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ
τὸ νερὸ εἰς μετάνοιαν, ἀμὴ ἐ-
κεῖνος ὁποῦ ἔρχεται κατοπόδι-
μου, εἶναι δυνατώτερόσμου. τοῦ
ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος
νὰ σηκώσω τὰ παπούτζιά του.
αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ
πνεῦμα ἅγιον ϗ μὲ φωτία.
12 Εἰς τοῦ ὁποίου τὸ χέρι εἶναι
τὸ φτυάρι ϗ θέλει καθαρίσει
τὸ ἁλώνιτου. ϗ θέλει μαζώξει
τὸ σιτάρι του εἰς τὸ ἀμπάριτου.
ἀμὴ τὸ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαύ-
σει μὲ φωτία ὁποῦ δὲν σβεῖ
ποτέ.

13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀ-
πὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορ-
δάνην εἰς τὸν Ἰωάννην νὰ βα-
πτισθῇ ἀπ᾽ αὐτόν.
14 Ἀμὴ ὁ Ἰωάννης τὸν ἐμ-
πόδιζε λέγοντας. ἐγὼ ἔχω
χρείαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σένα,
ϗ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμένα;
15 Ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς ϗ
λέγει του ἄφησον τώρα. διατὶ
ἔτζι πρέπει ἐμᾶς, νὰ τελει-
ώσωμεν κάθε λογῆς δικαιοσύ-
νην. τότε τὸν ἄφησεν.
16 Καὶ ἀφόντις ἐβαπτι-
σθῇ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ
τὸ νερὸ, ϗ νὰ, ϗ τοῦ ἀνοίχθη-
σαν οἱ οὐρανοὶ, ϗ εἶδε τὸ πνεῦ-
μα τοῦ Θεοῦ ὁ ποῦ ἐκατέβαινεν
ὡσὰν περιστέρι ϗ ἤρχετον ἀπά-
νω του.
17 Καὶ εὐθὺς φωνὴ ἀκούσθη
ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ὁποῦ ἔλεγεν. ἐ-
τοῦτος εἶναι ὁ υἱόσμου ὁ ἠγαπημέ-
νος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύθηκα.

Κεφ. δ. 4.

ΤΟτε ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ἀπὸ
τοῦ πνεύματος, εἰς τὴν
ἔρημον, διὰ νὰ πειρασθῇ ἀπὸ
τὸν διάβολον.
2 Καὶ ἐσόντας νὰ νηστεύσῃ
σαράντα μέραις ϗ σαράντα
νύκτες, ὕστερον ἐπείνασε.
3 Καὶ πηγαίνοντας σιμάτου ὁ
πειράζων τοῦ λέγει. ἂν εἶσαι
υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ διανὰ γένουν
ἐτοῦτες οἱ πέτραις ψωμία.
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀποκρίθη.
εἶναι γεγραμμένον. ὄχι μόνον μὲ
ψωμὶ νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ
μὲ κάθε λόγον ὁ ποῦ βγαίνει ἀ-
πὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.
5 Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ διά-
βολος ϗ ἐπήγετον εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν. ϗ τὸν ἔστησεν
εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ.
6 Καὶ λέγει του, ἂν εἶσαι υ-

ὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίξε τὸν λόγου σου κάτω. διατὶ εἶναι γεγραμμένον, ὅτι θέλει προστάξει τοὺς ἀγγέλους του διὰ λόγου σου, καὶ θέλουν σὲ σηκώσει ἀπάνω εἰς τὰ χέρια τους νὰ μὴν σκοντάψῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸ ποδάριόν σου.

7 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς πάλιν, γεγραμμένον εἶναι καὶ ἐτοῦτο, ὅτι τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σου, νὰ μὴν τὸν δοκιμάσῃς.

8 Πάλιν πέρνει τον ὁ διάβολος καὶ ἀνεβάζει τον εἰς ἕνα ὄρος πολλὰ ὑψηλὸν καὶ δείχνει του ὅλαις ταῖς βασιλείαις τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν τους.

9 Καὶ λέγει του, ἐτοῦτα ὅλα θέλω σου τὰ δώσει ἂν πέσῃς νὰ μὲ προσκυνήσῃς.

10 Τότε τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς ἄμε ὀπίσω μου Σατανᾶ, διατὶ εἶναι γεγραμμένον ὅτι τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

11 Τότε τὸν ἄφησεν ὁ διάβολος, καὶ παρευθὺς ἤλθασιν ἄγγελοι καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν.

12 Καὶ ὡσὰν ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐπαρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφίνοντας τὴν Ναζαρὲτ, ἦλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν. εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ζαβουλὼν καὶ τοῦ Νεφθαλείμ.

14 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἡσαΐου ὁποῦ λέγει.

15 Γῆ τοῦ Ζαβουλὼν. καὶ γῆ τοῦ Νεφθαλείμ: στράτα τῆς θαλάσσης. πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὸ σκότος εἶδε φῶς μέγα. καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου. τὸ φῶς ἔφεξεν εἰς αὐτούς.

17 Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ. μετανοεῖτε, ὅτι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Καὶ περιπατῶντας ὁ Ἰησοῦς σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, τὸν Σίμωνα ὁποῦ λέγεται Πέτρος. καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν του, ὁποῦ ἔρριχναν δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν. διατὶ ἦταν ψαράδες.

19 Καὶ λέγει τους ἐλᾶτε ὀπίσω μου. καὶ θέλω σᾶς κάμει ψαράδες ἀνθρώπων.

20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἀφήσαν τὰ δίκτυα καὶ τοῦ ἀκολουθήσασιν.

21 Καὶ πηγαίνοντας παρακεῖθε εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς. τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ τὸν ἀδελφόν του τὸν Ἰωάννην. μέσα εἰς τὸ καΐκι μαζὶ μὲ τὸν Ζεβεδαῖον τὸν πατέρα τους, ὁποῦ ἐμπάλωναν τὰ πλεμμάτιά τους, καὶ τοὺς ἐκάλεσε.

22 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἀφήσαν καὶ τὸ καΐκι, καὶ τὸν πατέρα τους καὶ τοῦ ἀκολουθήσασιν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν διδάσκοντας εἰς ταῖς συναγωγαῖς τους, καὶ κηρύττοντας τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρεύοντας κάθε λογῆς ἀρρωστίαν, καὶ κάθε ἀσθένειαν εἰς τὸν λαόν.

24 Καὶ ἐβγῆκεν ἡ φήμη του εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ τοῦ ἔφεραν ὅλους τοὺς ἀρρώστους ὁποῦ ἐκρατοῦνταν ἀπὸ διάφοραις ἀρρωστίαις καὶ βάσανα, καὶ δαιμονισμένους, καὶ σεληνιασμένους, καὶ παραλύτους, καὶ τοὺς ἰάτρευσε.

25 Καὶ τὸν ἀκολούθησε πολὺς
λαὸς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ
ἀπὸ τὴν Δεκάπολιν, καὶ ἀπὸ
τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰ-
ουδαίαν, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε΄. 5.

ΚΑὶ ἐκεῖνος βλέποντας τὸν
λαὸν ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ ὄ-
ρος καὶ ἐκάθισε. καὶ οἱ μαθηταὶ
δ[?]εστου ἐπῆγαν σιμάτου.
2 Καὶ ἀνοίγοντας τὸ στόματου
τοὺς ἐδίδασκε, λέγοντας.
3 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁποῦ
εἶναι πτωχοὶ εἰς τὸ πνεῦμα. ὅτι
αὐτωνῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν.
4 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁποῦ
λυποῦνται, ὅτι θέλουσι παρηγο-
ρηθῆ.
5 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁποῦ
εἶναι ἥμεροι, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι
κληρονομήσει τὴν γῆν.
6 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁποῦ
πεινοῦσι καὶ διψοῦσι τὴν δικαι-
οσύνην, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι χορ-
τασθῆ.
7 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁποῦ
εἶναι ἐλεημονιτικοὶ, ὅτι θέλουσιν
ἐλεηθῆ.
8 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁποῦ
εἶναι καθαροὶ, εἰς τὴν καρδίαν,
ὅτι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδῆ τὸν Θεόν.
9 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁποῦ
κάμουν εἰρήνην, ὅτι αὐτοὶ θέ-
λουσιν κραχθῆ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.
10 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁ ποῦ
διωχθοῦσι διὰ τὴν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτωνῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.
11 Καλότυχοι θέλετε εἶσθαι
ὅταν σᾶς ὀνειδίσουν καὶ σᾶς δι-
ώξουσι, καὶ σᾶς εἰποῦσι κάθε λο-
γῆς κακὸν λόγον ἐναντίον σας,
ψευδόμενοι, διὰ λόγου μου.
12 Χαίρεσθε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.
ὅτι ἡ πληρωμή σας εἶναι πολλὰ
εἰς τοὺς οὐρανούς. διατὶ τέτοιας
λογῆς ἐδίωξαν τοὺς προφήτας ὁ-
ποῦ ἦταν προτήτερά σας.
13 Ἐσεῖς εἶστε τὸ ἅλας τῆς
γῆς. καὶ ἐὰν τὸ ἅλας γένη ἀνά-
λατον, μὲ τί νὰ ἁλατισθῇ πλέ-
ον δὲν ἀχρήζει τίποτες παρὰ,
νὰ ῥιχθῇ ἔξω καὶ νὰ καταπα-
τηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.
14 Ἐσεῖς εἶσθε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου. μία πόλις ὁ ποῦ εἶναι ἀ-
πάνω εἰς ὄρος δὲν ἠμπορεῖ
νὰ κρυφθῇ.
15 Οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον
καὶ τὸν βάνουσι ἀπὸ κάτω εἰς τὸ
σινίκι, ἀλλὰ τὸν βάνουσιν εἰς τὴν
λυχνοστάτη, καὶ φέγγει εἰς ὅλους ὁ-
ποῦ εἶναι μέσα εἰς τὸ σπίτι.
16 Τέτοιας λογῆς ἂς λάμ-
ψη τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν εἰς
τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἰδοῦσι
τὰ καλά σας ἔργα καὶ νὰ δοξά-
σουν τὸν πατέρα σας ὁποῦ εἶναι εἰς
τοὺς οὐρανούς.
17 Μὴν λογιάσετε ὅτι ἐ-
γὼ ἦλθα νὰ χαλάσω τὸν νόμον
ἢ τοὺς προφήτας. δὲν ἦλθα νὰ
τὰ χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τὸν τε-
λειώσω.
18 Διατὶ βέβαια σᾶς λέ-
γω. ἕως ὁποῦ νὰ παρέλθῃ ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, μία ἰῶτα, ἢ
μία στιγμὴ, δὲν θέλει παρέλ-
θη ἀπὸ τὸν νόμον, ἕως ὁ ποῦ νὰ
τελειωθοῦσιν ὅλα.
19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσει
μίαν ἀπὸ τούταις ταῖς παραγγε-
λίαις ταῖς πολλὰ μικραῖς, καὶ δι-
δάξῃ τέτοιας λογῆς τοὺς ἀν-
θρώπους, πολλὰ μικρὸς θέλει
κραχθῆ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν. ἀμὴ ὅποιος τὲς κάμει
καὶ διδάξει, ἐτοῦτος θέλει κραχ-
θῆ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν.
20 Διατὶ ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι

ἂν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνησας περισσότερον ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἐμπῆ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἀκούσετε ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιοὺς νὰ μὴν φονεύσῃς. καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θέλει εἶσθαι φταίστης εἰς τὴν κρίσιν.

22 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ὀργισθῇ τὸν ἀδελφόντου χωρὶς ἀφορμήν, θέλει εἶσθαι φταίστης εἰς τὴν κρίσιν. καὶ ὅποιος εἰπῇ εἰς τὸν ἀδελφόντου ῥακά, θέλει εἶσθαι φταίστης εἰς τὸ συνέδριον. καὶ ὅποιος εἰπῇ μωρέ, θέλει εἶσθαι φταίστης εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἂν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τίποτες ἐναντίασου.

24 Ἄφησε ἐκεῖ τὸ δῶρόνσου ἔμπροστα εἰς τὸ θυσιαστήριον. καὶ σύρε πρῶτον, φιλιώσου μὲ τὸν ἀδελφόνσου. καὶ τότε ὡσὰν ἔλθῃς πρόσφερε τὸ δῶρόνσου.

25 Φιλιώσου μὲ τὸν ἐναντίον σου γλίγορα· ἕως ὁποῦ βρίσκεσαι εἰς τὴν στράταν μετ' αὐτόν, μήπως καὶ σὲ παραδώσει ὁ ἐναντίος εἰς τὸν κριτήν. καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσει εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ θέλεις βαλθεῖ εἰς τὴν φυλακήν.

26 Βέβαια σοῦ λέγω δὲν θέλεις εὔγει ἀπ' ἐκεῖ ἕως ὁποῦ νὰ πληρώσῃς ὡς καὶ τὴν ὑστερινὴν φόλα.

27 Ἠκούσετε ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιοὺς μὴν μοιχεύσῃς.

28 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ βλέπει γυναῖκα διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσει, ὁγρήγορα τὴν ἐμοίχευσε μέσα εἰς τὴν καρδιάτου.

29 Καὶ ἂν τὸ μάτισου τὸ δεξιὸν σὲ σκανδαλίζει, εὔγαλέτο καὶ ῥίξετο ἀπὸ λόγουσου, διατὶ ὠφέλιμόν σου εἶναι νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλησου, καὶ ὄχι ὅλον τὸ κορμίσου νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

30 Καὶ ἂν τὸ δεξιόν σου χέρι σὲ σκανδαλίζει κόψε καὶ ῥίξετο ἀπὸ λόγουσου. διατὶ καλλίτερόνσου εἶναι νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλησου, καὶ ὄχι ὅλονσου τὸ κορμὶ νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χωρίσει τὴν γυναῖκατου, νὰ τῆς δώσῃ διαζύγιον.

32 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτι ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκατου, ἔξω ἀπὸ ἀφορμὴν πορνείας, τὴν κάνει νὰ μοιχᾶται. καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην μοιχᾶται.

33 Ἠκούσετε πάλιν ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς. νὰ μὴν ὀμώσῃς ψέματα; ἀλλὰ νὰ δώσῃς τοῦ κυρίου τοὺς ὅρκουςσου.

34 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ὀμώσετε καθόλου μήτε εἰς τὸν οὐρανόν, διατὶ ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ.

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, ὅτι εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδιῶντου. μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι εἶναι πόλις τοῦ μεγάλου βασιλέως.

36 Μήτε εἰς τὸ κεφάλισου νὰ μὴν ὀμώσῃς, διατὶ δὲν δύνεσαι νὰ κάμῃς καμίαν τρίχα ἄσπρην ἢ μαύρην.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγοσσας ἂς εἶναι τὸ ναί, ναί. καὶ τὸ ὄχι, ὄχι. διατὶ τὸ περισσότερον ἀπὸ τοῦτα εἶναι τοῦ πονηροῦ.

38 Ἠκούσετε ὅτι ἐλαλήθη, μάτι, ἀντὶ ματίου. καὶ δόντι, ἀντὶ δοντίου.

39 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω, νὰ
μὴν ἀντιςαθῆτε τὸν κακὸν,
ἀλλὰ ὅποιος σὲ κλυπίσῃ μπάτ-
ζον εἰς τὸ δεξιόνσε μάγου-
λον, γύρισέτου καὶ τὸ ἄλλον.
40 Καὶ ὅποιος θέλῃ νὰ σὲ
σύρῃ εἰς τὴν κρίσιν, νὰ πάρῃ
τὸ πουκάμισόνσου, ἄφεισέτου
καὶ τὸ ῥοῦχόνσου.
41 Καὶ ὅποιος σὲ ἀγκαρεύ-
σει ἕνα μίλι, σύρε μαζίτου δύο.
42 Ὅποιος σοῦ ζητᾷ δόςτου. καὶ ὅποιος σοῦ γυρέψῃ δα-
νεικὸν, μὴν τὸν ἀπογυρήσῃς.
43 Ἠκούσετε ὅτι ἐλαλήθη,
ἀγάπα τὸν γείτονάσου καὶ μίσει
τὸν ἐχθρόνσου.
44 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω· ἀ-
γαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ
εὐλογεῖτε ἐκείνους ὁποῦ σᾶς
καταροῦνται. κάμετε καλὸν εἰς
ἐκείνους ὁποῦ σᾶς μισοῦσι. καὶ
παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνους ὁποῦ
σᾶς πειράζουν καὶ σᾶς κατα-
τρέχουν.
45 Διὰ νὰ γένητε υἱοὶ τοῦ
πατέρασας ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς
οὐρανοὺς ὅτι ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν
του εἰς τοὺς πονηροὺς καὶ εἰς τοὺς
ἀγαθούς. καὶ βρέχει εἰς τοὺς δι-
καίους καὶ ἀδίκους.
46 Διατὶ ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐκεί-
νους ὁποῦ σᾶς ἀγαποῦν, τί μι-
σθὸν ἔχετε; δὲν κάμνουσιν ἐ-
τοῦτο καὶ οἱ τελῶναι;
47 Ἀνίσως καὶ χαιρετᾶτε
τοὺς ἀδελφούς σας μοναχὰ, τί
περισσὸν κάμνετε; δὲν κάμ-
νουσι καὶ οἱ τελῶναι ἔτζι;
48 Ἂς εἶσθε λοιπὸν τέλειοι
καὶ ἐσεῖς, ὡς καθὼς καὶ ὁ πατήρ
σας ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
εἶναι τέλειος.

Κεφ. ς'. 6.

ΠΡοσέχετε νὰ μὴν κάμνετε
τὲς ἐλεημοσύνας σας ἐμ-
προστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ
νὰ φανῆτε εἰς αὐτούς, εἰδὲ μή;
δὲν ἔχετε μισθὸν, σιμὰ εἰς τὸν
πατέρασας ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς
οὐρανούς.
2 Ὅταν κάμνῃς τὴ λοιπὸν
ἐλεημοσύνην, μὴν διαλαλήσῃς
ἔμπροσθέν σου, καθὼς κάνουσιν
οἱ ὑποκριταὶ εἰς τὰ συναγώ-
γιάτους, καὶ εἰς τὲς ῥύμαις, διὰ
νὰ δοξασθοῦσιν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-
πους. βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
χάνουσι τὴν πληρωμήντους.
3 Ἀμὴ ἐσὺ ὅταν κάμνῃς
ἐλεημοσύνην, ἂς μὴν ἠξεύρει
ἡ ζερβήσου μερία, τί κάνει ἡ
δεξιάσου,
4 Διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐλεημο-
σύνησου, εἰς τὸ κρυφόν. καὶ ὁ
πατήρσου, ὁποῦ βλέπει εἰς τὸ
κρυφὸν, αὐτὸς θέλει σοῦ ἀπο-
δώσει εἰς τὸ φανερόν.
5 Καὶ ὅταν προσεύχεσαι νὰ
μὴν εἶσαι ὡσὰν οἱ ὑποκριτά-
δες. ὅτι ἀγαποῦσιν νὰ προσεύ-
χωνται στεκόμενοι εἰς τὰ συνα-
γώγια, καὶ εἰς τὲς γωνίαις τῶν
πλατωμάτων, διὰ νὰ φανοῦ-
σιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. ἀληθινὰ
σᾶς λέγω ὅτι χάνουσι τὴν πλη-
ρωμήντους.
6 Ἀμὴ ἐσὺ ὅταν προσεύ-
χεσαι, ἔμπα μέσα εἰς τὸ κε-
λίσου. καὶ κλεῖσε τὴν πόρτασου,
καὶ προσευχήθησε τὸν πατέρασου
ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ κρυφόν. καὶ ὁ
πατέρασου ὁποῦ βλέπει εἰς
τὸ κρυφὸν θέλει σοῦ ἀποδώσῃ
εἰς τὸ φανερόν.
7 Καὶ ὅταν προσεύχεσθε
μὴν περισσολογεῖτε ὡσὰν οἱ
ἐθνικοί. διατὶ ἐκεῖνοι λογιά-
ζουσιν, ὅτι εἰς τὴν πολυλογί-
αν τους θέλουσιν εἰσακουσθῆ.
8 Μὴν ὁμοιάσετε λοιπὸν
ἐκείνους. διατὶ ὁ πατέρασας
ἠξεύ-

ἠξεύρει ποῖα χρειάζεσθε πρό-
τιτερα παρὰ νὰ τὰ ζητήσετε.
9 Τέτοιας λόγης λοιπὸν νὰ
προσεύχεσθε ἐσεῖς. ὦ πατέρα
μας ὁ ποῦ εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου.
10 Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλείασου
ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς
εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔτζι καὶ εἰς τὴν
γῆν.
11 Τὸ ψωμίμας τὸ καθη-
μερινὸν, δὸς μας τὸ σήμερον.
12 Καὶ συγχώρησέμας τὰ
χρέημας, καθὼς καὶ ἐμεῖς συγ-
χωροῦμεν τοὺς χρεοφειλέτας
μας.
13 Καὶ μὴν μᾶς φέρεις εἰς
πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ
μας ἀπὸ τὸν πονηρόν. ὅτι ἐδική-
σου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύ-
ναμις καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Ἀμήν.
14 Διατὶ ἂν ἐσεῖς συγχω-
ρέσετε τοὺς ἀνθρώπους τὰ σφαλ-
ματάτους, θέλει συγχωρέσει
καὶ ἐσᾶς ὁ πατέρας σας ὁ οὐράνιος.
15 Ἀμὴ ἐὰν ἐσεῖς δὲν συγ-
χωρέσετε τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἁ-
μαρτίαις των, οὐδὲ ὁ πατήρ-
σας θέλει συγχωρέσει τὰ ἁ-
μαρτίαις σας.
16 Καὶ ὅταν νηστεύετε μὴν
γίνεσθε σκυθρωποὶ ὡσὰν οἱ ὑ-
ποκριτάδες· διατὶ ἐκεῖνοι
χαλνοῦσι τὴν ὄψιν τους διὰ νὰ
φαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους
πῶς νηστεύουν. βέβαια σᾶς
λέγω ὅτι χάνουσι τὴν πλε-
ρωμήν τους.
17 Ἀμὴ ἐσὺ ὅταν νηστεύῃς
ἄλειψαι τὸ κεφάλισου, καὶ τὸ
πρόσωπόνσου νίψαι.
18 Διὰ νὰ μὴν φανῇς εἰς
τοὺς ἀνθρώπους πῶς νηστεύεις.
ἀλλὰ εἰς τὸν πατέρασου ὁ ποῦ
εἶναι εἰς τὸ κρυφὸν, καὶ ὁ πατέ-
ρας σου ὁ ποῦ βλέπει εἰς τὸ κρυ-
φὸν, θέλει σοῦ ἀποδώσει εἰς τὸ
φανερόν.
19 Μὴν θησαυρίζετε θη-
σαυροὺς διὰ λόγουσας εἰς τὴν
γῆν, ἐκεῖ ὁποῦ τὸ σκουλίκι καὶ
ἡ σκουριὰ τὰ χαλᾶ. καὶ ἐκεῖ ὁ-
ποῦ οἱ κλέπται τρυποῦν καὶ κλέ-
πτουν.
20 Ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ
λόγουσας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρα-
νὸν, ἐκεῖ ὁποῦ, οὔτε σκουλήκι
τοὺς τρώγει, οὔτε σκουριὰ τοὺς
σαπίζει. οὐδὲ οἱ κλέπται τρυ-
ποῦσιν οὐδὲ κλέπτουσι.
21 Διατὶ ἐκεῖ ὁ ποῦ εἶναι ὁ
θησαυρόσσας, ἐκεῖ θέλει εἶσται
καὶ ἡ καρδίασας.
22 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου
εἶναι τὸ μάτι. ἐὰν λοιπὸν εἶ-
ναι τὸ μάτισου καθαρὸν, καὶ
ὅλονσου τὸ κορμὶ φωτεινὸν θέ-
λει εἶσται.
23 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ τὸ μάτι
σου εἶναι πονηρὸν, ὅλονσου τὸ
κορμὶ θέλει εἶσται σκοτεινόν.
ἀνίσως καὶ λοιπὸν τὸ φῶς ὁποῦ
εἶναι εἰς ἐσένα εἶναι σκότος,
πόσον θέλει εἶσται τὸ σκότος;
24 Κανένας δὲν δύναται νὰ
δουλεύῃ δύο αὐθεντάδες. διατὶ
ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει καὶ τὸν
ἄλλον θέλει ἀγαπήσει, ἢ τὸν ἕνα
θέλει κρατήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέ-
λει καταφρονήσει. δὲν ἠμπο-
ρεῖτε νὰ δουλεύετε τὸν Θεὸν, καὶ
τὸν πλοῦτον.
25 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω.
μὴν φροντίζετε διὰ τὴν ζω-
ήνσας, τί νὰ φᾶτε, καὶ τί νὰ
πίητε. μήτε τὸ κορμίσας, τί
νὰ τὸ ἐνδύσετε. ἡ ζωὴ δὲν εἶ-
ναι περισσότερη ἀπὸ τὸ φαγὶ, καὶ
τὸ κορμίσας ἀπὸ τὴν ἐνδυμα-
σίαν;
26 Στοχασθῆτε τὰ πουλία ὁ
ποῦ

ποῦ πέτουνται εἰς τὸν ἀέρα, ὅτι μὴ δὲ σπέρνουσι, μὴ δὲ θερίζουσι, μὴ δὲ μαζώνουσιν εἰς τὰ ἀποθήκαις, καὶ ὁ πατήρσας ὁ οὐράνιος τὰ θρέφει· καὶ ἐσεῖς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ' αὐτά;

27 Ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζοντας, ἠμπορεῖ νὰ προσθέσῃ καμίαν πῆχυν εἰς τὴν ἡλικίαντου;

28 Καὶ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν σας τί ἔγνοιάζεσθε; μάθετε καταλεπτῶς τὰ λουλούδια τοῦ κάμπου, πῶς αὐξάνουσι. δὲν κοπιάζουσιν, οὐ δὲ κλώθουσι.

29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μὴ δὲ ὁ Σολομὼν εἰς ὅλην του τὴν δόξαν, ἐνδύθηκεν ὡσὰν ἕνα ἀπὸ τοῦτα.

30 Καὶ ἐὰν τὰ χορτάρια τοῦ κάμπου ὁποῦ εἶναι σήμερον, καὶ αὔριον τὰ βάλλουσιν εἰς τὸν φοῦρνον, ὁ Θεὸς τέτοιας λογῆς τὰ στολίζει, πόσω μᾶλλον ἐσᾶς ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴν ἔγνοιάζεσθε τὸ λοιπὸν λέγοντες, τί νὰ φᾶμεν, καὶ τί να πιοῦμεν, καὶ τί νὰ ἐνδυθοῦμεν.

32 (Ὅτι ἐτοῦτα ὅλα, τὰ ἔθνη τὰ γυρεύουσι) διατὶ ὁ πατέρασας ὁ οὐράνιος ἠξεύρει πῶς τὰ χρειάζεσθε ἐτοῦτα ὅλα.

33 Ἀμὴ πρῶτα ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσιώνην του, καὶ τοῦτα ὅλα θέλουν σᾶς αὐγατιωθῆ.

34 Μὴν ἔχετε ἔγνοιαν λοιπὸν διὰ τὸ αὔριον. διατὶ ἡ αὐριανὴ θέλει φροντίσει τὰ ἐδικάτης. σώνει πᾶσαν ἡμέραν ὁ κόπος της.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΜΗ'Ν κρίνετε διὰ νὰ μὴν κριθῆτε.

2 Διατὶ, ὅτι λογῆς κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῆ καὶ ἐσεῖς. καὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ μέτρον, ὁ ποῦ μετρᾶτε τοὺς ἄλλους, θέλετε μετρηθῆ καὶ ἐσεῖς.

3 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλάκι ὁ ποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὸ δοκάρι, ὁ ποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι σου, δὲν τὸ στοχάζεσαι.

4 Ἢ πῶς θέλεις εἰπῆ τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἄφησέμε νὰ βγάλω τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸ μάτι σου. καὶ νὰ, τὸ δοκάρι μέσα εἰς τὸ μάτι σου.

5 Ὑποκριτά, εὔγαλε πρῶτα τὸ δοκάρι ἀπὸ τὸ μάτι σου. καὶ τότε θέλεις ἰδῆ, νὰ βγάλῃς τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴν δίδετε τὰ ἅγια εἰς τοὺς σκύλους. μὴ δὲ βάλλετε τὰ μαργαριτάριάσας, ἔμπροστὰ εἰς τοὺς χοίρους. μήπως καὶ καμίαν βολὰ τὰ καταπατήσουσι μὲ τὰ ποδάριάτους, καὶ γυρίσουν καὶ ξεσκίσουσι καὶ ἐσᾶς.

7 Ζητᾶτε, καὶ θέλει σᾶς δοθεῖ. γυρεύετε, καὶ θέλετε εὕρει. κλουπᾶτε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ.

8 Διατὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ζητᾶ, παίρνει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑρίσκει. καὶ ἐκεῖνος ὁ ποῦ κλουπᾶ, θέλει τοῦ ἀνοιχθεῖ.

9 Ἢ ποῖος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ τεσᾶς τοῦ ὁποίου ἐὰν ὁ υἱόςτου τοῦ γυρεύει ψωμί, μήνα τοῦ θέλει δώσει πέτραν;

10 Καὶ ἂν τοῦ γυρεύῃ ψάρι, μήνα τοῦ θέλει δώσει φείδι;

11 Ἂν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς μὲ ὅλον ὁποῦ εἶστε πονηροὶ, ἠξεύρετε νὰ χαρίζετε καλὰ δοσίματα εἰς τὰ παιδιάσας, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρσας ὁ οὐ-

ράνιος

ἐράνιος θέλει δώσει καλὰ εἰς ἐκείνους ὁ ποῦ τοῦ ζητοῦσι;

12 Ὅλα λοιπὸν ὅσα θέλετε νὰ σᾶς κάμνουσιν οἱ ἄνθρωποι ἔτζι κάνετε καὶ ἐσεῖς εἰς αὐτούς. διατὶ ἐτοῦτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐμπεῖτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν πόρταν. ὅτι πλατεῖα εἶναι ἡ πόρτα καὶ μεγάλη ἡ στράτα ὁποῦ φέρνει εἰς τὴν ἀπώλειαν. καὶ πολλοὶ εἶναι ὁποῦ περνοῦν ἀπ' αὐτήν.

14 Ὅτι ἡ πόρτα εἶναι στενή, καὶ τεθλιμμένη ἡ στράτα, ὁποῦ φέρνει εἰς τὴν ζωήν. καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὁ ποῦ τὴν εὑρίσκουσι.

15 Καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφῆτας οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς ἐσᾶς μὲ φορέματα προβάτων καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι λύκοι ἅρπαγες.

16 Ἀπὸ τοὺς καρπούς τους θέλετε τοὺς ἐγνωρίσει. μῆνα ἀπὸ ἀκάνθια μαζώνουσι σταφύλια; ἢ ἀπὸ τριβόλια σῦκα;

17 Τέτοιας λογῆς κάθε δένδρον καλόν, κάνει καρποὺς καλούς. καὶ τὸ κακὸν δένδρον κάνει κακοὺς καρπούς.

18 Δὲν ἠμπορεῖ τὸ καλὸν δένδρον, νὰ κάμῃ πονηροὺς καρπούς. οὔτε τὸ κακὸν δένδρον, νὰ κάμῃ καλοὺς καρπούς.

19 Κάθε δένδρον ὁ ποῦ δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν κόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

20 Ἀπὸ τοὺς καρπούς των τὸ λοιπόν, θέλετε τοὺς γνωρίσει.

21 Ὄχι καθένας ὁποῦ μὲ λέγει, Κύριε, Κύριε, θέλει ἐμπεῖ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ποῦ κάνει τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

22 Πολλοὶ θέλουσι μοῦ εἰπεῖ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, Κύριε, Κύριε, δὲν ἐπροφητεύσαμεν εἰς τὸ ὄνομά σου, καὶ μὲ τὸ ὄνομά σου ἐβγάλαμεν δαιμόνια; καὶ μὲ τὸ ἐδικόν σου ὄνομα ἐκάμαμεν πολλὰς δυνάμεις.

23 Τότε θέλω τοὺς εἰπεῖ, καὶ ἐγὼ παῤῥησία, ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώρισα. ἀναχωρεῖτε ἀπὸ μένα οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.

24 Καθ' ἕνας λοιπὸν ὁποῦ ἀκούει τὰ λόγιά μου τοῦτα καὶ τὰ κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μὲ ἕνα ἄνδρα φρόνιμον, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸ σπίτι του ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν.

25 Καὶ ἐκατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοί· καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι· καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὸ σπίτι ἐκεῖνο καὶ δὲν ἔπεσε. διατὶ ἦτον θεμελιωμένον εἰς τὴν πέτραν.

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ὁ ποῦ ἀκούει τὰ λόγιά μου τοῦτα καὶ δὲν τὰ κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει ὡσὰν ἕνα ἄνδρα λωλόν, ὁποῦ ἔκτισε τὸ σπίτι του ἀπάνω εἰς τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοί, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὸ σπίτι ἐκεῖνο καὶ ἔπεσε. καὶ τὸ πέσιμόν του ἔγινε μεγάλον.

28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια τοῦτα, ἔφριττον τὰ πλήθη εἰς τὴν διδαχήν του.

29 Διατὶ τοὺς ἐδίδασκεν ὡσὰν ὁποῦ εἶχεν ἐξουσίαν, καὶ ὄχι ὡσὰν ὁποῦ ἐδιδάσκασιν οἱ γραμματεῖς.

Κεφ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐκατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος, τὸν ἀκολούθησιν πολὺς ὄχλος.

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθεν ἕνας λεπρὸς κ' τὸν ἐπροσκυνοῦσε. κ' ἔλεγεν, αὐθέντη ἐὰν θέλῃς, ἠμπορεῖς νὰ μὲ καθαρίσῃς.

3 Καὶ ἅπλωσε τὸ χέριτου ὁ Ἰησοῦς κ' τὸν ἔπιασε· κ' εἶπε, θέλω, καθαρίσου. κ' παρευθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ λέγειτου ὁ Ἰησοῦς φυλάγου νὰ μὴν τὸ εἰπῇς τινός. ἀλλὰ σύρε κ' δεῖξε τοῦ λόγουσου εἰς τὸν ἱερέα. κ' πρόσφερε κ' τὸ δῶρον ὁποῦ ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.

5 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἕνας ἑκατόνταρχος παρακαλῶντας τον.

6 Καὶ λέγοντας, αὐθέντη τὸ παιδίμου κεῖται εἰς τὸ σπίτι παράλυτον, κ' τιμωρᾶται κακά.

7 Καὶ λέγειτου ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ θέλω ἔλθει νὰ τὸν ἰατρεύσω.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἑκατόνταρχος κ' εἶπεν, αὐθέντη δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ σπίτιμου, ἀλλὰ εἰπὲ μοναχὰ λόγον κ' θέλει ἰατρευθεῖ τὸ παιδίμου.

9 Διατὶ κ' ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἀπὸ κάτω εἰς ἐξουσίαν. κ' ἔχω ἀπὸ κάτω μου στρατιώτας. κ' λέγω εἰς τοῦτον σύρε κ' πηγαίνει. κ' εἰς ἄλλον, ἔλα, κ' ἔρχεται. κ' εἰς τὸν δοῦλονμου, κάμε τοῦτο, κ' τὸ κάμνει.

10 Καὶ ἀκούοντας ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε κ' εἶπεν εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀκολουθοῦσι. ἀληθινὰ σᾶς λέγω μηδὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ δὲν εὕρηκα τόσην μεγάλην πίστιν.

11 Καὶ λέγω σας ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, κ' ἀπὸ τὴν δύσιν, θέλουσιν ἔλθει κ' θέλουσι ἀκουμπίσει, μὲ τὸν Ἀβραὰμ, κ' τὸν Ἰσαὰκ, κ' τὸν Ἰακὼβ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσιν ἐβγαλθῆ ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ θέλει εἶσαι ὁ κλαυθμὸς κ' ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατόνταρχον. πήγαινε κ' καθὼς ἐπίστευσες νὰ σοῦ γένῃ. κ' ἰατρεύθη τὸ παιδίτου τὴν ὥραν ἐκείνην.

14 Καὶ πηγαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπίτι τοῦ Πέτρου, ἴδε τὴν πενθεράν του κοιτάμενην ὁποῦ ἐθερμαίνουνταν.

15 Καὶ ἔπιασε τὸ χέρι της κ' ἄφησέν την ἡ θέρμη. κ' ἐσηκώθη κ' τοὺς ὑπηρέταν.

16 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασε τοῦ ἔφεραν πολλοὺς δαιμονισμένους κ' μὲ λόγον ἐδίωξε τὰ πνεύματα. κ' ὅλους τοὺς ἀρρωστημένους τοὺς ἰάτρευσε.

17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἡσαΐου ὁποῦ λέγει, αὐτὸς ἐπῆρε τὲς ἀσθενίαις μας. κ' τὲς ἀρρωστίαις μας ἐσήκωσε.

18 Ὡσὰν ἴδεν ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους τριγυρότου, ἐπρόσταξε νὰ περάσουν πέρα.

19 Καὶ σιμώνοντας ἕνας γραμματεὺς τοῦ λέγει. διδάσκαλε ἐγὼ θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου κ' ἂν πάγῃς.

20 Καὶ λέγειτου ὁ Ἰησοῦς, οἱ ἀλεποῦδες ἔχουσι φωλιαῖς,

κ'

κὴ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίαις, ἀμὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὸ κεφάλι του.

21 Καὶ ἄλλος ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του λέγει, αὐθέντη, δόσμου ἄδειαν πρῶτον νὰ πηγαίνω νὰ θάψω τὸν πατέραμου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, ἀκολούθαμου· κὴ ἄφησε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψουν τοὺς νεκρούς των.

23 Καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι, κὴ τοῦ ἀκολούθησαν οἱ μαθητάδες του.

24 Καὶ παρευθὺς ἔγινε σεισμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τόσον ὁποῦ τὸ καράβι νὰ σκεπαθῇ ἀπὸ τὰ κύματα· κὴ αὐτὸς ἐκοιμᾶτον.

25 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπῆγαν κοντὰ κὴ τὸν ἐξύπνισαν λέγοντες, αὐθέντη, γλύτωσέμας, χανόμεστεν.

26 Καὶ λέγει τους· διατὶ εἶσθε φοβητζιάρηδες ὀλιγόπιστοι; τότε ἐσυκώθη κὴ ἐπροσέταξε μὲ φοβερισμὸν τοὺς ἀνέμους κὴ τὴν θάλασσαν, κὴ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐθαυμάσαν λέγοντες, τί λογῆς ἄνθρωπος εἶναι ἐτοῦτος, ὅτι κὴ οἱ ἄνεμοι κὴ ἡ θάλασσα τοῦ ὑπακούουσι.

28 Καὶ περνῶντας ἀντίπερα εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν τοῦ ἀπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, ὁποῦ ἐβγαίνασιν ἔξω ἀπὸ τὰ μνημόρια ἄγριοι πολλά, τόσον, ὁποῦ δὲν ἐδυνέτον νὰ περάσῃ κανένας ἀπὸ τὴν στράταν ἐκείνην.

29 Καὶ παρευθὺς ἔκραξαν λέγοντες, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς ἐσὺ μεταμᾶς; ἦλθες ἐδῶ νὰ μᾶς βασανίσῃς προτίτερα ἀπὸ τὸν καιρόν;

30 Καὶ μακρέα ἀπ' αὐτοὺς ἦτον ἀγέλη χοίρων πολλῶν ὁποῦ ἐβόσκε.

31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες, ἂν μᾶς ἐβγάλλῃς δόσμας ἄδειαν νὰ πᾶμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ τοὺς εἶπε, πηγαίνετε. κὴ ἐκεῖνοι ἐβγῆκαν κὴ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων, κὴ παρευθὺς ὅρμησεν ὅλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸν ἐγκρεμνὸν εἰς τὴν θάλασσαν· κὴ ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὰ νερά.

33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγαν κὴ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, κὴ εἴπασιν ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, κὴ τὰ πράγματα τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ εὐθὺς ὅλη ἡ πόλις ἐβγῆκε κὴ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦν. κὴ ὡσὰν τὸν εἶδαν τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ εὔγῃ ἀπὸ τὰ σύνορά τους.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἐμπαίνοντας μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐπέρασε κὴ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἐδικήν του πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς τοῦ ἔφεραν ἕνα παραλυτικὸν βαλμένον ἀπάνω εἰς κρεββάτι. κὴ βλέποντας ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν τους, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν, ἔχε θάῤῥος παιδίμου, συγχωροῦνταί σου αἱ ἁμαρτίαις σου.

3 Καὶ νά, κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ἔλεγαν ἀνάμεσά τους, ἐτοῦτος βλασφημᾷ.

4 Καὶ γνωρίζοντας ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμούς των, εἶπεν· διατὶ διαλογίζεσθε ἐσεῖς κακὰ εἰς τὰς καρδίαις σας.

5 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ, σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρ-

ἁμαρτίαις; ἢ νὰ εἰπῶ, σήκω
ϗ περιπάτει;
6 Καὶ διὰ νὰ ἐγνωρίσετε ὅτι
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξου-
σίαν εἰς τὴν γῆν νὰ συγχωρῇ
ἁμαρτίας, τότε λέγει τοῦ πα-
ραλυτικοῦ, σήκω ϗ ἔπαρε τὸ
κρεβάτισου, ϗ σύρε εἰς τὸ σπί-
τισου.
7 Καὶ ἐσηκώθη ϗ ἐπῆγεν
εἰς τὸ σπίτιτου.
8 Καὶ βλέποντας ὁ λαὸς, ἐ-
θαύμασαν ϗ ἐδόξασαν τὸν Θε-
ὸν, ὁποῦ ἔδωκε τέτοιας λογῆς
ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
9 Καὶ περνῶντας ὁ Ἰησοῦς
ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον ὁ-
ποῦ ἐκάθετον εἰς τὸ κουμέρκι
ϗ τὸν ἔλεγαν Ματθαῖον. ϗ λέ-
γειτου ἀκολούθαμου, ϗ ἐσηκώ-
θη ϗ ἀκολούθησέντου.
10 Καὶ ἀκουμπίζοντας ὁ Ἰ-
ησοῦς εἰς τὸ σπίτιτου, ϗ νὰ,
πολλοὶ τελῶναι ϗ ἁμαρτωλοὶ
ἦλθαν ϗ ἐκάθησαν μαζὶ μὲ
τὸν Ἰησοῦν ϗ μὲ τοὺς μαθητά-
δέστου.
11 Καὶ βλέποντες οἱ φα-
ρισαῖοι ἔλεγον εἰς τοὺς μαθη-
τάδέστου. διατὶ ὁ διδάσκα-
λόσσας τρώγει μὲ τοὺς τελῶ-
νας ϗ μὲ τοὺς ἁμαρτωλοὺς;
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ
ἄκουσεν τοὺς εἶπεν. οἱ γεροὶ δὲν
χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ οἱ ἀ-
σθενημένοι.
13 Σύρτε ϗ μάθετε τί εἶναι.
ἔλεον θέλω ϗ ὄχι θυσίαν. δι-
ατὶ δὲν ἦλθα νὰ κράξω τοὺς
δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς
εἰς τὴν μετάνοιαν.
14 Τότε ἤλθασιν οἱ μα-
θητάδες τοῦ Ἰωάννου ϗ λέγουσίν-
του. διατὶ ἐμεῖς ϗ οἱ φαρι-
σαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, ϗ οἱ
μαθητάδέσσου δὲν νηστεύουσι;
15 Καὶ εἶπε τους ὁ Ἰησοῦς
μήπως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἠμ-
ποροῦν νὰ εἶναι θλιμμένοι, εἰς ὅσον
καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μαζὶ
μετ' αὐτοὺς. ἀμὴ θέλει ἔλθει και-
ρὸς ὁποῦ νὰ παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς
ὁ νυμφίος ϗ τότε θέλουσι νη-
στεύσει.
16 Καὶ οὐδὲ κανένας βάλλει
μπάλωμα ἀπὸ πανὶ ἄτριβον
εἰς ροῦχον παλαιόν. διατὶ τὸ
μπάλωμα τὸ καινούριον πέρ-
νει ἀπὸ τὸ ροῦχον τὸ παλαιὸν,
ϗ γίνεται χειρότερον σχίσμα.
17 Μὴ δὲ βάλλουσι νέον κρα-
σὶ εἰς δερμάτια παλαιά. εἰ-
δὲ μὴ σπάζουσι τὰ δερμάτια,
ϗ τὸ κρασὶ χύνεται, ϗ τὰ
δερμάτια χάνονται. ἀλλὰ τὸ
νέον κρασὶ τὸ βάλλουσιν εἰς
καινούρια δερμάτια, ϗ φυ-
λάττουνται ϗ τὰ δύο.
18 Καὶ λέγοντας ἐτοῦτα τὰ
λόγια, νὰ, ϗ ἦλθεν ἕνας ἄρ-
χοντας, ϗ τὸν ἐπροσκύνησε ϗ
λέγειτου ἡ θυγατέραμου ἀπὸ
τώρα ἀπέθανε. ἀλλὰ ἔλα βάλ-
λε τὸ χέρισου ἀπάνωτης ϗ
θέλει ζήσει.
19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς
ϗ ἀκολούθησέντου, ϗ οἱ μαθη-
τάδέστου μαζί.
20 Καὶ νὰ, ϗ μία γυναῖ-
κα ὁποῦ εἶχε κίνησιν αἵματος
δώδεκα χρόνους, ἐσίμωσεν ὀ-
πίσω, ϗ ἔπιασε τὴν ἄκραν
τοῦ ρούχουτου.
21 Διατὶ ἔλεγε μέσατης.
ἂν πιάσω μοναχὰ τὸ ροῦχόν-
του, θέλω ἰατρευθεῖ.
22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε ϗ
εἶδέντην ϗ λέγει· ὦ θύγατερ,
ἔχε θάρρος· ἡ πίστισσου σὲ
ἔσωσε, ϗ ἰατρεύθη ἡ γυναῖκα
ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.
23 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν εἰς τὸ
σπί-

σπίτι τοῦ ἄρχοντος. καὶ ἴδε τοὺς μυρολογήτάδες καὶ τὸν λαὸν ὁποῦ ἐσυγχίζουνταν,

24 Λέγει τους σύρτε ἀπ' αὐτοῦ. διατὶ τὸ κοράσιον δὲν ἀπέθανεν, ἀμὴ κοιμᾶται. καὶ τὸν ἀναγελοῦσαν.

25 Καὶ ὡσὰν ἐβγῆκεν ὁ λαὸς ἔξω ἐμπῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπίασεν τὸ κοράσιον ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἐσυκώθη ἀπάνω.

26 Καὶ ἐβγῆκεν ἡ φήμη τούτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ περνῶντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἀκολούθησαν δύο τυφλοί. καὶ ἐφώναζαν καὶ ἔλεγαν, ὦ υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησόνμας.

28 Καὶ ὡσὰν ἔφθασεν εἰς τὸ σπίτι, ἦλθαν καὶ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, πιστεύετε πῶς δύναμαι νὰ τὸ κάμω τοῦτο; καὶ λέγουν του, ναί, αὐθέντη.

29 Τότε ἔπιασε τὰ μάτιά τους καὶ λέγει τους. κατὰ τὴν πίστιν σας ἂς σᾶς γένει.

30 Καὶ ἀνοίχθησαν τὰ μάτιά τους· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ φοβερισμὸν τοὺς ἐπρόσταξε λέγοντας. βλέπετε ἂς μὴν τὸ ἠξεύρει τινάς.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν ἐβγῆκαν ἔξω τὸν ἐφήμισαν εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

32 Καὶ ὡσὰν ἐβγῆκαν αὐτοί, νά, καὶ τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπον βουβὸν δαιμονισμένον.

33 Καὶ ὡσὰν ἐβγῆκε τὸ δαιμόνιον ἐσυντύχεν ὁ βουβός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγαν, οὐδέποτε δὲν ἐφάνη τέτοιας λογῆς εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ.

34 Ἀμὴ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγαν. μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐτοῦτος ἐβγάνει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐτριγύριζεν ὅλαις τὰς πόλες καὶ τὰ χώραις διδάσκοντας εἰς τὰ συναγώγιά τους· καὶ κηρύττοντας τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρεύοντας κάθε λογῆς ἀσθένειαις καὶ ἀχαμνοσύνην εἰς τὸν λαόν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέποντας τὸν ὄχλον τοὺς ἐσπλαγχνίσθη. ὅτι ἦτον ἀποσταμένοι καὶ σκορπισμένοι ὡσὰν πρόβατα ὁποῦ δὲν ἔχουν ποιμένα.

37 Τότε λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες του. τὸ θέρος εἶναι πολύ, ἀμὴ οἱ ἐργάτες εἶναι ὀλίγοι.

38 Παρακαλέσετε λοιπὸν τὸν αὐθέντην τοῦ θέρους, νὰ βάλλῃ ἐργάτες εἰς τὸ θέρος του.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ προσκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητάδες, καὶ τοὺς ἔδωσεν ἐξουσίαν ἐνάντιον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων νὰ τὰ ἐβγάλουν καὶ νὰ ἰατρεύουσι κάθε λογῆς ἀρρωστείαν καὶ κάθε λογῆς ἀχαμνοσύνην.

2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι ἐτοῦτα. πρῶτος εἶναι ὁ Σίμων ὁποῦ λέγεται Πέτρος. καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός του. Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου. καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφός του.

3 Φίλιππος. καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς· καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου. καὶ Λεββαῖος ὁ ὁποῖος ἐπονομάσθη Θαδδαῖος.

4 Σίμων ὁ Κανανίτης· καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ἐκεῖνος ὁποῦ τὸν ἐπαράδωκε.

5 Ἐτούτους τοὺς δώδεκα, τοὺς ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε λέγοντας, εἰς τὴν

στράταν τῶν ἐθνῶν νὰ μὴν πάτε. καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Σαμαρειτῶν νὰ μὴν ἐμπῆτε.

6 Ἀλλὰ περισσότερον νὰ πηγένετε εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ σπιτίου τοῦ Ἰσραήλ.

7 Καὶ πηγένοντες κηρύττετε λέγοντες, ὅτι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Τοὺς ἀσθενημένους ἰατρεύετε, τοὺς λεπροὺς καθαρίζετε, τοὺς νεκροὺς ἀνασταίνετε, τὰ δαιμόνια βγάλετε. χάρισμα τὸ ἐπήρετε, χάρισμα τὸ δίδετε.

9 Νὰ μὴν ἀποκτίσετε χρυσάφι, μὴ δὲ ἀσίμι. μὴ δὲ χάλκωμα εἰς τὰ ζωνάρια σας.

10 Μὴ δὲ σακκούλι εἰς τὴν στράταν. μὴ δὲ δύο ῥοῦχα, μὴ δὲ παπουτζία, μὴ δὲ ῥαβδί, διατὶ ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος διὰ τὸ φαγίτου.

11 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἢ χώραν ἐμπῆτε, ἐξετάξετε τίς εἶναι αὐτοῦ ἄξιος. καὶ ἐκεῖ μείνατε ἕως ὅπου νὰ βγῆτε.

12 Καὶ ὅταν ἐμπῆτε μέσα εἰς τὸ σπίτι, νὰ τὸ χαιρετᾶτε (λέγοντας. εἰρήνη εἰς τὸ σπίτι τοῦτο.)

13 Καὶ ἂν εἶναι τὸ σπίτι ἄξιον, ἃς ἔλθη ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτό. ἂν δὲν εἶναι ἄξιον, ἡ εἰρήνη σας ἂς γυρίση εἰς ἐσᾶς.

14 Καὶ ὅποιος δὲν σᾶς δεχθῆ μὴ δὲ ἀκούση τὰ λόγια σας, ὅταν βγῆτε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, τινάξετε τὴν σκόνην τῶν ποδαριῶν σας.

15 Βέβαια σᾶς λέγω πλέον συμπάθιον θέλει εἶσται εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

16 Νὰ ὅπου σᾶς πέμπω, ὡσὰν πρόβατα μέσα εἰς τοὺς λύκους. γένεσθε τὸ λοιπὸν φρόνιμοι ὡσὰν τὰ φείδια. καὶ ἁπλοὶ ὡσὰν τὰ περιστέρια.

17 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. διατὶ θέλουν σᾶς παραδώσει εἰς τὰ κριτήρια. καὶ μέσα εἰς τὲς συναγωγαῖς των θέλουν σᾶς δείρει.

18 Καὶ θέλετε φερθῆ ὀμπροστὰ εἰς αὐθεντάδες καὶ βασιλεῖς διὰ λόγου μου. διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

19 Καὶ ὅταν σᾶς παραδίδουν μὴν ἐγνοιασθῆτε, πῶς, ἢ τὶ θέλετε λαλήσει. διατὶ θέλει σᾶς δοθῆ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν τὶ θέλετε λαλήσει.

20 Διατὶ δὲν εἶστε ἐσεῖς ὅπου λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρός σας ὅπου λαλεῖ εἰς ἐσᾶς.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει παραδώσει εἰς θάνατον. καὶ ὁ πατὴρ τὸ παιδίτου. καὶ θέλουν σηκωθῆ τὰ παιδία ἀπάνω εἰς τοὺς γονεῖς τους, καὶ θέλουν τοὺς θανατώσει.

22 Καὶ θέλετε εἶστε μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομάμου. ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνη ἕως εἰς τὸ τέλος θέλει σωθεῖ.

23 Καὶ ὅταν σᾶς διώκουν εἰς τούτην τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην, διατὶ βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ, ἕως ὅπου νὰ ἔλθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Δὲν εἶναι μαθητὴς περισσότερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόντου. οὐ δὲ δοῦλος ἀπὸ τὸν αὐθέντηντου.

25 Φθάνει εἰς τὸν μαθητὴν

νὰ γένῃ, ὡσὰν ὁ διδάσκαλός-
του. καὶ ὁ δοῦλος, ὡσὰν ὁ
αὐθέντης του. ἀνίσως καὶ τὸν αὐ-
θέντην τοῦ σπιτίου ἐκάλεσαν
Βεελζεβοὺλ, πόσω μᾶλλον τοὺς
ἐδικούς του;
26 Μὴν τοὺς φοβηθεῖτε λοι-
πόν. διατὶ δὲν εἶναι κανένα σκε-
πασμένον, ὁποῦ νὰ μὴν ξεσκε-
πασθῇ, καὶ κρυφὸν ὁποῦ νὰ μὴν
γνωρισθῇ.
27 Ἐτοῦτο ὁποῦ σᾶς λέγω
εἰς τὸ σκότος, νὰ τὸ εἰπῆτε
εἰς τὸ φῶς. καὶ τοῦτο ὁποῦ ἀκού-
ετε κρυφὰ εἰς τὸ αὐτὶ, νὰ τὸ
κηρύξετε ἀπάνω εἰς τὰ δώματα.
28 Καὶ μὴν φοβηθῆτε ἀπ'
ἐκείνους ὁποῦ φονεύουν τὸ κορμὶ,
καὶ τὴν ψυχὴν δὲν δύνουνται νὰ
τὴν φονεύσουν, ἀλλὰ περισσό-
τερον πρέπει νὰ φοβηθῆτε ἐ-
κεῖνον ὁποῦ δύναται νὰ χαλά-
σῃ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ κορ-
μὶ εἰς τὴν γέενναν.
29 Δὲν πουλοῦνται δύο πουλία
ἕνα ἄσπρον; καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ
δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν
χωρὶς τοῦ πατρός σας.
30 Ἀμὴ ἐσᾶς καὶ ὅλαις οἱ
τρίχες τῆς κεφαλῆς σας εἶναι με-
τρημέναις.
31 Μὴν φοβᾶσθε λοιπόν.
ἀπὸ πολλὰ πουλία διαφέρετε
ἐσεῖς.
32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπὸν
ὁποῦ ὁμολογήσει εἰς ἐμένα ὀμ-
προστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέ-
λω ὁμολογήσει καὶ ἐγὼ εἰς αὐ-
τὸν ὀμπροστὰ εἰς τὸν πατέρα μου
τὸν οὐράνιον.
33 Καὶ ὅποιος με ἀρνηθῇ
ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
θέλω τὸν ἀρνηθῆ καὶ ἐγὼ ὀμπρο-
στὰ εἰς τὸν πατέρα μου τὸν οὐράνιον.
34 Μὴν λογιάσετε ὅτι ἦλθα
νὰ βάλλω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν,
δὲν ἦλθα νὰ βάλλω εἰρήνην,
ἀλλὰ σπαθί.
35 Διατὶ ἐγὼ ἦλθα νὰ δι-
αχωρίσω ἄνθρωπον ἐναντίον τοῦ
πατρός του. καὶ θυγατέρα ἐναντί-
ον τῆς μητρός της. καὶ νύμφην ἐ-
ναντίον τῆς πενθερᾶς της.
36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου
νὰ εἶναι οἱ οἰκιακοί του.
37 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ
πατέρα ἢ μητέρα περισσότερον
ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος
διὰ λόγου μου. καὶ ὅποιος ἀ-
γαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα περισσό-
τερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξι-
ος διατεμένα.
38 Καὶ ὅποιος δὲν πέρνει
τὸν σταυρόν του καὶ νὰ ἀκολουθᾷ ὀ-
πίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος διὰ
λόγου μου.
39 Ἐκεῖνος ὁποῦ εὕρει τὴν
ζωήν του, θέλει τὴν χάσει. καὶ
ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν χάσει διὰ
λόγου μου θέλει τὴν εὕρει.
40 Ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται
ἐσᾶς, ἐμένα δέχεται. καὶ ὅποιος
δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον
ὁποῦ με ἔστειλε.
41 Ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται
προφήτην, εἰς ὄνομα προφή-
του, θέλει πάρει πληρωμὴν
προφήτου. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δέ-
χεται δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου,
θέλει πάρει πληρωμὴν δικαίου.
42 Καὶ ὅποιος ἐδῶ ποτίσει
ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς μικροὺς,
ἕνα ποτήριον νερὸ κρυὸ εἰς ὄνο-
μα μαθητοῦ, βέβαια σᾶς λέγω
δὲν θέλει χάσει τὴν πληρω-
μήν του.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἔγινεν ὡσὰν ἐτελείωσεν
ὁ Ἰησοῦς νὰ διατάσσῃ τοὺς
δώδεκα μαθητάδες του, ἐδιέβη
ἀπ' ἐκεῖ νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ
κηρύττῃ εἰς ταῖς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἔσοντας νὰ
ἀκούσῃ μέσα εἰς τὴν φυλακὴν
τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἔπεμψε
δύο ἀπὸ τῶν μαθητάδες του.
3 Καὶ λέγει του, ἐσὺ εἶσαι
ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ,
ἢ ἄλλον καρτεροῦμεν;
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ
εἶπεν τους, πηγαίνοντες εἰπέτε του
Ἰωάννου ἐτοῦτα ὁποῦ βλέπετε
καὶ ἀκούετε.
5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κου-
λοὶ περιπατοῦσι. λέπροι καθα-
ρίζονται. καὶ κουφοὶ ἀκούουσι. νε-
κροὶ ἀνασταίνονται. καὶ οἱ πτωχοὶ
εὐαγγελίζονται.
6 Καὶ καλότυχος εἶναι ἐ-
κεῖνος ὁποῦ δὲν σκανδαλισθῇ
εἰς τοῦ λόγου μου.
7 Καὶ πηγαίνοντας ἐτοῦτοι ἄρ-
χισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ εἰς τὸν
λαὸν διὰ τὸν Ἰωάννην· τί ἐβ-
γήκετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆ-
τε, καλάμι ὁποῦ κουνιέται ἀπὸ
τὸν ἄνεμον;
8 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰδῆ-
τε; ἄνθρωπον στολισμένον μὲ
μαλακὰ ῥοῦχα; ναὶ, ἐκεῖνοι ὁ-
ποῦ φοροῦσι τὰ μαλακὰ, εἶναι μέσα
εἰς τὰ σπίτια τὰ βασιλικά.
9 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰδῆ-
τε; προφήτην; ναὶ λέγω σας,
καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.
10 Διατὶ ἐτοῦτος εἶναι ἐ-
κεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη,
νὰ ὁποῦ ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου
ὀμπροστά σου, ὁποῦ θέλει ἑτοιμά-
σει τὴν στράταν σου ἐμπροσθέν σου.
11 Βέβαια σᾶς λέγω, δὲν
ἐσηκώθη ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἐγεν-
νήθησαν ἀπὸ γυναῖκες, μεγα-
λίτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν. ἀμὴ ὁ μικρότερος
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
εἶναι μεγαλίτερος ἀπ' αὐτόν.
12 Καὶ ἀπὸ τὲς ἡμέρας τοῦ
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ, ἕως τώρα,
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται
καὶ οἱ βιασταὶ τὴν ἁρπάζουσι.
13 Διατὶ ὅλοι οἱ προφῆται
καὶ ὁ νόμος, ἕως τοῦ Ἰωάννου
ἐπροφήτευσαν.
14 Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸ
δεχθῆτε. αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλί-
ας, ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ.
15 Ὁποῖος ἔχει αὐτία
νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
16 Καὶ μὲ τίνα ὁμοιάσω
τὴν γενεὰν ἐτούτην; ὁμοιάζει
παιδία μικρὰ ὁποῦ κάθονται
εἰς τὰ παζάρια καὶ λέγουσιν εἰς
τῶν συντρόφους των.
17 Καὶ λέγουν, ἐμεῖς σᾶς
ἐπαίξαμεν, καὶ ἐσεῖς δὲν ἐχο-
ρέψετε. σᾶς ἐμοιρολογήσαμεν,
καὶ δὲν ἐλυπηθήκετε.
18 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης
ὁποῦ μὴ ἔτρωγεν μὴ ἔπινεν
καὶ λέγουσιν ὅτι δαιμόνιον ἔχει.
19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ὁποῦ τρώγει καὶ πίνει, καὶ
λέγουσιν νὰ, ἄνθρωπος φά-
γος καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν
κουμερκιάρηδων καὶ τῶν ἁμαρ-
τωλῶν. ἀμὴ ἡ σοφία ἐδικαιώ-
θη ἀπὸ τὰ παιδιά της.
20 Τότε ἄρχισε νὰ ὀνειδί-
ζει τὰς πόλεις, εἰς τὲς ὁποίας
ἐγίνονταν αἱ περισσότεραίς
τοῦ δυνάμεις ὅτι δὲν ἐμετανό-
ησαν.
21 Ἀλίμονον εἰς ἐσένα Χω-
ραζεὶν, ἀλίμονον εἰς ἐσένα
Βηθσαϊδὰν, ὅτι αἱ δυνάμαις,
ὁποῦ ἐγίνηκαν εἰς ἐσᾶς, ἐὰν ἐ-
γίνουνταν εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς
τὴν Σιδῶνα, κάποτε ἤθελαν
μετανοήσει νὰ βάλλουσι σάκ-
κους καὶ στάκταις.
22 Μὲ ὅλον τοῦτο λέγω σας,
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως
πλέον συμπαθητικὸν θέλει εἶσθαι

εἰς

εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα παρὰ εἰς ἐσᾶς.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ὁποῦ ὑψώθης ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν, θέλεις καταβιβασθῆ ἕως τὸν ἅδην. διατὶ αἱ δυνάμαις ὁποῦ ἔγινον εἰς ἐσένα, ἐὰν ἐγίνουνταν εἰς τὰ Σόδομα, ἤθελαν μείνει ἕως τὴν σήμερον.

24 Ὅμως λέγωσας ὅτι πλέον συμπάθιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς ἐσένα.

25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, εὐχαριστῶσε πάτερ αὐθέντη τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι τὰ ἔκρυψες ἐτοῦτα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς, καὶ τοὺς φρονίμους, καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς τὰ νήπια.

26 Ναὶ βέβαια ὦ πάτερ, ὅτι ἔτζι σοῦ ἄρεσε.

27 Ὅλα μοῦ ἐπαραδόθηκαν ἀπὸ τὸν πατέραμου καὶ οὐδένας γνωρίζει τὸν υἱὸν, παρὰ ὁ πατήρ. οὐδὲ γνωρίζει τινὰς τὸν πατέρα, παρὰ ὁ υἱὸς. καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ υἱὸς τοῦτο φανερώσει.

28 Ἔλατε εἰς ἐμένα ὅλοι οἱ κουρασμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.

29 Ἐπάρετε τὸν ζυγόνμου ἀπάνωσας, καὶ μάθετε ἀπὸ μένα, ὅτι εἶμαι ἥμερος καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν. καὶ θέλετε εὕρει ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχαῖσσας.

30 Διατὶ ὁ ζυγόςμου εἶναι καλὸς, καὶ τὸ φορτίονμου ἐλαφρόν.

Κεφ. ιβʹ. 12.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτὰ, καὶ οἱ μαθηταῖδεστου ἐπείνασαν, καὶ ἄρχισαν νὰ τρίβουν ἀστάχυα καὶ νὰ τρώγουν.

2 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ὡσὰν τὸ εἶδαν τοῦ εἶπαν, νὰ, οἱ μαθηταῖδεσου ὁποῦ κάμνουν ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ τὸ κάμουν τὸ σάββατον.

3 Λέγειτους ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐδιαβάσετε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζίτου.

4 Πῶς ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τὰ ψώμια τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα αὐτὸς δὲν εἶχεν ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, οὐδὲ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζὶ μετ' αὐτὸν, ἀλλὰ μοναχὰ οἱ ἱερεῖς μόνοι.

5 Ἢ δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸν νόμον, ὅτι τὰ σάββατα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερὸν, καταλύουσι τὸ σάββατον καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι.

6 Καὶ λέγωσας ἐδῶ εἶναι μεγαλίτερον, ἀπὸ τὸ ἱερόν.

7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίσει τί εἶναι. ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσει ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἐπταίσασιν.

8 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐθέντης καὶ τοῦ σαββάτου.

9 Καὶ ἀλλάζοντας ἀπ' ἐκεῖ ἐπῆγεν εἰς τὸ συναγώγιτων.

10 Καὶ νὰ, καὶ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ εἶχε τὸ χέριτου ξηρόν. καὶ ἐρωτήσασίντον λέγοντες ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰατρεύσῃ τινὰς τὸ σάββατον; διὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν.

11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν, ποῖος ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι ἀπὸ σᾶς, ὁποῦ νὰ ἔχῃ ἕνα προβάτον, καὶ νὰ πέσῃ εἰς ἕνα λάκκον, καὶ δὲν ἤθελε τὸ πιάσει νὰ τὸ σηκώσῃ;

12 Καὶ πόσην διαφορὰν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ πρόβατον; εἰς τόσον ὁποῦ καὶ τὸ

σάβ-

σάββατον, εἶναι δυνατὸν νὰ κά-
μωμεν καλοσύνην.
13 Τότε λέγει τοῦ ἀνθρώ-
που ἐκείνου, ἅπλωσε τὸ χέρισου.
καὶ τὸ ἅπλωσε. καὶ ἐκαταστάθη
ὁλόγυρον ὡσὰν καὶ τὸ ἄλλον.
14 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ὡσὰν
εὐγῆκαν ἔξω ἐσυμβουλεύθησαν
ἐναντίατου διὰ νὰ τὸν χαλάσουν.
15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζον-
τάςτο ἀνεχώρησεν ἀπ᾽ ἐκεῖ. καὶ
τὸν ἀκολούθησαν ὄχλοι πολλοί,
καὶ ὅλους τοὺς ἐθεράπευσε.
16 Καὶ τοὺς ἐπρόσταξεν νὰ
μὴν τὸν φανερώσουσι.
17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο
ὁποῦ ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προ-
φήτου Ἡσαΐου ὁποῦ ἔλεγεν,
18 Νά, τὸ παιδίμου τὸ ὁ-
ποῖον ἐδιάλεξα, τὸ ἀγαπημένον
εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπαύεται ἡ ψυ-
χήμου, θέλω βάλλει τὸ πνεῦμά-
μου εἰς αὐτόν. καὶ θέλει μηνύσῃ
εἰς τὰ ἔθνη κρίσιν.
19 Δὲν θέλει φιλονικήσει, οὐ-
δὲ θέλει σκούξει, οὐδὲ κανεὶς θέ-
λει ἀκούσει τὴν φωνήντου εἰς
τὰ πλατώματα.
20 Καλάμι συντετριμμένον
δὲν θέλει τζακίσει, καὶ λιχνάρι
ὁποῦ νὰ καπνίζῃ δὲν θέλει σβέ-
σει, ἕως ὁποῦ νὰ εὐγάλῃ ἔξω
εἰς νίκην τὴν κρίσιν.
21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομάτου θέ-
λουν ἐλπίσει τὰ ἔθνη.
22 Τότε τοῦ ἐφέρθη ἕνας δαι-
μονισμένος, τυφλὸς καὶ βουβός,
καὶ τὸν ἰάτρευσε, τόσον ὁποῦ ὁ τυ-
φλὸς καὶ βουβός, καὶ ἔβλεπε καὶ
ἐλάλει.
23 Καὶ ἐθαύμαζαν ὅλοι οἱ
ὄχλοι καὶ ἔλεγαν, μήπως εἶναι
ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ;
24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ὡσὰν
τὸ ἤκουσαν ἔλεγαν. ἐτοῦτος δὲν
εὐγάνει τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ
τὸν Βεελζεβούλ, ὁποῦ εἶναι ἄρ-
χων τῶν δαιμόνων.
25 Ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας
τοὺς διαλογισμούςτων τοὺς εἶπε,
πᾶσα βασιλεία ὁποῦ νὰ δια-
μοιρασθῇ εἰς τοῦ λόγουτης ἐρη-
μόνεται. καὶ πᾶσα πόλις καὶ σπί-
τι ὁποῦ νὰ μοιρασθῇ εἰς τοῦ
λόγουτου δὲν θέλει σταθῇ.
26 Καὶ ἀνίσως καὶ ὁ Σατα-
νᾶς εὐγάνει τὸν Σατανᾶν, ἐμοιρά-
σθη εἰς τοῦ λόγουτου, πῶς τὸ λοι-
πὸν θέλει σταθεῖ ἡ βασιλείατου;
27 Καὶ ἂν ἐγὼ εὐγάνω τὰ
δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβούλ, οἱ
υἱοίσας μὲ τίνα τὰ εὐγάλουσι,
διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι
κριτάδεσας.
28 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ἐγὼ μὲ
τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εὐγάνω τὰ
δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἰς ἐσᾶς.
29 Ἢ πῶς ἠμπορεῖ κανέ-
νας νὰ ἔμπῃ εἰς τὸ σπίτι τοῦ
δυνατοῦ καὶ νὰ ἁρπάξῃ τὰ πρά-
γματάτου, ἂν δὲν δέσῃ πρῶ-
τα τὸν δυνατόν, καὶ τότε νὰ
κουρσέψῃ τὸ σπίτιτου.
30 Ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν εἶναι
μαζίμου, εἶναι ἐναντίος μου. καὶ
ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν μαζώνει μα-
ζίμου σκορπίζει.
31 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω.
πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία
θέλει συγχωρηθεῖ εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους, ἀμὴ ἡ βλασφημία
τοῦ πνεύματος δὲν θέλει συγ-
χωρηθεῖ.
32 Καὶ ὅποιος εἰπεῖ λό-
γον ἐνάντιον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου,
θέλει τοῦ συγχωρηθεῖ, ἀμὴ ὅ-
ποιος εἰπεῖ λόγον ἐνάντιον τοῦ
πνεύματος τοῦ ἁγίου, δὲν θέλει
συγχωρηθεῖ, μήτε εἰς ἐτοῦτον τὸν
αἰῶνα, οὐδὲ εἰς τὸν μέλλοντα.
33 Ἢ κάμετε τὸ δένδρον
κα-

καλόν, καὶ τὸν καρπὸν του καλόν. ἢ κάμετε τὸ δένδρον σάπιον, καὶ τὸν καρπόν του σάπιον. διατὶ ἀπὸ τὸν καρπὸν γνωρίζεται τὸ δένδρον.

34 Παιδία ὀχέντρας πῶς ἠμπορεῖτε νὰ εἰπῆτε καλά, ἔντας κακοί; διατὶ ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος βγάλει τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του. καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος βγάλει τὰ πονηρὰ ἀπὸ τοῦ κακοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας του.

36 Ἀμὴν λέγω σας ὅτι κάθε λογῆς λόγον ἀργὸν ὁποῦ νὰ εἰποῦσιν οἱ ἄνθρωποι, θέλουσι δώσει λογαριασμὸν δι' αὐτόν, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

37 Διατὶ ἀπὸ τὰ λόγια σου θέλεις δικαιωθῆ, καὶ ἀπὸ τὰ λόγια σου θέλεις καταχριθῆ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ φαρισαίους καὶ εἶπαν. διδάσκαλε, θέλομεν νὰ ἰδοῦμεν ἀπὸ λόγου σου τίποτες σημεῖον.

39 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, ἡ γενεὰ ἡ πονηρὰ καὶ μοιχεύτρια ζητεῖ σημεῖον. καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθεῖ εἰς αὐτήν, παρὰ τὸ σημάδι τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

40 Διατὶ καθὼς ὁ Ἰωνᾶς ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέραις καὶ τρεῖς νύκταις, ἔτζι θέλει εἶσθαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς, τρεῖς ἡμέραις καὶ τρεῖς νύκταις.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται θέλουσιν ἀναστηθῆ εἰς τὴν κρίσιν, μαζὶ μὲ τὴν γενεὰν ἐτούτην, καὶ θέλουσι τὴν καταχρίνει. διατὶ ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ. καὶ νὰ ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶ.

42 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῆ εἰς τὴν κρίσιν μαζὶ μὲ τὴν γενεὰν ἐτούτην καὶ θέλει τὴν καταχρίνει. διατὶ ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος. καὶ νὰ ἐδῶ ὁποῦ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα εὐγῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, περνᾷ ἀπὸ τόπους ἀνύδρους, γυρεύοντας ἀνάπαυσιν καὶ δὲν εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει, ἂς γυρίσω εἰς τὸ σπίτι μου ἀπ' ἐκεῖ ὁποῦ ἐβγῆκα. καὶ πηγαίνοντας τὸ εὑρίσκει ἄδειον καὶ φροκαλισμένον καὶ στολισμένον.

45 Τότε πηγαίνει καὶ παίρνει μαζί του ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια πονηρότερα ἀπὸ λόγου του, καὶ ἐμπαίνουσι καὶ καθίζουσιν ἐκεῖ. καὶ γίνονται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα. τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὴν γενεὰν ἐτούτην τὴν πονηρήν.

46 Καὶ ἀκόμη συντυχένοντας αὐτὸς εἰς τοὺς ὄχλους, νά, ἡ μάνα του καὶ τὰ ἀδέλφιά του ἐστέκουνταν ἔξω γυρεύοντες νὰ τὸν συντύχουν.

47 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπε, νά, ἡ μάνα σου καὶ τὰ ἀδέλφιά σου στέκουνται ἔξω γυρεύοντες νὰ σοῦ συντύχουν.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη ἐκείνου ὁποῦ τοῦ τὸ εἶπε, ποία εἶναι ἡ μάνα μου, καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἀδελφοί μου.

49 Καὶ ἁπλώνοντας τὸ χέρι του εἰς τοὺς μαθητάς του εἶπε· νὰ ἡ μάνα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Διατὶ ὅποιος θέλει κάμει τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου ὁποῦ εἶ-

ναι εἰς τὸν οὐρανὸν, αὐτοὺς εἶναι ἀδελφόςμου, καὶ ἀδελφήμου, καὶ μάναμου.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΚΑΙ` ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ περιγιάλι.

2 Καὶ ἐμαζόχθησαν εἰς αὐτὸν τόσοι πολλοὶ ὄχλοι, ὁποῦ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι καὶ ἐκάθισε. καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐστέκουνταν εἰς τὸν αἰγιαλόν.

3 Καὶ τοὺς εἶπε πολλὰ λόγια μὲ παραβολαῖς, λέγοντας. νὰ ὁποῦ ἐβγῆκεν ὁ σπείρων νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔσπερνε τὸν σπόρον, ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὴν στράταν, καὶ ἤλθασι τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἐκατάφαγαν.

5 Καὶ ἄλλα ἔπεσαν εἰς τόπους πετρώδεις ὁποῦ δὲν ἦτον γῆ πολλὴ, καὶ παρευθὺς ἐφύτρωσαν μὲ τὸ μὴν ἔχῃ βάθος ἡ γῆ.

6 Καὶ ὡσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαματίσθησαν καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχουσι ῥίζαν ἐξεράθησαν.

7 Καὶ ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὰ ἀγκάθια καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια καὶ τὰ ἔπνιξαν.

8 Καὶ ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐκαρποφόρησαν τὸ ἕνα ἑκατὸν, ἄλλο ἑξήντα, καὶ ἄλλο τριάντα.

9 Ὅποιος ἔχει αὐτιὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

10 Καὶ σιμώνοντας οἱ μαθητάδεςτου, τοῦ εἶπαν. διατὶ τοὺς λαλεῖς μὲ παραβολαῖς;

11 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἀπεκρίθη, ὅτι ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἀμὴ ἐκείνους δὲν τοὺς ἐδόθη.

12 Διατὶ ὅποιος ἔχει, θέλει τοῦ δοθῆ καὶ νὰ τοῦ περισσευθῆ, ἀμὴ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει θέλει παρθῆ ἀπὸ λόγουτου.

13 Διὰ τοῦτο τοὺς συντυχαίνω μὲ παραβολαῖς, ὅτι βλέποντες δὲν βλέπουσι. καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ γροικοῦσι.

14 Καὶ πληρώνεται εἰς αὐτοὺς ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου ὁποῦ λέγει. μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει καὶ δὲν θέλετε γροικήσει. καὶ βλέποντες θέλετε βλέψει, καὶ δὲν θέλετε ἰδῆ.

15 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτούτου. καὶ μὲ τὰ αὐτία βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτιατους ἐκάλυψαν, μήπως καὶ καμίαν φορὰν ἰδοῦσι μὲ τὰ μάτιατους, καὶ μὲ τὰ αὐτιάτους ἀκούσωσι, καὶ μὲ τὴν καρδίαντους γροικήσουσι καὶ γυρίσουν, καὶ ἐγὼ τοὺς ἰατρεύσω.

16 Ἀμὴ καλότυχα τὰ μάτιασας ὅτι βλέπουσι, καὶ τὰ αὐτίασας ὅτι ἀκούουσι.

17 Διατὶ ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ ἰδοῦν ἐτοῦτα ὁποῦ βλέπετε, καὶ δὲν τὰ ἴδαν, τὸ νὰ ἀκούσουν ἐτοῦτα ὁποῦ ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

18 Ἐσεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούσετε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.

19 Κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ δὲν γροικᾷ, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ σπαρμένον εἰς τὴν καρδίαντου. ἐτοῦτος εἶναι ὁ σπόρος, ὁποῦ ἐσπάρθη εἰς τὴν στράταν.

20 Ἀμὴ ὁ σπόρος ὁποῦ ἐσπάρθη εἰς τὰ πετρώδη, εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν παίρνει.

21 Ἀμὴ δὲν ἔχει ῥίζαν εἰς τοῦ λόγου. ἀμμὰ εἶναι προσωρινός. καὶ ὅταν γένῃ λύπη, ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπου σπέρνεται εἰς τὰ ἀγκάθια, ἐτοῦτος εἶναι ὅπου ἀκούει τὸν λόγον, καὶ ἡ φροντίδα τοῦ αἰῶνος ἐτούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, πνίγει τὸν λόγον, καὶ δὲν κάμνει καρπόν.

23 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου σπέρνεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, εἶναι ἐκεῖνος ὅπου ἀκούει τὸν λόγον καὶ τὸν γροικᾷ, ὁ ὁποῖος καρποφορεῖ καὶ κάμει, ἄλλο ἑκατόν, ἄλλο ἑξῆντα, ἄλλο τριάντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς ἐπρόβαλεν, λέγοντας· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει ὡσὰν ἕνα ἄνθρωπον ὅπου σπέρνει καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωράφι του.

25 Καὶ ὡσὰν ἐκοιμοῦνταν οἱ ἄνθρωποι ἐπῆγεν ὁ ἐχθρός του καὶ ἔσπειρεν ἦραν ἀνάμεσα εἰς τὸ σιτάρι, καὶ ἐδιέβη.

26 Καὶ ὅταν ἐβλάστησε τὸ χορτάρι καὶ ἔκαμε καρπόν, τότε ἐφάνηκαν καὶ οἱ ἦρες.

27 Καὶ ὑπῆγαν οἱ δουλευτάδες τοῦ νοικοκυροῦ ἐκείνου καὶ λέγουσίν του, αὐθέντη, δὲν ἔσπειρες καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωράφι σου; ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔχει τὰς ἦραις;

28 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε, ἐχθρὸς ἄνθρωπος τὸ ἔκαμε. λέγουσίν του οἱ δοῦλοί του, αὐθέντη, θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπᾶμεν, νὰ τὰς μαζώξωμεν.

29 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ὄχι· μήπως καὶ μαζώνοντες τὰς ἦραις ξερριζώσετε μαζὶ μετ᾽ αὐταῖς καὶ τὸ σιτάρι.

30 Ἀφῆτε νὰ μεγαλώσουν καὶ τὰ δύο μαζὶ ἕως τὸ θέρος· καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ εἰς τοὺς θεριστάδες, μαζώξετε πρῶτον τὰς ἦραις, καὶ δέσετέ ταις δεμάτια νὰ τὰς κατακαύσωμεν· καὶ τὸ σιτάρι μαζώξετε εἰς τὸ ἀμπάρι μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν πάλιν τοὺς ἐπρόβαλε, λέγοντας· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία ὡσὰν τὸ σπυρὶ τοῦ σιναπίου· τὸ ὁποῖον πέρνοντάς το ἄνθρωπος τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ χωράφι του.

32 Τὸ ὁποῖον εἶναι μικρότερον ἀπ᾽ ὅλα τὰ σπέρματα· ἀμὴ ὅταν αὐξηνθῇ γίνεται μεγαλίτερον ἀπ᾽ ὅλα τὰ λαχανικά· καὶ γίνεται δένδρον τόσον, ὅπου τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ πηγαίνουν καὶ νὰ φωλιάζουν εἰς τὰ κλαδιά του.

33 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς εἶπεν· ὅτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει προζύμι, τὸ ὁποῖον πέρνοντάς το μία γυναῖκα τὸ ἀνακάτωσεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρι, ἕως ὅπου ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ παραβολαῖς εἰς τὸν ὄχλον· καὶ χωρὶς παραβολὴν δὲν ἐλάλει.

35 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὅπου ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου ὅπου λέγει· θέλω ἀνοίξει εἰς παραβολαῖς τὸ στόμα μου· καὶ θέλω ὀμπγάλει ἐκεῖνα ὅπου εἶναι κεκρυμμένα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

36 Τότε ἄφησε τὸν ὄχλον ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι, καὶ ἐπῆγαν οἱ μαθητάδες του κοντά του, καὶ λέγουσίν του, ἑρμήνευσέ μας τὴν παραβολὴν τῆς ἦρας τοῦ χωραφίου.

37 Καὶ

37 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη ϗ λέγει τους· ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει τὸ καλὸν σπέρμα, εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Καὶ τὸ χωράφι εἶναι ὁ κόσμος· ϗ τὸ καλὸν σπέρμα, ἐτοῦτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· ἀμὴ αἱ ἥραι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς ὁποῦ τὰ ἔσπειρεν εἶναι ὁ διάβολος· ϗ ὁ θερισμὸς εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου· ϗ οἱ θεριστάδες εἶναι οἱ ἄγγελοι.

40 Καθὼς λοιπὸν μαζώνονται αἱ ἥραι ϗ καίονται μὲ φωτίαν, τέτοιας λογῆς θέλει εἶσται ϗ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου τούτου.

41 Θέλει στείλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους του, ϗ θέλουσι μαζώξει ἀπὸ τὴν βασιλείαν του ὅλα τὰ σκάνδαλα· ϗ ἐκείνους ὁποῦ κάνουσι τὴν ἀνομίαν.

42 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσται ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσι λάμψει ὡσὰν ὁ ἥλιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός τους· ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει θησαυρὸν κρυμμένον εἰς τὸ χωράφι, τὸ ὁποῖον ἔσωντας ϗ νὰ τὸ εὕρῃ ἄνθρωπος τὸ ἔκρυψε· ϗ ἀπὸ τὴν χαράν του πάγει ϗ πουλεῖ ὅτι ϗ ἂν ἔχῃ ϗ ἀγοράζει τὸ χωράφι ἐκεῖνο.

45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει ἄνθρωπον πραγματευτὴν ὁποῦ γυρεύει καλὰ μαργαριτάρια.

46 Ὁ ὁποῖος εὑρίσκοντας ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἐπῆγε ϗ ἐπούλησε ὅλα ὅσα εἶχε ϗ τὸ ἀγόρασε.

47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡσὰν σύρτικον ὁποῦ ἐβάλθη εἰς τὴν θάλασσαν, ϗ ἐμάζωξε ἀπὸ κάθε λογῆς ψάρια.

48 Καὶ ὅταν ἐγέμισε σύροντές το εἰς τὸ περιγιάλι, ϗ καθίσαντες ἐμάζωξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, ϗ τὰ σάπια τὰ ἔριξαν ἔξω.

49 Τέτοιας λογῆς θέλει εἶσται ϗ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· θέλουσιν ἔλθει οἱ ἄγγελοι ϗ θέλουσι χωρίσει τοὺς κακοὺς ἀπὸ μέσα ἀπὸ τοὺς δικαίους.

50 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσται ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, ἐγροικήσετε τὰ ἐτοῦτα ὅλα; λέγουσί του, ναί, αὐθέντη.

52 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· διὰ τοῦτο κάθε γραμματεὺς ὁποῦ ἐμαθητεύθη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρωπον νοικοκύρην, ὁποῦ βγάλλει ἀπὸ τὸν θησαυρόν του ϗ καινούργια ϗ παλαιά.

53 Καὶ ἔγινεν ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς αὐταῖς, ἐσηκώθη ἀπ᾽ ἐκεῖ·

54 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὸ συναγώγι τους, τόσον ὁποῦ νὰ θαυμάζουν ϗ νὰ λέγουν, ἀπὸ ποῦ τοῦ ἦλθεν ἡ σοφία ἐτούτη ϗ ἡ δύναμις;

55 Δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ λεπτουργοῦ; δὲν λέγεται ἡ μάνα του Μαριάμ, ϗ οἱ ἀδελφοί του Ἰάκωβος, ϗ Ἰωσῆς, ϗ Σίμων, ϗ Ἰούδας;

56 Καὶ οἱ ἀδελφάδες του ὅλαις
δὲν εἶναι μεθ' ἐμᾶς; ἀπὸ ποῦ
λοιπὸν τοῦ ἦλθασιν ἐτοῦτα ὅλα;
57 Καὶ ἐσκανδαλίζουνταν
εἰς αὐτόν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε·
δὲν εἶναι προφήτης ἄτιμος,
παρὰ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ
εἰς τὸ σπίτι του·
58 Καὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖ
πολλαῖς δυνάμεις διὰ τὴν ἀ-
πιστίαν τους.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἄ-
κουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ.
2 Καὶ εἶπε εἰς τοὺς ὑπηρέ-
ταις του, ἐτοῦτος εἶναι ὁ Ἰωάννης
ὁ βαπτιστής, αὐτὸς ἀνεστάθη
ἀπὸ τοὺς νεκρούς. καὶ διὰ τοῦτο αἱ
δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς αὐτόν.
3 Διατὶ ὁ Ἡρώδης πιάνον-
τας τὸν Ἰωάννην τὸν ἔδεσε καὶ τὸν
ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακήν, διὰ
τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του.
4 Διατὶ τοῦ ἔλεγεν ὁ Ἰωάν-
νης· δὲν ἔχεις ἐξουσίαν νὰ τὴν
ἔχῃς.
5 Καὶ θέλοντας (ὁ Ἡρώδης)
νὰ τὸν φονεύσῃ ἐφοβήθη τὸν ὄ-
χλον. ὅτι τὸν εἶχαν ὡσὰν προ-
φήτην.
6 Καὶ ὅταν ἑορτάζουνταν τὰ
γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρε-
ψεν ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιά-
δος εἰς τὴν μέσην καὶ ἄρεσε
τοῦ Ἡρώδου.
7 Διὰ τοῦτο ὡμολόγησε μὲ
ὅρκον νὰ τῆς δώσῃ ὅτι πρᾶγ-
μα τοῦ ζητήσει.
8 Καὶ ἔσοντας νὰ παρακι-
νηθῇ ἐκείνη ἀπὸ τὴν μάνα-
της, λέγει, δός με ἐδῶ εἰς ἕνα
πινάκι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰω-
άννου τοῦ βαπτιστοῦ.
9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη,
ἀμὴ διὰ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς κα-
θιζομένους μαζί, ἐπρόσταξε νὰ
δοθῇ.
10 Καὶ πέμποντας ἀπεκε-
φάλισε τὸν Ἰωάννην, εἰς τὴν
φυλακήν.
11 Καὶ ἐφέρθη τὸ κεφαλί-
του εἰς πινάκι, καὶ ἐδόθη τοῦ
κοριτζίου, καὶ τὸ ἐπῆγε τῆς μά-
νας της.
12 Καὶ πηγαίνοντας οἱ μα-
θητάδες τοῦ Ἰωάννου ἐσήκωσαν
τὸ κορμίτου, καὶ τὸ ἔθαψαν. καὶ
ἐπῆγαν καὶ εἶπαντο εἰς τὸν Ἰησοῦν.
13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ ἄ-
κουσεν ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ
καράβι ξεχωριστὰ εἰς ἕνα ἔ-
ρημον τόπον. καὶ οἱ ὄχλοι ὡσὰν
τὸ ἔμαθαν τὸν ἀκολούθησαν πεζοὶ
ἀπὸ ταῖς πόλαις.
14 Καὶ εὐγαίνοντας ἔξω ὁ Ἰ-
ησοῦς εἶδε πολὺν λαὸν καὶ τὸν
ἐσπλαγχνίσθη. καὶ ἰάτρευσε τοὺς
ἀῤῥώστους των.
15 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν,
ἦλθαν οἱ μαθηταίτου καὶ λέ-
γουντου. ὁ τόπος εἶναι ἔρημος.
καὶ ἡ ὥρα πῶρα ἐπέρασεν, ἀ-
πέλυσε τὸν λαὸν νὰ πᾶσιν εἰς
τὰ χωρία νὰ ἀγοράσουν διὰ
λόγουτους φαγητά.
16 Λέγειτους ὁ Ἰησοῦς, δὲν
κάμνει χρεία νὰ πᾶσιν. δότε-
τους ἐσεῖς νὰ φᾶσιν.
17 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν·
ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐδῶ παρὰ
πέντε ψωμία. καὶ δύο ψάρια.
18 Καὶ λέγειτους φέρετέτα
ἐδῶ.
19 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν
νὰ καθίσουν ἀπάνω εἰς τὰ χορ-
τάρια. καὶ πέρνοντας τὰ πέντε
ψωμία, καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀ-
ναντράνισεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
εὐλόγησε. καὶ κόπτοντας τὰ ψω-
μία τὰ ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητά-
δες,

δες, ϗ οἱ μαθηταίδες εἰς τὸν
λαόν.
20 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι ϗ ἐ-
χόρτασαν, ϗ ἐσύκωσαν τὰ
κομμάτια ὁποῦ ἐπερίσσευσαν,
δώδεκα κοφίνια γεμάτα.
21 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔφαγαν
ἦσαν, ἕως πεντεχιλιάδες ἄν-
δρες, χωρὶς γυναῖκες ϗ παι-
δία.
22 Καὶ παρευθὺς ἀνάγκασεν
ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθηταίδες του νὰ
ἐμπῶσιν εἰς τὸ καράβι νὰ πε-
ράσουν προτίτερα πέρα, ἕως
οὗ νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.
23 Καὶ ὡσὰν ἀπόλυσε τοὺς
ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κα-
ταμόνας νὰ προσευχηθῇ. ϗ
ἔσωντας νὰ βραδιάσῃ ἦτον μο-
ναχὸς ἐκεῖ.
24 Καὶ τὸ καράβι ὥρα μά-
γε ἦτον μεσοπέλαγα, ϗ ἐπη-
ράζετον ἀπὸ τὰ κύματα· δια-
τὶ ἦτον ἄνεμος ἐναντίος.
25 Καὶ εἰς τὴν τετάρτην
βίγλαν τῆς νυκτὸς, ἐπῆγεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθηταίδες πε-
ριπατόντας ἀπάνω εἰς τὴν θά-
λασσαν.
26 Καὶ ὡσὰν τὸν ἴδαν οἱ μα-
θηταίδες ὁποῦ ἐπεριπάτει ἀπά-
νω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγ-
χίσθησαν, ϗ ἔλεγαν ὅτι εἶναι
φάντασμα· ϗ ἀπὸ τὸν φόβον-
τους ἐσκούξαν.
27 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς λέγοντας, ἔχετε
θάρρος, ἐγὼ εἶμαι, μὴ φο-
βᾶσθε.
28 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ ἀπε-
κρίθη ϗ εἶπεν. Κύριε, ἂν εἶ-
σαι ἐσὺ, πρόσταξέ με νὰ ἔλθω
εἰς ἐσένα ἀπάνω εἰς τὰ νερά.
29 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν,
ἔλα. ϗ κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ
καράβι ὁ Πέτρος, ἐπεριπά-
τησεν ἀπάνω εἰς τὰ νερὰ, νὰ
ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.
30 Ἀμὴ βλέποντας τὸν ἄνε-
μον δυνατὸν ἐφοβήθη. ϗ ἀρ-
χίζοντας νὰ βουλιάζῃ, ἔκραξε
λέγοντας αὐθέντη σῶσέ με.
31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς
ἁπλώνοντας τὸ χέρι του ἐπίασέ-
τον ϗ λέγει του, ὦ ὀλιγόπιστε δι-
ατὶ ἀμφιβάλλεις;
32 Καὶ ἐμπαίνοντας αὐτοὺς
μέσα εἰς τὸ καράβι, ὁ ἄνε-
μος ἔπεσε.
33 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν
μέσα εἰς τὸ καράβι ἦλθαν ϗ
τὸν ἐπροσκύνησαν, ϗ ἔλεγαν.
ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶσαι.
34 Καὶ διαβαίνοντες ἦλθαν
εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.
35 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐγνώρισαν
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀ-
πέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περί-
χωρον ἐκείνην, ϗ τοῦ ἔφεραν
ὅλους τοὺς ἀσθενημένους.
36 Καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν
μοναχὰ νὰ πιάσουν τὴν ἄκραν
τοῦ ῥούχου του. ϗ ὅσοι ἔπιασαν ὅλοι
ἰατρεύθησαν.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΤΟ'τε ἤλθασιν εἰς τὸν Ἰη-
σοῦν οἱ γραμματεῖς ϗ
οἱ φαρισαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσό-
λυμα, λέγοντες.
2 Διατὶ οἱ μαθηταίς σου πα-
ραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων; ὅτι δὲν νίπτουσι
τὰ χέριατους ὅταν τρώσιν ψω-
μί.
3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη ϗ
τοὺς εἶπε. ϗ ἐσεῖς διατὶ πα-
ραβαίνετε τὴν παραγγελίαν
τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσίν-
σας;
4 Διατὶ ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε
λέγοντας, τίμα τὸν πατέρασου
ϗ τὴν μητέρασου. ϗ ἐκεῖνος
ὁποῦ

ὁποῦ κακολογᾶ εἰς πατέρα ἢ μη-
τέρα νὰ ἀποθάνῃ θάνατον.
5 Καὶ ἐσεῖς λέγετε ὅτι ὅ-
ποιος ἤθελεν εἰπῆ εἰς τὸν πα-
τέρα καὶ εἰς τὴν μητέρα, δῶ-
ρον εἶναι κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἠμ-
πόρεις νὰ ὠφεληθῇς ἀπὸ λόγου
μου. καὶ νὰ μὴν τιμήσῃ τὸν πα-
τέρα του καὶ τὴν μητέρα του.
6 Καὶ ἐκάματε ἄκυρον τὴν
παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν
παράδοσίν σας.
7 Ὑποκριταὶ, καλὰ ἐπρο-
φήτευσε διὰ λόγου σας ὁ Ἡ-
σαΐας λέγοντας.
8 Ἐτοῦτος ὁ λαὸς μὲ τὸ
στόμα του μὲ ἐγγίζει, καὶ μὲ τὰ
χείλη του μὲ τιμᾷ· ἀμὴ ἡ καρ-
δία του λείπει μακρὰ ἀπὸ μένα.
9 Εὔκαιρα μὲ λατρεύουσι.
διδάσκοντες διδασκαλίαις, πα-
ραγγελίαις ἀνθρώπων.
10 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν ὄ-
χλον, καὶ λέγει τους, ἀκούετε καὶ
καταλάβετε.
11 Ὄχι ἐκεῖνο ὁποῦ ἐμ-
παίνει εἰς τὸ στόμα μαγαρίζει
τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ἐκεῖνο ὁποῦ
ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα, ἐκεῖνο μα-
γαρίζει τὸν ἄνθρωπον.
12 Τότε ἤλθασιν οἱ μαθη-
τάδες του καὶ τοῦ εἶπαν· ἠξεύρεις
ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες
τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν;
13 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη καὶ
λέγει τους. κάθε φυτεία τὴν ὁ-
ποίαν δὲν ἐφύτευσεν ὁ πατήρ-
μου ὁ οὐράνιος, θέλει ξερι-
ζωθῆ.
14 Ἀφῆτέ τους· εἶναι τυφλοὶ,
ὁδηγοὶ τυφλῶν. καὶ ἐὰν ὁ τυφλὸς
ὁδηγεῖ τὸν τυφλὸν, καὶ οἱ δύο
θέλουσι πέσει εἰς τὸν λάκκον.
15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος
καὶ λέγει του, ἑρμήνευσέ μας τὴν
παραβολὴν ἐτούτην.
16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀ-
κόμι καὶ ἐσεῖς ἀγροικοι εἶστε;
17 Δὲν γροικᾶτε ὅτι κάθε
πρᾶγμα ὁποῦ ἐμπαίνει μέσα
εἰς τὸ στόμα πάγει εἰς τὴν κοι-
λίαν, καὶ ἐβγαίνει εἰς τὴν πό-
ρευψιν.
18 Ἀμὴ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐβγαί-
νουσιν ἀπὸ τὸ στόμα ἐβγαίνουσιν
ἀπὸ τὴν καρδίαν, καὶ ἐκεῖνα
μαγαρίζουσι τὸν ἄνθρωπον.
19 Διατὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν
ἐβγαίνουν διαλογισμοὶ κακοὶ,
φόνοι, μοιχείαις, πορνείαις,
κλεψίαις, ψευδομαρτυρίαις,
βλασφημίαις.
20 Ἐτοῦτα εἶναι ὁποῦ μαγα-
ρίζουσι τὸν ἄνθρωπον. ἀμὴ τὸ
νὰ φάγῃ κανεὶς μὲ ἄνιπτα χέ-
ρια, δὲν μαγαρίζει τὸν ἄν-
θρωπον.
21 Καὶ ἐβγαίνοντας ἀπ' ἐκεῖ
ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.
22 Καὶ νὰ μία γυναῖκα
Χαναναία ὁποῦ ἐξέβη ἀπὸ τὰ
σύνορα ἐκεῖνα, ἔκραζέτον λέ-
γουσα. ἀφέντη υἱὲ τοῦ Δαβὶδ
λυπήσου με. ἡ θυγατέρα μου κα-
κὰ δαιμονίζεται.
23 Καὶ αὐτὸς δὲν τῆς ἀ-
πεκρίθη ἕνα λόγον. καὶ ἤλθαν
οἱ μαθητάδες του καὶ τὸν ἐπαρα-
καλοῦσαν λέγοντες· ἀπόλυσε
τὴν ὅτι σκούζει ὀπίσω μας.
24 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη
καὶ εἶπεν, ἐγὼ δὲν ἐσταλθηκα,
παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χα-
μένα τοῦ σπιτίου τοῦ Ἰσραήλ.
25 Καὶ ἐκείνη ὡσὰν ἦλθε
ἐπροσκύνησέ τον, καὶ ἔλεγεν,
αὐθέντη, βοήθησέ με.
26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρί-
θη, δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τι-
νὰς τὸ ψωμὶ τῶν τέκνων, καὶ νὰ
τὸ ῥίξῃ εἰς τοὺς σκύλους.

27 Καὶ ἐκείνη εἶπε, ναὶ, Κύριε· διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ψίχαις ὅπου πέφτουν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν αὐθεντάδων τους.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν της. ὦ γυναῖκα μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου. καὶ ἂς σοῦ γένει καθὼς θέλεις. καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγατέρα της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

29 Καὶ ἀλλάζοντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἐπῆγεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἔσοντας νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθετον ἐκεῖ.

30 Καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι ἔχοντες μαζί τους κουτζοὺς, τυφλοὺς, βουβοὺς, κουλοὺς, καὶ ἄλλους πολλούς. καὶ ἐρρίξαντες εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοὺς ἰάτρευσε.

31 Εἰς τόσον ὅπου νὰ θαυμάζουν οἱ λαοὶ βλέποντας τοὺς βουβοὺς, ὅπου ἐλαλοῦσαν, τοὺς κουλοὺς γεροὺς, τοὺς κουτζοὺς ὅπου ἐπεριπατοῦσαν, καὶ τυφλοὺς ὅπου ἔβλεπαν. καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάς του καὶ εἶπε· σπλαγχνίζομαι ἐτοῦτον τὸν λαὸν, ὅτι ἄρα μάγι τρεῖς ἡμέραις εἶναι ὅπου παραμένουσι μαζί μου ἐδῶ, καὶ δὲν ἔχουν τινὰ φᾶσι καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς ἀφήσω νηστικοὺς μήπως καὶ ἀποκάμουσιν εἰς τὴν στράταν.

33 Καὶ λέγουντου οἱ μαθητάδες του· καὶ ἀπὸ ποῦ νὰ μᾶς ἔλθουν τόσα ψωμία ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν, τόσον ὅπου νὰ χορτάσωμεν τόσον πλῆθος;

34 Καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς πόσα ψωμία ἔχετε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ψαράκια.

35 Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς ὄχλους νὰ καθίσουν εἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ παίρνοντας τὰ ἑπτὰ ψωμία, καὶ τὰ ψάρια, εὐχαρίστησε καὶ ἔκοψε καὶ ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητάδες του, καὶ οἱ μαθητάδες του εἰς τὸν ὄχλον.

37 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν· καὶ ἐσύκωσαν τὰ κομμάτια ὅπου ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ πανέρια γεμάτα.

38 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔφαγαν ἦταν, τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδία.

39 Καὶ ὡσὰν ἀπόλυσε τοὺς ὄχλους ἐμπῆκεν εἰς τὸ καράβι καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ σύνορα Μαγδαλά.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΙ ἔσοντας νὰ ἔλθουν οἱ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι δοκιμάζοντές τον, τοῦ ἐζήτησαν νὰ τοὺς δείξῃ σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπέν τους. ὅταν βραδιάζει λέγετε, θέλει γένει εὐδία διατὶ κοκκινίζει ὁ οὐρανός.

3 Καὶ τὸ ταχὺ λέγετε, σήμερον γίνεται χειμῶνας διατὶ κοκκινίζει, συννεφιάζοντας ὁ οὐρανός. ὦ ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἠξεύρετε νὰ διακρίνετε. καὶ τὰ σημάδια τῶν καιρῶν δὲν δύνεσθε νὰ διακρίνετε;

4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχεύτρια σημάδι γυρεύει. καὶ σημάδι δὲν θέλει τῆς δοθῆ, παρὰ τὸ σημάδι Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καὶ ἀφίνοντάς τους ἐδιέβη.

5 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθητάδες του πέρα, ἐλησμόνησαν νὰ πάρουν ψωμία.

6 Καὶ

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τὸ προζύμι τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζουνταν λέγοντες, ὅτι ψωμία δὲν ἐπείραμεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντάς το, τοὺς εἶπεν· ὦ ὀλιγόπιστοι τί διαλογίζεσθε μέσασας, ὅτι δὲν ἐπείρετε ψωμία;

9 Ἀκόμι δὲν γροικᾶτε, μὴ ἢ ἐνθυμᾶστε τὰ πέντε ψωμία τῶν πέντε χιλιάδων καὶ πόσα κοφίνια ἐπήρετε;

10 Οὐδὲ τὰ ἑπτὰ ψωμία τῶν τεσσάρων χιλιάδων, καὶ πόσα πανέρια ἐπήρετε;

11 Πῶς δὲν γροικᾶτε, ὅτι δὲν σας εἶπα διὰ ψωμὶ, νὰ ἔχετε τὴν νοῦν σας ἀπὸ τὸ προζύμι τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων;

12 Τότε ἐκαταλάβασιν ὅτι δὲν τοὺς εἶπε νὰ ἔχουν τὴν νοῦν τους ἀπὸ τὸ προζύμι τοῦ ψωμίου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν διδαχὴν τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

13 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου, ἐρώτα τοὺς μαθητάδες του, λέγοντας· τίνα με λέγουν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶμαι ἐγὼ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

14 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἄλλοι λέγουν πῶς νὰ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής. καὶ ἄλλοι ὁ Ἠλίας. καὶ ἄλλοι ὁ Ἱερεμίας, ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς προφήτας.

15 Λέγει τους· ἀμὴ ἐσεῖς τίνα με λέγετε νὰ εἶμαι;

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος καὶ εἶπε· ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν του, καλότυχος εἶσαι Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, ὅτι σάρκα καὶ αἷμα δὲν σου τὸ ἐφανέρωσεν, ἀλλὰ ὁ πατήρ μου ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

18 Καὶ ἐγὼ σοῦ λέγω, ὅτι ἐσὺ εἶσαι Πέτρος· καὶ ἀπάνω εἰς ἐτούτην τὴν πέτραν, θέλω κτίσει τὴν ἐκκλησίαν μου. καὶ οἱ πόρταις τοῦ ᾅδου δὲν θέλουν τὴν καταπονέσει.

19 Καὶ θέλω σου δώσει τὰ κλειδία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. καὶ ὅτι καὶ ἂν δέσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσαι δεμένον καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ ὅτι καὶ ἂν λύσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσαι λυμένον καὶ εἰς τὸν οὐρανόν.

20 Τότε ἐπαράγγειλε τοὺς μαθητάδες του νὰ μὴν εἰποῦσι εἰς κανένα, ὅτι αὐτὸς εἶναι Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώνῃ εἰς τοὺς μαθητάδες του, ὅτι πρέπει νὰ πάγῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς· καὶ νὰ φονευθῇ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.

22 Καὶ πιάνοντάς τον ὁ Πέτρος ἄρχισε νὰ τὸν ὀνειδίζῃ, λέγοντάς του, ἀφέντη, λυπήσου τοῦ λόγου σου· ἄμποτε νὰ μὴν σοῦ γένῃ ἐτοῦτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶπεν τοῦ Πέτρου· ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, ἐμποδιόν μου εἶσαι· ὅτι δὲν λογαριάζεις τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάδες του, ὅποιος θέλει

λει νὰ ἔλθῃ κατοπίσωμου, ἂς ἀρνηθῇ τὸ λόγου του· καὶ ἂς πάρῃ τὸν σταυρόν του καὶ ἂς μὲ ἀκολουθᾷ.

25 Διατὶ ὁποῖος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει. καὶ ὁποῖος τὴν χάσῃ διὰ λόγου μου, θέλει τὴν εὕρει.

26 Διατὶ, τί ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐὰν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχήν του νὰ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσῃ ὁ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ψυχήν του;

27 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ ἔλθῃ μὲ δόξαν τοῦ πατρός του μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους του· καὶ τότε θέλει ἀποδώσει καθ᾽ ἕνα κατὰ τὰ ἔργα του.

28 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπὸ τούτους ὁποῦ στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσιν γευθεῖ θάνατον, ἕως ὁποῦ νὰ ἰδοῦσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὁποῦ νὰ ἔρχεται εἰς τὴν βασιλείαν του.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ ἓξ ἡμέραις παίρνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του. καὶ τοὺς ἀνεβάζει εἰς ἕνα ὄρος ὑψηλὸν κατὰ μόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ὀμπροστά τους· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν του ὡσὰν ὁ ἥλιος, καὶ τὰ ῥοῦχά του ἐγίνηκαν ἄσπρα ὡσὰν τὸ φῶς.

3 Καὶ νά, καὶ τοὺς ἐφάνηκαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἡλίας καὶ ἐσυντύχαιναν μετ᾽ αὐτόν.

4 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Πέτρος καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν, αὐθέντη καλὰ εἶναι νὰ εἴμαστε ἐμεῖς ἐδῶ, ἂν θέλῃς ἂς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηναῖς. διὰ λόγουσου μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἡλίαν.

5 Ἀκόμι ἐκεῖνος ἐσυντύχαινε, καὶ εὐθὺς ἕνα σύννεφον φωτεινὸν τοὺς ἐσκέπασε· καὶ φωνὴ εὐθὺς ἠκούσθη ἀπὸ τὸ σύννεφον ὁποῦ ἔλεγεν, ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱόςμου ὁ ἠγαπημένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύθηκα, αὐτὸν ἀκούετε.

6 Καὶ ὡσὰν τὴν ἤκουσαν οἱ μαθητάδες, ἔπεσαν μπροῦμυτα, καὶ ἐφοβήθησαν δυνατά.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπιάσέντους καὶ εἶπε· σηκώτε καὶ μὴν φοβᾶσθε.

8 Καὶ ἐσήκωσαν τὰ ματιά τους, καὶ δὲν εἶδαν κανένα, παρὰ μοναχὰ τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ καταβαίνοντες αὐτοὶ ἀπὸ τὸ ὄρος, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαράγγειλε λέγοντας, νὰ μὴν εἰπῆτε κανενὸς ἐτοῦτο ὁποῦ εἴδετε, ἕως ὁποῦ νὰ ἀναστηθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10 Καὶ οἱ μαθητάδες του τὸν ἐρώτησαν. διατὶ λοιπὸν λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, πῶς ὁ Ἡλίας κάμνει χρεία νὰ ἔλθῃ πρῶτα;

11 Ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· βέβαια ὁ Ἡλίας ἔρχεται πρῶτα νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα.

12 Ἀμὴ λέγω σας, ὅτι ὁ Ἡλίας ὥρα μάγι ἦλθε, καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισαν· ἀμὴ ἔκαμαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν. τέτοιας λογῆς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ἀπ᾽ αὐτούς.

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μαθητάδες, ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν τοὺς εἶπεν ἐτοῦτον τὸν λόγον.

14 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν αὐτοὶ εἰς τὸν λαόν, ἐσίμωσεν ἕνας ἄν-

θρωπος

θρωπος εἰς τὸν Ἰησοῦν γονα-
τίζοντας εἰς αὐτὸν,
15 Καὶ λέγοντας, αὐθέντη
λυπήσου τὸν υἱόν μου ὅτι σεληνιά-
ζεται καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολ-
λαῖς φοραῖς πέφτει εἰς τὴν
φωτία, καὶ εἰς τὸ νερό.
16 Καὶ ἠφέρατον εἰς τοὺς
μαθητάδες σου καὶ δὲν ἠμπόρεσαν
νὰ τὸν ἰατρεύσουν.
17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν. ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ δι-
εστραμμένη, ἕως πότε θέλω
εἶσθαι μετ' ἐσᾶς· ἕως πότε θέ-
λω σᾶς ὑπομένει; φέρετέ μου
τὸν ἐδῶ.
18 Καὶ ἐπρόσταξε μὲ θυ-
μὸν ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον καὶ
εὐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον· καὶ ἰα-
τρεύθη τὸ παιδὶ ἀπὸ τὴν
ὥραν ἐκείνην.
19 Τότε ἐπῆγαν οἱ μαθη-
τάδες εἰς τὸν Ἰησοῦν κατὰ μό-
νας καὶ εἶπαν· διατὶ ἐμεῖς δὲν
ἐδυνήθημεν νὰ εὐγάλωμεν αὐ-
τό;
20 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, διὰ
τὴν ἀπιστίαν σας· βέβαια σᾶς
λέγω· ἂν ἔχετε πίστιν ὡσὰν ἕ-
να κουκὶ τοῦ σιναπίου, θέλετε
εἰπεῖ εἰς ἐτοῦτο τὸ βουνὸ, με-
τατόπισαι ἀπεδῶ, ἐκεῖ, καὶ θέ-
λει μετατοπισθῇ.
21 Καὶ δὲν θέλει εἶσθαι κα-
νένα πρᾶγμα ἀδυνάτον εἰς
ἐσᾶς. ἀμὴ ἐτοῦτο τὸ γένος δὲν
εὐγαίνει, παρὰ μὲ προσευχὴν
καὶ μὲ νηστείαν.
22 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐσυνα-
ναστρέφουνταν αὐτοὶ εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν, εἶπέν τους ὁ Ἰησοῦς, ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πα-
ραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τῶν ἀν-
θρώπων.
23 Καὶ θέλουσι τὸν φονεύσει
καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν

θέλει ἀναστηθῇ· καὶ ἐλυπήθη-
καν πολλά.
24 Καὶ ἐπειδὴ ἤλθασιν εἰς
τὴν Καπερναοὺμ. ἐκεῖνοι ὅπου
ἐμαζώνουν τὰ δίδραχμα·
ἤλθασιν εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶ-
παν, δὲν πληρώνει ὁ διδά-
σκαλός σας τὸ χαράτζι τῶν δι-
δράχμων;
25 Λέγει ὁ Πέτρος, ναί.
καὶ ὅταν ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι,
τὸν ἐπρόλαβεν ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει
του τί σοῦ φαίνεται Σίμων, οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ ποίους πέρ-
νουσι χαράτζια, ἢ κῆνσον;
ἀπὸ τοὺς υἱούς τους, ἢ ἀπὸ τοὺς
ξένους;
26 Λέγει του ὁ Πέτρος, ἀπὸ
τοὺς ξένους· λέγει του ὁ Ἰησοῦς,
ἐλεύθεροι λοιπὸν εἶναι οἱ υἱοί.
27 Ἀμὴ διὰ νὰ μὴν τοὺς
σκανδαλίσωμεν, σύρε εἰς τὴν
θάλασσαν, καὶ ῥίξε τὸ ἀγκί-
στρι σου· καὶ τὸ πρῶτον ψάρι ὅ-
που εὐγεῖ πιάσε το καὶ ἄνοιξε τὸ
στόμα του καὶ θέλεις εὕρει ἕνα
στατῆρα, πέρνοντας ἐκεῖνον δός
τους τον διὰ λόγου μου καὶ διὰ
λόγου σου.

Κεφ. ιη'. 18.

1 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἤλθασιν
οἱ μαθητάδες εἰς τὸν Ἰ-
ησοῦν, λέγοντες, τίς ἄρα εἶναι
μεγαλίτερος εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν;
2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ
Ἰησοῦς ἕνα παιδίον, ἔστησέν το
εἰς τὴν μέσην τους.
3 Καὶ λέγει· βέβαια σᾶς
λέγω· ἂν δὲν γυρίσετε νὰ γέ-
νητε, ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία,
δὲν θέλετε ἐμπεῖ εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν.
4 Ὅποιος λοιπὸν ταπει-
νώσει τὸν λόγον του, ὡσὰν τὸ
παιδὶ ἐτοῦτο, ἐκεῖνος εἶναι με-
γαλί-

γαλίτερος εἰς τὴν βασιλεί-
αν τῶν οὐρανῶν.
5 Καὶ ὅποιος δεχθεῖ ἕνα
παιδὶ τέτοιας λογῆς, διὰ ὄνο-
μάμου, ἐμένα δέχεται.
6 Ἀμὴ ὅποιος σκανδαλίση
ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐτούτους
ὁποῦ πιστεύουσιν εἰς ἐμένα, κα-
λίτερόντου εἶναι νὰ κρεμμασθῇ πέ-
τρα τοῦ μύλου εἰς τὸν λαιμόντου,
καὶ νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέ-
λαγος τῆς θαλάσσης.
7 Ἀλήμονον εἰς τὸν κόσμον
ἀπὸ τὰ σκάνδαλα. διατὶ ἀ-
νάγκη εἶναι νὰ ἔλθουσι τὰ σκάν-
δαλα, ὅμως ἀλήμονον εἰς τὸν
ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἀπὸ τὸν ὁποῖον
ἔρχεται τὸ σκάνδαλον.
8 Ἀμὴ ἂν σὲ σκανδαλίζει
τὸ χέρισου ἢ τὸ ποδάρισου,
κόψετο καὶ ῥίξετο ἀπὸ λόγου-
σου. καλίτερον εἶναι νὰ ἐμπῇς
εἰς τὴν ζωὴν κουτζὸς ἢ κουλὸς
παρὰ ὁποῦ νὰ ἔχῃς δύο χέρια,
καὶ δύο ποδάρια, καὶ νὰ βγαλθῇς
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
9 Καὶ ἀνίσως καὶ τὸ μάτι-
σου σὲ σκανδαλίζει, ἔβγαλε καὶ
ῥίξετο ἀπὸ λόγουσου· καλίτε-
ρόνσου εἶναι νὰ πᾶς μὲ ἕνα μάτι
εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς
δύο μάτια, καὶ νὰ βγαλθῇς εἰς
τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
10 Βλέπετε νὰ μὴν καταφρονέσετε
κανένα ἀπὸ τούτους
τοὺς μικρούς· διατὶ σᾶς λέγω,
ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τοὺς
οὐρανοὺς βλέπουσι πάντα τὸ
πρόσωπον τοῦ πατρόςμου ὁποῦ
εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.
11 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἦλθε νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.
12 Τί σᾶς φαίνεται; ἂν τύ-
χῃ κανένας ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ
ἑκατὸν πρόβατα, καὶ νὰ πλα-
νηθῇ ἕνα ἀπ' αὐτὰ, δὲν ἀφίνῃ
τὰ ἐνενήντα ἐννέα, καὶ πηγαίνοντας
εἰς τὰ ὄρη γυρεύει τὸ πλανε-
μένον;
13 Καὶ ἂν τύχῃ νὰ τὸ εὕρῃ,
βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι περισ-
σότερον χαίρεται εἰς ἐκεῖνο, πα-
ρὰ εἰς τὰ ἐνενήντα ἐννέα ὁποῦ δὲν
ἐπλανήθηκαν.
14 Τέτοιας λογῆς δὲν εἶναι
θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρός-
σας τοῦ ἐν οὐρανοῖς νὰ χαθῇ ἕ-
νας ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.
15 Καὶ ἂν σφάλῃ ὁ ἀδελ-
φόςσου εἰς ἐσένα, σύρε καὶ ἔλεγ-
ξέτον ἀνάμεσά σου καὶ ἐκείνου μο-
ναχοῦ. ἂν σου ἀκούσῃ ἐκέρδεσες
τὸν ἀδελφόνσου.
16 Ἀμὴ ἐὰν δένσου ἀκούσῃ,
ἔπαρε μαζίσου ἀκόμι ἕνα ἢ
δύο, διὰ νὰ βεβαιωθῇ κάθε
λόγος ἀπὸ στόμα δύο ἢ καὶ
τριῶν μαρτύρων.
17 Καὶ ἂν παρακούσῃ καὶ
αὐτοὺς, εἰπέτο εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν. καὶ ἂν παρακούσῃ καὶ τῆς
ἐκκλησίας, ἔχετον ὡσὰν τὸν ἐθ-
νικὸν καὶ τὸν τελώνην.
18 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσα
ἂν δήσετε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν
θέλουσιν εἶσθαι δεμένα εἰς τὸν οὐ-
ρανόν· καὶ ὅσα λύσετε ἀπάνω
εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶσθαι
λυμένα εἰς τὸν οὐρανόν.
19 Πάλιν βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι ἂν συμφωνήσουσι δύο
ἀπὸ σᾶς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν,
διὰ κάθε πρᾶγμα ὁποῦ θέλου-
σι ζητήσει, θέλει τοὺς γένει
ἀπὸ τὸν πατέραμου τὸν οὐράνιον.
20 Διατὶ ὅπου εἶναι δύο ἢ
τρεῖς μαζωμένοι εἰς τὸ ὄνομά-
μου, ἐκεῖ εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν
μέσηντους.
21 Τότε ἔρχεται εἰς αὐτὸν ὁ
Πέτρος, καὶ λέγειτου, αὐθέντη
πόσαις φοραῖς νὰ μοῦ πταίσῃ ὁ

ἀδελφόςμου καὶ νὰ τοῦ συγχωρέ-
σω; ἕως ἑπτὰ φοραῖς;
22 Λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς, δὲν
σοῦ λέγω, ἕως ἑπτὰ φοραῖς,
ἀλλὰ ἕως ἑβδομήντα φοραῖς
ἑπτά.
23 Διὰ τοῦτο ὁμοιάζει ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἕνα ἄν-
θρωπον βασιλέα, ὁ ὁποῖος
ἠθέλησε νὰ κάμῃ λογαριασ-
μὸν μὲ τοὺς δουλευτάδεςτου.
24 Καὶ ὡσὰν ἤρχισε νὰ
λογαριάζῃ, τοῦ ἐφέρθη ἕνας ὁ-
ποῦ τοῦ ἐχρεώστει δέκα χιλι-
άδες τάλαντα.
25 Καὶ μὴν ἔχοντας νὰ τὰ
ἀποδώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέν-
της του νὰ πουληθῇ καὶ αὐτὸς καὶ
ἡ γυναῖκατου, καὶ τὰ παιδιάτου,
καὶ ὅλα ὅσα εἶχεν καὶ νὰ ἀποδο-
θῇ τὸ χρέος.
26 Πέφτωντας λοιπὸν ὁ δοῦ-
λος ἐκεῖνος τὸν ἐπροσκύνα,
λέγοντας, αὐθέντη, μακροθύ-
μησέμε καὶ νὰ σοῦ τὰ δώσω ὅ-
λα.
27 Καὶ ἐσπλαγχνίσθη ὁ αὐ-
θέντης τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, καὶ ἄ-
φησέντον, καὶ ἐχάρισέντου, καὶ
τὸ χρέοςτου.
28 Καὶ εὐγαίνοντας ἔξω ὁ
δοῦλος ἐκεῖνος ηὗρεν ἕνα ἀπὸ
τοὺς συνδούλουςτου ὁ ὁποῖος τοῦ
ἐχρεώστει ἑκατὸν δηνάρια, καὶ
πιάνοντάςτον τὸν ἐστεναχώραν,
λέγοντας, δόςμου ἐκεῖνα ὁποῦ
μοῦ χρεωστᾶς.
29 Ἔπεσε λοιπὸν ὁ σύν-
δουλόςτου εἰς τὰ ποδάριάτου,
καὶ τὸν ἐπαρακάλει, λέγοντας,
μακροθύμησέμε, καὶ ὅλα νὰ
σοῦ τὰ πληρώσω.
30 Καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤθελε,
ἀλλὰ ἐπῆγε καὶ ἔβαλέτον μέσα
εἰς τὴν φυλακήν, ἕως οὗ νὰ
πληρώσῃ τὸ χρέοςτου.
31 Βλέποντας οἱ σύνδουλοί-
του τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν
πολλά· καὶ ἦλθαν καὶ ἐφανέρωσαν
εἰς τὸν αὐθέντηντους καταλεπτῶς
ὅλα τὰ γενόμενα.
32 Τότε τὸν ἐκράξεν ὁ αὐ-
θέντηςτου καὶ λέγειτου· δοῦλε πο-
νηρέ· ἐγὼ σοῦ ἐχάρισα ὅλον
ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὲ
ἐπαρακάλεσες.
33 Δὲν ἔπρεπε καὶ ἐσὺ νὰ
λυπηθῇς τὸν σύνδουλόνσου, κα-
θὼς σὲ ἐλυπήθηκα καὶ ἐγώ;
34 Καὶ ἐθυμώθη ὁ αὐθέν-
τηςτου καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς τοὺς
βασανιστάδες, ἕως οὗ νὰ δώ-
σῃ ὅλοντου τὸ χρέος.
35 Ἔτζι καὶ ὁ πατήρμου ὁ
οὐράνιος θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς,
ἂν δὲν συγχωρέσῃ ἀπὸ καρδίας
πᾶσα ἕνας τὰ σφάλματα τοῦ
ἀδελφοῦ του, ὁποῦ τοῦ ἔσφαλε.

Κεφ. ιθʹ. 19.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅταν ἐτελείωσεν
ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐτοῦτα
ἐμετατόπισεν ἀπὸ τὴν Γαλι-
λαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα
τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
2 Καὶ τοῦ ἀκολούθησεν πολὺ
πλῆθος, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἰάτρευ-
σεν.
3 Καὶ ἦλθασι φαρισαῖοι
δοκιμάζοντέςτον, καὶ λέγοντες
εἰς αὐτόν, ἂν ἠμπορῇ ἄνθρω-
πος νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖ-
κατου μὲ κάθε λογῆς αἰτίαν;
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
καὶ εἶπέντους· δὲν ἐδιαβάσετε
ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τοὺς ἀν-
θρώπους ἀπὸ τὴν ἀρχήν, τοὺς
ἔκαμεν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν;
5 Καὶ εἶπε διὰ τοῦτην τὴν
ἀφορμήν, θέλει ἀφήσει ἄνθρω-
πος τὸν πατέρατου καὶ τὴν μη-
τέρατου, καὶ θέλει προσκολληθῇ
μὲ τὴν γυναῖκατου καὶ θέλουσι

εἶσται

εἶσαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
6 Τόσον ὁποῦ δὲν εἶναι πλέον
δύο, ἀλλὰ μία σάρκα. ἐκεῖνο
λοιπὸν ὁποῦ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν
ἄνθρωπος ἂς μὴν τὸ χωρί-
ζῃ.
7 Λέγουντου· διατί λοιπὸν
ὁ Μωϋσῆς ἐπαράγγειλε νὰ δί-
δῃ διαζύγιον καὶ νὰ τὴν χω-
ρίζῃ;
8 Λέγειτους, ὅτι ὁ Μωϋσῆς
διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας,
σᾶς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χωρίζε-
σθε τὲς γυναῖκες σας, ἀμὴ ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν δὲν ἔγινεν ἔτζι.
9 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι
ὅποιος χωρισθῇ τὴν γυναῖ-
κατου, ἔξω ἀπὸ πορνείαν, καὶ
πανδρευθῇ ἄλλην, γένεται μοι-
χός. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ πανδρευ-
θῇ γυναῖκα ξαπολυμένην γί-
νεται μοιχός.
10 Λέγουντου οἱ μαθηταίδες-
του, ἂν εἶναι ἔτζι ἡ ἀφορμὴ τοῦ
ἀνθρώπου μὲ τὴν γυναῖκατου,
δὲν εἶναι συμφέρον νὰ πανδρευ-
θῇ.
11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν, ἐ-
τοῦτον τὸν λόγον ὅλοι δὲν ἠμπο-
ροῦν νὰ τὸν χωρέσουν, ἀλλὰ ἐκεῖ-
νοι, εἰς ὁποίους ἐδόθη.
12 Διατὶ εἶναι εὐνοῦχοι ὁ-
ποῦ ἐγεννήθηκαν ἔτζι ἀπὸ τὴν
κοιλίαν τῶν μανάδων. καὶ εἶναι
εὐνοῦχοι ὁποῦ εὐνουχίσθηκαν ἀπὸ
τοὺς ἀνθρώπους. καὶ εἶναι εὐνοῦ-
χοι ὁποῦ εὐνουχίσαν τοὺς λόγουτους
διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα-
νῶν. ἐκεῖνος ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ
χωρέσῃ ἂς χωρέσῃ.
13 Τότε τοῦ ἔφεραν μικρὰ
παιδία νὰ βάλλῃ τὰ χέριάτου
ἀπάνω καὶ νὰ εὐχηθῇ· καὶ οἱ
μαθηταίτου τὰ ἐμπόδιζαν.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἄ-
φετε τὰ παιδία καὶ μὴν τὰ ἐμ-
ποδίζετε νὰ ἔλθουν εἰς ἐμένα.
διατὶ τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.
15 Καὶ βάζοντας τὰ χέρι-
άτου ἀπάνω εἰς τὰ παιδία, ἐ-
διέβη ἀπ' ἐκεῖ.
16 Καὶ εὐθὺς ἦλθεν ἕνας καὶ
λέγειτου, διδάσκαλε ἀγαθέ, τί
καλὸν νὰ κάμω διὰ νὰ ἔχω
ζωὴν αἰώνιον.
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει·
τίμε λέγεις ἀγαθόν; κανένας
δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἕνας
ὁ Θεός· ἀμὴ ἂν θέλεις νὰ ἔμ-
πῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξε τὲς
παραγγελίαις.
18 Λέγειτου, ποίαις, καὶ ὁ Ἰ-
ησοῦς λέγει· τὸ νὰ μὴν φονεύ-
σῃς· νὰ μὴν μοιχεύσῃς· νὰ
μὴν κλέψῃς· νὰ μὴν ψευδο-
μαρτυρήσῃς.
19 Τίμα τὸν πατέρασου καὶ
τὴν μητέρασου. καὶ νὰ ἀγα-
πᾷς τὸν γείτονάσου ὡσὰν καὶ τοῦ
λόγουσου.
20 Λέγειτου ἐκεῖνος ὁ νέος,
ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ
τὴν νεότητάμου. τί με λείπει
ἀκόμι;
21 Λέγειτου ὁ Ἰησοῦς. ἂν
θέλῃς νὰ γενῇς τέλειος, σύρε,
πούλησε εἴτι καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ
δόςτα εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θέ-
λεις ἔχει πλοῦτον εἰς τὸν οὐρανόν·
καὶ ἔλα ἀκολούθαμου.
22 Καὶ ὁ νέος ὡσὰν ἄκου-
σε τὸν λόγον ἐδιέβη λυπημένος·
διατὶ εἶχε πολλὰ πράγματα.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τοὺς
μαθηταίδεστου, βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι πλούσιος δύσκολα
θέλει ἔμπει εἰς τὴν βασιλεί-
αν τῶν οὐρανῶν.
24 Καὶ πάλιν λέγω σας. εὐ-
κολώτερον εἶναι ἡ κάμηλος νὰ
περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς βε-
λόνας

λόνας, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ
ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
25 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μα-
θηταί του, ἐθαύμασαν κατὰ
πολλὰ, καὶ ἔλεγαν· ποῖος τὸ
λοιπὸν ἠμπορεῖ νὰ σωθῇ.
26 Καὶ βλέποντάς τους ὁ Ἰη-
σοῦς λέγει τους, τοῦτο εἶναι ἀδύ-
νατον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀμὴ
εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ὅλα δυνατά.
27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέ-
τρος, καὶ εἶπέν του· νὰ ἐμεῖς
ὁποῦ ἀφήσαμεν ὅλα καὶ σὲ ἀκο-
λουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει
μᾶς γένει;
28 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· βέ-
βαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐσεῖς ὁ-
ποῦ μοῦ ἀκολουθήσετε, εἰς τὴν
ἀναγέννησιν, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης
αὐτοῦ, θέλετε καθίσει καὶ ἐσεῖς
εἰς δώδεκα θρόνους, νὰ κρίνετε
τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
29 Καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ἀ-
φῆκε σπίτια, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀ-
δελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα,
ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ χω-
ράφια, διὰ τὸ ὄνομά μου, ἑ-
κατονταπλασίονα θέλει τὰ
πάρῃ, καὶ θέλει κληρονομήσει
καὶ ζωὴν αἰώνιον.
30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέ-
λουσι γένει ὕστεροι· καὶ ὕστεροι
πρῶτοι·

Κεφ. κ΄. 20.

ΔΙατὶ ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρω-
πον νοικοκύρην, ὁ ὁποῖος ἐ-
βγῆκεν τὸ πουρνὸ ἀπὸ τὸ σπί-
τι του νὰ στοιχήσῃ ἐργάτες διὰ
τὸ ἀμπέλι του.
2 Καὶ ἐσυμφώνησε μὲ τοὺς
ἐργάτας ἀπὸ ἕνα δηνάρι τὴν
ἡμέραν· καὶ ἔστειλέν τους εἰς τὸ
ἀμπέλι του.
3 Καὶ ἐβγαίνοντας εἰς τὴν
τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ὁποῦ
ἐστέκουνταν εἰς τὸ παζάρι χο-
λασοί.
4 Καὶ τοὺς εἶπε· σύρτε καὶ
ἐσεῖς εἰς τὸ ἀμπέλι, καὶ ὅ,τι
εἶναι τὸ δίκαιον θέλω σᾶς τὸ
δώσει.
5 Καὶ ἐδιέβησαν καὶ ἐκεῖνοι.
πάλιν ἐβγῆκε τὴν ἕκτην καὶ
τὴν ἐννάτην ὥραν, καὶ ἔκαμεν
ὁμοίως.
6 Καὶ ἐβγαίνοντας εἰς τὴν
ἑνδεκάτην ὥραν, ηὗρηκε καὶ
ἄλλους ὁποῦ ἐστέκουνταν χολασοί,
καὶ λέγει τους· διατὶ στέκεστε ἐ-
δῶ ὅλη μέρα χωρὶς δουλεία;
7 Καὶ λέγουν του, διατὶ κα-
νένας δὲν μᾶς ἐστοίχησε. λέγει
τους· σύρτε καὶ ἐσεῖς εἰς τὸ ἀμ-
πέλι, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι δί-
καιον θέλετε τὸ πάρει.
8 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασε λέ-
γει ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς
τὸν ἐπιτροπόν του· κράξε μου τοὺς
ἐργάτας· καὶ πλήρωσέ τους· ἀρ-
χίζοντας ἀπὸ τὸν ὑστερινὸν, ἕως
τὸν πρῶτον.
9 Καὶ ἦλθαν ἐκεῖνοι ὁποῦ
ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν·
καὶ πᾶσα ἕνας ἐπῆρεν ἀπὸ ἕνα
δηνάρι.
10 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν οἱ
πρῶτοι ἐλογιάσαν ὅτι θέλουσι
πάρει περισσότερον, καὶ ἐπῆραν
καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἕνα δηνάρι.
11 Καὶ ὡσὰν τὸ ἐπῆραν ἐ-
γόγγυζαν εἰς τὸν σπιτονοικοκύ-
ρην.
12 Λέγοντας, ὅτι ἐτοῦτοι οἱ
ὑστερινοὶ ἔκαμαν μίαν ὥραν,
καὶ τοὺς ἔκαμες ἴσα μετὰ μᾶς,
ὁποῦ ἐβαστάξαμεν τὸ βάρος
τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ κάμα;
13 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη
καὶ λέγει εἰς ἕνα ἀπ' ἐκείνους,
φί-

φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ τίποτες. δὲν ἐσυμβάσθης μετ' ἐμένα ἕνα δηνάρι;

14 Ἔπαρε τὸ ἐδικόν σου, ϗ σύρε εἰς τὸ καλόν· θέλω νὰ δόσω ϗ τούτου τοῦ ὑστερινοῦ ὡσὰν ϗ ἐσένα.

15 Ἢ δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ κάμω ἐκεῖνο ὁποῦ θέλω εἰς τὰ ἐδικάμου; ἂν εἶναι τὸ μάτισου πονηρὸν, διατὶ ἐγὼ εἶμαι ἀγαθὸς;

16 Τέτοιας λογῆς οἱ ὑστερινοὶ θέλουσι γένει πρῶτοι, ϗ οἱ πρῶτοι ὑστερινοὶ, διατὶ πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι, ἀμὴ ὀλίγοι εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ ἀναβαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τοὺς δώδεκα μαθητάδες κατὰ μόνας εἰς τὴν στράταν ϗ λέγοντάς τους.

18 Νὰ, ὁποῦ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ϗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τῶν ἀρχιερέων ϗ τῶν γραμματέων, ϗ θέλουν τὸν καταπρίνει εἰς θάνατον.

19 Καὶ θέλουν τὸν παραδόσει εἰς τὰ ἔθνη νὰ τὸν παίξουν ϗ νὰ τὸν δήρουν, ϗ νὰ τὸν σταυρώσουν· ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστηθῇ.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μάνα τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μαζὶ μὲ τοὺς υἱούς της προσκυνοῦσα ϗ ζητοῦσα κάτι τι ἀπ' αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει, τί θέλεις; λέγει του, εἰπὲ διὰ νὰ καθίσωσιν οἱ δύο ἐτοῦτοι υἱοίμου, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν σου, ϗ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζερβίαν εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22 Ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς ϗ λέγει, δὲν ἠξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πιῆτε τὸ ποτήριον ὁποῦ ἐγὼ μέλλω νὰ πίω, ϗ τὸ βάπτισμα ὁποῦ ἐγὼ βαπτίζομαι νὰ βαπτισθῆτε· λέγουν του δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει τους. τὸ ποτήριονμου θέλετε τὸ πίει. ϗ τὸ βάπτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῇ, ἀμὴ τὸ νὰ καθίσετε ἀπὸ τὴν δεξιάνμου ϗ ἀπὸ τὴν ζερβίανμου, δὲν εἶναι ἐδικόνμου νὰ τὸ δόσω· ἀλλὰ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐτοιμάσθη ἀπὸ τὸν πατέραμου.

24 Καὶ ἀκούσαντές το οἱ δέκα ἀδημόνησαν διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐκράξε ϗ εἶπεν, ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ αὐθεντεύουσι τὰ ἔθνη τὰ καταπυριεύουσι· ϗ οἱ μεγάλοι αὐθεντεύουσιν αὐτά.

26 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δὲν θέλει εἶσται ἔτζι, ἀμὴ ὁποῖος θέλει νὰ εἶναι μέγας εἰς ἐσᾶς, ἂς εἶναι ὑπηρέτης σας.

27 Καὶ ὁποῖος θέλει ἀνάμεσάσας νὰ εἶναι πρῶτος, ἂς εἶναι δοῦλός σας.

28 Καθὼς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, ϗ νὰ βάλῃ τὴν ψυχήντου εἰς ἐξαγόρασιν ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἀγένοντας αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Ἱεριχὼ, τοῦ ἀκολούθησε λαὸς πολύς.

30 Καὶ νὰ, δύο τυφλοὶ ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὴν στράταν, ὡσὰν ἤκουσαν ὅτι περνᾷ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξαν λέγοντες· ὦ αὐθέντη, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, λυπήσουμας.

31 Καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἐπρόσταξε διὰ νὰ σιωπάσουν· ϗ ἐκεῖνοι ἔκραξαν δυνατώτερα, αὐθέντη,

θέλη, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, λυπήσε-
μας.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ
τοὺς ἔκραξε καὶ λέγει τους· τί
θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

33 Λέγουντε, αὐθέντη, νὰ ἀ-
νοιχθοῦν τὰ μάτιά μας.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐλυ-
πήθη καὶ ἔπιασε τὰ ματιάτους,
καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ μα-
τιάτους· καὶ τοῦ ἀκολούθησαν.

Κεφ. κα΄. 21.

ΚΑΙ ὅταν ἐσίμωσαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦλθαν εἰς
τὴν Βηθσφαγῆ εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν.

2 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε
δύο μαθητάδες, λέγοντάς τους.
ὑπάρτε εἰς τὴν χώραν τὴν ἀν-
τικάντιάσας, καὶ παρευθὺς θέλετε
εὕρει μίαν ὄνον δεμένην καὶ ἕ-
να πουλάρι μαζὶ μετ' αὐτὴν,
λύσετε καὶ φέρετέ μετα.

3 Καὶ ἂν σᾶς εἰπεῖ τινὰς
τίποτες, θέλετε εἰπεῖ, ὅτι ὁ αὐ-
θέντης των τὰ χρειάζεται καὶ πα-
ρευθὺς θέλει τὰ στείλει.

4 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε διὰ
νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλα-
λήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου
ὁποῦ λέγει.

5 Εἰπᾶτε εἰς τὴν θυγατέρα
τῆς Σιών· νὰ ὁ βασιλεύς σου ὁποῦ
σοῦ ἔρχεται ἱλαρὸς καὶ καβαλλάρης
ἀπάνω εἰς τὴν ὄνον, καὶ εἰς τὸ
πουλάρι τὸ παιδὶ τοῦ ὑποζυ-
γίου.

6 Καὶ πηγαίνοντας οἱ μαθη-
ταὶ ἔκαμαν καθὼς τοὺς ἐπρό-
σταξεν ὁ Ἰησοῦς.

7 Καὶ ἤφεραν τὴν ὄνον καὶ
τὸ πουλάρι, καὶ ἔβαλαν ἀπάνω
τὰ ῥοῦχά τους· καὶ ἐκάθισαν ἀπά-
νω τους.

8 Καὶ ὁ περισσότερος ὄχλος
ἔστρωσαν τὰ ῥοῦχά τους εἰς τὴν
στράτα· καὶ ἄλλοι ἔκοπταν κλα-
διὰ ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ ἔστρω-
ναν εἰς τὴν στράτα.

9 Καὶ οἱ ὄχλοι ὁποῦ ἐπή-
γαιναν ὀμπροστὰ καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ
ἀκολούθησαν ἔκραζαν λέγοντες,
ὡσαννὰ τοῦ υἱοῦ Δαβὶδ, εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις.

10 Καὶ ὅταν ἐμπῆκε μέσα
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη
ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔλεγε, ποῖος
εἶναι ἐτοῦτος;

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγαν, ἐ-
τοῦτος εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφή-
της ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν Να-
ζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμπῆκε μέσα ὁ Ἰ-
ησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔβ-
γαλεν ἔξω ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐ-
πουλοῦσαν καὶ ἀγόραζαν εἰς τὸ ἱ-
ερόν. καὶ τὲς τραπέζαις τῶν σα-
ραφιδῶν ἐγύρισεν ἄνω κάτω.
καὶ τὰ σκαμνία ἐκεινῶν ὁποῦ
ἐπουλοῦσαν τὰ περιστέρια.

13 Καὶ λέγει τους, εἶναι γε-
γραμμένον, τὸ σπίτι μου θέλει
κληθῇ σπίτι τῆς προσευχῆς·
καὶ ἐσεῖς τὸ ἐκάμετε σπήλαι-
ον τῶν λῃστῶν.

14 Καὶ ἦλθασιν εἰς αὐτὸν
τυφλοὶ καὶ κουτζοὶ εἰς τὸ ἱερὸν
καὶ τοὺς ἰάτρευσεν.

15 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ
θαύματα ὁποῦ ἔκαμε, καὶ τὰ
παιδία ὁποῦ ἔκραζαν εἰς τὸ ἱ-
ερὸν, καὶ ἔλεγαν ὡσαννὰ τοῦ
υἱοῦ Δαβὶδ, ἀδημόνησαν.

16 Καὶ εἶπάν του, ἀκούεις τί
λέγουν ἐτοῦτοι· καὶ λέγει τους ὁ Ἰ-
ησοῦς· ναὶ, δὲν ἐδιαβάσετε πο-
τὲ, ὅτι ἀπὸ τὸ στόμα τῶν νη-
πίων καὶ ἐκείνων ὁποῦ βυζάνουν
ἐκατασκεύασες ἔπαινον.

17 Καὶ ἀφίνοντάς τους ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν καὶ ἐκόνεψεν ἐκεῖ.

18 Καὶ τὸ ταχὺ γυρίζωντας εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε,

19 Καὶ βλέποντας μίαν συκίαν εἰς τὴν στράτα ἐπῆγεν εἰς ἐκείνην· καὶ δὲν εὕρηκε τίποτες εἰς αὐτὴν, παρὰ μοναχὰ φύλλα· καὶ λέγει της πλέον νὰ μὴν γένῃ καρπὸς ἀπὸ λόγου σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκία.

20 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδαν οἱ μαθηταῖς, ἐθαύμασαν καὶ εἶπαν, πῶς παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκία;

21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέ τους· βέβαια σᾶς λέγω· ἂν ἔχετε πίστιν καὶ δὲν ἀμφιβάλλετε, ὄχι μοναχὰ τὸ πρᾶγμα τῆς συκῆς θέλετε κάμει, ἀμμὴ ἂν εἰπῆτε εἰς τὸ ὄρος ἐτοῦτο σύκω καὶ ῥίξου εἰς τὴν θάλασσαν, θέλει γένει.

22 Καὶ ὅλα ὅσα ζητήσετε εἰς τὴν προσευχήν σας, ἔχοντες πίστιν, θέλετε τὰ πάρει.

23 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ ἦλθαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐκεῖ ὅπου ἐδίδασκε καὶ ἔλεγάν του, μὲ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σοῦ τὴν ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ἐτούτην;

24 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει τους. θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, τὸν ὁποῖον ἂν μοῦ τὸν εἰπῆτε, θέλω σᾶς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ, μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ἐτοῦτα.

25 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου πόθεν ἦτον, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπους; καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζουνταν μέσα τους λέγοντες, ἂν εἰποῦμεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, θέλει μᾶς εἰπεῖ, διατί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

26 Καὶ ἂν εἰποῦμε εἶναι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπους, φοβούμεσθε τὸν ὄχλον. διατὶ ὅλοι ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡσὰν προφήτην.

27 Καὶ ἀπεκρίθηκαν καὶ λέγουν εἰς τὸν Ἰησοῦν δὲν ἠξεύρομεν· λέγει τους καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐτοῦτα.

28 Ἀμὴ τί σᾶς φαίνεται· ἕνας ἄνθρωπος εἶχε δύο παιδία καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν πρῶτον καὶ λέγει του, παιδίμου, σύρε σήμερον εἰς τὸ ἀμπέλιμου καὶ δούλευε.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε δὲν θέλω, ἀμὴ ὕστερον ἐμεταγνόησε καὶ ἐπῆγε.

30 Καὶ πηγαίνοντας εἰς τὸν δεύτερον εἶπε τὰ ὅμοια· καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· ἐγὼ νὰ πάγω αὐθέντη, καὶ δὲν ἐπῆγε.

31 Τίς ἀπὸ τῶν δύο ἔκαμε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγουν του, ὁ πρῶτος. λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι πηγαίνουν μπροστήτερά σας εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἦλθεν εἰς ἐσᾶς μὲ στράτα δικαιοσύνης καὶ δὲν τὸν ἐπιστεύσετε· ἀμὴ οἱ τελῶναι καὶ οἱ πόρναις τὸν ἐπίστευσαν· καὶ ἐσεῖς ὅπου εἴδετε δὲν ἐμεταγνοήσετε ὕστερον νὰ τὸν πιστεύσετε.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἦτον κάποιος ἄνθρωπος οἰκοκύρης, ὁ ὁποῖος ἐφύτευσεν ἕνα ἀμπέλι, καὶ τὸ ἔφραξε τριγύρου· καὶ ἔσκαψεν μέσα εἰς αὐτὸ ληνόν. καὶ ἔκτισε

σε

σε πῦργον· καὶ τὸ ἔδωσεν πραγματευτὰς εἰς τοὺς γεωργοὺς, καὶ ἐμίσευσε.

34 Καὶ ὅταν ἐσίμωσεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δουλευτάδες του εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ πάρουν τοὺς καρπούς του.

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνοντες τοὺς δούλους του, ἄλλον, ἔδειραν, ἄλλον ἐσκότωσαν, καὶ ἄλλον ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς πρώτους, καὶ ἔκαμαν καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὅμοια.

37 Καὶ ὕστερον ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς τὸν υἱόν του λέγωντας, θέλουσιν ἐντραπεῖ τὸν υἱόν μου.

38 Ἀμὴ οἱ γεωργοὶ ὡσὰν εἴδασι τὸν υἱόν του, εἶπαν ἀναμεσάτους, ἐτοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος, ἐλᾶτε νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ νὰ κρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν του.

39 Καὶ πιάνοντές τον ἐβγάλαντον ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι, καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου, τί θέλει κάμει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους;

41 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν, τούτους τοὺς κακοὺς θέλει τοὺς ἀφανίσει κακὴν κακῶς, καὶ τὸ ἀμπέλι του θέλει τὸ δώσει μισιακὸν εἰς ἄλλους γεωργοὺς, ὁποῦ νὰ τοῦ δίδωσι τὸν καρπὸν εἰς τὸν καιρόν του.

42 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, καμίαν φορὰν δὲν ἀνεγνώσετε εἰς τὲς γραφαῖς, τὴν πέτραν ἐκείνην ὁποῦ ἐκαταφρόνησαν οἱ κτιστάδες, αὐτὴ ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας. ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔγινεν ἐτοῦτο, καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτιά μας.

43 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει παρθεῖ ἀπὸ σᾶς, καὶ θέλει δοθεῖ εἰς ἔθνος, ὁποῦ νὰ κάμνει τοὺς καρπούς της.

44 Καὶ ὅποιος πέσει εἰς τὴν πέτραν ἐτούτην θέλει συντριφθεῖ· καὶ εἰς ὅποιον ἀπάνω πέσει, θέλει τὸν λιχνίσει.

45 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὲς παραβολαῖς του, ἐγνώρισαν ὅτι διὰ λόγου τους τὰ λέγει.

46 Καὶ γυρεύοντες νὰ τὸν πιάσουν, ἐφοβήθηκαν τοὺς ὄχλους, διατὶ οἱ ὄχλοι τὸν εἶχαν ὡσὰν προφήτην.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς εἶπε μὲ παραβολαῖς.

2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡσὰν ἕνα ἄνθρωπον βασιλέα ὁ ὁποῖος ἔκαμε γάμους τοῦ υἱοῦ του.

3 Καὶ ἔστειλε τοὺς δουλευτάδες του, νὰ κράξουν τοὺς καλεσμένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἔλθουν.

4 Πάλαι ἔστειλεν ἄλλους δούλους καὶ λέγει τους, εἰπεῖτε εἰς τοὺς καλεσμένους, νὰ, ὁποῦ τὸ γιόμα μου ἑτοίμασα, τὰ ταυριά μου καὶ τὰ θρεφτὰ εἶναι σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἕτοιμα· ἐλᾶτε εἰς τοὺς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἔστοντας νὰ ἀμελήσουν, ἄλλος ἐπῆγεν εἰς τὸ χωράφι του, ἄλλος εἰς τὴν πραγματείαν του.

6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπιάσαν τοὺς δούλους του καὶ τοὺς ὕβρισαν καὶ τοὺς ἐσκότωσαν.

7 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη καὶ ἔστειλε τὰ στρατεύματά του καὶ ἐχάλασε

λασε τοὺς φονειάδες ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιντους τὴν ἐκατάσκαψε.

8 Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους του· ὁ γάμος εἶναι ἕτοιμος, ἀμὴ οἱ καλεσμένοι δὲν ἦταν ἄξιοι.

9 Σύρτε λοιπὸν εἰς τὲς στράταις, καὶ ὅσους εὕρετε καλέσετέτους εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ εὐγένοντες ἔξω οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὲς στράταις, ἐμάζωξαν ὅσους εὕρηκαν, κακοὺς καὶ καλοὺς, καὶ ἐγέμισεν ὁ γάμος καλεσμένους.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμπαίνοντας νὰ ἰδῇ ἐκείνους ὅπου ἐκάθουντον εἰς τὴν τράπεζαν, εἶδεν ἐκεῖ ἕνα ἄνθρωπον ὅπου δὲν ἐφόρει ροῦχον τοῦ γάμου.

12 Καὶ λέγειτου· φίλε, πῶς ἐμπῆκες ἐδῶ; ὅπου δὲν ἔχεις ροῦχον τοῦ γάμου; καὶ ἐκεῖνος ἀποσομώθη.

13 Τότε εἶπε ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηρέταις του· δέσετέτον χέρια καὶ ποδάρια καὶ συκώτετον καὶ βάλλετέτον εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Διατὶ πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ἀμὴ ὀλίγοι οἱ διαλεγμένοι.

15 Τότε ἐπῆγαν οἱ φαρισαῖοι καὶ ἐσυμβουλεύθησαν, πῶς νὰ τὸν παγιδεύσουν εἰς τίποτες λόγον.

16 Καὶ τοῦ στέλλουσι τοὺς μαθητάδες των μαζὶ μὲ τοὺς Ἡρωδιανοὺς, λέγοντες· διδάσκαλε ἠξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινὸς, καὶ ἀληθινὰ διδάσκεις τὴν στράταν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν σοῦ μέλει διὰ κανένα ἄνθρωπον. διατὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέμας λοιπὸν τί σοῦ φαίνεται, ἠμποροῦμεν νὰ δόσωμεν κῆνσον εἰς τὸν Καίσαρα; ἢ ὄχι;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τὴν πονηρίαντους, εἶπε, τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Δείξετέμου τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου, καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔφεραν ἕνα δηνάριον.

20 Λέγειτους, τίνος εἶναι ἡ εἰκόνα αὐτὴ καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουντου, τοῦ Καίσαρος· τότε τοὺς εἶπε, δότε λοιπὸν ἐκεῖνα ὅπου εἶναι τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἐκεῖνα ὅπου εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὡσὰν ἤκουσαν ἔτζι ἐθαύμασαν, καὶ ἀφήσαντόν καὶ ἐδιάβηκαν.

23 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθαν εἰς αὐτὸν καὶ οἱ σαδδουκαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν πῶς νὰ μὴν εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἐρωτήσαντόν, λέγοντες.

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· ἐὰν ἀποθάνῃ κανένας καὶ δὲν ἀφήσῃ παιδὶ, νὰ παντρευθῇ ὁ ἀδελφόςτου τὴν γυναῖκατου νὰ ἀναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόντου.

25 Καὶ εἰς ἐμᾶς ἦταν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἐπανδρεύθη καὶ ἀπέθανε, καὶ μὴ ἔχοντας παιδὶ ἀφῆκεν τὴν γυναῖκατου εἰς τὸν ἀδελφόντου.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος· καὶ ὁ τρίτος ἕως τοὺς ἑπτά.

27 Ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

28 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν ποίου ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ θέλει εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ ὅλοι τὴν εἶχαν.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγειτους· πλανᾶσθε μὴν ἐγνω-

ρίζον-

εἰζοντες τὰς γραφὰς, μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Διατὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν οὔτε πανδρεύουν οὔτε πανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὡσὰν ἄγγελοι Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

31 Ἀμὴ διὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, δὲν ἐδιαβάσετε ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.

32 Λέγοντας ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ· ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν.

33 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ὁ λαὸς ἐθαύμασεν εἰς τὴν διδαχήν του.

34 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ὡσὰν ἤκουσαν, ὅτι ἀποστόμωσε τοὺς σαδδουκαίους ἐμαζώχθησαν μαζί.

35 Καὶ ἕνας ἀπ' ἐκείνους νομοδιδάσκαλος τὸν ἐρώτησε δοκιμάζοντάς τον καὶ λέγοντας,

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· νὰ ἀγαπήσῃς τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου· καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν.

38 Ἐτούτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Καὶ δευτέρα ὅμοια μὲ ἐτούτην εἶναι, νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου σου.

40 Εἰς τούταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Καὶ ὡσὰν ἐμαζώχθησαν οἱ φαρισαῖοι, τοὺς ἐρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγοντας, τί σᾶς φαίνεται διὰ τὸν Χριστόν; τίνος υἱὸς εἶναι; λέγουν του, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει τους· πῶς τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ προφητεύοντας μὲ τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸν λέγει αὐθέντην λέγοντας,

44 Εἶπεν ὁ κύριος τοῦ κυρίου μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὁποῦ νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν κράζει αὐθέντην, πῶς εἶναι υἱός του;

46 Καὶ κανεῖς δὲν ἐδύνετον νὰ τοῦ ἀποκριθῇ λόγον· μὴ δὲ ἀποκότησε κανεῖς ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ τὸν μεταρωτήσῃ πλέον.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟτε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς ὄχλους, καὶ εἰς τοὺς μαθητάδες.

2 Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι.

3 Ὅλα λοιπὸν ὅσα σᾶς εἰποῦσι νὰ φυλάγετε, φυλάγετέ τα, καὶ κάμνετέ τα. ἀμὴ κατὰ τὰ ἔργα τους μὴν κάμνετε.

4 Διατὶ λέγουν καὶ δὲν κάμνουν· διατὶ δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσκολοσήκωτα· καὶ βάνουν τα εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, ἀμὴ αὐτοὶ δὲν θέλουν, οὐδὲ μὲ τὸ δάκτυλόν τους νὰ τὰ σείσουν.

5 Καὶ ὅλα τους τὰ ἔργα τὰ κάμνουσι διὰ νὰ φανοῦν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· πλατιώνουσι τὰ φυλακτήριά τους καὶ μεγαλώνουσι τὰ κρόσπια τῶν ῥουχῶν τους.

6 Καὶ ἀγαποῦσι νὰ πρωτοκαθίζωνται εἰς τὰ δεῖπνα, καὶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς.

7 Καὶ ἀγαποῦν νὰ τοὺς χαιρετοῦν εἰς τὰ παζάρια· καὶ

νὰ κράζωνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους διδάσκαλε, διδάσκαλε.

8 Ἀμὴ ἐσεῖς μὴν κραχθεῖτε διδάσκαλοι· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλόσσας ὁ Χριστὸς· καὶ ὅλοι ἐσεῖς εἶστε ἀδελφοί.

9 Καὶ κανένα νὰ μὴν τὸν κράξετε πατέρασας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ πατέρασας ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

10 Μὴ ἤ νὰ κραχθῆτε διδάσκαλοι, διατὶ ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλόσσας ὁ Χριστός.

11 Καὶ ὁ μεγαλίτερόσσας, νὰ εἶναι ὑπηρέτησσας.

12 Καὶ ὅποιος ὑψώση τοῦ λόγου του θέλει ταπεινωθῆ· καὶ ὅποιος ταπεινώσει τοῦ λόγου του θέλει ὑψωθῆ.

13 Καὶ ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, διατὶ κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν μπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διατὶ ἐσεῖς δὲν ἐμπαίνετε, οὐδὲ ἐκείνους ὁποῦ ἔρχουνται ἀφίνετε νὰ ἐμποῦσι.

14 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατατρώγετε τὰ σπίτια τῶν χηράδων, ἀφορμὴ ὅτι προσεύχεσθε πολλά· διὰ τοῦτο θέλετε πάρει περισσότερον κρίμα.

15 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς Γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι γυρίζετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν, νὰ κάμετε ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένη τὸν κάνετε υἱὸν γεένης διπλότερον ἀπὸ σᾶς.

16 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς ὁδηγοὶ τυφλοὶ ὁποῦ λέγετε, ὅποιος ὀμώση εἰς τὸν ναὸν δὲν εἶναι τίποτες, ἀμὴ ὅποιος ὀμώση εἰς τὸ χρυσάφι τοῦ ναοῦ χρεωστεῖ.

17 Ἄγνωστοι καὶ τυφλοί, ποῖος εἶναι μεγαλίτερος; τὸ χρυσάφι, ἢ ὁ ναὸς ὁποῦ ἁγιάζει τὸ χρυσάφι;

18 Καὶ ὅποιος ἤθελεν ὀμώση εἰς τὸ θυσιαστήριον; δὲν εἶναι τίποτες, ἀμὴ ὅποιος ἤθελεν ὀμώση εἰς τὸ δῶρον ὁποῦ εἶναι ἀπάνωτου, χρεωστεῖ.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοί, ποῖον εἶναι μεγαλίτερον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον ὁποῦ ἁγιάζει τὸ δῶρον;

20 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁποῦ ὀμώσει εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὀμώνει εἰς αὐτὸ καὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἀπάνωτου.

21 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ὀμώσει εἰς τὸν ναόν, ὀμώνει εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κατοικεῖ εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ὀμώσει εἰς τὸν οὐρανόν, ὀμώνει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κάθεται ἀπάνωτου.

23 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς Γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι δεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήσετε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸ ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν· ἐτοῦτα ἔπρεπε νὰ κάνετε καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνετε.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ ὁποῦ στραγγίζετε τὸν κώνωπα καὶ τὴν κάμηλον καταπίνετε.

25 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς Γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἀπ' ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ σκουτελίου, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἁρπαγαῖς καὶ ἀδικίαις.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ καθά-

ριστοῦ προφῆτα τὸ μέσα τοῦ ποτη-
ρίου, καὶ τοῦ σκουτελίου, νὰ εἶναι
καὶ τὸ ἔξω καθαρόν.
27 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς Γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί, ὅτι ὁμοιάζετε τοὺς τάφους
τοὺς ἀσβεστωμένους, οἱ ὁποῖοι ἀ-
πέξω φαίνονται ὄμορφοι, καὶ
ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτοι κό-
καλα τῶν ἀπεθαμμένων καὶ ἀπὸ
κάθε λογῆς ἀπαστρίαν.
28 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ἀπ' ἔξω
φαίνεσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους δί-
καιοι· καὶ ἀπὸ μέσα εἶσαι γε-
μάτοι ὑπόκρισιν καὶ ἀνομίαν.
29 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς Γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί, ὅτι κτίζετε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν καὶ στολίζετε τὰ
μνημόρεια τῶν δικαίων·
30 Καὶ λέγετε ἂν εἴμαστεν
ἐμεῖς εἰς τὲς ἡμέραις τῶν πατέ-
ρωνμας, δὲν ἠθέλαμεν συμ-
φωνήσει εἰς τὰ αἵματα τῶν
προφητῶν.
31 Τόσον ὁποῦ μαρτυρεῖτε
τοῦ λόγουσας πῶς εἶστε υἱοὶ ἐ-
κεινῶν ὁποῦ ἐσκότωσαν τοὺς
προφήτας.
32 Καὶ ἐσεῖς ἀναπληρώστε-
τε τὸ μέτρον τῶν πατέρωνσας.
33 Φείδια, γεννήματα τῶν
ὀχέντρων, πῶς θέλετε φύγει
ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς γεέννης;
34 Διὰ τοῦτο νά, ἐγὼ ὁποῦ
σᾶς πέμπω προφήτας, καὶ σο-
φούς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀπ'
αὐτοὺς θέλετε σκοτώσει, καὶ θέ-
λετε σταυρώσει, καὶ ἀπ' αὐτοὺς
θέλετε δείρει εἰς τὲς συναγω-
γαῖς σας, καὶ θέλετε τοὺς διώχνει
ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν.
35 Διὰ νὰ ἔλθῃ ἀπάνωσας
κάθε αἷμα δίκαιον ὁποῦ ἐχύθη
ἀπάνω εἰς τὴν γῆν. ἀπὸ τὸ
αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως
τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ τοῦ
Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσετε
ἀναμεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου.
36 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ἐτοῦτα ὅλα θέλουσι ἔλθει εἰς τὴν
γενεὰν ἐτούτην.
37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ,
ὁποῦ σκοτώνεις τοὺς προφήτας,
καὶ πετροβολᾶς ἐκείνους ὁποῦ ἐ-
σταλθήκαν εἰς ἐσένα, πόσαις φο-
ραῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω τὰ
παιδία σου, καθὼς μαζώνει ἡ
ὄρνιθα τὰ πουλιά της ἀπὸ κά-
τω εἰς τὲς πτερούγαις της, καὶ δὲν
ἠθελήσετε.
38 Νὰ ὁποῦ σᾶς ἀφίνεται
τὸ σπίτισας ἔρημον.
39 Διατὶ λέγωσας ὅτι ἀπὸ
τώρα καὶ ὀμπροστὰ δὲν θέλετε
μὲ ἰδεῖ, ἕως ὁποῦ νὰ εἰπῆτε,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ εὐγαίνοντας ὁ Ἰησοῦς ἐδι-
άβαινεν ἀπὸ τὸ ἱερόν, καὶ
ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθηταίτου
νὰ τοῦ δείξουν τὲς οἰκοδομαῖς τοῦ
ἱεροῦ.
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε·
δὲν βλέπετε ἐτοῦτα ὅλα; βέ-
βαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει ἀπο-
μείνη πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν
πέτραν ὁποῦ νὰ μὴν χαλα-
σθῇ.
3 Καὶ καθεζόμενος αὐτὸς
ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
ἐπῆγαν κοντάτου οἱ μαθηταίτου
ξεχωριστά, λέγοντες· εἰπέμας
πότε θέλουσι γένει ἐτοῦτα; καὶ
τί θέλει εἶσαι τὸ σημεῖον τοῦ
ἐρχομοῦσου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ κό-
σμου;
4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπέντους· ἔχετε τὸν νοῦνσας, μή-
πως καὶ σᾶς πλανέσει κανεῖς.

5 Διατὶ θέλουσιν ἔλθῃ πολλοὶ εἰς τὸ ὄνομάμου, νὰ λέγουν ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστὸς, καὶ θέλουν πλανέσει πολλούς.

6 Καὶ θέλετε ἀκούσει πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· βλέπετε μὴν συγχίζεσθε. διατὶ κάμνει χρεία νὰ γένουν ἐτοῦτα ὅλα, ἀμὴ ἀκόμι δὲν εἶναι τὸ τέλος.

7 Διατὶ θέλει συκωθεῖ ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος καὶ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουσι γένῃ πεῖναις, καὶ πανοῦκλαις, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Ἀμὴ τοῦτα ὅλα εἶναι ἀρχαῖς τῶν πόνων.

9 Τότε θέλουν σᾶς παραδώσει εἰς θλίψιν· καὶ θέλουν σᾶς σκοτώσει, καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομάμου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλουν σκανδαλισθῆ τότε· καὶ θέλουσι παραδίδει ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ θέλουν μισήσει ἕνας τὸν ἄλλον.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται θέλουσι συκωθεῖ καὶ θέλουσι πλανέσει πολλούς.

12 Καὶ μὲ τὸ νὰ πληθυνθῆ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει κρυώσει.

13 Ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος ἐκεῖνος θέλει σωθεῖ.

14 Καὶ θέλει κηρυχθῆ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· καὶ τότε θέλει ἔλθει τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἰδῆτε τὸ σύχαμα τῆς ἐρημώσεως, ἐκεῖνο ὅπου ἐλαλήθη διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, νὰ στέκεται εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, (ἐκεῖνος ὁποῦ διαβάζει ἂς γροικᾷ.)

16 Τότε ἐκεῖνοι ὅπου θέλουν εἶσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἂς φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη.

17 Ἐκεῖνος ὅπου εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἂς μὴν καταβαίνῃ νὰ πάρῃ τίποτες ἀπὸ τὸ σπίτιτου.

18 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου εἶναι εἰς τὸ χωράφι ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὰ ροῦχάτου.

19 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς ταῖς ἐγκαστρωμέναις, καὶ ἐκείναις ὅπου βυζάνονται εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴν γένῃ ἡ φυγήσας τὸν χειμῶνα, μὴ ἢ τὸ σάββατον.

21 Διατὶ θέλει εἶσθαι μεγάλη θλίψες τέτοιας λογῆς ὁποῦ δὲν ἐγένηκεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἕως τώρα, οὐ θέλει γένῃ.

22 Καὶ ἂν δὲν ἤθελαν κοντείνῃ ἐκείναις οἱ ἡμέραις. δὲν ἤθελε γλυτώσει καμία σάρκα, ἀμὴ διὰ τοὺς διαλεγμένους θέλουν κοντείνῃ ἐκείναις οἱ ἡμέραις.

23 Καὶ τότε ἂν σᾶς εἰπῇ κανένας, νὰ ἐδῶ ὁ Χριστὸς, ἢ ἐδῶ, νὰ μὴν πιστεύσετε.

24 Διατὶ θέλουσι συκωθῇ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ θέλουν δώσει μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς πόσον ὁποῦ νὰ πλανέσουν ἂν ἦτον δυνατὸν καὶ τοὺς διαλεγμένους.

25 Νὰ ὁποῦ σᾶς τὸ προεῖπα.

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν σᾶς εἰποῦσι νὰ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν ἔρημον, νὰ μὴν εὐγῆτε ἔξω, νὰ ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ κελάρια, νὰ μὴν πιστεύετε.

27 Διατὶ καθὼς ἡ ἀστρα-

πὴ ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν,
καὶ φαίνεται ἕως τὴν δύσιν, τέ-
τοιας λογῆς θέλει εἶσται καὶ ὁ
ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
28 Διατὶ ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ
μακρὸν κορμὶ, ἐκεῖ θέλουσι μα-
ζοχθεῖ καὶ οἱ ἀετοί.
29 Καὶ παρευθὺς ὕστερον ἀ-
πὸ τὴν στενοχωρίαν τῶν ἡμε-
ρῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος θέλει
σκοτεινιάσει, καὶ τὸ φεγγάρι
δὲν θέλει φέξει, καὶ οἱ ἀστέρες
θέλουσι πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανόν·
καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
θέλουσι σαλευθεῖ.
30 Καὶ τότε θέλει φανεῖ τὸ
σημάδι τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἰς
τὸν οὐρανόν· καὶ τότε θέλουσι κλαύ-
σει ὅλαις οἱ φυλαῖς τῆς γῆς· καὶ
θέλουσιν ἰδεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που ὅπου νὰ ἔρχεται ἀπάνω εἰς
τὰ συννέφα τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυ-
νάμεως καὶ δόξης πολλῆς.
31 Καὶ θέλει πέμψει τοὺς
ἀγγέλους του μὲ τρουμπέταν καὶ μὲ
μεγάλην φωνήν· καὶ θέλουσι
μαζώξει τοὺς διαλεγμένους του,
ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἀπὸ
τὰ ἄκραις τῶν οὐρανῶν, ἕως τὰ
ἄλλαις ἄκραις αὐτῶν.
32 Καὶ ἀπὸ τὴν συκίαν
μάθετε τὴν παραβολήν, ὅταν
ὡραμαῒ γλυοῦσι τὰ κλαδιάτης
ἁπαλὰ καὶ φυτρώσῃ τὰ φύλλα,
γνωρίζετε ὅτι σιμὰ εἶναι τὸ
θέρος.
33 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς, ὅταν ἰ-
δῆτε ἐτοῦτα ὅλα, γνωρίζετε ὅ-
τι εἶναι σιμὰ εἰς τὰς θύραις.
34 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐ-
τούτη, ἕως ὅπου νὰ γενοῦν ἐτοῦ-
τα ὅλα.
35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλου-
σι περάσει, ἀμὴ τὰ λόγιά
μου δὲν θέλουσι περάσει.

36 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέραν
ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, κανεὶς
δὲν ἠξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι
τῶν οὐρανῶν, παρὰ ὁ πατήρ μου
μοναχός.
37 Καὶ καθὼς ἦταν οἱ ἡ-
μέραις τοῦ Νῶε, τέτοιας λογῆς
θέλει εἶσται καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου.
38 Διατὶ καθὼς ἦσαν εἰς
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πρωτίτερα
ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν ὅπου ἔ-
τρωγαν καὶ ἔπινον, ἐπανδρεύ-
ουνταν καὶ ἐπάνδρευον, ἕως τὴν
ἡμέραν ἐκείνην, ὅπου ὁ Νῶε
ἐμπῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν.
39 Καὶ δὲν ἐγνώρισαν, ἕως
ὅπου ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ
τοὺς ἐσύκωσεν ὅλους· τέτοιας λο-
γῆς θέλει εἶσται καὶ ὁ ἐρχομὸς
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
40 Τότε δύο θέλουσιν εἶσται
εἰς τὸ χωράφι, καὶ ὁ ἕνας πι-
άνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται.
41 Δύο ὅπου ἀλέθουν εἰς τὸν
μῦλον, ἡ μία πιάνεται, καὶ ἡ
ἄλλη ἀφίνεται.
42 Στέκετε λοιπὸν ξυπνυ-
τοί, ὅτι δὲν ἠξεύρετε ποίαν ὥ-
ραν ἔρχεται ὁ αὐθέντης σας.
43 Ἐκεῖνο ἠξεύρετε ὅτι ἂν
ἤθελεν ἠξεύρει ὁ αὐθέντης τοῦ
σπιτιοῦ εἰς ποίαν βίγλαν τῆς νυ-
κτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης ἤθελεν
ἀγρυπνήσει, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει
τὸ σπίτι του νὰ τὸ τρυπήσουν.
44 Διὰ τοῦτο ἂς εἶστε καὶ ἐσεῖς
ἕτοιμοι, ὅτι τὴν ὥραν ὅπου
δὲν θαρρῆτε, ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.
45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖ-
νος ὁ ἐμπιστεμένος δοῦλος
καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον ἐκα-
τάστησεν ὁ αὐθέντης του εἰς τοὺς
δούλους του νὰ τοὺς δίδῃ τὸ φαγί-
τους εἰς τὴν ὥραν τους.

46 Καλό-

46 Καλότυχος εἶναι ἐκεῖ-
νος ὁ δοῦλος, τὸν ὁποῖον ὅταν
ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει τὸν
εὕρει νὰ κάμνῃ ἔτζι.
47 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα θέλει
τὸν καταστήσει.
48 Ἀμὴ ἂν εἰπῇ ὁ κακὸς
δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν
καρδίαν του, ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ
νὰ ἔλθῃ.
49 Καὶ νὰ ἀρχίσει νὰ δέρ-
νῃ τοὺς συνδούλους του, καὶ νὰ τρώ-
γῃ καὶ νὰ πίνῃ μὲ τοὺς μεθυστά-
δες.
50 Θέλει ἔλθει ὁ αὐθέντης
τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς μίαν ἡμέ-
ραν ὁποῦ δὲν ἐλπίζει, καὶ εἰς
μίαν ὥραν ὁποῦ δὲν γνωρίζει.
51 Καὶ θέλει τὸν χωρίσει,
καὶ τὸ μέρος του θέλει τὸ βάλλει
μὲ τοὺς ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει
εἶσται τὰ κλάμματα καὶ τὸ τρί-
ξιμον τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κε΄. 25.

ΤΟ΄τε θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθέναις· οἱ ὁποίαις ἐπῆραν
ταῖς λαμπάδαις των καὶ ἐβγῆκαν νὰ
συναπαντήσουν τὸν νυμφίον.
2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ ταύταις
ἦτον φρόνιμαις καὶ αἱ πέντε
λωλαῖς.
3 Αἱ ὁποίαις λωλαῖς, ὥσταν
ἐπῆραν ταῖς λαμπάδαις τους δὲν
ἐπῆραν μαζί τους λάδι.
4 Ἀμὴ αἱ φρόνιμαις ἐπῆ-
ραν λάδι εἰς τὰ ἀγγεῖα τους μὲ
ταῖς λαμπάδαις τους.
5 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀργήσῃ ὁ
νυμφίος ἐνύσταξαν ὅλαις καὶ
ἐκοιμοῦντον.
6 Καὶ τὰ μεσάνυκτα ἔγινε
βοή, νά, ὁ νυμφίος ὁποῦ ἔρ-
χεται, ἐβγᾶτε νὰ τὸν ἀπαντή-
σετε.
7 Τότε ἐσηκώθηκαν ὅλαις ἐ-
κείναις οἱ παρθέναις καὶ ἐτοίμα-
σαν ταῖς λαμπάδαις τους.
8 Καὶ οἱ λωλαῖς εἶπαν εἰς ταῖς
φρόνιμαις, δότε μας ἀπὸ τὸ
λάδι σας ὅτι οἱ λαμπάδαις μας
σβοῦσιν.
9 Καὶ ἀπεκρίθηκαν οἱ φρό-
νιμαις καὶ εἶπαν· μήπως καὶ δὲν
φθάσει καὶ ἐμᾶς καὶ ἐσᾶς· σύρτε
καλήτερα εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸ
πουλοῦσι καὶ ἀγοράσετε διὰ λό-
γου σας.
10 Πηγαίνοντας αὐταῖς νὰ
ἀγοράσουν, ἦλθεν ὁ νυμφίος·
καὶ οἱ ἕτοιμαις ἐμπῆκαν μετ'
αὐτὸν εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐσφα-
λήσθη ἡ πόρτα.
11 Ὕστερον ἦλθαν καὶ αἱ λοι-
παὶ παρθέναι, λέγουσαι, αὐ-
θέντη, αὐθέντη, ἄνοιξέ μας.
12 Ἀμὴ ἐκεῖνος ταῖς ἀπε-
κρίθη, ἀληθινὰ σᾶς λέγω, δὲν
σᾶς γνωρίζω.
13 Ἀγρυπνᾶτε λοιπὸν ὅτι
δὲν ἠξεύρετε τὴν ἡμέραν οὔτε
τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
14 Διατὶ ὥσταν ἕνας ἄνθρω-
πος θέλοντας νὰ ταξιδεύῃ
ἐκάλεσε τοὺς δουλευτάδες του, καὶ
τοὺς ἐπαράδωκε τὰ ὑπάρχον-
τά του.
15 Καὶ ἄλλου ἔδωκε πέντε
τάλαντα, καὶ ἄλλου ἔδωκε δύο,
καὶ ἄλλου ἔδωκεν ἕνα· καθε ἕνα
κατὰ τὴν δύναμίν του· καὶ ἐμί-
σευσε παρευθύς.
16 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπῆ-
ρε τὰ πέντε τάλαντα, πηγέ-
νοντας ἐδούλευσε μετ' αὐτά, καὶ
ἐκέρδεσεν ἄλλα πέντε τάλαντα.
17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὁ-
ποῦ ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδεσε καὶ
αὐτὸς ἄλλα δύο.
18 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπῆρε
τὸ

τὸ ἕνα, παγχύοντας ἔσκαψε τὴ
γῆν, καὶ ἐπαράχωσεν τὸ ἀσῆ-
μι τοῦ αὐθεντός του.
19 Καὶ ὕστερα μὲ πολὺν
καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθέντης τῶν
δούλων ἐκείνων· καὶ κάμνει λο-
γαριασμὸν μετ' αὐτούς.
20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος ὁποῦ
ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ
ἤφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα,
λέγοντας, αὐθέντη, πέντε τά-
λαντα μοῦ ἔδωκες; ἰδές, νὰ
ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδεσα
μετ' αὐτά.
21 Καὶ λέγει του ὁ αὐθέντης του,
γειά σου, ὦ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμ-
πιστευμένος, θέλω σε καταστή-
σει εἰς πολλά, ἔμπα μέσα εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ αὐθεντός σου.
22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ-
ποῦ ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, καὶ
λέγει· αὐθέντη, δύο τάλαντα
μοῦ παράδωκες, νά, ἄλλα δύο
τάλαντα ἐκέρδεσα μετ' αὐτά.
23 Λέγει του ὁ αὐθέντης του,
γειά σου, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ ἐμπι-
στευμένε· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμ-
πιστευμένος, εἰς πολλὰ θέλω σε
καταστήσει· ἔμπα εἰς τὴν χα-
ρὰν τοῦ κυρίου σου.
24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ
ἐπῆρε τὸ ἕνα τάλαντον, καὶ λέ-
γει, αὐθέντη, ἐγώ σε ἐγνώρισα
πῶς εἶσαι ἄνθρωπος σκληρός,
θερίζοντας ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἔ-
σπειρες, καὶ μαζώνοντας ἐκεῖ
ὁποῦ δὲν ἐσκόρπισες.
25 Καὶ ἔσοντας νὰ φοβηθῶ.
ἐπῆγα καὶ ἐπαράχωσα τὸ τά-
λαντόν σου εἰς τὴν γῆν. ἰδές,
νὰ ὁποῦ ἔχεις τὸ ἐδικόν σου.
26 Ἀποκρίθη ὁ αὐθέντης του
καὶ λέγει του, ὦ κακὲ δοῦλε καὶ
ὀκνέ, ἤξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω
ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἔσπειρα, καὶ μα-
ζώνω ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἐσκόρπι-
σα.
27 Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ δώ-
σῃς δανεικὸν τὸ ἀργύριόν μου
εἰς τοὺς σαράφηδες. καὶ ἐρχό-
μενος ἐγώ, ἤθελα πάρει τὸ
δικόν μου μὲ τὸ κάματον.
28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ' αὐ-
τὸν τὸ τάλαντον, καὶ δότετο ἐ-
κείνου ὁποῦ ἔχει τὰ δέκα τά-
λαντα.
29 Διατί καθε ἕνας ὁποῦ ἔ-
χει, θέλει τοῦ δοθεῖ, καὶ θέλει
περισσευθεῖ, ἀμὴ ἀπ' ἐκεῖνον
ὁποῦ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ
ἔχει, θέλει παρθεῖ ἀπ' αὐτόν.
30 Καὶ ἐτοῦτον τὸν ἄχρηστον
δοῦλον βγάλετε εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶ-
σται τὸ κλαύσιμον καὶ τὸ τρί-
ξιμον τῶν ὀδόντων.
31 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου μὲ τὴν δόξαν του, καὶ
ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι αὐτοῦ
μαζί του, τότε θέλει καθίσει
εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του.
32 Καὶ θέλουσι μαζωχθῆ
ὀμπροστά του ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ
θέλει τοὺς χωρίσει ἕνα ἀπὸ τὸ
ἄλλον, καθὼς ὁ ποιμένας χω-
ρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ
κατζίκια.
33 Καὶ θέλει βάλλει τὰ
πρόβατα ἀπὸ τὴν δεξιάν του,
καὶ τὰ κατζίκια ἀπὸ τὴν ζερ-
βήν του.
34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βα-
σιλεὺς εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπὸ
τὴν δεξιάν του μερίαν· ἐλᾶτε ἐ-
σεῖς οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός
μου, κληρονομήσετε τὴν βα-
σιλείαν ὁποῦ σᾶς ἑτοιμάσθη
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.
35 Διατί ἐπείνασα καὶ μοῦ
ἐδώκετε νὰ φάγω· ἐδίψασα
καὶ μὲ ἐποτίσετε· ἤμουν ξένος
καὶ

καὶ μὲ ἐπήρετε εἰς τὸ σπίτισας.

26 Ἤμουν γυμνὸς, καὶ μὲ ἐνδύσετε· ἀῤῥώςησα καὶ μὲ ἐπιμεληθήκετε· εἰς τὴν φυλακὴν ἤμουν καὶ ἤλθετε εἰς ἐμένα.

37 Τότε θέλουν ἀποκριθεῖ οἱ δίκαιοι νὰ τοῦ εἰποῦν· αὐθέντη καὶ πότε σὲ εἴδαμεν πεινασμένον, καὶ σὲ ἐθρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σὲ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σὲ εἴδαμεν ξένον καὶ σὲ ἐπήραμεν εἰς τὸ σπίτιμας; ἢ γυμνὸν καὶ σὲ ἐνδύσαμεν;

39 Πότε σὲ εἴδαμεν ἀσθενημένον, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἤλθαμεν κοντάσου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς θέλει τοὺς εἰπεῖ· βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ ἐτούτους τοὺς ἀδελφούςμου τοὺς πολλὰ μικροὺς, εἰς ἐμένα τὸ ἐκάμετε.

41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς ἐκείνους ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν ζερβὴν μερίδα· σύρετε ἀπὸ μένα οἱ καταραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον ὅπου εἶναι ἑτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον, καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλουςτου.

42 Διατὶ ἐπείνασα καὶ δὲν μοῦ ἐδώκετε νὰ φάγω· ἐδίψασα καὶ δὲν με ἐποτίσετε.

43 Ἤμουν ξένος καὶ δὲν με ἐβάλετε εἰς τὸ σπίτισας. ἤμουν γυμνὸς καὶ δὲν με ἐνδύσετε. ἤμουν ἀσθενὴς καὶ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν με ἐπιμεληθήκετε.

44 Τότε θέλουν τοῦ ἀποκριθῆ καὶ αὐτοὶ νὰ εἰποῦσιν· αὐθέντη, πότε σὲ εἴδαμεν πεινασμένον, ἢ διψασμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμεν;

45 Τότε θέλει τοὺς ἀποκριθεῖ, λέγοντας· βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούςμου τοὺς πολλὰ μικροὺς, οὐδὲ εἰς ἐμένα δὲν τὸ ἐκάμετε.

46 Καὶ θέλουσι πάγει ἐτοῦτοι εἰς τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον· καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛʹ. 26.

ΚΑΙ ἔγινεν ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τούτους τοὺς λόγους, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδεςτου.

2 Ἠξεύρετε ὅτι ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέραις γίνεται τὸ πάσχα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται διὰ νὰ σταυρωθῆ.

3 Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως ὅπου ἐλέγουνταν Καϊάφας.

4 Καὶ ἐσυμβουλεύθηκαν, νὰ πιάσουν τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον, καὶ νὰ τὸν σκοτώσουν.

5 Καὶ ἔλεγαν μὴν τὸ κάμωμεν εἰς τὴν ἑορτὴν διὰ νὰ μὴν γένη σύγχυσις εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὅταν ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ.

7 Ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν μία γυναῖκα ὅπου εἶχεν ἕνα κανὶ μύρον πολύτιμον, καὶ τὸ ἔχυσεν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλιτου, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετον.

8 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδαν οἱ μαθητάδεςτου ἀδειμόνησαν, καὶ εἶπαν· διατὶ ἔγινεν ὁ χαλασμὸς ἐτοῦτος;

9 Ὅπου ἠμπόρειεν ἐτοῦτο τὸ μύρον νὰ πουληθῆ πολλὰ, καὶ νὰ δοθῆ εἰς τοὺς πτωχούς.

10 Καὶ γνωρίζοντάςτο ὁ Ἰησοῦς

Ἰησοῦς λέγοντάς· τί πειράζετε
τὴν γυναῖκα; ὅπου ἔκαμε
καλὸν ἔργον εἰς ἐμένα·
11 Διατὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς
ἔχετε πάντα μὲ τοῦ λόγου σας,
ἀμὴ ἐμένα πάντα δὲν μὲ ἔχετε.
12 Διατὶ ἐτούτη ὅπου ἔχυ-
σεν ἐτοῦτο τὸ μῦρον εἰς τὸ κορ-
μίμου, διὰ τὴν ταφήμου τὸ
ἔκαμε.
13 Λέγωσας βέβαια, ὅτι
ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ ἐτοῦτο τὸ
εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον,
θέλει λαληθεῖ καὶ ἐτοῦτο ὅπου ἔ-
καμεν αὐτὴ, εἰς μνημόσυνόν-
της.
14 Τότε ἐπῆγεν ἕνας ἀπὸ
τοὺς δώδεκα, ὅπου ἐλέγουνταν
Ἰούδας Ἰσκαριώτης εἰς τοὺς ἀρ-
χιερεῖς.
15 Καὶ εἶπεν· τί θέλετε μοῦ
δώσει, καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς τὸν πα-
ραδώσω; καὶ ἐκεῖνοι ἐτάξαν νὰ
τοῦ δώσουν τριάντα ἀργύρια.
16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευε εὐ-
καιρίαν νὰ τὸν παραδώσῃ.
17 Καὶ εἰς τὴν πρώτην
τῶν ἀζύμων ἐπῆγαν οἱ μαθη-
τάδες εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγουν-
τες, ποῦ θέλεις νὰ σοῦ ἑτοιμά-
σωμεν νὰ φᾷς τὸ πάσχα;
18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, σύρτε
εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὸν δεῖνα, καὶ
εἰπέτετου, ὁ διδάσκαλος λέγει,
ὁ καιρόςμου εἶναι κοντὰ, εἰς ἐσέ-
να θέλω νὰ κάμω τὸ πάσχα
μὲ τοὺς μαθητάδεςμου.
19 Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθητά-
δες του καθὼς τοὺς ἐπαράγγειλεν
ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑτοίμασαν τὸ πά-
σχα.
20 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν,
ἐκάθετον μὲ τοὺς δώδεκα.
21 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐτρώγασι
λέγει, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ἕνας ἀπὸ ἐσᾶς θέλει μὲ παρα-
δώσει.

22 Καὶ αὐτοὶ λυπούμενοι
πολλὰ, ἄρχισαν καθὲ ἕνας, νὰ
τοῦ λέγῃ, μήπως εἶμαι ἐγὼ αὐ-
θέντη;
23 Καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίθη
καὶ τοὺς εἶπεν· ἐκεῖνος ὅπου βου-
τᾷ μετ' ἐμένα τὸ χέριτου εἰς τὸ
πινάκι, ἐκεῖνος θέλει μὲ πα-
ραδώσει.
24 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον διὰ λόγου του· ἀμὴ ἀλί-
μονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον,
διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδεται· καλύ-
τερόν του ἦτον νὰ μὴν ἤθελε γεν-
νηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
25 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰούδας
ὅπου τὸν ἐπαράδωκεν, καὶ εἶπε·
μήπως ἐγὼ εἶμαι, διδάσκαλε;
λέγει του, ἐσὺ τὸ εἶπες·
26 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἔτρωγαν,
ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμὶ, καὶ
ὡσὰν εὐχαρίστησε τὸ ἔκοψε καὶ
τὸ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάδες
καὶ εἶπεν· ἐπάρετε, φάγετε, τοῦ-
το εἶναι τὸ κορμίμου.
27 Καὶ πέρνοντας τὸ ποτή-
ριον, καὶ ὡσὰν εὐχαρίστησε τοὺς
τὸ ἔδωκεν, λέγοντας· πιέτε ἀπ'
αὐτὸ ὅλοι.
28 Διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά-
μου τῆς καινούριας διαθήκης, ὅ-
που χύνεται διὰ τοὺς πολλοὺς εἰς
συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.
29 Καὶ λέγωσας ἀπὸ τώ-
ρα καὶ ὀμπρὸς, δὲν θέλω πίει
ἀπὸ τοῦτο τὸ γέννημα τῆς ἀμ-
πέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην, ὅταν αὐτὸ πίνω μαζί-
σας νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
πατρόςμου.
30 Καὶ ἔστοντας νὰ ὑμνήσουν
ἐβγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐ-
λαιῶν.
31 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς·

ἐτούτην τὴν νύκτα ὅλοισας θέλετε σκανδαλισθῆ εἰς ἐμένα. διατὶ εἶναι γεγραμμένον, ὅτι θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα καὶ θέλουν σκορπισθεῖ τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας.

32 Καὶ ὕστερα ἀφόντις ἀναστηθῶ, θέλω πάγει ἐγὼ πρωτίτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεντου· ἂν καὶ ὅλοι σκανδαλισθοῦσιν εἰς ἐσένα, ἀμὴ ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῆ.

34 Λέγειτου ὁ Ἰησοῦς, βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ἐτούτην τὴν νύκτα πρὶν τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινὸς, τρεῖς φοραῖς θέλεις μὲ ἀρνηθῆ.

35 Λέγειτου ὁ Πέτρος· ἂν καὶ κάμμου χρεία νὰ ἀποθαίνω μαζίσου· νὰ μὴν σὲ ἀρνηθῶ· τέτοιας λογῆς εἶπαν καὶ ὅλοι οἱ μαθητάδες.

36 Τότε ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μετ' αὐτοὺς, εἰς ἕνα χωρίον ὁποῦ τὸ ἔλεγαν Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάδεστου. καθίσετε αὐτοῦ, ἕως ὁποῦ νὰ πάγω νὰ προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπεῖρε τὸν Πέτρον, καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄρχισε νὰ λυπᾶται καὶ νὰ ἀδημονᾶ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ λυπᾶται ἡ ψυχήμου μέχρι θανάτου· ἀπομείνετε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνᾶτε μαζίμου.

39 Καὶ ἐπῆγεν ὀμπρὸς καμπόσον, καὶ ἔπεσε πρόμυτα καὶ ἐπροσεύχετον καὶ ἔλεγεν· ὦ πάτερμου ἂν εἶναι δυνατὸν ἂς περάσῃ ἐτοῦτο τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγουμου· ὅμως ὄχι καθὼς θέλω ἐγὼ· ἀμὴ καθὼς θέλεις ἐσύ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάδες, καὶ εὑρίσκειτους ὁποῦ ἐκοιμοῦνταν· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· τόσον δὲν ἐδυνηθήκετε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσετε μετ' ἐμένα;

41 Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε διὰ νὰ μὴν ἐμπῆτε εἰς πειρασμόν. τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀμὴ ἡ σάρκα εἶναι ἀσθενής.

42 Πάλιν δεύτερον ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχήθη, λέγοντας· ὦ πατέραμου μπὰς, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ἐτοῦτο τὸ ποτήριον νὰ περάσῃ ἀπὸ ἐμένα ἂν δὲν τὸ πίω; ἂς γένῃ τὸ θέλημάσου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν καὶ τοὺς εὑρῆκεν ὁποῦ ἐκοιμοῦνταν. διατὶ ἦταν τὰ μάτιάτους βαρεμένα.

44 Καὶ ἀφίνοντάςτους πάλιν, ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχήθηκε τρίτον, λέγοντας τὸν αὐτὸν λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάδεστου, καὶ λέγειτους, κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· νὰ, ὁποῦ ἐσίμωσεν ἡ ὥρα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χέρια ἁμαρτωλῶν.

46 Σηκώτε, πᾶμεν ἀπ' ἐδῶ· νὰ, ὁποῦ ἐσίμωσε ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ μὲ παραδώσῃ.

47 Καὶ ἀκόμι τὸ ἔλεγε, καὶ νὰ, ὁ Ἰούδας ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα καὶ ἔφθασε· καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ πλῆθος μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε τοὺς ἔδωκε σημάδι, λέγοντας, ἐκεῖνον ὁποῦ ἐγὼ φιλήσω, ἐκεῖνος εἶναι, πιάσετέτον.

49 Καὶ παρευθὺς ἐπῆγε κοντὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε· χαῖρε, διδάσκαλε, καὶ τὸν ἐφίλησε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, ὦ φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; τότε ἐπῆγαν κοντὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἅπλωσαν τὰ χέριάτους ἀπάνωτου καὶ ἐπιάσαντον.

51 Καὶ νά, ἕνας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν ἁπλώνοντας τὸ χέριτου ἔβγαλεν τὸ μαχαίριτου καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἔκοψε τὸ αὐτίτου.

52 Τότε τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, γύρισε τὸ μαχαίρισου εἰς τὸν τόποντου· διατὶ ὅσοι κτυπήσουν μὲ μαχαίρι, μὲ μαχαίρι θέλουν χαλασθῆ.

53 Ἢ λογιάζεις ὅτι δὲν δύνομαι τώρα, νὰ παρακαλέσω τὸν πατέραμου, καὶ θέλει μοῦ παραστήσει περισσοτέρους παρὰ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων.

54 Πῶς τὸ λοιπὸν θέλουσι τελειωθεῖ αἱ γραφαὶ, ὅτι τέτοιας λογῆς πρέπει νὰ γένῃ;

55 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· ὡσὰν εἰς ληστὴν ἐβγήκετε καὶ ἤλθετε μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσετε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθουμουν μετὰ σᾶς, διδάσκοντας εἰς τὸ ἱερὸν καὶ δὲν μὲ ἐπιάσετε.

56 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε διὰ νὰ τελειωθοῦσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε τὸν ἀφήσαν οἱ μαθηταίδες ὅλοι καὶ ἔφυγαν.

57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάνοντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Καϊάφα τὸν ἀρχιερέα, ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολούθαε ἀπὸ μακρὰ· ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμπαίνοντας μέσα, ἐκάθισε μαζὶ μὲ τοὺς δουλευτάδες νὰ ἰδῇ τὸ τέλος.

59 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ συνάξις, ἐγύρευαν ψευδομαρτυρίαν ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσουν.

60 Καὶ δὲν ηὕρηκαν· ἂν καλὰ, καὶ πολλοὶ ψευδομάρτυρες νὰ ἦλθαν, ὅμως δὲν ηὕρηκαν. ἀμὴ ὕστερα ἦλθαν δύο ψευδομάρτυρες.

61 Καὶ εἶπαν· ἐτοῦτος εἶπεν, ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ· καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ τὸν κτίσω.

62 Καὶ ἐσυκόθη ὁ ἀρχιερεὺς καὶ λέγειτου· δὲν ἀποκρίνεσαι; τί εἶναι ἐτοῦτα ὁποῦ μαρτυροῦν ἐναντίασου;

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπενε. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιερεὺς καὶ εἶπέντου, ἐξορκίζωσε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ μᾶς εἰπῇς, ἂν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

6 Λέγειτου ὁ Ἰησοῦς, ἐσὺ τὸ εἶπες· ὅμως λέγω σας, ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπροστὰ θέλετε ἰδεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἀπὸ τὴν δεξιὰν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. καὶ νὰ ἔρχεται ἀπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ ροῦχάτου καὶ εἶπεν, ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρεία μᾶς κάμνουσι πλέον μάρτυρες; νὰ ὁποῦ ἀκούσετε τώρα τὴν βλασφημίαντου.

66 Τί σᾶς φαίνεται; καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν· ἄξιος εἶναι θανάτου.

67 Τότε τὸν ἔπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον· καὶ τὸν ἐπάτζησαν·
καὶ ἄλλοι τὸν ἐκτυποῦσαν μὲ ῥαβ-
δία.

68 Καὶ τοῦ ἔλεγαν, προφή-
τευσέ μας Χριστέ, ποῖος εἶναι
ὁποῦ σὲ ἐκτύπησε.

69 Καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθουν-
ταν ἔξω εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἔρ-
χεται μία κοπέλα καὶ λέγει του·
καὶ σὺ μαζὶ ἤσουν μὲ τὸν Ἰησοῦν
τὸν Γαλιλαῖον;

70 Καὶ αὐτὸς ἀρνήθηκε
μπροστὰ εἰς ὅλους, καὶ ἔλεγε δὲν
ἠξεύρω τί λέγεις.

71 Καὶ εὐγαίνοντας ἔξω εἰς
τὴν πόρταν, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ
λέγει εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν ἐ-
κεῖ, καὶ ἐτοῦτος μαζὶ ἦτον μὲ
τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

72 Καὶ πάλιν ἀρνήθηκε μὲ
ὅρκον, ὅτι δὲν ἠξεύρω τὸν ἄν-
θρωπον.

73 Καὶ προνόντας ὀλίγον, ἐ-
πῆγαν κοντάτου ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐ-
στέκουνταν ἐκεῖ, καὶ λέγουν τοῦ
Πέτρου, ἀλήθεια καὶ σὺ ἀπ᾽ αὐ-
τουνοὺς εἶσαι· διατὶ ἡ συντυ-
χίασου σὲ φανερώνει.

74 Τότε ἄρχισε νὰ ἀναθε-
ματίζῃ τοῦ λόγουτου, καὶ νὰ ὀ-
μώνη, ὅτι δὲν ἠξεύρω τὸν ἄν-
θρωπον· καὶ παρευθὺς ἐλάλη-
σεν ὁ πετεινός.

75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐθυμή-
θη τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ ὁποῦ τοῦ
εἶπεν, ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ
ὁ πετεινὸς, τρεῖς φοραῖς θέλεις
μὲ ἀρνηθεῖ· καὶ εὐγῆκεν ἔξω καὶ
ἔκλαυσε πικρά.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐξημέρωσεν ἐ-
συμβουλεύθηκαν ὅλοι οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ νὰ τὸν θα-
νατώσουν.

2 Καὶ δένοντάς τον τὸν ἐπῆγαν
καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πόν-
τιον Πιλᾶτον τὸν ἡγεμόνα.

3 Τότε ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἰούδας
ὁποῦ τὸν ἐπαράδωκεν, ὅτι ἐκα-
τεκρίθη, ἐμεταμελήθη καὶ ἐγύρι-
σεν ὀπίσω τὰ τριάντα ἀργύ-
ρια εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς
πρεσβυτέρους.

4 Λέγοντας, ἔσφαλα καὶ ἐ-
παράδωκα αἷμα ἀθῶον. καὶ ἐ-
κεῖνοι εἶπαν, τί μᾶς κόπτει ἐ-
μᾶς; σὺ ὄψου.

5 Καὶ ἔρριξε τὰ ἀργύρια
μέσα εἰς τὸν ναὸν καὶ ἀνεχώρη-
σε, καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη.

6 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπῆραν
τὰ ἀργύρια καὶ εἶπαν δὲν πρέ-
πει νὰ τὰ βάλλωμεν αὐτὰ εἰς
τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκ-
κλησίας· ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ αἵ-
ματος.

7 Καὶ ὡσὰν ἐσυμβουλεύθη-
καν ἀγόρασαν μὲ ἐκεῖνα τὸ
χωράφι τοῦ κεραμέως νὰ θά-
πτουν τοὺς ξένους.

8 Διὰ τοῦτο ὀνομάσθη τὸ
χωράφι ἐκεῖνο, χωράφι αἵ-
ματος ἕως τὴν σήμερον.

9 Τότε ἐπληρώθη ἐκεῖνο ὁποῦ
ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου
λέγοντας, καὶ ἐπῆραν τὰ τρι-
άντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ
τετιμημένου, τὸν ὁποῖον ἐτίμη-
σαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἔδωκάν τα εἰς τὸ
χωράφι τοῦ κεραμέως, καθὼς
μοῦ ἐπαράγγειλεν ὁ κύριος.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ὀμ-
προστὰ εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ ἐ-
ρώτησέν τον ὁ ἡγεμὼν λέγοντας,
ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει,
σὺ εἶπας.

12 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ τὸν κατη-
γοροῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρε-

πρεσβύτεροι δὲν ἀποκρίθηκε
τίποτες.
13 Τότε τοῦ λέγει ὁ Πιλᾶ-
τος, δὲν ἀκούεις πόσα μαρ-
τυροῦν ἐναντίασου;
14 Καὶ δὲν τοῦ ἀποκρίθη
καθόλου, εἰς κανένα λόγον· τό-
σον ὁποῦ ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν
πολλά.
15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἶ-
χαν συνήθειαν, νὰ ἐξολοθρεφόνῃ
ὁ ἡγεμὼν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ
τοὺς δεμένους διὰ τὸν ὄχλον, ὅ-
ποιον ἤθελαν.
16 Καὶ τότε εἶχαν δεμένον
κάποιον ὀνομαστὸν ὁποῦ ἐλέγουν-
ταν Βαραββᾶν.
17 Ὅταν λοιπὸν ἦταν μα-
ζωμένοι, λέγει τους ὁ Πιλᾶτος,
ποῖον θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύ-
σω; τὸν Βαραββᾶν ἢ τὸν Ἰησοῦν
ὁποῦ λέγεται Χριστός;
18 Διατὶ ἤξευρεν ὅτι ἀπὸ
τὸν φθόνον τους τὸν ἐπαραδώκασιν
(οἱ ἀρχιερεῖς.)
19 Καὶ καθεζόμενος αὐ-
τὸς εἰς τὸ κριτηριόν του, τοῦ ἐ-
μήνυσεν ἡ γυναῖκά του, καὶ τοῦ
λέγει, νὰ μὴν ἔχῃς ἐσὺ νὰ
κάμῃς μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον·
διατὶ ἐγὼ ἔπαθα πολλὰ σή-
μερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου διὰ
λόγου του.
20 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἐκατάπεισαν τὸν
λαὸν νὰ ζητήσουν τὸν Βαραββᾶν,
καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσουν.
21 Τότε ἀποκρίθη ὁ ἡγε-
μὼν καὶ τοὺς ἐρώτησε, ποῖον θέ-
λετε ἀπὸ τοὺς δύο νὰ σᾶς ἀπο-
λύσω; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, τὸν Βα-
ραββᾶν.
22 Λέγει τους ὁ Πιλᾶτος·
ἀμὴ τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ λέγεται Χρι-
στός, τί νὰ τὸν κάμω; λέγουν του
ὅλοι, ἂς σταυρωθῇ.
23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε καὶ τί
κακὸν ἔκαμε; καὶ ἐκεῖνοι ἔσκου-
ξαν περισσά, ἂς σταυρωθῇ.
24 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Πιλᾶτος
ὅτι δὲν κάμνει τίποτες, ἀλλὰ
περισσότερον γίνεται σύγχυσις,
ἐπῆρε νερὸ καὶ ἔνιψε τὰ χέρι-
ά του ὀμπροστὰ εἰς τὸν λαόν, λέ-
γοντας· καθαρὸς εἶμαι ἀπὸ
τὸ αἷμα τοῦ δικαίου ἐτούτου· ἐ-
σεῖς ὄψεσθε.
25 Καὶ ἀποκρίθη ὅλος ὁ
λαὸς καὶ εἶπε, τὸ αἷμα αὐτοῦ-
νοῦ ἂς εἶναι ἀπάνω εἰς ἐμᾶς, καὶ
εἰς τὰ παιδία μας.
26 Τότε τοὺς ἀπόλυσε τὸν Βα-
ραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἔδειρε
καὶ τοὺς τὸν ἐπαράδωκε νὰ σταυ-
ρωθῇ.
27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς
τὸ πραιτώριον· καὶ ἐμάζωξαν
ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ τάγμα
τῶν στρατιωτῶν.
28 Καὶ ἐγδύσαντόν, καὶ τοῦ
ἔβαλαν κόκκινον ῥοῦχον.
29 Καὶ ἔπλεξαν καὶ ἕνα στε-
φάνι ἀπὸ ἀγκάθια καὶ ἔβαλάν
ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του, καὶ εἰς
τὸ δεξιόν του χέρι τοῦ ἔδωκαν
ἕνα καλάμι· καὶ ἐγονάτιζαν
ὀμπροστά του καὶ τὸν ἔλεγαν, χαῖ-
ρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
30 Καὶ πτύοντάς τον ἐπῆραν
τὸ καλάμι καὶ τὸν ἐκτυποῦσαν εἰς
τὸ κεφάλι.
31 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐπαίξαν,
τὸν ἔγδυσαν τὸ κόκκινον ῥοῦχον
καὶ τὸν ἔνδυσαν πάλιν τὰ ῥοῦχα-
τους· καὶ τὸν ἐπῆγαν νὰ τὸν σταυ-
ρώσουν.
32 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔβγαιναν ἔ-
ξω ηὑρῆκαν ἕνα ἄνθρωπον Κυ-
ρηναῖον, τὸ ὄνομά του Σίμωνα·
ἐτοῦτον ἐγκάρβισαν νὰ σηκώσῃ
τὸν σταυρόν του.

33 Καὶ ὥσαν ἦλθαν εἰς τὸν τόπον, ὁποῦ ἐλέγουνταν Γολγοθᾶ, ἤτο ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ κρανίου τόπος.

34 Τοῦ ἔδωκαν νὰ πιῇ ξύδι ἀνακατωμένον μὲ χολὴν, καὶ ἀστὴν τὸ ἐγεύτηκε δὲν ἤθελε νὰ τὸ πιῇ.

35 Καὶ ὥσαν τὸν ἐσταύρωσαν ἐμοίρασαν τὰ ῥοῦχάτου, ῥίχνοντες κλήρους· διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου, ἐδιαμεράσθηκασιν τὰ ῥοῦχάμου, ἀνάμεσόντους. καὶ εἰς τὸ φόρεμάμου ἔρριξαν λαχοὺς.

36 Καὶ ἐκάθουνταν καὶ τὸν ἐφύλαγαν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλαν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλιτου, τὴν ἀφορμήντου γεγραμμένην· ΕΤΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

3 Τότε ἐσταυρώθηκαν μαζὶ μετ' αὐτὸν δύο λῃστάδαις, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάντου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζερβιάντου.

39 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπερνοῦσαν εἰς τὴν στράτα τὸν ἐβλασφημοῦσαν, κουνοῦντες τὰ κεφάλιάτους,

40 Καὶ λέγοντες, ἐσὺ ὁποῦ χαλνᾶς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις τὸν οἰκοδομεῖς, σῶσε τὸν λόγουσου· ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τὸν σταυρὸν.

41 Ἔτζι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παίζοντέστον μαζὶ μὲ τοὺς γραμματεῖς, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ φαρισαίους ἔλεγαν,

42 Ἄλλους ἔσωσε, καὶ τὸν ἐαυτόντου δὲν δύναται νὰ σώσῃ. ἀλλὰ εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς κατέβει τῶρα ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ θέλομεν τὸν πιστεύσει.

43 Εἰς τὸν Θεὸν ἔχει τὸ θάρρος του, ἂς τὸν γλυτώσῃ τῶρα ἂν τὸν ἀγαπᾷ. διατὶ εἶπεν ὅτι Θεοῦ υἱὸς εἶμαι.

44 Τὰ ὅμοια τὸν ὀνείδιζαν καὶ οἱ λῃστάδαις ὁποῦ ἐσταυρώθηκαν μαζίτου.

45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἕκτην ὥραν, ἔγινε σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην.

46 Καὶ κοντὰ εἰς τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνήν· καὶ εἶπεν, Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανὶ; τουτέστιν, Θεέμου, Θεέμου, διατὶ μὲ ἄφησες;

47 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἱστέκουνταν ἐκεῖ, ὥσαν τὸ ἤκουσαν, ἔλεγαν, ὅτι τὸν Ἡλίαν φωνάζει.

48 Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπῆρεν ἕνα σφουγκάρι, καὶ γεμίζοντάστο ξύδι, καὶ βάζοντάστο εἰς ἕνα καλάμι, τὸν ἐπότιζεν.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγαν· ἀφῆτε νὰ ἰδοῦμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἡλίας νὰ τὸν γλυτώσῃ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν φωνάξας μεγάλην φωνήν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ οἱ πέτραις ἐσχίσθηκαν.

52 Καὶ τὰ μνημόρια ἀνοίχθηκασιν, καὶ πολλὰ κορμία τῶν ἀποθαμμένων ἁγίων ἀναστάθηκαν.

53 Καὶ ἐβγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὰ μνήματα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐφάνηκαν εἰς πολλούς.

54 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος καὶ

ἐκεῖνοι

ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζί του ὁποῦ
ἐφύλαγαν τὸν Ἰησοῦν, βλέποντες
τὸν σεισμὸν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγί-
νουνταν ἐφοβήθηκαν κατὰ πολλὰ
καὶ εἶπαν, ἀληθινὰ Θεοῦ υἱὸς ἦ-
τον ἐτοῦτος.
55 Καὶ ἦτον καὶ γυναῖκαις
ἐκεῖ πολλαῖς ὁποῦ ἔβλεπαν ἀ-
πὸ μακρά· αἱ ὁποῖαις ἀκολου-
θοῦσαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν Γα-
λιλαίαν καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν.
56 Ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίαις
ἦτον ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή·
καὶ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώ-
βου, καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ ἡ μητέρα
τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.
57 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασεν
ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος πλού-
σιος ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν
τὸ ὄνομά του Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος
ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰη-
σοῦ.
58 Ἐτοῦτος ἐπῆγεν εἰς τὸν
Πιλᾶτον καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ
τοῦ Ἰησοῦ· τότε ὁ Πιλᾶτος
ἐπρόσταξε νὰ τοῦ δοθῇ τὸ κορ-
μί.
59 Καὶ παίρνοντας τὸ κορμὶ
ὁ Ἰωσὴφ τὸ ἐτύλιξε μὲ σεν-
τόνι καθαρόν.
60 Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ
καινούργιόν του τὸ μνῆμα, τὸ ὁ-
ποῖον τὸ ἔσκαψεν εἰς τὴν πέ-
τραν· καὶ κυλόντας μίαν πέτραν
μεγάλην, εἰς τὸ στόμα τοῦ μνη-
μείου, ἐδιάβηκεν.
61 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἡ Μαρία
ἡ Μαγδαληνή· καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία, καὶ ἐκάθουνταν ἀγνάντια
τοῦ τάφου.
62 Καὶ μεθαύριον ἡ ὁποῖα
εἶναι ὕστερα ἀπὸ τὴν παρασκευ-
ήν, ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰς τὸν
Πιλᾶτον.
63 Λέγοντες, αὐθέντη, ἐθυ-
μήθημαν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά-
νος ἀκόμι ζῶντας εἶπεν, ὕ-
στερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις ἀνα-
στήνομαι.
64 Πρόσταξε λοιπὸν νὰ στε-
γνωθῇ ὁ τάφος, ἕως τὴν
τρίτην ἡμέραν· μήπως καὶ
οἱ μαθηταί του ἔλθουν τὴν
νύκτα καὶ τὸν κλέψουν, καὶ εἰ-
ποῦσιν εἰς τὸν λαόν, ἀνεστάθη
ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καὶ θέλει εἶσται
ἡ ὑστερινὴ πλάνη χειρότερη ἀ-
πὸ τὴν πρώτην.
65 Λέγει τους ὁ Πιλᾶτος·
ἔχετε φύλακας, σύρτε στερε-
ώσετέ τον καθὼς ἠξεύρετε.
66 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆγαν καὶ
ἐστερέωσαν τὸν τάφον βουλό-
νοντας τὸν λίθον μαζὶ μὲ τοὺς
φύλακας.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ τὸ σάββατο βράδυ,
ὅταν ἄρχετε νὰ χαράζῃ
ἡ κυριακὴ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς
ἑβδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαρία
ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία νὰ ἰδοῦν τὸν τάφον.
2 Καὶ νά, καὶ ἐγίνηκεν μεγά-
λος σεισμός· διατὶ ἄγγε-
λος κυρίου ἐκατέβη ἀπὸ τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκύλισε τὸν
λίθον, ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ μνη-
μείου, καὶ ἐκάθουνταν ἀπάνω εἰς
τὴν πέτραν.
3 Καὶ ἦτον ἡ ὄψις του ὡσὰν
τὴν ἀστραπήν· καὶ τὸ ῥοῦχόν του
ἄσπρον ὡσὰν τὸ χιόνι.
4 Καὶ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ
νοῦ ἐτρόμαξαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐ-
φύλαγαν τὸν τάφον, καὶ ἐγίνη-
καν ὡσὰν ἀπεθαμμένοι.
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγε-
λος καὶ εἶπεν εἰς ταῖς γυναῖκαις,
μὴ φοβᾶσθε ἐσεῖς· διατὶ ἠξεύ-
ρω, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρω-
μένον γυρεύετε.

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ· διατὶ ἀνε-
στάθη καθὼς εἶπεν· ἐλᾶτε νὰ
ἰδῆτε καὶ τὸν τόπον ὁποῦ ἐκεί-
τεντο ὁ κύριος.
7 Καὶ γλίγορα σύρτε καὶ εἰ-
πέτε τοὺς μαθητάδες του, ὅτι ἀ-
νέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς. καὶ νὰ,
ὁποῦ πάγει προτίτερα ἀπὸ
σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ
θέλετε τὸν ἰδῆ, νὰ ὁποῦ σᾶς τὸ
εἶπα.
8 Καὶ ἐβγῆκαν γλίγορα ἀ-
πὸ τὸ μνῆμα μὲ φόβον καὶ μὲ
μεγάλην χαρὰν, καὶ ἔτρεξαν
νὰ τὸ εἰποῦσι εἰς τοὺς μαθη-
τάδες του.
9 Καὶ καθὼς ἐπήγαιναν νὰ
τὸ εἰποῦν εἰς τοὺς μαθητάδες του,
νὰ, καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ τὲς ἀπάντη-
σε καὶ τὲς εἶπε, χαίρεσθε· καὶ ἐ-
κείναις ἐπῆγαν κοντὰ καὶ ἐπιά-
σαν τὰ ποδάριά του, καὶ τὸν ἐ-
προσκυνήσαν.
10 Τότε τὲς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς,
μὴν φοβᾶσθε· σύρτε εἰπῆτε το
εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, νὰ ἔλθουν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θέ-
λουν με ἰδεῖ.
11 Καὶ πηγαίνοντας αὐταῖς
εἰς τὴν πόλιν, καὶ νὰ, κάποιοι
ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, ὁποῦ ἐ-
φύλαγαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν,
καὶ εἶπαν εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ὅλα
τὰ γενόμενα.
12 Καὶ ἐκεῖνοι ἐμαζόχθη-
σαν μὲ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ
ἐσυμβουλεύθηκαν· καὶ ἐδώκαν
καμπόσα ἄσπρα εἰς τοὺς στρα-
τιώτας.
13 Λέγοντάς τους, εἰπέτε ὅτι
οἱ μαθητάδες του ἦλθαν τὴν
νύκτα ὅταν ἐκοιμούμασταν, καὶ
τὸν ἔκλεψαν.
14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο εἰς
τὸν ἡγεμόνα, ἐμεῖς θέλομεν τὸν
καταπείσει, καὶ ἐσᾶς θέλομεν
κάμει ἀκινδύνους.
15 Καὶ ἐκεῖνοι πέρνοντες
τὰ ἄσπρα ἔκαμαν καθὼς τοὺς
ἐδίδαξαν· καὶ διεφημίσθη ἐτοῦ-
τος ὁ λόγος εἰς τοὺς Ἰου-
δαίους ἕως τὴν σήμερον.
16 Καὶ οἱ ἕνδεκα μαθητά-
δες ἐπῆγαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
εἰς τὸ ὄρος ἐκεῖ ὁποῦ τοὺς ἐ-
παράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς.
17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντάς τον
τὸν ἐπροσκυνήσαν· ἀμὴ κά-
ποιοι ἀμφίβαλαν.
18 Καὶ πηγαίνοντας κοντὰ
ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐσυντυχε καὶ τοὺς
εἶπεν· μοῦ ἐδόθη κάθε ἐξου-
σία εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.
19 Σύρτε λοιπὸν διδάξετε
ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντάς
τα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος.
20 Διδάσκοντές τους νὰ φυ-
λάττουν ὅλα ὅσα σᾶς ἐπαράγ-
γειλα· καὶ νὰ, ἐγὼ ὁποῦ εἶμαι
μαζὶ μετ' ἐσᾶς ὅλον τὸν και-
ρὸν ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου.
Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.

Ἡ Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγε-
λίου τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
Καθὼς
εἶναι γεγραμ-
μένον εἰς τοὺς
προφήτας· νά, ἐγὼ ὁποῦ στέλ-
λω τὸν ἄγγελόν μου, ὁμπροστά-
σου, ὁ ὁποῖος θέλει ἑτοιμάσει
τὴν στράταν σου ὁμπροστά σου.
3 Ἡ φωνὴ ἐκείνου ὁποῦ βοᾷ
εἰς τὴν ἔρημον, ἑτοιμάσετε
τὴν στράταν τοῦ Κυρίου· σιά-
σετε τοὺς δρόμους του.
4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης ὁποῦ ἐ-
βάπτιζε εἰς τὴν ἔρημον, καὶ
ἐκήρυττεν βάπτισμα μετανοί-
ας, εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.
5 Καὶ ἐπήγαιναν εἰς αὐτὸν
ὅλη ἡ χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ
Ἱεροσολυμῖται καὶ ἐβαπτίζουν-
ταν ὅλοι εἰς τὸν Ἰορδάνην πο-
ταμὸν ἀπ᾽ αὐτὸν, ἐξομολογού-
μενοι τὲς ἁμαρτίαις τους.
6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐν-
δυμένος ἀπὸ τὲς τρίχαις τῆς
καμήλας· καὶ ζωνάρι πετζέ-
νιον εἰς τὴν μέσην του· καὶ ἔ-
τρωγεν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄ-
γριον.
7 Καὶ ἐκήρυττε λέγοντας, ἔρ-
χεται ὁ δυνατώτερός μου ὀπί-
σω μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι
ἄξιος νὰ σκύψω νὰ λύσω τὸ
λουρὶ τοῦ παπουτζίου του.
8 Ἐγὼ σᾶς ἐβάπτισα μὲ
νερὸν, ἀμὴ αὐτὸς θέλει σᾶς βα-
πτίσει μὲ Πνεῦμα ἅγιον.
9 Καὶ ἔγινεν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν
Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐ-
βαπτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην εἰς
τὸν Ἰορδάνην.
10 Καὶ παρευθὺς ἀναβαί-
νοντας ἀπὸ τὸ νερὸν, εἶδε τοὺς
οὐρανοὺς ὁποῦ ἐσχίζουντον, καὶ τὸ
Πνεῦμα ὁποῦ ἐκατέβαινεν ὡ-
σὰν περιστέρι ἀπάνω του.
11 Καὶ φωνὴ ἐγίνετο ἀπὸ
τοὺς οὐρανοὺς, (ὁποῦ ἔλεγεν) ἐσὺ
εἶσαι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπημένος,
εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύομαι.
12 Καὶ παρευθὺς τὸ πνεῦ-
μα τὸν εὔγαλεν εἰς τὴν ἔρημον.
13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν
ἔρημον σαράντα ἡμέραις, καὶ
ἐπειράζετον ἀπὸ τὸν Σατανᾶ·
καὶ ἦταν μὲ τὰ θηρία· καὶ οἱ
ἄγγελοι τὸν ὑπηρετοῦσαν.
14 Καὶ ὕστερα ἀφόντις ἐ-
παραδόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ
ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ.
15 Καὶ ἔλεγεν, ὁ καιρὸς ἐ-
πληρώθη καὶ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ ἐσίμωσε· μετανοήσετε καὶ
πιστεύσετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
16 Καὶ περιπατῶντας εἰς
τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν,
τὸν ἀδελφόν του, ὁποῦ ἔριχναν τὰ
δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν, δι-
ατὶ ἦταν ψαράδες.
17 Καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς,
ἐλᾶτε ὀπίσω μου· καὶ θέλω σᾶς
κάμει νὰ γένητε ψαράδες ἀν-
θρώπων.

18 Καὶ

18 Καὶ παρευθὺς ἀφίνοντες
τὰ δίκτυά τους τὸν ἀκολούθησαν.
19 Καὶ πηγαίνοντας ὀλίγον
μπροστίτερα, ἴδε τὸν Ἰάκωβον
τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ τὸν Ἰ-
ωάννην τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἐτοῦ-
τους μέσα εἰς τὸ καΐκι ὁποῦ
ἐμπάλωναν τὰ δίκτυα.
20 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐκρά-
ξε· καὶ ἐτοῦτοι ἀφήσαν τὸν πα-
τέρα τους τὸν Ζεβεδαῖον μέσα εἰς
τὸ καΐκι μαζὶ μὲ τοὺς ἐργά-
τας, καὶ ἐπῆγαν κατόπι του.
21 Καὶ ἐμπῆκαν μέσα εἰς
τὴν Καπερναούμ· καὶ παρευθὺς
τὰ σάββατα ἐμπῆκε μέσα εἰς
τὴν συναγωγὴν καὶ ἐδίδασκε.
22 Καὶ ἐτρόμαζαν εἰς τὴν
διδαχήν του. διατὶ τοὺς ἐδίδα-
σκε ὡσὰν ἕνας ὁποῦ ἔχει ἐξου-
σίαν, καὶ ὄχι ὡσὰν οἱ γραμ-
ματεῖς.
23 Καὶ εἰς τὴ συναγωγήν τους
ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ εἶ-
χε πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἔ-
κραξε,
24 Λέγοντας, ἄφης τί ἔχεις
νὰ κάμῃς μετ' ἐμᾶς ὦ Ἰησοῦ
Ναζαρηνέ, ἦλθες νὰ μᾶς χα-
λάσῃς; ἠξεύρω σὲ ποῖος εἶ-
σαι, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπρό-
σταξε μὲ ὀργὴν καὶ εἶπε ἀπο-
στομώθητι· καὶ εὔγα ἀπ' αὐτοῦ.
26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀ-
κάθαρτον τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἔ-
κραξε μεγάλην φωνήν, καὶ εὐ-
γῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον.
27 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι·
εἰς τόσον ὁποῦ ἐζητοῦσαν ἀνά-
μεσά τους καὶ ἔλεγαν· τί εἶναι ἐ-
τοῦτο; τί εἶναι ἐτούτη ἡ καινού-
ργια διδαχή; ὅτι μὲ ἐξουσί-
αν προστάζει καὶ τὰ πνεύμα-
τα τὰ ἀκάθαρτα καὶ τὸν ὑπα-
κούουσι;
28 Καὶ εὐθὺς εὐγῆκεν ἡ φή-
μη του εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς
Γαλιλαίας.
29 Καὶ παρευθὺς ὁποῦ εὐ-
γῆκαν ἀπὸ τὴν συναγωγήν,
ἐπῆγαν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμω-
νος, καὶ τοῦ Ἀνδρέου, μαζὶ μὲ
τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην.
30 Καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σί-
μωνος ἐκείτετον θερμασμένη·
καὶ παρευθὺς τοῦ εἶπασι διὰ αὐ-
τήν.
31 Καὶ πηγαίνοντας κοντά,
τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ
τὴν ἐσήκωσε, καὶ παρευθὺς τὴν
ἄφησεν ἡ θέρμη καὶ τοὺς ὑπη-
ρέτα.
32 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασε καὶ
ὁ ἥλιος ἐβασίλευε, ἔφεραν του
ὅλους τοὺς ἀσθενημένους, καὶ τοὺς
δαιμονισμένους.
33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτον
μαζωμένη εἰς τὴν πόρταν.
34 Καὶ ἰάτρευσε πολλοὺς ὁ-
ποῦ ἦταν ἄρρωστοι ἀπὸ διά-
φορες ἀσθένειαις. καὶ πολλὰ
δαιμόνια εὔγαλε· καὶ δὲν τὰ
ἄφινε νὰ λαλοῦσιν, ὅτι τὸν ἠ-
ξεύρασι.
35 Καὶ τὸ ταχὺ πολλὰ
πουρνὸ ἐσηκώθη καὶ εὐγῆκεν ἔξω
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπήγεν εἰς ἕνα ἔ-
ρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύ-
χετον.
36 Καὶ ἐπῆγε κατόπιτου
ὁ Σίμων καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν
μαζί του.
37 Καὶ ὡσὰν τὸν ηὗραν τοῦ
λέγουσιν, ὅτι ὅλοι σε γυρεύ-
ουν.
38 Καὶ λέγει τους, ἂς ὑπά-
μεν εἰς τὴν χώραις ὁποῦ εἶναι
ἐδῶ κοντὰ διὰ νὰ κηρύξω
καὶ ἐκεῖ· ὅτι διὰ τοῦτο τὴν
ἀφορμὴν ἐξέβηκα.
39 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὴν συ-

ναγωγαῖς τους, εἰς ὅλην τὴν Γα-
λιλαίαν, καὶ ἔβγαλε τὰ δαι-
μόνια.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτὸν ἕ-
νας λεπρὸς καὶ τὸν ἐπαρακάλει
καὶ ἐγονάτισε καὶ λέγει του, ὅτι
ἂν θέλεις ἠμπορεῖς νὰ μὲ κα-
θαρίσῃς.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐσπλαγ-
χνίσθη καὶ ἅπλωσε τὸ χέρι του
καὶ ἔπιασέ τον καὶ λέγει του, θέλω
νὰ καθαρισθῇς.

42 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶπε, πα-
ρευθὺς ἐβγῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον ἡ
λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ προστάζοντάς τον μὲ
φοβερισμὸν παρευθὺς τὸν ἔβ-
γαλε.

41 Καὶ λέγει του, φύλαξε νὰ
μὴν εἰπῇς εἰς κανένα τίποτες·
ἀλλὰ σύρε εἰς τὸν ἱερέα δεῖξε
τὸν λόγου σου· καὶ πρόσφερε διὰ
τὸν καθαρισμόν σου ἐκεῖνα ὁποῦ
ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ
μαρτυρίαν αὐτῶν.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν ἐβ-
γῆκεν ἔξω, ἄρχισε νὰ κηρύττῃ
πολλὰ, καὶ νὰ φημίζῃ τὸ
πρᾶγμα· τόσον ὁποῦ δὲν ἠμ-
πόρει ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔμπῃ φα-
νερὰ μέσα εἰς καμίαν πόλιν,
ἀλλὰ ἦτον ἔξω εἰς ἐρήμους τό-
πους· καὶ ἤρχουνταν εἰς αὐτὸν
ἀπὸ κάθε λογῆς τόπον.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ πάλιν ὕστερον μὲ καμ-
πόσαις ἡμέραις ἔμπηκεν
μέσα εἰς τὴν Καπερναοὺμ, καὶ
ἀκούσθη ὅτι εἶναι εἰς τὸ σπίτι.

2 Καὶ παρευθὺς ἐμαζώχ-
θηκαν πολλοὶ, ὁποῦ δὲν τοὺς ἐ-
χωροῦσαν οὐδὲ οἱ τόποι ὁποῦ ἦ-
ταν ὀμπροστὰ εἰς τὴν πόρ-
ταν, καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὸν λό-
γον.

3 Καὶ ἤλθασιν εἰς αὐτὸν
καὶ ἔφεραν ἕνα παράλυτον, τὸν
ὁποῖον ἐσήκωναν τέσσαρες.

4 Καὶ μὴ ἠμπορῶντες νὰ
τὸν σιμώσουν ἀπὸ τὸν λαὸν, ἐξε-
στέγασαν τὸ σκέπασμα τοῦ σπι-
τίου ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον, καὶ ἀνοίξαν-
τες ἐκρέμασαν τὸ κρεβάτι ὁ-
ποῦ ἐκείτετον μέσα ὁ παρά-
λυτος.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν εἶδε
τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει εἰς
τὸν παράλυτον· τέκνον, σοῦ εἶναι
συγχωρημέναις αἱ ἁμαρτίαις σου.

6 Καὶ ἦταν κάποιοι ἀπὸ
τοὺς γραμματεῖς, ἐκεῖ ὁποῦ ἐ-
κάθουνταν, καὶ ἐδιαλογίζουνταν
μέσα εἰς τὲς καρδίαις τους.

7 Τί βλασφημᾷ ἐτοῦτος
τέτοιας λογῆς βλασφημίαις;
ποῖος ἠμπορεῖ νὰ συγχωρέσῃ
ἁμαρτίαις, παρὰ μόνος ὁ
Θεός;

8 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς
γνωρίζοντας διὰ τοῦ πνεύμα-
τός του, ὅτι ἔτζι διαλογίζουνται
μέσα τους, λέγει τους· διατί λο-
γιάζετε τοῦτα μέσα εἰς τὲς καρ-
δίαις σας;

9 Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ
εἰπῶ εἰς τὸν παράλυτον, σοῦ εἶναι
συγχωρημέναις οἱ ἁμαρτίαις
σου; ἢ νὰ εἰπῶ σήκω καὶ ἔπαρε
τὸ κρεβάτι σου καὶ περιπάτει;

10 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσετε,
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει
ἐξουσίαν νὰ συγχωρᾷ ἁμαρτί-
αις ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· λέγει
εἰς τὸν παράλυτον,

11 Ἐσένα λέγω, σήκω καὶ
ἔπαρε τὸ κρεβάτι σου καὶ σύρε εἰς
τὸ σπίτι σου.

12 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη,
καὶ ἐσήκωσε τὸ κρεβάτι του, καὶ
ἐβγῆκεν ἔξω ὀμπροστὰ εἰς ὅλους,
ὁποῦ ὅλοι ἐθαύμαζαν καὶ ἐδό-
ξασαν τὸν Θεὸν καὶ ἔλεγαν, ὅτι
πότε

ποτὲ δὲν ἴδαμεν τέτοιον πρᾶ-
γμα.
13 Καὶ πάλιν ἐβγῆκεν ἔξω
καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ παραγιάλι·
καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετον εἰς
αὐτὸν καὶ τοὺς ἐδίδασκε.
14 Καὶ περνῶντας ὁ Ἰησοῦς,
ἴδε τὸν Λευὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου
ὁποῦ ἐκάθετον εἰς τὸ κουμέρκι,
καὶ λέγει του, ἀκολούθα με, καὶ ἐ-
σηκώθη καὶ τὸν ἀκολούθησε.
15 Καὶ ὅταν ἐκάθετον εἰς τὸ
τραπέζι εἰς τὸ σπίτι του, πολ-
λοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρ-
χουνται καὶ ἐκάθουνται μαζὶ μὲ
τὸν Ἰησοῦν, καὶ μὲ τοὺς μαθητά-
δες του· διατὶ ἦταν πολλοί, καὶ
τὸν ἀκολούθησαν.
16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι βλέποντάς τον ὁ-
ποῦ ἔτρωγε μὲ τοὺς τελῶνας
καὶ ἁμαρτωλοὺς, ἔλεγαν εἰς τοὺς
μαθητάδες του· διατὶ ἐκεῖνος
τρώγει καὶ πίνει μὲ τοὺς τε-
λῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς;
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούοντάς
το τοὺς λέγει· οἱ γεροὶ δὲν χρει-
άζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι
ὁποῦ εἶναι ἄῤῥωστοι· ἐγὼ δὲν
ἦλθα νὰ κράξω δικαίους, ἀλλὰ
τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοι-
αν.
18 Καὶ οἱ μαθητάδες τοῦ
Ἰωάννου, καὶ τῶν φαρισαίων ἐνη-
στεύαν, καὶ ἔρχουνται καὶ λέγουν-
του· διατὶ οἱ μαθητάδες τοῦ
Ἰωάννου καὶ τῶν φαρισαίων νη-
στεύουσι, καὶ οἱ μαθητάδες σου
δὲν νηστεύουσι;
19 Καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς·
μήπως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅ-
σον εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐ-
τοὺς ἠμποροῦν νὰ νηστεύουν;
ὅσον καιρὸν ἔχουσι μαζί τους
τὸν νυμφίον δὲν ἠμποροῦν νὰ
νηστεύουν.
20 Ἀμὴ θέλουσιν ἔλθει ἡ-
μέραις ὅταν παρθῇ ἀπ' αὐ-
τοὺς ὁ νυμφίος καὶ τότε εἰς ἐ-
κείναις τὲς ἡμέραις θέλουσι νη-
στεύσει.
21 Καὶ οὐδὲ κανένας μπα-
λώνει μπάλωμα ἀπὸ πανὶ
καινούριον εἰς ῥοῦχον παλαιόν·
εἰδὲ μὴ, τὸ καινούριον μπά-
λωμα χαλᾷ ἀπὸ τὸ παλαιὸν,
καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.
22 Καὶ οὐδὲ κανένας βάλλει
νέον κρασὶ εἰς δερμάτια πα-
λαιά· εἰδὲ μὴ, τὸ νέον κρα-
σὶ σπάζει τὰ δερμάτια, καὶ
χύνεται καὶ τὸ κρασὶ, καὶ τὰ
δερμάτια χαλοῦνται· ἀλλὰ πρέ-
πει νὰ βάλλῃ τινὰς νέον κρα-
σὶ εἰς δερμάτια καινούρια.
23 Καὶ ἔτυχεν τὰ σάββα-
τα καὶ ἐπέρναν μέσα ἀπὸ τὰ
σπαρτὰ, καὶ ἄρχισαν οἱ μαθη-
τάδες του περιπατῶντας εἰς τὴν
στράταν νὰ μαδοῦσι στάχυα.
24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τοῦ ἔ-
λεγαν· ἴδες, τί κάμνουσι τὰ
σάββατα; ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν
πρέπει.
25 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔλεγε·
ποτέσας δὲν ἐδιαβάσετε τί ἔ-
καμεν ὁ Δαβὶδ ὅταν εἶχεν ἀ-
νάγκην; καὶ ἐπείνασε καὶ αὐτὸς
καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζὶ μὲ
αὐτόν;
26 Πῶς ἐμπῆκεν εἰς τὸ
σπίτι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν
τοῦ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ
ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσε-
ως τὰ ὁποῖα δὲν εἶχεν ἄλλος
ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, παρὰ
μοναχὰ οἱ ἱερεῖς; καὶ ἔδωκε καὶ
εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζί του.
27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλε-
γε, τὸ σάββατον ἔγινε διὰ τὸν
ἄνθρωπον, καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ σάββατον.

28 Εἰς τόσον ὁπȣ̃ ὁ υἱὸς τȣ̃
ἀνθρώπȣ εἶναι κύριος καὶ τȣ̃
σαββάτȣ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ πάλιν ἐμπῆκε εἰς τὸ
συναγώγι, καὶ ἦτον ἐκεῖ
ἕνας ἄνθρωπος ὁπȣ̃ εἶχε τὸ
χέρι τȣ ξηρόν.
2 Καὶ ἐπαραφύλαγαν ἀνί-
σως καὶ τὸν ἰατρεύσει τὸ σάβ-
βατον, νὰ τὸν κατηγορήσȣν.
3 Καὶ λέγει τȣ̃ ἀνθρώπȣ
ἐκείνȣ ὁπȣ̃ ἔχει τὸ χέρι τȣ ξη-
ρόν, σύκω εἰς τὴν μέσην.
4 Καὶ λέγει τȣς, ἠμπορεῖ
κανένας τὸ σάββατον, νὰ κά-
μη καλὸν, ἢ κακὸν· νὰ σώσῃ
ἄνθρωπον, ἢ νὰ σκοτώσῃ; καὶ
ἐκεῖνοι ἐσιωποῦσαν.
5 Καὶ βλέποντάς τȣς μὲ θυ-
μὸν, καὶ συλλυπȣ́μενος εἰς τὴν
πώρωσιν τῆς καρδίας τȣς, λέγει
εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἅπλωσε τὸ
χέρι σȣ, καὶ τὸ ἅπλωσε· καὶ
ἐκατεστάθη τὸ χέρι τȣ γερὸν ὡ-
σὰν καὶ τὸ ἄλλον.
6 Καὶ παρευθὺς οἱ φαρι-
σαῖοι ὡσὰν ἐβγῆκαν ἔξω, ἐ-
συμβȣλεύθηκαν μὲ τȣς Ἡρω-
διανȣ̀ς ἐναντία τȣ πῶς νὰ τὸν
χαλάσȣν.
7 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς ἀνεχώρησε
μὲ τȣς μαθητάδες τȣ εἰς τὸ
μέρος τῆς θαλάσσης· καὶ πλῆ-
θος πολὺ τὸν ἀκολȣθȣ̃σαν ἀπὸ
τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπὸ τὴν
Ἰȣδαίαν.
8 Καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερȣσαλὴμ·
καὶ ἀπὸ τὴν Ἰδȣμαίαν· καὶ ἀ-
πὸ τὴν πέρα μερία τȣ̃ Ἰορ-
δάνȣ· καὶ ἀπὸ τὰ τριγύρω
τῆς Τύρȣ καὶ τῆς Σιδῶνος, πλῆ-
θος πολὺ ἀκȣ́σαντες ὅσα ἔ-
καμνε ἦλθαν εἰς αὐτόν.
9 Καὶ λέγει εἰς τȣς μαθη-
τάδες τȣ, νὰ τὸν καρτερῇ καΐκι
διὰ τὸ πλῆθος νὰ μὴν τὸν
στεναχωρȣ̃ν.
10 Διατὶ ἰάτρευσε πολλȣ̀ς,
εἰς τόσον ὁπȣ̃ ἔπεφταν ἀπάνω-
τȣ, νὰ τὸν πιάσȣν, ὅσοι εἶχαν
βλάψιματα.
11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀ-
κάθαρτα ὅταν τὸν ἔβλεπαν ἔ-
πεφταν ὀμπροστά τȣ καὶ ἐκρά-
ζαν καὶ ἔλεγαν, ὅτι ἐσὺ εἶσαι
ὁ υἱὸς τȣ̃ Θεȣ̃.
12 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς τὰ ἐπρόσ-
ταζεν πολλὰ νὰ μὴν τὸν φανε-
ρώνȣσιν.
13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄ-
ρος, καὶ ἐκάλεσεν ἐκείνȣς ὁπȣ̃
ἤθελε, καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτόν.
14 Καὶ ἔκαμε δώδεκα νὰ
εἶναι μετ' αὐτόν καὶ διὰ νὰ τȣς
στέλνῃ νὰ κηρύττȣσι.
15 Καὶ νὰ ἔχȣσιν ἐξȣσί-
αν νὰ ἰατρεύȣσι τὰς ἀσθένειας,
καὶ νὰ βγάνȣσι τὰ δαιμό-
νια.
16 Καὶ ἔβγαλεν τȣ̃ Σίμωνος τὸ
ὄνομα Πέτρον.
17 Καὶ Ἰάκωβον, τὸν υἱὸν τȣ̃
Ζεβεδαίȣ, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀ-
δελφὸν τȣ̃ Ἰακώβȣ, (καὶ τȣς ὀ-
νόμασε Βοανεργὲς, τὸ ὁποῖον θέ-
λει νὰ εἰπῇ υἱȣ̀ς βροντῆς.)
18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φί-
λιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ
Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰ-
άκωβον τὸν υἱὸν τȣ̃ Ἀλφαίȣ· καὶ
Θαδδαῖον· καὶ Σίμωνα τὸν Κα-
νανίτην.
19 Καὶ Ἰȣ́δαν τὸν Ἰσκαρι-
ώτην, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε.
20 Καὶ ἀπέκει ἦλθαν εἰς
τὸ σπίτι· καὶ πάλιν ἐμαζώχ-
θηκεν πολὺς ὄχλος, τόσον ὁ-
πȣ̃ δὲν ἠμπορȣ̃σαν μήτε νὰ
φᾶσι ψωμί.
21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκȣσαν
οἱ ἐδικοί τȣ, ἐβγῆκαν ἔξω νὰ
τὸν πι-

τ̃ πάσουν· διατὶ ἔλεγαν πῶς ἐβγῆκεν ἀπὸ τ̃ νοῦν του.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς ὁποῦ ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔλεγαν ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει· καὶ ὅτι μὲ τ̃ ἄρχοντα τῶν δαιμόνων βγάνει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλῶντάς τους, τοὺς ἔλεγε μὲ παραβολαῖς· πῶς ἠμπορεῖ νὰ διώξῃ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν,

24 Καὶ ἐὰν μία βασιλεία μερισθῇ εἰς τοῦ λόγου της, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ βασιλεία ἐκείνη.

25 Καὶ ἐὰν ἕνα σπίτι μερισθῇ εἰς τοῦ λόγου του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ τὸ σπίτι ἐκεῖνο.

26 Καὶ ἐὰν ὁ Σατανᾶς ἐσυκώθη ἐναντίος εἰς τοῦ λόγου του, καὶ ἐδιαμερίσθη, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Κανένας δὲν δύναται νὰ πάρῃ τὰ πράγματα τοῦ ἀνδρειωμένου ἐμπένοντας εἰς τὸ σπίτι του, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτον τ̃ ἀνδρειωμένον· καὶ τότε νὰ κουρσεύψῃ τὸ σπίτι του.

28 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅλα τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων θέλουσι νὰ συγχωρεθοῦν, καὶ οἱ βλασφημίαις ὅσαις βλασφημήσουσιν.

29 Ἀμὴ ὅποιος βλασφημήσει εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, δὲν τοῦ συγχωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ κατακρίνεται αἰωνίας.

30 Διατὶ ἔλεγαν, ὅτι ἔχει πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἔρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοί του καὶ ἡ μητέρα του καὶ στεκάμενοι ἔξω ἔστειλαν εἰς αὐτὸν καὶ τ̃ ἐλαλοῦσαν· καὶ ὄχλος πολὺς ἐκάθουνταν τριγύρου του.

32 Καὶ λέγουν του, νὰ, ἡ μάνα σου καὶ τὰ ἀδέλφιά σου, σὲ γυρεύουν ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει τους, τίς εἶναι ἡ μάναμου ἢ οἱ ἀδελφοίμου;

34 Καὶ βλέποντας ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν τριγύρου του λέγει, νὰ ἡ μάναμου καὶ τὰ ἀδέλφιάμου.

35 Διατὶ ὅποιος κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐτοῦτος εἶναι ἀδελφόςμου καὶ ἀδελφήμου καὶ μάναμου.

Κεφ. δ΄. 4.

ΚΑΙ πάλιν ἄρχισε νὰ διδάσκῃ σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμαζόχθηκεν πολὺς ὄχλος εἰς αὐτὸν, τόσον, ὁποῦ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐστέκουνταν εἰς τὸ περιγιάλι εἰς τὴν γῆν,

2 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε πολλὰ μὲ παραβολαῖς· καὶ ἔλεγέ τους εἰς τὴν διδαχήν του.

3 Ἀκούσετε· νὰ ὁποῦ ἐβγῆκεν ὁ σπορεὺς νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔσπερνεν, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν στράταν, καὶ ἦλθαν τὰ πετεινὰ τ̃ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κατάφαγαν.

5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τόπον πετρώδη, ὁποῦ δὲν εἶχε πολλὴν γῆν καὶ εὐθὺς ἐφύτρωσε μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ πολλὴν γῆν.

6 Καὶ ὡσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαματιάσθη, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ῥίζαν ἐξεράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια καὶ τὸ ἔπνιξαν καὶ δὲν ἔκαμε καρπόν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν

γῆν τὴν καλὴν, ϗ ἔκαμε
καρπὸν ϗ ἀνέβη ϗ αὔξανε·
ϗ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα τριάν-
τα· ϗ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα
ἐξῆντα· ϗ ἄλλο τὸ ἕνα ἑκα-
τόν.
9 Καὶ ἔλεγέν τους, ὁποῖος
ἔχει αὐτία νὰ ἀκούη, ἂς ἀκούη.
10 Καὶ ὅταν ἀπόμεινε μο-
ναχὸς, τὸν ἐρώτησαν τὴν πα-
ραβολὴν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν τρι-
γύρου του, μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα
μαθητάδες.
11 Καὶ τοὺς εἶπεν· ἐσᾶς ἐ-
δόθη νὰ γνωρίσετε τὰ μυστή-
ρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀ-
μὴ εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπέξω,
γίνονται ὅλα μὲ παραβολαῖς.
12 Ἵνα βλέποντες βλέπου-
σι, ϗ νὰ μὴν καταλαμβάνου-
σι· ϗ ἀκούοντες νὰ ἀκούουσι ϗ
νὰ μὴν γροικοῦσι· μήπως ϗ
μετανοήσουν ϗ τοὺς συγχωρεθοῦν
τὰ ἁμαρτήματάτους.
13 Καὶ λέγει τους, ἐτούτην τὴν
παραβολὴν δὲν ἠξεύρετε; ϗ
πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλαις ταῖς
παραβολαῖς;
14 Ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει,
σπέρνει τὸν λόγον.
15 Καὶ ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι,
ὁποῦ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν στρά-
ταν, εἰς τοὺς ὁποίους δηλονότι
σπέρνεται ὁ λόγος· ϗ ὅταν
τὸν ἀκούσουσι παρευθὺς ἔρχεται
ὁ Σατανᾶς, ϗ συκώνει τὸν λό-
γον ὁποῦ εἶναι ἐσπαρμένος μέ-
σα εἰς ταῖς καρδίαιςτους.
16 Ὁμοίως, ϗ ἐτοῦτοι εἶναι
ἐκεῖνοι ὁποῦ σπέρνουνται εἰς τὰ
πετρώδη, οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀ-
κούσουν τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ
χαρᾶς τὸν περνοῦσι.
17 Ἀμὴ δὲν ἔχουσι ῥίζαν
εἰς τοῦ λόγου τους, ἀλλὰ εἶναι πρό-
σκαιροι· ϗ ἀπέκει ὥσταν γέ-
νη θλίψις, ἢ διωγμὸς, διὰ
τὸν λόγον, παρευθὺς σκανδαλί-
ζονται.
18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν,
ὁποῦ σπέρνουνται εἰς τὰ ἀγκά-
θια, ὁποῦ ἀκούουσι τὸν λόγον,
19 Καὶ οἱ φροντίδες τοῦ κό-
σμου ἐτούτου, ϗ ἡ ἀπάτη τοῦ
πλούτου ϗ οἱ ἄλλαις ἐπιθυμίαις
ὁποῦ ἐμπαίνουσι μέσατους, πνί-
γουσι τὸν λόγον ϗ γίνεται ἄκαρ-
πος.
20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν
ὁποῦ ἐσπάρθηκαν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλὴν, ὁποῦ ἀκούουν τὸν λό-
γον ϗ τὸν δέχονται· ϗ καρπο-
φορεῖ τὸ ἕνα τριάντα· ϗ τὸ
ἄλλο ἐξῆντα, ϗ τὸ ἄλλο ἑκα-
τόν.
21 Καὶ τοὺς ἔλεγε, μήπως
ὁ λύχνος ἔρχεται νὰ βαλθῇ
ἀπὸ κάτω εἰς τὸ σινίκι ἢ εἰς
τὸ κρεβάτι; ϗ ὄχι νὰ βαλθῇ
ἀπάνω εἰς τὴν λυχνοστάτη;
22 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα
κρυφὸν, ὁποῦ νὰ μὴν φανερω-
θῇ. οὐδὲ ἔγινε κανένα ἀπόκρυ-
φον, ὁποῦ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ
φανερόν.
23 Ὁποῖος ἔχει αὐτία
νὰ ἀκούη, ἂς ἀκούη.
24 Καὶ ἔλεγέν τους, ἔχετε
τὸν νοῦν σας εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκού-
ετε. μὲ τὸ μέτρον ἐκεῖνο ὁποῦ
μετρᾶτε, θέλει σᾶς μετρηθεῖ.
ϗ θέλει βαλθεῖ παραπάνω εἰς
ἐσᾶς ὁποῦ ἀκούετε·
25 Ὁποῖος ἔχει, θέλει τοῦ
δοθεῖ ϗ ἄλλο. ϗ ἐκεῖνος ὁποῦ
δὲν ἔχει, ϗ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει
θέλει παρθεῖ ἀπ' αὐτόν.
26 Καὶ ἔλεγε· τέτοιας λο-
γῆς εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
ὥσταν ἕνας ἄνθρωπος, ὁποῦ νὰ
ῥίξῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῆν.
27 Καὶ νὰ κοιμᾶται, ϗ

σηκώνεται νύκτα καὶ ἡμέραν·
Καὶ ὁ σπόρος βλαστένει καὶ
μακραίνει· μὲ τρόπον ὁποῦ
αὐτὸς δὲν ἠξεύρει.
28 Διατὶ ἡ γῆ ἀπατήτης
κάμνει τὸν καρπὸν, πρῶτα χορ-
τάρι, καὶ ὕστερα ἀστάχυ, μετέ-
πειτα γεμάτον σιτάρι τὸ ἀστά-
χυ.
29 Καὶ ὅταν ψωμώσῃ, πα-
ρευθὺς στέλλει τὸ δρεπάνι, δι-
ατὶ ἔφθασε τὸ θέρος.
30 Καὶ ἔλεγε· μὲ τίνα ὁ-
μοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ. ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν,
νὰ τὴν συγκρίνωμεν;
31 Ὡσὰν τὸ κουκκὶ τοῦ συ-
ναπίου, τὸ ὁποῖον ὅταν σπαρ-
θῇ εἰς τὴν γῆν εἶναι μικρότε-
ρον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα ὁ-
ποῦ εἶναι εἰς τὴν γῆν.
32 Καὶ ὡσὰν σπαρθῇ ἀνε-
βαίνει καὶ γίνεται μεγαλίτερον
ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, καὶ κάμ-
νει κλαδία μεγάλα, εἰς τόσον
ὁποῦ ἠμποροῦν τὰ πουλία τοῦ οὐ-
ρανοῦ νὰ φωλεύουν εἰς τὸν ἴ-
σκιόν του.
33 Καὶ μὲ τέτοιας λογῆς
πολλαῖς παραβολαῖς τοὺς ἠλά-
λει τὸν λόγον, καθὼς ἐδυνοῦν-
ταν νὰ ἀκοῦν.
34 Καὶ χωρὶς παραβολὴν
δὲν τοὺς ἠλάλει· καὶ κατα μό-
νας τοὺς μαθητάδες του τὰ
ἀξεδιάλυνεν ὅλα.
35 Καὶ λέγει τους ἐκείνην
τὴν ἡμέραν, ὡσὰν ἐβράδιασε,
ἂς περάσωμεν πέρα.
36 Καὶ οἱ μαθητάδες ἀφή-
σαν τὸ πλῆθος· καὶ τὸν ἐπῆ-
ραν καθὼς ἦτον μέσα εἰς τὸ
καΐκι· καὶ ἦταν μαζί του καὶ
ἄλλα καΐκια.
37 Καὶ ἔγινεν ἀνεμοτα-
ραχὴ μεγάλη· καὶ τὰ κύμα-
τα ἐκτυποῦσαν καὶ ἔμπαιναν μέ-
σα εἰς τὸ καράβι, εἰς τόσον
ὁποῦ ἐκόντευεν νὰ γεμίσῃ.
38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν
πρύμνην, καὶ ἐκοιμᾶτον εἰς τὸ
προσκέφαλον· καὶ τὸν ἐξύπνη-
σαν καὶ λέγουν του· διδάσκαλε, δὲν
σε μέλει ὁποῦ χανόμεστε;
39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρό-
σταξε μὲ φοβερισμὸν τὸν ἄνε-
μον, καὶ τῆς θαλάσσης εἶπε, σι-
ώπα· ἀποστομώθητε· καὶ ὁ ἄ-
νεμος ἔπαυσε καὶ ἔγινε γαλή-
νη μεγάλη.
40 Καὶ λέγει τους, διατὶ εἶ-
στεν ἔτζι φοβιτζάρηδες; πῶς
δὲν ἔχετε πίστιν;
41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
μεγάλον· καὶ ἔλεγαν ἕνας εἰς
τὸν ἄλλον· τάχα τίς νὰ εἶναι ἐτοῦ-
τος, ὁποῦ τοῦ ὑπακούουσι καὶ
ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα;

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐπέρασαν πέρα
τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν Γαδαρηνῶν,
2 Εὐθὺς ὁποῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ
τὸ καΐκι, τοὺς ἀπάντησεν ἕ-
νας ἄνθρωπος ὁποῦ ἤρχουντον
ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦ-
μα ἀκάθαρτον.
3 Ὁ ὁποῖος ἐκατοίκαν εἰς
τὰ μνήματα· καὶ κανεὶς δὲν
ἠμπόριε νὰ τὸν ἐδέσῃ, οὐδὲ μὲ
ἀλυσίδες·
4 Διατὶ πολλαῖς φοραῖς
καὶ μὲ τὰ κλάπαις, καὶ μὲ τὰ ἀ-
λυσίδες τὸν ἔδεσαν, καὶ αὐτὸς
καὶ τὰ ἀλυσίδες ἔκοψε καὶ τὰ
κλάπαις ἐσύντριψεν· καὶ κανέ-
νας δὲν ἠμπόρειε νὰ τὸν δα-
μάσῃ.
5 Καὶ πάντοτε νύκτα καὶ ἡ-
μέρα ἔσκουζεν εἰς τὰ μνήμα-
τα καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐκατάκο-
πτε τὸ λογότου μὲ τὰ πέτραις.

6 Καὶ ὡσὰν ἴδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρὰ ἔδραμε καὶ τὸν ἐπροσκύνησε,

7 Καὶ κράξας μεγαλοφώνως εἶπε· τί ἔχεις ἐσὺ νὰ κάμης μετ' ἐμένα Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζωσε εἰς τὸν Θεὸν μὴ μὲ βασανίσῃς.

8 Διατὶ τοῦ ἔλεγε, ἐσὺ πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἔβγα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἐτοῦτον.

9 Καὶ τὸ ἐρώτησε τί εἶναι τὸ ὄνομάσου; καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομάμου, ὅτι εἴμεστε πολλοί.

10 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλά, νὰ μὴν τοὺς στείλῃ ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη μεγάλη ἀγέλη τῶν χοίρων ὁποῦ ἐβόσκε.

12 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες, πέμψεμας εἰς τοὺς χοίρους νὰ ἐμποῦμεν εἰς αὐτούς. καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔδωσεν ἄδειαν.

13 Καὶ ὡσὰν ἐβγῆκαν τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμπῆκαν εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τὸν ἐγκρεμνὸν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἦτον ἕως δύο χιλιάδες καὶ ἐπνίγουνταν εἰς τὴν θάλασσαν·

14 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐβόσκαν τοὺς χοίρους ἔφυγαν, καὶ ἐπῆγαν καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὰ χωράφια.

15 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὡσὰν τὸ ἤκουσαν ἐβγῆκαν νὰ ἰδοῦσι τί εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινε. Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ βλέπουσι τὸν δαιμονισμένον ὁποῦ εἶχε τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐκάθετον ἐνδυμένος καὶ σωφρονισμένος καὶ ἐφοβήθηκαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸ εἶδασι, τοὺς τὸ ἐδιηγήθηκαν, πῶς ἔγινεν εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τοὺς χοίρους.

17 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν παρακαλοῦσι, νὰ παγαίνῃ ἀπὸ τὰ συνόρατους.

18 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ καΐκι τὸν ἐπαρακάλει, ἐκεῖνος ὁποῦ ἦτον πρωτίτερα δαιμονισμένος νὰ εἶναι μαζίτου.

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἄφηκεν, ἀλλὰ τοῦ εἶπε, σύρε εἰς τὸ σπίτισου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς σου, καὶ εἶπέτους ὅσα σοῦ ἔκαμεν ὁ κύριος. καὶ σὲ ἐλυπήθη.

20 Καὶ ἐδιέβη, καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπολιν, ὅσα τοῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὅλοι ἐθαύμαζαν.

21 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασεν ὁ Ἰησοῦς πέρα μὲ τὸ καράβι, ἐμαζόχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἦτον εἰς τὸ περιγιάλι.

22 Καὶ νά, καὶ ἔρχεται ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχισυναγώγους τὸ ὄνομάτου Ἰάειρος· καὶ ὡσὰν τὸν εἶδεν ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριάτου.

23 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ λέγοντας, ὅτι ἡ θυγατέραμου εἶναι εἰς τὰ στερνά· καὶ νὰ ἔλθῃς νὰ βάλλῃς τὰ χέριάσου ἀπάνωτης διὰ νὰ ἰατρευθῇ, καὶ θέλει ζήσῃ.

24 Καὶ ἐπῆγε μαζίτου καὶ τὸν ἀκολούθαν πολὺς ὄχλος καὶ τὸν ἐστενοχωροῦσαν.

25 Καὶ κάποια γυναῖκα ὁποῦ ἦτον αἱμορροοῦσα δώδεκα χρόνους·

26 Καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς ἰατρούς, καὶ ἐξόδιασε τὰ ὑπάρχοντάτης ὅλα καὶ δὲν ὠφε-

ωφελήθη τίποτες, ἀλλὰ περισσότερον ἐπήγαινεν εἰς τὸ χειρότερον.

27 Ἔσοντας νὰ ἀκούσῃ διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε μέσα εἰς τὸ πλῆθος ὀπίσωθε, καὶ ἔπιασε τὸ ροῦχόν του.

28 Διατὶ ἔλεγεν ὅτι καὶ μόνον τὸ ροῦχόν του νὰ πιάσω θέλω ἰατρευθῆ.

29 Καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἵματός της· καὶ ἐγνώρισεν εἰς τὸ κορμί της, ὅτι ἰατρεύθη τὸ βάσανον ἐκεῖνον.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐγνωρίζοντας εἰς τοὺς λογισμούς του ὅτι δύναμις ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν, ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος καὶ εἶπε, τίς ἔπιασε τὰ ροῦχά μου;

31 Καὶ λέγουν του οἱ μαθητάδες του τὸν ὄχλον βλέπεις ὁποῦ σὲ στενοχωροῦν, καὶ λέγεις τίς μὲ ἔπιασε;

32 Καὶ ἔβλεπε τριγύρου νὰ ἰδῇ ἐκείνην ὁποῦ τὸ ἔκαμε.

33 Καὶ ἡ γυναῖκα ἐφοβήθη καὶ ἔτρεμε, ἠξεύροντας ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινεν εἰς τοὺς λογισμούς της, ἦλθε καὶ τοῦ ἐπροσέπεσε, καὶ εἶπέν του ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν λέγει, ὦ θυγατέρ ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε, καὶ σύρε εἰς τὸ καλόν· καὶ ἂς εἶσαι γερή, ἀπὸ τὸ βάσανόν σου.

35 Καὶ ἀκόμι αὐτὸς ἐλάλει, καὶ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ λέγουν του, ἡ θυγατέρα σου ἀπέθανε, καὶ τί πειράζεις πλέον τὸν διδάσκαλον;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παρευθὺς ὡσὰν ἄκουσε τὸν λόγον ὁποῦ ἔλεγαν, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυνάγωγον, μὴν φοβᾶσαι μόνον πίστευε.

37 Καὶ δὲν ἄφησε κανένα νὰ τοῦ ἀκολουθήσῃ, παρὰ τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀρχισυναγώγου· καὶ βλέπει σύγχυσιν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ ἔκλαιαν καὶ ἐμοιρολογοῦσαν πολλά.

39 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκε μέσα τοὺς εἶπε· τί συγχίζεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀμὴ κοιμᾶται,

40 Καὶ τὸν ἐγέλασαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εὔγαλεν ὄξω καὶ παίρνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζί του· καὶ πάγει ἐκεῖ ὁποῦ ἐκείτετον τὸ κορίτζι.

41 Καὶ πιάνοντάς το ἀπὸ τὸ χέρι, τοῦ λέγει· ταλιθὰ κοῦμι· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ· κοράσιον (ἐσένα λέγω) σήκω ἀπάνω.

42 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἀπάνω τὸ κοράσιον καὶ ἐπερπάτει· διατὶ ἦτον δώδεκα χρονῶν· καὶ ἐγίνηκαν ἔξεστηκοὶ ἀπὸ τὸ μεγάλον θαῦμα.

43 Καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε πολλὰ κανεὶς νὰ μὴν τὸ ἠξεύρῃ, καὶ εἶπε νὰ τὴν δώσουν νὰ φάγῃ.

Κεφ. ς΄. 6.

ΚΑΙ ἀπ' ἐκεῖ ἐβγῆκε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ οἱ μαθητάδες του τὸν ἀκολουθοῦσαν.

2 Καὶ ὡσὰν ἦλθε τὸ σάββατον, ἄρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ πολλοὶ ἀκούοντές τον ἐξεπλήττοντας· καὶ ἔλεγαν, ἀπὸ ποῦ τοῦ ἦλθαν ἐτοῦτα ἐτουτουνοῦ; καὶ τί εἶναι ἐτούτη ἡ σοφία ὁποῦ τοῦ ἐδόθη

ὅτι

ὅτι κ̀ τέτοιαις λογῆς δυνά-
μεις γίνονται διὰ μέσε τῶν
χερῶν τε;
3 Δὲν εἶναι ἐτῦτος ὁ τέκτων
ὁ ὑιὸς τῆς Μαρίας; κ̀ ἀδελφὸς
τοῦ Ἰακώβε, κ̀ τοῦ Ἰασῆ, κ̀ τοῦ
Ἰέδα, κ̀ τοῦ Σίμωνος; κ̀
δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαῖς τε ἐδῶ
εἰς ἐμᾶς; κ̀ ἐσκανδαλίζοντον
εἰς αὐτόν.
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἔλεγεν,
ὅτι δὲν εἶναι κανένας προφή-
της ἄτιμος, παρὰ εἰς τὴν
πατρίδα του, κ̀ εἰς τὰς ἰδικές-
τε, κ̀ εἰς τὸ σπίτι του.
5 Καὶ δὲν ἠμπόρει ἐκεῖ νὰ
κάμη καμίαν ἐνέργειαν, πα-
ρὰ εἰς ὀλίγες ἀῤῥώςες ἔβανε
τὰ χέρια τε ἀπάνω τους κ̀ τὰς
ἰάτρευσε.
6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν
ἀπιςίαν τους· κ̀ ἐγύριζε ταῖς
τρυγύρω χώραις διδάσκοντας.
7 Καὶ ἐκάλεσε τὰς δώδε-
κα, κ̀ ἄρχισε νὰ τὰς ςέλνη
δύο δύο· κ̀ ἔδιδέ τους ἐξεσί-
αν εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκά-
θαρτα.
8 Καὶ ἐπαράγγειλέν τους νὰ
μὴν σηκώνεσι τίποτες εἰς τὴν
ςράταν, παρὰ μοναχὰ ῥαβ-
δὶ, μήτε δισάκι, μὴ δὲ ψω-
μὶ, μὴ δὲ ἄσπρα εἰς τὰ ζω-
νάρια τους,
9 Ἀλλὰ ποδημένες σαπέτ-
ζια. κ̀ νὰ μὴν ἐνδύωνται δύο
ῥέχα.
10 Καὶ ἔλεγέν τους εἰς ὅποιον
σπίτι κ̀ ἂν ἐμπῆτε ἐκεῖ μέ-
νετε, ἕως ὁπε νὰ βγῆτε ἀπ' ἐ-
κεῖ.
11 Καὶ ὅσοι δὲν σας δεχ-
θῆσι, μὴ δὲ σας ἀκέσουν, βγ-
γαίνοντες ἀπ' ἐκεῖ, τινάξετε τὸ
κονιορκτὸν, ὁπε εἶναι ἀπὸ κά-
τω εἰς τὰ ποδάριά σας, διὰ
μαρτυρίαν αὐτῶν· βέβαια σας
λέγω, ὅτι ἐλαφροτέρα κόλα-
σις θέλει εἶσθαι τὴν ἡμέραν
τῆς κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα κ̀
εἰς τὰ Γόμοῤῥα, παρὰ εἰς τὴν
πόλιν ἐκείνην.
12 Καὶ ὡσὰν ἐβγῆκαν ἔξω,
ἐκήρυτταν νὰ μετανοήσουσι.
13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐβ-
γάνασι· κ̀ πολλὲς ἀῤῥώςες
ἄλειφαν λάδι κ̀ τὰς ἰάτρευ-
αν.
14 Καὶ ἄκουσέντο ὁ Ἡρώ-
δης ὁ βασιλεύς· διατὶ ἐφανε-
ρώθη τὸ ὄνομά του, κ̀ ἔλεγεν
ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιςὴς ἀ-
νεςάθη ἀπὸ τὰς νεκρὲς κ̀ διὰ
τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις
εἰς αὐτόν.
15 Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι Ἠλί-
ας εἶναι· κ̀ ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι
προφήτης εἶναι· ἢ ὡσὰν ἕνας
ἀπὸ τὰς προφήτας.
16 Ἀμὴ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν
ὁ Ἡρώδης εἶπεν, ὅτι τὸν Ἰω-
άννην ἐκεῖνον ὁπε ἐγὼ ἀπεκε-
φάλισα, ἐτῦτος εἶναι· αὐτὸς
ἀνεςάθη ἀπὸ τὰς νεκρές.
17 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης,
ἔςειλε κ̀ ἔπιασε τὸν Ἰωάννην
κ̀ τὸν ἔδεσε μέσα εἰς τὴν φυ-
λακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα
τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππε τοῦ
ἀδελφοῦ τε, ὁπε τὴν ἐπαν-
δρεύθη.
18 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε
τοῦ Ἡρώδη, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ
ἔχης τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελ-
φοῦ σε.
19 Καὶ ἡ Ἡρωδιὰς τὸν ἐ-
χθρεύοντον, κ̀ ἤθελε νὰ τὸν
φονεύση, ἀμὴ δὲν ἠμπόρει.
20 Διατὶ ὁ Ἡρώδης ἐφο-
βᾶντο τὸν Ἰωάννην, ἠξεύροντάς-
τον ἄνδρα δίκαιον κ̀ ἅγιον,
κ̀ τὸν ἐφύλαγεν κ̀ ἀκούοντάς-
τον,

τον, ἔκαμνε πολλὰ, καὶ τοῦ ἤκουε μετὰ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅταν ἔγινεν μία ἡμέρα ἐπιτηδεία· καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς τὰ γεννήτουρα ἔκαμε φιλίαν καὶ ἐκάλεσε τοὺς αὐθεντάδες του καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας.

22 Ἦλθε καὶ ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ἐχόρεψε, καὶ ἄρεσε τοῦ Ἡρώδη καὶ ἐκεινῶν ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὸ τραπέζι, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον, ζήτησέ μου εἴτι θέλεις καὶ νὰ σοῦ τὸ δόσω.

23 Καὶ τὴν ὤμωσεν ὅτι, εἴτι καὶ ἂν μοῦ ζητήσῃς νὰ σοῦ τὸ δόσω, ἕως τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐκείνη ἐβγῆκεν ἔξω καὶ εἶπεν τῆς μάνας της, τί νὰ ζητήσω; καὶ ἐκείνη τῆς εἶπεν, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

25 Καὶ παρευθὺς ἐμπῆκε μέσα μὲ σπουδὴν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐζήτησε λέγουσα, νὰ μοῦ δόσῃς ἐτούτην τὴν ὥραν εἰς ἕνα πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλὰ, ἀμὴ διὰ τοὺς ὅρκους ὁποῦ ἔκαμε, καὶ διὰ τοὺς καλεσμένους ὁποῦ ἐκάθουνταν μαζί του δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀποβάλλῃ.

27 Καὶ παρευθὺς ἔστειλε ὁ βασιλεὺς τζελάτη, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλή του. καὶ αὐτὸς ἐπῆγε καὶ ἀπεκεφάλισέ τον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν,

28 Καὶ ἔφερε τὴν κεφαλήν του μέσα εἰς ἕνα πινάκι, καὶ ἔδωκέν την τοῦ κορασίου, καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκεν τῆς μάνας της.

29 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθητάδες του, ἦλθαν καὶ ἐσύκωσαν τὸ κορμί του. καὶ τὸ ἔβαλαν μέσα εἰς τὸ μνῆμα.

30 Καὶ ἐμαζώχθησαν οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπάν του ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔκαμαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ λέγει τους ἀμέτε ἐσεῖς ἀτοί σας χωριάτας, εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον· διατὶ ἦταν πολλοὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπήγαιναν καὶ ὁποῦ ἤρχουνταν· καὶ μὴ ἢ κἂν ἀδιάζασι νὰ φᾶσι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον μὲ καράβι ξεχωριστά.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τοὺς εἶδαν ὁποῦ ἐπήγαιναν, καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν τὸν Χριστόν· καὶ ἔτρεξαν πεζοὶ ἀπὸ ὅλαις ταῖς πόλαις ἐκεῖ· καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτούς· καὶ ἐμαζώχθηκαν εἰς αὐτόν.

34 Καὶ ἐβγαίνοντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τοὺς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦταν ὡσὰν πρόβατα ὁποῦ δὲν ἔχουν ποιμένα· καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλά.

35 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθητάδες του καὶ λέγουν του, ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή.

36 Ἀπόλυσέ τους νὰ πᾶσι τριγύρου εἰς τὰ χωράφια καὶ εἰς ταῖς χώραις νὰ ἀγοράσουν ψωμὶ διὰ λόγου τους· διατὶ δὲν ἔχουν τί νὰ φᾶσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ λέγει τους, δότε τους ἐσεῖς νὰ φᾶσι· καὶ λέγουν του νὰ πᾶμε νὰ ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ψωμὶ νὰ τοὺς δόσωμεν νὰ φᾶσι.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε

πόσα

πόσα ψωμία ἔχετε; σύρτε ἰδεῖτε· ἐπῆγαν καὶ εἶδαν· καὶ λέγουν τοῦ, πέντε, καὶ δύο ψάρια.

39 Καὶ ἐπρόσταξέν τους νὰ τοὺς βάλλουν ὅλους νὰ καθίσουν εἰς τὰ χλωρὰ χορτάρια, τραπέζια τραπέζια.

40 Καὶ ἐκάθισαν πρασιαῖς πρασιαῖς· ἄλλους ἀπὸ ἑκατὸν, ἄλλους ἀπὸ πενήντα.

41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ψάρια, καὶ σηκώνοντας τὰ μάτια του εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε καὶ κατέκοψε τὰ ψωμία καὶ ἔδωκέν τα εἰς τοὺς μαθητάδες του νὰ τοὺς τὰ βάλλουσιν ὀμπροστά τους· καὶ τὰ δύο ψάρια τὰ ἐμοίρασεν εἰς ὅλους.

42 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν,

43 Καὶ ἐσήκωσαν κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα· καὶ ἀπὸ ψάρια.

44 Καὶ ἦταν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔφαγαν τὰ ψωμία, κοντὰ πέντε χιλιάδες ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἀνάγκασε τοὺς μαθητάδες του νὰ ἐμποῦσιν εἰς τὸ καράβι νὰ περάσουν πέρα, εἰς τὴν Βηθσαϊδὰ ἕως ὁποῦ νὰ ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνοντάς τους ἐπῆγεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.

47 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασε, τὸ καράβι ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης· καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ εἶδέ τους ὁποῦ ἐβασανίζουνταν νὰ λάμνουν, διατὶ ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος τους, καὶ τὴν τετάρτην βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν εἰς ἐκείνους περπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε νὰ τοὺς περάσῃ.

49 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸν εἶδαν ὁποῦ ἐπεριπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐλογίαζαν πῶς νὰ εἶναι φάντασμα, καὶ ἔσκουζαν.

50 Διατὶ ὅλοι τὸν εἶδαν καὶ ἐσυγχύσθηκαν καὶ παρευθὺς τοὺς ἐσυντύχε καὶ λέγει τους· ἔχετε θάῤῥος, ἐγώ μαι, μὴν φοβᾶσθε.

51 Καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ καράβι, καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε· καὶ πολλὰ περισσὰ ἐτρομάξαν μέσα τους καὶ ἐθαύμαζαν.

52 Διατὶ δὲν ἐκατάλαβαν τὸ πρᾶγμα τῶν ψωμίων ὅτι ἡ καρδία τους ἦτον τραχεῖα.

53 Καὶ ἐπέρασαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρὲτ, καὶ ἔραξαν εἰς τὸν λιμένα.

54 Καὶ ὡσὰν ἐβγῆκαν αὐτοὶ ἀπὸ τὸ καράβι, εὐθὺς (ὁ λαὸς) τὸν ἐγνώρισε.

55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα· καὶ ἄρχισαν νὰ φέρνουν ἀπάνω εἰς τὰ κρεββάτια ὅλους τοὺς ἀῤῥωστημένους, ὅπου ἄκουαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι.

56 Καὶ ὅπου ἤθελε πάγει εἰς χωριὰ ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς χωράφια, εἰς τὰ παζάρια τοὺς ἔβαναν τοὺς ἀσθενημένους, καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν κἂν τὴν ἄκραν τοῦ ῥούχου του νὰ πιάσουν· καὶ ὅσοι ἤθελαν τὸν πιάσῃ, ἐγλίτωναν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΚΑΙ ἐμαζώχθηκαν εἰς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι· καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Καὶ ὡσὰν εἶδαν κάποιους ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του, ὁποῦ ἐτρώγαν μὲ μολυσμένα χέρια,

ρια, τουτέστι μὲ ἄνιπτα, τοῦ ἔψεξαν.

3 Διατὶ οἱ φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι ἀνὶ δὲν νίπτουσι κἀλὰ ἕως τὸν ἀγκῶνα δὲν τρώγουσι, βαστῶντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ὅταν γυρίζουν ἀπὸ τὸ παζάρι δὲν τρώγουσιν ἂν δὲν εἶναι τὰ χέριατους πλυμένα κἀλά· καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι ὁποῦ τὰ ἐπαράλαβαν νὰ τὰ κρατοῦσι· πλυσίματα ποτηρίων καὶ λαγηνίων, καὶ χαλκωμάτων καὶ κρεββατιῶν.

5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἐρωτοῦσιν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατὶ οἱ μαθητάδεσου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀμὴ τρώγουσι ψωμὶ ἄνιπτα τὰ χέριατους;

6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη καὶ λέγειτους· κἀλὰ ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡσαΐας διὰ τοῦ σᾶς τοὺς ὑποκριταὶς, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἐτοῦτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα μὲ τιμᾷ, ἀμὴ ἡ καρδίατου εἶναι μακρὰ ἀπὸ μένα.

7 Εὔκαιρα μὲ τιμοῦσι, μὲ τὸ νὰ διδάσκουσι διδασκαλίαις, παραγγελίαις ἀνθρώπων.

8 Διατὶ ἀφίνοντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, βαστᾶτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων· πλυσίματα λαγηνίων καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τέτοιας λογῆς πολλὰ κάμνετε.

9 Καὶ ἔλεγέντους· κἀλὰ χαλνᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάξετε τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικήνσας.

10 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, τίμα τὸν πατέρασου καὶ τὴν μητέρασου· καὶ ὅποιος κακολογεῖ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρατου νὰ τὸν θανατώνουσι.

11 Καὶ ἐσεῖς λέγετε, ἂν εἰπῇ ἄνθρωπος εἰς τὸν πατέρατου, ἢ εἰς τὴν μάνατου, Κορβὰν, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, δῶρον· εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ θέλεις ὠφεληθῇ ἀπὸ μένα.

12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίνετε πλέον νὰ κάμῃ εἰς τὸν πατέρατου ἢ εἰς τὴν μητέρατου τίποτες.

13 Κάμνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἄκυρον διὰ τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικήνσας, ὁποῦ ἐπαραδώκετε· καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια ὡσὰν αὐτὰ κάμνετε.

14 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος ὅλον καὶ τοὺς ἔλεγεν, ἀκούετέμου ὅλοι καὶ καταλαμβάνετε.

15 Δὲν εἶναι κανένα πρᾶγμα ὁποῦ νὰ ἐμπαίνῃ ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸ ὁποῖον νὰ ἠμπορῇ νὰ τὸν μολύνῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνα ὁποῦ εὐγαίνουσιν ἀπ' αὐτὸν, ἐκεῖνα εἶναι ὁποῦ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

16 Ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούῃ ἂς ἀκούῃ.

17 (Καὶ ὅταν ἐχώρισεν ἀπὸ τὸ πλῆθος) καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι τὸν ἐρωτοῦσαν οἱ ἀπόστολοι διὰ τὴν παραβολήν.

18 Καὶ λέγειτους· ἔτζι εἶστε καὶ ἐσεῖς ἀγνωστοι, δὲν γροικᾶτε, ὅτι καθὲ πρᾶγμα ὁποῦ ἐμπαίνει ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ.

19 Διατὶ δὲν πάγει εἰς τὴν καρδίαντου, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαντου, καὶ εὐγαίνει εἰς τὸν ἀφεδρῶνα, καὶ καθαρίζει ὅλα τὰ φαγητά.

20 Καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐκεῖνο ὁ-

ποῦ

ποῦ εὐγαίνει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνο μολεύει τὸν ἄνθρωπον.

21 Διατὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων εὐγαίνουσι κακοὶ διαλογισμοί, μοιχείαις, πορνείαις, φόνοι,

22 Κλεψίαις, πλεονεξίαις, πονηρίαις, δόλος, ἐπιθυμία, φθόνος, βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀγνωσία.

23 Ὅλα ἐτοῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα εὐγαίνουσι καὶ μολεύουσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἐμπένοντας εἰς ἕνα σπίτι, δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἠξεύρη κανείς· ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοὺς λανθάση.

25 Διατὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσε μία γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ θυγατέρα εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπροσέπεσεν εἰς τὰ ποδάριάτου.

26 Καὶ ἡ γυναῖκα ἦτον Ἑλλήνισσα τὸ γένος Συροφοίνισσα· καὶ τὸν ἐπαρακάλει, νὰ εὐγάλη τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρατης.

27 Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν, ἄφησε πρῶτον νὰ χορτάσουν τὰ παιδία· δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρη τινὰς τὸ ψωμὶ τῶν παιδίων νὰ τὸ ῥίξη εἰς τὰ σκυλάκια.

28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη καὶ λέγειτου, ναί, Κύριε· διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι τρώγουν ἀπὸ τὰ ψύχουλα τῶν παιδίων.

29 Καὶ λέγειτης, διὰ ἐτοῦτον τὸν λόγον, σύρε· εὐγῆκε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρασου.

30 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτιτης, ηὗρηκε τὸ δαιμόνιον ὁποῦ εὐγῆκε, καὶ τὴν θυγατέρατης ὁποῦ ἦτον βαλμένη ἀπάνω εἰς τὸ κρεβάτι.

31 Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς) εὐγῆκεν ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνάμεσα εἰς τὰ σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τοῦ ἔφεραν ἕνα κουφὸν ὁποῦ μόλις ἐσυντύχενε· καὶ ἐπαρακάλεσάντον νὰ βάλη τὸ χέριτου ἀπάνωτου.

33 Καὶ ξεχωρίζοντάστον ἀπὸ τὸ πλῆθος κατὰ μόνας, ἔβαλε τὰ δακτυλάτου εἰς τὰ αὐτιάτου· καὶ ἔπτυσε καὶ ἐπίασε τὴν γλῶσσάντου.

34 Καὶ ἀνεντράνησεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀνεστέναξε καὶ λέγειτου ἐφφαθά, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῆ, ἄνοιξε.

35 Καὶ παρευθὺς ἄνοιξεν ἡ ἀκοήτου, καὶ ἐλύθη τὸ δέσιμον τῆς γλώσσηςτου, καὶ ἐσυντύχεν ὀρθά.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἰποῦσι κανενὸς τίποτες· καὶ ὅσον ἐκεῖνος τοὺς ἐπαράγγειλε, τόσον ἐκεῖνοι περισσότερον ἐκήρυττάν.

37 Καὶ πολλὰ περισσότερον ἐξεπλήττουνταν καὶ ἔλεγαν καλὰ τὰ ἔκαμεν ὅλα, καὶ τοὺς κουφοὺς κάμνει νὰ ἀκούουν· καὶ τοὺς βουβοὺς νὰ συντυχαίνουν.

Κεφ. η΄. 8.

Ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔσωντας νὰ ἦταν πολλὰ πολὺ πλῆθος, καὶ νὰ μὴν ἔχουσι τί νὰ φᾶσιν· ἐπροσκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάδεςτου καὶ λέγειτους.

2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον· ὅτι ὥρα μάζι εἶναι τρεῖς ἡμέραις

μέραις ὁπȢ̃ με καρτερȢ̃σι, κ̓
δὲν ἔχȢσι τὶ νὰ φᾶσι.
3 Καὶ ἂν τὸ̃υ ἀφήσω νηςικȢ̀ς
νὰ πᾶσιν εἰς τὸ σπίτιας, θέ-
λȢσιν ἀποκάμȢ εἰς τὴν ςρά-
ταν διατὶ κάποιοι ἀπ᾽ αὐτȢ̀ς
ἦλθασιν ἀπὸ μακρὰ.
4 Καὶ ἀπεκρίθηκάντȢ οἱ
μαθητάδες τȢ κ̓ λέγȢντȢ, κ̓ ἀ-
πὸ πȢ̃ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τȢ̀ς
χορτάσῃ ἐτȢ̃τες ψωμὶ ἐδῶ εἰς
τὴν ἐρημίαν;
5 Καὶ ἐρώτησέ τȢς, πόσα
ψωμία ἔχετε; κ̓ λέγȢσίν τȢ,
ἑπτά.
6 Καὶ ἐπρόςαξε τὸν λαὸν νὰ
καθίσȢν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν·
κ̓ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμία κ̓
εὐχαρίςησε κ̓ ἔκοψέντα· κ̓ τὰ
ἔδωσεν εἰς τȢ̀ς μαθητάδες τȢ νὰ
τὰ βάλλȢν ὀμπρὸςτά· κ̓ ἔ-
βαλάντα ὀμπροςτὰ εἰς τὸν ὄχ-
λον.
7 Καὶ εἶχαν κ̓ ψαράκια ὀ-
λίγα κ̓ εὐλόγησε, κ̓ εἶπε νὰ
τὰ βάλλȢν κ̓ αὐτὰ ὀμπροςτά.
8 Καὶ ἔφαγαν κ̓ ἐχόρτα-
σαν· κ̓ ἐσύκωσαν τὰ κομ-
μάτια ὁπȢ̃ ἐπερίσσευσαν ἑπτὰ
ζεμπύλια.
9 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπȢ̃ ἔφαγαν
ἦταν ἕως τέσσαρες χιλιάδες,
κ̓ ὕςερα τȢ̀ς ἀπόλυσε.
10 Καὶ παρευθὺς ἐμπῆκεν
εἰς τὸ καράβι μὲ τȢ̀ς μαθη-
τάδες τȢ, κ̓ ἦλθεν εἰς τὰ μέ-
ρη ΔαλμανȢθά.
11 Καὶ εὐγῆκαν οἱ φαρι-
σαῖοι κ̓ ἄρχησαν νὰ τὸν προ-
βάλλȢσι, ζητȢ̃ντες ἀπ᾽ αὐτὸν
σημεῖον ἀπὸ τὸν Ȣ̓ρανὸν, δοκι-
μάζοντές τον.
12 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς ἀναςενά-
ξας εἰς τὸ πνεῦμά τȢ, λέγει·
διατὶ ἡ γενεὰ αὐτὴ γυρεύει
σημεῖον; βέβαια σᾶς λέγω,
πῶς δὲν θέλει δοθῆ εἰς τὴν
γενεὰν ἐτȢ́την σημάδι.
13 Καὶ ἀφησέντȢς κ̓ ἐσέβη
πάλιν εἰς τὸ καράβι κ̓ ἐπέ-
ρασε πέρα.
14 Καὶ ἐλησμόνισαν νὰ
πάρȢν ψωμία οἱ μαθητάδες
κ̓ δὲν εἶχαν μαζί τȢς παρὰ
ἕνα ψωμὶ εἰς τὸ καράβι.
15 Καὶ τȢ̀ς ἐπαράγγελνε
λέγοντας· βλέπετε ἔχετε τὸν
νȢ̃ν σας ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν
φαρισαίων, κ̓ ἀπὸ τὴν ζύμην
τȢ̃ Ἡρώδȣ.
16 Καὶ ἐδιαλογίζȢντην ἀ-
νάμεσόν τȢς λέγοντες, ὅτι ψω-
μία δὲν ἔχομεν.
17 Καὶ γνωρίζοντάς το ὁ
Ἰησȣ̃ς, τȢ̀ς λέγει· τί διαλο-
γίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμία;
ἀκόμι δὲν γρικᾶτε Ȣ̓δὲ κα-
ταλαμβάνετε; ἀκόμι ἀναίσθη-
τον ἔχετε τὴν καρδίαν σας;
18 Μάτια ἔχετε κ̓ δὲν βλέ-
πετε; κ̓ αὐτία ἔχετε κ̓ δὲν
ἀκȢ́ετε; κ̓ δὲν ἐνθυμᾶσθε;
19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε
ψωμία εἰς πέντε χιλιάδες
ἀνθρώπȢς, πόσα κοφίνια γε-
μάτα κομμάτια ἐσυκώσετε;
κ̓ λέγȢντȢ, δώδεκα.
20 Καὶ ὅταν ἔκοψα τȢ̀ς ἑ-
πτὰ ἄρτȢς εἰς τȢ̀ς τέσσαρες χι-
λιάδες, πόσα ζεμπίλια γε-
μάτα κομμάτια ἐσυκώσετε;
κ̓ ἐκεῖνοι τȢ̃ εἶπαν, ἑπτά.
21 Καὶ ἐκεῖνος τȢ̀ς ἔλεγε,
πῶς δὲν τὸ βάνετε εἰς τὸν νȢ̃ν
σας;
22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βη-
θσαϊδάν, κ̓ φέρνȢσίν τȢ ἕνα τυ-
φλὸν, κ̓ παρακαλȢ̃ντόν νὰ τὸν
πιάσῃ.
23 Καὶ πιάνοντας τὸ χέρι
τȢ̃ τυφλȢ̃, εὐγαλέντον ἔξω ἀ-
πὸ τὴν χώραν· κ̓ ἔπτυσε

εἰς τὰ μάτιά του καὶ ἔβαλε τὰ χέ-
ριά του ἀπάνω, καὶ τὸν ἐρώτα,
ἂν βλέπῃ τίποτες.
24 Καὶ ἔστοντας νὰ ἰδῇ ἀ-
πάνω ἔλεγε, βλέπω τοὺς ἀν-
θρώπους, ὡσὰν δένδρα περι-
πατοῦντας.
25 Καὶ πάλιν ἔβαλε τὰ χέ-
ριά του ἀπάνω εἰς τὰ μάτιά του,
καὶ ἔκαμέ τον νὰ ξαναϊδῇ· καὶ
ἐκαταστάθη καὶ εἶδε καθάρια
ὅλους.
26 Καὶ ἔστειλέν τον εἰς τὸ
σπίτι του, καὶ τοῦ εἶπε νὰ μὴν
ἐμπῇς μέσα εἰς τὴν χώραν·
μὴ δὲ νὰ τὸ εἰπῇς κανενὸς μέ-
σα εἰς τὴν χώραν.
27 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
οἱ μαθητάδες του εἰς ταῖς χώραις
τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου· καὶ
εἰς τὴν στράταν ἐρώτα τοὺς
μαθητάδες του λέγοντάς τους· ποῖ-
ον με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ
εἶμαι;
28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθηκαν,
(τινὲς λέγουσι) Ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν·
καὶ ἄλλοι ἕνα ἀπὸ τοὺς προφή-
ταις.
29 Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς λέγει·
ἀμὴ ἐσεῖς τίνα με λέγετε νὰ
εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος
καὶ λέγει του, ἐσὺ εἶσαι ὁ Χρι-
στός.
30 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπαρ-
τεῖρε με φοβερισμόν, νὰ μὴν
εἰποῦσι κανενὸς τίποτες δι' αὐ-
τόν.
31 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς δι-
δάσκῃ, πῶς κάμνει χρεία ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολ-
λὰ, καὶ νὰ κατακριθῇ ἀπὸ τοὺς
πρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ,
μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀνα-
στηθῇ.
32 Καὶ ἐδίδασκε παῤῥησί-
α τὸν λόγον, καὶ πιάνοντάς τον ὁ
Πέτρος ἄρχισε νὰ τὸν ἐπιτιμᾷ.
33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζοντας καὶ
βλέποντας τοὺς μαθητάδες του ὠ-
νείδισε τὸν Πέτρον καὶ λέγει του,
σύρε ὀπίσω μου Σατανᾶ, ὅτι δὲν
φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ
τῶν ἀνθρώπων.
34 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ
πλῆθος με τοὺς μαθητάδες του,
καὶ λέγει τους, ὅποιος θέλει νὰ
με ἀκολουθᾷ, ἂς ἀρνηθῇ τὸν λό-
γον του· καὶ ἂς πάρῃ τὸν σταυρόν του
καὶ ἂς με ἀκολουθῇ.
35 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ
φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει
τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χά-
σει τὴν ζωήν του, διὰ λόγου μου
καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἐκεῖνος
θέλει τὴν φυλάξῃ.
36 Διατὶ, τί θέλει ὠφελη-
θῇ ὁ ἄνθρωπος, ἂν κερδέσῃ ὅ-
λον τὸν κόσμον, καὶ νὰ χάσῃ τὴν
ψυχήν του;
37 Ἢ τινὰ δόσῃ ἄνθρω-
πος ἀλλαξίαν διὰ τὴν ψυ-
χήν του;
38 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ
εἰς ἐμένα καὶ εἰς τοὺς λόγους μου
εἰς τὴν γενεὰν ἐτούτην τὴν
μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτωλήν, καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐν-
τραπῇ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν
ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρός του
μαζὶ με τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἔλεγέ τους, βέβαια σᾶς
λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι
ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ στέκονται ἐδῶ,
οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι γευθῇ
θάνατον, ἕως ὁποῦ νὰ ἰδοῦσι
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πῶς
ἦλθε με δύναμιν.
2 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἓξ ἡμέ-
ραις ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέ-
τρον,

τρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,
καὶ ἀνέβασέντους εἰς ἕνα ὄρος
ὑψηλὸν ξεχωριστὰ μοναχούς.
καὶ ἐμεταμορφώθη ὀμπροστά-
τους.
3 Καὶ τὰ ροῦχατου ἔγιναν
λαμπρά, καὶ ἄσπρα κατὰ πολ-
λὰ ὥσὰν τὸ χιόνι, ὁποῦ βα-
φέας δὲν ἠμπορεῖ ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν νὰ τὰ λευκάνη.
4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ
Ἠλίας μὲ τὸν Μωϋσῆν καὶ ἐ-
συντύχεναν μὲ τὸν Ἰησοῦν.
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος
καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν, διδά-
σκαλε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεσθαν
ἐμεῖς ἐδῶ. καὶ ἂς κάμωμεν
τρεῖς καλύβες, ἐσένα μίαν, καὶ
τοῦ Μωϋσέως μίαν· καὶ τοῦ Ἠλία
μίαν,
6 Διατὶ δὲν ἤξευρεν τὶ νὰ
εἰπῇ· διατὶ ἦταν τρομασμέ-
νοι,
7 Καὶ ἔγινεν ἕνα σύννεφον
καὶ τοὺς ἐσκέπασε· καὶ ἦλθε καὶ
φωνὴ ἀπὸ τὸ σύννεφον ὁποῦ ἔ-
λεγεν, ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱός μου
ὁ ἠγαπημένος, αὐτοῦ ἀκούετε.
8 Καὶ ἔξαφνα βλέποντες
τριγύρω, πλέον δὲν εἴδασι κα-
νένα παρὰ μοναχὰ τὸν Ἰησοῦν,
μαζὶ μὲ τοὺς λόγουτους.
9 Καὶ ὅταν ἐκατέβεναν ἀ-
πὸ τὸ βουνὸ τοὺς ἐπαράγγειλε
νὰ μὴν εἰποῦσι κανενὸς ἐκεῖ-
να ὁποῦ εἴδασιν· παρὰ μοναχὰ
ὅταν ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον,
καὶ ἀναμεταξύτους ἐζητοῦσαν, τί
θέλει νὰ εἰπῇ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῆναι.
11 Καὶ ἐρωτοῦσάντον λέγον-
τες, διατὶ λέγουσιν οἱ γραμ-
ματεῖς, πῶς κάμνει χρεία νὰ
ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτον;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
καὶ εἶπέντους. ὁ Ἠλίας ἔρχεται
πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅ-
λα (τὰ πράγματα) καὶ καθὼς
εἶναι γεγραμμένον διὰ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, ἔτζι πρέπει νὰ
πάθῃ πολλὰ καὶ νὰ καταφρο-
νεθῇ.
13 Ἀλλὰ λέγω σας ὅτι καὶ
ὁ Ἠλίας ἦλθε καὶ ἔκαμάν του ὅ-
σα ἤθελαν, καθὼς εἶναι γε-
γραμμένον δι' αὐτὸν.
14 Καὶ πηγαίνοντας εἰς τοὺς
μαθητάδεςτου εἶδεν ὄχλον πο-
λὺν τριγύροτους, καὶ τοὺς Γραμ-
ματεῖς ὁποῦ τοὺς ἐπροβάλλασι
ζητήματα.
15 Καὶ παρευθὺς ὥσὰν τὸν
ἴδαν ὅλος ὁ ὄχλος ἐξεπλάγη
καὶ ἔτρεχαν καὶ τὸν ἐχαιρετοῦσαν.
16 Καὶ ἐρώτησε τοὺς Γραμ-
ματεῖς, τί τοὺς προβάλλετε;
17 Καὶ ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ
τὸ πλῆθος καὶ εἶπε· διδάσκαλε,
ἤφερα τὸν υἱόν μου εἰς ἐσένα ὁ ὁ-
ποῖος ἔχει πνεῦμα ἄλαλον.
18 Καὶ ὁποῦ τὸν φθάσει,
κάμνει καὶ ξεσχίζεται, καὶ ἀφρί-
ζει, καὶ τρίζει τὰ δόντιάτου
καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα εἰς τοὺς
μαθητάδεσσου νὰ τὸ βγάλου
καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.
19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦ
καὶ λέγειτους· ὦ γενεὰ ἄπιστ
ἕως πότε θέλω εἶσθαι μετ' ἐσᾶ
ἕως πότε νὰ σᾶς ὑπομένω
φέρετέτον εἰς ἐμένα.
20 Καὶ ἐφέραντον εἰς τ
(Χριστὸν·) καὶ ὥσὰν τὸν ἴδε (τ
παιδίον) παρευθὺς τὸ δαιμ
νιον τὸ ἐσπάραξε καὶ ἔπεσε κ
τω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐκυλίετ
ἀφρίζων.
21 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἐρ
τησε τὸν πατέρατου πόσος κ
εἶς εἶναι ὁποῦ τὸ ἔπαθε;
Λέγ

λέγει του ἀπὸ μικρὸν παιδίον.
22 Καὶ πολλαῖς φοραῖς τὸ
ἔρριξεν εἰς τὴν φωτία, καὶ εἰς
τὰ νερά, διὰ νὰ τὸ χαλάση·
ἀλλὰ ἂν δυνέσαι τίποτες βο-
ήθησέ μας, σπλαγχνιζόμενός
μας.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει,
ἂν δυνέσαι νὰ πιστεύσης, ὅλα
εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ πι-
στεύει.
24 Καὶ παρευθὺς κράζοντας
ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μὲ δάκρυ-
α ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε, βο-
ήθεισέ μου εἰς τὴν ἀπιστίαν.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσταν ἴδεν
ὅτι συντρέχει ὁ λαὸς, μὲ ὀρ-
γὴν καὶ φοβερισμὸν ἐπρόσταξε
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον·
λέγοντάς του, τὸ πνεῦμα τὸ ἄ-
λαλον καὶ κωφὸν, ἐγὼ σὲ προσ-
τάζω· εὖγα ἀπ' αὐτὸν, καὶ
πλέον μὴν ἔμπης εἰς αὐτόν.
26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔ-
κραξε καὶ πολλὰ τὸ ἐσπάραξε,
καὶ εὐγῆκε· καὶ (ὁ ἄνθρωπος)
ἔγινεν ὥσταν νεκρὸς· ὁποῦ πολ-
λοὶ ἔλεγαν ὅτι ἀπέθανε.
27 Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπίασεν
ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἐσύκωσέν-
τον καὶ ἐσυκώθη.
28 Καὶ ὥσταν ἐμπῆκεν (ὁ
Ἰησοῦς) μέσα εἰς τὸ σπίτι,
τὸν ἐρωτοῦσαν οἱ μαθηταί του
μόνους, διατὶ ἐμεῖς δὲν ἐ-
δυνηθήκαμεν νὰ εὐγάλωμεν
αὐτὸ τὸ δαιμόνιον;
29 Καὶ λέγει τους, ἐτοῦτο τὸ
γένος μὲ ἄλλον τρόπον δὲν
ἠμπορεῖ νὰ εὔγη, παρὰ μὲ
προσευχὴν καὶ μὲ νηστείαν.
30 Καὶ ὥσταν εὐγῆκαν ἀπ'
ἐκεῖ, ἐπεριδιάβαζαν ἀπὸ τὴν μέ-
σην τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲν ἤ-
θελε νὰ τὸν γνωρίση τινάς.
31 Διατὶ ἐδίδασκε τοὺς μα-
θητάδες του, καὶ τοὺς ἔλεγεν, ὅ-
τι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδεται εἰς χέρια ἀνθρώπων,
καὶ θέλουσι τὸ σκοτώσει, καὶ ὥ-
σταν σκοτωθῆ τὴν τρίτην ἡ-
μέραν θέλει ἀναστηθῆ.
32 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώ-
ριζαν τὸν λόγον, καὶ ἐφοβοῦνταν
νὰ τὸν ἐρωτήσουν.
33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κα-
περναοὺμ, καὶ ὥσταν ἐμπῆκεν εἰς
τὸ σπίτι, τοὺς ἐρώτησε, τί ἐ-
διαλέγεσθαν εἰς τὴν στράταν
ἀναμεσόν σας;
34 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπεναν·
διατὶ ἐδιαλέχθησαν εἰς τὴν
στράταν ἀναμεσόν τους, ποῖος
εἶναι μεγαλίτερος.
35 Καὶ ὥσταν ἐκάθησεν ἐ-
κάλεσε τοὺς δώδεκα καὶ λέγει
τους· ὅποιος θέλει νὰ εἶναι
πρῶτος, θέλει εἶσθαι ὕστερ-
τερος ἀπὸ ὅλους· καὶ ὁλονῶν ὑ-
πηρέτης.
36 Καὶ πιάνοντας ἕνα παι-
δίον τὸ ἔστησεν εἰς τὴν μέσην
τους, καὶ ἀγκαλιάζοντάς το, τοὺς
λέγει.
37 Ὅποιος δεχθῆ ἕνα μι-
κρὸν παιδίον, ὥσταν ἐτοῦτο διὰ
τὸ ὄνομά μου, ἐμένα δέχεται·
καὶ ὅποιος δεχθῆ ἐμένα, δὲν
δέχεται ἐμένα, ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁ-
ποῦ μὲ ἔστειλεν.
38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τοῦ ἀπε-
κρίθη λέγοντας, διδάσκαλε, ἴ-
δαμεν κάποιον ὁποῦ εἰς τὸ ὄ-
νομά σου εὔγανε δαιμόνια, ὁ ὁ-
ποῖος δὲν μᾶς ἀκολουθᾶ· καὶ
ἐμποδίσαμέν τον, ὅτι δὲν μᾶς
ἀκολουθᾶ.
39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, μὴν
τὸ ἐμποδίζετε. διατὶ δὲν εἶναι
κανένας ὁποῦ νὰ κάμη τίποτες
δύναμιν εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ νὰ
δυνηθῆ εὐθὺς νὰ μὲ κακολο-
γήση.

 40 Δι-

40 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν εἶναι ἐναντίος μας, εἶναι διὰ λόγου μας.

41 Καὶ ὅποιος σᾶς ποτίσει ἕνα ποτήρι νερὸ διὰ ὄνομάμου, ὅτι εἶστε τοῦ Χριστοῦ, βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὴν πληρωμήν του.

42 Καὶ ὅποιος σκανδαλίσει ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐτούτους, ὁποῦ πιστεύουν εἰς ἐμένα, καλήτερόν του εἶναι νὰ βάλθῃ μία μυλόπετρα εἰς τὸν λαιμόν του καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζει τὸ χέρισου, κόψετο· καλήτερόν σου εἶναι μὲ ἕνα χέρι νὰ πάγῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχεις δύο χέρια, καὶ νὰ πάγῃς εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

44 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἔχει τέλος, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

45 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ ποδάρισου, κόψετο· καλήτερόν σου εἶναι νὰ πάγῃς εἰς τὴν ζωὴν κουτζὸς, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ποδάρια, καὶ νὰ πάγῃς εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

46 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελειώνῃ, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

47 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ μάτισου βύγαλέτο· διατὶ καλήτερόν σου εἶναι, μὲ ἕνα μάτι νὰ ἔμπῃς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο μάτια, καὶ νὰ ἔμπῃς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

48 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκῃ, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

49 Διατὶ καθ' ἕνας μὲ φωτία θέλει ἁλατισθεῖ, καὶ κάθε θυσία μὲ τὸ ἅλας θέλει ἁλατισθεῖ.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἀμὴ ἂν τὸ ἅλας γένῃ ἄναλον, μὲ τί νὰ ἁλατισθῇ αὐτό; ἔχετε εἰς τοῦ λόγου σας ἅλας· καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμεσά σας;

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέσου τῆς χώρας ὁποῦ εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπαγγύασι μαζὶ εἰς αὐτόν· καὶ καθὼς εἶχε συνήθεια πάλιν τοὺς ἐδίδασκε.

2 Καὶ ἔστοντας νὰ ἔλθουν εἰς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι τὸν ἐρωτοῦσαν· ἂν ἔχει ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφίσῃ τὴν γυναῖκάτου, δοκιμάζοντές τον.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπέν τους, τί σᾶς ἐπαράγγειλεν ὁ Μωϋσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζύγιον καὶ νὰ τὴν ἀφίνῃ.

5 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν, διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας, σᾶς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν.

6 Ἀμὴ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τοὺς ἔκαμεν ὁ Θεός.

7 Καὶ εἶπε, διὰ τοῦτο θέλει ἀφίσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ μὲ τὴν γυναῖκά του.

8 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς μίαν σάρκα εἰς τοῦτον ὁποῦ δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα.

9 Ἐκεῖνο λοιπὸν ὁποῦ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴν τὸ χωρίζει.

10 Καὶ εἰς τὸ σπίτι πάλιν
οἱ μαθητάδες του τὸν ἐρώτησαν
διὰ τοῦτο.
11 Καὶ λέγει τους· κάθε ἄν-
θρωπος ὁποῦ νὰ ἀφίσῃ τὴν
γυναῖκά του, καὶ νὰ πανδρευθῇ
ἄλλην, γίνεται μοιχὸς εἰς αὐ-
τήν.
12 Καὶ ἐὰν ἡ γυναῖκα ἀ-
πολύσει τὸν ἄνδρα της, καὶ παν-
δρευθεῖ μὲ ἄλλον εἶναι μοιχή.
13 Καὶ ἔφεραν του παιδία,
διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μα-
θητάδες ὀνείδιζαν ἐκείνους ὁ-
ποῦ τὰ ἔφερναν.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ ἴ-
δεν ἀδημόνησε καὶ λέγει τους, ἀ-
φῆτε τὰ παιδία νὰ ἔρχουνται
εἰς ἐμένα καὶ μὴν τὰ ἐμποδί-
ζετε· διατὶ τῶν τοιούτων εἶναι
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
15 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ὅποιος δὲν θέλει δεχθῇ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὡσὰν παι-
δίον, δὲν θέλει ἔμπει εἰς αὐ-
τήν.
16 Καὶ ἀγκαλιάζωντάς τα
ἔβαλε τὰ χέρια του ἀπάνω εἰς
αὐτὰ καὶ τὰ εὐλόγησε.
17 Καὶ εὐγαίνοντας αὐτὸς εἰς
τὴν στράταν, ἔτρεξεν ἕνας, καὶ
γονατίζωντάς τον, τὸν ἐρώτα,
διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κά-
μω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον;
18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε,
τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδένας
εἶναι ἀγαθὸς παρὰ ἕνας ὁ Θεός.
19 Ταῖς παραγγελίαις τὰς
ἠξεύρεις· μὴν μοιχεύσῃς, μὴν
φονεύσῃς· μὴν κλέψῃς· μὴν
ψευδομαρτυρεύσῃς· μὴν κά-
μῃς ζημίαν τινός, τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.
20 Ἐκεῖνος ἀποκρίθη καὶ
τοῦ εἶπε· διδάσκαλε, ἐτοῦτα ὅ-
λα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεό-
τητά μου.
21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέποντάς
τον τὸν ἀγάπησε· καὶ εἶπέν του· ἕ-
να ἀκόμι σοῦ λείπει. σύρε καὶ
ὅσα ἔχεις πούλησέ τα, καὶ δός
τα εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ θέλεις
ἔχει θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν·
καὶ ἔλα ἀκολούθα μου σηκώνοντας
τὸν σταυρόν.
22 Καὶ ἐκεῖνος ἔστοντας νὰ
πικραθῇ εἰς τὸν λόγον ἐκεῖνον,
ἐδιέβη λυπημένος· διατὶ εἶ-
χε πολλὰ πράγματα.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ
ἴδε τριγύρου, καὶ λέγει εἰς τοὺς
μαθητάδες του· πῶς δύσκολα
ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν τὸν πλοῦτον
θέλουν ἔμπει εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ.
24 Καὶ οἱ μαθητάδες ἐξε-
πλήττουνταν εἰς τὰ λόγια του· καὶ
ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκρίθη καὶ
λέγει τους· ὦ παιδία, πῶς δύ-
σκολον εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν
τὸ θάῤῥος τους εἰς τὰ ἄσπρα νὰ
ἐμποῦσιν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ πε-
ράσῃ καμήλα ἀπὸ τὴν τρύ-
πα τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλού-
σιος νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ἐκεῖνοι περισσὰ ἐ-
ξεπλήττουνταν, καὶ ἔλεγαν ἀνά-
μεσά τους· καὶ ποῖος δύναται
νὰ σωθῇ;
27 Καὶ ἀναντρανίσας ὁ Ἰ-
ησοῦς εἰς αὐτοὺς τοὺς εἶπεν· εἰς
τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἀδύνατον
ἀμὴ ὄχι εἰς τὸν Θεόν· διατὶ ὅ-
λα εἶναι δυνατὰ σιμὰ εἰς τὸν
Θεόν.
28 Καὶ ἄρχισεν ὁ Πέτρος
νὰ τοῦ λέγῃ· νὰ ἐμεῖς ὁποῦ ἀ-
φήκαμεν ὅλα καὶ σὲ ἀκολουθήσα-
μεν.

29 Καὶ ἀπεκρίθηκεν ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ εἶπεν, βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι δὲν εἶναι κανένας ὁ-
ποῦ νὰ ἀφήκεν σπίτι, ἢ ἀδελ-
φοὺς, ἢ ἀδελφαῖς, ἢ πατέρα, ἢ
μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παι-
δία, ἢ χωράφια, διὰ λόγου-
μου καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,
30 Ὁποῦ νὰ μὴν δὲν τὰ
πάρῃ ἑκατονταπλασίονα, τῶρα
εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, σπίτια,
καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ἀδελφαῖς, καὶ
μητέραις, καὶ παιδία, καὶ χωρά-
φια, μὲ διωγμοὺς, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον ζωὴν αἰ-
ώνιον.
31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέ-
λουσιν εἶσθαι ὕστεροι, καὶ οἱ ὕστε-
ροι πρῶτοι.
32 Καὶ ἀνέβαιναν τὴν στρά-
ταν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ
Ἰησοῦς ἐπάγαινεν ὀμπροστὰ, καὶ
ἀπορούσαν, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐ-
φοβοῦντο· καὶ (ὁ Ἰησοῦς) πέρ-
νοντας πάλιν τοὺς δώδεκα, ἄρ-
χισε νὰ τοὺς λέγῃ ἐκεῖνα ὁποῦ
ἔμελλαν νὰ τοῦ συνέβουν.
33 Ὅτι, νὰ, ὁποῦ ἀναβαί-
νομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παρα-
δοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Γραμ-
ματεῖς· καὶ θέλουν τὸν κατακρί-
νει εἰς θάνατον, καὶ θέλουν τὸν
παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη.
34 Καὶ θέλουν τὸν ἐμπαίξει·
καὶ θέλουν τὸν δείρει· καὶ θέλουν τὸν
σκοτώσῃ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν
θέλει ἀναστηθῆ.
35 Καὶ ἐπῆγαν κοντὰ εἰς
αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάν-
νης οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ λέ-
γοντές του· διδάσκαλε, θέλομεν νὰ
μᾶς κάμῃς ἐκεῖνο ὁποῦ νὰ σου
ζητήσωμεν.
36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε·
τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;
37 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν,
δός μας νὰ καθίσωμεν εἰς τὴν
δόξαν σου, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξι-
άν σου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζερ-
βιάν.
38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν,
δὲν ἠξεύρετε τί ζητᾶτε, δυνε-
σθε νὰ πίητε τὸ ποτήριον ὁποῦ
ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὁ-
ποῦ βαπτίζομαι νὰ βαπτισθῆ-
τε;
39 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν,
δυνόμεθα· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶ-
πε, ἀληθινὰ, τὸ ποτήριον ὁποῦ
ἐγὼ πίνω θέλετε πιεῖ, καὶ τὸ βά-
πτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι θέ-
λετε βαπτισθεῖ·
40 Ἀμὴ τὸ νὰ καθίσετε ἀ-
πὸ τὴν δεξιάν καὶ ἀπὸ τὴν
ζερβιάν δὲν εἶναι εἰς τοῦ λόγου-
μου διὰ νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ θέ-
λει δοθῆ εἰς ἐκείνους διὰ ὁποί-
ους ἑτοιμάσθηκε.
41 Καὶ ὡσὰν τὸ ἤκουσαν οἱ
δέκα, ἄρχισαν νὰ ἀδημονοῦσι
διὰ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.
42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκα-
λόντας τους, τοὺς λέγει· ἠξεύρετε
ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ θαῤῥοῦσι πῶς
νὰ αὐθεντεύουν τὰ ἔθνη τὰ κα-
τακυριεύουσι· καὶ οἱ μεγιστᾶνές-
τους ἐξουσιάζουν αὐτά.
43 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δὲν θέ-
λει εἶσθαι ἔτζι· ἀλλὰ ὅποιος
θέλει νὰ γένῃ μεγαλίτερος ἀ-
πὸ σᾶς, θέλει εἶσθαι ὑπηρέ-
της σας.
44 Καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς
θέλει νὰ γένῃ πρῶτος, θέλει
εἶσθαι δοῦλος ὅλονῶν.
45 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῆ,
ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώ-
σῃ τὴν ψυχήν του ἐξαγόρα-
σμα ἀντὶ πολλῶν.
46 Καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἱε-

ριχὼ,

ριχὼ, ϗ ἐβγαίνοντας αὐτὸς ἀπὸ
τὴν Ἱεριχὼ ϗ οἱ μαθηταῖδές-
τε, ϗ ὄχλος ἀρκετὸς, ὁ υἱὸς
τοῦ Τιμαίου ὁ Βαρτίμαιος ὁ
τυφλὸς, ἐκάθεντον εἰς τὴν στρά-
τα ϗ ἐζήτα.
47 Καὶ ὡσὰν ἄκουσεν ὅτι ὁ
Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος εἶναι, ἄρ-
χισε νὰ κράζῃ ϗ νὰ λέγῃ, ὦ
Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, λυπήσου-
με.
48 Καὶ πολλοὶ τὸν ὀνείδιζαν
ϗ τὸν ἀπόπαιρναν νὰ σιωπήσῃ,
ἀμὴ ἐκεῖνος περισσότερον ἐ-
σκούζεν, υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόνμε.
49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθηκε
ϗ εἶπε νὰ τὸν λαλήσουν· ϗ λα-
λοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντέςτου,
ἔχε θάρρος· σήκω ἀπάνω,
κράζεισε.
50 Καὶ ἐκεῖνος ῥίχνοντας
τὸ ῥοῦχόντου, ἐσηκώθη ϗ ἦλθεν
εἰς τὸν Ἰησοῦν.
51 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς
ϗ λέγειτου, τί θέλεις νὰ σοῦ
κάμω; ϗ ὁ τυφλὸς τοῦ εἶπε,
διδάσκαλέ, νὰ ξαναβλέψω.
52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε,
σύρε. ἡ πίστισου σὲ ἔσωσε· ϗ
παρευθὺς ἀνέβλεψε ϗ ἀκολού-
θα τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν στράτα.

Κεφ. ια. 11.

ΚΑΙ ὅταν ἐσίμωσαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθσφα-
γῆ ϗ Βηθανίαν εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ
τοὺς μαθηταῖδέςτου.
2 Καὶ λέγειτους· σύρτε εἰς
τὸ χωρίο ὁποῦ εἶναι ἀγνάν-
τιάσας. ϗ εὐθὺς καθὼς ἐμ-
παίνετε μέσα εἰς αὐτὴν θέ-
λετε εὕρει ἕνα πουλάρι δεμέ-
νον, εἰς τὸ ὁποῖον κανένας ἄν-
θρωπος δὲν ἐκάθισεν ἀπά-
νωτου· ϗ λύσετέ ϗ φέρετέμου-
το.
3 Καὶ ἐὰν σᾶς εἰπῇ κανεὶς
διατὶ τὸ κάμνετε τοῦτο, εἰπῆτέτου,
ὅτι ὁ αὐθέντηςτου τὸ χρειάζεται·
ϗ παρευθὺς θέλει τὸ στείλει ἐ-
δῶ.
4 Καὶ ἐπῆγαν ϗ εὕρηκαν
τὸ πουλάρι δεμένον ὄξω εἰς τὴν πόρ-
ταν, εἰς τὸ δύστρατον
ϗ ἔλυσάν το.
5 Καὶ κάποιοι ἀπ' ἐκείνους
ὁποῦ ἐστέκουνταν ἐκεῖ, τοὺς ἔλε-
γαν, τί κάμνετε ϗ λύετε τὸ
πουλάρι;
6 Καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν κα-
θὼς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς,
ϗ τοὺς ἄφηκαν.
7 Καὶ ἤφεραν τὸ πουλάρι
εἰς τὸν Ἰησοῦν· ϗ ἔβαλαν τὰ
ῥοῦχάτους ἀπάνωτου, ϗ ἐκάθισεν
ἀπάνω εἰς αὐτό.
8 Καὶ πολλοὶ ἔστρωναν τὰ
ῥοῦχάτους εἰς τὴν στράτα· ϗ
ἄλλοι ἔκοπταν κλαδία ἀπὸ τὰ
δένδρα ϗ τὰ ἔστρωναν εἰς τὴν
στράτα.
9 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπήγαι-
ναν ὀμπροστὰ, ϗ ἐκεῖνοι ὁποῦ
ἀκολουθοῦσαν, ἔκραζαν λέγον-
τες, ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου.
10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη
βασιλεία, ἐν ὀνόματι Κυρίου,
τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ, ὡ-
σαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκε
μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ϗ
εἰς τὸ Ἱερὸν· ϗ βλέποντας ὅ-
λα τριγύρω, μὲ τὸ νὰ ἐκόν-
τευεν νὰ βραδιάσῃ, ἐβγῆκε
ϗ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν
μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα.
12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ὅταν
ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν ἐ-
πείνασε.
13 Καὶ βλέποντας μίαν συ-
κιὰν

κιὰν ἀπὸ μακρεὰ ἢ ὁποῦ εἶχε φύλλα, ἐπῆγεν ἂν τύχῃ νὰ εὕρῃ τίποτες εἰς αὐτήν. ϗ ὡσὰν ἐπῆγεν εἰς αὐτὴν δὲν ηὗρεν ἄλλο, παρὰ μοναχὰ φύλλα· διατὶ δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ϗ λέγει εἰς αὐτήν, πλέον νὰ μὴ φάγῃ κανεὶς καρπὶν ἀπὸ σένα εἰς τὸν αἰῶνα· ϗ ἤκουσάντο οἱ μαθηταί του.

15 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· ϗ ἐμπαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ βγάνῃ ἐκείνους ὁποῦ ἐπουλοῦσαν ϗ ἀγόραζαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν· ϗ τὲς τραπέζαις τῶν σαραφίδων ϗ τὰ σκαμνία ἐκεινῶν ὁποῦ ἐπουλοῦσαν τὰ περιστέρια τὰ ἐγύρισεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ κανένας τίποτες ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε λέγοντας· δὲν εἶναι γεγραμμένον, ὅτι τὸ σπίτι μου θέλει κράζεσθαι σπίτι τῆς προσευχῆς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη; ϗ ἐσεῖς τὸ ἐκάμετε σπήλαιον ληστῶν.

18 Καὶ ἀκουσάντο οἱ Γραμματεῖς ϗ οἱ ἀρχιερεῖς ϗ ἐγύρευαν με τὶ τρόπον νὰ τὸν χαλάσουν· διατὶ τὸν ἐφοβοῦντον, ὅτι ὅλος ὁ ὄχλος ἐξεπλήττοντον εἰς τὴν διδαχήν του.

19 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν, ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ ταχὺ περνῶντες αὐτοὶ ἀπ' ἐκεῖ ἴδασι τὴν συκιὰν ξερὴν ἀπὸ ταῖς ῥίζαις.

21 Καὶ ὁ Πέτρος ἔσοντας νὰ ἀναθυμηθῇ, λέγει του, διδάσκαλε, νὰ, ἡ συκιὰ ὁποῦ ἐκαταράσθης ἐξεράθη.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ϗ τοὺς εἶπεν· ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

23 Διατὶ βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος εἰπεῖ εἰς τὸ βουνὸν ἐτοῦτο σηκώσου ϗ ῥίξου εἰς τὴν θάλασσαν, ϗ νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐκεῖνα ὁποῦ λέγει γένονται, θέλουν τοῦ γένει ὅτι ϗ ἂν εἰπῇ.

24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅλα ὅσα ζητᾶτε προσευχόμενοι, πιστεύετε πῶς τὰ παίρνετε, ϗ θέλουν σᾶς γένει.

25 Καὶ ὅταν στέκεστε ϗ προσεύχεσθε, συγχωρέσετε ἂν ἔχετε τίποτες ἐναντία κανενός· διὰ νὰ σᾶς συγχωρέσῃ ϗ ὁ πατήρ σας ὁ οὐράνιος τὰ σφάλματά σας.

26 Ἀμὴ ἐὰν ἐσεῖς δὲν συγχωρᾶτε, οὐδὲ ὁ πατήρ σας ὁ οὐράνιος θέλει συγχωρέσει τὰ σφάλματά σας.

27 Καὶ ἐπῆγαν πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· ϗ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ἦλθαν οἱ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ Γραμματεῖς, ϗ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουν του, με ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά; ϗ τίς σου τὴν ἔδωκε ἐτούτην τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνῃς αὐτά;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη ϗ εἶπέν τους· νὰ σᾶς ἐρωτήσω ϗ ἐγὼ ἕνα λόγον, ϗ ἀποκριθῆτέ μου, ϗ θέλω σᾶς εἰπεῖ με ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐτοῦτα.

30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; ἀποκριθῆτέ μου.

31 Καὶ ἐσυλλογίζοντον μετ' αὐτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἰποῦμεν, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, θέλει εἰπεῖ

πεῖ, διατὶ λοιπὸν δὲν τὸ ὀπι-
στεύετε;
32 Καὶ ἂν εἰποῦμεν ἀπὸ
τοὺς ἀνθρώπους, ἐφοβοῦντον τὸν
λαόν· διατὶ ὅλοι εἶχαν τὸν Ἰ-
ωάννην ὅτι ἦτον βέβαια προ-
φήτης.
33 Καὶ ἀπεκρίθηκαν καὶ λέ-
γουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν, δὲν ἠξεύ-
ρομεν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
καὶ λέγει τους, οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέ-
γω μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω
ἐτοῦτα.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑῚ ἄρχισε μὲ παραβολαῖς
νὰ τοὺς λέγῃ· ἕνας ἄνθρω-
πος ἐφύτευσεν ἀμπέλι, καὶ
τὸ ἐτρόφωσε, καὶ ἔσκαψεν εἰς
αὐτὸ πατητήρι, καὶ ἔκτισε
πύργον, καὶ τὸ ἔδωσε μισοση-
κωτικὸ εἰς τοὺς γεωργοὺς, καὶ ἐ-
μίσευσε.
2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ
καρποῦ) ἔστειλεν ἕνα δοῦλον νὰ
πάρῃ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου ἀ-
πὸ τοὺς γεωργούς.
3 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνον-
τάςτον τὸν ἔδειραν καὶ τὸν ἔστει-
λαν ἄκαιρον.
4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλ-
λον δοῦλον εἰς αὐτούς· καὶ ἐκεῖ-
νον λιθοβολοῦντέςτον τὸν ἐπλή-
γωσαν εἰς τὸ κεφάλι, καὶ τὸν
ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.
5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλ-
λον, καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐσκότωσαν.
καὶ ἄλλους πολλοὺς (ἔστειλε) καὶ
ἐκεῖνοι ἄλλους ἔδειραν, καὶ ἄλ-
λους ἐσκότωσαν.
6 Ἀκόμι λοιπὸν ἔχωντας ἕ-
να υἱόν του ἀγαπημένον, καὶ αὐ-
τὸν ὕστερα τὸν ἀπέστειλεν εἰς αὐ-
τούς, λέγοντας ὅτι θέλουσιν ἐν-
τραπεῖ τὸν υἱόν μου.
7 Ἀμὴ ἐκεῖνοι οἱ γεωργοὶ
εἶπαν ἀνάμεσάτους· ὅτι ἐτοῦ-
τος εἶναι ὁ κληρονόμος, ἔ-
λᾶτε νὰ τὸν σκοτώσομεν· καὶ ἡ
κληρονομία θέλει εἶσθαι ἐδική-
μας.
8 Καὶ πιάνοντάςτον τὸν ἐ-
σκότωσαν, καὶ τὸν ἔρριξαν ὄξω
ἀπὸ τὸ ἀμπέλι.
9 Τὶ θέλει κάμει λοιπὸν ὁ
αὐθέντης τοῦ ἀμπελῶνος; θέ-
λει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει τοὺς
γεωργούς· καὶ θέλει δώσει τὸ
ἀμπέλι εἰς ἄλλους.
10 Οὐδὲ ἐτούτην τὴν Γρα-
φὴν δὲν τὴν ἀνεγνώσετε: ὅτι
τὴν πέτραν ὁποῦ ἐκαταφρό-
νεσαν οἱ κτιστάδες, αὐτὴ ἐγί-
νεν εἰς τὸ κεφάλι τῆς γωνίας.
11 Ἀπὸ τὸν κύριον ἔγινεν ἐ-
τοῦτο, καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ
μάτιάμας.
12 Καὶ ἐζητοῦσαν νὰ τὸν πι-
άσουν, ἀμὴ ἐφοβήθηκαν τὸν ὄ-
χλον· διατὶ ἐγνώρισαν ὅτι
διὰ λόγου τους εἶπε τὴν παρα-
βολὴν καὶ ἀφίνοντέςτον ἐδιά-
βηκαν.
13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐ-
τὸν τινὰς ἀπὸ τοὺς φαρισαίους
καὶ τοὺς Ἡρωδιανούς, διὰ νὰ
τὸν παγιδεύψουν εἰς κανένα λό-
γον.
14 Καὶ ἐκεῖνοι ἔστοντας νὰ
πᾶσι τοῦ εἶπαν· διδάσκαλε, ἠ-
ξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός,
καὶ δέν σε μέλει διὰ κανένα·
διατὶ δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρό-
σωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀλη-
θινὰ τὴν στράταν τοῦ Θεοῦ δι-
δάσκεις· πρέπει νὰ δόσωμεν
χαράτζι εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ
ὄχι; νὰ δόσωμεν ἢ νὰ μὴν
δόσωμεν;
15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔστοντας καὶ
νὰ γνωρίσῃ τὴν ὑπόκρισίν-
τους τοὺς εἶπε· τὶ μὲ πειράζε-
τε; φέρετέμου ἕνα δηνάριον νὰ
ἰδῶ.

16 Καὶ

16 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔφεραν· καὶ λέγοντες· τίνος εἶναι ἐτοῦτη ἡ εἰκόνα καὶ ἡ ἀπανωγραφή; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, τοῦ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέντους, ἀπόδοτε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐθαυμάσασιν εἰς αὐτό.

18 Καὶ ἤλθασι καὶ σαδδουκαῖοι εἰς αὐτόν, οἱ ὁποῖοι λέγουσι πῶς δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἐρωτήσασίντον λέγοντες.

19 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον, ἐὰν ἀποθάνῃ κανενὸς ἀδελφός, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ παιδὶ νὰ μὴν ἀφήσῃ, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκάτου νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόντου.

20 Ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦταν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα καὶ ἔσοντας νὰ ἀποθάνῃ δὲν ἄφηκε σπέρμα.

21 Καὶ ἐπῆρέτην ὁ δεύτερος καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἄφισε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἐπήραντην καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ δὲν ἄφηκαν σπέρμα· ὕστερα ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπόν, ὅταν ἀναστηθοῦσι, τίνος ἀπ' αὐτῶν θέλει εἶσται ἡ γυναῖκα; διατὶ καὶ οἱ ἑπτὰ τὴν εἴχαν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέντους, δὲν εἶστε πλανεμένοι διὰ τοῦτο, μὲ τὸ νὰ μὴν γνωρίζετε τὰς γραφὰς μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Διατὶ ὅταν ἀναστηθοῦσιν ἐκ νεκρῶν, οὔτε πανδρεύουν, οὔτε πανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὡσὰν ἄγγελοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

26 Καὶ διὰ τοὺς νεκρούς, ὅτι ἀνασταίνονται, δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωϋσέως ὁποῦ τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν βάτον· ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν· ἐσεῖς λοιπὸν πολλὰ πλανᾶσθε.

28 Καὶ ἔσοντας νὰ ἔλθῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἀκούοντας αὐτοὺς ὁποῦ ἐδιελέγοντον ἠξεύροντας ὅτι καλὰ τοὺς ἀπεκρίθη, τὸν ἐρώτησε, ποία ἐντολὴ εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλαις;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλαις τὲς ἐντολαῖς εἶναι, ἄκουε Ἰσραήλ· ἀφθέντης ὁ Θεόσμας, αὐθέντης ἕνας εἶναι.

30 Καὶ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν αὐθέντην τὸν Θεόνσου μὲ ὅλην τὴν καρδίανσου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήνσου· καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν· καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίνσου· ἐτοῦτη εἶναι πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὅμοια μὲ ἐκείνην εἶναι ἐτοῦτη, νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονάσου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγουσου· μεγαλίτερη ἀπὸ τούταις ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι.

32 Καὶ λέγει του ὁ γραμματεὺς· διδάσκαλε καλὰ εἶπες ἐπ' ἀληθείας, ὅτι ἕνας εἶναι ὁ Θεός· καὶ ἄλλος δὲν εἶναι ἔξω ἀπ' αὐτόν.

33 Καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ τινὰς μὲ ὅλην του τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν σύνεσιν, καὶ

μὲ

μὲ ὅλην του τὴν ψυχήν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν· καὶ νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν γείτονά του ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου του, καὶ εἶναι περισσότερον ἐτοῦτο ἀπὸ ὅλα τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίαις.

34 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι φρόνιμα τοῦ ἀπεκρίθη, λέγει του, δὲν εἶσαι μακρὰ ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ κανεὶς πλέον δὲν ἀποκότησε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγε, διδάσκοντας μέσα εἰς τὸ ἱερόν, πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

36 Διατὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει, εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ νὰ βάλλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει Κύριον, καὶ ἀπὸ ποῦ εἶναι υἱός του; καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τὸν ἄκουε μετὰ χαρᾶς.

38 Καὶ τοὺς ἔλεγε εἰς τὴν διδαχήν του, ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ θέλουν νὰ περιπατοῦν στολισμένοι καὶ νὰ τοὺς χαιρετοῦν εἰς τὰ παζάρια.

39 Καὶ ἀγαποῦν τὰς πρωτοκαθεδρίαις εἰς τὰ συναγώγια, καὶ νὰ πρωτοκαθίζουνται εἰς τὰ δεῖπνα.

40 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰ σπίτια τῶν χηράδων καὶ ἀφορμὴ πῶς κάμνουσι μεγάλαις προσευχαῖς, ἐτοῦτοι θέλουσι πάρει περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίζοντας ἀγνάντια εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσι χαλκὸν εἰς τὸ κουτὶ τῆς ἐλεημοσιώνης· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαναν πολλά.

42 Καὶ ἦλθε καὶ μία χήρα πτωχὴ καὶ ἔβανε δύο φόλαις, οἱ ὁποίαις εἶναι τὸ τέταρτον τοῦ ἄσπρου.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάδες του καὶ λέγει τους· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἐτούτη ἡ πτωχή, ἔβανε περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐβάλλασιν εἰς τὸ κουτί.

44 Διατὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαναν ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ τοὺς ἐπερίσσευεν, ἀμὴ αὐτὴ ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ εἶχε χρείαν, ὅλα ὅσα καὶ ἂν εἶχεν τὰ ἔβανεν, ὅλον της τὸν βίον.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΙ βγαίνοντας ἀπὸ τὸ ἱερὸν ὁ Ἰησοῦς, τοῦ λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του· διδάσκαλε, γιὰ ἰδὲς τὶ λογῆς πέτραις, καὶ τὶ λογῆς οἰκοδομήματα.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει του, βλέπεις ἐτούταις ταῖς μεγάλαις οἰκοδομαῖς; δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὁποῦ νὰ μὴν χαλασθῇ.

3 Καὶ καθεζόμενος αὐτὸς εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἀγνάντια τοῦ ἱεροῦ, τὸν ἐρωτοῦσαν κατὰ μόνας, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας.

4 Διδάσκαλε, εἰπέ μας πότε θέλουν γένει ἐτοῦτα, καὶ τί εἶναι τὸ σημάδι ὅταν μέλλουσιν ἐτοῦτα ὅλα νὰ τελειωθοῦν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔσοντας νὰ τοὺς ἀποκριθῇ, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ, ἔχετε τὸν νοῦν σας νὰ μὴν σας πλανέσῃ κανένας.

6 Διατὶ πολλοὶ θέλουσιν ἔλ-

θει

θεῖ εἰς τὸ ὄνομάμου νὰ λέγουν,
ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστὸς, ϗ θέ-
λουν πλανέσει πολλούς.
7 Καὶ ὅταν ἀκούσετε πολέ-
μους ϗ ἀκοὰς πολέμων, μὴν
συγχισθῆτε· διατὶ κάμνει χρεί-
α νὰ γένουσιν ἐτοῦτα, ἀμὴ ἀ-
κόμι δὲν εἶναι τὸ τέλος.
8 Διατὶ θέλει σηκωθῆ ἔθνος
ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος· ϗ βα-
σιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην βα-
σιλείαν, ϗ θέλουσι γένει σεισ-
μοὶ κατὰ τόπους· ϗ θέλουσι γένει
πεῖναις ϗ σύγχυσες.
9 Ἐτοῦτα εἶναι ἀρχαῖς τῶν
πόνων· ϗ φυλάγετε ἐσεῖς τοῦ
λόγουσας· διατὶ θέλουν σᾶς πα-
ραδώσει εἰς τὰ συνέδρια, ϗ
εἰς ταῖς συναγωγαῖς θέλετε δαρ-
θεῖ· ϗ θέλετε σταθῆ ὀμπρο-
στὰ εἰς αὐθεντάδες ϗ βασι-
λεῖς διὰ λόγουμου, εἰς μαρτυ-
ρίαν ἐναντίαντους.
10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ κη-
ρυχθῆ πρῶτον τὸ εὐαγγέλιον
εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·
11 Καὶ ὅταν σᾶς ὑπάγουν
νὰ σᾶς παραδώσουν, νὰ μὴν
μεριμνᾶτε προτίτερα τί νὰ
εἰπῆτε, μὴ δὲ μελετᾶτε· ἀλλὰ
ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς δοθῆ ἐκείνην
τὴν ὥραν τοῦτο λαλεῖτε· διατὶ
δὲν θέλετε εἶσθε ἐσεῖς ὁποῦ λα-
λεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον.
12 Καὶ θέλει παραδώσει ἀ-
δελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν θά-
νατον· ϗ ὁ πατέρας τὸ παι-
δίτου· ϗ τὰ παιδία θέλουν σι-
κωθεῖ ἀπάνω εἰς τοὺς γονεῖς-
τους, ϗ θέλουν τοὺς θανατώσει·
13 Καὶ θέλετε εἶσθε μισημ-
μένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά-
μου· ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνη ἕ-
ως τὸ τέλος ἐκεῖνος θέλει
σωθεῖ.

14 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὸ σύχα-
μα τῆς ἐρημμώσεως ἐκεῖνο ὁποῦ
εἶπεν ὁ Δανιὴλ ὁ προφήτης νὰ
στέκη ἐκεῖ ὁποῦ δὲν πρέπει, (ἐ-
κεῖνος ὁποῦ τὸ διαβάζει ἂς
γροικᾶ) τότε ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι
εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φεύγουσιν
εἰς τὰ βουνά.
15 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι
ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα ἂς μὴν
κατέβη εἰς τὸ σπίτι, μὴ δὲ
νὰ ἔμπη μέσα νὰ πάρη τίπο-
τες ἀπὸ τὸ σπίτιτου.
16 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι
εἰς τὸ χωράφι ἂς μὴν γυρίσει
ὀπίσω νὰ πάρη τὸ ροῦχοντου.
17 Καὶ ἀλλήμονον εἰς ταῖς ἐγ-
καστρωμέναις, ϗ ἐκείναις ὁποῦ
βυζάνουνται ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις.
18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴν
γένη τὸ φευγατιόνσας, εἰς τὴν
ὥραν τοῦ χειμῶνος.
19 Διατὶ θλίψις ἔχει νὰ
γένη ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ὁποῦ
τέτοια δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν ἀρ-
χὴν τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν ἔ-
κτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τώρα, ϗ
μηδὲ νὰ γένη.
20 Καὶ ἐὰν ὁ κύριος δὲν
ὀλιγώστευσε ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, δὲν ἤθελε σωθῆ καμία
σάρκα· ἀλλὰ διὰ τοὺς διαλεγ-
μένους, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξε,
ἐκόντεψε ταῖς ἡμέραις.
21 Καὶ τότε ἐὰν σᾶς εἰπῆ
κανένας, νὰ ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστὸς,
ἢ νὰ ἐκεῖ (εἶναι) μὴν τὸν πι-
στεύσετε.
22 Διατὶ θέλουσι σηκωθοῦ
Ψευδόχριστοι ϗ ψευδοπροφῆ-
ται, ϗ θέλουσι κάμει σημεῖα
ϗ τέρατα, εἰς τὸ νὰ πλανοῦν
ϗ νὰ σύρουν (ἂν ἦτον δυνατὸν)
ϗ τοὺς διαλεγμένους.
23 Ἀμὴ ἐσεῖς ἔχετε τὸν νοῦν-
σας

σας; ὅτι νὰ ὀποῦ σᾶς τὰ εἶπα προτίτερα ὅλα.

24 Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὕστερα ἀπὸ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος θέλει σκοτινιάσῃ, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν θέλῃ δώσει τὸ φῶς του.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πέσει, καὶ αἱ δυνάμεις ὀποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν θέλουσι μετακινηθεῖ.

26 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύνεφα μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει στείλει τοὺς ἀγγέλους του νὰ μαζώξῃ τοὺς διαλεγμένους ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς, ἕως τὴν ἄκραν τοῦ οὐρανοῦ.

28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκιὰν μάθετε τὴν παραβολήν, ὅταν μαλακώνουν τὰ κλαδιά της καὶ βγάλει φύλλα, ἠξεύρετε ὅτι κοντὰ εἶναι τὸ θέρος.

29 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ὅταν ἰδῆτε ἐτοῦτα ὀποῦ γίνονται, νὰ γνωρίζετε ὅτι σιμὰ εἶναι αὐτὸς εἰς ταῖς πόρταις.

30 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐτούτη, ἕως οὗ νὰ γένουν ἐτοῦτα ὅλα.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει, ἀμὴ τὰ λόγιά μου δὲν θέλουν παρέλθει.

32 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, κανεὶς δὲν τὴν ἠξεύρει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ὀποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ ὁ υἱός, παρὰ ὁ πατήρ.

33 Ἔχετε τὸν νοῦν σας, ἀγρυπνᾶτε καὶ παρακαλεῖτε· διατὶ δὲν ἠξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρός.

34 Ὡσὰν ἕνας ἄνθρωπος ὀποῦ ξενιτεύεται ἀφίνοντας τ' ὀσπίτι του· καὶ δίδει εἰς τοὺς δούλους του τὴν ἐξουσίαν· καὶ πᾶσα ἕνα τὴν δουλειάν του· καὶ τὸν πορτάρη παραγγέλνει νὰ ἀγρυπνᾷ·

35 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν (καὶ ἐσεῖς,) διατὶ δὲν ἠξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ αὐθέντης τοῦ ὀσπιτίου· ἀπὸ σπερὶς, ἢ τὸ μεσάνυκτον, ἢ ὅταν λαλῇ τὸ ὀρνίθι, ἢ τὸ ταχύ.

36 Μήπως καὶ ἔλθει ἄξαφνα καὶ σᾶς εὕρει νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ἐκεῖνα ὀποῦ σᾶς λέγω, εἰς ὅλους τὰ λέγω, ἐξυπνᾶτε.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέραις ἦτον τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζητοῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ τὸν πιάσουν μὲ δόλον νὰ τὸν σκοτώσουν.

2 Καὶ ἔλεγαν, μὴ εἰς τὴν ἑορτήν, μήπως καὶ συγχυσθεῖ ὁ λαός.

3 Καὶ ὅταν ἦτον (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ἐκεῖ ὀποῦ ἐκάθετον, ἦλθε μία γυναῖκα καὶ ἐκράτει μέσα εἰς ἕνα ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον μύρον νάρδον ἀκέρατον πολύτιμον καὶ ἐσύντριψε τὸ ἀγγεῖον καὶ ἔχυσε τὸ μῦρον εἰς τὸ κεφάλι του.

4 Καὶ ἦταν κάποιοι ὀποῦ ἀδημονοῦσαν ἀνάμεσά τους καὶ ἔλεγαν, εἰς τί ἔγινεν ὁ χαλασμὸς ἐτοῦτος τοῦ μύρου;

5 Ἠμπόρει ἐτοῦτο τὸ μῦρον νὰ πουληθῇ ἐπάνω ἀπὸ τριακόσια δηνάρια καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ τὴν ὀργίζουνταν.

6 Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀ-
φίσετέ την, τί τὴν πειράζετε;
καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμένα.
7 Διατὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς
ἔχετε πάντοτε μαζί σας, καὶ ὅ-
ταν θέλετε ἠμπορεῖτε νὰ τοὺς
κάμετε καλὸν, ἀμὴ ἐμένα πάν-
τα δὲν με ἔχετε·
8 Ἐκεῖνο ὁποῦ ἐδυνέτον αὐ-
τὴ ἔκαμέν το, ἐπρόλαβε νὰ
μυρίσῃ τὸ κορμίμου διὰ τὸν
ἐνταφιασμόνμου.
9 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅ-
που κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον ἐ-
τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐ-
τοῦτο ὁποῦ ἔκαμεν ἐτούτη θέλει
λαληθεῖ, διὰ μνημόσυνόν της.
10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκα-
ριώτης ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα
ἐπῆγεν εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ τοὺς
τὸν παραδώσῃ.
11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντές το
ἐχάρηκαν· καὶ ἐτάξαν του νὰ τοῦ
δώσουν ἄσπρα, καὶ ἐζήτα μὲ
τὶ τρόπον ἐπιτήδειον νὰ τὸν πα-
ραδώσῃ.
12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέ-
ραν τῶν ἀζύμων ὁπόταν ἐθυ-
σίαζαν τὸ πάσχα, λέγουν του οἱ
μαθητάδες του, ποῦ θέλεις νὰ ὑ-
πᾶμε νὰ ἑτοιμάσωμεν νὰ φᾶς
τὸ πάσχα.
13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τοὺς
μαθητάδες του, καὶ λέγει τους,
σύρτε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει
σᾶς ἀπαντήσει ἕνας ἄνθρωπος
ὁποῦ βαστάζει ἕνα λαγῆνι νερὸ,
καὶ νὰ τοῦ ἀκολουθήσετε.
14 Καὶ ὅπου ἔμπει νὰ εἰ-
πῆτε εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ σπι-
τίου, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει
ποῦ εἶναι τὸ κονάκι, ὁποῦ νὰ
φάγω τὸ πάσχα μαζὶ μὲ τοὺς
μαθητάδες μου.
15 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς
δείξει ἕνα ἀνώγαιον ἐστρωμένον
ἕτοιμον· ἐκεῖ μᾶς τὸ ἑτοιμά-
σετε.
16 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ μαθη-
τάδες του καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πό-
λιν, καὶ ηὗρηκαν καθὼς τοὺς εἶ-
πεν· καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.
17 Καὶ ἀσὰν ἐβραδίασεν
ἦλθε μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα.
18 Καὶ καθεζόμενοι αὐτοὶ
ἐκεῖ καὶ τρώγοντας, εἶπεν ὁ Ἰ-
ησοῦς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει με παρα-
δώσει, ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει
μαζίμου.
19 Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἄρχι-
σαν νὰ λυποῦνται, καὶ νὰ τὸν λέ-
γουν ἕνας ἕνας· μήνα εἶμαι ἐ-
γώ; καὶ ἄλλος· μήνα εἶμαι ἐ-
γώ;
20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη
καὶ εἶπέν τους, ἕνας (εἶναι) ἀπὸ
τοὺς δώδεκα, ὁποῦ βουτᾷ μα-
ζίμου εἰς τὸ σκουτέλι.
21 Καὶ ἀλήθεια ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς εἶναι
γεγραμμένον διὰ λόγου του. ἀ-
μὴ ἀλλοί εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρω-
πον ὁποῦ διὰ μέσου του παραδί-
δεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. κα-
λίτερόν του ἦτον νὰ μὴν ἤθελε
γεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
22 Καὶ ὅταν ἔτρωγασιν ἐ-
πῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμὶ καὶ εὐλό-
γησε καὶ ἔκοψέ το, καὶ ἔδωκέν τους
καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε, τοῦτο
εἶναι τὸ κορμίμου.
23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήρι καὶ
εὐχαρίστησε καὶ ἔδωκέν τους καὶ ἔ-
πιαν ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι.
24 Καὶ εἶπέν τους· τοῦτο εἶναι
τὸ αἷμάμου ὁποῦ εἶναι τῆς και-
νούριας διαθήκης ὁποῦ χύνε-
ται διὰ πολλούς.
25 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
πλέον δὲν θέλω πιεῖ ἀπὸ τὸν
καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν
ἡμέ-

ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν τὸ πίνω αὐτὸ καινούριον, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὡσὰν ἔψαλλαν ὕμνον ἐβγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὅλοι θέλετε σκανδαλισθεῖ διὰ ἐμένα ἐτούτην τὴν νύκτα· ὅτι εἶναι γεγραμμένον, θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουν σκορπισθεῖ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὕστερον ἀφόντις ἀναστηθῶ θέλω σας προλάβει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ λέγει, ἂν καὶ ὅλοι σκανδαλισθοῦσιν, ἀλλὰ ἐγὼ ὄχι.

30 Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι σήμερον τὴν νύκτα ἐτούτην, πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθεῖ τρεῖς φοραῖς.

31 Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε περισσότερον, ἂν καὶ κάμῃ χρεία νὰ ἀποθάνω μαζί σου, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθεῖ, καὶ τὰ ὅμοια ἔλεγαν καὶ ὅλοι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ χωρίον τὸ Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες του· καθίσετε ἐδῶ ἕως οὗ νὰ προσευχηθῶ·

33 Καὶ παίρνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην μαζί του. καὶ ἄρχισε νὰ τρομάζῃ καὶ ἀδημονῇ.

34 Καὶ λέγει τους· ἡ ψυχή μου εἶναι λυπημένη ἕως θανάτου· σταθῆτε ἐδῶ καὶ ἀγρυπνᾶτε.

35 Καὶ πηγαίνοντας παρακεῖθεν ὀλίγον, ἔπεσεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπροσεύχετον, ἂν εἶναι δυνατὸν, νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν, ἀββᾶ ὁ πατήρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐσένα· ἂς περάσῃ τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ὄχι τὸ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ τί θέλεις ἐσύ.

37 Καὶ πάγει καὶ εὑρίσκει τους ὁποῦ ἐκοιμοῦνταν· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠμπόρεσες μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς;

38 Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε διὰ νὰ μὴν πέσετε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀμὴ ἡ σάρκα εἶναι ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχήθη λέγοντας τὸν ὅμοιον λόγον.

40 Καὶ γυρίζοντας ηὗρέ τους πάλιν ὁποῦ ἐκοιμοῦνταν, διατὶ ἦταν τὰ μάτια τους βαρεμένα (ἀπὸ τὸν ὕπνον) καὶ δὲν ἤξευραν τί νὰ τοῦ ἀποκριθοῦσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει τους· κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε, σώνει· ἔφθασε ἡ ὥρα, νὰ ὁποῦ παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ χέρια τῶν ἁμαρτολῶν,

42 Σηκῶστε νὰ πᾶμε· νὰ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ παραδίδει ἐσίμωσε.

43 Καὶ ἀκόμι λέγοντάς το ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα· καὶ μαζί του πολὺ πλῆθος μὲ σπαθία καὶ ξύλα, ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ πρεσβυτέρους.

44 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε τοὺς ἔδωσε σημάδι, λέγοντας, ὅτι ὅποιον ἐγὼ θέλω φιλήσει, αὐτὸς εἶναι, πιάσετέ τον· καὶ ὑπάγετέ τον σιγοῦρα.

45 Καὶ ὡσὰν ἦλθε παρευθὺς ἐπῆγε κοντά του, καὶ λέγει

του· διδάσκαλε, διδάσκαλε, καὶ ἐφίλησέντον.

46 Καὶ ἐκεῖνοι ἔβαλαν τὰ χέριά τους ἀπάνω του, καὶ ἐπιάσαντον.

47 Καὶ ἕνας κάποιος ἀπ' ἐκείνους ὅπου ἐστέκονταν ἐκεῖ ἔβγαλε τὸ σπαθὶ, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτίτου.

48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεντους· ὡσὰν εἰς ἕνα ληστὴν ἤλθετε μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσετε;

49 Κάθε ἡμέρα ἤμουν μετέσας εἰς τὸ ἱερὸν διδάσκοντας καὶ δὲν μὲ ἐπιάσετε· ἀμὴ τοῦτο ἔγινε διὰ νὰ πληρωθοῦσιν αἱ γραφαῖς.

50 Καὶ ἀφίνοντέστον ἔφυγαν ὅλοι.

51 Καὶ ἕνας κάποιος νέος τὸν ἀκολούθαν, ἐνδυμμένος σεντόνι κατάσαρκα καὶ ἐπιάσαντον οἱ νέοι.

52 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνοντας τὸ σεντόνι ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἐπῆγαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ἀρχιερέα· καὶ ἐμαζώχθηκαν μαζὶ μετ' αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολούθαν ἀπὸ μακρὰ, ἕως μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐκάθετον μαζὶ μὲ τοὺς ὑπηρέτας καὶ ἐζεσταίνουντον εἰς τὴν φωτίαν.

55 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐγύρευαν μαρτυρίαν ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσουν καὶ δὲν εὕρισκαν.

56 Διατὶ πολλοὶ ἐμαρτυροῦσαν ψέματα ἐνάντιά του, ἀμὴ ἡ μαρτυρίαισταις δὲν ἦταν ἴσαις.

57 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι καὶ ἐψευδομαρτυροῦσαν ἐνάντιατου, λέγοντες.

58 Ὅτι ἐμεῖς τὸν ἀκούσαμεν ὅπου ἔλεγεν, ὅτι ἐγὼ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν ἐτοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ κτίσω ἄλλον ἀχειροποίητον.

59 Καὶ μηδὲ ἔτζι ἦτον ἴση ἡ μαρτυρίατους.

60 Καὶ σηκωνόμενος ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε· δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτες· τί εἶναι ἐτοῦτα ὅπου μαρτυροῦσιν ἐτοῦτοι ἐναντίασου;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα· καὶ δὲν ἀπεκρίθη (τίποτες.) πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἐρώτα καὶ λέγειτου· ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογημένου;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἐγὼ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ νὰ ἔρχεται μὲ τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

63 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ ροῦχάτου καὶ εἶπε· τί χρείαν ἔχομεν πλέον ἀπὸ μάρτυρας;

64 Ἠκούσετε πῶς ἐβλασφήμησε· τί σᾶς φαίνεται; καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν ἐκατάκριναν νὰ εἶναι ἄξιος θανάτου.

65 Καὶ ἄρχισαν κάποιοι νὰ τὸν πτύουσι καὶ νὰ τὸν σκεπάζουν τὸ πρόσωπόντου· καὶ νὰ τὸν κτυποῦν καὶ νὰ τοῦ λέγουν, προφήτευσε τίς εἶναι ἐκεῖνος ὅπου σὲ ἐκτύπησε· καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτυποῦσαν πάτζους.

66 Καὶ ὄντας ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ ταῖς κοπέλαις τοῦ ἀρχιερέως.

67 Καὶ

67 Καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Πέτρον
ὁποῦ ἐζεσταίνετον, ἀντρανίσεν
εἰς αὐτὸν καὶ λέγει· καὶ σὺ μα-
ζὶ ἦσουν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Να-
ζαρηνόν.
68 Καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη λέ-
γοντας δὲν ἠξεύρω τί λέγεις· καὶ
ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον
καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.
69 Καὶ ἡ κοπέλα ὡσὰν τὸν
εἶδε, πάλιν ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς
τοὺς παρεστεκάμενους, ὅτι ἐτοῦ-
τος ἀπ' αὐτοὺς εἶναι.
70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἀρ-
νήθηκε· καὶ περνόντας ὀλίγον πά-
λιν οἱ παρεστεκάμενοι λέγουν
τοῦ Πέτρου· ἀλήθεια καὶ σὺ ἀπ'
αὐτοὺς εἶσαι, καὶ ἡ λαλιά σου ὁ-
μοιάζει.
71 Καὶ ἄρχισε νὰ ἀναθε-
ματίζῃ καὶ νὰ ὀμώνῃ, ὅτι δὲν
ἠξεύρω τὸν ἄνθρωπον ἐτοῦτον ὁ-
ποῦ λέγετε.
72 Καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε
δεύτερον· καὶ ἀνεθυμήθη ὁ Πέ-
τρος τὸν λόγον ὁποῦ τοῦ εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς· ὅτι πρὶν τοῦ νὰ λαλή-
σῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέ-
λεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς· καὶ ἄρ-
χισε νὰ κλαίγῃ.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΚΑΙ παρευθὺς ἀπὸ ταχὺ ἐ-
συμβουλεύθηκαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς μὲ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ
γραμματεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέ-
δριον, καὶ ἔδεσαν τὸν Ἰησοῦν καὶ
ἐπῆγάν τον καὶ ἐπαράδωκάν τον
εἰς τὸν Πιλάτον.
2 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἐρώ-
τησεν, ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀ-
πεκρίθη καὶ εἶπέν του, ἐσὺ τὸ
λέγεις.
3 Καὶ ἐκατηγορούσαντον οἱ
ἀρχιερεῖς πολλά, καὶ αὐτὸς δὲν
ἀπεκρίθη τίποτες.
4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν
τὸν ἐμεταρώτησε λέγοντας, δὲν
ἀποκρίνεσαι τίποτες; γιατὶ ἰδὲς
πόσα σοῦ κακομαρτυροῦν;
5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν
ἀπεκρίθη τίποτες, τόσον ὁποῦ
νὰ ἐθαύμαζεν ὁ Πιλάτος.
6 Καὶ κάθε ἑορτὴν τοὺς ἐλευ-
θέρωνεν ἕνα δεμένον, ὅποιον ἤ-
θελαν ζητήσει.
7 Καὶ ἦτον ἕνας ὁποῦ τὸν ἔ-
λεγαν Βαραββᾶν δεμένος μα-
ζὶ μὲ ἐκείνους ὁποῦ ἐστήκωσαν
κεφάλι μαζί του, οἱ ὁποῖοι εἰς
τὴν ἀποστασίαν εἶχαν κάμει
φόνον.
8 Καὶ ὁ ὄχλος ἐβόησε καὶ
ἄρχισαν νὰ ζητοῦσι (νὰ τοὺς κά-
μῃ) καθὼς τοὺς ἔκαμε πάντα.
9 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἀ-
πεκρίθη λέγοντας, θέλετε νὰ
σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν
Ἰουδαίων;
10 Διατὶ ἤξευρεν ὅτι διὰ
φθόνον τὸν ἐπαράδωκαν οἱ ἀρ-
χιερεῖς.
11 Ἀμὴ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπα-
ρακίνησαν τὸν ὄχλον νὰ τοὺς ἀ-
πολύσῃ τὸν Βαραββᾶν καλύτε-
ρα.
12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπε-
κρίθη πάλιν καὶ λέγει τους· λοι-
πὸν τί θέλετε νὰ κάμω ἐκεῖ-
νον ὁποῦ λέγετε βασιλέα τῶν
Ἰουδαίων;
13 Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἔκρα-
ξαν, σταύρωσον αὐτόν.
14 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἔ-
λεγε, καὶ τί κακὸν ἔκαμε; καὶ
ἐκεῖνοι περισσότερον ἔκραζαν,
σταύρωσέ τον.
15 Καὶ ὁ Πιλάτος θέλον-
τας νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὁποῦ ἄρε-
σε τοῦ λαοῦ, ἀπόλυσέν τους τὸν Βα-
ραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν δέρνον-
τας τον ἐπαράδωκε νὰ σταυ-
ρωθῇ.

16 Καὶ οἱ στρατιῶται τὸν ἐ-
πῆραν καὶ τὸν ἐπῆγαν μέσα εἰς
τὴν αὐλήν, ὅπου εἶναι τὸ πραι-
τώριον· καὶ ἐμάζωξαν ὅλον τὸ
τάγμα.
17 Καὶ ἐνδυσάντον κόκκι-
νον ροῦχον· καὶ ἔπλεξαν στεφάνι
ἀκάνθινον, καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ
κεφάλιτου.
18 Καὶ ἀρχισαν νὰ τὸν χαι-
ρετοῦν νὰ τοῦ λέγουν, χαῖρε, ὦ
βασιλεῦς τῶν Ἰουδαίων.
19 Καὶ τὸν ἐκτυποῦσαν εἰς
τὸ κεφάλι μὲ καλάμι, καὶ τὸν
ἐπτοῦσαν, καὶ ἐγονάτιζαν καὶ τὸν
ἐπροσκυνοῦσαν.
20 Καὶ ὡσὰν τὸν ἔπαιξαν τὸν
ἐξέδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα,
καὶ τὸν ἔνδυσαν τὰ ροῦχα τὰ ἐδι-
κάτου· καὶ εὐγάλαν τον (νὰ τὸν
πᾶν) νὰ τὸν σταυρώσουν.
21 Καὶ ἐγγαρεύσαν κάποι-
ον Σίμωνα Κυρηναῖον ὅπου ἐ-
πέρναν (ἀπ᾽ ἐκεῖ) καὶ ἤρχουντον
ἀπὸ τὸ χωράφι, τὸν πατέρα τοῦ
Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, διὰ νὰ
σηκώσῃ τὸν σταυρόντου.
22 Καὶ ἔφεραν τὸν (Ἰησοῦν)
εἰς τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ὁ ὁ-
ποῖος ἑρμηνεύεται τόπος
κρανίου.
23 Καὶ τὸν ἐδίδαν νὰ πιῇ
κρασὶ ἀνακατωμένον μὲ Σμύρ-
ναν. ἀμὴ ἐκεῖνος δὲν τὸ ἐ-
πῆρε.
24 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐσταύρω-
σαν, ἐμοίραζαν τὰ ροῦχάτου, καὶ
ἔριχναν λαχνούς, ποῖον νὰ πά-
ρῃ κάθε ἕνας ἀπ᾽ αὐτά.
25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη ὅ-
ταν τὸν ἐσταύρωσαν.
26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας-
του ἦτον ἀπάνω γεγραμμένη,
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
27 Καὶ μαζὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐ-
σταύρωσαν δύο λῃσταῖς ἕνα ἀ-
πὸ τὴν δεξιάν, καὶ ἄλλον ἀπὸ
τὴν ζερβηάντου.
28 Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφὴ
ὅπου λέγει, καὶ ἐλογαριάσθη μα-
ζὶ μὲ τοὺς ἀνόμους.
29 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐπερνοῦ-
σαν (ἀπὸ τὴν στράταν) τὸν ἐ-
βλασφημοῦσαν, κουνοῦντες τὰ
κεφάλιάτους, καὶ λέγοντες· οὐαὶ
ἐσὺ ὅπου χαλᾶς τὸν ναόν, καὶ
εἰς τρεῖς ἡμέραις τὸν οἰκοδο-
μεῖς.
30 Σῶσε τὸν λόγουσου καὶ κα-
τέβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.
31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
παίζοντες ἀνάμεσάτους μὲ τοὺς
γραμματεῖς ἔλεγαν· ἄλλους
ἐγλύτωσε, καὶ τοῦ λόγουτου δὲν
δύναται νὰ γλυτώσῃ;
32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεῦς
τοῦ Ἰσραήλ, ἂς κατέβῃ τώρα
ἀπὸ τὸν σταυρόν, νὰ ἰδοῦμεν καὶ
νὰ πιστεύσωμεν· καὶ ἐκεῖνοι ὅ-
που ἦταν μαζὶ μετ᾽ αὐτὸν σταυ-
ρωμένοι, τὸν ὠνείδιζαν.
33 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἕκτη ὥ-
ρα, ἐσκοτίνιασεν ἡ γῆ ὅλη, ἕως
τὴν ἐννάτην ὥραν.
34 Καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν
ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μεγάλην φω-
νὴν καὶ εἶπεν· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ
λαμὰ σαβαχθανί; τὸ ὁποῖο
μεθερμηνευόμενον, (θέλει νὰ
εἰπῇ) ὁ Θεός ὁ Θεόςμου, δι-
ατὶ μὲ ἐγκατέλιπες;
35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους
ὅπου ἐπαραστέκουνταν ἐκεῖ, ὡ-
σὰν τὸ ἤκουσαν εἶπαν· νὰ ὁπ
φωνάζῃ τὸν Ἡλίαν.
36 Καὶ τρέχοντας ἕνας,
γέμισε ξύδι ἕνα σπουγγάρι,
τὸ ἔβαλεν εἰς καλάμι καὶ τὸν
πότιζε· καὶ ἔλεγεν ἀφῆτε,
ἰδοῦμεν ἐὰν ἔρχεται ὁ Ἡλίας
τὸν καταβάσῃ;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφίνοντας μεγάλην φωνήν, ἐξεψύχησε.

38 Καὶ τὸ βημόθυρον τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο (κομμάτια) ἀπὸ πάνω, ἕως κάτω.

39 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδεν ὁ ἑκατόνταρχος, ὁποῦ ἐπαραστέκουνταν ἀπὸ ἀγνάντια του, ὅτι τέτοιας λογῆς κράζοντας ἐξεψύχησεν, εἶπεν, ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος Θεοῦ υἱὸς ἦτον.

40 Ἦταν καὶ γυναῖκαις ὁποῦ ἐβλέπασιν ἀπὸ μακρά, μέσα εἰς τὲς ὁποίαις ἦταν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή· καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ Ἰωσῆ καὶ ἡ Σαλώμη.

41 Αἱ ὁποῖαις τὸν ἀκολουθοῦσαν, καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν· καὶ ἄλλαις πολλαῖς ὁποῦ ἀνέβηκαν μαζὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασεν ὥρα μάγι (ἐπειδὴ ἦτον παρασκευή, ἡ ὁποῖα εἶναι προτίτερα ἀπὸ τὸ σάββατον.)

43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσὴφ (ὁ ὁποῖος ἦτον) ἀπὸ τὴν Ἀριμαθέμ τίμιος βουλευτής. ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκδέχετον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔσοντας νὰ ἀποκοτήσῃ ἐμπῆκε εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐθαύμασεν ἂν ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπέθανε· καὶ κράζοντας τὸν ἑκατόνταρχον τὸν ἐρώτησεν ἂν ἀπέθανεν ἀπὸ πολλὴν ὥραν.

45 Καὶ ὡσὰν τὸ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἑκατόνταρχον (πῶς ἀπέθανε) ἐχάρισε εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸ κορμί.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἀγόρασεν ἕνα σενδόνιον, καὶ ἐκατέβασε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν σταυρόν, καὶ τὸ ἐτύλιξε μὲ σενδόνι καὶ τὸ ἔβαλεν μέσα εἰς τὸ μνῆμα, τὸ ὁποῖον μνῆμα ἦτον πελεκημένον ἀπὸ πέτραν· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην καὶ ἔφραξε τὸ στόμα τοῦ μνημείου.

47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ Ἰωσὴφ ἔβλεπαν ποῦ βάνεται.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑΙ' ὡσὰν ἐπέρασε τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία (ἡ μήτηρ) τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν μυρίσματα, διὰ νὰ ὑπᾶσι νὰ τὸν ἀλείψουν.

2 Καὶ πολλὰ ταχὺ ἀπὸ τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, ἤλθασιν εἰς τὸ μνῆμα, ὅταν ἔβγαινεν ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγαν ἀναμεταξύ τους, τίς νὰ μᾶς κυλίσῃ τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἔσοντας νὰ ἀντρανίσουν βλέπουσιν ὅτι ὁ λίθος εἶναι κυλισμένος· διατὶ ἦτον πολλὰ μεγάλος.

5 Καὶ ἐμπαίνοντας εἰς τὸ μνῆμα εἶδαν ἕνα νέον ὁποῦ ἐκάθετον εἰς τὴν δεξιὰν (μερία) ἐνδυμένος φορεσιὰν ἄσπρην, καὶ ἐξετρόμαξαν.

6 Καὶ ἐκεῖνος τὲς εἶπε, μὴν φοβᾶσθε· τὸν Ἰησοῦν ζητᾶτε τὸν Ναζωραῖον τὸν ἐσταυρωμένον, ἀναστάθη, δὲν εἶναι ἐδῶ, νὰ ὁ τόπος ὁποῦ τὸν ἔβαλαν.

7 Ἀμὴ σύρτε εἰπέτε εἰς τοὺς

μαθητάδες του καὶ εἰς τὸν Πέτρον
ὅτι πάγει προτιτερεύσας εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν
ἰδῆ καθὼς σᾶς εἶπε.
8 Καὶ ἔσοντας νὰ εὔγουσιν
ἔξω, ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνῆμα
διατὶ τὲς ἐπίασε τρομάρα καὶ
ἔκστασις· καὶ δὲν εἶπαν κανε-
νὸς τίποτες· διατὶ ἐφοβοῦνταν.
9 Καὶ ἔσοντας νὰ ἀναστηθῇ
τὸ ταχὺ τὴν πρώτην τῆς ἑβ-
δομάδος, ἐφάνη πρῶτον εἰς
τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαλι-
νήν· ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εὔγα-
λεν ἑπτὰ δαιμόνια.
10 Ἐκείνη ἐπῆγε καὶ τὸ εἶ-
πεν εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν (προ-
τίτερα) μαζί του· οἱ ὁποῖοι
ἐλυποῦνταν καὶ ἔκλαιαν.
11 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἄ-
κουσαν, ὅτι πῶς ζῇ καὶ τὸν ἴ-
δεν αὐτή, δὲν ἐπίστευσαν.
12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα
ἐφανερώθη εἰς ἄλλον εἶδος, εἰς
δύο ἀπ᾽ αὐτούς, ὁποῦ ἐπερπα-
τοῦσαν καὶ ἐπαγαίνασιν εἰς τὸ
χωράφι.
13 Καὶ ἐκεῖνοι πηγαίνοντας
τὸ εἶπαν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους· καὶ
οὐδὲ ἐκείνους ἐπίστευσαν.
14 Ὕστερον ὅταν ἐκάθουνταν
οἱ ἕνδεκα ἐφανερώθη εἰς αὐτούς
καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν
σκληροκαρδίαν τους, πῶς δὲν ἐ-
πίστευσαν ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἴδαν
ἀναστημένον.
15 Καὶ τοὺς εἶπε, σύρτε εἰς
ὅλον τὸν κόσμον, κηρύξετε τὸ
εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν·
ὁποῖος πιστεύσει καὶ βαπτισθῇ
θέλει σωθεῖ.
16 Καὶ ὁποῖος δὲν πιστεύ-
σει, θέλει κατακριθεῖ.
17 Καὶ ἐκείνους ὁποῦ πιστεύ-
ουσι ἐτοῦτα τὰ σημάδια θέλουν
τοὺς ἀκολουθήσει· εἰς τὸ ὄνο-
μά μου θέλουσιν εὐγάλει δαιμό-
νια· γλώσσαις θέλουν συντύ-
χει καινούριαις.
18 Φείδια θέλουν πιάσει·
κἂν φαρμάκι θανάσιμον πι-
οῦσι, δὲν θέλει τοὺς βλάψει·
ἀπάνω εἰς ἀρρώστους θέλουσι
βάλλει τὰ χέρια τους καὶ θέλου-
σιν ἰατρευθεῖ.
19 Ὁ κύριος λοιπὸν ἀφόν-
τις τοὺς ἐσυντύχε τὰ λόγια ἐ-
τοῦτα ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.
20 Καὶ ἐκεῖνοι εὐγαίνοντες ἐ-
κήρυξαν εἰς κάθε τόπον τὸν λόγον,
συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου, καὶ βε-
βαιόντος τὸν λόγον διὰ μέσου
τῶν σημείων ὁποῦ τοὺς ἀκολου-
θοῦσαν.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

Κεφ. α'. 1.

'ΕΠειδὴ πολλοὶ ἄρχησαν νὰ βάλλουσιν εἰς τάξιν τὴν διήγησιν τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἐπληροφορήθηκαμεν,

2 Καθὼς μᾶς τὰ παρέδωκαν, ἐκεῖνοι ὁποῦ τὰ ἴδαν μὲ τὰ μάτιάτους ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐγίνηκαν ὑπηρέταις τοῦ λόγου.

3 Ἐφάνη καὶ ἐμένα, ὁποῦ ἀκολούθησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς ὅλα, ὦ κράτιστε Θεόφιλε, νὰ σοῦ τὰ γράψω κατογεπλᾶς καλατάξιν.

4 Διὰ νὰ γνωρίσῃς τὸ βέβαιον, ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἐδιδάχθης.

5 ΕΙΣ τὰς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κάποιος ἱερεὺς, τὸ ὄνομάτου Ζαχαρίας, ἀπὸ τὴν ἐφημερίαν τοῦ Ἀβιᾶ· καὶ ἡ γυναῖκάτου ἦτον ἀπὸ τὰς θυγατέραις τοῦ Ἀαρών· καὶ τὸ ὄνομάτης ἦτον Ἐλισάβετ.

6 Καὶ ἦταν καὶ οἱ δύοτους δίκαιοι ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐφυλοῦσαν εἰς ὅλαις τὰς παραγγελίαις καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Κυρίου χωρὶς καμμίαν κατηγορίαν·

7 Καὶ δὲν εἶχαν παιδίον, διατὶ ἡ Ἐλισάβετ ἦτον στεῖρα· καὶ οἱ δύοτους ἦταν περασμένοι ἀπὸ τοὺς καιρόντους.

8 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ αὐτὸς ἱεράτευεν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίαςτου ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατείας, ἔλαχε νὰ θυμιάσῃ ἐμπαίνοντας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦτον ἔξω ὁποῦ ἐπροσεύχετον, εἰς τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος.

11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου στεκάμενος ἀπὸ τὴν δεξιὰν μερέαν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ὡσὰν τὸν ἴδεν ὁ Ζαχαρίας ἐταράχθη καὶ φόβος μεγάλος τὸν ἐπλάκωσε.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ εἶπε, μὴν φοβᾶσαι Ζαχαρία· διατὶ ἀκούσθη ἡ δέησίσου· καὶ ἡ γυναῖκάσου ἡ Ἐλισάβετ θέλει σοῦ γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλεις κράξει τὸ ὄνομάτου Ἰωάννην.

14 Καὶ θέλει σοῦ εἶσθαι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ θέλουν χαρεῖ εἰς τὴν γέννησίντου.

15 Διατὶ θέλει εἶσθαι μέγας ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν· καὶ κρασὶ καὶ σίκερα νὰ μὴν πιῇ· καὶ θέλει γεμίσει πνεῦμα ἅγιον, ἀκόμι ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάναςτου.

16 Καὶ θέλει γυρίσει πολλοὺς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αὐθέντην τὸν Θεόντους.

17 Καὶ αὐτὸς θέλει ὑπάγει ὀμπροστάτου μὲ πνεῦμα καὶ

δυνά-

δύναμιν ἠλίου· καὶ θέλει γυρί-
σει τὰς καρδίαις τῶν πατέρων εἰς
τὰ παιδία· καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς
τὴν φρονημάδα τῶν δικαίων,
νὰ κατασκευάσῃ λαὸν ἕτοιμον
εἰς τὸν αὐθέντην τὸν θεόν.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς
τὸν ἄγγελον· καὶ πῶς νὰ τὸ γνω-
ρίσω τοῦτο; διατὶ ἐγὼ εἶμαι γέ-
ροντας, καὶ ἡ γυναῖκά μου πε-
ρασμένη ἀπὸ τὴν καιρόν της.

19 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἄγγε-
λος καὶ εἶπέν του· ἐγὼ εἶμαι ὁ
Γαβριὴλ ὁποῦ παραστέκομαι ὀμ-
προστὰ εἰς τὸν θεόν· καὶ ἐστάλ-
θηκα νὰ λαλήσω εἰς ἐσένα, καὶ
νὰ σὲ εὐαγγελίσω ἐτοῦτα.

20 Καὶ νὰ ὁποῦ θέλεις εἶσαι
βουβὸς καὶ νὰ μὴν ἠμπορῇς νὰ
συντύχῃς, ἕως τὴν ἡμέραν ἐ-
κείνην ὁποῦ νὰ γένουν ἐτοῦτα·
διατὶ δὲν ἐπίστευσες τὰ λόγιά
μου· τὰ ὁποῖα θέλουν τελειωθῆ
εἰς τὸν καιρόν τους.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετον καὶ
ἀνάμενε τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐ-
θαύμαζαν πῶς ἀργοῦσε μέσα
εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ ὥσταν εὐγῆκε δὲν ἠμ-
πόρουσε νὰ τοὺς συντύχῃ, καὶ ἐ-
γνώρισαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδε μέ-
σα εἰς τὸν ναόν. καὶ αὐτὸς τοὺς ἔ-
γνεφε, καὶ ἀπόμεινε βουβός.

23 Καὶ ὥσταν ἐτελειώθησαν
αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας του, ἐ-
πῆγεν εἰς τὸ σπίτι του.

24 Καὶ ὕστερον ἀπ' ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις, συνέλαβεν ἡ Ἐλι-
σάβετ ἡ γυναῖκά του καὶ ἔκρυβε
τοῦ λόγου της πέντε μῆνες καὶ ἔλε-
γεν,

25 Ὅτι τέτοιας λογῆς μὲ ἔ-
καμεν, ὁ αὐθέντης μου εἰς ταῖς
ἡμέραις ταῖς ὁποίαις ἐπέβλε-
ψεν εἰς ἐμένα νὰ εὐγάλῃ τὸ ὀ-
νειδός μου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους·

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀ-
πεστάλθη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλι-
λαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶ-
ναι Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρ-
ῥαβωνιασμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄ-
νομά του Ἰωσὴφ ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Δαβίδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρ-
θένου Μαριάμ.

28 Καὶ ὥσταν ἐμπῆκεν ὁ ἄγ-
γελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· χαῖ-
ρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος
μετὰ σοῦ. ἐσὺ εἶσαι εὐλογημένη ἀ-
νάμεσα εἰς ταῖς γυναῖκες

29 Καὶ ἐκείνη ὥσταν τὸν ἴδε
ἐσυγχίσθη εἰς τὰ λόγια του· καὶ
ἐσυλλογίζετον, τί λογῆς εἶναι
τοῦτος ὁ χαιρετισμός

30 Καὶ λέγει της ὁ ἄγγελος
μὴν φοβᾶσαι Μαριάμ· διατὶ
ηὗρες χάριν σιμὰ εἰς τὸν θεόν.

31 Καὶ θέλεις ἐγκαστρωθῆ
καὶ θέλεις γεννήσει υἱὸν καὶ νὰ κα-
λέσῃς τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν.

32 Ἐτοῦτος θέλει εἶσαι μέ-
γας, καὶ θέλει καλεσθεῖ υἱὸς ὑψί-
στου· καὶ ὁ αὐθέντης ὁ θεὸς θέλει
τοῦ δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβίδ τοῦ
πατρός του.

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς
τὸ σπίτι τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας· καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέ-
λει ἔχει τέλος.

34 Καὶ ἡ Μαριὰμ εἶπε
πρὸς τὸν ἄγγελον, πῶς θέλει εἶ-
σαι ἐτοῦτο, ὁποῦ ἐγὼ ἄνδρα δὲν
γνωρίζω;

35 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἄγγε-
λος καὶ εἶπέν της πνεῦμα ἅγιον
θέλει ἔλθει εἰς ἐσένα, καὶ δύ-
ναμις τοῦ ὑψίστου θέλει σὲ ἐπι-
σκιάσει, διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο ὁ-
ποῦ μέλλει νὰ γεννηθῇ ἀπὸ σέ-
να ἅγιον, θέλει καλεσθεῖ υἱὸς
θεοῦ.

36 Καὶ νὰ καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ
συγγενήσσου ὁποῦ συνέλαβεν καὶ
αὐτὴ υἱὸν εἰς τὸ γηρατεῖόν της· καὶ μὲ
τοῦτον τὸ μῆνα ἔχει ἕξι μῆνες
ἔγκυος στερημένη, αὐτὴ ὁποῦ ἦτον
στεῖρα.
37 Διατὶ σιμὰ εἰς τὸν θεὸν
κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύ-
νατον.
38 Καὶ εἶπε Μαριάμ, νὰ
ἡ δούλη τοῦ κυρίου καὶ ἃς μοῦ γέ-
νει κατὰ τὸ λόγον σου· καὶ ἐδιέβη
ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος.
39 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις ἐσηκώθη ἡ Μαριὰμ καὶ ἐ-
πῆγεν εἰς τὴν ὀρεινὴν μὲ σπου-
δὴν, εἰς πόλιν τοῦ Ἰούδα.
40 Καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ
σπίτι τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαιρέ-
τησε τὴν Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ὥσταν ἤκουσεν ἡ Ἐλι-
σάβετ τὸ χαιρετισμὸν τῆς Μα-
ρίας, ἐπήδησε τὸ βρέφος μέ-
σα εἰς τὴν κοιλίαν της· καὶ ἐ-
πλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ
Ἐλισάβετ.
42 Καὶ ἐξεφώνησε φωνὴν με-
γάλην καὶ εἶπεν, εὐλογημένη εἶ-
σαι ἐσὺ μέσα εἰς ταῖς γυναῖ-
καις, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου.
43 Καὶ ἀπὸ ποῦ μοῦ εἶναι ἐ-
τοῦτο νὰ ἔλθη ἡ μήτηρ τοῦ αὐ-
θέντη μου εἰς ἐμένα;
44 Διατὶ εὐθὺς ὁποῦ ἦλθεν ἡ
φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου εἰς τὰ
αὐτία μου, τὸ βρέφος ἐπήδησεν
ἀπὸ τὴν χαρὰν του μέσα εἰς τὴν
κοιλίαν μου.
45 Καὶ καλότυχη εἶναι ἐκεί-
νη ὁποῦ ἐπίστευσεν, ὅτι θέλουσι
πληρωθεῖ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐλαλή-
θηκαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸ κύριον.
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· με-
γαλύνει ἡ ψυχή μου τὸ κύριον.
47 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἠγα-
λίασεν ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι
μου.
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· καὶ
νὰ ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς τὰ θέ-
λουσι μὲ καλοτυχήσει ὅλαις
αἱ γενεαῖς·
49 Διατὶ ὁ δυνατὸς ἔκαμέν με
εἰς ἐμένα μεγάλα θαυμάσια καὶ
τὸ ὄνομά του εἶναι ἅγιον.
50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη του εἶ-
ναι εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνους ὁποῦ
τὸν φοβοῦνται.
51 Ἔκαμε δύναμιν μὲ τὸ
χέρι του· διεσκόρπισεν ὑπερηφά-
νους μὲ τὴν διάνοιαν τῆς καρ-
δίας των.
52 Ἐκατέβασε δυνάσταις ἀ-
πὸ τὰ θρονιά τους, καὶ ὕψωσε
ταπεινούς.
53 Τοὺς πεινασμένους ἐχόρτα-
σεν ἀγαθά, καὶ τοὺς πλουσίους εὔ-
γαλε καὶ τοὺς ἔστειλεν εὐκαίρους.
54 Ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸ
παιδί του, νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἐ-
λεημοσύνην του.
55 Καθὼς τὸ ἔταξε εἰς τοὺς
πατέρας μας, εἰς τὸν Ἀβραὰμ
καὶ εἰς τὸ σπέρματου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.
56 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἔμεινε
μαζὶ μὲ τὴν Ἐλισάβετ ἕως τρεῖς
μῆνες, καὶ ὕστερον ἐγύρισεν εἰς τὸ
σπίτι της.
57 Καὶ ἐπληρώθησεν ὁ καιρὸς
τῆς Ἐλισάβετ νὰ γεννήσῃ, καὶ ἐ-
γέννησεν υἱόν.
58 Καὶ ἀκούσαντο οἱ γειτό-
νοι της καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἐ-
μεγάλυνε κύριος τὸ ἔλεός του
μετ' αὐτὴν, καὶ τὴν ἐσυγχαί-
ρουνταν.
59 Καὶ εἰς ταῖς ὀκτὼ ἡμέ-
ραις ἦλθαν νὰ περιτμήσουσι τὸ
παιδίον, καὶ τὸ ἔκραζαν τὸ ὄνομα
τοῦ πατρός του Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκρίθη ἡ μάνα του καὶ εἶπεν, ὄχι Ζαχαρίας, ἀλλὰ Ἰωάννης θέλει κράζεσθαι.

61 Καὶ λέγουν της, ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν συγγένειά σου, ὁποῦ νὰ κράζεται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο.

62 Καὶ ἔγνευσαν καὶ τοῦ πατέρα του, τί θέλει νὰ τὸ κράζουσιν.

63 Καὶ ἐζήτησε πινακίδα καὶ ἔγραψε, λέγοντας, Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του· καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παρευθὺς ἀνοίχθη τὸ στόμα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσά του· καὶ ἐλάλει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἦλθεν εἰς ὅλους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν τριγύρου τους· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας ἐδιηγοῦντον ὅλα τὰ λόγια ἐτοῦτα.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλαν μέσα εἰς τὴν καρδίαν τους ὅσοι τὰ ἤκουσαν καὶ ἔλεγαν· τί ἄρα θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον ἐτοῦτο; καὶ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτό.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ του ἐπληρώθη πνεῦμα ἅγιον· καὶ ἐπροφήτευσε λέγοντας.

68 Ἂς εἶναι εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν του.

69 Καὶ ἐσήκωσε δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸ σπίτι τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδός του.

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος τῶν προφητῶν του.

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ ἀπὸ τὸ χέρι ὁλονῶν ἐκείνων ὁποῦ μᾶς μισοῦσι.

72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων μας καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τῆς ἁγίας του διαθήκης.

73 Τὸν ὅρκον ἐκεῖνον ὁποῦ ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα μας νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἐλευθερωθοῦμεν ἐμεῖς χωρὶς φόβον ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας, νὰ τὸν λατρεύομεν.

75 Μὲ ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην ὀμπροστά του, εἰς ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μας.

76 Καὶ ἐσὺ παιδίον θέλεις κράζεσθαι προφήτης τοῦ ὑψίστου· διατὶ θέλεις πάγει ὀμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου νὰ ἑτοιμάσῃς τὲς στράταις του.

77 Νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του· εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τους.

78 Διὰ τὴν σπλαγχνίαν τῆς ἐλεημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν· μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπισκέψεν ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ ὕψους.

79 Νὰ φέξῃ εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάθουνται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, νὰ σιάσῃ τοὺς πόδας μας εἰς τὴν στράταν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐδυναμώνετον κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον εἰς τὲς ἐρημίαις, ἕως τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἔπρεπε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἔγινεν εἰς τὲς ἡμέραις ἐκείναις ἐβγῆκεν ὁρισμὸς ἀπὸ τὸν Καίσαρα τὸν Αὔγουστον, νὰ ἀπογραφῇ ὅλη ἡ οἰκουμένη.

2 Ἐτοῦτη ἡ ἀπογραφὴ ἔγινε πρώτη, αὐθεντεύοντος τοῦ Κυρηνίου τὴν Συρίαν.

3 Καὶ ἐπήγαινον ὅλοι νὰ ἀ-
πογράφονται πᾶσα ἕνας εἰς τὴν
ἐδικήν του πόλιν.
4 Καὶ ἀνέβη ϗ ὁ Ἰωσὴφ ἀ-
πὸ τὴν Γαλιλαίαν ἀπὸ τὴν
πόλιν τὴν Ναζαρὲτ, εἰς τὴν
Ἰουδαίαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δα-
βὶδ, ἡ ὁποία κράζεται Βηθ-
λεὲμ, μὲ τὸ νὰ ἦτον αὐτὸς ἀπὸ
τὸ σπίτι ϗ ἀπὸ τὴν φαμελί-
αν τοῦ Δαβίδ.
5 Νὰ ἀπογραφῇ μαζὶ μὲ
τὴν Μαριὰμ ὅπου τὴν εἶχεν
ἀρραβωνιασμένην διὰ γυναῖ-
κά του, ἡ ὁποία ἦτον ἐγκαστρω-
μένη,
6 Καὶ ὅταν ἦσαν αὐτοὶ ἐ-
κεῖ ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραις
νὰ γεννήσῃ αὐτή.
7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν
πρωτότοκον, ϗ τὸν ἐτύλιξε ϗ
τὸν ἐπλαγίασεν εἰς τὸ παχνί·
διατὶ δὲν εἶχαν αὐτοὶ τόπον
εἰς τὸ κονάκι,
8 Καὶ ἦτον ϗ ποιμένες εἰς
τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπου ἐ-
μένασιν ἔξω εἰς τὰ χωράφια,
ϗ ἐφύλαγαν τὴν νύκτα τὸ κο-
πάδι τους·
9 Καὶ παρευθὺς ἄγγελος
Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτοὺς ϗ δόξα
Κυρίου ἔλαμψε τριγύρω τους·
ϗ ἐφοβήθηκαν μέγαν φόβον.
10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου
τοὺς εἶπε, μὴν φοβᾶσθε· διατὶ
σᾶς εὐαγγελίζω χαρὰν μεγά-
λην, ἡ ὁποῦ θέλει εἶσθε εἰς ὅ-
λον τὸν λαόν.
11 Ὅτι σᾶς ἐγεννήθη σή-
μερον σωτὴρ, ὁ ὁποῖος εἶναι
Χριστὸς αὐθέντης εἰς τὴν πόλιν
τοῦ Δαβίδ.
12 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σημά-
δι, ὅτι θέλετε εὕρει βρέφος
τυλιμμένον, νὰ κείτεται μέσα
εἰς τὸ παχνί.
13 Καὶ παρευθὺς μαζὶ μὲ
τὸν ἄγγελον, εὑρέθη πλῆθος
στρατεύματος οὐρανίου ὅπου ὕ-
μνουσαν τὸν Θεὸν ϗ ἔλεγαν,
14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
ϗ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.
15 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν ἀπ'
αὐτοὺς οἱ ἄγγελοι ϗ ἐπῆγαν εἰς
τὸν οὐρανὸν· οἱ ποιμένες εἶπαν
ἀνάμεσά τους, γιὰ ἂς πᾶμεν
λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ νὰ
ἰδοῦμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὅπου
ἔγινε τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔ-
καμε νὰ γνωρίσωμεν.
16 Καὶ ἐπῆγαν γλίγορα ϗ
εὕρηκαν τὴν Μαριὰμ ϗ τὸν
Ἰωσὴφ, ϗ τὸ βρέφος ὅπου ἐ-
κείτετον εἰς τὸ παχνί.
17 Καὶ ὡσὰν ἴδαν, ἐφή-
μισαν τὸν λόγον ὅπου τοὺς εἶπαν
διὰ τὸ παιδὶ ἐτοῦτο.
18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἤκου-
σαν ἐθαύμασαν εἰς ἐκεῖνα ὅ-
που τοὺς εἶπαν οἱ ποιμένες.
19 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἐφύλατ-
τεν ἐτοῦτα ὅλα τὰ λόγια· βάλ-
λοντάς τα μέσα εἰς τὴν καρδί-
αν της.
20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρι-
σαν δοξάζοντες ϗ ὑμνοῦντες
τὸν Θεὸν, εἰς ὅλα ὅσα ἤκουσαν ϗ
ἴδαν, καθὼς τοὺς ἐδιηγήθη.
21 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθησαν
οἱ ὀκτὼ ἡμέραις νὰ περιτμή-
σουσι τὸ παιδίον ϗ τὸ ὀνόμασαν
Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ὀνόμασεν ὁ
ἄγγελος, πρὶν τοῦ νὰ συλληφ-
θῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.
22 Καὶ ὅταν ἐτελειώθησαν
αἱ ἡμέραις τοῦ καθαρισμοῦ της
κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, τὸν
ἀνέβασαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα
νὰ τὸν παραστήσουν εἰς τὸν Θεόν.
23 Καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὅ-

τι κάθε ἀρσενικὸν ὁποῦ ἀνοίγει
μήτραν θέλει κράζεσθῇ ἅγιον εἰς
τὸν Θεόν.
24 Καὶ νὰ δώσουν θυσίαν
καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸν νόμον τοῦ
Θεοῦ, ἕνα ζευγάρι τρυγόνια, ἢ
δύο περιστεροπούλια.
25 Καὶ τότε ἐκεῖνον τὸν και-
ρὸν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομάτου
Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦ-
τος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλαβής,
καὶ ἀπαντέχενε παρηγορίαν τοῦ
Ἰσραὴλ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦτον
εἰς αὐτόν.
26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτὸν προ-
φητευμένον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον, νὰ μὴν ἰδῇ θάνατον,
πρὶν τοῦ νὰ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυ-
ρίου.
27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν
κινούμενος ἀπὸ τὸ πνεῦμα· καὶ
ἐκεῖ ὁποῦ ἐμπάζασιν οἱ γονεῖς
τὸ παιδίον τὸν Ἰησοῦν νὰ κάμουν
αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ
νόμου δι' αὐτό.
28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη
μέσα εἰς τὰς ἀγκάλαις του· καὶ
εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε.
29 Τώρα ἐλευθερόνεις τὸν
δοῦλον σου, αὐθέντη, μὲ εἰρήνην,
κατὰ τὸν λόγον σου.
30 Διατὶ τὰ μάτιά μου ἴ-
δαν τὸ σωτήριόν σου.
31 Τὸ ὁποῖον ἑτοίμασες ὀμ-
προς εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων
τῶν λαῶν.
32 Φῶς νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθ-
νη, καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
33 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μη-
τέρα του ἐθαύμαζαν εἰς ἐκεῖνα
ὁποῦ ἐλέγουνταν δι' αὐτό.
34 Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλό-
γησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ
τὴν μητέρα του· νά, ἐτοῦτος
κεῖται εἰς πέσιμον καὶ ἀνάστα-
σιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ
γένος τοῦ Ἰσραήλ, καὶ εἰς ση-
μεῖον ὁποῦ ἀντιλέγεται.
35 Ἀμὴ ἐσένα, καὶ μέσα εἰς
αὐτὴν τὴν ψυχήνσου θέλει
περάσει σπαθί, διὰ νὰ ξε-
σκεπασθοῦσι διαλογισμοὶ πολ-
λῶν καρδιῶν.
36 Καὶ (τότε) ἦτον καὶ ἡ
Ἄννα ἡ προφήτης ἡ θυγατέρα
τοῦ Φανουήλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ
Ἀσήρ, καὶ αὐτὴ περασμένη πολ-
λῶν χρονῶν, ἔσοντας νὰ ζήσῃ
ἑπτὰ χρόνους μὲ τὸν ἄνδρα ἀ-
φόντις ἐπανδρεύθη.
37 Καὶ ἐτούτη ἦτον χήρα
ἕως ὀγδοήκοντα τέσσαρων χρο-
νῶν· ἡ ὁποῖα ποτὲ δὲν ἐμάκρυ-
νεν ἀπὸ τὸ ἱερόν, ἔσοντας νὰ
λατρεύῃ τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέ-
ραν μὲ νηστείαις καὶ μὲ δέησες.
38 Καὶ ἐτούτη ἔσοντας νὰ
ἔλθῃ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀντα-
ποκρινομένη ἐδόξαζε τὸν Θεόν,
καὶ ἐλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς
ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἀνεμένασι
ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἱερουσα-
λήμ·
39 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσαν ὅ-
λα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι κατὰ τὸν νό-
μον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπί-
σω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν
πόλιντους τὴν Ναζαρέτ.
40 Καὶ τὸ παιδίον ηὔξανε
καὶ ἐδυναμώνετον κατὰ τὸ πνεῦ-
μα, καὶ ἐπληροῦτο σοφίας· καὶ
χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.
41 Καὶ ἐπήγαιναν οἱ γονεῖς
του κάθε χρόνον εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ
πάσχα.
42 Καὶ ὅταν ἔγινε δώδεκα
χρονῶν ἀνέβηκαν εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς
ἑορτῆς.

43 Καὶ τελειώνοντας τὰς ἡμέρας, ἐκεῖ ὁποῦ ἐγύριζαν ἐκεῖνοι, ἀπόμεινε τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μητέρα του δὲν τὸ ἠξεύραν.

44 Ἀμὴ λογιάζοντας πῶς νὰ εἶναι μὲ τὴν συνοδίαν ἦλθαν μιᾶς ἡμέρας στράταν, καὶ τὸν ἀναζήτησαν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς τοὺς γνωρίμους.

45 Καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν τὸν εὕρουν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ γυρεύοντές τον.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέραις τὸν εὑρῆκαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν ὁποῦ ἐκάθετον ἀνάμεσα εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ἄκουε, καὶ τοὺς ἐρωτοῦσε.

47 Καὶ ἐθαύμαζαν ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουσαν εἰς τὴν γνῶσίν του καὶ εἰς τὰς ἀποκρισές του.

48 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν ἐξεπλάγησαν· καὶ λέγει του ἡ μητέρα του· παιδίμου, διατίμας ἔκαμες ἔτζι; νὰ ὁ πατήρσου καὶ ἐγὼ λυπούμενοι σὲ ἐγυρεύαμεν.

49 Καὶ εἶπέν τους· διατί με γυρεύετε; δὲν ἠξεύρετε πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ πατρόςμου;

50 Καὶ ἐτοῦτοι δὲν ἐγροίκησαν τὸν λόγον ὁποῦ τοὺς εἶπε.

51 Καὶ ἐκατέβη μαζίτους, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ καὶ τοὺς ὑποτάσσετον· καὶ ἡ μητέρα του ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ἐτοῦτα μέσα εἰς τὴν καρδίαντης.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροκοπτε καὶ αὔξανεν καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ εἰς τὴν χάριν, σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ εἰς τοὺς δεκαπέντε χρόνους τῆς αὐθεντείας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, ὅταν αὐθέντευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλᾶτος τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅταν ὁ Ἡρῴδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, καὶ ὁ ἀδελφόςτου ὁ Φίλιππος τετράρχης τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς.

2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα· ἦλθε λόγος Θεοῦ εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου μέσα εἰς τὴν ἔρημον.

3 Καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,

4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου ὁποῦ λέγει· φωνὴ ἐκείνου ὁποῦ βοᾶ μέσα εἰς τὴν ἔρημον, ἑτοιμάσετε τὴν στράταν τοῦ Κυρίου, κάμετε ἴσους τοὺς δρόμουςτου.

5 Κάθε λαγκάδι θέλει γεμίσει· καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸ θέλει ταπεινωθεῖ· καὶ τὰ στραβὰ θέλουσι σιάσει καὶ οἱ κακοπερπάτητοι στράταις, θέλουν γένει ἴσιαις.

6 Καὶ κάθε ἄνθρωπος θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἔλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὄχλους ὁποῦ εὔγαιναν νὰ βαπτισθοῦσιν ἀπ᾽ αὐτόν, παιδία τῶν ὀχεντρῶν, τίς σας ἔδειξε νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν ὀργὴν ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε τὸ λοιπὸν καρποὺς ὁποῦ νὰ εἶναι ἄξιοι μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίζετε νὰ λέγετε ἀνάμεσάσας· ἐμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ. διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ τὰς πέτραις ἐτούταις νὰ

ἐξαναςήσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀ-
βραάμ.
9 Καὶ νὰ καὶ τὸ τζεκούρι ὁ-
ποῦ κεῖται εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ
δένδρου· κάθε δένδρον ὁποῦ δὲν
κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται
καὶ βάνεται εἰς τὴν φωτία.
10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἐρωτοῦ-
σαν καὶ τοῦ ἔλεγαν, τί νὰ κά-
μωμεν λοιπόν;
11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρί-
θη καὶ λέγει τους· ἐκεῖνος ὁποῦ
ἔχει δύο ῥοῦχα, ἂς δώσῃ τὸ
ἕνα ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἔχει· τὸ
αὐτὸ ἂς κάμει καὶ ἐκεῖνος ὁ-
ποῦ ἔχει φαγιτά.
12 Καὶ ἦλθαν καὶ οἱ τελῶ-
ναι νὰ βαπτισθοῦσι, καὶ λέγουν-
τους, διδάσκαλε, τί νὰ κάμω-
μεν.
13 Καὶ αὐτὸς εἶπε· τίποτες
περισσότερον μὴν ζητᾶτε ἔξω
ἀπὸ τὸ διατεταγμένον σας.
14 Ἐρωτοῦσαν τον καὶ οἱ στρα-
τιῶται καὶ ἔλεγαν· ἀμὴ ἐμεῖς
τί νὰ κάμωμεν; καὶ εἶπέν τους·
κανένα νὰ μὴν διασείετε,
μὴ ἢ νὰ συκοφαντήσετε· καὶ
νὰ εἶστε εὐχαριστημένοι, εἰς τὴν
ῥόγαν σας.
15 Καὶ ἤλπιζοντας ὁ λαὸς,
καὶ διαλογιζόμενοι ὅλοι μέσα-
τους διὰ τὸν Ἰωάννην, μήπως
καὶ ἤθελεν εἶσται αὐτὸς ὁ Χρι-
στός.
16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς
ὅλους καὶ εἶπεν· ἐγὼ σᾶς βα-
πτίζω μὲ νερὸ, ἀμὴ ἔρχεται ὁ
δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ
δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ
λουρὶ τοῦ παπουτζίου του· αὐτὸς
θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ Πνεῦ-
μα ἅγιον καὶ μὲ φωτία.
17 Εἰς τοῦ ὁποίου τὸ χέρι
εἶναι τὸ φτυάρι· καὶ θέλει καθα-
ρίσει τὸ ἁλώνιτου· καὶ θέλει μα-
ζώξει τὸ σιτάρι εἰς τὸ ἀμπά-
ρι του· καὶ τὸ ἄχυρον θέλει τὸ
κατακαύσει μὲ φωτία ὁποῦ δὲν
σβεῖ ποτέ.
18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρα-
κινῶν εὐαγγέλιζε τὸν λαόν.
19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης ἔσοντας νὰ ἠλέγχετον ἀπ' αὐ-
τὸν διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν
γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Φι-
λίππου καὶ διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ
κακὰ ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Ἡρώδης,
20 Ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο ἀπά-
νω εἰς ὅλα καὶ ἐσφάλισε τὸν Ἰω-
άννην μέσα εἰς τὴν φυλακήν.
21 Καὶ ὅταν ἐβαπτίζετον ὅ-
λος ὁ λαὸς, ἐκεῖ ὁποῦ ἐβα-
πτίσθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπροσευχέ-
τον ἀνοίχθησαν οἱ οὐρανοί.
22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον ἐκατέβη μὲ σωματικὸν εἶ-
δος, ὡσὰν περιστέρι ἀπάνω
εἰς αὐτόν· καὶ νὰ, καὶ ἦλθε φωνὴ
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ ἔλεγεν, ἐ-
σὺ εἶσαι ὁ υἱός μου ὁ ἠγαπημέ-
νος εἰς ἐσένα ἀναπαύομαι.
23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦτον
ὡσὰν νὰ ἄρχιζε τριάντα χρο-
νῶν. καθὼς ἐνομίζετον νὰ εἶ-
ναι υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ· καὶ ὁ Ἰω-
σὴφ τοῦ Ἡλί.
24 Καὶ ὁ Ἡλὶ τοῦ Ματθὰν·
καὶ ὁ Ματθὰν τοῦ Λευὶ· καὶ ὁ
Λευὶς τοῦ Μελχὶ· καὶ ὁ Μελχὶς
τοῦ Ἰαννά, καὶ ὁ Ἰαννὰ τοῦ Ἰωσήφ.
25 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ματ-
ταθίου· καὶ ὁ Ματταθίας τοῦ Ἀ-
μώς· καὶ Ἀμὼς τοῦ Ναοὺμ· καὶ
Ναοὺμ τοῦ Ἐσλὶ· καὶ ὁ Ἐσλὶς
τοῦ Ναγγαί.
26 Καὶ ὁ Ναγγαὶ τοῦ Μαὰθ·
καὶ Μαὰθ τοῦ Ματταθίου· καὶ
Ματταθίας τοῦ Σεμεΐ· καὶ Σι-
μεῒς τοῦ Ἰωσὴφ· καὶ Ἰωσὴφ
τοῦ Ἰούδα.
27 Καὶ Ἰούδας τοῦ Ἰωαννᾶ·
καὶ

καὶ Ἰωαννᾶς τοῦ Ῥησσὰ· καὶ Ῥη-
σσᾶς τοῦ Ζοροβάβελ· καὶ Ζορο-
βάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ· καὶ Σα-
λαθιὴλ τοῦ Νηρὶ,
28 Καὶ Νηρὶς τοῦ Μελχὶ· καὶ
Μελχὶς τοῦ Ἀδδὶ· καὶ Ἀδδὶς τοῦ
Κωσὰμ· καὶ Κωσὰμ τοῦ Ἐλ-
μωδὰμ· καὶ Ἐλμωδὰμ τοῦ Ἢρ.
29 Καὶ Ἢρ τοῦ Ἰωσὴφ· καὶ
Ἰωσὴφ τοῦ Ἐλιέζερ· καὶ Ἐλιέ-
ζερ τοῦ Ἰωρεὶμ· καὶ Ἰωρεὶμ τοῦ
Ματθὰτ· καὶ Ματθὰτ τοῦ Λευὶ.
30 Καὶ Λευὶ τοῦ Συμεὼν· καὶ
Συμεὼν τοῦ Ἰούδα· καὶ ὁ Ἰούδας
τοῦ Ἰωσὴφ· καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰω-
νὰν· καὶ Ἰωνὰν τοῦ Ἐλιακεὶμ.
31 Καὶ Ἐλιακεὶμ τοῦ Με-
λεᾶ· καὶ Μελεᾶς τοῦ Μαϊνὰν·
καὶ Μαϊνὰν τοῦ Ματταθὰ· καὶ
Ματταθὰς τοῦ Ναθὰν· καὶ Να-
θὰν τοῦ Δαβίδ.
32 Καὶ Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαὶ·
καὶ Ἰεσσαὶ τοῦ Ὠβὴδ· καὶ Ὠβὴδ
τοῦ Βοόζ· καὶ Βοὸζ τοῦ Σαλμὼν·
καὶ Σαλμὼν τοῦ Ναασσών.
33 Καὶ Ναασσὼν τοῦ Ἀμι-
ναδάβ· καὶ Ἀμιναδὰβ τοῦ Ἀ-
ρὰμ· καὶ Ἀρὰμ τοῦ Ἐσρὼμ·
καὶ Ἐσρὼμ τοῦ Φαρὲς· καὶ Φαρὲς
τοῦ Ἰούδα·
34 Καὶ Ἰούδας τοῦ Ἰακὼβ·
καὶ Ἰακὼβ τοῦ Ἰσαὰκ· καὶ ὁ Ἰ-
σαὰκ τοῦ Ἀβραὰμ· καὶ Ἀβρα-
ὰμ τοῦ Θάῤῥα· καὶ Θάῤῥας τοῦ
Ναχώρ.
35 Καὶ Ναχὼρ τοῦ Σερούχ·
καὶ Σεροὺχ τοῦ Ῥαγαῦ· καὶ Ῥα-
γαῦ τοῦ Φαλὲκ· καὶ Φαλὲκ τοῦ
Ἔβερ· καὶ Ἔβερ τοῦ Σαλά.
36 Καὶ Σαλὰ τοῦ Καϊνὰν· καὶ
Καϊνὰν τοῦ Ἀρφαξὰδ· καὶ Ἀρ-
φαξὰδ τοῦ Σὴμ· καὶ Σὴμ τοῦ
Νῶε· καὶ Νῶε τοῦ Λάμεχ·
37 Καὶ Λάμεχ τοῦ Μαθου-
σάλα· καὶ Μαθουσάλα τοῦ Ἐ-
νὼχ· καὶ Ἐνὼχ τοῦ Ἰάρεδ· καὶ
Ἰάρεδ τοῦ Μαλελεὴλ· καὶ Μαλε-
λεὴλ τοῦ Καϊνάν.
38 Καὶ Καϊνὰν τοῦ Ἐνὼς· καὶ
Ἐνὼς τοῦ Σὴθ· καὶ Σὴθ τοῦ Ἀ-
δὰμ· καὶ Ἀδὰμ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ΄. 4.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς γεμάτος Πνεύ-
ματα ἅγιον, ἐγύρισεν ἀπὸ τὸν
Ἰορδάνην καὶ ἐφέρετον διὰ μέ-
σου τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔ-
ρημον,
2 Καὶ ἐπειράζετον ἀπὸ τὸν
διάβολον σαράντα ἡμέραις,
καὶ τίποτες δὲν ἔφαγεν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· καὶ ὡσὰν ἐτελειά-
θησαν αὐταῖς αἱ ἡμέραις, ὕστε-
ρον ἐπείνασε.
3 Καὶ λέγει του ὁ διάβολος·
ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰπὲ τῆς
πέτρας ἐτούτης νὰ γένη ψω-
μί.
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν, εἶναι γεγραμ-
μένον, ὅτι ὄχι μόνον μὲ ψωμὶ
νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ
κάθε λόγον Θεοῦ.
5 Καὶ ἀνεβάζοντάς τον ὁ δι-
άβολος εἰς ἕνα ὑψηλὸν ὄρος,
τοῦ ἔδειξεν ὅλαις ταῖς βασιλείαις
τοῦ κόσμου, εἰς μίαν στιγμὴν
καιροῦ.
6 Καὶ εἶπέν του ὁ διάβολος,
ἐσένα θέλω δώσει ἐτούτην τὴν
ἐξουσίαν ὅλην καὶ τὴν δόξαν αὐ-
τους, ὅτι ἐμένα ἐπαραδόθη· καὶ
ὅτινος θέλω τὴν δίδω.
7 Ἐσὺ ἐσὺ λοιπὸν μὲ προσ-
κυνήσῃς ὀμπροστά μου, θέλει
εἶσαι ὅλη ἐδική σου.
8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπέν του· ὕπαγε ὀπίσω μου
Σατανᾶ· διατὶ εἶναι γεγραμμέ-
νον· θέλεις προσκυνήσει τὸν αὐ-
θέντην τὸν Θεόν σου καὶ αὐτὸν μό-
νον θέλεις λατρεύσει.
9 Καὶ ἔφερέ τον εἰς τὴν Ἰ-

ερουσαλὴμ. καὶ ἔστησέν τον ἀπάνω
εἰς τὴν ἄκραν τοῦ Ἱεροῦ, καὶ εἶ-
πέν του, ἐὰν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ῥίξε τοῦ λόγου σου ἀπ' ἐδῶ κά-
τω.

10 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον,
ὅτι θέλει προστάξει τοὺς ἀγγέ-
λους του διὰ λόγου σου νὰ σὲ δια-
φυλάξουν.

11 Καὶ νὰ σὲ φέρουν ἀπάνω
εἰς τὰ χέρια τους διὰ νὰ μὴν
σκοντάψῃ εἰς τὴν πέτραν τὸ
ποδάρι σου.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ λέγει του, ἐρρέθη, δὲν θέλεις
δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ τελειώνοντας κάθε
πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἐμά-
κρυνεν ἀπ' αὐτὸν ἕως τὸν (δι-
ωρισμένον) καιρόν.

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς
μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύμα-
τος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἡ
φήμη ἐβγῆκεν εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν διὰ λόγου του.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς
ταῖς συναγωγαῖς τους δοξαζόμε-
νος ἀπὸ ὅλους.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρὲτ· ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἀνα-
θρεμμένος, καὶ ἐμπῆκε κατὰ τὴν
συνήθειάν του τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου εἰς τὴν συναγωγὴν·
καὶ ἐσηκώθη νὰ διαβάσῃ.

17 Καὶ τοῦ ἔδωκαν τὸ βι-
βλίον τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου·
καὶ ἀνοίγοντας τὸ βιβλίον ηὗρη-
κε τὸν τόπον ὅπου ἦτον γεγραμ-
μένον,

18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου
ἀπάνω εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ
ἔχρισε καὶ μὲ ἔστειλε διὰ νὰ
εὐαγγελίσω τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἰ-
ατρεύσω ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν
καρδίαν κατατσακισμένην,
νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς
σκλαβωμένους, καὶ ξαναβλέψιν
εἰς τοὺς τυφλοὺς· νὰ πέμψω μὲ
συγχώρησιν τοὺς πληγωμένους.

19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυ-
ρίου δεκτόν.

20 Καὶ σφαλίζοντας τὸ βι-
βλίον καὶ δίδοντάς το τοῦ ὑπη-
ρέτου ἐκάθισε· καὶ τὰ μάτια
ὅλωνῶν ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν ἀνδυτεράνιζαν εἰς αὐτὸν.

21 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέ-
γῃ, ὅτι σήμερον ἐτελειώθη ἡ
γραφὴ ἐτούτη εἰς τὰ αὐτία-
σας.

22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτυροῦσαν
εἰς αὐτὸν, καὶ ἐθαύμαζαν εἰς τὰ
λόγια τὰ χαριτωμένα ὁποῦ ἔβ-
γαιναν ἀπὸ τὸ στόμα του· καὶ ἔλε-
γαν· δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς
τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· ἐ-
ξάπαντος θέλετε μοῦ εἰπεῖ τὴν
παραβολὴν ἐτούτην· ἰατρὲ,
θεράπευσε τοῦ λόγου σου, ὅσα ἀ-
κούσαμεν ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὴν
Καπερναοὺμ, κάμε τα καὶ ἐδῶ εἰς
τὴν πατρίδα σου·

24 Καὶ εἶπε, βέβαια σᾶς
λέγω, ὅτι οὐδὲ ἕνας προφή-
της εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν πα-
τρίδα του.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σᾶς
λέγω, πολλαῖς χῆραις ἦταν εἰς
τὸν καιρὸν τοῦ Ἠλίου εἰς τὸ γένος
τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἐσφάλησεν ὁ
οὐρανὸς τρεῖς ἥμισυ χρόνους·
εἰς τόσον ὁποῦ ἔγινε μεγάλη πεῖ-
να εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26 Καὶ εἰς οὐδὲ καμμίαν ἀπ'
αὐταῖς ἐστάλθη ὁ Ἠλίας, πα-
ρὰ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος
εἰς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦ-
σαν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἐλισαίου
τοῦ προφήτου εἰς τὸ γένος τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ κανένας ἀπ' αὐ-

τοὺς δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ
Νεεμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ ὅλοι ἐγέμισαν θυ-
μὸν εἰς τὸ συναγώγι ἀκούον-
τες τὰ λόγια ἐτοῦτα.
29 Καὶ ἐσυκώθηκαν ϗ ἐδι-
ώξάν τον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, ϗ
ἐπῆγάν τον ἕως τὸ φρύδι τοῦ ὄ-
ρους, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πό-
λις κτισμένη, διὰ νὰ τὸν ξεγ-
κρεμνήσουν.
30 Ἀμὴ αὐτὸς ἐπέρασεν ἀ-
πὸ τὴν μέσην τους ϗ ἐδιέβη.
31 Καὶ ἐκατέβη εἰς τὴν Κα-
περναοὺμ ἡ ὁποῖα εἶναι πόλις
τῆς Γαλιλαίας· ϗ τοὺς ἐδίδα-
σκε εἰς τὰ σάββατα.
32 Καὶ ἐξεπλήττουνταν εἰς
τὴν διδαχήν του, ὅτι τὰ λό-
γιά του ἦταν ἐξουσιαστικά.
33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν
ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ εἶ-
χε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρ-
του· ϗ ἐφώναξε μὲ μεγάλην
φωνὴν ϗ εἶπεν,
34 Ἄφες ὦ Ἰησοῦ Ναζα-
ρηνέ, τί ἔχεις νὰ κάμης μὲ
τοῦ λόγου μας; ἦλθες νὰ μᾶς
χαλάσης; ἠξεύρω ποῖος εἶ-
σαι, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν·
ἀποστομώσου, ϗ ἔβγα ἀπ᾽ αὐ-
τόν. ϗ τὸ δαιμόνιον τὸν ἔρρι-
ξεν εἰς τὴν μέσην, ϗ ἐβγῆ-
κεν ἀπ᾽ αὐτόν· ϗ δὲν τὸν ἔ-
βλαψε τίποτες.
36 Καὶ μεγάλη τρομάρα
τοὺς ἐπίασεν ὅλους, ϗ ἐσυντύ-
χαιναν ἀναμεταξύ τους ϗ ἔλεγαν·
τί εἶναι ἐτοῦτο τὸ πρᾶγμα; ὅ-
τι μὲ ἐξουσίαν ϗ δύναμιν
προστάσσει τὰ ἀκάθαρτα πνεύ-
ματα ϗ ἐβγαίνουσι;
37 Καὶ ἡ φήμη του ἐβγῆκεν
εἰς ὅλον τὸν τόπον τοῦ περιχώρου.
38 Καὶ σηκωνόμενος ἀπὸ
τὴν συναγωγὴν ἐμπῆκεν εἰς
τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος· ϗ ἡ
πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκρατεῖ-
ετο ἀπὸ μεγάλην θέρμην· ϗ
ἐπαρακάλεσάν τον διὰ αὐτήν.
39 Καὶ ἔστοντας νὰ πάγῃ
ἀπάνωθής νὰ σταθῇ, ἐπρόσταξε
τὴν θέρμην ϗ ἀφησέν την· ϗ
παρευθὺς ἐσηκώθη ϗ τοὺς ὑπη-
ρέτα.
40 Καὶ ὅταν ἐβασίλευεν ὁ
ἥλιος ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἀσθε-
νημένους ἀπὸ διάφορες ἀσθέ-
νειαις τοὺς ἔφεραν εἰς αὐτόν· ϗ
αὐτὸς βάνοντας ἀπάνω εἰς κα-
θένα τὸ χέρι του τοὺς ἰάτρευε.
41 Καὶ ἐβγαίνασι ϗ πολλὰ
δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς ὁποῦ ἔ-
κραζαν ϗ ἔλεγαν, ὅτι ἐσὺ εἶ-
σαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ϗ
μὲ ὀργὴν τὰ ἐπρόσταξε· ϗ δὲν
τὰ ἄφινε νὰ λαλοῦσιν, ὅτι ἤ-
ξευραν πῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χρι-
στός.
42 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν
ἐβγῆκε ϗ ἐδιέβη εἰς ἕνα ἔρη-
μον τόπον, ϗ τὸ πλῆθος τὸν
ἐγύρευε· ϗ ἐπῆγαν ἕως ἐκεῖ, ϗ
τὸν ἐμπόδιζαν νὰ μὴν παγαίνη
ἀπ᾽ αὐτούς.
43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν·
ὅτι ϗ εἰς ταῖς ἄλλαις πόλαις κά-
νει χρεία νὰ εὐαγγελίσω τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι διὰ
τοῦτο ἐστάλθηκα.
44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς ταῖς συ-
ναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε᾽. 5.

ΚΑΙ ὅταν ὁ ὄχλος τὸν ἐ-
πλάκωνε νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, ϗ αὐτὸς ἐστέκετον εἰς
τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ,
2 Καὶ εἶδε δύο καΐκια ὁποῦ
ἐστέκουνταν εἰς τὴν λίμνην, ϗ
οἱ ψαράδες ἐβγαίνοντας ἀπὸ τὰ
καΐκια ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.
3 Καὶ

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκεν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ καΐκια, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Σίμωνος, ϗ τὸν ἐπαρεκάλεσε νὰ τὸ μακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· ϗ ἐκάθισε ϗ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἀπὸ τὸ καΐκι.

4 Καὶ ὡσὰν ἔπαυσε νὰ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα, πάγετε βαθύτερα ϗ ῥίξετε τὰ δύκτιά σας νὰ ψαρέψετε.

5 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Σίμων ϗ λέγει του, διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν ϗ δὲν ἐπιάσαμεν τίποτες· ἀμὴ τώρα μὲ τὸν λόγον σου νὰ ῥίξω τὸ δύκτι.

6 Καὶ ὡσὰν ἔκαμαν ἐτοῦτο ἐσφάλησαν πολὺ πλῆθος ψαρίων, ὁποῦ τὸ δύκτι τους ἐσχίζουνταν.

7 Καὶ ἔγνεψαν τοὺς συντρόφους τους ὁποῦ ἦταν εἰς τὸ ἄλλο καΐκι νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν· ϗ ἦλθαν· ϗ ἐγέμισαν ϗ τὰ δύο καΐκια τόσον ὁποῦ ἤθελαν νὰ βουλίσουν.

8 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ἐτοῦτο ὁ Σίμων Πέτρος, ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ λέγοντας· αὐθέντη, ἔβγα ἀπὸ μένα· ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.

9 Διατὶ τοὺς ἐπίασε τρομάρα, ϗ αὐτὸν τὸν Πέτρον ϗ τοὺς ἄλλους ὅλους ὁποῦ ἦταν μαζί του· διὰ τὸ κυνήγι τῶν ψαρίων ὁποῦ ἐπίασαν.

10 Ὁμοίως ϗ τὸν Ἰάκωβον ϗ τὸν Ἰωάννην τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου· οἱ ὁποῖοι ἦταν σύντροφοι μὲ τὸν Σίμωνα· ϗ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· μὴν φοβᾶσαι· ἀπὸ τώρα ϗ ὀμπροστὰ θέλεις πιάνει ἀνθρώπους ζωντανούς.

11 Καὶ ὡσὰν ἔβγαλαν τὰ καΐκια εἰς τὴν γῆν, τὰ ἀφήκαν ὅλα ϗ τοῦ ἀκολούθησαν.

12 Καὶ μίαν φορὰν εὑρισκόμενος εἰς μίαν πόλιν, ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος γεμάτος λέπρα, ϗ ὡσὰν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἔπεσε κατὰ πρόσωπον ϗ τὸν ἐπαρακάλει λέγοντας· αὐθέντη, ἐὰν θέλῃς δύνεσαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἅπλωσε τὸ χέρι του ϗ τὸν ἐπίασε· ϗ εἶπε, θέλω, καθαρίσου· ϗ παρευθὺς ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τοῦ ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἰπῇ κανενὸς τίποτες, ἀλλὰ τοῦ εἶπε, πήγαινε δεῖξε τοῦ λόγου σου εἰς τὸν ἱερέα· ϗ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου διὰ τὸν καθαρισμόν σου· καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν αὐτωνῶν.

15 Καὶ ἡ φήμη του περισσότερον ἐπήγαινε τριγύρου ϗ ἐμαζώνουνταν ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκούουν, ϗ νὰ ἰατρεύουνται ἀπ' αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀσθένειαις τους.

16 Ἀμὴ αὐτὸς ἐπαραμέρεζεν εἰς ἐρημίαις ϗ ἐπροσεύχετον.

17 Καὶ ἔγινε μίαν τῶν ἡμερῶν ϗ αὐτὸς ἐδίδασκε· ϗ ἐκάθουνταν οἱ Φαρισαῖοι ϗ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθασιν ἀπὸ κάθε τόπον τῆς Γαλιλαίας ϗ Ἰουδαίας ϗ Ἱερουσαλήμ· ϗ δύναμις τοῦ Κυρίου ἦτον, εἰς τὸ νὰ ἰατρεύωνται αὐτοί.

18 Καὶ νά, ϗ (ἔρχονται) ἄνδρες ϗ ἐσήκωναν ἄνθρωπον ἀπάνω εἰς κρεβάτι, ὁ ὁποῖος ἦτον παραλυτικός· ϗ ἐγύρευαν νὰ τὸν ἐμπάσουν μέσα, ϗ νὰ τὸν βάλουν ὀμπροστά του.

19 Καὶ ἔσοντας νὰ μὴν εὕρουν ἀπὸ ποῦ νὰ τὸν ἐμπάσουν διὰ τὸν ὄχλον, ἀνέβηκαν ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα· καὶ ἀπὸ τὰ κεραμίδια, τὸν ἐκατέβασαν μαζὶ μὲ τὸ κρεβάτι εἰς τὴν μέσην καὶ ἔβαλάν τον ὀμπροστὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν· εἶπεν εἰς τὸν παράλυτον· ἄνθρωπε, σοῦ εἶναι συγχωρημέναις οἱ ἁμαρτίαις σου.

21 Καὶ ἀρχίσασιν οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι νὰ διαλογίζουνται, καὶ νὰ λέγουν· τίς εἶναι ἐτοῦτος ὁποῦ βλασφημᾶ; τίς δύναται νὰ συγχωρέσῃ ἁμαρτίαις, παρὰ μόνος ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τοὺς διαλογισμούς τους, ἀποκρίθη καὶ τοὺς εἶπε· τί διαλογίζεσθε μέσα εἰς ταῖς καρδίαις σας;

23 Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῇ τινὰς, σοῦ εἶναι συγχωρημέναις οἱ ἁμαρτίαις σου, ἢ νὰ εἰπῇ, σήκω ἀπάνω καὶ περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίαις ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, λέγει εἰς τὸν παράλυτον· ἐσένα λέγω, σήκω. καὶ σηκώνοντας τὸ κρεβάτι σου, σύρε εἰς τὸ σπίτι σου.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ὀμπροστά τους καὶ ἐσήκωσεν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκείτετον μέσα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι του εὐχαριστῶντας τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι φόβον λέγοντες, ὅτι σήμερον εἴδαμεν παράδοξα.

27 Καὶ ὕστερον ἐβγῆκεν ἔξω καὶ εἶδεν ἕνα κουμερκιάρην τὸ ὄνομά του Λευΐ, ὁποῦ ἐκάθετον εἰς τὸ κουμέρκι· καὶ εἶπέν του ἀκολούθα με.

28 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνοντας ὅλα ἐσηκώθη καὶ τὸν ἀκολούθησε.

29 Καὶ ὁ Λευΐς τοῦ ἔκαμε μεγάλην φιλίαν εἰς τὸ σπίτι του· καὶ ἦταν ὄχλος πολὺς τῶν κουμερκιάρων, καὶ ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἐκάθουνταν εἰς τὸ τραπέζι μετ' αὐτούς.

30 Καὶ ἐγόγγυζαν οἱ Γραμματεῖς τους καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰς τοὺς μαθητάδες του καὶ ἔλεγαν· διατί τρώγετε καὶ πίνετε μὲ τοὺς τελώνας καὶ ἁμαρτωλούς;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν, ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι γεροὶ δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ οἱ ἀσθενημένοι.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, νὰ μετανοήσουν.

33 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· διατί οἱ μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ κάμνουν δεήσες, καὶ οἱ μαθητάδες τῶν φαρισαίων ὁμοίως, καὶ οἱ ἐδικοί σου τρώγουν καὶ πίνουν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· μ[illegible]α ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε νὰ νηστεύουν οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτούς.

35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθει ἡμέραις ὅταν παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε ἐκείναις ταῖς ἡμέραις θέλουν νηστεύσει.

36 Καὶ εἶπέν τους καὶ μίαν παραβολήν· ὅτι κανένας ἄνθρωπος δὲν βάνει μπάλωμα καινούργιον, εἰς ροῦχον παλαιόν· εἰδὲ μὴ καὶ τὸ καινούργιον σχίζει, καὶ εἰς τὸ παλαιὸν δὲν συμφω-

νεῖ τὸ μπάλωμα τὸ καινούρι-
ον.
37 Καὶ μὴ ᾖ κανένας βάλ-
λει κρασὶ νέον εἰς ἀσκία πα-
λαιά· εἰδὲ μὴ τὸ νέον κρασί,
ϗ τὰ ἀσκία θέλει σπάσει· ϗ
τὸ κρασὶ θέλει χυθεῖ, ϗ τὰ
ἀσκία χαλοῦσι.
38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ κά-
μει χρεία νὰ τὸ βάλλομεν εἰς
καινούρια ἀσκία διὰ νὰ φυ-
λαχθοῦσι ϗ τὰ δύο.
39 Καὶ μὴ ᾖ κανένας ὁποῦ
πίνει παλαιὸν κρασὶ εὐθὺς θέ-
λει καινούριον· διατὶ λέγει ὁ
παλαιὸς εἶναι καλύτερος.

Κεφ. ς΄. 6.

ΚΑΙ τὸ πρῶτον σάββατον,
ἀπὸ τὴν δεύτερην ἡμέ-
ραν τοῦ πάσχα, ἔτυχε ϗ ἐπέ-
ρασαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ σπαρ-
τά· ϗ οἱ μαθητάδες του, ἀνα-
σποῦσαν στάχυα ϗ τὰ ἔτριβαν
μὲ τὰ χέρια τους ϗ ἔτρωγαν.
2 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς φα-
ρισαίους τοὺς εἶπαν· διατὶ κά-
μνετε ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν πρέπει
νὰ γίνεται τὸ σάββατον.
3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη
ϗ τοὺς εἶπεν· οὐδὲ τοῦτο δὲν ἀ-
νεγνώσετε, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ
Δαβίδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς
ϗ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζί του.
4 Πῶς ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπί-
τι τοῦ Θεοῦ, ϗ ἐπῆρε ϗ ἔφαγε
τὰ ψωμία τῆς προθέσεως· ϗ
ἔδωκε ϗ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μα-
ζί του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν ἐ-
ξουσίαν νὰ τὰ φάσιν ἄλλοι πα-
ρὰ μοναχὰ οἱ ἱερεῖς.
5 Καὶ ἔλεγέ τους, ὅτι ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐθέντης
ϗ τοῦ σαββάτου.
6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββα-
το ἔτυχε νὰ ἔμπῃ μέσα εἰς
τὴν συναγωγήν, ϗ ἐδίδα-
σκε· ϗ ἦτον ἐκεῖ ἕνας ἄνθρω-
πος, ϗ τὸ ἐδικόν του τὸ χέρι τὸ δε-
ξιὸν ἦτον ξηρόν.
7 Καὶ τὸν ἐπαραφύλαγαν οἱ
γραμματεῖς ϗ οἱ φαρισαῖοι,
ἂν τὸν ἰατρεύσῃ τὸ σάββατο·
διὰ νὰ εὕρουν κατηγορίαν ἐναν-
τίον του.
8 Ἀμὴ αὐτὸς ἤξευρε τοὺς
διαλογισμούς των, ϗ εἶπεν εἰς
τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ εἶχε τὸ χέρι
του ξηρόν, σήκω ἀπάνω ϗ στά-
σου εἰς τὴν μέσην· ϗ ἐκεῖ-
νος σηκωνόμενος ἐστάθη·
9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τοὺς
εἶπε· θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἕ-
να λόγον· τί πρέπει τὰ σάβ-
βατα, νὰ κάμνῃ κανεὶς, καλὸν,
ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ψυχήν, ἢ
νὰ τὴν χαλάσῃ.
10 Καὶ συκώνοντας τὰ μά-
τιά του νὰ ἰδῇ ὅλους τριγύρω,
εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον,
ἅπλωσε τὸ χέρι σου· ϗ ἐκεῖ-
νος τὸ ἅπλωσε· ϗ ἀποκατα-
στάθη τὸ χέρι του γερὸν ὡσὰν ϗ
τὸ ἄλλον.
11 Καὶ αὐτοὶ ἐγέμισαν μα-
νίαν ϗ ἐσυντύχαιναν ἀνάμε-
σά τους τί νὰ ἤθελαν κάμει τὸν
Ἰησοῦν.
12 Καὶ τὲς ἡμέραις ἐκείναις
ἐβγῆκεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προ-
σευχηθῇ, ϗ ἐνυκτέρευεν εἰς τὴν
προσευχὴν τοῦ Θεοῦ,
13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν
ἐκάλεσε τοὺς μαθητάδες του,
ϗ ἐδιάλεξεν ἀπ᾽ αὐτοὺς δώ-
δεκα, τοὺς ὁποίους ϗ ἀποστόλους
ὠνόμασε.
14 Σίμωνα τὸν ὁποῖον ὠνό-
μασε Πέτρον· ϗ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφόν του. Ἰάκωβον, ϗ Ἰω-
άννην· Φίλιππον, ϗ Βαρθο-
λομαῖον.
15 Ματθαῖον, ϗ Θωμᾶν
Ἰάκωβον

Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου· καὶ
Σίμωνα τὸν ὁποῖον ἐκράζαν ζη-
λωτήν·
16 Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰακώ-
βου, καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώ-
την, ὁ ὁποῖος ἔγινε προδό-
της.
17 Καὶ κατεβένοντας μετ'
αὐτοὺς ἐστάθη εἰς ἕνα τόπον ὁ-
ποῦ ἦτον κάμπος, καὶ ὄχλος
τῶν μαθητάδων του· καὶ πολὺ πλῆ-
θος τοῦ λαοῦ, ἀπὸ ὅλην τὴν
Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ·
καὶ ἀπὸ τὸ περιγιάλιον τῆς Τύ-
ρου καὶ τῆς Σιδῶνος, οἱ ὁποῖοι
ἦλθαν νὰ τὸν ἀκούσουν, καὶ νὰ ἰ-
ατρευθοῦσιν ἀπὸ τὰς ἀρρωστίαις
τους.
18 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπει-
ράζουνταν ἀπὸ πνεύματα ἀκά-
θαρτα ἤρχουνταν καὶ ἐθεραπεύ-
ουνταν.
19 Καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐ-
ζήτει νὰ τὸν πιάσῃ, ὅτι δυνά-
μις ἐβγαῖνεν ἀπ' αὐτόν, καὶ ἰά-
τρευεν ὅλους.
20 Καὶ αὐτὸς σηκώνοντας τὰ
μάτια του εἰς τοὺς μαθητάδες
του, ἔλεγε· καλότυχοι ἐσεῖς οἱ
πτωχοί, ὅτι ἰδική σας εἶναι ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21 Καλότυχοι εἶσθε ἐσεῖς ὁ-
ποῦ πεινᾶτε τώρα, ὅτι θέλετε
χορτάσει· καλότυχοι εἶσθε ἐ-
σεῖς ὁποῦ κλαίετε τώρα, ὅτι
θέλετε γελάσει.
22 Καλότυχοι θέλετε εἶσθαι,
ὅταν σᾶς μισοῦσιν οἱ ἄνθρω-
ποι καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίζουν καὶ
σᾶς ὀνειδίσουν, καὶ βγάλουν τὸ
ὄνομά σας ὡς κακὸν διὰ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου.
23 Χαρεῖτε ἐκείνην τὴν ἡ-
μέραν καὶ πηδᾶτε· διατὶ νά,
ἡ πληρωμή σας εἶναι πολλὴ εἰς
τὸν οὐρανόν· διατὶ τὰ ὅμοια ἔ-
καμαν οἱ πατέρες τους εἰς τοὺς
προφήτας.
24 Ὅμως ἀλίμονον εἰς ἐ-
σᾶς τοὺς πλουσίους, ὅτι ἐπήρε-
τε τὴν παρηγορίαν σας.
25 Ἀλίμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς
χορτάτους, ὅτι θέλετε πεινάσει·
ἀλίμονον εἰς ἐσᾶς ὁποῦ γελᾶτε
τώρα, ὅτι θέλετε λυπηθεῖ καὶ
θέλετε κλαύσει.
26 Ἀλίμονον εἰς ἐσᾶς ὅταν
σᾶς καλολογοῦσιν ὅλοι οἱ ἄν-
θρωποι, διατὶ τὰ ὅμοια ἔκα-
μαν εἰς τοὺς ψευδοπροφήτας
οἱ πατέρες τους.
27 Ἀλλὰ λέγω εἰς ἐσᾶς ὁ-
ποῦ ἀκούετε· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐ-
χθρούς σας· κάμνετε καλὸν εἰς
ἐκείνους ὁποῦ σᾶς μισοῦσιν.
28 Εὐλογεῖτε ἐκείνους ὁποῦ
σᾶς καταρῶνται· παρακαλεῖ-
τε διὰ ἐκείνους ὁποῦ σᾶς πει-
ράζουν.
29 Ἐκεῖνος ὁποῦ σοῦ κτυ-
πήσει εἰς τὸ ἕνα μάγουλον γύ-
ρισέ του καὶ τὸ ἄλλον· καὶ ὅποιος
παίρει τὸ ῥοῦχόν σου ἄφησέ του καὶ
τὸ πουκάμισόν σου.
30 Καὶ πᾶσα ἕνα ὁποῦ σοῦ
ζητᾷ, δίδε· καὶ ἀπ' ἐκεῖνον ὁ-
ποῦ παίρνει τὰ ἐδικά σου, μὴν
τὰ ζητᾷς ὀπίσω.
31 Καὶ καθὼς θέλετε διὰ
νὰ σᾶς κάμνουν οἱ ἄνθρωποι,
ἔτζι κάμνετε καὶ ἐσεῖς εἰς ἐκεί-
νους.
32 Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε ἐκείνους
ὁποῦ σᾶς ἀγαποῦσι, τί χάριν
ἔχετε; διατὶ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀγαποῦσι ἐκείνους ὁποῦ τοὺς ἀ-
γαποῦν.
33 Καὶ ἂν κάμνετε καλὸν εἰς
ἐκείνους ὁποῦ σᾶς κάμνουν καλόν,
τί χάριν ἔχετε; διατὶ καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ αὐτὸ κάμνουσι.
34 Καὶ ἐὰν δανείζετε εἰς ἐ-

κείνους

κεῖνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχετε
θάῤῥος νὰ τὰ πάρετε πάλιν,
τί χάριν ἔχετε; διατὶ καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δα-
νείζουσι, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὰ
ἴσα.

35 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ κάμνετέ
τους καλὸν καὶ δανείζετε, καὶ μὴν
ἐλπίζετε τίποτες ἀπὸ τοῦτο· καὶ
θέλει εἶσθαι ἡ πληρωμή σας
πολλή, καὶ θέλετε γένει υἱοὶ τοῦ
ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀγα-
θὸς εἰς τοὺς ἀχαρίστους καὶ πο-
νηρούς.

36 Γένεσθε λοιπὸν καὶ ἐσεῖς
ἐλεήμονες καθὼς εἶναι ἐλεήμων
καὶ ὁ πατέρας σας·

37 Μὴν κρίνετε καὶ δὲν θέ-
λετε κριθεῖ· καὶ μὴν κατακρί-
νετε καὶ δὲν θέλετε κατακριθεῖ·
συγχωρᾶτε καὶ θέλετε συγχω-
ρεθεῖ.

38 Δίνετε καὶ θέλει σᾶς δω-
θεῖ· μέτρον καλὸν καὶ πατημέ-
νον καὶ σεισμένον, καὶ ὁποῦ νὰ
χύνεται θέλουν σᾶς δώσει εἰς
τὸν κόρφον σας· διατὶ μὲ τὸ
αὐτὸ μέτρον ὁποῦ μετρᾶτε,
θέλει μετρηθεῖ καὶ εἰς ἐσᾶς.

39 Καὶ εἶπέν τους καὶ μίαν
παραβολήν, μήπως ἠμπορεῖ ὁ
τυφλὸς νὰ δείχνῃ τὴν στράτα
τοῦ τυφλοῦ, δὲν θέλουσι πέσει καὶ
οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς πα-
ραπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν
του· ἀμὴ κάθε μαθητὴς τε-
λειωμένος, θέλει εἶσθαι ὡσὰν
ὁ διδάσκαλός του.

41 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυ-
λαράκι ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι
τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ τὸ παλούκι ὁ-
ποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι σου δὲν τὸ
βάνεις εἰς τὸν νοῦν σου;

42 Ἢ πῶς ἠμπορεῖς νὰ εἰ-
πῇς τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἀδελφέ,
ἄφες με νὰ βγάλω τὸ ξυλα-
ράκι ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸ μάτι-
σου; καὶ ἐσὺ δὲν βλέπεις τὸ
παλούκι ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸ μά-
τι σου· ὑποκριτά, βγάλε πρῶ-
τα τὸ παλούκι ὁποῦ ἔχεις εἰς
τὸ μάτι σου· καὶ ὕστερα θέλεις
ἰδῇ νὰ βγάλῃς τὸ ξυλαράκι
ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου.

43 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα
δένδρον καλὸν ὁποῦ νὰ κάμνῃ
καρπὸν σάπιον· μηδὲ δένδρον
σάπιον, ὁποῦ νὰ κάμνῃ καλὸν
καρπόν.

44 Διατὶ κάθε δένδρον ἀ-
πὸ τὸν καρπόν του γνωρίζεται·
διατὶ ἀπὸ τὰ ἀγκάθια δὲν
μαζώνουσι σύκα· οὐδὲ ἀπὸ τοὺς
βάτους τρυγοῦσι σταφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς
καρδίας του, βγάνει τὸ ἀγαθόν·
καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀπὸ
τὸν πονηρὸν θησαυρὸν τῆς καρ-
δίας του, βγάνει τὸ πονηρόν·
διατὶ ἀπὸ τὰ περισσεύματα
τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

46 Τί με κράζετε, αὐθέν-
τη, αὐθέντη, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ
λέγω δὲν κάμνετε;

47 Κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ
ἔρχεται εἰς ἐμένα καὶ ἀκούει τὰ
λόγιά μου καὶ τὰ κάμνει, νά,
σᾶς δείξω τίνος ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὅμοιος ἀνθρώ-
που ὁποῦ οἰκοδομεῖ σπίτι, ὁ ὁ-
ποῖος ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ
ἔβαλε θεμέλιον ἀπάνω εἰς τὴν
πέτραν, καὶ ὅταν ἔγινε πλημ-
μύρα, ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς
τὸ σπίτι ἐκεῖνο, καὶ δὲν ἠμ-
πόρεσε νὰ τὸ σαλέψῃ, δια-
τὶ ἦτον θεμελιωμένον εἰς τὴν
πέτραν.

49 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀ-
κούει καὶ δὲν κάμνει, ὁμοιάζει
ἕνα ἄνθρωπον ὁποῦ ἔκτισε τὸ
σπίτι του ἀπάνω εἰς τὴν γῆν
χωρὶς θεμέλιον· τὸ ὁποῖον τὸ
ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς, καὶ πα-
ρευθὺς ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμον
τοῦ σπιτίου ἐκείνου ἔγινε μεγά-
λον.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐπειδὴ ἐτελίωσεν ὅλα του
τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ
λαοῦ, ἐμπῆκεν εἰς τὴν Καπερ-
ναούμ.
2 Καὶ κάποιου ἑκατοντάρ-
χου δοῦλος ἦτον ἄῤῥωστος, καὶ
ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸ ὁποῖον
εἶχεν ὁ αὐθέντης του πολλὰ ἀ-
κριβόν.
3 Καὶ ὡσὰν ἄκουσε διὰ τὸν
Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τοὺς
πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων νὰ
τὸν παρακαλέσουν διὰ νὰ πά-
γῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δοῦλόν του.
4 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν ἐπῆγαν
εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐπαρακαλοῦσαν
μὲ μεγάλην σπουδὴν, λέγον-
τες, ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ τοῦ κά-
μῃς τὴν χάριν αὐτήν.
5 Διατὶ ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος
μας, καὶ τὸ συναγώγιμάς αὐ-
τὸς τὸ ἔκαμε.
6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγαινε μα-
ζὶ μετ' αὐτοὺς, καὶ ὥρα μά-
λα δὲν ἦτον μακρὰ ἀπὸ τὸ
σπίτι, καὶ ἔπεμψεν ἄλλους φί-
λους ὁ ἑκατόνταρχος λέγον-
τάς του, αὐθέντη, μὴν πειρά-
ζεσαι· διατὶ δὲν εἶμαι ἄξιος
νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ σπίτι μου.
7 Διὰ τοῦτο οὐδὲ τοῦ λόγου
μου δὲν ἔκρινα ἄξιον νὰ ἔλθω
εἰς ἐσένα, ἀλλὰ εἰπὲ μοναχὰ
λόγον καὶ θέλει ἰατρευθεῖ ὁ δου-
λευτής μου.
8 Διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄν-
θρωπος ὁποῦ εἶμαι ἀπὸ κά-
τω εἰς ἐξουσίαν ὑποτασσόμενος,
καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ ἀπὸ κάτω μου
στρατιώτας, καὶ λέγω εἰς τοῦτον
σύρε, καὶ πηγαίνει, καὶ εἰς ἄλλον
ἔλα καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δου-
λευτήμου κάμε τοῦτο, καὶ τὸ
κάμνει.
9 Καὶ ὡσὰν ἄκουσεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐτοῦτα, τὸν ἐθαύμασε· καὶ
ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος ὁποῦ
τοῦ ἀκολούθα καὶ εἶπεν· λέγω
σας ὅτι οὐδὲ εἰς τὸ γένος τοῦ
Ἰσραὴλ δὲν εὕρηκα τόσην με-
γάλην πίστιν.
10 Καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω οἱ
ἀπεσταλμένοι εἰς τὸ σπίτι καὶ
εὕρηκαν τὸν ἀσθενημένον δοῦλον
γερόν.
11 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐπῆγεν εἰς μίαν πόλιν ὁποῦ τὴν
ἔλεγαν Ναΐν· καὶ μαζὶ μετ'
αὐτὸν ἐπάγαιναν καὶ μαθητάδες
ἀρκετοὶ, καὶ ὄχλος πολύς.
12 Καὶ ὡσὰν ἐσίμωσεν εἰς
τὴν πόρταν τῆς πόλεως, ναὶ, καὶ
ἐβγάνασιν ἕνα ἀπεθαμμένον ὁ
ὁποῖος ἦτον υἱὸς μονογενὴς τῆς
μάνας του· καὶ ἐκείνη χήρα· καὶ
ὄχλος ἀρκετὸς τῆς πόλεως ἦ-
τον μαζὶ μετ' αὐτήν.
13 Καὶ ὡσὰν τὴν ἴδεν ὁ
Κύριος τὴν ἐσπλαγχνίσθη,
καὶ λέγει της, μὴν κλαίῃς.
14 Καὶ ἐπῆγε κοντὰ καὶ
ἔπιασε τὸ κρεβάτι, καὶ ἐκεῖνοι
ὁποῦ τὸ ἐβάσταζαν ἐστάθηκαν·
καὶ εἶπε εἰς τὸν ἀπεθαμμένον· ὦ
νεανίσκε, ἐσένα λέγω, σήκω ἀ-
πάνω·
15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη
καὶ ἐκάθισε καὶ ἄρχισε νὰ λα-
λῇ, καὶ ἔδωκέν τον τῆς μάνας του.
16 Καὶ φόβος μεγάλος
τοὺς ἔπιασεν ὅλους, καὶ ἐδόξα-
ζαν τὸν Θεὸν, λέγοντες, ὅτι μέ-

ζας προφήτης ἐσηκώθη εἰς τὸ
γλύοσμας· καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπε-
σκέψατο τὸν λαόν του.
17 Καὶ ἡ φήμη ἐτούτη ἐβ-
γῆκεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν
διὰ λόγου του καὶ εἰς ὅλα τὰ πε-
ρίχωρα.
18 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰωάν-
νην οἱ μαθητάδες του, διὰ ὅλα
ἐτοῦτα· καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπροσκά-
λεσε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάδες
του,
19 Καὶ τοὺς ἔπεμψε εἰς τὸν
Ἰησοῦν νὰ τοῦ εἰποῦν· ἐσὺ εἶσαι
ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ,
ἢ ἄλλον ἀπαντέχομεν;
20 Καὶ παγαίνοντας οἱ ἄν-
δρες εἰς αὐτὸν τοῦ εἶπαν· ὁ Ἰ-
ωάννης ὁ βαπτιστὴς μᾶς ἔστει-
λεν εἰς ἐσένα, καὶ λέγει· ἐσὺ
εἶσαι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ
ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντέχομεν;
21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν
ἰάτρευσε πολλοὺς ἀπὸ ἀσθένει-
αις καὶ ἀπὸ μάστιγας καὶ ἀπὸ
πνεύματα ἀκάθαρτα· καὶ πολ-
λοὺς τυφλοὺς τοὺς ἐχάρισε τὸ
φῶς τους.
22 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπέν τους. σύρτε καὶ εἰπέτε εἰς
τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνα ὁποῦ ἴδετε,
καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκούσετε· ὅτι
τυφλοὶ βλέπουσι· κουτζοὶ πε-
ριπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζον-
ται· κουφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ
ἀνασταίνονται· πτωχοὶ εὐαγγε-
λίζονται.
23 Καὶ καλότυχος εἶναι ἐ-
κεῖνος ὁποῦ δὲν σκανδαλισθῇ
εἰς ἐμένα.
24 Καὶ ὡσὰν ἐδιέβηκαν οἱ
μαντατοφόροι τοῦ Ἰωάννου, ἄρ-
χισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον δι-
ὰ τὸν Ἰωάννην· τί ἐβγήκετε εἰς
τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε; καλάμι
ὁποῦ κουνιέται ἀπὸ τὸν ἄνεμον.
25 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰ-
δῆτε; ἄνθρωπον ἐνδυμένον
μὲ μαλακὰ ῥοῦχα; νὰ ἐκεῖνοι
ὁποῦ φοροῦσιν ὄμορφα ῥοῦχα καὶ
τρυφοῦσιν, εἶναι εἰς τὰ σπίτια
τῶν βασιλέων.
26 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰ-
δῆτε; προφήτην; ναὶ σᾶς λέ-
γω, καὶ περισσότερον προφήτου.
27 Ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος
διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη, νὰ ἐγὼ
ὁποῦ στέλλω τὸν μαντατοφόρον μου
ὀμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπόν σου·
ὁ ὁποῖος θέλει κατασκευάσει
τὴν στράταν σου ὀμπροστά σου.
28 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι εἰς
ἐκείνους ὁποῦ ἐγεννήθηκαν ἀπὸ
γυναίκαις μεγαλίτερος προ-
φήτης δὲν εἶναι κανένας, παρὰ
ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής. ἀμὴ ὁ
μικρότερος εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλίτερος ἀπ'
αὐτόν.
29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσὰν
τὸ ἤκουσεν, καὶ οἱ τελῶναι ἐδι-
καίωσαν τὸν Θεόν· μὲ τὸ νὰ
ἐβαπτίσθηκαν τὸ βάπτισμα τοῦ
Ἰωάννου.
30 Ἀμὴ οἱ φαρισαῖοι καὶ
οἱ νομικοὶ ἀθέτησαν τὴν βου-
λὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς λόγους του
μὲ τὸ νὰ μὴν βαπτισθοῦσιν
ἀπ' αὐτόν.
31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς μὲ
τί λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει τοὺς
ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ἐτούτης
καὶ τί ὁμοιάζουσιν;
32 Ὁμοιάζουσι παιδία ὁ-
ποῦ κάθουνται εἰς τὸ παζάρι, καὶ
κράζουσιν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον καὶ
λέγουσιν, σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν
ἐχορέψετε· σᾶς ἐμυρολογήσα-
μεν, καὶ δὲν ἐκλαύσετε.
33 Διατί, ἦλθεν ὁ Ἰωάννης
ὁ βαπτιστής, μήτε τρώγον-
τας ψωμί, μήτε πίνοντας κρα-

σί

σι, καὶ λέγετε δαιμόνιον ἔχει.
34 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που, καὶ τρώγει καὶ πίνει, καὶ λέ-
γετε· νά, ἄνθρωπος φαγὸς
καὶ κρασοπινᾶς, φίλος κουμερ-
κιαρέων καὶ ἁμαρτωλῶν.
35 Ἀλλὰ ἐδικαιώθη ἡ σο-
φία ἀπὸ ὅλα της τὰ παιδία.
36 Καὶ κάποιος ἀπὸ τοὺς
φαρισαίους τὸν ἐπαρακάλει νὰ
φάγῃ μαζὶ μετ' αὐτόν· καὶ ἐ-
πῆγεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ φαρι-
σαίου καὶ ἐκάθισε.
37 Καὶ νὰ καὶ μία γυναῖ-
κα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ
ὁποία ἦτον ἁμαρτωλή, καὶ ἔ-
μαθε πῶς ἐκάθετον εἰς τὴν
τράπεζαν, εἰς τὸ σπίτι τοῦ φα-
ρισαίου· καὶ ἐπῆρε ἕνα κανὶ μύ-
ρον.
38 Καὶ ἐστάθη ὀπίσω τοῦ Ἰη-
σοῦ καὶ ἔκλαιεν, καὶ ἄρχισε νὰ
βρέχῃ τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ
μὲ τὰ δάκρυά της· καὶ μὲ τὰ
μαλλία τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσφού-
γγιζε· καὶ ἐκαταφίλειε τὰ πο-
δάριά του καὶ τὰ ἄλειφε μύρον.
39 Καὶ ὁ φαρισαῖος ἐκεῖ-
νος ὁποῦ τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὸ
σπίτι του, ὡσὰν ἴδεν, εἶπε μέ-
σα του λέγοντας· ἐτοῦτος ὁ ἄν-
θρωπος, ἂν ἦτον προφήτης
ἤθελε γνωρίσει ποία εἶναι καὶ τί
λογῆς γυναῖκα εἶναι ὁποῦ τὸν πι-
άνει, ὅτι εἶναι ἁμαρτωλή.
40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ λέγει του, ὦ Σίμων, κάτι ἔ-
χω νὰ σοῦ εἰπῶ· λέγει ὁ Σί-
μων, διδάσκαλε εἰπές.
41 Δύο χρεωφειλέται, ἐ-
χρεωστοῦσαν κάποιου δανειστοῦ·
ἕνας ἐχρεώστει πεντακόσια
δηνάρια· καὶ ὁ ἄλλος πενῆν-
τα.
42 Καὶ διὰ νὰ μὴν ἔχουν
οἱ δύο νὰ τὰ δώσουν, τὰ ἐ-
χάρισε καὶ τῶν δύο· εἰπέ μου
λοιπὸν ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο τους
θέλει τὸν ἀγαπήσει περισσότε-
ρον;
43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων καὶ
εἶπε, λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος ὁ-
ποιοῦ αὐτὸς ἐχάρισε τὸ πε-
ρισσότερον· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶ-
πε, καλὰ τὸ ἔκρινες;
44 Καὶ γυρίζοντας εἰς τὴν
γυναῖκα, λέγει εἰς τὸν Σίμωνα·
βλέπεις ἐτούτην τὴν γυναῖ-
κα; ἐγὼ ἐμπῆκα εἰς τὸ σπίτι-
σου, καὶ (κἂν) νερὸν εἰς τὰ πο-
δάριά μου δὲν ἔχυσες, καὶ ἐτοῦ-
τη μὲ τὰ δάκρυά της ἔβρεξε
τὰ ποδάριά μου, καὶ μὲ τὰ μα-
λία τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσφού-
γγισε.
45 Ἐσὺ δὲν με ἐφίλησες,
καὶ ἐτούτη ἀπὸ τὴν ὥραν ὁποῦ
ἐμπῆκα, δὲν ἔλειψε νὰ φιλῇ
τὰ ποδάριά μου.
46 Ἐσὺ μὲ λάδι τὸ κεφά-
λι μου δὲν τὸ ἄλειψες, καὶ ἐτού-
τη ἄλειψε μὲ μύρον τὰ πο-
δάριά μου.
47 Διὰ τούτην τὴν ἀφορ-
μὴν σοῦ λέγω, εἶναι συγχω-
ρημέναις αἱ ἁμαρτίαις της αἱ
πολλαῖς, ὅτι ἀγάπησεν πολύ·
ἀμὴ ὅποιος συγχωρᾶται ὀ-
λίγον, ὀλίγον ἀγαπᾷ.
48 Καὶ εἶπέν της, συγχω-
ρημέναις εἶναι αἱ ἁμαρτίαις-
σου.
49 Καὶ ἄρχισαν ἐκεῖνοι ὁ-
ποῦ ἐκάθουντον μαζὶ νὰ λέγουν
μέσα τους, τί ἄνθρωπος εἶναι
ἐτοῦτος ὁποῦ συγχωρᾷ ἁμαρ-
τίαις;
50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα
εἶπεν, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· σύ-
ρε εἰς τὸ καλόν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐπεριπάτει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ χώραν εἰς χώραν· καὶ ἐκήρυττε καὶ εὐαγγέλιζε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθητάδες μαζί του.

2 Καὶ κάποιαις γυναῖκες, αἱ ὁποίαις ἰατρεύθηκαν ἀπὸ πνεύματα πονηρὰ καὶ ἀσθένειαις· ἡ Μαρία ὁποῦ ἐκράζετον Μαγδαληνή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐγήκασιν ἑπτὰ δαιμόνια,

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυναῖκα τοῦ Χουζᾶ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐπίτροπος τοῦ Ἡρώδου· καὶ ἡ Σουσάννα καὶ ἄλλαις πολλαῖς αἱ ὁποίαις τὸν ἐδιακονοῦσαν ἀπὸ τὰ πράγματά τους.

4 Καὶ ἔσοντας νὰ συντρέχῃ πολὺς ὄχλος, καὶ νὰ πηγαίνουσιν εἰς αὐτὸν ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν εἰς ταῖς πόλαις, εἶπε μὲ παραβολήν.

5 Εὐγῆκεν ἔξω ὁ σπορεὺς διὰ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον του· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔσπερνεν, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν στράταν καὶ ἐκαταπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἐκατάφαγαν.

6 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέτραν, καὶ ἀφόντις ἐφύτρωσεν ἐξεράθη, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ὑγρασίαν.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν μέσα εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ μὲ τὸ νὰ φυτρώσουν μαζὶ τὰ ἀγκάθια τὸ ἔπνιξαν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσε εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα διδάσκοντας ἐφώναζεν· ὁποῖος ἔχει αὐτία διὰ νὰ ἀκούει, ἂς ἀκούει·

9 Καὶ οἱ μαθητάδες του τὸν ἐρωτοῦσαν καὶ ἔλεγαν· τί θέλει νὰ εἰπῇ ἡ παραβολὴ ἐτούτη;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐσᾶς ἐδώθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς λαλῶ μὲ παραβολαῖς· διὰ νὰ μὴν βλέπουσιν βλέποντες, καὶ ἀκούοντες νὰ μὴν ἀκούουσι.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ ἐτούτη εἶναι· ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν στράταν εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκοῦν· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ σηκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν τους, διὰ νὰ μὴν πιστεύσουν καὶ σωθοῦσι.

13 Καὶ οἱ ἄλλοι ὁποῦ εἶναι ἐσπαρμένοι εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκούσουν, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον ἀμὴ ἐτοῦτοι ῥίζαν δὲν ἔχουσιν, οἱ ὁποῖοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι· καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμὸς μακριώνουσι.

14 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἄκουσαν τὸν λόγον καὶ ἀπὸ τὲς φροντίδες τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτον, καὶ ἀπὸ ταῖς ἡδοναῖς τῆς ζωῆς, πνίγονται καὶ δὲν τελεσφοροῦσι.

15 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούσουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατοῦσι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθήν, καὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν καρποφοροῦσι.

16 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει τὸν λύχνον καὶ τὸν σκεπάζει μὲ ἀγγεῖον· ἢ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὴν κλίνην, ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέ-

πουν

πουν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμπαίνουν.

17 Διατὶ δὲν εἶναι κρυμμένον, κρυφὸν ὁποῦ νὰ μὴν φανερωθῇ, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὁποῦ νὰ μὴν γνωρισθῇ, καὶ νὰ ἔβγῃ εἰς τὸ φανερόν.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διατὶ ὅποιος ἔχει (τίποτες χάρισμα) θέλει τοῦ δοθεῖ καὶ ἄλλο περισσότερον· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει (χάρισμα,) καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ φαίνεται πῶς νὰ ἔχῃ θέλει παρθεῖ ἀπ' αὐτόν.

19 Καὶ ἐπήγασιν εἰς αὐτὸν ἡ μάνα του καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὸν σμίξουν ἀπὸ τὸ πλῆθος.

20 Καὶ κάποιοι τοῦ εἶπαν, ὅτι ἡ μάνα σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκουνται ἔξω καὶ θέλουν νὰ σὲ ἰδοῦν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπέν τους, ἡ μάνα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου ἐτοῦτοι εἶναι ὁποῦ ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν κάμουν.

22 Καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐσέβη μέσα εἰς καράβι καὶ οἱ μαθηταῖς του μαζί· καὶ εἶπέν τους, ἂς περάσωμεν πέρα ἀπὸ τὴν λίμνην καὶ ἐσηκώθηκαν.

23 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἀρμένιζαν ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμήθη, καὶ ἐκατέβη ἀνεμοστρόφιλο εἰς τὴν λίμνην καὶ τὸ καράβι ἐγέμιζε καὶ ἐκινδυνεῦαν.

24 Καὶ οἱ μαθηταῖς ἐπῆγαν κοντά, καὶ τὸν ἐξύπνισαν λέγοντες, διδάσκαλε, διδάσκαλε, χανόμεστε· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, καὶ ἐπαύσαν, καὶ ἔγινε γαλήνη·

25 Καὶ εἶπέν τους, ποῦ εἶναι ἡ πίστις σας; καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τους ἐθαύμασαν, λέγοντες ἀναμεταξύ τους· τίς εἶναι λοιπὸν ἐτοῦτος, ὁποῦ προστάζει καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ νερὰ καὶ τοῦ ὑπακούουσι;

26 Καὶ ἐκατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ἡ ὁποία εἶναι ἀντίπερα τῆς Γαλιλαίας.

27 Καὶ ὥσταν ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὴν γῆν, τοῦ ἀπάντησεν ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς χρόνους· καὶ ῥοῦχον δὲν ἐνδυώνετον· καὶ εἰς τὸ σπίτι δὲν ἔμενεν, ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα.

28 Καὶ ὥσαν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἐφώναξε, καὶ ἐπῆγε καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του· καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπεν, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μετέμενα· παρακαλῶ σε μή με βασανίσῃς.

29 Διατὶ ἐπαρήγγειλεν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ ἔβγῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον· διατὶ πολλοὺς χρόνους τὸν ἐκράτει· καὶ ἐδένετον μὲ ἁλυσίδες καὶ μὲ κλάπαις τὸν ἐφύλαγαν· ἀμὴ ἐκεῖνος ἔκοπτε τὰ δεσίματα καὶ ἐδιώχνετον ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τοὺς ἐρήμους (τόπους.)

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐρώτησε καὶ εἶπε, τί εἶναι τὸ ὄνομά σου, καὶ ἐκεῖνος εἶπε λεγεών· ὅτι πολλὰ δαιμόνια ἐμπῆκαν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει νὰ μὴν τοὺς προστάξῃ νὰ πᾶσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος ἦτον ἀγέλη τῶν χοίρων ὁποῦ ἐβόσκε· καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ τοὺς δώσῃ ἄδειαν νὰ ἔμπουν εἰς ἐκείνους· καὶ τοὺς ἔδωσε.

33 Καὶ ὥσταν ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐμπῆκαν εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ἐκίνησεν ἡ ἀγέλη ἐκείνη ἀπὸ τὸν ἐγκρεμνὸν εἰς τὴν λίμνην καὶ ἐπνίγη.

34 Καὶ ὥσαν ἴδαν οἱ βοσκοὶ ἐκεῖνο ὅπου ἔγινεν, ἔφυγαν· καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια καὶ εἶπάν το.

35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐβγῆκαν νὰ ἰδοῦν ἐκεῖνο ὅπου ἔγινε, καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὑρῆκαν τὸν ἄνθρωπον ὅπου ἐκάθετον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια, ἐνδυμένον καὶ σωφρονισμένον εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθηκαν.

36 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου τὸ ἴδαν τὸ εἶπαν εἰς αὐτούς· πῶς ὁ δαιμονισμένος ἐλευθερώθη.

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τοῦ περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἐπαρακάλεσαν τὸν Ἰησοῦν νὰ εὔγῃ νὰ πάγῃ ἀπ' αὐτοὺς, ὅτι εἶχαν μεγάλον φόβον· καὶ αὐτὸς ἐμπῆκεν εἰς τὸ καράβι καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω.

38 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια, ἐπαρακάλει τὸν Ἰησοῦν νὰ εἶναι μαζί του. ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπόλυσε, λέγοντας.

39 Γύρισε εἰς τὸ σπίτι σου καὶ διηγοῦ ὅσα σοῦ ἔκαμεν ὁ Θεός· καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἐκήρυττεν ὅσα τοῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅταν ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐδέχθηκεν ὁ ὄχλος· διατὶ ὅλοι τὸν ἀνάμεναν.

41 Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος τὸ ὄνομά του Ἰάειρος· καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν ἐπαρακάλει νὰ πάγῃ εἰς τὸ σπίτι του.

42 Ὅτι εἶχε μίαν θυγατέρα μονογενῆ, ἕως δώδεκα χρονῶν, καὶ ἐκείνη ἀπέθανε· καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐπάγαινεν ὁ Ἰησοῦς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸν ἐστρύμωναν.

43 Καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁποῖα εἶχε κίνησιν αἵματος δώδεκα χρόνους· καὶ ἐξοδίασεν ὅλοντης τὸν βίον εἰς τοὺς ἰατροὺς, καὶ δὲν ἠμπόρεσεν ἀπὸ κανένα νὰ ἰατρευθῇ·

44 Σιμώνοντας ὀπίσω του ἔπιασε τὴν ἄκραν τοῦ ῥούχου του, καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἱματός της.

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου μὲ ἐπίασε; καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἀρνοῦνταν, λέγει ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦταν μὲ τὸν Πέτρον, διδάσκαλε, οἱ ὄχλοι σὲ σφίγγουν καὶ σὲ στεναχωροῦν, καὶ λέγεις, ποῖος εἶναι ὅπου μὲ ἐπίασε;

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, κάποιος μὲ ἐπίασε· διατὶ ἐγὼ ἐγροίκησα δύναμιν ὅπου ἐβγῆκεν ἀπὸ λόγου μου.

47 Καὶ ὥσαν ἴδεν ἡ γυναῖκα ὅτι δὲν τὸν ἔλαθεν, ἦλθε τρομασμένη, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ διὰ ποίαν ἀφορμὴν τὸν ἐπίασε, τοῦ τὸ εἶπεν ὀμπροστὰ εἰς ὅλον τὸν λαὸν, καὶ πῶς ἰατρεύθη παρευθύς.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν, ὦ θύγατερ ἔχε θάρρος, ἡ πίστις σου σὲ ἐλευθέρωσε· σύρε εἰς τὸ καλόν.

49 Καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε τὸν λόγον, ἔρχεται ἕνας ἀπὸ τὸν ἀρχισυνάγωγον καὶ λέγει του,

γεῖλε, ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγα-
τέρα σου, μὴν πειράζῃς τὸν δι-
δάσκαλον.
50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ
ἤκουσεν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπέν του,
μὴν φοβᾶσαι, μόνον πίστευε, καὶ
θέλει γλυτώσει.
51 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκεν εἰς
τὸ σπίτι δὲν ἄφηκε κανένα νὰ
ἔμπῃ μέσα, παρὰ μόνον τὸν
Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰω-
άννην· καὶ τὸν πατέρα τῆς κοπέ-
λας καὶ τὴν μητέρα.
52 Καὶ ἔκλαιον ὅλοι καὶ ἐβυ-
πῶνταν· καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, μὴ
κλαίετε, δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ
κοιμᾶται.
53 Καὶ τὸν ἐκαταγελοῦσαν,
ἠξεύροντες πῶς ἀπέθανε.
54 Καὶ αὐτὸς βγάλωντά-
στους ἔξω ὅλους, καὶ πιά-
νωντάστην ἀπὸ τὸ χέρι της,
ἐφώναξεν, ὦ κοπέλα, σύκω ἀ-
πάνω.
55 Καὶ τὸ πνεῦμά της ἐγύ-
ρισεν εἰς αὐτήν, καὶ παρευθὺς
ἐσυκώθη· καὶ εἶπε νὰ τῆς δώσουν
νὰ φάγῃ.
56 Καὶ οἱ γονεῖς της ἐτρό-
μαξαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπα-
ράγγειλε νὰ μὴν εἰποῦσι κα-
νενὸς ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινε.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς προσκαλέντας
τοὺς δώδεκα μαθητάδες
του, τοὺς ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐ-
ξουσίαν εἰς ὅλα τὰ δαιμόνια,
καὶ νὰ ἰατρεύουν ἀσθένειαις.
2 Καὶ τοὺς ἔστειλε νὰ κηρύ-
ττουν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ νὰ ἰατρεύουν τοὺς ἀσθενημέ-
νους.
3 Καὶ λέγει τους, μὴν σηκώ-
νετε τίποτες εἰς τὴν στράταν·
μὴ ἢ ῥαβδί, μὴ ἢ σακοῦλι,
μὴ ἢ ψωμί, μὴ ἢ ἀσήμι, μὴ
ἢ νὰ ἔχετε ἀπὸ δύο ῥοῦχα.
4 Καὶ εἰς ὁποῖον σπίτι ἐμ-
πῆτε, ἐκεῖ μένετε· καὶ ἀπ' ἐ-
κεῖ νὰ βγαίνετε ἔξω.
5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχ-
θοῦσι βγαίνοντας ἀπὸ τὴν πό-
λιν ἐκείνην, καὶ τὸν κονιορτὸν
τινάξετε ἀπὸ τὰ ποδάριά σας·
νὰ εἶναι διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐ-
τούς.
6 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἐπερ-
νοῦσαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χώ-
ρια, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέ-
λιον, καὶ ἰατρεύοντες εἰς κά-
θε τόπον.
7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης ἤκουσεν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἐ-
γίνηκαν ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν·
καὶ ἀπόρει· διατὶ ἔλεγαν κά-
ποιοι, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν.
8 Καὶ κάποιοι, ὅτι ὁ Ἠλί-
ας ἐφάνη· καὶ ἄλλοι, ὅτι ἕνας
προφήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀ-
ναστάθη.
9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν, ἐ-
γὼ ἀπεκεφάλισα τὸν Ἰωάννην·
καὶ ποῖος εἶναι ἐτοῦτος; διὰ
τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀκούω τέτοια; καὶ
ἐζήτα νὰ τὸν ἰδῇ.
10 Καὶ γυρίζοντας οἱ ἀπό-
στολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ ἐδιηγή-
θηκαν ὅσα ἔκαμαν· καὶ ἐκεῖ-
νος τοὺς ἐπῆρε καὶ ἀνεχώρησεν
ξεχωριστὰ εἰς ἕνα ἔρημον τό-
πον τῆς πόλεως ὁποῦ ἐκράζετον
Βηθσαϊδά.
11 Καὶ οἱ ὄχλοι ὡσὰν τὸ
ἐγνώρισαν τὸν ἀκολούθησαν, καὶ
ἔστοντας νὰ τοὺς δεχθῇ, τοὺς ἐλά-
λει διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐχρειάζουνταν
θεραπείαν τοὺς ἰάτρευε.
12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἄρχισε νὰ
βραδιάζῃ, καὶ ἐρχόμενοι οἱ
δώδεκα τοῦ εἶπαν ἀπόλυσε τὸν
ὄχλον,

ὄχλον, διὰ νὰ πᾶσι τριγύρου εἰς τὰς χώρας ϗ εἰς τὰ χωράφια, νὰ κονέψουν ϗ νὰ εὕρουν ϗ φαγητόν· ὅτι ἐδῶ εἴμεστεν εἰς ἔρημον τόπον.

13 Λέγει τους, δῶτέ τους ἐσεῖς νὰ φᾶσιν· ϗ ἐκεῖνοι εἶπαν· ἐμεῖς δὲν ἔχομεν περισσότερον ἀπὸ πέντε ψωμία ϗ δύο ψάρια· ἔξω παρὰ νὰ πᾶμε, νὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαὸν ἐτοῦτον.

14 Διατὶ ἦσαν ἄνδρες ἕως πέντε χιλιάδες· ϗ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδες του· βάλλετέ τους εἰς τάξιν νὰ καθήσουν ἀπὸ πενῆντα.

15 Καὶ ἔτζι ἔκαμαν ϗ τοὺς ἐκάθησαν ὅλους.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παίρνοντας τὰ πέντε ψωμία ϗ τὰ δύο ψάρια ἀναντρανίσεν εἰς τὸν οὐρανόν, ϗ τὰ εὐλόγησε ϗ τὰ ἐκατάκοψε, ϗ ἐδίδεντα εἰς τοὺς μαθητάδες του, νὰ τὰ βάλλουσιν εἰς τὸν ὄχλον·

17 Καὶ ἔφαγαν ϗ ἐχόρτασαν ὅλοι, ϗ ἐσύκωσαν τὰ κομμάτια ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ ὅταν ἐπροσεύχετον κατὰ μόνας ἦταν μαζὶ οἱ μαθητάδες του, ϗ τοὺς ἐρώτησε· ποῖον με λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ εἶμαι;

19 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθηκαν ϗ εἶπαν· ἄλλοι λέγουν πῶς νὰ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, ϗ ἄλλοι ὁ Ἡλίας, ϗ ἄλλοι ὅτι κανένας προφήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνεστάθη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς, ἀμὴ ἐσεῖς ποῖον λέγετε νὰ εἶμαι; ϗ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος ϗ εἶπεν, ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐφοβέρισε, ϗ τοὺς ἐπαρήγγειλε κανενὸς νὰ μὴν τὸ εἰποῦσιν ἐτοῦτο.

22 Λέγοντας, ὅτι κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλά, ϗ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους ϗ ἀρχιερεῖς ϗ γραμματεῖς, ϗ νὰ σκοτωθῇ ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀνασταθῇ.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους, ἐὰν κανένας θέλῃ νὰ ἔλθῃ κατόπιδέ μου, ἂς ἀρνηθῇ τοῦ λόγου του, ϗ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρόν του κάθε ἡμέραν, ϗ ἂς με ἀκολουθᾷ.

24 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· ϗ ὅποιος χάσει τὴν ζωήν του διὰ λόγου μου, ἐτοῦτος θέλει τὴν κερδέσει.

25 Διατὶ τί διάφορον εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν κερδέσῃ τὸν κόσμον ὅλον, ϗ τοῦ λόγου του νὰ χάσῃ, ἢ νὰ ζημιωθῇ;

26 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμένα ϗ εἰς τοὺς λόγους μου, ϗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ δι᾽ αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν του ϗ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρός του μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινά, εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ στέκουνται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσιν ἀποθάνει, ἕως ὁποῦ νὰ ἰδοῦσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους, ἕως ὀκτὼ ἡμέραις, ἐπῆρε τὸν Πέτρον ϗ Ἰάκωβον ϗ Ἰωάννην· ϗ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.

29 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπροσεύχετον, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου

του

τοῦ ἔγινεν ἄλλης λογῆς, ϗ τὰ
ῥοῦχάτου λευκὰ ϗ ἔστραπταν.
30 Καὶ νά, ϗ δύο ἄνδρες
τὸν ἐσυντύχεναν· οἱ ὁποῖοι ἦ-
ταν ὁ Μωϋσῆς ϗ ὁ Ἠλίας.
31 Ὁποῦ ἐφάνηκαν μὲ δό-
ξαν ϗ ἔλεγον τὸ εὔγαλτου τὸ ὁ-
ποῖον ἔμελλε νὰ πληρώσῃ μέ-
σα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
32 Καὶ ὁ Πέτρος ϗ ἐκεῖ-
νοι ὁποῦ ἦταν μαζίτου ἦταν βε-
βαρημένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον· ϗ ὡ-
σὰν ἐξύπνησαν εἶδαν τὴν δό-
ξαντου· ϗ τοὺς δύο ἄνδρες ὁποῦ
ἐστέκουνταν μαζίτου.
33 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐχωρίζαν
αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ
Πέτρος εἰς τὸν Ἰησοῦν· διδά-
σκαλε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεσθεν ἐ-
μεῖς ἐδῶ· ϗ θέλομεν κάμει
τρεῖς καλύβαις ἐσένα μίαν, ϗ
διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, ϗ διὰ
τὸν Ἠλίαν μίαν, μὴ ἠξεύροντας
τί λέγει.
34 Καὶ λέγοντας ἐτοῦτα τὰ
λόγια ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἕνα
σύννεφον ϗ τοὺς ἐσκέπασε· ϗ
οἱ μαθηταίδες ἐφοβήθηκαν ὅ-
ταν ἐμπῆκαν ἐκεῖνοι μέσα εἰς
τὸ σύννεφον·
35 Καὶ φωνὴ ἀκούσθη ἀπὸ
μέσα ἀπὸ τὸ σύννεφον ὁποῦ ἔ-
λεγεν, Ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπημένος, αὐτοῦ ἀ-
κούετε.
36 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἡ φωνή,
ηὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μοναχός· ϗ
αὐτοὶ τὰ ἐσιώπησαν, ϗ δὲν εἶ-
παν κανενὸς τίποτες ἐκείναις τὰς
ἡμέραις ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶδα-
σι.
37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ὡσὰν ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὸ ὄ-
ρος, τοὺς ἀπάντησε πολὺς ὄ-
χλος.
38 Καὶ νά, ἕνας ἄνθρωπος
ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐ-
βόησε ϗ εἶπε, διδάσκαλε, πα-
ρακαλῶ σε στοχάσου εἰς τὸν υἱόν-
μου, ὅτι μοῦ εἶναι μονογενής.
39 Καὶ πιάνει τον τὸ δαι-
μόνιον, ϗ παρευθὺς κράζει ϗ
τὸν σπαράσσει μὲ ἀφρούς, ϗ μό-
λις τὸν ἀφίνει συντρίβοντάς-
τον.
40 Καὶ ἐπαρακάλεσα τοὺς
μαθηταίδεσσου νὰ τὸ βγάλουν
ϗ δὲν ἠμπόρεσαν.
4 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς
ϗ εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστε ϗ
διεστραμμένη ἕως πότε θέλω
εἶσθαι μετὰ σᾶς, ἕως πότε θέλω
σᾶς ὑπομένει; φέρετον ἐδῶ τὸν
υἱόνσου·
42 Καὶ ἐρχόμενος ὁ υἱόςτου,
τὸν ἐπίασε τὸ δαιμόνιον, ϗ ἔ-
ρριξέντον ϗ τὸν ἐσπάραξε· ϗ
ὁ Ἰησοῦς μὲ ὀργὴν ἐπρόσταξε
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ϗ
ἰάτρευσε τὸ παιδίον, ϗ τὸ ἔ-
δωκεν ὀπίσω τοῦ πατέροςτου.
43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττουνταν
εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ·
ϗ ἔστοντας ὁ λαὸς νὰ θαυ-
μάζῃ εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμεν
ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθη-
ταίδεςτου,
44 Τὰ λόγια ἐτοῦτα βάλ-
λετέτα μέσα εἰς τὰ αὐτιάσας·
διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλ-
λει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια
τῶν ἀνθρώπων.
45 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώρι-
ζαν τὸν λόγον ἐτοῦτον, ϗ ἦτον
σκεπασμένος ἀπ' αὐτῶν, διὰ
νὰ μὴν τὸν γροικήσουν· ϗ ἐ-
φοβοῦνταν νὰ τὸν ἐρωτήσουν διὰ
τὸν λόγον ἐτοῦτον.
46 Καὶ ἐλογιάζουνταν ἕνας
μὲ τὸν ἄλλον, τό, τίς νὰ εἶναι με-
γαλίτερος ἀπ' αὐτῶν.
47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔστοντας νὰ
ἰδῇ

ἰδῆ τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας αὐτῶν· ἐπίασεν ἕνα παιδὶ, καὶ ἔστησέντο κοντάτου.

48 Καὶ εἶπέντους, ὅποιος δεχθῆ ἐτοῦτο τὸ παιδίον διὰ ὄνομάμου, ἐμένα δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔστειλε· διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι μικρότερος ἀνάμεσάσας, ἐκεῖνος θέλει εἶσθαι μεγαλίτερος.

49 Καὶ ἔσοντας νὰ ἀποκριθῆ ὁ Ἰωάννης εἶπε· διδάσκαλε, εἴδαμεν κάποιον ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ὄνομάσου εὔγανε δαιμόνια, καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν, διατὶ δὲν ἀκολουθᾶ μετεμᾶς.

50 Καὶ λέγειτου ὁ Ἰησοῦς, μὴν τὸν ἐμποδίζετε· διατὶ ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίοςμας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ λόγουμας.

51 Καὶ ὅταν ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραις τῆς ἀναλήψεώστου, καὶ αὐτὸς ἐγύρισε καὶ ἐστήριξε τὸ πρόσωπόντου νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

52 Καὶ ἔστειλε μαντατοφόρους ὀμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπόντου, καὶ ἐπῆγαν καὶ ἐμπῆκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ νὰ τοῦ ἐπιμάσουν τόπον.

53 Καὶ δὲν τὸν ἐδέχθηκαν, ὅτι τὸ πρόσωπόντου ἦτον νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

54 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ μαθητάδεστου, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· αὐθέντη, θέλεις νὰ εἰποῦμε νὰ κατέβῃ φωτία ἀπὸ τὸν οὐρανὸν νὰ τοὺς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἡλίας;

55 Καὶ γυρίζοντας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀνείδισε καὶ εἶπε· δὲν ἠξεύρετε τί λογῆς πνεύματος εἶστε ἐσεῖς.

56 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ χαλάσῃ ψυχαῖς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ· καὶ ἐπῆγαν εἰς ἄλλην χώραν.

57 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπάγαιναν εἰς τὴν στράτα, τοῦ εἶπε κάποιος, αὐθέντη, θέλω σοῦ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν πάγῃς.

58 Καὶ λέγειτου ὁ Ἰησοῦς, οἱ ἀλεποῦδες ἔχουσι φωλίαις καὶ τὰ πουλία τοῦ οὐρανοῦ κατοικίαις, ἀμὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὸ κεφάλιτου.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον, ἀκολούθαμου. καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, αὐθέντη, συγχώρησέμου πρῶτον νὰ πάγω νὰ θάψω τὸν πατέραμου.

60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν ἄφησε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψουν τοὺς ἐδικούστους νεκρούς· ἀμὴ ἐσὺ σύρε καὶ διαλάλει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν, αὐθέντη, θέλω σοῦ ἀκολουθήσει· ἀμὴ πρῶτα νὰ μοῦ συγχωρέσῃς νὰ πάγω νὰ ἀποχαιρετήσω ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπίτιμου.

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· μὴν εἶναι κανένας ὁποῦ βάλλει τὸ χέριτου εἰς τὸ ἀλέτρι, καὶ βλέπει ὀπίσω εἶναι ἄξιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι΄. 10.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐκατάστησεν ἄλλους ἑβδομήκοντα μαθητάδες, καὶ τοὺς ἔστειλεν ἀπὸ δύο ὀμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπόντου, εἰς κάθε πόλιν καὶ τόπον, ὁποῦ ἔμελλεν αὐτὸς νὰ πάγῃ.

2 Καὶ τοὺς ἔλεγεν ὁ θερισμὸς εἶναι πολὺς, ἀμὴ οἱ ἐργάται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλέσετε λοιπὸν τὸν αὐθέντην τοῦ θερι-

θερισμοῦ, διὰ νὰ ἐυγάλλῃ ἐρ-
γάταις εἰς τὸ θέρος του.
3 Σύρτε νὰ ὁποῦ σᾶς πέμ-
πω, ὡσὰν ἀρνία εἰς τὴν μέ-
σην τῶν λύκων·
4 Μὴν βαστᾶτε πουγγὶ, μὴ
ὃ σακοῦλι, μὴ ἢ ὑποδήματα,
καὶ κανένα εἰς τὴν στράτα νὰ
μὴν τὸν χαιρετήσετε.
5 Καὶ εἰς ὅποιον σπίτι ἐμ-
πῆτε, πρῶτον νὰ λέγετε, εἰ-
ρήνη εἰς τὸ σπίτι τοῦτο·
6 Καὶ ἐὰν εἶναι ἐκεῖ υἱὸς τῆς
εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθεῖ ἀπά-
νω εἰς αὐτὸν ἡ εἰρήνησας· εἰ
ὃ μὴ, θέλει γυρίσει εἰς ἐσᾶς·
7 Καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπίτι
μένετε καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀ-
πὸ τὰ φαγητάτους· διατὶ ἄ-
ξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τοῦ πλη-
ρωμῆτου· μὴν μετατοπίζετε
ἀπὸ ἕνα σπίτι εἰς ἄλλο·
8 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμ-
παίνετε καὶ σᾶς δέχουνται, ἐκεῖ-
να ὁποῦ σας βάνουσιν ὀμπρόστα
τρώγετε.
9 Καὶ ἰατρεύετε τοὺς ἀσθενη-
μένουςτων· καὶ λέγετέτους, ἐσί-
μωσεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
10 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν
ἐμπαίνετε καὶ δὲν σᾶς δέχουνται,
ἐβγαίνοντες εἰς τὰ πλατώματά-
της λέγετε,
11 Καὶ τὸν κονιορκτὸν ὁποῦ
μᾶς ἐκόλλησεν ἀπὸ τὴν πόλιν-
σας νὰ, ὁποῦ σᾶς τὸν τινάσσω-
μεν· ὅμως τοῦτο ἠξεύρετε, ὅτι
ἐσίμωσεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ λέγωσας ὅτι πλέον
συμπάθιον θέλει εἶσται τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην εἰς τὰ Σόδομα,
παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.
13 Ἀλλήμονον εἰς ἐσένα Χω-
ραζείν· ἀλλήμονον εἰς ἐσένα
Βηθσαϊδά· διατὶ ἂν ἐγίνουνταν
εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σι-
δῶνα, αἱ δυνάμεις ὁποῦ ἐγί-
νηκαν εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ πολλὺν
καιρὸν ἤθελαν μετανοήσει κα-
θεζόμεναι μὲ σακκία καὶ μὲ
στάκταις·
14 Ὅμως πλέον συμπά-
θιον θέλει εἶσται εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Τύρον
καὶ Σιδῶνα, παρὰ εἰς ἐσᾶς.
15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ὁποῦ
ὑψώθης ἕως τὸν οὐρανὸν, θέλεις
καταβιβασθῇ ἕως τὸν ᾅδην·
16 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει ἐ-
σᾶς ἐμένα ἀκούει, καὶ ὁποῦ ἀθε-
τεῖ ἐσᾶς ἐμένα ἀθετεῖ, καὶ ἐ-
κεῖνος ὁποῦ ἀθετεῖ ἐμένα, ἀ-
θετεῖ ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔστειλε.
17 Καὶ ἐγύρισαν οἱ ἑβδο-
μήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες·
αὐθέντη, καὶ τὰ δαιμόνια μᾶς
ὑποτάσσονται διὰ ὀνομάσου.
18 Καὶ εἶπεντους· ἔβλεπα
τὸν Σατανᾶ, ὁποῦ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν ὡσὰν ἀστραπήν.
19 Νά, ὁποῦ σᾶς δίδω τὴν
ἐξουσίαν νὰ πατῆτε ἀπάνω εἰς
τὰ φείδια καὶ εἰς τοὺς σκορπί-
ους καὶ εἰς ὅλην τὴν δύναμιν
τοῦ ἐχθροῦ· καὶ κανένα πρᾶγ-
μα δὲν θέλει σᾶς βλάψει.
20 Ὅμως εἰς τοῦτο μὴν χαί-
ρεσθε ὅτι σᾶς ὑποτάσσονται
τὰ πνεύματα, ἀλλὰ χαίρεσθε
ὅτι τὰ ὀνόματάσας ἐγρά-
φηκαν εἰς τὸν οὐρανόν.
21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐ-
χάρηκε κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ εἶπεν· εὐχαριστῶ σε,
πάτερ, αὐθέντη τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς· ὅτι ἐτοῦτα τὰ ἔκρυψες
ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ γνωστικοὺς,
καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς μικρὰ
παιδία· ναὶ βέβαια, ὦ πά-
τερ· ὅτι ἔτζι σὲ ἄρεσε· καὶ
γυρί-

γνωρίζοντας εἰς τοὺς μαθητά-
δες εἶπεν·
22 Ὅλα μου τὰ ἐπαράδω-
κεν ὁ πατήρ μου· καὶ κανένας δὲν
γνωρίζει τίς εἶναι ὁ υἱὸς, πα-
ρὰ ὁ πατὴρ· καὶ τίς εἶναι ὁ
πατὴρ, παρὰ ὁ υἱὸς· καὶ εἰς ὅ-
ποιον θέλει ὁ υἱὸς νὰ τοῦ τὸ ἀ-
ποκαλύψῃ·
23 Τότε ἐγύρισεν εἰς τοὺς
μαθητάδες ξεχωριστὰ καὶ τοὺς
εἶπε· καλότυχα εἶναι τὰ μά-
τια ὁποῦ βλέπουσιν ἐκεῖνα ὁ-
ποῦ βλέπετε ἐσεῖς.
24 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι
πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς
ἐπεθύμησαν νὰ ἴδουν ἐκεῖνα ὁ-
ποῦ ἐσεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ
ἴδαν· καὶ νὰ ἀκούσουν ἐκεῖνα ὁ-
ποῦ ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.
25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη
ἕνας νομοδιδάσκαλος πειρά-
ζοντάς τον καὶ λέγει· διδάσκα-
λε, τινὰ κάμω νὰ κληρονομή-
σω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;
26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν·
εἰς τὸν νόμον τί ἐγράφηκε;
πῶς ἀναγινώσκεις;
27 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη
καὶ εἶπεν· νὰ ἀγαπήσῃς Κύρι-
ον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν
καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν
ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν
δυνάμιν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν
διάνοιαν· καὶ τὸν γείτονά σου ὡ-
σὰν καὶ τοῦ λόγου σου.
28 Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς,
καλὰ ἀπεκρίθης· ἐτοῦτο κάμε
καὶ θέλεις ζήσει.
29 Καὶ ἐκεῖνος θέλοντας
νὰ δικαιώσῃ τοῦ λόγου του, εἶπεν
εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ποῖος εἶναι
ὁ γείτονάς μου;
30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς διαδεξά-
μενος τὸν λόγον εἶπεν· ἕνας
ἄνθρωπος ἐκατέβαινεν ἀπὸ
τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἱε-
ριχὼ, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια
τῶν λῃστῶν· οἱ ὁποῖοι τὸν ἐξε-
γύμνωσαν καὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν
ἄφησαν μισαποθαμμένον καὶ ἐ-
διάβηκαν.
31 Καὶ κατὰ τύχην ἕνας ἱ-
ερεὺς ἐκατέβαινεν εἰς τὴν στρά-
ταν ἐκείνην, καὶ βλέποντάς τον
ἐπέρασε ἀπαγνάντια.
32 Ὁμοίως καὶ κάποιος
Λευΐτης περνόντας ἀπὸ τὸν τόπον
ἐκεῖνον, ἐπῆγε καὶ τὸν ἴδε, καὶ ἐ-
πέρασε ἀπαγνάντια.
33 Ἀμὴ κάποιος Σαμα-
ρείτης περιπατῶντας τὴν στρά-
ταν ἐκείνην, ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν,
καὶ ὡσὰν τὸν ἴδεν τὸν ἐσπλαγχνί-
σθη.
34 Καὶ ἐπῆγε κοντὰ καὶ ἔδε-
σε τὲς πληγαῖς του χύνοντας ἀ-
πάνω λάδι καὶ κρασί· καὶ τὸν
ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸ κτηνόν-
του· καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὸ ξενο-
δοχεῖον· καὶ τὸν ἐπιμελήθηκε.
35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ὅ-
ταν ἐβγῆκε νὰ πηγαίνῃ ἔβγαλε
δύο δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν
ξενοδόχον καὶ εἶπεν του· ἐπιμελή-
σου ἐτοῦτον τὸν ἄνθρωπον, καὶ εἴ τι
ἐξοδιάσῃς παραπάνω, ἐγὼ ὡ-
σὰν γυρίσω θέλω σοῦ τὰ δώ-
σει.
36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ ἐ-
τούτους τοὺς τρεῖς σοῦ φαίνεται
νὰ ἔγεινε γείτονας εἰς ἐκεῖνον
ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν
λῃστῶν;
37 Ὁ νομικὸς εἶπεν, ἐκεῖ-
νος ὁποῦ τοῦ ἔκαμε τὴν ἐλε-
ημοσύνην. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,
σύρε λοιπὸν καὶ ἐσὺ κάμε ὁμοί-
ως.
38 Καὶ ὅταν ἐπήγαιναν εἰς
τὴν στράταν, ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆ-
κεν εἰς μίαν χώραν, καὶ κά-
ποια

ποια γυναῖκα τὸ ὄνομάτης
Μάρθα ἡ ἐδέχθηκεν εἰς τὸ
σπίτιτης.
39 Καὶ ἐτούτη εἶχεν ἀδελ-
φὴν ὁποῦ τὴν ἔλεγαν Μαρίαν, ἡ
ὁποῖα ἐπῆγε καὶ ἐκάθισε κον-
τὰ εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ
καὶ ἄκουε τὰ λόγιατου.
40 Ἀμὴ ἡ Μάρθα ἐνοχλοῦν-
ταν ἀπὸ τὰς πολλαῖς ὑπηρεσί-
αις, καὶ πάγει καὶ λέγειτου, αὐ-
θέντη, δὲν σε μέλει τίποτες ὁ-
ποῦ μὲ ἄφησεν ἡ ἀδελφήμου
μοναχὴν νὰ ὑπηρετῶ· εἰ-
πέστης λοιπὸν νὰ μου βοηθή-
σῃ.
41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη
καὶ εἶπεντης· Μάρθα, Μάρθα,
μεριμνᾷς καὶ συγχύζεσαι διὰ
πολλά.
42 Ἀλλὰ ἕνα κάμνει χρεία·
ἀμὴ ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὸ κα-
λὸν μερτικὸν, τὸ ὁποῖον δὲν θέ-
λει παρθεῖ ἀπ' αὐτήν.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ μίαν φορὰν ὅταν ἦ-
τον εἰς κάποιον τόπον καὶ
προσευχέτον, ὡσὰν ἔπαυσε,
λέγειτου ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητά-
δεστου· αὐθέντη, δίδαξέμας νὰ
προσευχόμεσθε, καθὼς καὶ ὁ Ἰ-
ωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητά-
δεστου.
2 Καὶ λέγειτους, ὅταν προσ-
εύχεσθε, λέγετε, Ὦ πατέρα-
μας ὁποῦ εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομάσου· ἂς
ἔλθει ἡ βασιλείασου· ἂς γένῃ
τὸ θέλημάσου, καθὼς εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν, ἔτζι καὶ εἰς τὴν γῆν.
3 Τὸ ψωμίμας τὸ καθη-
μερινὸν δόσμαστο σήμερον.
4 Καὶ συγχώρεσεμας τὰς ἁ-
μαρτίαις μας· διατὶ καὶ ἐμεῖς
συγχωροῦμεν καθε ἕνα ὁποῦ μᾶς
χρεωστεῖ· καὶ μὴν μᾶς βάλῃς
εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέ-
ρωσέμας ἀπὸ τὸν πονηρόν.
5 Καὶ εἶπεντους, ποῖος ἀ-
πὸ σᾶς νὰ ἤθελεν ἔχει φίλον
καὶ νὰ ἤθελε πάγει εἰς αὐτὸν τὴν
ὥραν τοῦ μεσονυκτίου νὰ τοῦ εἰ-
πῇ, ὦ φίλε, δάνεισέμου τρία
ψωμία·
6 Ἐπειδὴ φίλος μου ἦλθεν
ἀπὸ στράτα· καὶ δὲν ἔχω τὶ νὰ
τοῦ βάλλω ὀμπροστάτου.
7 Καὶ ἐκεῖνος νὰ ἤθελεν
ἀποκριθῇ ἀπὸ μέσα νὰ εἰπῇ·
μήμε πειράζῃς, ὅτι τώρα ἡ
πόρταμου ἐσφάλισε, καὶ τὰ
παιδία μου κοιμοῦνται μαζίμου,
καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ νὰ
σοῦ δόσω·
8 Λέγωσας, ἂν καλὰ καὶ δὲν
θέλει σηκωθῇ νὰ τοῦ δόσῃ διὰ
τὴν φιλίαν, ὅμως διὰ τὴν
ἀδιαντροπίαντου θέλει σηκωθεῖ
νὰ τοῦ δώσῃ ὅσον χρειάζεται.
9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· ζη-
τᾶτε καὶ θέλει σᾶς δοθεῖ, γυ-
ρεύετε καὶ θέλετε εὕρει, κρούετε
καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθεῖ.
10 Διατὶ ὅποιος ζητᾷ, παίρ-
νει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑ-
ρίσκει· καὶ ὅποιος κρούει, θέλει
τοῦ ἀνοιχθεῖ.
11 Καὶ ἀπὸ ἐσᾶς ποῖος νὰ
ἦτον πατέρας καὶ νὰ τοῦ ζητή-
σῃ ὁ υἱόςτου ψωμὶ μήπως ἤθελε
τοῦ δώσει πέτραν; καὶ ἐὰν (ἤ-
θελε τοῦ ζητήσει) ψάρι, μήπως
ἀντὶς ψάρι ἤθελε τοῦ δώσει
φείδι;
12 Ἢ καὶ ἂν ἤθελε ζητήσῃ
αὐγὸν, μήπως ἤθελε τοῦ δώσει
σκορπιόν;
13 Ἂν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς ὁποῦ
εἶστε πονηροὶ, ἠξεύρετε νὰ δί-
δετε καλὰ δοσίματα εἰς τὰ
παιδίασας, πόσω μᾶλλον, ὁ
πατὴρ ὁ οὐράνιος θέλει δώσει

Πνεῦμα ἅγιον εἰς ἐκείνους ὁποῦ
τοῦ ζητοῦσι;
14 Καὶ τότε εἶχεν ὀυγάλει
ἕνα δαιμόνιον τὸ ὁποῖον ἦτον
βουβόν· καὶ ὅταν ὀυγῆκε τὸ δαι-
μόνιον, ἐλάλησεν ὁ βουβός· καὶ
οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν·
15 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτῶν
εἶπαν· μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ τὸν ἄρ-
χοντα τῶν δαιμονίων ὀυγάνει
τὰ δαιμόνια.
16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπείραζαν
καὶ ἐζητοῦσαν ἀπ' αὐτὸν σημά-
δι ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζοντας
τοὺς διαλογισμούς τῶν εἶπεν·
κάθε βασιλεία ὁποῦ νὰ δια-
μοιρασθῇ εἰς τοῦ λόγου της ἐρη-
μόνεται· καὶ τὸ σπίτι (ἂν μοι-
ρασθῇ) εἰς τοῦ λόγου του πέφτει·
18 Καὶ ἂν ὁ σατανᾶς διε-
μοιράσθη εἰς τοῦ λόγου του, πῶς
θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία του; δι-
ατὶ λέγετε, ὅτι μὲ τὸν Βεελ-
ζεβοὺλ ὀυγάλω τὰ δαιμόνια.
19 Καὶ ἂν ἐγὼ ὀυγάνω τὰ
δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, οἱ
υἱοί σας μὲ τί τὰ ὀυγάνουσι;
διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουν γένει κρι-
τάδες σας.
20 Ἀμὴ ἂν ἐγὼ ὀυγάνω τὰ
δαιμόνια μὲ τὸ δάκτυλον τοῦ
Θεοῦ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς ἐσᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἁρ-
ματωμένος φυλάγει τὴν αὐ-
λήν του, εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὑ-
πάρχοντά του·
22 Ἀμὴ ὁπόταν ἔλθῃ ὁ δυ-
νατώτερός του καὶ τὸν νικήσει, πέρ-
νει τὴν ἁρματωσιάν του, εἰς τὴν
ὁποίαν ἤλπιζε, καὶ διαμοιρά-
ζει τὰ κουρσεύματά του.
23 Ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν εἶναι
μετὰ μένα, εἶναι ἐναντίον μου·
καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν μαζώνει
μαζὶ μετ' ἐμένα, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ὀυγεῖ ἔξω ἀπὸ τὸν ἄν-
θρωπον, περνᾷ ἀπὸ μέσα ἀπὸ
ἀνύδρους τόπους καὶ γυρεύει ἀ-
νάπαυσιν· καὶ ὡσὰν δὲν εὕρῃ,
λέγει, ἂς γυρίσω εἰς τὸ σπί-
τι μου, ἀπ' ἐκεῖ ὁποῦ ὀυγῆκα.
25 Καὶ ὡσὰν ἔλθει καὶ τὸ
εὕρει φρεσκαδιασμένον καὶ στολισ-
μένον.
26 Τότε πάγει καὶ πέρνει
ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονηρό-
τερα ἀπὸ λόγου του, καὶ ἔρχουνται
καὶ ἐμπαίνουν καὶ κατοικοῦν ἐκεῖ,
καὶ γίνεται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώ-
που ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ
πρῶτα.
27 Καὶ ὅταν ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς
ἐτοῦτα, μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ
πλῆθος, ἐσήκωσε φωνὴν καὶ
εἶπέν του· καλότυχη ἡ κοιλία ὁ-
ποῦ σὲ ἐβάσταξε, καὶ τὰ βυζιὰ
ὁποῦ ἐβύζασες·
28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν, μᾶλ-
λον περισσότερον καλότυχοι ἐ-
κεῖνοι ὁποῦ ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουν.
29 Καὶ συμμαζωνομένων τῶν
πλήθων ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ,
ἡ γενεὰ ἐτούτη εἶναι πονηρή· καὶ
γυρεύει σημάδι· καὶ σημάδι
δὲν θέλει τῆς δοθῇ, παρὰ μόνα-
χα τὸ σημάδι τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου.
30 Διατὶ καθὼς ἐγίνετο ὁ
Ἰωνᾶς σημάδι εἰς τοὺς Νινευί-
τας, ἔτζι θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεὰν ἐ-
τούτην.
31 Βασίλισσα τοῦ νότου θέ-
λει σηκωθεῖ εἰς τὴν κρίσιν μὲ
τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ἐτού-
της, καὶ θέλει τοὺς κατακρίνει·
ὅτι ἦλθεν ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς
γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ
Σολ

Σολομῶντος· καὶ νά, ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευῒ θέλουσιν ἀναστηθῆ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τὴν γενεὰν ἐτούτην, καὶ θέλουν τὴν κατακρίνει, ὅτι ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ νά, ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶ.

33 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει λύχνον καὶ τὸν βάνει εἰς κρυφὸν τόπον· οὐδὲ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὸ σινίκι καὶ τὸ σκεπάζει· ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὴν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπουν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμπαίνουν μέσα.

34 Ὁ λύχνος τοῦ κορμιοῦ εἶναι τὸ μάτι, ὅταν εἶναι τὸ μάτι σου καθαρόν, καὶ ὅλον τὸ κορμί σου εἶναι φωτεινόν· ἀμὴ ὅταν εἶναι διεφθαρμένον, καὶ τὸ κορμί σου εἶναι σκοτεινόν.

35 Στοχάσου λοιπόν, μήπως τὸ φῶς ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσένα εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σου τὸ κορμὶ εἶναι φωτεινόν, καὶ δὲν ἔχει κανένα μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶσται ὅλον φωτεινόν, ὡσὰν ὅταν ὁ λύχνος σοῦ φέγγῃ μὲ τὴν λάμψιν του.

37 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσε τὸν λόγον, ἕνας φαρισαῖος τὸν ἐπαρακάλει νὰ πάγῃ νὰ φάγῃ μετ' αὐτόν· καὶ πηγαίνοντας ἐκάθισε·

38 Καὶ ὁ φαρισαῖος ὡσὰν τὸν εἶδεν ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὸ τοῦ νὰ φάγῃ ἐθαύμασε.

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν, ἐσεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου παστρεύετε; ἀμὴ τὸ μέσα σας εἶν γεμᾶτον ἀπὸ ἁρπαγαῖς καὶ πονηρίαις.

40 Ὦ ἄγνωστοι, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα;

41 Μὲ ὅλον τοῦτο ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχετε δότετα ἐλεημοσύνην, καὶ ὅλα σας θέλει εἶσται καθαρά.

42 Ἀλλὰ ἀλλίμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς φαρισαίους, ὅτι ἀποδεκατίζετε τὸ δυόσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ἐτοῦτα ἔπρεπε νὰ κάμετε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνετε.

43 Ἀλλίμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς φαρισαίους, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρείαν εἰς τὰ συναγώγια καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς εἰς τὰ παζάρια.

44 Ἀλλίμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι εἶστε ὡσὰν τὰ μνημόρια ὁποῦ δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦσι ἀπάνω καὶ δὲν ἠξεύρουσιν.

45 Ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τοὺς νομικούς, καὶ λέγει του, διδάσκαλε· ἐσὺ λέγοντας ἐτοῦτα καὶ ἐμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀλλίμονον καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικούς, ὅτι φορτώνετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσκολοσυκωτα, καὶ ἐσεῖς κἂν μηδὲ μὲ ἕνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ ταγκίξετε.

47 Ἀλλίμονον εἰς ἐσᾶς, ὅτι οἰκοδομᾶτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες σας τοὺς ἐσκότωσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνᾶτε εἰς τὰ καμώματα τῶν πατέρων σας, ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἐσκότωσαν, καὶ ἐ-

σεῖς κτίζετε τὰ μνημεῖατους.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, θέλω στέλλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ θέλουν σκοτώσει ἀπ' αὐτοὺς, καὶ θέλουν διώξει.

50 Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὅλονῶν τῶν προφητῶν, ὅπου ἐχύθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτούτην.

51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὅπου ἐσκοτώθη ἀνάμεσα εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς τὸ σπίτι (τοῦ Θεοῦ·) βέβαια σᾶς λέγω, ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτούτην θέλει ζητηθῇ.

52 Ἀλλίμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς, ὅτι ἐσηκώσετε τὸ κλειδὶ τῆς γνώσεως, καὶ ἐσεῖς δὲν ἐμπήκετε, καὶ ἐκείνους ὅπου ἔμπαιναν τοὺς ἐμποδίσετε.

53 Καὶ λέγοντας ἐτοῦτα τὰ λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἄρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νὰ τὸν ἐχθρεύωνται πικρὰ καὶ νὰ τὸν ἐρωτοῦν διὰ πολλὰ, θέλοντες νὰ τὸν παγιδέψουν.

54 Καὶ ἐγύρευαν νὰ πάρουν ἀπὸ τὸ στόμα του λόγον διὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ἀνάμεσα εἰς τοῦτα (τὰ λόγια) ἐσυνάχθησαν μυριάδες ὄχλος, εἰς τόσον ὅπου ἐκαταπατοῦσαν ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μαθητάδες του, πρῶτον ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν φαρισαίων, ἡ ὁποία εἶναι ὑπόκρισις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένον ὅπου νὰ μὴν ξεσκεπασθῇ· καὶ κρυφὸν ὅπου νὰ μὴν γνωρισθῇ.

3 Διὰ τοῦτο ὅσα εἴπετε εἰς τὰ σκοτεινὰ θέλουσιν ἀκουσθεῖ εἰς τὸ φῶς· καὶ ἐκεῖνο ὅπου ἠλαλήσετε κρυφὰ εἰς τὸ αὐτὶ εἰς τὰς καμαράσσας, θέλει κηρυχθῇ εἰς τὰ δώματα·

4 Καὶ λέγω εἰς ἐσᾶς τοὺς φίλους μου, μὴν φοβηθεῖτε ἀπ' ἐκείνους ὅπου σκοτώνουν τὸ κορμὶ, καὶ ὕστερον δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν τίποτες περισσότερον.

5 Ἀμὴ ἐγὼ νὰ σᾶς δείξω τίναν νὰ φοβηθῆτε· φοβηθῆτε ἐκεῖνον ὅπου ἀφόντις σκοτώσῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ βάλλῃ εἰς τὴν γέενναν· ναὶ βέβαια σᾶς λέγω, τοῦτον φοβηθῆτε.

6 Δὲν πουλοῦνται πέντε πουλία δύο φώλαις· καὶ τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἀλησμονημένον ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας ὅλαις εἶναι μετρημέναις· μὴν φοβηθῆτε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ πουλία διαφέρετε·

8 Καὶ λέγω σας ὅτι ὅποιος μὲ ὁμολογήσει ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ὁμολογήσει ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ·

9 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου μὲ ἀρνηθεῖ ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέλει τὸν ἀρνηθεῖ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ κάθε ἕνας ὅπου θέλει εἰπεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συγχωρηθεῖ· ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπου βλασφημήσει εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν θέλει συγχωρηθεῖ.

11 Καὶ ὅταν σᾶς φέρουσιν ὀμπροστὰ εἰς τὰς συναγωγαῖς καὶ εἰς τὰς ἀρχαῖς, καὶ εἰς τὰς ἐξου-

σίαις,

σίαις, μὴν ἔχετε ἔγνοιαν πῶς ἢ τί λογῆς νὰ ἀποκριθῆτε, ἢ τί θέλετε εἰπεῖ·

12 Διατὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα θέλει σᾶς διδάξει εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ εἰπῆτε.

13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ εἶπε· διδάσκαλε, εἰπὲ τοῦ ἀδελφοῦ μου νὰ μοιράσῃ μαζί μου τὴν κληρονομίαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄνθρωπε, καὶ τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς ἐσᾶς;

15 Καὶ λέγει τους, βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· διατὶ ἂν καλὰ καὶ περισσεύουν τινὸς τὰ ὑπάρχοντά του, ἡ ζωή του δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα·

16 Καὶ εἶπέν τους μίαν παραβολήν, λέγοντας, ἑνὸς ἀνθρώπου πλουσίου εὐτύχησαν τὰ χωράφιά του.

17 Καὶ ἐδιαλογίζουνταν μέσα του, καὶ ἔλεγε· τί θέλω κάμει; ὁποῦ δὲν ἔχω ποῦ νὰ μαζώξω τοὺς καρπούς μου;

18 Καὶ εἶπεν· ἐτοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκαις μου, καὶ θέλω τὰς κάμει μεγαλήτεραις, καὶ θέλω μαζάξει ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου.

19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχήν μου· ὦ ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ὁποῦ κείτενται εἰς πολλοὺς χρόνους· ἀνάπαυε, φάγε, πίε, εὐφραίνου·

20 Ἀμὴ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄγνωστε ἄνθρωπε, ἐτούτην τὴν νύκτα ζητοῦσι τὴν ψυχήν σου ἀπὸ σένα· καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐτοίμασες, τίνος θέλουσιν εἶσθαι;

21 Ἔτζι γίνεται εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ θησαυρίζει εἰς τοῦ λόγου του, καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· μὴν ἐγνοιάζεσθε διὰ τὴν ζωήν σας τί νὰ φᾶτε· μήτε διὰ τὸ κορμί σας τί νὰ ἐνδυθῆτε·

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσότερη ἀπὸ τὸ φαγί· καὶ τὸ κορμὶ ἀπὸ τὸ ῥοῦχον.

24 Καταλάβετε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐδὲ σπέρνουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οἱ ὁποῖοι οὐδὲ κελλάρι ἔχουν, οὐδὲ ἀμπάρι· καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέφει· πόσω μᾶλλον διαφέρετε ἐσεῖς ἀπὸ τὰ πετεινά;

25 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζοντας, ἠμπορεῖ νὰ βάλλῃ παρα πάνω εἰς τὴν ἡλικίαν του κἂν μίαν πῆχυν;

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνεσθε διὰ τὸ πολλὰ μικρόν, τί ἐγνοιάζεσθε διὰ τὰ λοιπά.

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς ἀναθρέφονται, καὶ δὲν κοπιάζουσιν, οὐδὲ νέθουσι· καὶ λέγω σας, οὐδὲ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν ἐνδύθη ὡσὰν ἕνα ἀπὸ τοῦτα·

28 Καὶ ἀνίσως τὸ χορτάρι ὁποῦ εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφι, καὶ αὔριον τὸ βάλλουσιν εἰς τὸν φοῦρνον ὁ Θεὸς ἔτζι τὸ ἐνδύει, πόσω μᾶλλον ἐσᾶς ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ἐσεῖς μὴν γυρεύετε τί νὰ φᾶτε ἢ τί νὰ πίητε· καὶ μὴν ψηλοφρονεῖτε.

30 Διατὶ ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου τὰ ζητοῦσιν· ἀμὴ ὁ πατέρας ὁ ἐδικός σας ἠξεύρει ὅτι τὰ χρειάζεσθεν ἐτοῦτα.

31 Μάλιστα ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτοῦτα ὅλα θέλουν σᾶς προστεθῆ.

32 Μὴν φοβᾶσαι τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι ὁ πατέρασου ἠθέλησε νὰ σοῦ δώσῃ τὴν βασιλείαν.

33 Πουλήσετε τὰ ὑπάρχοντάσας καὶ δῶτε ἐλεημοσύνην· κάμετε εἰς τοὺς λόγουσας σακκούλια ὁποῦ δὲν παλαιώνουν· θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανὸν ὁποῦ νὰ μὴν λείπει ποτέ· ἐκεῖ ὁποῦ οὐδὲ ὁ κλέπτης φθάνει, οὐδὲ τὸ σκουλίκι χαλᾷ·

34 Διατὶ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρόςσας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδίασας.

35 Ἄς εἶναι οἱ μέσεςσας ἐζωσμένες, καὶ οἱ λύχνοισας ἄς ἀνάπτουν.

36 Κάμετε καὶ ἐσεῖς ὡσὰν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ὁποῦ ἀναμένουσι τὸν αὐθέντηντους, πότε νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τοὺς γάμους· καὶ ὁπόταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ νὰ τοῦ ἀνοίξουν παρευθύς.

37 Καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δοῦλοι, τοὺς ὁποίους ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντηςτους νὰ τοὺς εὕρῃ ξυπνητούς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλει ζωσθῇ τὸ φυτά καὶ θέλει τοὺς καθίσει, καὶ θέλει περάσει νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν βίγλαν, καὶ εἰς τὴν τρίτην βίγλαν, καὶ τοὺς εὕρει ἔτζι, καλότυχοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι·

39 Καὶ τοῦτο ἠξεύρετε, ὅτι ἂν ἤξευρεν ὁ αὐθέντης τοῦ σπιτίου ποίαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσει καὶ δὲν ἤθελεν ἀφίσει νὰ τρυπήσουν τὸ σπίτιτου.

40 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν γένεσθε ἕτοιμοι· ὅτι τὴν ὥραν ὁποῦ δὲν θαρρεῖτε ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

41 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν, αὐθέντη· διὰ λόγουμας λέγεις τὴν παραβολὴν ἐτούτην, ἢ καὶ εἰς ὅλους;

42 Καὶ εἶπεντου ὁ Κύριος· ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ Κύριος εἰς τὴν ὑπηρεσίαντου, νὰ δίδῃ τοῦ καθενὸς εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερδικὸν τοῦ φαγητοῦ.

43 Καλότυχος εἶναι ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντηςτου καὶ τὸν εὕρῃ νὰ κάμνῃ ἔτζι.

44 Ἀλήθεινὰ σᾶς λέγω ὅτι θέλει τὸν καταστήσει εἰς ὅλατου τὰ ὑπάρχοντα·

45 Ἀμὴ ἂν εἰπῇ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὸν λογισμόντου, ὁ αὐθέντηςμου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ· καὶ ἀρχίσει νὰ δέρνῃ τοὺς δουλευτάδες καὶ τὲς δουλεύτραις, νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ, καὶ νὰ μεθῇ.

46 Θέλει ἔλθει ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου μίαν ἡμέραν ὁποῦ δὲν ἀπαντεχένει, καὶ εἰς ὥραν ὁποῦ δὲν γνωρίζει, καὶ θέλει τὸν χωρίσει καὶ τὸ μέροςτου θέλει τὸ βάλλει μὲ τοὺς ἀπίστους.

47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὁποῦ γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ αὐθεντόςτου καὶ δὲν ἑτοίμασε τοὺς λόγουτου νὰ τὸ κάμῃ, θέλει δαρθεῖ πολλαῖς (ξυλιαῖς.)

48 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν τὸ γνωρίζει καὶ κάμνει πράγματα ὁποῦ εἶναι ἄξια νὰ δαρθῇ, θέλει δαρθεῖ ὀλίγαις καὶ καθ' ἑνὸς ὁποῦ τοῦ ἐδώθη πολύ, θέλει ζητηθῇ καὶ πολὺ ἀπὸ λόγουτου· καὶ ἐκεινοῦ ὁποῦ ἀφίσαν πολύ, θέλουσι τοῦ ζητήσει περισσότερον·

49 Φωτία ἦλθα νὰ βάλλω εἰς

εἰς τὴν γῆν· καὶ τί θέλω, ἐπειδὴ ὥρα μαΐ ἄναψε τώρα;

50 Καὶ ἔχω βάπτισμα νὰ βαπτισθῶ· καὶ πῶς σφίγγομαι ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ;

51 Λογιάζετε ὅτι ἦλθα νὰ δόσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ὄχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ χωρισμόν.

52 Διατὶ ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπροστὰ θέλουν εἶσθαι πέντε εἰς ἕνα σπίτι χωρισμένοι· οἱ τρεῖς θέλουν φιλονικεῖ μὲ τοὺς δύο· καὶ οἱ δύο μὲ τοὺς τρεῖς.

53 Ὁ πατὴρ θέλει χωρισθεῖ ἀπὸ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μάνα θέλει χωρίσει ἀπὸ τὴν θυγατέρα, καὶ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὴν μητέρα· ἡ πενθερὰ ἀπὸ τὴν νύμφην, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὴν πενθεράν της·

54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς ὄχλους, ὅταν ἰδῆτε τὴν νεφέλην ὅπου ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν δύσιν παρευθὺς λέγετε ὅτι ἔρχεται βροχή, καὶ ἔτζι γίνεται·

55 Καὶ ὅταν ἰδῆτε ὅπου φυσᾶ ὁ νότος λέγετε ὅτι καῦμα θέλει γένει, καὶ ἔτζι γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἠξεύρετε νὰ δοκιμάζετε, καὶ τὸν καιρὸν ἐτοῦτον πῶς δὲν τὸν δοκιμάζετε;

57 Καὶ διατὶ ἀπὸ λόγου σας δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Διατὶ ὅταν πηγαίνεις μὲ τὸν ἀντίδικόν σου, εἰς τὸν ἄρχοντα, εἰς τὴν στράτα κάμε κάθε λογῆς τρόπον νὰ γλυτώσῃς ἀπ' ἐκεῖνον, μήπως καὶ σὲ πάγει εἰς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια ἐκείνου ὅπου ζητᾶ τὰ δικαιώματα· καὶ ἐκεῖνος σὲ βάλλῃ εἰς τὴν φυλακήν.

59 Λέγω σου πῶς δὲν θέλεις εὔγει ἀπ' ἐκεῖ, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος σου ὅλον, ἕως μίαν φόλαν.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΚΑΙ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦταν παρὸν καὶ κάποιοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς Γαλιλαίους, τῶν ὁποίων Γαλιλαίων τὸ αἷμα, ὁ Πιλᾶτος τὸ ἀνακάτωσε μὲ τὰς θυσίας των.

2 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέ τους· λογιάζετε ὅτι ἐτοῦτοι οἱ Γαλιλαῖοι νὰ ἐγένηκαν ἁμαρτωλώτεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς Γαλιλαίους, διατὶ ἐπάθασιν τέτοιας λογῆς;

3 Ὄχι σᾶς λέγω· ἀλλὰ καὶ ἐσεῖς ἂν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι ἔτζι θέλετε ἀφανισθῇ.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος εἰς τὸ Σιλωάμ καὶ τοὺς ἐσκότωσε, λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι ἐγίνηκαν ἁμαρτωλώτεροι, παρὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅπου κάθουνται μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

5 Ὄχι σᾶς λέγω, ἀλλὰ ἐὰν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι τέτοιας λογῆς θέλετε ἀφανισθῇ.

6 Καὶ ἔλεγεν ἐτούτην τὴν παραβολήν· κάποιος ἄνθρωπος εἶχε μίαν συκιὰν εἰς τὸ ἀμπέλι του φυτεμένην· καὶ ἐπῆγεν εἰς ἐκείνην νὰ γυρεύῃ καρπόν· καὶ δὲν εὕρηκε

7 Καὶ εἶπε τοῦ ἀμπελουργοῦ, νὰ τρεῖς χρόνους ἔχω τώρα ὅπου ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκιὰν ἐτούτην καὶ δὲν εὑρίσκω· κόψετην, διατὶ ἐμποδίζει καὶ τὴν γῆν;

8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀποκρίθη καὶ λέγει του, αὐθέντη, ἄφησέ την ἀκόμι καὶ τοῦτον τὸν χρό-

νον.

τον, ἕως ὁποῦ νὰ σκάψω τρουγύρου νὰ βάλλω κοπριάν.

9 Καὶ ἂν κάμῃ καρπὸν καλά· εἰδὲ μή, τοῦ χρόνου θέλεις τὴν κόψῃ.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς ἕνα συναγώγι τὰ σάββατα.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦτον καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁποῖα εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ χρόνους· καὶ ἐκαμπούργιασε καὶ δὲν ἠμπόρει καθόλου νὰ ἰστάσῃ τοῦ λόγου της.

12 Καὶ ὡσὰν τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὴν ἐλάλησε καὶ τὴν εἶπεν· ὦ γυναίκα ἐλευθερώθης ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν σου.

13 Καὶ ἔβαλεν τὰ χέρια του ἀπάνω της, καὶ παρευθὺς ἰστάθη καὶ ηὐχαρίστησε τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀδημονόντας διατὶ τὸ σάββατον ἰάτρευσεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ πλῆθος· ἓξ ἡμέραις εἶναι ὁποῦ πρέπει νὰ δουλεύουν οἱ ἄνθρωποι· εἰς ταύταις λοιπὸν τὲς ἡμέραις ἔρχεσθε νὰ ἰατρεύεσθε, καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀποκρίθη καὶ εἶπεν του· ὑποκριτά, καθένας ἀπὸ σᾶς, τὸ σάββατον δὲν λύει τὸ βόδι του, ἢ τὸ γαδάρι του ἀπὸ τὸ παχνί του καὶ πάγει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ ἐτούτη ὁποῦ εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν ἔδεσεν ὁ Σατανᾶς τώρα δεκαοκτὼ χρόνους, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὸ δέσιμον ἐτοῦτο τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ λέγοντας αὐτὸς ἐτοῦτα τὰ λόγια ἐντροπιάζουνταν ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐναντιοῦνταν· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐχαίρουνταν εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔνδοξα ὁποῦ ἐγίνονταν ἀπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε, μὲ τί ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ μὲ τί νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὁμοιάζει τὸ κουκὶ τοῦ σιναπιοῦ· τὸ ὁποῖον τὸ ἐπῆρεν ἕνας ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ περιβόλι του· καὶ αὔξησε καὶ ἔγινεν ὡσὰν δένδρον μεγάλον· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐφωλίασαν εἰς τὰ κλαδιά του.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· μὲ τί νὰ ὁμοιάσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοιάζει προζύμι, τὸ ὁποῖον μία γυναῖκα τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία κοιλὰ ἀλεύρι, ἕως ὁποῦ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέρνα ἀπὸ μέσα ἀπὸ ταῖς χώραις καὶ ἀπὸ τὰ χωριὰ διδάσκοντας, καὶ πηγαίνοντας εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ.

23 Καὶ κάποιος τοῦ λέγει· αὐθέντη, ἂν εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι ὁποῦ σώζουνται; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν,

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμπῆτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν πόρταν, ὅτι πολλοί, σᾶς λέγω, θέλουν ζητήσει νὰ ἐμποῦν, καὶ δὲν θέλουν ἠμπορέσει.

25 Ἀφόντις σηκωθῇ ὁ νοικοκύρης καὶ σφαλίσῃ τὴν πόρταν, καὶ ἀρχίσετε νὰ στέκεστε ἔξω καὶ νὰ κτυπᾶτε τὴν θύραν, νὰ λέγετε, αὐθέντη, αὐθέντη, ἄνοιξέ μας· καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ νὰ σᾶς εἰπῇ· δὲν σᾶς ἠξεύρω ἀπὸ ποῦ εἶστε.

26 Τότε θέλετε ἀρχίσει νὰ λέγετε, ἐφάγαμεν καὶ ἐπίαμεν ὀμπροστά σου· καὶ εἰς τὰ πλατώματά μας ἐδίδαξες.

27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπεῖ· λέγω σας, δὲν σᾶς ἠξεύρω ἀπὸ ποῦ εἶστε· παγένετε ἀπὸ μένα ὅλοι οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐ-

28 Ἐκεῖ θέλει εἶσαι ὁ κλαυθμός, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ἰδῆτε τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλους τοὺς προφήτας μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐσᾶς βγαλμένους ἔξω.

29 Καὶ θέλουσιν ἔλθει ἀπὸ τὴν ἀνατολήν, καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βορρᾶν, καὶ ἀπὸ τὸν νότον· καὶ θέλουν καθίσει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ νά, κάποιοι ὁποῦ εἶναι ὑστερινοὶ καὶ θέλουν γένει πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι θέλουν γένει ὑστερινοί.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιοι φαρισαῖοι καὶ τοῦ ἔλεγαν, βγᾶ καὶ πάγαινε ἀπ' ἐδῶ, ὅτι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ.

32 Καὶ εἶπέν τους· σύρτε καὶ εἰπέτε τῆς ἀλεποῦς ἐτούτης· νὰ ὁποῦ βγάζω δαιμόνια, καὶ ἰατρεύω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειώνομαι.

33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν ἄλλην κάμνει χρεία νὰ πηγαίνω· διὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλασθῇ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ·

34 Ὦ Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ὁποῦ σκοτώνεις τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολᾶς τοὺς ἀπεσταλμένους εἰς ἐσένα· πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω τὰ παιδία σου, καθὼς ἡ ὄρνιθα μαζώνει τὰ πουλιά της ἀπὸ κάτω εἰς τὰς πτερούγες της, καὶ δὲν ἠθελήσατε.

35 Νὰ τώρα ὁποῦ σᾶς ἀφίνεται τὸ σπίτι σας ἔρημον· καὶ λέγω σας, ὅτι δὲν θέλετε με ἰδῇ πλέον, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ καιρός, ὁποῦ νὰ εἰπῆτε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΚΑΙ ὅταν ἐπῆγεν εἰς ἕνα σπίτι κάποιου ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν φαρισαίων τὸ σάββατον νὰ φάγῃ ψωμί, καὶ αὐτοὶ τὸν ἐπαραφύλαγαν.

2 Καὶ νά, καὶ ἕνας ἄνθρωπος ὑδρωπικὸς ὀμπρός του.

3 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ εἰς τοὺς φαρισαίους, λέγοντας· ἂν εἶναι ἐξουσία τὸ σάββατον νὰ ἰατρεύῃ τινάς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι ἠσύχασαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνοντάς τον τὸν ἰάτρευσε καὶ τὸν ἀπόλυσε.

5 Καὶ ἀποκρίθη καὶ εἶπέν τους, ἂν ἤθελεν πέσῃ τινὸς γαδάρι ἢ βόδι εἰς πηγάδι, παρευθὺς δὲν ἤθελε τὸ βγάλει τὸ σάββατον;

6 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τοῦ ἀποκριθοῦν εἰς ταῦτα·

7 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τοὺς καλεσμένους, ἐπειδὴ ἔβλεπε πῶς ἐδιάλεγαν τὰς πρωτοκαθεδρίαις λέγοντάς τους,

8 Ὅταν καλεσθῇς ἀπὸ κανένα εἰς τὸν γάμον, μὴν πάγῃς νὰ καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἶναι ἄλλος καλεσμένος τιμιότερός σου.

9 Καὶ ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάλεσε καὶ ἐσένα καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει εἰπεῖ, δὸς ἐτούτου τόπον, καὶ τότε θέλεις ἀρχίσῃ μὲ ἐντροπὴν νὰ κρατῇς τὸν παρακάτω τόπον.

10 Ἀμὴ ὅταν καλεσθῇς σύρε κάθισε εἰς τὸν κατώτερον τόπον· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἐκάλεσε καὶ σοῦ εἰπεῖ, ὦ φίλε ἀνέβα ἀπεπάνω, τότε θέλει εἶσαι τιμήσου ὀμπροστὰ εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάθονται μαζί σου.

11 Ὅτι

11 Ὅτι κάθε ἕνας ὁποῦ ὑ-
ψώνει τοῦ λόγου του θέλει ταπει-
νωθεῖ, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ταπει-
νώνει τοῦ λόγου του θέλει ὑψω-
θεῖ.
12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὁ-
ποῦ τὸν ἐκάλεσεν ὅταν κάμνεις
γιόμα, ἢ δεῖπνον, μὴν κράζῃς
τοὺς φίλους σου· μὴ δὲ τοὺς ἀδελ-
φούς σου· μὴ δὲ τὴν συγγενεάν σου·
μὴ δὲ τοὺς γειτόνους σου τοὺς πλου-
σίους· μήπως καὶ αὐτοὶ σὲ ἀν-
τικαλέσουν, καὶ σοῦ τὸ ἀνταποδώ-
σουσιν.
13 Ἀμὴ ὅταν κάμνεις κά-
λεσμα κάλεσε τοὺς πτωχούς,
τοὺς βλαμμένους, τοὺς κουτζούς,
τοὺς τυφλούς·
14 Καὶ θέλεις εἶσαι καλό-
τυχος, διατὶ δὲν ἔχουν νὰ
σοῦ τὸ ἀνταποδόσουν· καὶ θέλει
σοῦ ἀνταποδοθῆ εἰς τὴν ἀνάστα-
σιν τῶν δικαίων.
15 Καὶ ὡσὰν τὰ ἤκουσεν ἕ-
νας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθετον
[illegible] τὰ λόγια, τοῦ εἶ-
πεν· καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος
ὁποῦ φάγει ψωμὶ εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.
16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν·
ἕνας ἄνθρωπος ἔκαμε μεγά-
λον δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολ-
λούς·
17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ
δείπνου ἔστειλε τὸν δοῦλόν του
νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς καλεσμένους,
ἐλᾶτε, ὅτι τώρα εἶναι ὅλα ἕτοι-
μα.
18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μὲ
μίαν γνώμην νὰ παραιτοῦνται.
καὶ ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε· χω-
ράφι ἀγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγ-
κην νὰ πάγω νὰ τὸ ἰδῶ· πα-
ρακαλῶ σε ἔχε με παρῃτημένον.
19 Καὶ ἄλλος εἶπε, πέντε
ζευγάρια βόδια ἀγόρασα, καὶ
πάγω νὰ τὰ δοκιμάσω, καὶ πα-
ρακαλῶ σε ἔχε με παρῃτημένον.
20 Καὶ ἄλλος εἶπεν, ἐγὼ
ἐπανδρεύθηκα, καὶ δὲν ἠμπορῶ
νὰ ἔλθω.
21 Καὶ ἐπῆγεν ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν τοῦ αὐθέντη-
του ἐκεῖνα. τότε ἐθυμώθη ὁ οἰ-
κοκύρης ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν τοῦ
δούλου του· εὔγα ἔξω γλίγορα εἰς
τὰ πλατώματα καὶ εἰς τὴν ῥύ-
μαις τῆς χώρας· καὶ τοὺς πτω-
χοὺς καὶ βλαμμένους καὶ κουτζούς,
καὶ τυφλοὺς φέρε τους ἐδῶ.
22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος·
αὐθέντη, ἔγινε καθὼς ὥρισες,
καὶ ἀκόμι εἶναι τόπος ἄδειος·
23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς
τὸν δοῦλον του· εὔγα ἔξω εἰς τὲς
στράταις καὶ εἰς τοὺς φραγμοὺς
καὶ ἀνάγκασέ τους νὰ ἔλθουν μέ-
σα νὰ γεμίσῃ τὸ σπίτι μου.
24 Διατὶ λέγω σας, ὅτι μὴ
δὲ κανένας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἐ-
κείνους τοὺς καλεσμένους θέλει
γευματίσει ἀπὸ τὸ δεῖπνόν μου.
25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπη-
γαίνασιν μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν·
καὶ ὁ Χριστὸς ἐγύρισε καὶ τοὺς
εἶπεν,
26 Ἄνισως καὶ κανένας ἔρ-
χεται εἰς ἐμένα, καὶ δὲν μι-
σεῖ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέ-
ρα του, καὶ τὴν γυναῖκά του καὶ
τὰ παιδία του, καὶ τοὺς ἀδελφούς-
του καὶ τὲς ἀδελφαῖς του, ἀκόμι καὶ
τὴν ζωήν του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ
εἶναι μαθητής μου.
27 Καὶ ὅποιος δὲν βαστᾷ
τὸν σταυρόν του καὶ νὰ ἔρχεται κα-
ταπόδι μου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶ-
ναι μαθητής μου.
28 Διατὶ ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς
θέλοντας νὰ κτίσῃ ἕνα πῦργον,
δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογα-
ριάζει τὴν ἔξοδον, ἂν ἔχῃ νὰ τὸν
τελειώσῃ; 29 Μή-

29 Μήπως κ) βάλει θεμέλιον, κ) δὲν ἠμπορέσῃ νὰ τ̃ τελειώσῃ· κ) ἀρχίσουν ὅλοι ὅσοι τ̃ βλέπουν νὰ τ̃ περιπαίζουν.

30 Λέγοντες ὅτι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ κτίζῃ, κ) δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ τελειώσῃ.

31 Ἢ ἕνας βασιλεὺς ὁποῦ πάγῃ νὰ κτυπηθῇ μὲ ἄλλον βασιλέα εἰς πόλεμον, δὲν καθίζει πρῶτον κ) συμβουλεύεται, ἂν ἠμπορῇ μὲ δέκα χιλιάδες νὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔρχεται ἀπάνωτου μὲ εἴκοσι χιλιάδες;

32 Εἰδεμή, κ) δὲν ἠμπορεῖ, ἀκόμι ὄντας ἐκεῖνος μακρὰ στέλλει παρακαλεστάδες κ) παρακαλεῖ (νὰ κάμῃ) εἰρήνην.

33 Ἔτζι λοιπὸν κ) καθὲ ἕνας ἀπὸ σᾶς, ὁποῦ δὲν ἀποτάσσεται ὅλα τοῦ τὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ εἶναι μαθητήςμου.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἀμὴ ἐὰν τὸ ἅλας γένῃ ἀνάλατον μὲ τί νὰ ἀλατωθῇ;

35 Οὔτε διὰ τὴν γῆν, οὔτε διὰ τὴν κοπρίαν εἶναι καλόν· ἀλλὰ τὸ ῥίχνουσιν ἔξω· ὅποιος ἔχῃ αὐτία νὰ ἀκούει, ἂς ἀκούει.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι κ) ἁμαρτωλοὶ ἐπλήγαιναν κ) ἐσύμωναν νὰ τοῦ ἀκούσουν.

2 Ὅλοι οἱ φαρισαῖοι κ) οἱ γραμματεῖς ἐγόγγιζαν κ) ἔλεγαν, ὅτι ἐτοῦτος ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους δέχεται κ) τρώγει μαζίτους.

3 Καὶ εἶπεντες τὴν παραβολὴν ἐτούτην, λέγοντας.

4 Ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς νὰ εἶχεν ἑκατὸν πρόβατα, κ) νὰ ἤθελε χάσῃ ἕνα ἀπ' αὐτά, δὲν ἀφίνει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα εἰς τὴν ἔρημον, κ) πάγει εἰς τὸ χαμένον ἕως ὁποῦ νὰ τὸ εὕρῃ;

5 Καὶ ὡσὰν τὸ εὕρει τὸ βάνει ἀπάνω εἰς τοὺς νόμουςτου κ) χαίρεται;

6 Καὶ ὥσταν ἔλθῃ εἰς τὸ σπίτιτου κράζει τοὺς φίλους, κ) τοὺς γειτόνους κ) λέγειτους· χαρεῖτε κ) ἐσεῖς μετεμένα, ὅτι εὕρηκα τὸ χαμένονμου πρόβατον.

7 Λέγωσας ὅτι τέτοιας λογῆς χαρὰ θέλει εἶσαι εἰς τ̃ οὐρανὸν διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁποῦ μετανοεῖ, παρὰ εἰς τοὺς ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν χρειάζονται μετάνοιαν.

8 Ἢ καμία γυναῖκα ὁποῦ νὰ ἔχῃ δέκα δραχμάς, ἂν ἤθελε χάσῃ μίαν δραχμήν, δὲν ἀνάπτει λυχνὸν, κ) φροκαλεῖ τὸ σπίτι κ) γυρεύει ἐπιμελῶς, ἕως ὁποῦ νὰ τ̃ εὕρῃ.

9 Καὶ ὥσταν τ̃ εὕρει, κράζει τὲς φιλενάδες κ) τ̃ γειτόνισσαις της κ) λέγει, χαρεῖτε κ) ἐσεῖς μετεμένα, ὅτι εὕρηκα τ̃ δραχμὴν ὁποῦ ἔχασα.

10 Τέτοιας λογῆς, σᾶς λέγω· χαρὰ γίνεται ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁποῦ μετανοεῖ.

11 Καὶ εἶπε, κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοὺς εἰς τ̃ πατέρατου· ὦ πάτερ, δόσμου τὸ μερτικὸν ὁποῦ μοῦ τυχένει τ̃ κληρονομίας· κ) ἐχώρισένους τ̃ βίοντου.

13 Καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἐμάζωξεν ὅλα ὁ μικρότερος υἱός, κ) ἐμίσευσεν εἰς χώραν μα-

μακρὰν, ϗ ἐκεῖ ἐσκόρπισε τὰ
πράγματά του ζῶντας ἀσώ-
τως.
14 Καὶ ὥσαν τὰ ἐξόδια-
σεν αὐτὰ ὅλα, ἔγινε πεῖνα με-
γάλη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην·
ϗ αὐτὸς ἄρχισε νὰ γίνεται ἐν-
δεής.
15 Καὶ ἐπῆγε ϗ ἐκόλλησεν
εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς
χώρας ἐκείνης, ϗ ἔπεμψέ τον
εἰς τὰ χωράφιά του, νὰ βό-
σκῃ τοὺς χοίρους.
16 Καὶ ἐπεθύμα νὰ γεμί-
σῃ τὴν κοιλίαν του ἀπὸ τὰ ξυ-
λοκέρατα ὁποῦ ἔτρωγαν οἱ
χοῖροι, ϗ κανένας δὲν τοῦ ἔ-
διδε.
17 Καὶ ὥσαν ἦλθεν εἰς τὸν
ἑαυτόν του, εἶπε· πόσοι ϛιχοι-
ποὶ τοῦ πατρός μου περισσεύουσι
ψωμὶ, ϗ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ
τὴν πεῖνα.
18 Ἂς σηκωθῶ ϗ ἂς πά-
γω εἰς τὸν πατέρα μου· ϗ θέλω
τοῦ εἰπεῖ· ὦ πάτερ, ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν ϗ ἐνώπιόν σου.
19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος
νὰ κράζωμαι υἱός σου, κάμε με
ϗ ἐμένα ὥσαν ἕνα ἀπὸ τοὺς
ϛιχητούς σου.
20 Καὶ σηκωνόμενος ἦλ-
θεν εἰς τὸν πατέρα του· ϗ ἀκό-
μι ὄντας μακρὰ, τὸν εἶδεν ὁ
πατήρ του ϗ τὸν ἐσπλαγχνίσθη,
ϗ ἔτρεξε ϗ ἔπεσεν εἰς τὸν λαι-
μόν του, ϗ τὸν ἐκατεφίλησε.
21 Καὶ λέγει του ὁ υἱός· ὦ
πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
ϗ ἐνώπιόν σου· ϗ πλέον δὲν
εἶμαι ἄξιος νὰ κράζωμαι υἱ-
ός σου.
22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς
τοὺς δουλευτάδες του· εὐγάλετε
τὴν φορεσίαν τὴν πρώτην,
ϗ ἐνδύσετέ τον, ϗ δότε ϗ δα-
κτυλίδιον εἰς τὸ χέρι του· ϗ
ὑποδήματα εἰς τὰ ποδάρι-
ά του.
23 Καὶ φέρετε ϗ τὸ μο-
σχάρι τὸ θρεπτὸν ϗ σφάξε-
τε, νὰ φᾶμε νὰ χαροῦμεν.
24 Ὅτι ἐτοῦτος ὁ υἱός μου,
ἦτον νεκρὸς ϗ ἀνέζησε· ϗ χα-
μένος ϗ εὑρέθη· ϗ ἄρχισαν
νὰ εὐφραίνουνται.
25 Καὶ ὁ μεγαλίτερός του
υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράφι, ϗ
καθὼς ἤρχετον ϗ ἐσίμωσεν
εἰς τὸ σπίτι, ἄκουσε τραγού-
δια ϗ χορούς.
26 Καὶ ἐκάλησεν ἕνα ἀπὸ
τοὺς δουλευτάδες του, ϗ ἐρώ-
τησε τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.
27 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε, ϗ ὁ
πατέρας σου ἔσφαξε τὸ μο-
σχάρι τὸ θρεπτὸν, διατὶ τὸν
ἀπόλαυσε γερόν.
28 Καὶ ὠργίσθη, ϗ δὲν ἤ-
θελε νὰ ἔμπῃ μέσα· ὁ πατήρ-
του λοιπὸν εὐγαίνοντας ἔξω τὸν ἐ-
παρακάλει.
29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη
ϗ εἶπεν τοῦ πατρός του· νὰ,
τόσους χρόνους ὁποῦ σοῦ δουλεύω
ϗ οὐδὲ ποτὲ δὲν ἐπαρήκουσα
τὴν ἐντολήν σου· ϗ ἐμένα κα-
μίαν φορὰν δὲν μοῦ ἔδωκες ἕ-
να κατζίκι, νὰ εὐφρανθῶ ϗ
ἐγὼ μὲ τοὺς φίλους μου.
30 Καὶ τώρα διατὶ ἦλθεν
ὁ υἱός σου ἐτοῦτος ὁποῦ ἐκατά-
φαγε τὸν βίον σου μὲ τὰς πόρναις
ἔσφαξες τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτὸν
διὰ τὴν ἀγάπην του.
31 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν,
ὦ παιδί μου ἐσὺ πάντοτε μετα-
μένα εἶσαι· ϗ ὅλα τὰ ἐδι-
κά μου ἐδικά σου εἶναι,
32 Ἀμὴ ἔπρεπε νὰ χαροῦ-
μεν ϗ νὰ εὐφρανθοῦμεν, ὅτι ὁ
ἀδελ-

ἀδελφόσου ἐτοῦτος ἦτον νε-
κρὸς καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος
καὶ ηὑρέθη.

Κεφ. ις΄. 16.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητά-
δες του ὁ Χριστὸς· κάποιος
ἄνθρωπος πλούσιος εἶχεν ἕ-
να οἰκονόμον· καὶ διεβάλθη εἰς
αὐτὸν, πῶς σκορπίζει τὰ ὑ-
πάρχοντά του.
2 Καὶ φωνάζοντάς τον, τοῦ
εἶπε, τί εἶναι ἐτοῦτα ὁποῦ ἀκούω
διὰ λόγου σου; δός μου λογαρι-
ασμὸν διὰ τὴν οἰκονομίαν ὁ-
ποῦ ἔκαμες· διατὶ δὲν θέλεις
ἠμπορέσει πλέον νὰ οἰκονομᾷς.
3 Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε μέ-
σα του· τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ
παίρνει ὁ αὐθέντης μου τὴν οἰκο-
νομίαν ἀπὸ τοῦ λόγου μου; νὰ
σκάπτω δὲν δύναμαι· νὰ ζη-
τῶ ἐντρέπομαι.
4 Ἠξεύρω τί θέλω κάμει·
διὰ νὰ με δεχθοῦσι τινὲς εἰς
τὰ σπίτιά τους, ὅταν βγαλθῶ
ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.
5 Καὶ προσκαλῶντας καθε-
ένα ἀπὸ τοὺς χρεοφειλέτας τοῦ
αὐθεντός του, εἶπεν εἰς τὸν πρῶ-
τον· πόσα χρεωστεῖς τοῦ αὐ-
θεντός μου;
6 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ἑκα-
τὸν μέτρα λάδι· καὶ λέγει του,
ἔπαρε τὴν ἀπόδειξίν σου, καὶ
κάθισε γλίγορα καὶ γράψε πε-
νῆντα.
7 Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπεν, καὶ
ἐσὺ πόσα χρεωστεῖς; καὶ ἐκεῖ-
νος εἶπεν, ἑκατὸν κοιλὰ σι-
τάρι· καὶ λέγει του, ἔπαρε τὴν
ἀπόδειξίν σου καὶ γράψε ὀγδο-
ήκοντα.
8 Καὶ ἐπαίνεσεν ὁ αὐθέντης
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι
φρόνιμα ἐπορεύθηκε. διατὶ οἱ
υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρο-
νιμώτεροι περισσότερον ἀπὸ
τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς, εἰς τὴν γε-
νεάν τους·
9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· κά-
μετε φίλους εἰς τοῦ λόγου σας ἀ-
πὸ τὸν πλοῦτον τῆς ἀδικίας· καὶ
ὁπόταν ἀποθαίνετε θέλουν σᾶς
δεχθεῖ εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.
10 Ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἐμ-
πιστεμένος εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ
εἰς τὸ πολὺ ἐμπιστεμένος εἶναι·
καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἄδικος
εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ
ἄδικος εἶναι.
11 Ἂν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον
πλοῦτον δὲν ἐγενήκετε ἐμπιστε-
μένοι· ποῖος θέλει σᾶς ἐμ-
πιστευθεῖ τὸν ἀληθινόν;
12 Καὶ ἐὰν εἰς τὰ ξένα δὲν
ἐγενήκετε ἐμπιστεμένοι, τὸ ἐδι-
κόν σας πλοῦτον, τίς θέλει σᾶς
τὸ δώσει;
13 Κανένας δοῦλος δὲν
δύναται νὰ δουλεύῃ δύο αὐθεν-
τάδες· διατὶ ἢ τὸν ἕνα θέλει
μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγα-
πήσει· ἢ τὸν ἕνα θέλει διαγέξει,
καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονέσει·
δὲν δύνασθε νὰ δουλεύετε Θεὸν
καὶ πλοῦτον.
14 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἤκου-
σαν ἐτοῦτα ὅλα, καὶ τὸν ἐγελοῦ-
σαν· διατὶ ἦταν φιλάργυροι.
15 Καὶ λέγει τους, ἐσεῖς εἶστε
ὁποῦ δικαιώνετε τοῦ λόγου σας,
ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
ἀμὴ ὁ Θεὸς γνωρίζει τὲς καρ-
δίαις σας· διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι
ὑψηλὸν ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους, εἶναι συχασία ὀμ-
προστὰ εἰς τὸν Θεόν.
16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ται ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννη
ἦταν. ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ εὐαγγελίζεται· καὶ καθε-
άνθρωπος εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς κ᾽ ἡ γῆ, παρὰ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν νόμον μία ἄκρη·

18 Κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ἀφίσῃ τὴν γυναῖκά του, κ᾽ πανδρευθῇ ἄλλην, εἶναι μοιχός· κ᾽ πᾶσα ἕνας ὁποῦ πανδρεύεται γυναῖκα ἀπολελυμένην ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, μοιχεύει.

19 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος ἦτον πλούσιος, κ᾽ ἐνδυόετον κόκκινα κ᾽ βύσσινα ῥοῦχα, κ᾽ ηὐφραίνετον καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Καὶ ἦτον κ᾽ ἕνας πτωχὸς τὸ ὄνοματι Λάζαρος, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐρριμμένος ὀμπροστὰ εἰς τὴν πόρταν του πληγωμένος.

21 Καὶ ἐπεθύμα νὰ χορτάσῃ ἀπὸ τὰ ψίχαις ὁποῦ ἐπέφταιν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ κ᾽ οἱ σκύλοι ἐρχοῦνταν κ᾽ ἔγλυφαν τὲς πληγαῖς του.

22 Καὶ ἦλθε καιρὸς κ᾽ ἀπέθανεν ὁ πτωχὸς, κ᾽ ἐπῆραντον οἱ ἄγγελοι, κ᾽ ἐπῆγαντον εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· κ᾽ ἀπέθανε κ᾽ ὁ πλούσιος κ᾽ ἐθάπτη.

23 Καὶ μέσα εἰς τὸν ᾅδην εὑρισκόμενος εἰς τὰ βάσανα, ἐσήκωσε τὰ μάτιά του κ᾽ εἶδε τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρὰ, κ᾽ τὸν Λάζαρον εἰς τοὺς κόλπους του.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφώναξε κ᾽ εἶπεν· ὦ πάτερ Ἀβραὰμ, λυπήσου με κ᾽ πέμψε τὸν Λάζαρον νὰ βουτήσῃ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου του εἰς τὸ νερὸ, νὰ δροσίσῃ τὴν γλῶσσάν μου· διατὶ βασανίζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγαν ἐτούτην.

25 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ εἶπεν, ὦ παιδί μου ἐνθυμήθου, ὅτι ἐσὺ ἀπόλαυσες τὰ ἀγαθά σου εἰς τὴν ζωήν σου· κ᾽ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· κ᾽ τώρα ἐτοῦτος παρακαλεῖται, κ᾽ ἐσὺ λυπᾶσαι.

26 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα ἐτοῦτα, ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς κ᾽ εἰς ἐμᾶς εἶναι μεγάλον χάσμα· διὰ νὰ μὴν δύνουνται ἐκεῖνοι ὁποῦ θέλουν νὰ περάσουν ἀπ᾽ ἐδῶ εἰς ἐσᾶς· μὴ ἢ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπ᾽ ἐκεῖ, νὰ περνοῦσιν εἰς ἐμᾶς.

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, παρακαλῶ σε λοιπὸν ὦ πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός μου.

28 Διατὶ ἔχω πέντε ἀδελφοὺς νὰ τοὺς μαρτυρήσῃ ἐτοῦτα· διὰ νὰ μὴν ἔλθουν κ᾽ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον ἐτοῦτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει του ὁ Ἀβραάμ· ἔχουσι τὸν Μωϋσῆν κ᾽ τοὺς προφήτας, ἂς ἀκούσουν αὐτούς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν ὄχι πάτερ Ἀβραάμ· ἀμὴ ἂν πάγῃ κανένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εἰς ἐκείνους, θέλουν μετανοήσει.

31 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ εἶπεν, ἂν τὸν Μωϋσῆν κ᾽ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ ἂν ἀναναστηθῇ κανένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς θέλουν τὸν πιστεύσει.

Κεφ. ιζ. 17.

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδες του, ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴν ἔλθουν τὰ σκάνδαλα, ἀμὴ ἀλλίμονον εἰς ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔρχονται.

2 Καλήτερόν του εἶναι, νὰ εἶναι μία μυλόπετρα τριγύρου εἰς τὸν λαιμόν του, κ᾽ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐτούτους.

3 Ἔχ-

3 Ἔχετε τὸν νοῦν σας. καὶ ἐὰν
σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἐσένα
ἐπιτίμησέ τον· καὶ ἐὰν μετανο-
ήσῃ συγχώρεσέ τον.
4 Καὶ ἂν σοῦ σφάλῃ ἑπτὰ
φοραῖς τὴν ἡμέραν, καὶ εἰς τὲς
ἑπτὰ νὰ γυρίσῃ εἰς ἐσένα νὰ
εἰπῇ μετανοῶ, νὰ τοῦ συγχω-
ρέσῃς.
5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν
εἰς τὸν Κύριον, αὔξησέ μας πί-
στιν.
6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἐ-
ὰν ἔχετε πίστιν ὡσὰν τὸ κουκκὶ
τὸ σιναπεῖον, ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς
ἐτούτην τὴν συκαμιναίαν, ξε-
ριζώσου καὶ φυτεύσου εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ ἤθελε σᾶς ὑπα-
κούσει.
7 Καὶ ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς ἔ-
χοντας δοῦλον ὁποῦ νὰ κάμνει
τὸ ἀλέτρι, ἢ νὰ βόσκει τὰ
πρόβατα, ὁ ὁποῖος ὅταν ἔλ-
θῃ μέσα εἰς τὸ σπίτι ἀπὸ τὸ
χωράφι, τοῦ λέγει παρευθύς, πέ-
ρασε κάθισε;
8 Καὶ δὲν θέλει τοῦ εἰπεῖ,
ἑτοίμασε τίποτες νὰ δειπνήσω;
καὶ ζῶσου τὰ φοῦτα καὶ ὑπηρέτα-
με, ἕως ὁποῦ νὰ φάγω καὶ νὰ
πίω, καὶ ὕστερον θέλεις φάγῃ καὶ
θέλεις πιεῖ καὶ ἐσύ.
9 Τάχα εὐχαριστᾷ τὸν δοῦλον
ἐκεῖνον, ὅτι ἔκαμεν ἐκεῖνα ὁ-
ποῦ τὸν ἐδιάταξεν, δὲν λογιά-
ζω.
10 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς, ὅταν
κάμετε ὅλα ἐκεῖνα, ὁποῦ σᾶς
ἐδιατάχθηκαν, νὰ λέγετε ὅτι
ἄχρηστοι δουλευτάδες εἴμεστεν,
ὅτι ἐκεῖνο ὁποῦ ἐχρεωστοῦσαμεν
νὰ κάμωμεν, ἐκάμαμεν.
11 Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπήγε-
νεν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, ἐπέρ-
να διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας καὶ
τῆς Γαλιλαίας.
12 Καὶ ἐμπαίνοντας εἰς κά-
ποιαν χώραν τὸν ἀπάντησαν δέ-
κα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι
ἐστάθηκαν ἀπὸ μακρέα.
13 Καὶ εὔγαλαν φωνὴν καὶ
εἶπαν, ὦ διδάσκαλε Ἰησοῦ λυ-
πήσου μας.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τοὺς
εἶδεν, εἶπεν, ἀμέτε δείξετε τοῦ
λόγου σας εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ αὐ-
τοὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπήγαιναν ἐκαθα-
ρίσθηκαν.
15 Καὶ ἕνας ἀπ᾽ αὐτοὺς ὡ-
σὰν εἶδεν πῶς ἰατρεύθη, ἐγύ-
ρισεν (εἰς τὸν Χριστὸν) μὲ με-
γάλαις φωναῖς δοξάζοντας τὸν
Θεόν.
16 Καὶ ἔπεσε προσκυνῶντα εἰς
τὰ ποδάρια του, εὐχαριστῶν-
τάς τον. καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμα-
ρείτης.
17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν· δὲν ἐκαθαρίσθηκαν
καὶ οἱ δέκα, ἀμὴ οἱ ἐννέα ποῦ
εἶναι;
18 Δὲν εὑρέθηκαν νὰ γυρί-
σουν νὰ δόσουν δόξαν τοῦ Θεοῦ,
παρὰ μοναχὰ ἐτοῦτος ὁ ἀλ-
λοεθνής.
19 Καὶ τὸν ἔλεγε, σήκω πά-
γαινε, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.
20 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν ἐ-
ρώτησαν πότε ἔρχεται ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη καὶ
εἶπέ τους· δὲν ἔρχεται ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ μὲ φύλαξιν.
21 Οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ νὰ
ἐδῶ, ἢ νὰ ἐκεῖ εἶναι· ὅτι νὰ
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέ-
σα σας.
22 Καὶ εἰς τοὺς μαθητάδες
εἶπεν, θέλουσιν ἔλθει ἡμέραις
νὰ ἐπιθυμήσετε μίαν ἀπὸ ταῖς
ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
νὰ ἰδῆτε, καὶ δὲν θέλετε τὴν
ἰδῆ.

23 Καὶ θέλουν σᾶς εἰπεῖ, νὰ ἐδῶ εἶναι· νὰ ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἐσεῖς νὰ μὴν πᾶτε, μηδὲ νὰ τοὺς ἀκολουθήσετε.

24 Διατὶ καθὼς ἡ ἀστραπὴ ὁποῦ ἀστράπτει ἀπὸ τὴν μίαν μερίαν ἀπὸ κάτω εἰς τὸν οὐρανόν· τέτοιας λογῆς θέλει εἶσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν του.

25 Καὶ πρῶτα κάμνει χρεία νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ καταφρονεθῇ ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτούτην.

26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς τὲς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἔτζι θέλει εἶσται καὶ εἰς τὲς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἐτρώγαν καὶ ἔπιναν, ἐπάνδρευαν καὶ ἐπανδρεύουνταν, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ ἐμπῆκεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους.

28 Τέτοιας λογῆς ἀκόμι ὡσὰν καθὼς ἔγινεν εἰς τὲς ἡμέραις τοῦ Λώτ, ἐτρώγαν καὶ ἔπιναν, ἀγόραζαν, ἐπουλοῦσαν, ἐφύτευαν, ἔκαμναν σπίτια.

29 Καὶ τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἐβγῆκεν ὁ Λὼτ ἀπὸ τὰ Σόδομα ἔβρεξε φωτία καὶ θειάφη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους.

30 Τὰ ὅμοια θέλουν εἶσται καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῇ.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁποῖος θέλει εἶσται ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ τὰ ἀρμενεῖα ὁποῦ ἔχει μέσα εἰς τὸ σπίτι του νὰ μὴν κατεβῇ νὰ τὰ πάρῃ· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χωράφι ὁμοίως ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω.

32 Καὶ ἐνθυμᾶστε τὴν γυναῖκα τοῦ Λώτ.

33 Ὁποῖος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὁποῖος τὴν χάσῃ θέλει τὴν φυλάξει.

34 Λέγω σας εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα θέλουσιν εἶσται δύο εἰς ἕνα κρεββάτι, καὶ ὁ ἕνας θέλει παρθῇ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφιθεῖ.

35 Δύο θέλουσιν ἀλέθει εἰς μίαν μερίαν, καὶ ἡ μία θέλει παρθῇ, καὶ ἡ ἄλλη θέλει ἀφιθεῖ.

36 Δύο θέλουσιν εἶσται εἰς τὸ χωράφι, ὁ ἕνας θέλει παρθῇ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφιθεῖ.

37 Καὶ ἀποκρίθηκαν καὶ λέγουν του, ποῦ, Κύριε; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ὁποῦ εἶναι τὸ πτῶμα ἐκεῖ θέλουν μαζωχθεῖ καὶ οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ἔλεγέν τους καὶ παραβολήν, πῶς πρέπει πάντα νὰ προσεύχωνται καὶ νὰ μὴν ὀκνοῦσι.

2 Λέγοντας, ἦτον ἕνας κριτὴς εἰς μίαν χώραν, καὶ μήτε τὸν Θεὸν ἐφοβοῦνταν, μήτε τοὺς ἀνθρώπους ἐντρέπουνταν.

3 Ἦτον καὶ μία χήρα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ἤρχουνταν εἰς τοῦτον τὸν κριτήν, καὶ ἔλεγεν, ἐκδίκησέ με ἀπὸ τὸν ἀντίδικόν μου.

4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν εἰς μερικὸν καιρόν· ὕστερα εἶπεν μέσα του· ἂν καλὰ καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβοῦμαι, καὶ ἀνθρώπους δὲν ἐντρέπομαι·

5 Ὅμως διατὶ νὰ μὲ πειράζει ἡ χήρα ἐτούτη, ἂς τὴν ἐκδικήσω· διὰ νὰ μὴν ἔρχεται ἕως τὸ τέλος καὶ μὲ θλίβει·

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἀκούσετε τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας.

7 Καὶ ὁ Θεὸς πῶς νὰ μὴν κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων του, ὁποῦ σκούζουν εἰς αὐτὸν ἡμέρα καὶ νύκτα, καὶ ὁποῦ μακροθυμεῖ εἰς αὐτούς;

8 Λέγω σας ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν γλίγορα· ὅμως ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡσὰν ἔλθῃ, τάχα θέλει εὕρει τὴν πίστιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς κάποιους, ὁποῦ ἐπίστευαν εἰς τοὺς λόγους τους πῶς εἶναι δίκαιοι, καὶ ἐκαταφρονοῦσαν τοὺς ἄλλους, ἐτούτην τὴν παραβολήν.

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ προσευχηθοῦσιν, ὁ ἕνας φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος κουμερκιάρης.

11 Ὁ φαρισαῖος ἔστοντας νὰ σταθῇ εἰς τοὺς λόγους του ἐπροσευχέτον ἐτοῦτα τὰ λόγια· ὦ Θεὲ εὐχαριστῶ σε, διατὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ ὡσὰν οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ὁποῦ εἶναι ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡσὰν ἐτοῦτος ὁ κουμερκιάρης.

12 Νηστεύω δύο φοραῖς τὴν ἑβδομάδα, ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχω.

13 Καὶ ὁ κουμερκιάρης ἐστέκετον ἀπὸ μακρά, καὶ δὲν ἤθελεν οὐδὲ τὰ μάτιά του νὰ τὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ἐκτύπαν τὸ στῆθός του καὶ ἔλεγεν, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω σας· ἐτοῦτος ἐκατέβη δεδικαιωμένος εἰς τὸ σπίτι του, παρὰ ἐκεῖνος· διατὶ κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ὑψώνεται θέλει ταπεινωθεῖ· καὶ ὅποιος ταπεινώνει τοὺς λόγους του θέλει ὑψωθεῖ.

15 Καὶ ἔφερναν τους καὶ τὰ μικρὰ παιδία, νὰ τὰ πιάσῃ, καὶ οἱ μαθηταὶ δέ του ὡσὰν εἶδαν τοὺς ἀνειδίσταν ἐκείνους ὁποῦ τὰ ἔφερναν.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπροσκάλεσε καὶ εἶπεν, ἀφῆτε τὰ παιδία νὰ ἔρχουνται εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε· διατὶ τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡσὰν παιδί, δὲν θέλει ἔμπει εἰς αὐτήν.

18 Καὶ κάποιος ἄρχοντας τὸν ἐρώτησε καὶ εἶπεν· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, τί με λέγεις ἀγαθόν; κανένας δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολὰς ἠξεύρεις· μὴν μοιχεύσῃς· μὴν φονεύσῃς· μὴν κλέψῃς. μὴν ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου·

22 Καὶ ἀκούοντάς τα ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπεν, ἀκόμι ἕνα σοῦ λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς, πούλησέ τα, καὶ μοίρασέ τα εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ θέλεις ἀποκλίσει θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔλα ἀκολούθα με.

23 Καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν τὸ ἤκουσεν ἐλυπήθη πολλά· διατὶ ἦτον πολλὰ πλούσιος.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸν εἶδε

δὲν πῶς ἐλυπήθη πολλὰ, εἶ-
πεν, πῶς ἐκεῖνοι ὁπῦ ἔχουν
τὰ χρήματα, δύσκολα θέλουν
ἔμπει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ
περάσῃ ἡ κάμηλος ἀπὸ τὴν
τρύπα τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλού-
σιος νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ τὸ ἄκου-
σαν, εἶπαν, καὶ τίς δύναται νὰ
σωθῇ;
27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν ἐ-
κεῖνα ὁπῦ εἶναι ἀδύνατα σιμὰ
εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι δυνατὰ
σιμὰ εἰς τὸν Θεόν.
28 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν,
νὰ ἐμεῖς ὁπῦ ἀφήκαμεν ὅλα
καὶ σοῦ ἀκολουθήσαμεν.
29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν
βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι
κανένας ὁ ὁποῖος ἀφῆκε σπί-
τι ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυ-
ναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.
30 Ὁπῦ νὰ μὴν τὸ ἀπο-
λαύσῃ πολλαπλάσια εἰς
καιρὸν ἐτοῦτον, καὶ εἰς τὸν ἐρχό-
μενον αἰῶνα ζωὴν αἰώνιον.
31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέρνοντας
τοὺς δώδεκα μαθητάδες, τοὺς
εἶπεν, νὰ ἀπῦ ἀναβαίνομεν εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ θέλουν τε-
λειωθεῖ ὅλα ὅσα εἶναι γραμ-
μένα ἀπὸ τοὺς προφήτας διὰ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
32 Διατὶ θέλει παραδοθεῖ
εἰς τὰ ἔθνη· καὶ θέλει ἐμπαιχ-
θεῖ, καὶ θέλει ὑβρισθεῖ, καὶ θέ-
λει πτυσθεῖ.
33 Καὶ ὡσὰν τὸν δείρουν θέ-
λουν τὸν σκοτώσει, καὶ τὴν τρί-
την ἡμέραν θέλει ἀναστηθεῖ.
34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγροίκη-
σαν τίποτες ἀπὸ ταῦτα· καὶ ἐ-
τοῦτος ὁ λόγος ἦτον κρυμ-
μένος ἀπὸ αὐτοὺς· καὶ δὲν ἐ-
γνώριζαν ἐκεῖνα ὁπῦ ἐλέγου-
ταν.
35 Καὶ ὅταν ἐσίμωσεν εἰς
τὴν Ἱεριχὼ, ἐκάθουνταν ἕνας
τυφλὸς εἰς τὴν στράταν καὶ ἐ-
ζήτα.
36 Καὶ ὡσὰν ἤκουσεν ὁπῦ
ἐπέρναν τὸ πλῆθος, ἐρώτησε
τί εἶναι ἐτοῦτο;
37 Καὶ εἶπαντου, ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖος περνᾶ.
38 Καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν, ὦ
Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, λυπήσου
με.
39 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ ἐπηγαί-
ναν ὀμπροστὰ, τὸν ἀποπέρνασιν
διὰ νὰ σιωπήσῃ· ὁ δὲ αὐτὸς
πολλὰ περισσότερον ἔκραζεν,
υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ
ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρουν· καὶ
ὅταν ἐσίμωσεν αὐτὸς, τὸν ἐρώ-
τησε καὶ εἶπε.
41 Τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω;
καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· αὐθέντη, νὰ
ἰδῶ.
42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν·
ἴδε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.
43 Καὶ παρευθὺς εἶδε, καὶ
τοῦ ἀκολούθησε δοξάζοντας τὸν
Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσὰν
τὸ εἶδαν, εὐχαρίστησαν τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ΄.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐμπῆκεν μέσα
ἐπέρνα ἀπὸ μέσα
τὴν Ἱεριχώ.
2 Καὶ νὰ καὶ ἕνας ἄνθρωπος
ὁπῦ τὸν ἐκράζαν τὸ ὄνομάτου,
Ζακχαῖον, καὶ ἐτοῦτος ἦτον
πρῶτος τελωνάρχης, καὶ πλού-
σιος.
3 Καὶ ἐζήτα νὰ ἰδῇ τὸν Ἰη-
σοῦν ποῖος εἶναι· καὶ δὲν ἐδύ-
νετον ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὅτι
ἦτον

ἤτον κοντὸς εἰς τὸ κορμί.
4 Καὶ ἔτρεξεν ἔμπροσθεν, καὶ
ἀνέβη ἀπάνω εἰς μίαν συκομο-
ρέαν διὰ νὰ τὸν ἰδῇ, ὅτι ἀπὸ
ἐκείνην τὴν στράταν ἔμελλε
νὰ περάσῃ.
5 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀναντράνι-
σε, καὶ εἶδέν τον, καὶ εἶπεν· Ζακ-
χαῖε, κατέβα γλήγορα· διατὶ
σήμερον κάμνει χρεία νὰ
μείνω εἰς τὸ σπίτι σου.
6 Καὶ ἐσπούδαξε, καὶ ἐκατέ-
βη καὶ τὸν ἐδέχθηκε χαιρόμενος.
7 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδαν ὅλοι ἐ-
γόγγιζαν καὶ ἔλεγαν, ὅτι εἰς ἄν-
θρωπον ἁμαρτωλὸν ἐπῆγε νὰ
κονέψῃ.
8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη
καὶ εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· νὰ, αὐ-
θέντη, τὰ μισά μου, τὰ ὑπάρχον-
τά μου τὰ δίδω εἰς τοὺς πτωχούς·
καὶ ἂν ἐπῆρα κανενὸς τίποτες τι-
ποτες τὸ ἀδίκω, ὀπίσω τοῦ τέσσαρες
δίπλαις.
9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, ὅ-
τι σήμερον ἔγινε σωτηρία εἰς
τὸ σπίτι ἐτοῦτο· εἰς ὅσον εἶναι
καὶ ἐτοῦτος υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ.
10 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ
χαμένον.
11 Καὶ ἀκούοντές των ταῦ-
τα, ἐπρόσθεσε καὶ εἶπε μίαν
παραβολήν, μὲ τὸ νὰ εἶναι κον-
τὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ νὰ
λογιάζουν, ὅτι παρευθὺς μέλ-
λει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ φα-
νερωθῇ.
12 Λοιπὸν εἶπεν· ἕνας ἄν-
θρωπος εὐγενὴς ἐπῆγεν εἰς χώ-
ραν μακρινὴν νὰ πάρῃ διὰ λό-
γου του βασιλείαν, καὶ νὰ γυ-
ρίσῃ.
13 Καὶ ἔκραξε δέκα του δού-
λους, καὶ τοὺς ἔδωκε δέκα
μνᾶς, καὶ τοὺς εἶπε· νὰ πραγ-
ματευθῆτε ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω.
14 Καὶ οἱ πολιτάδες του τὸν
ἐμισοῦσαν, καὶ ἔστειλαν πρέσβεις
ἀποπίσω του καὶ ἔλεγαν, δὲν τὸν
θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἐ-
μᾶς.
15 Καὶ ὅταν ἐγύρισε καὶ ἐ-
πῆρε τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ
τοῦ λαλήσουν τοὺς δουλευτάδες ἐ-
κείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ
ἀσήμι του· διὰ νὰ μάθῃ τί ἐ-
κέρδεσεν πᾶσα ἕνας εἰς τὴν
πραγματείαν του.
16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος
καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μνᾶ σου
μνᾶ ἔκαμε παραπάνω δέκα
μνᾶς.
17 Καὶ λέγει του, καλά, δοῦ-
λε ἀγαθέ, ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον
ἐστάθης πιστός, ἔχε ἐξου-
σίαν ἀπάνω εἰς δέκα πόλεις.
18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος
καὶ εἶπεν, αὐθέντη, ἡ μνᾶ σου ἔ-
καμεν ἄλλαις πέντε μνᾶς.
19 Καὶ εἶπε καὶ εἰς ἐτοῦτον·
καὶ σὺ νὰ γίνῃς ἐξουσιαστὴς ἀ-
πάνω εἰς πέντε πόλεις.
20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε καὶ
εἶπεν· αὐθέντη, νὰ ἡ μνᾶ σου,
ὁποῦ τὴν εἶχα βαλμένην εἰς
τὸ μανδήλιον.
21 Διατὶ σὲ ἐφοβούμουν, ὅ-
τι εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρός·
συμμαζώνεις ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἔβαλες·
καὶ θερίζεις ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἔ-
σπειρες.
22 Καὶ λέγει του ὁ αὐθέντης·
ἀπὸ τὸ στόμα σου θέλω σε
κρίνει, πονηρὲ δοῦλε· ἤξευρες
ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐ-
στηρός, συμμαζώνω ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν
ἔβαλα, καὶ θερίζω ἐκεῖνο ὁποῦ
δὲν ἔσπειρα.
23 Καὶ διατὶ δὲν ἔδωκες
τὸ ἀργύριόν μου εἰς τὴν τρά-
πεζαν,

πέζαν, καὶ ἐγὼ ὡσὰν ἤρχουμουν
ἤθελα τὸ πάρει μὲ τὸ κέρδος
την;
24 Καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐ-
παραστέκουντον ἐκεῖ, εἶπεν· ἐ-
πάρετε ἀπ' αὐτὸν τὴν μνᾶν,
καὶ δότετην ἐκείνου ὁποῦ ἔχει
τὰς δέκα μνᾶς.
25 Καὶ λέγουντου, αὐθέντη,
ἔχει δέκα μνᾶς.
26 Διατὶ ἐγὼ σᾶς λέγω,
πᾶσα ἕνας ὁποῦ ἔχει, θέλει τοῦ
δοθεῖ· καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν
ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει θέλει
παρθῆ ἀπ' αὐτόν.
27 Καὶ ἀμὴ ἐκείνους τοὺς ἐχθρούς
μου ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἠθέλησαν
νὰ βασιλεύσω εἰς αὐτούς, φέ-
ρετέμουτους ἐδῶ, καὶ κατασφά-
ξετέτους ὀμπροστά μου.
28 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ
Ἰησοῦς, ἐπήγαινεν ὀμπροστὰ ἀ-
ναβαίνοντας εἰς τὰ Ἱεροσόλυ-
μα.
29 Καὶ ὡσὰν ἐσίμωσεν εἰς
τὴν Βηθσφαγὴ καὶ Βηθανίαν,
εἰς τὸ ὄρος ὁποῦ κράζεται ἐ-
λεῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τοὺς μα-
θητάδες του,
30 Καὶ εἶπεν· σύρτε εἰς τὸ
χωριὸ ὁποῦ εἶναι ἀντίκρυ· καὶ
ἐκεῖ ὁποῦ ἐμβαίνετε εἰς αὐτὸ
θέλετε εὕρει ἕνα πουλάρι δε-
μένον, εἰς τὸ ὁποῖον κανένας
ἄνθρωπος ἀκόμι δὲν ἐκάθι-
σε, καὶ λύσετε καὶ φέρετέμουτο.
31 Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσῃ
κανένας, διατὶ τὸ λύετε; νὰ
τοῦ εἰπῆτε ἔτζι, ὅτι ὁ αὐθέν-
της του τὸ χρειάζεται.
32 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν οἱ ἀ-
πεσταλμένοι, εὑρῆκαν καθὼς
τοὺς εἶπε.
33 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔλυναν τὸ
πουλάρι, τοὺς εἶπαν οἱ αὐθεντά-
δες του· διατὶ λύνετε τὸ πουλά-
ρι;
34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, ὅτι
ὁ αὐθέντης του τὸ χρειάζεται.
35 Καὶ ἤφεραν τὸ πουλάρι
εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἔβαλαν ἀπά-
νω τὰ ῥοῦχά τους καὶ ἐκάθισαν τὸν
Ἰησοῦν.
36 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπέρνα ἐ-
στρώνασιν ἀπὸ κάτω, τὰ ῥοῦχα-
τους εἰς τὴν στράταν.
37 Καὶ ὡσὰν ἐσίμωσεν ὥ-
ρα μάγι εἰς τὸν κατήφορον τοῦ
βουνοῦ τῶν ἐλεῶν, ἀρχίσαν ὅλον
τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν καὶ
ἐχαίρουνταν, καὶ ὑμνοῦσαν τὸν Θε-
ὸν μὲ μεγάλην φωνὴν διὰ
ὅλαις ταῖς δυνάμαις, ὁποῦ εἶ-
δαν.
38 Καὶ ἔλεγαν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς
ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν
οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
39 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς
φαρισαίους ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ
πλῆθος, τοῦ εἶπαν· διδάσκαλε,
φοβέρισε τοὺς μαθητάς
σου.
40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶ-
πέν τους λέγωντας, ὅτι ἐὰν οὗ-
τοι σιωπήσουν, οἱ πέτραις θέ-
λουν κράξει.
41 Καὶ ὡσὰν ἐσίμωσεν, εἶ-
δε τὴν πόλιν καὶ τὴν ἔκλαυ-
σε,
42 Λέγοντας· ὅτι ἂν ἐγνώ-
ριζες καὶ ἐσύ, κἂν εἰς τὴν ἡ-
μέραν σου ταύτην, τὰ πράγμα-
τα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν εἰρήνην
σου· ἀμὴ τώρα ἐκρύφθη ἀπὸ
τὰ μάτιά σου.
43 Ὅτι θέλουσι νὰ ἔλθει
ἡμέραις, καὶ οἱ ἐχθροί σου θέ-
λουσι βάλλει τριγύρου σου χαντά-
κι, καὶ θέλουσι σὲ τριγυρίσει,
καὶ θέλουσι σὲ θλίψει ἀπὸ κά-
θε τόπον.
44 Καὶ θέλουν σὲ ξαπλώ-
σει

σοὶ ἔμπα τὰ θυμέλια, καὶ τὰ παι-
διά σου θέλουν χαλάσει μέσα εἰς
ἐσένα· καὶ δὲν θέλουν σοῦ ἀφήσει
πέτραν ἀπάνω εἰς τὴν πέ-
τραν· διατὶ δὲν ἐγνώρισας τὸν
καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.
45 Καὶ ὥσταν ἐμπῆκε μέσα
εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ βγά-
νῃ ἔξω ἐκείνους ὁποῦ ἐπουλοῦσαν
μέσα καὶ ἀγόραζαν.
46 Λέγοντάς τους, εἶναι γε-
γραμμένον, ὅτι τὸ σπίτι μου
εἶναι σπίτι προσευχῆς· καὶ ἐ-
σεῖς τὸ ἐκάμετε σπήλαιον τῶν
κλεπτῶν.
47 Καὶ ἐδίδασκε κάθε ἡ-
μέραν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐγύ-
ρευαν νὰ τὸν χαλάσουν, καὶ οἱ
πρῶτοι τοῦ λαοῦ.
48 Καὶ δὲν εὕρισκαν τὸ τί
νὰ ἤθελαν τοῦ κάμει· διατὶ
ὅλος ὁ λαὸς ἐκρέματον ἀπ'
αὐτὸν νὰ τὸν ἀκούῃ.

Κεφ. κ΄. 20.

ΚΑΙ μίαν τῶν ἡμερῶν ἐκεί-
νων διδάσκοντας τὸν λαὸν
εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εὐαγγελίζοντας,
ἀπροσδοκήτως ἐπῆγαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς μαζὶ
μὲ τοὺς πρεσβυτέρους.
2 Καὶ εἶπαν του, εἰπέ μας μὲ
ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις ἐτοῦτα;
ἢ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ σοῦ
ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ἐτούτην;
3 Καὶ ἀποκρίθη καὶ εἶπέν
τους· νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ
ἕνα λόγον, καὶ εἰπέτε με·
4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἀ-
πὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς
ἀνθρώπους;
5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίζουν-
ταν μέσα τους καὶ ἔλεγαν, ὅτι
ἂν εἰποῦμεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, θέ-
λει εἰπεῖ· διατὶ λοιπὸν δὲν τὸν
ἐπιστεύσετε;
6 Ἂν εἰποῦμεν ἀπὸ τοὺς ἀν-
θρώπους, ὅλος ὁ λαὸς θέλει
μᾶς λιθοβολήσει· διατὶ εἶναι πεπει-
σμένος, πῶς ὁ Ἰωάννης
νὰ εἶναι προφήτης.
7 Καὶ ἀπεκρίθηκαν πῶς
δὲν ἠξεύρουσιν ἀπὸ ποῦ εἶναι.
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν,
οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν
ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐτοῦτα.
9 Καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς
τὸν λαὸν ἐτούτην τὴν παραβο-
λήν· ἕνας ἄνθρωπος ἐφύ-
τευσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἔδωσεν
ἔξω εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ τὸ κρα-
τοῦν· καὶ ἐδιέβη καὶ ἔλειψε χρό-
νους μερικούς.
10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέ-
στειλε δοῦλον εἰς τοὺς γεωρ-
γοὺς νὰ τοῦ δώσουν ἀπὸ τὸν καρ-
πὸν τοῦ ἀμπελίου· καὶ οἱ γεωργοὶ
τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄ-
καιρον.
11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν
ἄλλον δοῦλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν
ἔδειραν καὶ ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἀτι-
μάσαν καὶ τὸν ἐξαπέστειλαν ἄ-
καιρον.
12 Καὶ πάλιν ἔπεμψεν α-
κόμη καὶ τρίτον· καὶ ἐκεῖνοι καὶ
τοῦτον τὸν ἐπληγώσασιν καὶ τὸν ἔβγα-
λαν ἔξω.
13 Καὶ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμ-
πελίου εἶπε· τί νὰ κάμω; ἂς
πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπημέ-
νον, καὶ δύναται ὥσταν τὸν ἰδοῦσι
θέλουσι τὸν ἐντραπεῖ.
14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ὥσταν
τὸν εἶδαν ἐσυλλογίζουνταν μέσα
τους καὶ ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶναι ὁ
κληρονόμος· ἔλατε καὶ ἂς τὸν
σκοτώσωμεν, διὰ νὰ γένῃ ἡ
κληρονομία του ἐδική μας.
15 Καὶ ἔβγαλάν τον ἔξω ἀ-
πὸ τὸ ἀμπέλι, καὶ τὸν ἐσκότω-
σαν· τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ
αὐθέν-

αὐθένλης τ' ἀμπελίου εἰς ἐκείνους τοὺς γεωργούς;
16 Θέλει ἔλθει, καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωργοὺς ἐτούτους, καὶ τὸ ἀμπέλι θέλει τὸ δώσει εἰς ἄλλους. καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, εἶπαν, μὴ γένοιτο.
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶδε καὶ εἶπε· τί εἶναι λοιπὸν ἐτοῦτο τὸ γεγραμμένον, ὅτι ἡ πέτρα τὴν ὁποίαν ἐκαταφρόνεσαν οἱ κτιστάδες, ἐκείνη ἐγίνη κεφάλι τῆς γωνίας;
18 Καὶ ὁποῖος πέσῃ ἀπάνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὁποῖον πέσῃ, θέλει τὸν λιχνίσῃ.
19 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἠθέλησαν ἐκείνην τὴν ὥραν νὰ ἁπλώσουν τὰ χέρια τους ἀπάνω του· ἀμὴ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διατὶ ἐνόησαν, ὅτι διὰ λόγου τους εἶπεν τὴν παραβολὴν ἐκείνην.
20 Καὶ παραφυλάγοντές τον ἔστειλαν ἀνθρώπους δολερούς, οἱ ὁποῖοι ἐμεταπλάθουνταν νὰ εἶναι δίκαιοι, διὰ νὰ πάρουσιν ἀπ' αὐτὸν λόγον, νὰ τὸν παραδώσουν εἰς τὴν ἀφεντίαν, καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος.
21 Καὶ τὸν ἐρώτησαν καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, ἠξεύρομεν ὅτι καλὰ λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας τὴν στράταν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις.
22 Ἠμποροῦμεν ἐμεῖς νὰ δίδωμεν χαράτζι εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;
23 Καὶ γνωρίζοντας τὴν πανουργίαν τους, τοὺς λέγει· τί με πειράζετε;
24 Δείξετέ με ἕνα δηνάριον. τίνος εἰκόνα ἔχει καὶ ἀπάνω-
γράμμα; ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν, τοῦ Καίσαρος.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ πράγματα τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.
26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν πιάσουν εἰς λόγον ὀμπροστὰ εἰς τὸν λαόν· καὶ ἐθαύμασαν εἰς τὴν ἀπόκρισίν του· καὶ ἐσιώπασαν.
27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς σαδδουκαίους ὁποῦ ἀντιλέγουνται πῶς νὰ μὴν εἶναι ἀνάστασις, ἐπήγαν κοντά, καὶ τὸν ἐρώτησαν,
28 Καὶ εἶπαν, διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον, ἐὰν ἀποθάνῃ κανενὸς ἀδελφός, ὁποῦ νὰ ἔχῃ γυναῖκα, καὶ ἐτοῦτος νὰ ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκά του· νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.
29 Ἑπτὰ λοιπὸν ἦσαν ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα καὶ ἀπέθανεν ἄτεκνος.
30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐκεῖνος ἄτεκνος.
31 Καὶ ἐπῆρέν την ὁ τρίτος· ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτά· καὶ δὲν ἀφῆσαν παιδία καὶ ἀπέθαναν.
32 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.
33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ὅλους εἰς τὴν ἀνάστασιν θέλει εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ τὴν εἶχαν καὶ οἱ ἑπτὰ γυναῖκα.
34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους, οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, πανδρεύουν, καὶ πανδρεύουνται.
35 Ἀμὴ ἐκεῖνοι ὁποῦ κατα-

ξιωθοῦσι νὰ τύχουν τοῦ αἰῶνος
ἐκείνου, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νε-
κρῶν, οὔτε πανδρεύουν, οὔτε παν-
δρεύονται.
36 Οὔτε ἠμποροῦσι πλέον
νὰ ἀποθάνουσι· διατὶ εἶναι ἴ-
σα μὲ τοὺς ἀγγέλους· καὶ εἶναι
υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ υἱοὶ τῆς ἀναστά-
σεως.
37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμμένοι
σηκώνονται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ
ἐσήμανε εἰς τὴν βάτον, ἐκεῖ
ὁποῦ λέγει Κύριον εἶναι τὸν Θεὸν
τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰ-
σαάκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι νε-
κρῶν Θεός, ἀμὴ ἐκεινῶν ὁποῦ
ζοῦσι, διατὶ ὅλοι εἰς αὐτὸν ζοῦ-
σι.
39 Καὶ ἀπεκρίθηκαν κά-
ποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς
καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶ-
πας.
40 Καὶ πλέον δὲν ἀποκοτοῦ-
σαν νὰ τὸν ἐρωτήσουν ποτές.
41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους ὁ-
ποῦ λέγουσι πῶς νὰ εἶναι ὁ Χρι-
στὸς υἱὸς τοῦ Δαβίδ;
42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς
τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν λέ-
γει· εἶπεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸν
αὐθέντην μου, κάθου ἀπὸ τὴν
δεξιάν μου,
43 Ἕως ὁποῦ νὰ βάλλω τοὺς
ἐχθρούς σου ἀπὸ κάτω εἰς τὰ
ποδάριά σου.
44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν
κράζει αὐθέντην, καὶ πῶς εἶναι
υἱός του;
45 Καὶ ἀκούοντας ὅλος ὁ
λαός, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητά-
δες του.
46 Ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ
τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ θέλουν
νὰ περιπατοῦσι μὲ στολαῖς, καὶ
ἀγαποῦν τοὺς χαιρετισμοὺς εἰς
τὰ παζάρια καὶ τὴν πρωτοκα-
θεδρίαις εἰς τὰ συναγώγια· καὶ
νὰ πρωτοκαθέζωνται εἰς τὰ δεῖ-
πνα.
47 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι
τὰ σπίτια τῶν χηρῶν, καὶ κά-
μνουν ἀφορμὴν πῶς προσεύ-
χονται μεγάλαις προσευχαῖς·
ἐτοῦτοι θέλουσι πάρει περισσό-
τερον κρίμα.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑΙ ἀναντρανίσασεν ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶδε πλουσίους ὁποῦ ἔ-
βαναν τὰ δῶρά τους εἰς τὸ κουτὶ
τῆς ἐλεημοσύνης·
2 Καὶ εἶδε καὶ κάποιαν χή-
ρα πτωχήν, ἡ ὁποία ἔβαλε
δύο φόλες.
3 Καὶ εἶπεν, ἀληθινὰ σᾶς
λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ ἐ-
τούτη, ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ
ὅλους.
4 Διατὶ ὅλοι ἐτοῦτοι ἐβάλαν
εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ ἐ-
κεῖνο ὁποῦ τοὺς ἐπερίσσευεν, ἀ-
μὴ αὐτὴ ἀπὸ τὴν πτωχειάν της,
ὅλοντας τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν εἶ-
χεν τὸν ἔβαλε.
5 Καὶ διὰ κάποιους ὁποῦ ἔ-
λεγαν διὰ τὸ ἱερόν, ὅτι εἶναι
στολισμένον μὲ πέτραις ὄμορ-
φαις καὶ μὲ ἀφιερώματα, εἶ-
πεν.
6 Αὐτὰ ὁποῦ βλέπετε, θέ-
λουν ἔλθει ἡμέραις, ὁποῦ νὰ
μὴν ἀπομείνῃ πέτρα ἀπάνω
εἰς τὴν πέτραν· ὁποῦ νὰ μὴν
χαλασθῇ.
7 Καὶ ἐρωτήσαν τον, λέγον-
τες· διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέ-
λουν γένει ἐτοῦτα· καὶ τί εἶναι τὸ
σημάδι ὅταν μέλλουν νὰ γένουν
ἐτοῦτα;
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· βλέ-
πετε νὰ μὴν πλανηθῆτε· δι-
ατὶ πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει εἰς

τὸ ὄνομάμου, νὰ εἰποῦσιν, ὅ-
τι ἐγὼ εἶμαι· καὶ ὁ καιρὸς ἐ-
σίμωσε. μὴν πᾶτε λοιπὸν ὀ-
πίσωθες.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσετε πο-
λέμους, καὶ ἀκαταστασίας, μὴν
φοβηθῆτε· διατὶ κάμνει χρεία
νὰ γένουν ἐτοῦτα πρῶτα, ἀμὴ
δὲν εἶναι παρευθὺς τὸ τέλος.

10 Τότε τοὺς ἔλεγεν· θέλει
σηκωθεῖ ἕνα ἔθνος ἀπάνω εἰς
ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἀπά-
νω εἰς ἄλλην βασιλείαν.

11 Καὶ θέλουν γένει σεισμοὶ
μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ πείναις καὶ
θανατικαῖς, καὶ πράγματα ὁποῦ
νὰ δίδουν φόβον καὶ σημάδια
μεγάλα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θέλου-
σιν εἶσθαι.

12 Καὶ προτίτερα ἀπὸ τοῦ-
τα ὅλα, θέλουν ἀπλώσει τὰ
χέριάτους ἀπάνωσας, καὶ θέλουν
σᾶς κατατρέχει, νὰ σᾶς πα-
ραδίδουν εἰς συναγωγαῖς καὶ εἰς
φυλακαῖς· νὰ σᾶς πᾶσιν εἰς
βασιλεῖς καὶ αὐθένταδες διὰ
ὄνομάμου·

13 Ἀμὴ θέλει σᾶς βγεῖ
εἰς μαρτύριον.

14 Βάλλετε λοιπὸν εἰς τὴν
καρδίανσας, νὰ μὴν προμε-
λετᾶτε τί νὰ ἀποκριθῆ-
τε.

15 Διατὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δώ-
σει στόμα καὶ σοφίαν ὁποῦ νὰ
μὴν ἠμπορέσουν νὰ σᾶς ἐναν-
τιαθοῦν, μὴ ἢ νὰ ἀντισταθοῦν ὅ-
λοι οἱ ἐναντίοισας.

16 Καὶ θέλετε παραδοθεῖ,
καὶ ἀπὸ γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελ-
φοὺς, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φί-
λους· καὶ θέλουν θανατώσει με-
ρικοὺς ἀπὸ σᾶς.

17 Καὶ θέλετε εἶσθαι μι-
σημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄ-
νομάμου.

18 Ἀμὴ τρίχα ἀπὸ τὸ κε-
φάλισας δὲν θέλει χαθεῖ.

19 Μὲ τὴν ὑπομονήνσας
θέλετε ἀποκτήσει ταῖς ψυχαῖς-
σας.

20 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὴν Ἰ-
ερουσαλὴμ νὰ εἶναι τριγυρισ-
μένη ἀπὸ φουσάτα, τότε νὰ
γνωρίζετε ὅτι ἐσίμωσεν ἡ ἐ-
ρήμωσίτης.

21 Τότε ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι
εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φεύγου-
σιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ
εἶναι εἰς τὴν μέσητης, ἂς
ἀναχωρήσουν· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ
εἶναι εἰς ταῖς χώραις, ἂς μὴν
ἐμπᾶσιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέ-
ραις ἐκδικήσεως, νὰ πληρω-
θοῦν ὅλα τὰ γεγραμμένα·

23 Καὶ ἀλίμονον εἰς ταῖς ἐγ-
καστρωμέναις, καὶ ἐκείναις ὁποῦ
βυζάνουνται εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις· διατὶ θέλει εἶσθαι με-
γάλη ἀνάγκη ἀπάνω εἰς τὴν
γῆν, καὶ ὀργὴ μεγάλη εἰς τὸν
λαὸν ἐτοῦτον.

24 Καὶ θέλουν πέσει εἰς τὸ
στόμα τοῦ σπαθιοῦ· καὶ θέλουν
σκλαβωθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ
ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι
καταπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη,
ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦσιν οἱ και-
ροὶ τῶν ἐθνῶν.

25 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι ση-
μεῖα εἰς τὸν ἥλιον καὶ εἰς τὸ φεγ-
γάρι καὶ εἰς τὰ ἄστρα· καὶ στενο-
χωρία ἐθνῶν ἀπάνω εἰς τὴν
γῆν, ἡ θάλασσα νὰ βγάζῃ
ἦχον καὶ ταραχήν.

26 Νὰ ἀποθαίνουν οἱ ἄν-
θρωποι ἀπὸ τὸν φόβον τους, καὶ ἀ-
πὸ τὴν προσδοκίαν ἐκείνων
τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔρχουν-
ται εἰς τὴν οἰκουμένην· διατὶ αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι
σαλευθῆ.

27 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς
σύννεφον, μὲ δύναμιν καὶ δό-
ξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσουν ἐτοῦ-
τα νὰ γίνωνται, συκωθῆτε ἀπά-
νω, καὶ σηκώσετε τὰ κεφάλιά-
σας· διατὶ σημαίνει ἡ ἐλευθε-
ρίασας.

29 Καὶ εἶπέντους καὶ παρα-
βολὴν· ἰδέτε τὴν συκιὰν, καὶ
ὅλα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν ἀνοίξουν, τότε βλέ-
ποντες γνωρίζετε ἀπὸ λόγου-
σας, ὅτι σιμὰ εἶναι τὸ θέρος.

31 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ὅταν ἰ-
δῆτε ἐτοῦτα ὅλα πῶς γίνονται,
γνωρίζετε ὅτι σιμὰ εἶναι ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐ-
τούτη, ἕως ὁποῦ νὰ γένουν ἐτοῦ-
τα ὅλα.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλου-
σι παρέλθει, ἀμὴ τὰ λόγιά μου
δὲν θέλουν παρέλθει·

34 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας μή-
πως καὶ καμίαν φορὰν βαρυν-
θοῦν οἱ καρδίαισσας εἰς τὴν κραι-
πάλην καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ
εἰς φροντίδες κοσμικαῖς, καὶ
ἔλθει ἔξαφνα εἰς ἐσᾶς ἡ ἡμέ-
ρα ἐκείνη.

35 Διατὶ ὡσὰν παγίδα θέ-
λει ἔλθει εἰς ὅλους ὁποῦ κάθουν-
ται ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

36 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν
καὶ παρακαλεῖτε κάθε καιρὸν,
νὰ ἀξιωθεῖτε νὰ φύγετε ἐτοῦ-
τα ὅλα ὁποῦ μέλλουν νὰ γένουν·
καὶ νὰ σταθῆτε ὀμπροστὰ εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδα-
σκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ
τὴν νύκτα ἐβγαίνοντας ἔξω καὶ ἐ-
μένεν εἰς τὸ ὄρος ὁποῦ κράζεται
ἐλαιῶν.

38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσυ-
κώνετον εἰς τὸν ὄρθρον καὶ ἐπή-
γαινεν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ τὸν ἀκού-
ουν.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ὁ-
ποῦ ἐλέγετον πάσχα ἐσίμω-
νε.

2 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐζητοῦσαν, μὲ τί
τρόπον νὰ τὸν σκοτώσουν· διατὶ
ἐφοβοῦνταν τὸν λαόν.

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμπῆκε
μέσα εἰς τὸν Ἰούδαν ὁποῦ ὀνομά-
ζετον Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος
ἦτον ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώ-
δεκα.

4 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐσυντύχε
μὲ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τοὺς στρα-
τηγοὺς, τὸ πῶς νὰ τοὺς τὸν πα-
ραδώσῃ.

5 Καὶ ἐχάρηκαν καὶ ἐσυμ-
φώνησαν νὰ τοῦ δώσουν ἀργύ-
ριον.

6 Καὶ αὐτὸς ἔταξε (νὰ τὸ
κάμῃ) καὶ ἐζήτα εὐκολίαν νὰ
τοὺς τὸν παραδώσῃ χωρὶς σύγ-
χυσιν.

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν
ἀζύμων, ὁποῦ ἔκαμε χρεία νὰ
θυσιάσουν τὸ πάσχα.

8 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἔστειλε τὸν
Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν
ὑπάγετε καὶ ἑτοιμάσετέ μας δι-
ὰ νὰ φᾶμε τὸ πάσχα·

9 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ποῦ
θέλεις νὰ ἑτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν·
εὐθὺς ὁποῦ ἐσεῖς ἐμπῆτε εἰς τὴν
πόλιν, θέλει σᾶς ἀπαντήσει ἕ-
νας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος συ-
καίνει ἕνα λαγῆνι νερὸν, καὶ ἀκο-
λουθήσετέτου ἕως εἰς τὸ σπίτι
ὁποῦ ἐμπαίνει.

11 Καὶ θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν οἰκοκύριν τοῦ σπιτίου· ὁ διδάσκαλος σοῦ λέγει· ποῦ εἶναι τὸ κατοίκιμα, ὁποῦ μέλλω νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάδες μου;

12 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἀνώγεον μεγάλον στρωμένον, ἐκεῖ ἑτοιμάσετε.

13 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν, εὑρῆκαν καθὼς τοὺς εἶπε, καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζὶ μετ' αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν τους, μὲ μεγάλην ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησα νὰ φάγω τοῦτο τὸ πάσχα μετ' ἐσᾶς, πρὸ τοῦ νὰ πάθω.

16 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω φάγει ἀπ' αὐτό, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον καὶ εὐχαρίστησε καὶ εἶπεν· ἐπάρετε τοῦτο καὶ διαμοιρασθῆτε το ἀναμεσά σας.

18 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸ γέννημα τοῦ ἀμπέλου, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ πέρνοντας ψωμὶ καὶ εὐχαριστῶντας τὸ ἔκοψε καὶ τοὺς τὸ ἔδωκε καὶ εἶπε τοῦτο εἶναι τὸ κορμί μου, ὁποῦ δίδεται διὰ λόγου σας· ἐτοῦτο κάμετε εἰς τὴν θύμησίν μου.

20 Ὁμοίως ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον καὶ τοὺς τὸ ἔδωκε, ὕστερον ἀφόντις ἐδείπνησε, λέγοντας· τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινούργια διαθήκη, εἰς τὸ αἷμά μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ λόγου σας.

21 Ὅμως νὰ τὸ χέρι ἐκείνου ὁποῦ μὲ παραδίνει, εἶναι μαζί μου εἰς τὸ τραπέζι.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παγαίνει καθὼς εἶναι ἀφωρισμένον· ὅμως ἀλίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου παραδίδεται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νὰ γυρεύουν ἀναμεσά τους, τό, ποῖος ἄρα νὰ εἶναι ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ μέλλει νὰ κάμῃ ἐτοῦτο.

24 Καὶ ἔγινε καὶ φιλονεικεία εἰς αὐτούς, τό, ποῖος ἀπ' αὐτοὺς νὰ εἶναι ὁ μεγαλίτερος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτὰ τὰ ἔθνη· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὰ ἐξουσιάζουσι κράζονται εὐεργέται.

26 Ἀμὴ ἐσεῖς, δὲν εἶστε ἔτζι· ἀμμὴ ὁ μεγαλίτερος ἀνάμεσά σας, ἂς γένῃ ὡσὰν ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προεστώς, ὡσὰν ὁ ὑπηρέτης.

27 Διατὶ ποῖος εἶναι μεγαλίτερος, ἐκεῖνος ὁποῦ κάθεται, ἢ ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπηρετᾷ; δὲν εἶναι μεγαλίτερος ἐκεῖνος ὁποῦ κάθεται; ἀμμὴ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὴν μέσην σας ὡσὰν ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπηρετᾷ.

28 Καὶ ἐσεῖς εἶστε ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμείνετε πάντοτε μαζί μου εἰς τοὺς πειρασμούς μου.

29 Καὶ καθὼς ὁ πατήρ μου, διέθεσεν εἰς ἐμένα τὴν βασιλείαν, ἔτζι καὶ ἐγὼ διαθέτω ἐκείνην εἰς ἐσᾶς.

30 Νὰ τρώγετε καὶ νὰ πίνετε εἰς τὸ τραπέζι μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ νὰ καθίσετε εἰς τοὺς θρόνους νὰ κρίνετε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Σίμων, Σίμων, νὰ ὁ Σατανᾶς ὁποῦ σᾶς ἐζήτησε νὰ σᾶς κο-

σκινί-

σκιυίση ὡσὰν ὁποῦ κοσκινί-
ζουν τὸ σιτάρι.
32 Καὶ ἐγὼ ἐπαρακάλεσα
διὰ λόγουσου, διὰ νὰ μὴν ἐκ-
λείπῃ ἡ πίστισου. καὶ ἐσὺ τότε
ἅταν γυρίσῃς στήριξε τοὺς ἀ-
δελφούσου.
33 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν,
αὐθέντη, ἕτοιμος εἶμαι μετὰ
σένα νὰ πάγω καὶ εἰς τὴν φυ-
λακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.
34 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν,
λέγωσου, Πέτρε· ὅτι πρὶν νὰ
λαλήσῃ ὁ πετεινὸς σήμερον, θέ-
λεις ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς πῶς
δὲν μὲ ἠξεύρεις.
35 Καὶ εἶπεντους· ὅταν σᾶς
ἔστειλα χωρὶς πουγγὶ, καὶ τουρ-
βᾶ, καὶ ποδήματα, μήπως ἐσᾶς
ἐφθήκετε τίποτες; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ
εἶπαν, τίποτες δὲν μᾶς ἔλειψε.
36 Εἶπεντους λοιπόν· ἀλλὰ
τώρα ὅποιος ἔχει πουγγὶ ἂς
τὸ πάρει· τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ
ὅποιος ἔχει τουρβᾶ ἂς τὸν πά-
ρει· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει σπα-
θὶ, ἂς πουλήσῃ τὰ ῥοῦχατου καὶ
ἂς ἀγοράσῃ σπαθί.
37 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι
ἀκόμη ἐτοῦτο τὸ γεγραμμένον κά-
μνει χρεία νὰ τελειωθῇ εἰς ἐ-
μένα· τὸ, πῶς ἐλογαριάσθη
μὲ τοὺς ἀνόμους· διατὶ ἐκεῖ-
να ὁποῦ εἶναι γεγραμμένα διὰ λό-
γουμου τελειώνονται.
38 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν,
αὐθέντη, νὰ ἐδῶ δύο σπαθία·
καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν, φθάνει.
39 Καὶ ὡσὰν ἐβγῆκεν ἔξω
ἐδιέβη κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς
τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἀκο-
λούθησάντον καὶ οἱ μαθητάδεσ-
του.
40 Καὶ παρασώντας εἰς τὸν
τόπον, τοὺς εἶπε, προσεύχεσθε
νὰ μὴν πέσετε εἰς πειρασμόν.
41 Καὶ αὐτὸς ἐχώρησεν μα-
κρὰ ἀπ᾽ αὐτοὺς ὡς μίαν πε-
τροβολήαν τόπον· καὶ γονατί-
ζοντας ἐπροσεύχετον,
42 Λέγοντας· ὦ πάτερ, ἂν
θέλῃς, νὰ περάσῃ τοῦτο τὸ πο-
τήρι ἀπὸ λόγουμου· ὅμως ὄχι
τὸ θέλημάμου, ἀλλὰ τὸ ἐδικόν-
σου ἂς γένει.
43 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγ-
γελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁ ὁποῖος
τὸν ἐδυνάμωνε·
44 Καὶ ἔσοντας νὰ ἔλθῃ εἰς
στενοχωρίαν ἐπροσεύχετον πλέ-
ον σφοδρότερον, καὶ ὁ ἱδρώτας
ἔγινεν ὡσὰν κόμποι αἵματος
καὶ ἔπεφταν εἰς τὴν γῆν.
45 Καὶ ὡσὰν ἐσηκώθη ἀπὸ
τὴν προσευχὴν ἦλθεν εἰς τοὺς
μαθητάδεστου, καὶ τοὺς ηὗρεν ὁ-
ποῦ ἐκοιμοῦνταν ἀπὸ τὴν λύ-
πηντους.
46 Καὶ τοὺς εἶπε, τί κοι-
μᾶσθε; σηκῶτε προσεύχεσθε,
διὰ νὰ μὴν ἐμπῆτε εἰς πει-
ρασμόν.
47 Καὶ ἀκόμη ἐκεῖ ὁποῦ τὸ
ἔλεγε, καὶ νὰ ὄχλος καὶ ἔφθασε.
καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας ἕνας ἀ-
πὸ τοὺς δώδεκα ἐπήγαινεν ὀμ-
προστὰ ἀπ᾽ αὐτοὺς· καὶ ἐσίμω-
σεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, νὰ τὸν φιλή-
σῃ.
48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν·
ὦ Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδί-
δεις τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;
49 Καὶ ὡσὰν εἶδαν ἐκεῖνοι
ὁποῦ ἦσαν τριγύρωτου ἐκεῖνο ὁ-
ποῦ ἔμελλε νὰ γένῃ, λέγουσίτου,
αὐθέντη, θέλεις νὰ κτυπήσου-
μεν μὲ τὸ σπαθί;
50 Καὶ ἕνας ἀπ᾽ αὐτοὺς ἐκ-
τύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέ-
ως, καὶ ἐπῆρε τὸ αὐτίτου τὸ δε-
ξιόν.
51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη

ϗ εἶπεν, ἀφῆτε, φθάνει ἕως ἐδῶ· ϗ ἔπιασε τὸ αὐτίου ϗ τὸ ἰάτρευσε.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ϗ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ ϗ τοὺς πρεσβυτέρους ὁποῦ ἦλθαν ἀπάνωτου, ὡσὰν εἰς λῃστὴν ἐβγήκετε εἰς ἐμένα μὲ σπαθία ϗ μὲ ξύλα;

53 Καθ᾽ ἡμέραν ἤμουν μετ᾽ ἐσᾶς εἰς τὸ ἱερὸν, ϗ δὲν ἁπλώσετε τὰ χέριάσας ἀπάνωμου· ἀμὴ ἐτοῦτη εἶναι ἡ ὥρασας ϗ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Καὶ ὡσὰν τὸν ἔπιασαν, ἤφεραν ϗ ἐμπασάντον εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀρχιερέως· ϗ ὁ Πέτρος ἀκολούθαν ἀπὸ μακρά.

55 Καὶ ἔσοντας νὰ ἀνάψουν φωτία εἰς τὴν μέσην τῆς αὐλῆς ἐκάθισαν μαζὶ, ϗ ὁ Πέτρος ἐκάθετον εἰς τὴν μέσην τους.

56 Καὶ ὡσὰν τὸν ἴδε μία κοπέλα ὁποῦ ἐκάθετον αὐτὸς εἰς τὴν φωτία, ϗ τὸν ἀναντράνισε, εἶπε· ϗ ἐτοῦτος μαζὶ μετ᾽ αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀρνήθη, λέγοντας, ὦ γυναῖκα, δὲν τὸν ἠξεύρω.

58 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασεν ὀλίγον, τὸν ἴδεν ἄλλος, ϗ εἶπε· ϗ σὺ ἀπ᾽ αὐτοὺς εἶσαι· ϗ ὁ Πέτρος εἶπεν, ὦ ἄνθρωπε, δὲν εἶμαι.

59 Καὶ περνόντας ἕως μία ὥρα, κάποιος ἄλλος τὸ ἐβεβαίωνε ϗ ἔλεγεν, ἐπ᾽ ἀληθείας ϗ ἐτοῦτος μετ᾽ αὐτὸν ἦτον· διατὶ Γαλιλαῖος εἶναι.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν, ἄνθρωπε, δὲν ἠξεύρω τί λέγεις· ϗ παρευθὺς, ἀκόμι ἐκεῖ ὁποῦ τὸ ἔλεγε, ϗ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

61 Καὶ γυρίζοντας ὁ Κύριος ἴδε εἰς τὸν Πέτρον· ϗ ὁ Πέτρος ἀναθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁποῦ τοῦ εἶπεν, ὅτι πρὶν τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς θέλεις με ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς.

62 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος ϗ ἔκλαυσε πικρά.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες ὁποῦ ἐκρατοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἀνάμπαιζαν ϗ τὸν ἔδερναν.

64 Καὶ σκεπάζοντές τον τὸν ἐκτυποῦσαν εἰς τὸ πρόσωπον ϗ ἔλεγαν· προφήτευσε τίς εἶναι ὁποῦ σοῦ ἐκτύπησε.

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγαν εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν, ἐμαζώχθηκαν τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ϗ οἱ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ γραμματεῖς, ϗ ἀνέβασάν τον εἰς τὴν συνάξιν τους.

67 Καὶ τὸν ἔλεγαν· εἰπέ μας, ἂν ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς; ϗ λέγει τους· ἐὰν σᾶς εἰπῶ, δὲν θέλετε με πιστεύσει.

68 Καὶ ἐὰν ϗ σᾶς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοῦ ἀποκριθῇ, μήτε θέλετε με ἀπολύσει.

69 Ἀπὸ τώρα ϗ ὀμπροστὰ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίζει ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; ϗ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· ἐσεῖς τὸ λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτυρίας; αὐτοὶ ἐμεῖς τὸ ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόματου.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΚΑΙ σηκωνόμενον ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Πιλᾶτον.

2 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν κατη-

γοροῦσι,

γορεῦσι, νὰ λέγουσιν, ἐμεῖς εὐ-
ρήκαμεν ἐτοῦτον ὁποῦ ἐγύρευζε τὸ
ἔθνος καὶ ἐμποδίζετες νὰ δί-
δουν χαράτζι τοῦ Καίσαρος,
λέγοντας τοῦ λόγου του, πῶς νὰ
εἶναι Χριστὸς βασιλεύς.
3 Καὶ ὁ Πιλᾶτος τὸν ἐρώ-
τησε καὶ εἶπεν, ἐσὺ εἶσαι ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπέν του, ἐσὺ
τὸ λέγεις.
4 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε εἰς
τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ εἰς τὸν ὄχλον·
ἐγὼ δὲν εὑρίσκω τίποτες ἀφορ-
μὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐτοῦτον.
5 Ἀμὴ ἐκεῖνοι φιλονεικοῦν-
τες δυνατώτερα ἐκαταπονοῦ-
σαν, λέγοντες, ὅτι συγχύζει τὸν
λαὸν, διδάσκοντας εἰς ὅλην τὴν
Ἰουδαίαν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν
Γαλιλαίαν ἕως ἐδῶ.
6 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ὡσὰν ἤ-
κουσεν Γαλιλαίαν, ἐρώτησεν, ἀνίσως
ὁ ἄνθρωπος εἶναι Γαλιλαῖος·
7 Καὶ ὡσὰν ἔμαθεν πῶς εἶναι
ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἡρώδου,
τὸν ἔπεμψεν εἰς τὸν Ἡρώδην, ὁ
ὁποῖος ἦταν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις εἰς τὴν Ἱεροσολύμαν.
8 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὡσὰν εἶδε
τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη κατὰ πολλά· δι-
ατὶ ἤθελεν ἀπὸ πολὺν καιρὸν
νὰ τὸν ἰδῇ· διατὶ ἄκουε πολλὰ
πράγματα δι' αὐτόν· καὶ ἤλ-
πιζε νὰ ἰδῇ τίποτες σημεῖον
ὁποῦ νὰ γένῃ ἀπ' αὐτόν.
9 Καὶ ἐρώτησέντον εἰς πολ-
λὰ λόγια· ἀμὴ αὐτὸς δὲν τοῦ
ἀποκρίθη τίποτες.
10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐστέκοντας καὶ τὸν ἐ-
κατηγοροῦσαν δυνατά.
11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὶ
μὲ τοὺς στρατιώτας του τὸν ἀ-
τίμασε, καὶ τὸν ἐνέπαιξε, καὶ ἐν-
δυόντάςτον ἕνα ῥοῦχον λαμ-
πρὸν, τὸν ἔστειλε πάλιν εἰς τὸν
Πιλᾶτον.
12 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέ-
ραν ἐγίνηκαν φίλοι ὁ Ἡρώδης
καὶ ὁ Πιλᾶτος ἕνας μὲ τὸν ἄλ-
λον· διατὶ πρωτίτερα εἶχαν
ἔχθραν ἀναμεταξύ τους.
13 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἐμά-
ζωξε τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρ-
χοντας καὶ τὸν λαόν.
14 Καὶ εἶπέντους· ἐσεῖς μοῦ
ἐφέρετε τὸν ἄνθρωπον ἐτοῦτον, ὡ-
σὰν ὁποῦ διαστρέφει τὸν λαὸν, καὶ
νὰ ἐγὼ ὁποῦ ὁμπροστά σας τὸν
ἐξέτασα καὶ δὲν εὕρηκα τίπο-
τες ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον
ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ τὸν κατηγορεῖ-
τε.
15 Ἀλλὰ μὴ δὲ ὁ Ἡρώδης
εὕρηκε τίποτες· διατὶ ἐγὼ ἀπὸ
τότε σᾶς ἔπεμψα εἰς αὐτὸν,
καὶ νὰ ὁποῦ δὲν ἔκαμε τίπο-
τες ὁποῦ νὰ εἶναι ἄξιον θανά-
του.
16 Νὰ τὸν παιδεύσω λοι-
πὸν, καὶ νὰ τὸν ἀπολύσω.
17 Εἶχεν καὶ ἀνάγκην εἰς
τὴν ἑορτὴν, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ
ἕνα φυλακωμένον.
18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔ-
κραξαν, λέγοντες, εὔγαλε τοῦ-
τον ἀπὸ τὴν μέσην, καὶ ἀπό-
λυσέ μας τὸν Βαραββᾶν.
19 Ὁ ὁποῖος Βαραββᾶς
ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλα-
κὴν, διὰ κάποιαν στάσιν ὁποῦ
ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν καὶ διὰ
φόνον.
20 Θέλοντας λοιπὸν ὁ Πι-
λᾶτος νὰ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν
τοὺς ἐλάλησε πάλιν.
21 Ἀμὴ ἐκεῖνοι ἐφώναζαν
καὶ ἔλεγαν, σταύρωσε, σταύρω-
σέτον.
22 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε τρί-
τον εἰς ἐκείνους· καὶ τί κακὸν ἔκα-

μὲν ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος; ἐγὼ δὲν εὑρῆκα εἰς αὐτὸν οὐδὲ μίαν ἀφορμὴν θανάτου· νὰ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ νὰ τὸν ἀπολύσω.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέμεναν φωνάζοντες μεγάλαις φωναῖς ζητῶντες νὰ σταυρωθῇ· καὶ οἱ φωναῖς αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ἐκαταπορῆσαν.

24 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἀπεφάσισε νὰ γένη τὸ ζήτημά τους.

25 Καὶ τοὺς ἀπέλυσεν ἐκεῖνον ὅπου ἐζητοῦσαν· ὁ ὁποῖος ἦτον βαλμένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ στάσιν καὶ διὰ φόνον· καὶ τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐπαράδωκε εἰς τὸ θέλημά τους.

26 Καὶ ὥσαν τὸν ἐπάγαιναν, ἐπίασαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον ὁ ὁποῖος ἤρχετον ἀπὸ τὸ χωράφι καὶ ἔβαλάν του ἀπάνω του τὸν σταυρὸν νὰ τὸν σηκώνη ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἀκολουθοῦσαν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποίαις τὸν ἐλυποῦνταν καὶ τὸν ἔκλαιαν.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐταῖς καὶ τοὺς εἶπεν· ὦ θυγατέραις τῆς Ἱερουσαλὴμ μὴν κλαίετε ἐμένα, ἀλλὰ κλαίετε τοῦ λόγου σας, καὶ τὰ παιδία σας.

29 Ὅτι νὰ ἰδοῦ ἔρχουνται ἡμέραις εἰς ταῖς ὁποίαις θέλουν εἰπεῖ, καλότυχαις οἱ στεῖραις καὶ οἱ κοιλίαις ὅπου δὲν ἐγέννησαν καὶ τὰ βυζιὰ ὅπου δὲν ἐβύζασαν.

30 Τότε θέλουν ἀρχίσει νὰ λέγουν εἰς τὰ ὄρη, πέσετε ἀπάνω μας, καὶ τὰ βουνὰ σκεπάσετέ μας.

31 Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον κάμνουσιν αὐτὰ, εἰς τὸ ξηρὸν τί θέλει γένει;

32 Καὶ ἐσέρνασιν καὶ ἄλλους δύο κακούργους νὰ σκοτωθοῦσι μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ὅταν ἐπῆγαν, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐκράζετον κρανίον, ἐκεῖ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ τοὺς κακούργους· τὸν ἕνα ἀπὸ τὴν δεξιὰν, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὴν ζερβιάν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· ὦ πάτερ, συγχώρησέ τους· διατὶ δὲν ἠξεύρουν τί κάμνουσι· καὶ διαμοιράζοντες τὰ ῥοῦχά του, ἔριξαν λαχνούς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετον καὶ ἔβλεπε· καὶ μαζὶ μετ᾽ αὐτοὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν ἐγελοῦσαν καὶ ἔλεγαν· ἄλλους ἔσωσεν, ἂς σώσῃ καὶ τοῦ λόγου του ἂν εἶναι ἐτοῦτος ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμένος τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἀνάμπαιζαν καὶ οἱ στρατιῶται ἐρχόμενοι κοντὰ φέρνοντές του ξύδι.

37 Καὶ ἔλεγαν ἂν ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τοῦ λόγου σου.

38 Ἦτον καὶ ἡ ἀπανωγραφὴ γεγραμμένη ἀποπάνω του μὲ γράμματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκά· ΕΤΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

39 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς τοὺς κρεμασμένους ἐβλασφήμαε εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγεν, ἐὰν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς γλύτωσε καὶ τοῦ λόγου σου καὶ ἐμᾶς.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀποκρίθη καὶ τὸν ἀνείδισε καὶ τοῦ εἶπε· δὲν φοβεῖσαι τὸν Θεὸν, ὅτι ἐσὺ εἶσαι εἰς τὸ αὐτὸ κρίμα;

41 Καὶ ἐμεῖς δικαίως τὰ παθαίνομεν· διατὶ ἀπολαμβίνομεν ἄξια ἐκείνων ὅπου ἐκάμαμεν· ἀμὴ ἐτοῦτος κανένα ἄτοπον δὲν ἔκαμε.

42 Καὶ

42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· αὐθέντη, ἐνθυμήσου με ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σοῦ λέγω σήμερον μετ᾽ ἐμένα θέλεις εἶσαι μέσα εἰς τὸν παράδεισον.

44 Καὶ ἦτον κοντὰ ἕκτη ὥρα τῆς ἡμέρας, καὶ ἔγινε σκοτάδι εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν.

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, καὶ τὸ σκέπασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς τὴν μέσην.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώναξε φωνὴν μεγάλην καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ εἰς τὰ χέρια σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου· καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ἐξεψύχησε.

47 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὡσὰν εἶδεν ἐκεῖνο ὅπου ἔγινεν ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγοντας, βέβαια ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος ἦτον δίκαιος.

48 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὅπου ἦτον μαζὶ εἰς τὴν θεωρίαν ἐκείνην βλέποντας ἐκεῖνα ὅπου ἐγίνονταν, κτυπόντας τὰ στήθη τους ἐγύριζαν.

49 Καὶ ἐστέκονταν ὅλοι οἱ γνώριμοί του ἀπὸ μακρέα· καὶ γυναῖκαις οἱ ὁποίαις τὸν ἀκολουθῆσαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἔβλεπαν ἐτοῦτα.

50 Καὶ νὰ καὶ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά του Ἰωσήφ, ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἦτον βουλευτής·

51 Ἐτοῦτος δὲν ἐσυμφώνησεν εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτῶν· ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν πόλιν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπροσδέχετον καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Ἐτοῦτος ἐπῆγεν εἰς τὸν Πιλᾶτον καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ ἐκατέβασε καὶ τὸ ἐτύλιξεν μὲ ἕνα σεντόνι, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα μνῆμα πελεκητὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμη κανεὶς δὲν ἦτον βαλμένος.

54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρασκευὴ, καὶ ἐσίμωνε τὸ σάββατον.

55 Καὶ ἐστόντας νὰ ἀκολουθήσουν καὶ γυναῖκαις, οἱ ὁποίαις ἤθελασιν ἔλθει μαζὶ μετ᾽ αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἴδασι τὸ μνῆμα, καὶ πῶς ἐβάλθη τὸ σῶμά του ἐκεῖ.

56 Καὶ γυρίζοντας ἐτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ ἡσύχασαν τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδʹ. 24.

ΑΜΗ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, σιωύχτα, ἦλθαν εἰς τὸ μνῆμα αἱ γυναῖκαις ἐκεῖναις, καὶ ἔφερναν τὰ εὐωδήσματα ὅπου ἐτοίμασαν· καὶ κάποιαις ἄλλαις μαζὶ μετ᾽ αὐταῖς.

2 Καὶ εὑρῆκαν τὴν πέτραν κυλισμένην, ἀπὸ τὸ μνῆμα.

3 Καὶ ἐμπαίνοντας μέσα, δὲν εὑρῆκαν τὸ κορμὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀπορῆσαν διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, νὰ καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς αὐταῖς μὲ ῥοῦχα ὅπου ἄστραπταν.

5 Καὶ ἐστόντας νὰ φοβηθοῦσιν ἐκείναις καὶ νὰ βάνουν τὸ πρόσωπόν τους κάτω εἰς τὴν γῆν, τοὺς εἶπαν, τί ζητεῖτε τὸν ζωντανὸν μὲ τοὺς νεκρούς;

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ ἀλλ᾽ ἀναστήθη· ἐνθυμηθῆτε καθὼς σᾶς εἶπε τότε, ὅταν ἀκόμη εὑρίσκετον εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

7 Λέγοντας ὅτι κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ,

παραδοθῇ εἰς χέρια ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῇ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.

8 Καὶ ἐθυμήθηκαν τὰ λόγιά του.

9 Καὶ ὡσὰν ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ μνῆμα, τὰ εἶπαν ὅλα ἐτοῦτα εἰς τοὺς ἕνδεκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀπολοίπους.

10 Καὶ ἦταν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ οἱ ἀπόλοιπαις μαζὶ μετ' αὐταῖς, οἱ ὁποίαις ἔλεγαν εἰς τοὺς ἀποστόλους ἐτοῦτα.

11 Καὶ ἐφάνηκαν ὀμπροστά τους ὡσὰν φλυαρία τὰ λόγιά τους, καὶ δὲν τὲς ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξεν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνῆμα, καὶ σκύπτει καὶ βλέπει μοναχὰ τὰ σεντόνια ὁποῦ ἐκοίτουνταν καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω· καὶ ἐθαύμαζε μέσα του ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινε.

13 Καὶ νά, καὶ δύο ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ ἐπηγαίνασιν αὐτὴν τὴν ἡμέραν, εἰς μίαν χώραν ἡ ὁποία εἶναι μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλὴμ ἑξήντα στάδια, τὸ ὄνομά της Ἐμμαοῦς·

14 Καὶ ἐτοῦτοι ἐσυντύχαιναν ἀνάμεσά τους διὰ ὅλα ἐτοῦτα ὁποῦ ἐσυνέβηκαν.

15 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐσυνομιλοῦσαν καὶ ἐδιαλογίζουνταν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐσίμωσε καὶ ἐπήγαινε μετ' αὐτούς.

16 Καὶ τὰ μάτιά τους ἐμποδίζουνταν νὰ μὴν τὸν γνωρίσουν.

17 Καὶ εἶπέν τους· τί εἶναι τὰ λόγια αὐτὰ ὁποῦ συντυχαίνετε ἕνας μὲ τὸν ἄλλον ἐδῶ ὁποῦ περιπατεῖτε, καὶ εἶστε σκυθρωποί;

18 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἕνας τὸ ὄνομά του Κλεόπας καὶ εἶπέν του· ἐσὺ κατοικώντας εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, μόνος, δὲν ἠξεύρεις ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγίνηκαν μέσα εἰς αὐτήν, εἰς τὲς ἡμέραις ἐτούταις;

19 Καὶ λέγει τους, ποῖα; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν τὰ πράγματα ὁποῦ ἐγίνηκαν διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἄνθρωπος προφήτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν.

20 Καὶ πῶς τὸν ἐπαρέδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας εἰς κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν

21 Καὶ ἐμεῖς ἠλπίζαμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἐλευθεράσῃ τὸν Ἰσραήλ, ὅμως μὲ τοῦτα ὅλα τρεῖς ἡμέραις μὲ τούτην τὴν ἡμέραν ἔχει σήμερον, ἀφόντις ἐγίνηκαν ἐτοῦτα.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαις γυναῖκαις ἀπὸ ταῖς ἐδικαῖς μας μᾶς ἐξεβόμαζαν, αἱ ὁποῖαις ἐπῆγαν τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνῆμα.

23 Καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν εὕρουν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθαν καὶ εἶπαν πῶς νὰ εἶδασι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἄγγελοι λέγουσιν αὐτὸν πῶς νὰ ζῇ.

24 Καὶ ἐπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζὶ μετ' ἐμᾶς εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εὕρηκαν ἔτζι καθὼς εἶπαν καὶ αἱ γυναῖκαις, ἀμὴ αὐτὸν δὲν τὸν εἶδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· ὦ ἄγνωστοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ εἰς τὸ νὰ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνα ὅλα ὁποῦ ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ πάθῃ ἐτοῦτα ὁ Χριστὸς; καὶ νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν δόξαν του;

27 Καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν

Μωϋσ

Μωϋσέα καὶ περνῶντας ἀπὸ ὅλους τοὺς προφήτας τοὺς ἐξήγησεν τὰ πράγματα ὁποῦ ἐγράφηκαν διὰ λόγου του εἰς ὅλαις ταῖς γραφαῖς.

28 Καὶ ἐσίμωσαν εἰς τὴν χώραν ὁποῦ ἐπάγεναν· καὶ αὐτὸς ἐκαμώθη πῶς πάγει μακρύτερα.

29 Καὶ τὸν ἐβίασαν λέγοντες, μεῖνε μετ' ἐμᾶς ὅτι βραδιάζει καὶ ἐπέρασεν ἡ ἡμέρα· καὶ ἐμπῆκε μέσα νὰ μείνῃ μετ' αὐτῶν.

30 Καὶ ὅταν ἐκάθισεν αὐτὸς μετ' αὐτῶν, ἐπῆρε τὸ ψωμί, καὶ τὸ εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε καὶ τοὺς ἔδωσε.

31 Καὶ τότε ἀνοίχθηκαν τὰ μάτιά τους, καὶ τὸν ἐγνώρισαν, καὶ αὐτὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπαν ἀναμεταξύ τους. δὲν ἤτον ἡ καρδιά μας καιομένη εἰς ἐμᾶς, ὅταν μᾶς ἐλάλει εἰς τὴν στράτα, καὶ ὅταν μᾶς ἐξήγαν ταῖς γραφαῖς;

33 Καὶ αὐτοὶ σηκωνόμενοι, ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ηὗραν μαζωμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς ἄλλους ὁποῦ ἦταν μαζὶ μετ' αὐτούς.

34 Ὁποῦ ἔλεγαν ὅτι ὁ Κύριος ἀνεστάθη βέβαια, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο ὁποῦ ἦλθαν ἐδιηγοῦνταν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὴν στράταν, καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐκεῖ ὁποῦ ἔκοπτε τὸ ψωμί.

36 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔλεγαν αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη εἰς τὴν μέσην τους· καὶ λέγει τους, εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

37 Καὶ ἔσοντας νὰ φοβηθοῦσι δυνατὰ καὶ νὰ τρομάζουν, τοὺς ἐφαίνετον νὰ βλέπουν πνεῦμα.

38 Καὶ λέγει τους, διατί εἶστε συγχυσμένοι; καὶ διατί λογισμοὶ ἀναβαίνουσιν εἰς ταῖς καρδίαις σας;

39 Ἰδέτε τὰ χέριά μου καὶ τὰ ποδάριά μου ὅτι αὐτὸς εἶμαι ἐγώ· ψηλαφήσετέ με, καὶ ἰδέτε με· διατὶ τὸ πνεῦμα σάρκα καὶ κόκκαλα δὲν ἔχει καθὼς βλέπετε ἐμένα ὁποῦ ἔχω.

40 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάρια.

41 Καὶ ἔσοντας νὰ ἀπιστοῦν ἀκόμη ἀπὸ τὴν χαράν τους καὶ νὰ θαυμάζουν, τοὺς εἶπεν, ἔχετε τίποτες φαγητὸν ἐδῶ;

42 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔδωκαν ἕνα κομμάτι ψάρι ψητόν, καὶ ἀπὸ μελόπητα.

43 Καὶ ἐπῆρεν ὀμπροστά τους καὶ ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπέν τους· ἐτοῦτα εἶναι ἐκεῖνα ὁποῦ σᾶς ἐλάλησα ἀκόμη ὄντας μετ' ἐσᾶς, ὅτι πῶς κάμνει χρεία νὰ πληρωθοῦν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι γραμμένα, εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἰς τοὺς προφήτας, καὶ εἰς τοὺς Ψαλμοὺς διὰ λόγου μου.

45 Τότε τοὺς ἄνοιξεν τὸν νοῦν τους νὰ καταλάβουν ταῖς γραφαῖς.

46 Καὶ εἶπέν τους· ὅτι ἔτζι εἶναι γραμμένον· καὶ τέτοιας λογῆς ἔκαμνε χρεία νὰ πάθῃ ὁ Χριστός· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

47 Καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομά του μετάνοια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ ἐσεῖς εἶστε μάρτυρες ἐτούτων.

49 Καὶ

49 Καὶ νὰ ἐγὼ ὁποῦ στέλλω
τὸ τάξιμον τοῦ πατρός μου εἰς
ἐσᾶς· καὶ ἐσεῖς καθίσατε εἰς
τὴν πόλιν Ἰερουσαλὴμ, ἕως ὅτου
νὰ ἐνδυθῆτε δύναμιν ἀπὸ πά-
νω.
50 Καὶ ἐβγαλέντους ἔξω ἕως
εἰς τὴν Βηθανίαν, καὶ ἐσήκωσε
τὰ χέριά του καὶ τοὺς εὐλόγησε.
51 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ αὐτὸς τοὺς
εὐλόγαν, ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοὺς,
καὶ ἐφέρετον ἀπάνω εἰς τὸν οὐρα-
νόν.
52 Καὶ αὐτοὶ ὡσὰν τὸν ἐ-
προσκυνήσαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν
Ἰερουσαλὴμ μὲ χαρὰν μεγά-
λην·
53 Καὶ εὑρίσκουνταν πάντο-
τε εἰς τὸ ἱερὸν, ὑμνοῦντες καὶ εὐ-
λογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΚΑΤΑ' ἸΩΑ'ΝΝΗΝ.

Κεφ. α'. 1.

'ΕΙΣ τὴν ἀρχὴν
ἦτον ὁ λό-
γος· καὶ ὁ
λόγος ἦ-
τον μὲ τὸν
Θεόν· καὶ
Θεὸς ἦτον
ὁ λόγος.
2 Ἐτοῦτος ἦτον εἰς τὴν
ἀρχὴν μὲ τὸν Θεόν.
3 Ὅλα (τὰ πράγματα)
διὰ μέσου τοῦ (λόγου) ἐγίνηκαν,
καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔγινε κα-
νένα ἀπὸ ὅσα ἔγιναν.
4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωή· καὶ
ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώ-
πων.
5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν σκο-
τείαν φέγγει, καὶ ἡ σκοτεία δὲν
τὸ ἐκατάλαβε.
6 Ἔγινεν ἕνας ἄνθρωπος
ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸ
ὄνομά του Ἰωάννης.
7 Ἐτοῦτος ἦλθεν εἰς μαρ-
τυρίαν, νὰ μαρτυρίσῃ διὰ τὸ
φῶς, διὰ νὰ πιστεύσουν ὅλοι
διὰ μέσου αὐτοῦ.
8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλὰ νὰ μαρτυρίσῃ διὰ τὸ
φῶς.
9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν,
τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄν-
θρωπον ὁποῦ ἔρχεται εἰς τὸν κό-
σμον.
10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον· καὶ
ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ ἐ-
γινεν, ἀμὴ ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐ-
γνώρισεν.
11 Εἰς τὰ ἐδικά του ἦλθεν,
καὶ οἱ ἐδικοί του δὲν τὸν ἐδέχθη-
καν·
12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθηκαν
εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν,
νὰ γένουν τέκνα Θεοῦ, (τοῦτ'
ἔστιν) εἰς ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουν
εἰς τὸ ὄνομά του.
13 Οἱ ὁποῖοι οὔτε ἀπὸ αἵ-
ματα, οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα τῆς
σαρκὸς, οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα
τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν
ἐγεννήθηκαν.
14 Καὶ ὁ λόγος ἔγινε σάρξ,
καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἐμᾶς, καὶ εἴ-
δαμεν τὴν δόξαν του· δόξαν ὡ-
σὰν (υἱοῦ) μονογενοῦς ἀπὸ τὸν
πατέ-

πατέρα, γεμάτος χάριν ϗ ἀ-
λήθειαν.
15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε
δι' αὐτὸν ϗ ἔκραζε λέγοντας·
ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον
σᾶς εἶπα, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρ-
χεται ὀπίσωμου ἔγινεν ὀμπρο-
στάμου, ὅτι ἦτον πρωτύτερόςμου.
16 Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμά-
του ἐμεῖς ὅλοι ἀπολαύσαμεν·
ϗ ἐπήραμεν χάριν ἀπάνω εἰς
χάριν·
17 Ὅτι ὁ νόμος ἐδόθη
διὰ μέσου τοῦ Μωϋσέως· (ἀ-
μὴ) ἡ χάρις ϗ ἡ ἀλήθεια ἔγι-
νε διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
18 Τὸν Θεὸν οὐ γὰρ κανένας
ποτὲ δὲν τὸν ἴδεν· ὁ μονογενὴς
υἱὸς ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν κόρφον τοῦ
πατρὸς, ἐκεῖνος τὸν ἐξηγήθη.
19 Καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Ἰωάννου, ὁπόταν ἀ-
πέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱ-
εροσόλυμα ἱερεῖς ϗ Λευίτας νὰ
τὸν ἐρωτήσουν, ἐσὺ ποῖος εἶσαι;
20 Καὶ ὡμολόγησε ϗ δὲν
τὸ ἀρνήθη· ὡμολόγησε λέγον-
τας, ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χρι-
στός.
21 Καὶ ἐρωτήσαντον, τί εἶ-
σαι λοιπόν: Ἡλίας εἶσαι ἐσύ;
ϗ λέγει, δὲν εἶμαι· ὁ προφή-
της εἶσαι; ϗ ἀπεκρίθη, ὄχι.
22 Καὶ λέγουντου· ποῖος εἶ-
σαι λοιπὸν, διὰ νὰ δώσωμεν
ἀπόκρισιν εἰς ἐκείνους ὁποῦ μᾶς
ἐπέμψασι· τί λέγεις διὰ λό-
γουσου;
23 Εἶπεν ἐγὼ εἶμαι ἡ φω-
νὴ ἐκείνου ὁποῦ βοᾷ μέσα εἰς
τὴν ἔρημον, ἰσιάσατε τὴν στρά-
ταν τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν
Ἡσαΐας ὁ προφήτης.
24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦ-
σαν ἀπὸ τοὺς φαρισαίους.
25 Καὶ ἐρωτήσαντον, ϗ εἶ-
πάντου· διατὶ λοιπὸν βαπτίζεις,
ἐπειδὴ ϗ δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χρι-
στὸς, οὔτε Ἡλίας, οὔτε ὁ προ-
φήτης;
26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη
λέγοντας· ἐγὼ βαπτίζω εἰς νε-
ρὸν, ἀμὴ ἐκεῖνος στέκεται εἰς
τὴν μέσην σας, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς
δὲν τὸν γνωρίζετε.
27 Αὐτὸς εἶναι ὁποῦ ἔρχεται
ὀπίσωμου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ὀμ-
προστάμου· τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν
εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λου-
ρὶ τοῦ παπουτζίουτου.
28 Ἐτοῦτα ἐγένηκαν εἰς τὴν
Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
ἐκεῖ ὁποῦ ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε.
29 Τὴν αὔριον (ἡμέραν)
βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὁ-
ποῦ ἤρχουντον εἰς αὐτὸν, ϗ λέ-
γει, νὰ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁποῦ
σηκώνει ϗ βγάνει τὴν ἁμαρ-
τίαν τοῦ κόσμου.
30 Ἐτοῦτος εἶναι (ἐκεῖνος)
διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπα, ἄνθρω-
πος ἔρχεται ὀπίσωμου, ὁ ὁ-
ποῖος ἔγινε ὀμπροστάμου, ὅτι
ἦτον πρῶτοςμου.
31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἤξευρα
ἀμὴ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν
Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθα ἐγὼ
βαπτίζοντας εἰς τὸ νερό.
32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰω-
άννης λέγοντας· ὅτι εἶδα τὸ
Πνεῦμα ὁποῦ ἐκατέβαινεν ὡ-
σὰν περιστερὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ϗ
ἔμεινεν ἀπάνωτου.
33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώρι-
ζα, ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔ-
πεμψε νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νε-
ρὸν, ἐκεῖνος μοῦ εἶπεν· εἰς ὅ-
ποιον ϗ ἂν ἰδῇς τὸ Πνεῦμα ὁ-
ποῦ νὰ καταβαίνει ϗ νὰ μένῃ εἰς
αὐτὸν, ἐτοῦτος εἶναι ὁποῦ βαπτίζει
μὲ Πνεῦμα ἅγιον.
34 Καὶ ἐγὼ τὸν ἴδα ϗ ἐμαρ-
τύρη-

τύρησα, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ τὴν αὔριον ἡμέ-
ραν πάλιν ἐστέκετον ὁ Ἰωάννης,
καὶ ἀπὸ τῶν μαθητάδες του δύο·
36 Καὶ βλέποντας τὸν Ἰησοῦν
ὁποῦ ἐπεριπάτει, λέγει, ἰδὲς
νὰ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.
37 Καὶ ἠκούσαντον οἱ δύο του
μαθητάδες ὁποῦ τὸ εἶπε, καὶ ἀ-
κολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.
38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζον-
τας καὶ βλέποντάς τους ὁποῦ τὸν
ἀκολουθοῦσαν, λέγει τους, τί γυ-
ρεύετε;
39 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν,
Ῥαββὶ (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰ-
πῆ μεταγλωττιζόμενον, διδά-
σκαλε) ποῦ μένεις;
40 Καὶ λέγει τους· ἔλατε καὶ
ἰδῆτε. ἦλθαν καὶ εἶδαν ποῦ μέ-
νει· καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐ-
κείνην σιμά του· καὶ ἦτον ὡς
δεκάτη ὥρα (τῆς ἡμέρας.)
41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀ-
δελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, ἕ-
νας ἀπὸ τῶν δύο, ὁποῦ ἄκουσαν
ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνον τὸν λό-
γον, καὶ ἀκολουθήσασι τοῦ Χριστοῦ.
42 Καὶ ἐτοῦτος πρῶτος εὕ-
ρε τὸν ἴδιόν του ἀδελφὸν τὸν Σί-
μωνα, καὶ λέγει του, εὑρήκαμεν
τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μετα-
γλωττιζόμενον θέλει νὰ εἰπῆ
ὁ Χριστός.
43 Καὶ ἔφερέν τον εἰς τὸν Ἰη-
σοῦν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸν εἶδεν,
εἶπεν· ἐσὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱ-
ὸς τοῦ Ἰωνᾶ· ἐσὺ θέλεις κράγε-
σθῆ Κηφᾶς· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ
εἰπῆ Πέτρος.
44 Καὶ τὴν αὔριον ἡμέ-
ραν πάλιν ἠθέλησεν (ὁ Ἰησοῦς)
νὰ εὔγῃ ἔξω εἰς τὴν Γαλιλαί-
αν, καὶ εὑρίσκει τὸν Φίλιππον
καὶ λέγει του, ἀκολούθα με.
45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτον ἀ-
πὸ τὴν Βηθσαϊδὰ ἀπὸ τὴν πό-
λιν τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.
46 Ὁ Φίλιππος ηὗρε τὸν
Ναθαναὴλ, καὶ λέγει του· ἐκεῖ-
νον ὁποῦ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς
τὸν νόμον καὶ οἱ προφῆται εὑρή-
καμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ
ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.
47 Καὶ λέγει του ὁ Ναθανα-
ὴλ, ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ ἠμπο-
ρεῖ νὰ εἶναι τίποτες καλόν; λέ-
γει του ὁ Φίλιππος, ἔλα καὶ ἰδέ.
48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Να-
θαναὴλ ὁποῦ ἤρχετον εἰς αὐ-
τὸν καὶ εἶπε δι' αὐτόν· ἰδὲς ἀ-
ληθινὰ Ἰσραηλίτης εἰς τὸν ὁ-
ποῖον δὲν εἶναι δόλος.
49 Λέγει του ὁ Ναθαναὴλ,
ἀπὸ ποῦ μὲ γνωρίζεις; ἀπε-
κρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν του, πρὶν
τοῦ νὰ σὲ κράξῃ ὁ Φίλιππος
ὁποῦ ἦσουν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν
συκιὰν σὲ εἶδα.
50 Ὁ Ναθαναὴλ ἀπεκρί-
θη καὶ λέγει του· διδάσκαλε, ἐ-
σὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ἐσὺ
εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπέν του. διατὶ σοῦ εἶπα πῶς σὲ
εἶδα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκι-
ὰν, πιστεύεις; μεγαλίτερα ἀ-
πὸ τοῦτα θέλεις ἰδῆ·
52 Καὶ λέγει του, βέβαια,
βέβαια σᾶς λέγω· ἀπὸ τώρα
καὶ ὀμπροστὰ θέλετε ἰδῆ τὸν οὐρα-
νὸν ἀνοικτὸν, καὶ τῶν ἀγγέλους τοῦ
Θεοῦ ὁποῦ νὰ ἀναβαίνουσιν καὶ νὰ
καταβαίνουσιν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐ-
γίνε γάμος εἰς τὴν Κα-
νὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐκεῖ ἦτον
ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ.
2 Καὶ ἐκαλέσαν καὶ τὸν Ἰησοῦν,
καὶ

κ̀ τοὺς μαθητάδες του εἰς τὸν γά-
μον.
3 Καὶ ἔσοντας νὰ λήψῃ
κρασὶ· λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ
μητέρα του, κρασὶ δὲν ἔχουσιν.
4 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς, ὦ γυ-
ναῖκα, τί ἔχεις (νὰ κάμνῃς ἐ-
σὺ μετ' ἐμένα;) ἀκόμι δὲν ἦλ-
θεν ἡ ὥρα μου.
5 Λέγει ἡ μητέρα του εἰς τοὺς
ὑπηρέτας, ὅτι κ̀ ἂν σᾶς εἰ-
πεῖ κάμετέτο.
6 Καὶ ἦταν ἐκεῖ πιθάρια·
πέτρινα ἕξι, ὁποῦ ἐκείτουνταν
διὰ καθαρισμὸν (κατὰ τὴν συ-
νήθειαν) τῶν Ἰουδαίων· τὰ ὁ-
ποῖα (πιθάρια) ἐχωροῦσαν ἀ-
πὸ δύο κ̀ τρία μέτρα.
7 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· γεμί-
σετε τὰ πιθάρια νερὸ, κ̀ τὰ
ἐγέμισαν ὡς ἀπάνω.
8 Καὶ λέγει τους, εὐγάλετε
τώρα κ̀ φέρετε εἰς τὸν κελάριν,
κ̀ ἔφεραν.
9 Καὶ ὡσὰν τὸ ἐγεύθηκεν
ὁ κελάρης τὸ νερὸ ὁποῦ ἔγινε
κρασὶ κ̀ δὲν ἤξευρεν ἀπὸ ποῦ
εἶναι, ἀμὴ οἱ ὑπηρέται ὁποῦ ἀ-
νάσυραν τὸ νερὸ τὸ ἤξευραν,)
ἐλάλησε τὸν γαμβρὸν κ̀ λέγει-
του,
10 Κάθε ἄνθρωπος πρῶ-
τα βάνει τὸ καλὸν κρασὶ, κ̀
ὡσὰν μεθύσουν, βάνει τὸ ὀ-
λιγμένον· κ̀ ἐσὺ ἐφύλαξες τὸ
καλὸν κρασὶ ἕως τώρα.
11 Ἐτούτην τὴν ἀρχὴν τῶν
σημείων ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, κ̀ ἐ-
φανέρωσε τὴν δόξαν του, κ̀ ἐ-
πίστευσαν οἱ μαθητάδες του εἰς
αὐτόν.
12 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτο ἐ-
κατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ
αὐτὸς κ̀ ἡ μητέρα του, κ̀ οἱ ἀ-
δελφοί του, κ̀ οἱ μαθητάδες του·
κ̀ δὲν ἐστάθηκαν ἐκεῖ πολλαῖς
ἡμέραις.
13 Καὶ ἦτον σιμὰ τὸ πά-
σχα τῶν Ἰουδαίων· κ̀ ὁ Ἰησοῦς
ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
14 Καὶ ηὗρε μέσα εἰς τὸ
ἱερὸν ἐκείνους ὁποῦ ἐπουλοῦσαν
βόδια, κ̀ πρόβατα κ̀ περιστέ-
ρια, κ̀ ἐκείνους ὁποῦ ἤλλαζαν
τὰ ἄσπρα καθήμενους.
15 Καὶ κάμνοντας ἕνα κου-
πάτζι ἀπὸ σχοινία τοὺς εὔγα-
λεν ἔξω ὅλους ἀπὸ τὸ ἱερὸν, μὲ
τὰ πρόβατα κ̀ μὲ τὰ βόδια,
κ̀ τὰ ἄσπρα τῶν σαράφιδων
ἔχυσε, κ̀ τὰς τραπέζαις τους τὰς
ἐγύρισεν ἄνω κάτω.
16 Καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐπου-
λοῦσαν τὰ περιστέρια, εἶπε· ση-
κώσετε αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ, κ̀ μὴν
κάμνετε τὸ σπίτι τοῦ πατρός
μου σπίτι πραγματείας.
17 Καὶ οἱ μαθητάδες του ἐθυ-
μήθηκαν πῶς εἶναι γεγραμμένον,
ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέ-
φαγέ με.
18 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ
Ἰουδαῖοι κ̀ εἶπάν του τί σημά-
δι μᾶς δείχνεις ὅτι κάμνεις
ἐτοῦτα;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς κ̀
εἶπέν τους, χαλάσετε ἐτοῦτον τὸν
ναὸν, κ̀ εἰς τρεῖς ἡμέραις θέ-
λω τὸν σηκώσει.
20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶ-
παν· ὁ ναὸς ἐτοῦτος ἐκτίσθη
εἰς σαραντάεξι χρόνους, κ̀ ἐ-
σὺ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ τὸν
σηκώσῃς;
21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ
τὸν ναὸν τοῦ κορμίου του.
22 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἀνεστά-
θη ἐκ νεκρῶν ἐνθυμήθηκαν οἱ
μαθητάδες του, ὅτι ἐτοῦτο τοὺς ἔ-
λεγε κ̀ ἐπίστευσαν τὴν γραφὴν
κ̀ τὸν λόγον ὁποῦ εἶπεν ὁ Ἰη-
σοῦς.

23 Καὶ ὅταν ἦταν εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν
τοῦ πάσχα πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
τὸ ὄνομάτου βλέποντας τὰ ση-
μεῖα ὁποῦ ἔκαμε.
24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν
ἐπίστευεν τοῦ λόγου του εἰς αὐ-
τούς· διατὶ αὐτὸς ἤξευρεν ὅ-
λους.
25 Καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρείαν
νὰ μαρτυρήσῃ κανεὶς διὰ τὸν
ἄνθρωπον, διατὶ αὐτὸς ἐγνώ-
ριζε τὶ ἦτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑῚ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος
ἀπὸ τοὺς φαρισαίους τὸ ὄνο-
μάτου Νικόδημος, ἄρχοντας
τῶν Ἰουδαίων.
2 Ἐτοῦτος ἦλθε τὴν νύ-
κτα εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπέντου·
διδάσκαλε, ἠξεύρομεν ὅτι ἀπὸ
τὸν Θεὸν ἦλθες διδάσκαλος·
διατὶ αὐτὰ τὰ σημεῖα ὁποῦ
κάμνεις ἐσύ, κανεὶς δὲν ἠμ-
πορεῖ νὰ τὰ κάμῃ, ἂν δὲν εἶναι
ὁ Θεὸς μετ' αὐτόν.
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πέντου· βέβαια βέβαια σοῦ λέ-
γω, ἀνίσως καὶ κανεὶς δὲν γεν-
νηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ
ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
4 Λέγειτου ὁ Νικόδημος·
πῶς ἠμπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος ὁ-
ποῦ εἶναι γέροντας νὰ γεννηθῇ;
μήνα ἠμπορεῖ δεύτερον νὰ ἔμ-
πῃ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς
μάναςτου νὰ γεννηθῇ;
5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, βέ-
βαια βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ὅ-
ποιος δὲν γεννηθῇ ἀπὸ νερὸ
καὶ πνεῦμα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ
ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
6 Ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγεννήθη ἀ-
πὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρκα· καὶ
ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ πνεῦ-
μα, εἶναι πνεῦμα.
7 Μὴν θαυμάσῃς διατὶ σοῦ
εἶπα, ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῆ-
τε ἐσεῖς ἄνωθεν.
8 Ὁ ἄνεμος ὁποῦ θέλει
φυσᾶ, καὶ τὴν φωνήντου ἀκούεις,
ἀμὴ δὲν ἠξεύρεις πόθεν ἔρχεται
καὶ ποῦ ὑπάγει· τέτοιας λογῆς
εἶναι κάθε ἕνας ὁποῦ ἐγεννήθη ἀ-
πὸ τὸ πνεῦμα.
9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρί-
θη καὶ εἶπέντου· πῶς ἠμποροῦν νὰ
γένουν ἐτοῦτα;
10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπέντου, ἐσὺ εἶσαι ὁ διδάσκα-
λος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν τὰ
ἠξεύρεις ἐτοῦτα:
11 Βέβαια βέβαια σοῦ λέ-
γω, ὅτι ἐμεῖς ἐκεῖνο ὁποῦ ἴ-
δαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν
μαρτυρίανμας δὲν τὴν πιά-
νετε.
12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ
ἐπίγεια καὶ δὲν πιστεύετε, πῶς
θέλετε πιστεύσει ἂν σᾶς εἰπῶ
τὰ ἐπουράνια;
13 Καὶ κανένας δὲν ἀνέβη-
κεν εἰς τὸν οὐρανὸν παρὰ ἐκεῖ-
νος ὁποῦ ἐκατέβη ἀπὸ τὸν οὐρα-
νὸν, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁποῦ
εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.
14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕ-
ψωσε τὸ φείδι εἰς τὴν ἔρημον,
τέτοιας λογῆς κάμνει χρεία νὰ
ὑψωθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
15 Διὰ νὰ μὴν χαθῇ καθ'
ἕνας ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτὸν,
ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
16 Διατὶ τέτοιας λογῆς ἀ-
γάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὁ-
ποῦ ἔδωκε τὸν υἱόντου τὸν μονογε-
νῆ, διὰ νὰ μὴν χαθῇ καθ' ἕ-
νας ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτὸν,
ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
17 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔστει-
λε τὸν υἱόντου εἰς τὸν κόσμον διὰ
νὰ τὸν κατακρίνῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ
σωθῇ

σωθῇ ὁ κόσμος διὰ μέσου
αὐτοῦ.
18 Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐ-
τὸν δὲν κατακρίνεται· ἀμὴ ὅ-
ποιος δὲν πιστεύει ἀπὸ τώρα
ἐκατακρίθη· ὅτι δὲν ἐπίστευσεν
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ.
19 Καὶ ἡ κατάκρισις ἐτοῦ-
τη εἶναι, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς
τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀ-
γάπησαν περισσότερον τὸ σκότος
παρὰ τὸ φῶς· διατὶ τὰ ἔργα-
τους ἦταν κακά.
20 Καὶ καθ' ἕνας ὁποῦ κά-
μνει κακά, μισᾷ τὸ φῶς· καὶ
δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς διὰ νὰ
μὴν ἐλεγχθοῦσι τὰ ἔργατου.
21 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ κά-
μνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς
τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ
ἔργατου, ὅτι τὰ ἔκαμε εἰς τὸν
Θεόν.
22 Ὕστερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταίδεςτου εἰς τὴν Ἰ-
ουδαίαν, καὶ ἐκεῖ ἐδιέτριβε μετ'
αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζε.
23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς
τὴν Αἰνὼν κοντὰ εἰς τοῦ Σαλὴμ
καὶ ἐβάπτιζεν, ὅτι ἐκεῖ ἦταν
πολλὰ νερά· καὶ ἐπήγαιναν καὶ ἐ-
βαπτίζουνταν.
24 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἀκόμη
τότε δὲν ἦτον βαλμένος εἰς τὴν
φυλακήν.
25 Ἔγινε λοιπὸν ζήτησις
ἀπὸ τῶν μαθηταίδες τοῦ Ἰωάν-
νου μὲ τῶν Ἰουδαίους διὰ τὸν κα-
θαρισμόν.
26 Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰωάν-
νην καὶ εἴπαντου· διδάσκαλε,
ἐκεῖνος ὁποῦ ἦτον μαζὶ μὲ 'σέ-
να πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸν ὁ-
ποῖον ἐσὺ ἐμαρτύρησες, νὰ ὁποῦ
ἐκεῖνος βαπτίζει· καὶ ὅλοι πη-
γαίνουσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ
εἶπε· δὲν ἠμπορεῖ ἄνθρωπος
νὰ πάρῃ τίποτες ἂν δὲν τοῦ εἶναι
δομένον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
28 Ἐσεῖς αὐτοί σας μοῦ μαρ-
τυρᾶτε ὅτι εἶπα, δὲν εἶμαι
ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλὰ ὅτι εἶμαι
ἀπεσταλμένος ὀμπροστὰ ἀπ'
ἐκεῖνον.
29 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὴν
νύμφην εἶναι γαμβρός, καὶ ὁ φί-
λος τοῦ γαμβροῦ ὁποῦ στέκει καὶ
τοῦ ἀκούει, χαίρεται πολλὰ δι-
ὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ· αὕ-
τη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἐδικήμου
ἐπλέρωσεν.
30 Ἐκεῖνος εἶναι ἀνάγκη
νὰ αὐξάνῃ, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγο-
στεύω.
31 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρχεται
ἀπὸ πάνω, εἶναι ἀπάνω εἰς ὅ-
λους· ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν
γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι· καὶ ἀ-
πὸ τὴν γῆν λαλεῖ· ἐκεῖνος
ὁποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανόν,
εἶναι ἀπάνω ἀπὸ ὅλους·
32 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶδε καὶ
ἄκουσεν, ἐκεῖνο μαρτυρεῖ· καὶ
τὴν μαρτυρίαντου, κανεὶς δὲν
τὴν πιάνει.
33 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιάνει
τὴν μαρτυρίαντου, ἐβεβαίωσεν,
ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.
34 Διατὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστει-
λεν ὁ Θεός, ἐκεῖνος τὰ λόγια τοῦ
Θεοῦ λαλεῖ· διατὶ ὁ Θεὸς δὲν
τὸ δίδει τὸ πνεῦμα μὲ μέτρον.
35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς τὰ
χέριατου.
36 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει
εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνι-
ον· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν πεί-
θεται τοῦ υἱοῦ, δὲν θέλει ἰδῇ ζω-
ήν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει
εἰς αὐτόν.

Κεφ. δ΄. 4.

Ωσὰν ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ Κύριος ὅτι ἄκουσαν οἱ φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισσότερους μαθητάδες κάμνει καὶ βαπτίζει, παρὰ ὁ Ἰωάννης·

2 Ἂν καλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλὰ οἱ μαθητάδες του·

3 Ἄφηκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Καὶ ἔκαμνε χρεία νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Σαμαρείας ὅπου τὴν ἔλεγαν Συχὰρ, σιμὰ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔδωκεν ὁ Ἰακὼβ τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ υἱοῦ του.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδι τοῦ Ἰακώβ· ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν κοπιασμένος ἀπὸ τὴν στράταν, καὶ ἔτζι ἐκάθισεν εἰς τὸ πηγάδι· καὶ ἦτον ὡσὰν ἕκτη ὥρα.

7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυναῖκα ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν νὰ ἀνασύρῃ νερὸ, καὶ λέγει της ὁ Ἰησοῦς, δός μου νὰ πίω.

8 Διατὶ οἱ μαθητάδες του εἶχαν πάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσουν φαγητά.

9 Λέγει του λοιπὸν ἡ γυναῖκα ἡ Σαμαρείτισσα, πῶς ἐσὺ ὄντας Ἰουδαῖος ζητᾶς νὰ πίῃς ἀπὸ μένα, ὅπου εἶμαι γυναῖκα Σαμαρείτισσα; διατὶ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν σμίγουνται μὲ τοὺς Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέ της· ἂν ἤξευρες τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου σοῦ λέγει δός μου νὰ πίω, ἐσὺ ἤθελες τὸν ζητήσει, καὶ ἤθελε σοῦ δώσει νερὸ ζωντανόν;

11 Λέγει του ἡ γυναῖκα, αὐθέντη, ἐσὺ ἀνασυρτάρι δὲν ἔχεις· καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ· ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸ τὸ ζωντανόν;

12 Μήπως ἐσὺ εἶσαι μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακὼβ, ὅπου μᾶς ἔδωκε τὸ πηγάδι, καὶ ἔπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτὸ καὶ οἱ υἱοί του, καὶ τὰ θρέμματά του;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν της· καθ' ἕνας ὅπου πίνει ἀπὸ τὸ νερὸ ἐτοῦτο, θέλει διψάσει πάλιν.

14 Ἀμὴ ὅποιος πίει ἀπὸ τὸ νερὸ ὅπου θέλω τοῦ δώσει ἐγὼ, δὲν θέλει διψάσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸ ὅπου θέλω τοῦ δώσει, θέλει γένει εἰς αὐτὸν βρύσις νεροῦ ὅπου νὰ ἀναβρύῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

15 Λέγει του ἡ γυναῖκα, αὐθέντη, δός μου ἐτοῦτο τὸ νερὸ διὰ νὰ μὴν διψῶ, μήτε νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ ἀνασύρνω.

16 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς, σύρε λάλησε τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλα ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυναῖκα καὶ εἶπε· δὲν ἔχω ἄνδρα· λέγει της ὁ Ἰησοῦς, καλὰ εἶπες, ὅτι δὲν ἔχεις ἄνδρα·

18 Διατὶ πέντε εἶχες, καὶ τώρα αὐτὸς ὅπου ἔχεις, δὲν εἶναι ἄνδρας σου· ἐτοῦτο ἀλήθεια τὸ εἶπες·

19 Λέγει του ἡ γυναῖκα· αὐθέντη, βλέπω ὅτι προφήτης εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἐπροσκυνοῦσαν· καὶ ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος ὅπου κάμνει χρεία νὰ προσκυνοῦμεν.

21 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· ὦ γυναῖκα,

ναῖκα, πίστευσόν μου, ὅτι ἔρχεται
ὥρα, ὁποῦ οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦ-
το, οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέ-
λετε προσκυνήσει τὸν πατέρα.
22 Ἐσεῖς προσκυνᾶτε ἐ-
κεῖνο ὁποῦ δὲν ἠξεύρετε· ἐμεῖς
προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο ὁποῦ ἠξεύ-
ρομεν· ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι ἀ-
πὸ τοὺς Ἰουδαίους·
23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ
τώρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυ-
νήσει τὸν πατέρα μὲ πνεῦμα καὶ
μὲ ἀλήθειαν· διατὶ καὶ ὁ πατὴρ
τέτοιους ζητᾶ ἐκείνους ὁποῦ τὸν
προσκυνοῦσιν.
24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα,
καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸν προσκυνοῦσι,
κάμνει χρεία νὰ τὸν προσκυνοῦ-
σιν μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθει-
αν.
25 Λέγει του ἡ γυναῖκα, ἠ-
ξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας (ὁ
λεγόμενος Χριστὸς) καὶ ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει μᾶς τὰ
εἰπεῖ ὅλα.
26 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ
(ὁποῦ σοῦ λαλῶ) εἶμαι ἐκεῖνος.
27 Καὶ ἀπάνω εἰς τοῦτο ἦλ-
θαν οἱ μαθητάδες του, καὶ ἐθαύ-
μασαν πῶς ἐσυντύχενε μὲ
γυναῖκα· ὅμως κανεὶς δὲν εἶ-
πε, τί ζητεῖς; ἢ τί συντυχέ-
νεις μετ' αὐτήν;
28 Ἄφηκε λοιπὸν τὸ λαγή-
νι της ἡ γυναῖκα, καὶ ἐπῆγεν εἰς
τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τοὺς
ἀνθρώπους.
29 Ἐλᾶτε νὰ ἰδῆτε ἕνα ἄν-
θρωπον ὁποῦ μοῦ εἶπεν ὅλα ὅ-
σα ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι ἐ-
τοῦτος ὁ Χριστός;
30 Εὐγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ
τὴν πόλιν καὶ ἤρχουνταν εἰς αὐ-
τόν.
31 Καὶ ἀνάμεσα εἰς τοῦτο
τὸν ἐπαρακαλοῦσαν οἱ μαθητά-
δες καὶ τοῦ ἔλεγαν, διδάσκαλε,
φάγε.
32 Ἀμὴ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν·
ἐγὼ ἔχω φαγὶ νὰ φάγω, τὸ ὁ-
ποῖον ἐσεῖς δὲν τὸ ἠξεύρετε.
33 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ μα-
θητάδες ἀνάμεσά τους, μήπως
καὶ τοῦ ἔφερε κανεὶς νὰ φάγῃ;
34 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· ἐδι-
κόν μου φαγὶ εἶναι, νὰ κάμω τὸ
θέλημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμ-
ψεν καὶ νὰ τελειώσω τὴν δου-
λείαν του.
35 Δὲν λέγετε ἐσεῖς, ὅτι
ἀκόμι τέσσαρες μῆνες εἶναι ἕ-
ως τὸ θέρος; νὰ ὁποῦ σᾶς λέ-
γω· σηκώτε τὰ μάτια σας ἀ-
πάνω καὶ ἰδῆτε τὰ χωράφια ὅ-
τι εἶναι ἄσπρα ὥρα μάϊ δι-
ὰ θέρος.
36 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ θερί-
ζει παίρνει πληρωμὴν καὶ μα-
ζώνει καὶ καρπὸν εἰς ζωὴν αἰ-
ώνιον, διὰ νὰ χαίρεται μαζὶ
ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει, καὶ ἐκεῖ-
νος ὁποῦ θερίζει·
37 Διατὶ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶ-
γμα ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος,
ὅτι ἄλλος εἶναι ὁποῦ σπέρνει,
καὶ ἄλλος ὁποῦ θερίζει·
38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θε-
ρίζετε, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον δὲν
ἐκοπιάσετε· ἄλλοι ἐκοπιάσασι,
καὶ ἐσεῖς ἤλθετε καὶ ἐμπήκετε
εἰς τὸν κόπον τους·
39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐ-
κείνην πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Σαμα-
ρείτας ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν δι-
ὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, ὁποῦ
ἐμαρτύρησεν (λέγουσα) ὅτι εἶ-
πέ μου ὅλα ὅσα ἔκαμα.
40 Ὡσὰν ἦλθαν λοιπὸν οἱ
Σαμαρεῖται εἰς αὐτόν, τὸν ἐπα-
ρακαλοῦσαν νὰ ἀπομείνῃ εἰς αὐ-
τούς, καὶ ἀπόμεινε δύο ἡμέραις.

41 Καὶ πολλὰ περισσότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὰ λόγιά του.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγαν, ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἐδικά σου· διατὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκούσαμεν καὶ ἴδαμεν, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέραις ἐβγῆκεν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρίδα του δὲν ἔχει τιμήν.

45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθηκαν οἱ Γαλιλαῖοι, ὅπου ἴδαν ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν· διατὶ καὶ αὐτοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπου ἔκαμε τὸ νερὸ κρασί· καὶ ἦτον κάποιος βασιλικός, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερναούμ.

47 Ἐτοῦτος ὡσὰν ἤκουσεν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον καὶ τὸν ἐπαρακάλει νὰ κατέβῃ νὰ ἰατρεύσῃ τὸν υἱόν του· διατὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

48 Εἶπέν του λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν δὲν ἰδῆτε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύσει.

49 Λέγει του ὁ βασιλικός· αὐθέντη, κατέβα πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ τὸ παιδί μου.

50 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· σύρε, ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσε τὸν λόγον ὅπου τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπήγαινε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐκατέβαινεν, τοῦ ἀπάντησαν οἱ δουλευτάδες του καὶ εἶπάν του, ὅτι τὸ παιδί σου ζῇ.

52 Ἐρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινε καλύτερα, καὶ τοῦ εἶπαν· ὅτι ἐχθὲς τὴν ἑβδόμην ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ θέρμη.

53 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, ὅτι ἐκείνην τὴν ὥραν ὅπου τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ, (ἐκείνην τὴν ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ θέρμη) καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ὅλον του τὸ σπίτι.

54 Ἐτοῦτο πάλιν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀφοῦ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα, ἦπ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν προβατικὴν πόρτα ἦτον κολυμβήθρα, ἡ ὁποία ἐ λέγετον Ἑβραϊκὰ Βηθεσδά, ὁποία εἶχεν πέντε καμάρες·

3 Μέσα εἰς αὐταῖς ἐκείτον πολὺ πλῆθος ἀσθενημένων, τυφλῶν, κουτζῶν, κουλῶν, ὁποῖοι ἐκαρτεροῦσαν τὴν ἀνα κάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διατὶ ἄγγελος εἰς κά ποιον καιρὸν ἐκατέβαινεν εἰς κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε νερό· καὶ ὁ πρῶτος λοιπ ὅπου ἤθελεν ἐμπῇ ὕστερα ἀπ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐγίνετ ὁλόγερος, ἀπὸ ὅτι λογῆς ἀ σθένειαν ἤθελε κρατιέσαι.

5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἕνας ἄνθρω πος, ὁ ὁποῖος εἶχε τριά ταοκτὼ χρόνους ἀσθενημένος.

6 Ὡσὰν τὸν ἴδεν ὁ Ἰησοῦς

π

τοῦ ἐκείτετον, καὶ γνωρίζοντας
ὅτι ἔχει πολλοὺς χρόνους ἀσθε-
νημένος, λέγει του, θέλεις νὰ
γιάνῃς καλά;
7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τὸν ἀ-
πεκρίθη, αὐθέντη, ἄνθρωπον δὲν
ἔχω, ὅταν ταραχθῇ τὸ νερὸ
νὰ μὲ βάλλῃ εἰς τὴν κολυμ-
βήθραν, καὶ τὴν ὥραν ὁποῦ ἔρ-
χομαι ἐγὼ, καταβαίνει ἄλλος
προτίτερα ἀπὸ μένα·
8 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· σύκω.
ἔπαρε τὸ κρεβάτισου καὶ περι-
πάτει.
9 Καὶ παρευθὺς ἔγινε γερὸς
ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐσύκωσε τὸ
κρεβάτιτου καὶ ἐπεριπάτει· καὶ
ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦτον σάβ-
βατον.
10 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι εἰς τὸν ἰατρευμένον, σάβ-
βατον εἶναι, καὶ δὲν σοῦ πρέπει
νὰ συκώνῃς τὸ κρεβάτισου.
11 Ἀπεκρίθητους· ἐκεῖνος
ὁποῦ μὲ ἰάτρευσεν ἐκεῖνος μοῦ
εἶπε, σύκωσε τὸ κρεβάτισου καὶ
περιπάτει.
12 Ἐρωτήσάντον λοιπὸν,
ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ
σοῦ εἶπε, σύκωσε τὸ κρεβάτι-
σου καὶ περιπάτει;
13 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἰα-
τρεύθη δὲν ἤξευρε ποῖος εἶ-
ναι· διατὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ τὸ νὰ εἶ-
ναι πλῆθος πολὺ εἰς τὸν τόπον
ἐκεῖνον, ἐστράφηκεν ἔξω.
14 Καὶ ὕστερα τὸν ηὗρεν ὁ Ἰ-
ησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἶπέντου·
νὰ ὁποῦ ἔγινες ὁλόγερος, πλέον
νὰ μὴν ἁμαρτάνῃς· διὰ νὰ
μὴν σοῦ γένῃ τίποτες χειρό-
τερον.
15 Ἐπῆγεν ὁ ἄνθρωπος καὶ
εἶπεντο εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ
Ἰησοῦς ἦτον ὁποῦ τὸν ἔκαμε γερόν.
16 Καὶ διὰ τοῦτο (τὴν ἀ-
φορμὴν) ἐκατάτρεχαν τὸν Ἰη-
σοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐγύρευαν νὰ
τὸν σκοτώσουν, ὅτι τὸ σάββα-
τον ἔκαμεν ἐτοῦτα.
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπε-
κρίθη· ὁ πατήρμου ἐργάζεται
ἕως τώρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐ-
γώ.
18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν περισ-
σότερον τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖ-
οι νὰ τὸν σκοτώσουν, διατὶ ὄ-
χι μόνον ἔλυε τὸ σάββατον,
ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν
Θεὸν· κάμνοντας τοῦ λόγουτου
ἴσα μὲ τὸν Θεόν.
19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ εἶπέντους· βέβαια βέβαι-
α σᾶς λέγω, δὲν δύναται ὁ υἱ-
ὸς νὰ κάμῃ τίποτες ἀπὸ λό-
γουτου, ἂν δὲν βλέπῃ τὸν πατέ-
ρα νὰ τὸ κάμῃ· διατὶ ἐκεῖ-
να ὁποῦ κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ
(τὰ ἴδια) ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ
υἱός.
20 Διατὶ ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ
τὸν υἱὸν, καὶ ὅλα τοῦ τὰ δείχνει,
ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει αὐτός· καὶ
μεγαλίτερα ἀπὸ τοῦτα θέλει
τοῦ δείξει, διὰ νὰ θαυμάζε-
τε ἐσεῖς.
21 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ
ἀναστήνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ζω-
οποιεῖ, ἔτζι καὶ ὁ υἱὸς, ὅποιους
θέλει ζωοποιεῖ·
22 Διατὶ ὁ πατὴρ δὲν κρί-
νει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρί-
σιν τὴν ἔδωκε τοῦ υἱοῦ.
23 Διὰ νὰ τιμοῦσιν ὅλοι τὸν
υἱὸν, καθὼς τιμοῦσιν τὸν πατέ-
ρα· ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν τιμᾷ
τὸν υἱὸν, δὲν τιμᾷ τὸν πατέρα
ὁποῦ τὸν ἔπεμψε.
24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει
τὸν λόγονμου, καὶ πιστεύει εἰς ἐ-
κεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν ἔχει
ζω-

ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν ἔρχεται
εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἐμετέ-
βη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν
ζωήν.
25 Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα
εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θέλουν ἀ-
κούσει τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὴν ἀκούσουν θέ-
λουσι ζήσει.
26 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἔ-
χει ζωὴν εἰς τὸν λόγοντου, ἔτζι
ἔδωκε καὶ τοῦ υἱοῦ νὰ ἔχῃ ζωὴν
εἰς τοῦ λόγουτου.
27 Καὶ ἔδωκέντου ἐξουσίαν
καὶ νὰ κάμῃ κρίσιν, καὶ ὅτι εἶναι
υἱὸς ἀνθρώπου.
28 Μὴν θαυμάζετε τοῦτο,
ὅτι ἔρχεται ὥρα εἰς τὴν ὁποί-
αν ὅλοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ μνή-
ματα θέλουσιν ἀκούσει τὴν φω-
νήντου.
29 Καὶ θέλουσιν εὔγει ἔξω
ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκαμαν τὰ ἀγα-
θὰ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς·
καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκαμαν τὰ κα-
κὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κα-
τακρίσεως·
30 Δὲν δύνομαι ἐγὼ νὰ κά-
μω ἀπὸ λόγουμου τίποτες, κα-
θὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρί-
σιςμου εἶναι δικαία· διατὶ δὲν
ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐδικόνμου,
ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρόςμου
ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν.
31 Ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ
λόγουμου, ἡ μαρτυρίαμου δὲν
εἶναι ἀληθινή.
32 Ἄλλος εἶναι ὁποῦ μαρ-
τυρᾷ διὰ λόγουμου· καὶ ἠξεύρω
ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία
ὁποῦ μαρτυρᾷ διὰ λόγουμου.
33 Ἐσεῖς ἐστείλετε εἰς τὸν Ἰ-
ωάννην, καὶ ἐκεῖνος ἐμαρτύρη-
σε τὴν ἀλήθειαν.
34 Ἀμὴ ἐγὼ δὲν παίρνω ἀ-
πὸ ἄνθρωπον τὴν μαρτυρίαν,
ἀλλὰ σᾶς λέγω ταῦτα, διὰ νὰ
σωθῆτε ἐσεῖς.
35 Ἐκεῖνος ἦταν ὁ λύχνος
ὁποῦ ἐκαίετον καὶ ἔφεγγε, καὶ ἐ-
σεῖς ἠθελήσετε πρὸς ὥραν νὰ
χαρῆτε εἰς τὸ φῶςτου.
36 Ἀμὴ ἐγὼ ἔχω μαρτυ-
ρίαν μεγαλιτέραν ἀπὸ (τὴν
μαρτυρίαν) τοῦ Ἰωάννου· διατὶ
τὰ ἔργα ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ πα-
τὴρ διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὰ
τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνω ἐγὼ, μαρ-
τυροῦν διὰ λόγουμου, ὅτι ὁ πα-
τήρ μὲ ἀπέστειλε.
37 Καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔ-
πεμψεν, αὐτὸς ἐμαρτύρησε διὰ
λόγουμου. οὔτε τὴν φωνήντου
ἀκούσετε ποτὲ, οὔτε τὸ εἶδόςτου
ἴδετε.
38 Καὶ τὸν λόγοντου δὲν τὸν
ἔχετε ὁποῦ νὰ μένῃ εἰς ἐσᾶς,
ὅτι δὲν πιστεύετε τοῦτον τὸν ὁ-
ποῖον ἐκεῖνος σᾶς ἔστειλεν.
39 Ἐξετάζετε τὰς γραφαῖς,
ὅτι ἐσεῖς λογιάζετε νὰ ἔχετε
εἰς αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐ-
κείναις αἱ γραφαῖς εἶναι ὁποῦ
μαρτυροῦν διὰ λόγουμου.
40 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν θέλετε
νὰ ἔλθητε εἰς ἐμένα διὰ νὰ ἔ-
χετε ζωήν.
41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώ-
πους δὲν παίρνω.
42 Ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα ὅ-
τι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, δὲν
τὴν ἔχετε εἰς τοῦ λόγουσας.
43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρόςμου, καὶ δὲν με δέ-
χεσθε· ἐὰν ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ
ὄνομα τὸ ἐδικόντου, ἐκεῖνον θέ-
λετε δεχθῇ.
44 Πῶς ἠμπορεῖτε ἐσεῖς νὰ
πιστεύσετε, ὁποῦ παίρνετε δόξαν
ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τὴν
δόξαν ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν μό-
νον

νον Θεὸν δὲν τὴν γυρεύετε.

45 Μὴν λογιάζετε, ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσει εἰς τὸν πατέρα· εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁποῦ σᾶς κατηγορᾷ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἐλπίζετε.

46 Διατὶ ἂν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσει καὶ εἰς ἐμένα· διατὶ ἐκεῖνος διὰ λόγου μου ἔγραψε.

47 Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκείνου τὰ γράμματα δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεύσει τὰ ἐδικά μου λόγια;

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ τὸν ἀκολούθαν ὄχλος πολύς, διατὶ ἔβλεπαν τὰ σημεῖα ὁποῦ ἔκαμνεν εἰς τοὺς ἀσθενημένους.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθετον μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάδες του.

4 Καὶ ἦτον σιμὰ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐσήκωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτιά του, καὶ ὡσὰν εἶδεν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτόν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον, ἀπὸ ποῦ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμία διὰ νὰ φᾶσιν ἐτοῦτοι;

6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν δοκιμάζοντάς τον, διατὶ αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.

7 Ἀπεκρίθη του ὁ Φίλιππος, διακοσίων δηναρίων ψωμία δὲν τοὺς φθάνει, νὰ πάρῃ πᾶσα ἕνας ἀπὸ κομματάκι.

8 Λέγει του ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος τοῦ Πέτρου,

9 Εἶναι ἐδῶ ἕνα παιδὶ ὁποῦ ἔχει πέντε ψωμία κριθαρένια καὶ δύο ψάρια· ἀμὴ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπους;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσουν· καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάρι· ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες κοντὰ πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμόν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμία ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἐμοίρασε εἰς τοὺς μαθητάδες του· καὶ οἱ μαθητάδες (τὰ ἐμοίρασαν) εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν, ἔτζι καὶ ἀπὸ τὰ ψάρια ὅσον ἤθελαν.

12 Καὶ ὡσὰν ἐχόρτασαν, λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες του, μαζώξετε τὰ κομμάτια ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, νὰ μὴν χαθῇ τίποτες.

13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ τὰ πέντε ψωμία τὰ κρίθινα, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἔφαγαν.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ὡσὰν εἶδαν τὸ θαῦμα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

15 Ὡσὰν ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μέλλουν νὰ ἔλθουν νὰ τὸν ἁρπάξουν νὰ τὸν κάμουν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μοναχός του.

16 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν ἐκατέβηκαν οἱ μαθητάδες του εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμπῆκαν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐπέρνουσαν πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερναούμ· καὶ ὡσαμὰ ἐσκοτείνιασε, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν ἤθελε πάγει εἰς αὐτούς.

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐφούσκωνε, διατὶ ἐφύσα μεγάλος ἄνεμος.

19 Λοι-

19 Λοιπὸν ὡσὰν ἐλάμνασιν, εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἐπεριπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἦλθε κοντὰ εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐφοβήθηκαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι, μὴν φοβᾶσθε.

21 Ἤθελαν λοιπὸν νὰ τὸν πάρουν εἰς τὸ καράβι, καὶ παρευθὺς τὸ καράβι εὑρέθη εἰς τὴν γῆν ὁποῦ ἐσπούδαζαν (νὰ πᾶσιν.)

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ λαὸς ὁποῦ ἐστέκετον πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν, βλέποντας ὅτι ἄλλο καράβι δὲν εἶναι ἐκεῖ, παρὰ ἕνα, ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπῆκαν οἱ μαθητάδες του, καὶ ὅτι δὲν ἐμπῆκε μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάδες του ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ καράβι, ἀλλὰ μοναχοὶ οἱ μαθητάδες του ἐδιέβηκαν.

23 Καὶ ἦλθαν καὶ ἄλλα μικρὰ καράβια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, κοντὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὁποῦ εὐχαριστῶντας ὁ Κύριος ἔφαγαν τὸ ψωμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδαν τὸ πλῆθος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθητάδες του, ἐμπῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καράβια καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναούμ, γυρεύοντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὡσὰν τὸν ηὗραν πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἶπάν του, διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέντους· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, μὲ γυρεύετε, ὄχι διατὶ εἴδετε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἀπὸ τὸ ψωμί, καὶ ἐχορτάσετε.

27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὸ φαγὶ ὁποῦ φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγὶ ὁποῦ μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὁποῖον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σᾶς τὸ δώσει· διατὶ τοῦτον ὁ πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Εἶπάν του λοιπόν· τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέντους· τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλεν αὐτός·

30 Εἶπάν του, τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις ἐσύ, νὰ ἰδοῦμεν, νὰ σὲ πιστεύσωμεν. τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ Μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἔδωκε νὰ φᾶσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὄχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ ὁ πατήρ μου σᾶς δίδει τὸ ψωμὶ τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

33 Διατὶ τὸ ψωμὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, αὐθέντη, δός μας πάντοτε τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο·

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς· ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν θέλει διψάσει οὐδὲ ποτέ·

36 Ἀλλὰ εἶπά σας, ὅτι καὶ εἴδετέ με καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο ὁποῦ μοῦ δίδει ὁ πατήρ, θέλει ἔλθει εἰς ἐμένα, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλω τὸν εὐγάλει ἔξω.

38 Διατὶ ἐγὼ ἐκατέβηκα ἀ-

ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὄχι νὰ κάμω
τὸ θέλημα τὸ ἐδικόνμου, ἀλλὰ
τὸ θέλημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔ-
πεμψε.
39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλη-
μα τοῦ πατρὸς ὁποῦ μὲ ἔπεμ-
ψε, νὰ μὴν χάσω κανένα ἀπ'
ἐκεῖνα ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν, ἀλλὰ
νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστε-
ρινὴν ἡμέραν.
40 Διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέ-
λημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν,
ὅτι κάθε ἕνας ὁποῦ βλέπει τὸν
υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτὸν νὰ ἔ-
χῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ νὰ
τὸν ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν
ἡμέραν.
41 Ἐγόγγυζαν λοιπὸν οἱ Ἰ-
ουδαῖοι διὰ αὐτὸν ὅτι εἶπεν. ἐ-
γὼ εἶμαι ὁ ἄρτος, ὁποῦ ἐκατέ-
βηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
42 Καὶ ἔλεγαν, δὲν εἶναι ἐτοῦ-
τος ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ,
τοῦ ὁποίου ἐμεῖς ἠξεύρομεν τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα: πῶς
λοιπὸν λέγει ἐτοῦτος, ὅτι ἀ-
πὸ τὸν οὐρανὸν ἐκατέβηκα;
43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ εἶπεντους, μὴν γογγύ-
ζετε ἀναμεσάσας.
44 Κανένας δὲν δύναται νὰ
ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἀνίσως καὶ ὁ
πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔστειλε δὲν τὸν σύ-
ρει, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει
εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.
45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς
τοὺς προφήτας, καὶ ὅλοι θέλουσι
γένει διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· κάθε
ἕνας (ἄνθρωπος) τὸ λοιπὸν,
ὁποῦ ἀκούσει ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ
μάθει, ἔρχεται πρὸς ἐμένα.
46 Ὄχι πῶς κανεὶς εἶδε
τὸν πατέρα, παρὰ ἐκεῖνος ὁ-
ποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἐτοῦτος
εἶδε τὸν πατέρα.
47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει
εἰς ἐμένα ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
48 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῆς
ζωῆς.
49 Οἱ πατέρεσσας ἔφαγαν
τὸ Μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ
ἀπέθαναν.
50 Ἐτοῦτο εἶναι τὸ ψωμὶ ὁ-
ποῦ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν,
διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ ὅποιος
τὸ φάγει.
51 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τὸ
ζωντανὸν, ὁποῦ ἐκατέβηκεν ἀπὸ
τὸν οὐρανόν· καὶ ὅποιος φάγει
ἀπὸ τοῦτο τὸ ψωμὶ, θέλει ζή-
σει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ ψωμὶ
ὁποῦ θέλω δώσει ἐγὼ, εἶναι ἡ
σάρκαμου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέ-
λω τὴν δώσει διὰ τὴν ζωὴν
τοῦ κόσμου.
52 Ἐμάχουνταν λοιπὸν ἀ-
ναμεσάτους οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλε-
γαν, πῶς ἠμπορεῖ ἐτοῦτος νὰ
μᾶς δώσῃ τὴν σάρκατου νὰ
τὴν φᾶμεν;
53 Εἶπεντους λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω,
ἐὰν δὲν φᾶτε τὴν σάρκα τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ πιῆτε τὸ
αἷμάτου, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς
τοῦ λόγουσας.
54 Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει
τὴν σάρκαμου καὶ πίνει τὸ αἷ-
μαμου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ
ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν
ὑστερινὴν ἡμέραν.
55 Διατὶ ἡ σάρκαμου εἶναι
ἀληθινὸν φαγὶ. καὶ τὸ αἷμαμου
εἶναι ἀληθινὸν πιοτόν.
56 Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει
τὴν σάρκαμου, καὶ πίνει τὸ αἷ-
μαμου, μένει εἰς ἐμένα καὶ ἐγὼ
εἰς αὐτόν.
57 Καθὼς ὁ ζῶν πατὴρ μὲ
ἀπέστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν
πατέρα, ἔτζι καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ
μὲ

μὲ τρώγει, θέλει ζήσει καὶ ε-
κεῖνος διὰ τ' ἐμένα.
58 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ-
ποῦ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν·
ὄχι καθὼς ἔφαγαν οἱ πατέρες-
σας τὸ Μαννα καὶ ἀπέθαναν·
ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ἐτοῦτο
τὸ ψωμὶ, θέλει ζήσει εἰς τὸν
αἰῶνα.
59 Ἐτοῦτα εἶπεν εἰς τὴν
συναγωγὴν, διδάσκοντας εἰς
τὴν Καπερναοὺμ.
63 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς
μαθητάδες του ὁποῦ ἄκουσαν ἐτοῦ-
τον τὸν λόγον, εἶπαν· σκληρὸς
εἶναι ἐτοῦτος ὁ λόγος, τίς ἠμ-
πορεῖ νὰ τὸν ἀκούῃ;
61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζον-
τας εἰς τὸν λογισμόν του, ὅτι γογγύ-
ζουσιν οἱ μαθητάδες του διὰ τοῦ-
τον τὸν λόγον, τοὺς εἶπε· τοῦτο
σᾶς σκανδαλίζει;
62 Ἂν λοιπὸν ἠθέλετε ἰδῆ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαί-
νῃ ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν ἀρ-
χήν;
63 Τὸ Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο
ὁποῦ ζωοποιεῖ· ἡ σάρκα δὲν
ὠφελεῖ τίποτες. τὰ λόγια ὁποῦ
σᾶς λαλῶ ἐγὼ, εἶναι Πνεῦμα καὶ
ζωή.
64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ ἐσᾶς κά-
ποιοι ὁποῦ δὲν πιστεύουσι· δι-
ατὶ ὁ Ἰησοῦς ἤξευρεν ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν, ποῖοι εἶναι ὁποῦ δὲν πι-
στεύουσι· καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος
ὁποῦ μέλλει νὰ τὸν παραδώσῃ.
65 Καὶ ἔλεγε, διὰ τοῦτο σᾶς
εἶπα, ὅτι κανένας δὲν δύναται
νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἂν δὲν εἶ-
ναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν
πατέρα μου.
66 Ἀπὸ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς
μαθητάδες του ἐγύρισαν ὀπίσω,
καὶ πλέον δὲν ἐπεριπατοῦσαν μετ'
αὐτόν.
67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τοὺς δώδεκα. μήπως θέλετε καὶ
ἐσεῖς νὰ πηγαίνετε; ὁ Σίμων
Πέτρος τοῦ ἀποκρίθηκεν.
68 Αὐθέντη, εἰς τίνα νὰ πᾶ-
μεν· ἐσὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰ-
ωνίου.
69 Καὶ ἐμεῖς ἐπιστεύσαμεν,
καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἐσὺ εἶσαι
ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζων-
τος.
70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπε-
κρίθη. δὲν ἐδιάλεξα ἐγὼ ἐσᾶς
τοὺς δώδεκα, καὶ ἀπὸ σᾶς εἶναι
ἕνας διάβολος;
71 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε διὰ
τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος
τὸν Ἰσκαριώτην· διατὶ ἐκεῖ-
νος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ,
ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς
δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐπερι-
πάτει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· διατὶ δὲν ἤθελε
νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν·
ὅτι τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ
τὸν φονεύσουν.
2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων
τῆς σκηνοπηγίας ἦτον κοντά.
3 Καὶ οἱ ἀδελφοί του τοῦ εἶ-
παν, εὔγα ἀπ' ἐδῶ καὶ σύρε εἰς
τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἰδοῦσιν
οἱ μαθητάδες σου τὰ ἔργα ὁποῦ
κάμνεις.
4 Διατὶ οὐδὲ κανένας κάμ-
νει τίποτες κρυφὰ, καὶ αὐτὸς
ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ καὶ
κάμνεις ἐτοῦτα, φανέρωσε τὸν
λόγον σου εἰς τὸν κόσμον.
5 Διατὶ οὐδὲ οἱ ἀδελφοί του
δὲν ἐπίστευαν εἰς αὐτόν.
6 Λέγει τους λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς,
ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμη δὲν
ἦλθεν· ἀμὴ ὁ ἐδικός σας, πάν-
τοτε εἶναι ἕτοιμος.

7 Ὁ κόσμος ἐσᾶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς μισῇ, ἀμὴ ἐμένα μὲ μισᾷ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ δι' αὐτὸν, ὅτι τὰ ἔργατου εἶναι κακά.

8 Ἐσεῖς ἀνεβᾶτε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ ἀκόμι δὲν ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ἐτούτην· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐδικόςμου ἀκόμι δὲν ἔφθασε.

9 Καὶ ὡσὰν τοὺς εἶπεν ἐτοῦτα τὰ λόγια, αὐτὸς ἀπόμεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ὡσὰν ἀνέβηκαν οἱ ἀδελφοίτου, τότε ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτὴν, ὄχι φανερὰ, ἀλλὰ ὡσὰν κρυφά.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτήν. καὶ ἔλεγαν· ποῦ εἶναι ἐκεῖνος;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦτον μέσα εἰς τὸν ὄχλον διὰ λόγουτου· ἄλλοι ἔλεγαν, καλὸς εἶναι· ἄλλοι ἔλεγαν, ὄχι, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Ὅμως κανένας παῤῥησία δὲν ἐλάλει διὰ λόγουτου διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ ὡραμαῒ ὅταν ἐμέσασεν ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμαζαν καὶ ἔλεγαν, πῶς ἠξεύρει ἐτοῦτος γράμματα ὁποῦ δὲν ἔμαθε;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν, ἡ διδαχήμου δὲν εἶναι ἐδικήμου, ἀλλὰ ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ ἀνίσως καὶ κανεὶς θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει ἐὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι ἐτούτη ἡ διδαχὴ, ἢ ἐγὼ ἀπὸ λόγουμου λαλῶ.

18 Ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ ἀπὸ λόγουτου, γυρεύει τὴν ἐδικήντου δόξαν· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ζητᾷ τὴν δόξαν ἐκείνου ὁποῦ τὸν ἔπεμψεν, ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὸς, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διατὶ γυρεύετε νὰ μὲ σκοτώσετε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε γυρεύει νὰ σε σκοτώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· ἕνα ἔργον ἔκαμα καὶ ὅλοι σᾶς θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περιτομὴν, ὄχι διατὶ εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς πατέρας, καὶ ἐσεῖς τὸ σάββατον περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτέμνεται τὸ σάββατον, διὰ νὰ μὴν χαλάσῃ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, πῶς μὲ ὀργίζεσθε διατὶ ἔκαμα ὅλον τὸν ἄνθρωπον γερὸν τὸ σάββατον;

24 Μὴν κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἔλεγαν λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἱεροσολυμίτας, δὲν εἶναι ἐτοῦτος ἐκεῖνος ὁποῦ γυρεύουν νὰ χαλάσουν;

26 Καὶ νὰ ὁποῦ συντυχένει παῤῥησία καὶ δὲν τοῦ λέγουσι τίποτες· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώρισαν ἀληθινὰ, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ ἐμεῖς τοῦτον τὸν ἠξεύρομεν, ἀπὸ ποῦ εἶναι· καὶ ὁ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, κανένας δὲν ἠξεύρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.

28 Ἔκραξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖ ὁποῦ ἐδίδασκε

καὶ εἶπε· καὶ ἐμένα ἠξεύρετε, καὶ ἀπὸ ποῦ εἶμαι· ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινὸς ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψε, τὸν ὁποῖον δὲν τὸν ἠξεύρετε.

29 Ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἠξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον εἶμαι, καὶ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλε.

30 Ἐζητοῦσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν πιάσουν, ἀμὴ κανένας δὲν ἅπλωνεν ἀπάνω του χέρι· διατὶ ἀκόμι δὲν ἤθελεν ἔλθῃ ἡ ὥρα του.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγαν, ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήπως θέλει κάμει περισσότερα ἀπὸ τοῦτα τὰ σημεῖα ὁποῦ ἔκαμεν ἐτοῦτος;

32 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν ἄκουσαν τὸ πλῆθος ὁποῦ ἐγόγγυζαν ἐτοῦτα διὰ λόγου του· καὶ ἔστειλαν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας νὰ τὸν πιάσουσι.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μὲ ἐσᾶς, ἔπειτα πηγαίνω εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

34 Θέλετε μὲ γυρέψει καὶ δὲν θέλετε μὲ εὕρει· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν ἀναμεταξύ τους· ποῦ μέλλει νὰ πηγαίνῃ ἐτοῦτος; ὁποῦ ἐμεῖς δὲν θέλομεν τὸν εὕρει; μήπως εἰς τὴν διασποράν τῶν Ἑλλήνων μέλλει νὰ πηγαίνῃ νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας;

36 Τί θέλει νὰ εἰπῇ ἐτοῦτος ὁ λόγος ὁποῦ εἶπε, θέλετε μὲ ζητήσει καὶ δὲν θέλετε μὲ εὕρει; καὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθετε;

37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς, ἱστέκουντον ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε καὶ εἶπεν· ἐὰν διψᾷ κανένας ἂς ἔλθει εἰς ἐμένα καὶ ἂς πίει.

38 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ θέλουσι τρέξει ἀπὸ τὴν κοιλίαν του.

39 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα ὁποῦ ἔμελλαν νὰ πάρουν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διατὶ ἀκόμι δὲν ἦτον δοσμένον Πνεῦμα ἅγιον· ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἐδοξάσθη.

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα τὰ λόγια, ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγαν, ἐτοῦτος εἶναι ὁ Χριστός· καὶ ἄλλοι ἔλεγαν, μήπως ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἔρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τὴν χώραν, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

43 Διχοστασία λοιπὸν ἔγινεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἤθελαν νὰ τὸν πιάσουν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἅπλωνε ἀπάνω του χέρια.

45 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπηρέται εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους, καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν, διατὶ δὲν τὸν ἐφέρετε;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, οὐ δὲν καμίαν φορὰν τέτοιας λογῆς ἐλάλησε κανένας ἄνθρωπος, ὡσὰν ὁποῦ ἐλάλησεν ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς ἀπεκρίθησαν, μήπως καὶ ἐπλανηθήκετε καὶ ἐσεῖς;

48 Μὤ

48 Μήπως κανένας ἀπὸ τῶν
ἄρχοντας ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν;
ἢ ἀπὸ τῶν φαρισαίους;
49 Ἀλλὰ ἐτοῦτος ὁ ὄχλος
ὁποῦ δὲν γνωρίζει τὸν νόμον,
εἶναι καταραμένος.
50 Λέγει τους ὁ Νικόδημος
(ὁ ὁποῖος ἤθελε πάγει τὴν νύ-
κτα εἰς αὐτὸν) ὄντας ἕνας ἀπ'
αὐτῶν.
51 Μήπως ὁ νόμος μας κρί-
νει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν ἀκούσῃ
πρωτίτερα αὐτὸν, καὶ νὰ γνω-
ρίσῃ τί κάμνει;
52 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπάν-
του· μήπως εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ
τὴν Γαλιλαίαν; ἐξέταξε κα-
ταλεπτῶς καὶ ἴδε, ὅτι προφή-
της ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν δὲν
ἐσηκώθη.
53 Καὶ πᾶσα ἕνας ἐπῆγεν
εἰς τὸ σπίτιτου.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγεν εἰς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
2 Καὶ πάλιν τὴν ὥραν τοῦ
ὄρθρου ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ
ὅλος ὁ λαὸς ἤρχουνται εἰς αὐ-
τόν· καὶ ἐκεῖνος ἐκάθητε καὶ
τοὺς ἐδίδασκε.
3 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι ἐφέρασι μίαν γυ-
ναῖκα εἰς αὐτὸν ὁποῦ τὴν ἐπι-
άσαν εἰς μοιχείαν, καὶ τὴν ἔστη-
σαν εἰς τὴν μέσην.
4 Καὶ λέγουντου, διδάσκα-
λε, ἐτούτην τὴν γυναῖκα ὁπι-
άσαμεν ἀπάνω εἰς τὸ κακὸν ὁ-
ποῦ ἐμοιχεύετον.
5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋ-
σῆς μᾶς ἐπαρήγγειλεν, οἱ τέ-
τοιαις γυναῖκες νὰ λιθοβο-
λοῦνται· λοιπὸν ἐσὺ τί λέγεις;
6 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγαν δο-
κιμάζοντέστον, διὰ νὰ ἔχουν
ἀφορμὴν νὰ τὸν κατηγοροῦσιν.
ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς ἔσκυψε κάτω καὶ
μὲ τὸ δάκτυλόντου ἔγραφεν εἰς
τὴν γῆν.
7 Καὶ ὡσὰν ἀνέμεναν ἐρω-
τῶντέστον, ἐσηκώθη ἀπάνω καὶ
εἶπέντους· ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν
ἔχει ἁμαρτίαν, ἐκεῖνος πρῶ-
τος ἂς ῥίξῃ πέτραν εἰς αὐτήν.
8 Καὶ πάλαι ἔσκυψε κάτω
καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
9 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἤ-
κουσαν, ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὴν
συνείδησίντους ἐβγῆκαν ἕνας ἕ-
νας ὄξω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τῶν
γεροντοτέρους ἕως τῶν ὑστέρους·
καὶ ἀπόμεινεν ὁ Ἰησοῦς μοναχὸς,
καὶ ἡ γυναῖκα ὁποῦ ἐστέκετον εἰς
τὴν μέσην.
10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη,
καὶ ὡσὰν δὲν ἴδε κανένα, παρὰ
τὴν γυναῖκα, εἶπέντης· ὦ
γυναῖκα, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ
κατηγορῆσου; κανένας δὲν σὲ
κατέκρινε;
11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· οὐδὲ
κανένας, αὐθέντη· καὶ ὁ Ἰησοῦς
τὴν εἶπεν, οὐδὲ ἐγὼ σὲ κατακρί-
νω· σύρε καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ὁμ-
προστὰ πλέον νὰ μὴν ἁμαρ-
τάνῃς.
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τῶν
ἐμίλησε καὶ εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι τὸ
φῶς τοῦ κόσμου· ἐκεῖνος ὁποῦ
μοῦ ἀκολουθᾷ, δὲν θέλει περι-
πατήσῃ εἰς τὴν σκοτίαν, ἀλλὰ
θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
13 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τοῦ εἶ-
παν· ἐσὺ μαρτυρᾶς διὰ λό-
γουσου, ἡ μαρτυρίασου δὲν εἶναι
ἀληθινή.
14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπέντους· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ
διὰ λόγουμου, ἀληθινὴ εἶναι ἡ
μαρτυρίαμου· διατὶ ἠξεύρω
ἀπὸ ποῦ ἦλθα καὶ ποῦ ὑπαγαίνω·
ἀμὴ ἐσεῖς δὲν ἠξεύρετε ἀπὸ

ποῦ ἔρχομαι καὶ ποῦ ὑπάγω.

15 Ἐσεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω κανένα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐδική μου εἶναι ἀληθινή, διατὶ δὲν εἶμαι μοναχὸς, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἐδικόν σας, εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὁποῦ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου· καὶ μαρτυρεῖ καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

19 Ἔλεγάν του λοιπὸν, ποῦ εἶναι ὁ πατήρ σου. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐμένα ἠξεύρετε, οὔτε τὸν πατέρα μου· ἂν ἠξεύρετε ἐμένα, ἠθέλετε ἠξεύρει καὶ τὸν πατέρα μου.

20 Ἐτοῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδάσκοντας εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κανένας δὲν τὸν ἐπίασεν, ὅτι ἀκόμι δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα του.

21 Εἶπέν τους πάλιν ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ ὑπάγω καὶ θέλετε μὲ ζητήσει· καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνει· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ πάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγαν μήπως καὶ θέλει σκοτώσει τοῦ λόγου του· καὶ διὰ τοῦτο λέγει, ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε;

23 Καὶ εἶπέν τους· ἐσεῖς εἶστε ἀπὸ τοὺς κάτω· ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἀπάνω· ἐσεῖς εἶστε ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον.

24 Εἶπά σας λοιπὸν, ὅτι θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας· διατὶ ἂν δὲν πιστεύετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

25 Ἔλεγάν του λοιπόν· καὶ ποῖος εἶσαι ἐσύ; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἐκεῖνος εἶμαι ὁποῦ σᾶς λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ κρίνω διὰ λόγου σας· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα ὁποῦ ἄκουσα ἀπ' αὐτὸν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ τὸν πατέρα τοὺς ἔλεγε.

28 Εἶπέν τους λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσετε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, καὶ ἀπὸ λόγου μου δὲν κάμνω τίποτες, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ πατήρ μου, ἐτοῦτα λέγω·

29 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψε μετ' ἐμένα εἶναι, καὶ δὲν μὲ ἄφηκε μοναχὸν ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα ὁποῦ τοῦ ἀρέσουν·

30 Λέγοντας αὐτὸς ἐτοῦτα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, ἐὰν ἐσεῖς μείνετε εἰς τὸν λόγον τὸν ἐδικόν μου, ἀλήθεια μαθητάδες μου εἶστε.

32 Καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθηκάν του· ἐμεῖς εἴμεστε σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ καὶ κανένα δὲν ἐδουλεύσαμεν ποτὲ, πῶς ἐσὺ λέγεις, ὅτι θέλετε ἐλευθερωθῆ;

34 Ἀπεκρίθη τους ὁ Ἰησοῦς βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνει

τὴν

τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι δοῦλος τῆς
ἁμαρτίας.
35 Καὶ ὁ δοῦλος δὲν μένει
εἰς τὸ σπίτι παντοτεινά· ὁ υἱ-
ὸς μένει πάντοτε.
36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ υἱὸς σᾶς
ἐλευθερώσῃ, βέβαια ἐλεύθεροι
θέλετε εἶστε.
37 Ἠξεύρω ὅτι σπέρμα τοῦ
Ἀβραὰμ εἶστε, ἀλλὰ γυρεύετε
νὰ μὲ φονεύσετε. ὅτι ὁ λόγος
ὁ ἐδικόςμου δὲν χωρεῖ εἰς ἐ-
σᾶς·
38 Ἐγὼ ἐκεῖνο ὅπου εἶδα ἐπ-
αρμένα εἰς τὸν πατέραμου λαλῶ·
καὶ ἐσεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο ὅπου ἴ-
δετε ἀπὸ τὸν πατέρασας, κά-
μνετε.
39 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν-
του· ὁ πατέραςμας εἶναι ὁ Ἀ-
βραάμ· λέγειτους ὁ Ἰησοῦς· ἂν
ἦσαν παιδία τοῦ Ἀβραάμ, ἠ-
θέλετε κάμνει τὰ ἔργα τοῦ Ἀ-
βραάμ.
40 Ἀμὴ τώρα ζητᾶτε νὰ
μὲ φονεύσετε, ἄνθρωπον ὅπου
σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν ὅ-
που ἄκουσα ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐτοῦτο
ὁ Ἀβραὰμ δὲν τὸ ἔκαμε.
41 Ἐσεῖς κάμνετε τὰ ἔργα
τοῦ πατρόςσας· εἶπαντου, ἐμεῖς
ἀπὸ πορνείαν δὲν ἐγεννηθήκα-
μεν· ἕναν πατέρα ἔχομεν τὸν Θε-
όν.
42 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἂν
ὁ Θεὸς ἦτον ὁ πατέρασας, ἠθέ-
λετε ἀγαπᾶ ἐμένα· διατὶ ἐγὼ
ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα καὶ ἦλθα·
διατὶ ἀπὸ λόγουμου δὲν ἦλθα,
ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλε.
43 Διατὶ δὲν γνωρίζετε
τὴν λαλιάνμου; ἐπειδὴ δὲν
ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούετε τὰ λόγι-
άμου.
44 Ἐσεῖς εἶστε ἀπὸ τὸν πα-
τέρασας τὸν διάβολον, καὶ θέ-
λετε νὰ κάμνετε τὰς ἐπιθυμίαις
τοῦ πατρόςσας, ἐκεῖνος ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν ἦτον ἀνθρωποκτό-
νος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν
ἐστάθηκε· διατὶ ἀλήθεια εἰς
αὐτὸν δὲν εἶναι· ὅταν λαλῇ τὸ
ψέμα ἀπὸ τὰ ἐδικάτου λαλεῖ,
ὅτι ψεύστης εἶναι καὶ ὁ πατὴρ
τοῦ ψεύδους.
45 Ἐγὼ διατὶ λέγω τὴν
ἀλήθειαν, δὲν με πιστεύετε.
46 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐ-
λέγχει περὶ ἁμαρτίας; ἀμὴ
ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν· διατὶ
ἐσεῖς δὲν με πιστεύετε;
47 Ἐκεῖνος ὅπου εἶναι ἀπὸ
τὸν Θεόν, ἀκούει τὰ λόγια τοῦ
Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐσεῖς δὲν ἀ-
κούετε, διατὶ δὲν εἶστε ἀπὸ τὸν
Θεόν.
48 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ
Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαντου, δὲν λέγο-
μεν ἐμεῖς καλά, ὅτι Σαμα-
ρείτης εἶσαι καὶ δαιμόνιον ἔ-
χεις;
49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ
δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τι-
μῶ τὸν πατέραμου, καὶ ἐσεῖς μὲ
ἀτιμάζετε.
50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν
δόξανμου· εἶναι ἐκεῖνος ὅπου
τὴν ζητᾷ καὶ κρίνει·
51 Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι ὅποιος φυλάξῃ τὸν λό-
γονμου, δὲν θέλει ἰδῇ θάνατον
εἰς τὸν αἰῶνα.
52 Εἶπαντου λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι· τώρα ἐγνωρίσαμεν πῶς
ἔχεις δαιμόνιον· ὁ Ἀβραὰμ
ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ ἐ-
σὺ λέγεις, ὅποιος φυλάξῃ τὸν
λόγονμου δὲν θέλει γευθεῖ θά-
νατον εἰς τὸν αἰῶνα;
53 Μήπως εἶσαι ἐσὺ μεγα-
λίτερος ἀπὸ τὸν πατέραμας τὸν
Ἀβραάμ; ὁ ὁποῖος ἀπέθα-

νου, καὶ οἱ προφῆται ἀπέθαναν·
ποῖον κάμνεις ἐσὺ τοῦ λόγου σου;
54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἂν
ἐγὼ δοξάζω τοῦ λόγου μου, ἡ δό-
ξα μου δὲν εἶναι τίποτες. ὁ πα-
τέρας μου εἶναι ὁποῦ μὲ δοξάζει,
τὸ ὁποῖον ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἶναι
Θεός σας.
55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίζετε·
ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἠξεύρω· καὶ ἂν εἰ-
πῶ, πῶς δὲν τὸν ἠξεύρω, θέλω
εἶσθαι καὶ ἐγὼ μιᾶς λογῆς ὡσὰν
καὶ ἐσεῖς, ψεύστης· ἀλλὰ τὸν ἠξεύ-
ρω, καὶ φυλάττω τὸν λόγον του.
56 Ἀβραὰμ ὁ πατέρας σας
χαρὰ τὸ εἶχε νὰ ἰδῇ τὴν ἡ-
μέραν τὴν ἐδικήν μου· καὶ εἶδε καὶ
ἐχάρη.
57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶ-
παν, ἀκόμη πενήντα χρονῶν δὲν
εἶσαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;
58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· βέ-
βαια βέβαια σᾶς λέγω, πρὸ τοῦ
νὰ γένῃ ὁ Ἀβραὰμ ἐγὼ εἶμαι.
59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πέ-
τρες νὰ ῥίξουν ἀπάνω του, ἀμὴ ὁ
Ἰησοῦς ἐκρύβηθη, καὶ εὐγῆκεν ἀ-
πὸ τὸ ἱερὸν, περνόντας ἀπὸ τὴν
μέσην τους· καὶ ἔτζι ἐπέρασε καὶ
ἐδιάβη.

Κεφ. θʹ. 9.

ΚΑΙ περνόντας εἶδεν ἕνα ἄν-
θρωπον ὁποῦ ἦτον τυφλὸς
ἀφ' ὅντας ἐγεννήθη.
2 Καὶ τὸν ἐρώτησαν οἱ μα-
θηταῖς του, καὶ εἶπαν· διδάσκαλε
τίς ἥμαρτεν, ἐτοῦτος ἢ οἱ γονεῖς-
του, νὰ γεννηθῇ τυφλός;
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, οὐδὲ
ἐτοῦτος ἥμαρτεν, οὐδὲ οἱ γονεῖς-
του· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλὸς)
διὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργα τοῦ
Θεοῦ εἰς αὐτόν.
4 Ἐμένα πρέπει νὰ κάμνω
τὰ ἔργα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμ-
ψεν, ἕως ὁποῦ εἶναι ἡμέρα· ἔρ-
χεται νύκτα ὁπόταν οὐδὲ κανεί-
νας δὲν δύναται νὰ ἐργάζεται.
5 Ὅταν εἶμαι εἰς τὸν κόσμον,
εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.
6 Ἐτοῦτα εἶπε καὶ ἔπτυσε κά-
τω, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τὸ
πτύσματου· καὶ ἔχρισε τὸν πηλὸν
εἰς τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ.
7 Καὶ εἶπέν του σύρε, νίψου
εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σι-
λωὰμ τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ,
ἀπεσταλμένος· ἐπῆγε λοιπὸν καὶ
ἐνίφθη, καὶ ἐγύρισε βλέποντας.
8 Οἱ γειτόνοι λοιπὸν καὶ ἐκεῖ-
νοι ὁποῦ τὸν ἔβλεπαν προτίτερα
ὅτι ἦτον τυφλὸς, ἔλεγαν, δὲν εἶ-
ναι ἐτοῦτος ὁποῦ ἐκάθετον καὶ
ἐζήτα;
9 Ἄλλοι ἔλεγαν, ὅτι ἐτοῦτος
εἶναι· ἄλλοι ἔλεγαν, τοῦ ὁμοιάζει.
καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι ἐγὼ εἶ-
μαι·
10 Ἔλεγάν του, καὶ πῶς λοι-
πὸν ἄνοιξαν τὰ μάτια σου;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ
εἶπεν, ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ τὸν
λέγουν Ἰησοῦν, ἔκαμε πηλὸν, καὶ
ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτια-
μου, καὶ εἶπέ μου, σύρε εἰς τὴν
κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ
νίψου, καὶ ἐπῆγα, καὶ ἐνίφθηκα καὶ
εἶδα.
12 Εἶπάν του· καὶ ποῦ εἶναι ἐκεῖ-
νος; λέγει τους, δὲν ἠξεύρω.
13 Καὶ ἔφεραν εἰς τοὺς φαρι-
σαίους ἐκεῖνον ὁποῦ ἦτον ἕναν και-
ρὸν τυφλός.
14 Καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦ[ς]
τὸν πηλὸν, καὶ ἄνοιξε τὰ μάτια-
του, ἦτον σάββατον.
15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἐρωτοῦσα[ν]
καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε·
καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· πηλὸν
ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτια μου
καὶ ἐνίφθηκα καὶ βλέπω.
16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς φα[ρισαίους]

ρισαῖες ἔλεγαν, ἐτῦτος ὁ ἄν-
θρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν,
διατὶ δὲν φυλάγει τὸ σάββα-
τον· ἄλλοι ἔλεγαν, πῶς δυνᾶ-
ται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ
κάμη τέτοιας λογῆς σημεῖα;
κ' ἦταν διχοστασία ἀνάμεσά-
τους·
17 Λέγουσι πάλιν τῦ τυφλῦ,
ἐσὺ τί λέγεις διατ' αὐτὸν; ὅ-
τι ἄνοιξε τὰ μάτιάσε; κ' ἐ-
κεῖνος εἶπεν, ὅτι προφήτης εἶναι.
18 Δὲν ἐπίςευσαν λοιπὸν οἱ
Ἰεδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυ-
φλὸς κ' εἶδεν, ἕως ὁπῦ ἐλάλη-
σαν τὰς γονεῖς ἐκείνε ὁπῦ ἀνέ-
βλεψε.
19 Καὶ ἐρώτησάν τους κ' εἶ-
παν, ἐτῦτος εἶναι ὁ υἱός σας, ὁπῦ
λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς
λοιπὸν τώρα βλέπει;
20 Οἱ γονεῖς του τοὺς ἀπεκρί-
θηκαν, κ' εἶπαν· ἠξεύρομεν ὅ-
τι ἐτῦτος εἶναι ὁ υἱός μας, κ' ὅτι
τυφλὸς ἐγεννήθη.
21 Ἀμὴ τώρα πῶς βλέπει
δὲν ἠξεύρομεν· ἢ τίς ἄνοιξε τὰ
μάτιάτου ἐμεῖς δὲν ἠξεύρομεν·
αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρω-
τήσετε· αὐτὸς διὰ λόγου του θέ-
λει τοὺς εἰπεῖ.
22 Ἐτῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς του,
διατὶ ἐφοβῦνταν τοὺς Ἰεδαίους·
διατὶ κ' προτίτερα ἐσυμφώνη-
σαν οἱ Ἰεδαῖοι, ὅτι ὁποῖος ὁ-
μολογήσει αὐτὸν πῶς εἶναι Χρι-
ςὸς, νὰ τὸν διώχνουν ἀπὸ τὸ συ-
ναγώγι.
23 Διὰ τῦτο εἶπαν οἱ γο-
νεῖς του, ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν
ἐρωτήσετε.
24 Ἐλάλησαν λοιπὸν δεύτε-
ρον τὸν ἄνθρωπον, ὁπῦ ἦτον τυ-
φλὸς, κ' εἶπάν του· δόξασε τὸν Θε-
ὸν· ἐμεῖς ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ ἄν-
θρωπος ἐτῦτος εἶναι ἁμαρτωλός.
25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος κ'
εἶπεν, ἂν εἶναι ἁμαρτωλὸς, δὲν
ἠξεύρω· ἕνα μόνον ἠξεύρω, ὅτι
ἀπ' ἐκεῖ ὁπῦ ἤμεν τυφλὸς, τώ-
ρα βλέπω.
26 Καὶ πάλιν εἶπάν του, τί
σοῦ ἔκαμε; πῶς ἄνοιξε τὰ μά-
τιάσου;
27 Τοὺς ἀπεκρίθη· προτί-
τερα σᾶς τὸ εἶπα, κ' δὲν ἀκού-
σετε· τί πάλιν θέλετε νὰ ἀκού-
σετε; μήπως θέλετε κ' ἐσεῖς νὰ
γένητε μαθηταῖς του.
28 Ὑβρίσανέ τον λοιπὸν κ' εἶ-
παν, ἐσὺ εἶσαι μαθητὴς ἐ-
κείνε, ἀμὴ ἐμεῖς εἴμεςε μαθη-
τάδες τῦ Μωϋσέως.
29 Ἐμεῖς ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐσυντύχε μὲ τὸν Μωϋσῆν,
ἀμὴ ἐτῦτον, δὲν τὸν ἠξεύρομεν
πόθεν εἶναι.
30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος
κ' εἶπέν τους· ἐτῦτο εἶναι τὸ θαυ-
μαςὸν, ὅτι ἐσεῖς δὲν ἠξεύρετε
πόθεν εἶναι, κ' ἄνοιξε τὰ μά-
τιάμου.
31 Ὅμως ἠξεύρομεν ὅτι ἁ-
μαρτωλῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκέει·
ἀλλὰ ἂν εἶναι κανένας ὁπῦ σέ-
βεται τὸν Θεὸν, κ' κάμνει τὸ
θέλημάτου ἐτῦτο ἀκέει.
32 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῦ κό-
σμου δὲν ἀκέσθηκεν, ὅτι κανέ-
νας νὰ ἄνοιξε μάτια κανενῦ, ὁ-
πῦ νὰ ἐγεννήθηκε τυφλός.
33 Ἂν δὲν ἦτον ἐτῦτος ἀ-
πὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἠμπόρειε νὰ κά-
μη τίποτες.
34 Ἀπεκρίθηκαν κ' εἶπάν-
του· ἐσὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης
εἰς τὰς ἁμαρτίαις, κ' ἐσὺ μᾶς δι-
δάσκεις; κ' τὸν ἔβγαλαν ἔξω.
35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸν
ἔβγαλαν ἔξω· κ' ὥςαν τὸν ηὗρε
τοῦ εἶπεν· πιςεύεις ἐσὺ εἰς τὸν υἱ-
ὸν τῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν του, καὶ ποῖος εἶναι, αὐθέντη, νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· καὶ τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶναι ὁποῦ συντυχαίνει μετὰ σένα.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· πιστεύω, αὐθέντη, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰς κρίσιν ἦλθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἰδοῦν ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν βλέπουν· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ βλέπουν νὰ γενοῦν τυφλοί.

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μετ' αὐτὸν ἀπὸ τοὺς φαρισαίους, τὰ ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ εἶπαν του, μήπα καὶ ἐμεῖς τυφλοὶ εἴμεστε;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἂν ἦσταν τυφλοί, δὲν εἴχετε ἁμαρτίαν· ἀμὴ τώρα λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι'. 10.

Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐμπαίνει ἀπὸ τὴν πόρταν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ' ἀλλοῦ, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής.

2 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμπαίνει ἀπὸ τὴν πόρταν, ἐκεῖνος εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων.

3 Ἐτοῦτον ὁ πορτάρης τοῦ ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τὴν φωνήν του· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα κράζει κατὰ τὸ ὄνομά τους καὶ τὰ βγάνει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν βγάλει ἔξω τὰ ἴδια πρόβατα, πηγαίνει ὀμπροστά τους, καὶ τὰ πρόβατα τοῦ ἀκολουθοῦν, ὅτι ἠξεύρουσι τὴν φωνήν του.

5 Ἀμὴ τοῦ ξένου δὲν θέλουν τοῦ ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουν φύγει ἀπ' αὐτόν, ὅτι δὲν γνωρίζουν τὴν ξένου τὴν φωνήν.

6 Ἐτούτην τὴν παροιμίαν τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώρισαν, τί ἦταν ἐκεῖνα ὁποῦ τοὺς ἐλάλει.

7 Εἶπεν τους πάλιν ὁ Ἰησοῦς· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ μαι ἡ πόρτα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν προτίτερα ἀπὸ μένα, εἶναι κλέπται καὶ λῃσταῖδες, ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοὺς ἄκουσαν.

9 Ἐγὼ εἶμαι ἡ πόρτα· ἐάν ἔμπῃ τινὰς διὰ μέσου τοῦ λόγου μου θέλει σωθεῖ· καὶ θέλει ἔμπει καὶ θέλει βγεῖ· καὶ θέλει εὕρει βοσκήν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ νὰ κλέψῃ, καὶ νὰ σφάξῃ, καὶ νὰ χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχουν ζωήν, καὶ νὰ ἔχουν καὶ εὐπορίαν περισσίαν.

11 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός· ὁ ποιμένας ὁ καλὸς βάνει τὴν ζωήν του διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι στοιχητός, καὶ δὲν εἶναι ποιμένας, τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἐδικά του, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὁποῦ ἔρχεται, ἀφήνει τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ στοιχητὸς φεύγει, ὅτι εἶναι στοιχητός, καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός, καὶ γνωρίζω τὰ ἐδικά μου καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἐδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατήρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχήν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἔχω

16 Ἔχω ϗ ἄλλα πρόβατα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν αὐλὴν ἐτούτην· ϗ κάμνει χρεία νὰ τὰ μαζώξω· ϗ ἐκεῖνα νὰ ἀκούσουν τὴν φωνήν μου· ϗ θέλει γένει μία ποίμνη ϗ ἕνας ποιμένας.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ μὲ ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ τὴν πάρω πάλιν.

18 Κανένας δὲν τὴν παίρνει ἀπὸ μένα. ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάνω ἀπὸ λόγου μου· ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὴν θέσω· ϗ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν νὰ τὴν πάρω· ἐτούτην τὴν παραγγελίαν ἐπῆρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

19 Καὶ ἔγινε πάλιν διχοστασία ἀνάμεσα εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὰ λόγια ἐτοῦτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔλεγαν, δαιμόνιον ἔχει ϗ λωλαίνεται· τί τὸν ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγαν, ἐτοῦτα τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονισμένου· μήπως τὸ δαιμόνιον δύναται νὰ ἀνοίγῃ τὰ μάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἐγίνηκαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τὰ ἐγκαίνια· ϗ ἦτον χειμῶνας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐτριγύρισάν τον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, ϗ τοῦ ἔλεγαν· ἕως πότε ἔχεις κρεμασμένην τὴν ψυχήν μας; ἂν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ μας το παῤῥησία.

25 Ἀποκρίθη τους ὁ Ἰησοῦς, εἶπά σας, ϗ δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα ὁποῦ ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου, αὐτὰ μαρτυροῦν διὰ λόγου μου.

26 Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν πιστεύετε· διατὶ δὲν εἶστε ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου, καθὼς σᾶς εἶπα·

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου ἀκούουν τὴν φωνήν μου· ϗ ἐγὼ τὰ γνωρίζω, ϗ μοῦ ἀκολουθοῦν.

28 Καὶ ἐγὼ τῶν δίδω ζωὴν αἰώνιον, ϗ δὲν θέλουν χαλασθῆ εἰς τὸν αἰῶνα· ϗ κανένας δὲν θέλει τὰ ἁρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὁποῦ μοῦ τὰ ἔδωκεν εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ ὅλους· ϗ κανένας δὲν δύναται νὰ τὰ ἁρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πατρός μου.

30 Ἐγὼ ϗ ὁ πατὴρ ἕνα εἴμεσθεν.

31 Καὶ πάλιν ἐπῆρασιν πέτρες οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν λιθώσουν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, πολλὰ καλὰ ἔργα σᾶς ἔδειξα ἀπὸ τὸν πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον ἀπὸ τοῦτα μὲ λιθάζετε;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθηκαν ϗ εἶπάν του· διὰ καλὸν ἔργον δὲν σὲ λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν· ὅτι ἐσὺ ὄντας ἄνθρωπος, κάμνεις τὸν λόγου σου Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας, ὅτι ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστέ;

35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπεν Θεοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγίνετο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ϗ ἡ γραφὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον ὁποῦ ὁ πατὴρ ἁγίασε ϗ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ἐσεῖς λέγετε, ὅτι βλασφημεῖς, διατὶ σᾶς εἶπα, ὅτι υἱὸς εἶμαι τοῦ Θεοῦ;

37 Ἂν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μήμου πιστεύετε·

38 Ἀμὴν

38 Ἀμὴ ἂν τὰ κάμνω, κἂν
ἐμένα δὲν πιστεύετε, τὰ ἔργα μου
πιστεύσετε· διὰ νὰ γνωρίσετε
καὶ νὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ πατὴρ
εἶναι εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν
πατέρα.
39 Ἐζητοῦσαν λοιπὸν πά-
λιν νὰ τὸν πιάσουν, ἀμὴ ἐξέβη
ἀπὸ τὰ χέρια τους.
40 Καὶ ἐπῆγε πάλιν πέραν
τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου
ἦτον ὁ Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἐβά-
πτιζε· καὶ ἐστάθη ἐκεῖ·
41 Καὶ πολλοὶ ἤλθασιν εἰς
αὐτὸν καὶ ἔλεγαν, ὅτι ὁ Ἰωάν-
νης δὲν ἔκαμε κανένα σημεῖ-
ον, ἀμὴ ὅλα ὅσα εἶπεν ὁ Ἰω-
άννης διὰ ἐτοῦτον, εἶναι ἀλη-
θινά.
42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν
ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια. 11.

Ἦτον καὶ κάποιος ἀσθε-
νὴς Λάζαρος ἀπὸ τὴν
Βηθανίαν· ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς
Μαρίας καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀ-
δελφῆς της.
2 Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ὅπου
ἄλειψε τὸν Κύριον μύρον, καὶ μὲ
τὰ μαλλιά της ἐσφόγγισε τὰ
ποδάριά του, τῆς ὁποίας ὁ ἀδελ-
φὸς Λάζαρος ἦτον ἀσθενής.
3 Ἔστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελ-
φαῖς του εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγαν, αὐ-
θέντη, ἐκεῖνον ὅπου ἀγαπᾶς ἐ-
κεῖνος ἀσθενεῖ.
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ ἤ-
κουσεν, εἶπεν, ἐτούτη ἡ ἀσθένεια
δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ
εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·
διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
διὰ μέσου αὐτῆς.
5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀγάπα τὴν
Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφήν της
καὶ τὸν Λάζαρον.
6 Ὡσὰν ἄκουσε λοιπὸν ὅτι
ἀσθενεῖ, τότε ἐστάθη εἰς τὸν τό-
πον ὅπου ἦτον δύο ἡμέραις.
7 Μετὰ ταῦτα ὕστερον ἀπὸ
τοῦτο λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες
ἂς πᾶμε πάλιν εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν.
8 Λέγουσί του οἱ μαθητάδες·
διδάσκαλε, ἀπὸ τώρα σὲ ἐζη-
τοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σὲ λιθά-
σουν, καὶ πάλιν πηγαίνεις ἐκεῖ;
9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
δὲν εἶναι δώδεκα ὥραις τῆς ἡμέ-
ρας; ὅποιος περιπατεῖ τὴν ἡμέ-
ραν, δὲν σκοντάπτει, ὅτι βλέ-
πει τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἐτούτου·
10 Ἀμὴ ὅποιος περιπατεῖ
τὴν νύκτα, σκοντάπτει, ὅτι
δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τοῦ λόγου του.
11 Ἐτοῦτα εἶπεν, καὶ ὕστερον
ἀπὸ τοῦτο τοὺς λέγει· Λάζα-
ρος ὁ φίλος μας ἐκοιμήθη· καὶ
πηγαίνω νὰ τὸν ἐξυπνίσω.
12 Καὶ οἱ μαθητάδες εἶπαν
αὐθέντη, ἂν ἐκοιμήθη, θέλει
σηκωθεῖ.
13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε
διὰ τὸν θάνατόν του· καὶ ἐκεῖνοι
τοὺς ἐφάνη, ὅτι διὰ τὸ κοίμη-
σμα τοῦ ὕπνου λέγει.
14 Τότε λοιπὸν τοὺς εἶπε
παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθα-
νε·
15 Καὶ χαίρομαι διὰ ἐ-
σᾶς, διὰ νὰ πιστεύσετε· ὅτι
ἐγὼ δὲν ἤμουν ἐκεῖ, ἀλλὰ ἂς
πᾶμεν εἰς αὐτόν.
16 Καὶ ὁ Θωμᾶς ὅπου ἐ-
λέγετον Δίδυμος, εἶπεν εἰς
τοὺς συμμαθητάδες του· ἂς πᾶ-
μεν καὶ ἐμεῖς, νὰ ἀποθάνωμεν
μετ' αὐτόν.
17 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆγεν ὁ
Ἰησοῦς τὸν ηὗρεν ὅπου εἶχεν, ὥρα
μάγι τέσσαρες ἡμέραις εἰς τὸ
μνῆμα.
18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον κον-
τὰ

τὰ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε στάδια.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐπήγασιν εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, νὰ τὲς παρηγορήσουν διὰ τὸν ἀδελφόντους.

20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν ὡσὰν ἤκουσεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐπροσαπάντησεν· ἀμὴ ἡ Μαρία ἐκάθετον εἰς τὸ σπίτι.

21 Ἡ Μάρθα λοιπὸν εἶπεν τοῦ Ἰησοῦ· αὐθέντη, ἂν ἤσουν ἐδῶ, ὁ ἀδελφόςμου δὲν ἤθελεν ἀποθάνει·

22 Ἀλλὰ καὶ τώρα ἠξεύρω, ὅτι ὅσα ζητήσῃς ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ Θεὸς θέλει σοῦ τὰ δώσει.

23 Λέγειτης ὁ Ἰησοῦς, θέλει ἀναστηθεῖ ὁ ἀδελφόςσου.

24 Λέγειτου ἡ Μάρθα, ἠξεύρω ὅτι θέλει ἀναστηθεῖ εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

25 Λέγειτης ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμένα, ἂν καὶ ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει·

26 Καὶ καθε ἄνθρωπος ὅπου ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν ἀποθαίνει εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγειτου ἡ Μάρθα, ναὶ αὐθέντη· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

28 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐπῆγε καὶ ἐλάλησε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελφήντης κρυφά, καὶ τῆς εἶπεν· ὁ διδάσκαλος εἶναι ἐδῶ καὶ σὲ κράζει.

29 Ἐκείνη ὡσὰν τὸ ἤκουσεν, ἐσηκώθη γλίγορα καὶ ἐπῆγε εἰς αὐτόν.

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἤθελεν ἔλθει εἰς τὸ χωρίον, ἀμὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸν ἀπάντησεν ἡ Μάρθα·

31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ὅπου ἦταν μετ' αὐτὴν εἰς τὸ σπίτι, καὶ τὴν ἐπαρηγοροῦσαν, ὡσὰν εἶδαν τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη γλίγορα καὶ ἐβγῆκεν ἔξω, τὴν ἀκολούθησαν, λογιάζοντες, ὅτι πάγει εἰς τὸ μνῆμα διὰ νὰ κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ὡσὰν ἐπῆγεν ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριάτου, λέγοντάστου, αὐθέντη, ἐὰν ἤσουν ἐδῶ, δὲν ἤθελεν ἀποθάνει ὁ ἀδελφόςμου·

33 Ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὴν εἶδεν ὅπου ἔκλαιε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους ὅπου ἦταν μαζὶ καὶ ἔκλαιαν, ἐπόνεσεν ἡ ψυχήτου, καὶ ἐσυγχίσθη·

34 Καὶ εἶπεν, ποῦ τὸν ἐβάλετε; λέγουντου, αὐθέντη, ἔλα καὶ ἴδε.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδάκρυσε.

36 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, ἰδὲς πῶς τὸν ἀγάπα.

37 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν· ἐτοῦτος ὅπου ἄνοιξε τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἐδύνετον νὰ κάμῃ (καὶ ἐτοῦτο,) νὰ μὴν ἀποθάνῃ ἐτοῦτος;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν βρουχώμενος μέσατου, ἐπῆγεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ ἦτον σπήλαιον, καὶ ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκείτετον πέτρα, καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς, σηκώσετε τὴν πέτραν.

39 Λέγειτου ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποθαμμένου ἡ Μάρθα· αὐθέντη, ὥραμαΐ βρωμᾷ· διατὶ ἔχει τέσσαρες ἡμέραις·

40 Λέγειτης ὁ Ἰησοῦς, δὲν σοῦ εἶπα, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἐ-

41 Ἐσύκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετον ὁ ἀποθαμμένος· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσύκωσε τὰ μάτιά του ἀπάνω καὶ εἶπε, πάτερ εὐχαριστῶσε ὅτι μοῦ ἄκουσες.

42 Καὶ ἐγὼ ἤξευρα ὅτι πάντοτε μοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν ὅπου στέκει τριγύρου, εἶπα, διὰ νὰ πιστεύσουν ὅτι ἐσὺ μὲ ἔστειλες·

43 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, μὲ μεγάλην φωνὴν ἔσκουξε· Λάζαρε, εὔγα ἔξω.

44 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ ἀποθαμμένος, δεμένα τὰ ποδάριά του καὶ τὰ χέριά του μὲ φασκίαις· καὶ τὸ πρόσωπόν του μὲ μανδύλι δεμένον. λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, λύσετέτον καὶ ἀφίσετον νὰ ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὅπου ἦλθαν εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ εἶδαν ἐκεῖνα ὅπου ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Ἀμὴ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἐπῆγαν εἰς τοὺς φαρισαίους, καὶ εἶπάν τους ἐκεῖνα ὅπου ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔκαμαν συνόδον, καὶ ἔλεγαν, τί νὰ κάμωμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος κάμνει πολλὰ σημεῖα.

48 Ἂν τὸν ἀφίσωμεν ἔτζι, ὅλοι θέλουν πιστεύσει εἰς αὐτόν, καὶ θέλουν ἔλθει οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέλουν χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιος, ἕνας ἀπ' αὐτούς, Καϊάφας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τοὺς εἶπεν, ἐσεῖς δὲν ἠξεύρετε τίποτες.

50 Οὐδὲ βάνετε εἰς τὸν νοῦσας, ὅτι καλήτερόν μας εἶναι νὰ ἀποθάνῃ ἕνας ἄνθρωπος ἀντὶς τὸν λαόν, καὶ νὰ μὴν χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τοῦτο δὲν τὸ εἶπεν ἀπὸ λόγου του, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου ἐπροφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος.

52 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἕνα τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διασκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἐσυμβουλεύθηκαν νὰ τὸν χαλάσουν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλέον παῤῥησίᾳ δὲν ἐπεριπάτει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ ἐπῆγεν ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν ὅπου εἶναι κοντὰ εἰς τὴν ἔρημον εἰς πόλιν ὅπου λέγεται Ἐφραίμ, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ τοὺς μαθητάδες του.

55 Καὶ ἦτον σιμὰ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβηκαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προτήτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσουν.

56 Καὶ ἐζητοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγαν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ἐκεῖ ὅπου ἐστέκουνταν εἰς τὸ ἱερόν· τί σᾶς φαίνεται; ὅτι (τάχα) νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανένας ποῦ εἶναι, νὰ τοὺς τὸ εἰπῇ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἓξ ἡμέραις προτήτερα ἀπὸ τὸ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Λάζαρος ὁ ἀπο-

ἀπέθανε, τὸν ὁποῖον ἀνάστησεν
ἐκ νεκρῶν.
2 Ἔκαμάν του λοιπὸν δεῖ-
πνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρ-
ρέτειν, καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον ἕνας
ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς
τὴν τράπεζαν μαζὶ μὲ τὸν Ἰ-
ησοῦν.
3 Ἡ Μάρθα λοιπὸν ἐπῆρε
μίαν λίτραν μύρον ἀπὸ νάρ-
δον ὑγρὸν πολυτίμητον, καὶ ἄ-
λειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ,
καὶ μὲ τὰ μαλλιά της τὰ ἐσφούγ-
γισε· καὶ τὸ σπίτι ἐγέμισεν ἀ-
πὸ τὴν μυρωδίαν τοῦ μύρου.
4 Λέγει λοιπὸν ἕνας ἀπὸ
τοὺς μαθητάδες του· Ἰούδας ὁ
υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώ-
της, ὁποῦ ἔμελλε νὰ τὸν παρα-
δώσῃ.
5 Διατὶ δὲν ἐπουλήθη ἐτοῦτο
τὸ μύρον τριακόσια δηνάρια,
νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς;
6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν, ὄχι πῶς
τὸν ἔμελλε διὰ τοὺς πτωχούς, ἀλ-
λὰ διατὶ ἦτον κλέπτης, καὶ ἐ-
βάστα τὸ πουγγί, καὶ ἐκράτει ἐ-
κεῖνα ὁποῦ ἐβάνασι·
7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἄφησέ
την· (ὅτι) τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.
8 Διατὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔ-
χετε πάντοτε μαζί σας, ἀμὴ
ἐμένα πάντοτε δὲν με ἔχετε.
9 Καὶ πολὺς ὄχλος τῶν
Ἰουδαίων ἔμαθαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι,
καὶ ἦλθαν ὄχι μοναχὰ διὰ τὸν
Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδοῦσι καὶ
τὸν Λάζαρον τὸν ὁποῖον ἀνάστη-
σεν ἐκ νεκρῶν.
10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐσυμ-
βουλεύθηκαν νὰ σκοτώσουν καὶ τὸν
Λάζαρον.
11 Διατὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους διὰ τὸν Λάζαρον) πα-
ραιτημένοι ἐπήγαιναν καὶ ἐπί-
στευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πο-
λὺς ὄχλος ὁποῦ ἐπῆγε εἰς τὴν
ἑορτὴν ὡσὰν ἄκουσαν, ὅτι ἔρ-
χεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα,
13 Ἐπῆραν τὰ βάϊα τῶν
φοινίκων, καὶ ἐβγῆκαν νὰ τὸν ἀ-
παντήσουν, καὶ ἔκραζαν, Ὡσαν-
νά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραήλ.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ηὗρεν ἕνα
γαϊδουράκι, καὶ ἐκάθισεν ἀπά-
νω του, καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον,
15 Ὢ θύγατερ Σιὼν μὴν
φοβᾶσαι, νὰ ὁ βασιλεύς σου ὁ-
ποῦ ἔρχεται καβαλάρης ἀπάνω
εἰς τὸ πουλάρι τῆς γαϊδάρας.
16 Καὶ ἐτοῦτα δὲν τὰ ἐγνώ-
ρισαν οἱ μαθητάδες του εἰς τὴν
ἀρχήν, ἀλλὰ ὅταν ἐδοξάσθη ὁ
Ἰησοῦς, τότε ἐθυμήθηκαν, ὅτι
ἐτοῦτα ἦταν γραμμένα διὰ αὐ-
τόν, καὶ ἐτοῦτα ἔκαμαν εἰς αὐ-
τόν.
17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν ἐμαρ-
τύρα ὁποῦ ἦταν μετ' αὐτὸν ὅ-
τι ἐφώναξε τὸν Λάζαρον ἀπὸ
τὸ μνῆμα, καὶ τὸν ἀνάστησεν ἐκ
νεκρῶν.
18 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀπάν-
τησε τὸ πλῆθος, ὅτι ἄκουσε
πῶς ἔκαμεν αὐτὸς ἐτοῦτο τὸ ση-
μεῖον·
19 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν εἶ-
παν ἀναμεσά τους, βλέπετε πῶς
δὲν ὠφελεῖτε τίποτες; νὰ ὁ κό-
σμος ὅλος ὁποῦ ἐπῆγε κα-
τόπιν του.
20 Ἦταν καὶ κάποιοι Ἕλ-
ληνες ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἀνέβαι-
ναν νὰ προσκυνήσουν εἰς τὴν
ἑορτήν.
21 Ἐτοῦτοι λοιπὸν ἐπῆγαν
εἰς τὸν Φίλιππον ὁποῦ ἦτον ἀπὸ

τὴν Βηθσαϊδᾶν, (ἡ ὁποῖα εἶναι πόλις) τῆς Γαλιλαίας· καὶ τὸν ἐρωτοῦσαν καὶ ἔλεγαν· αὐθέντη, θέλομεν νὰ ἰδοῦμεν τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει το εἰς τὸν Ἀνδρέαν, καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῶν ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν, ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν πέσῃ τὸ σιτάρι τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν νὰ ἀποθάνῃ, αὐτὸ μοναχὸν ἀπομένει, ἀμὴ ἂν ἀποθάνῃ, φέρνει πολὺν καρπόν.

25 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ζωήν του θέλει τὴν χάσει· καὶ ὁποῖος τὴν μισᾷ εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν με ὑπηρετᾷ κανένας, ἂς με ἀκολουθᾷ· καὶ ὁποῦ εἶμαι ἐγὼ, ἐκεῖ θέλει εἶσται καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἐδικός μου· καὶ ἂν με ὑπηρετᾷ κανένας, θέλει τὸν τιμήσει ὁ πατήρ.

27 Τώρα ἡ ψυχή μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἰπῶ, ὦ πάτερ γλύτωσέ με ἀπὸ τὴν ὥραν ἐτούτην· ἀμὴ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν ἐτούτην·

28 Ὦ πάτερ δόξασον τὸ ὄνομά σου· φωνὴ ἦλθεν λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν (λέγουσα,) Καὶ τὸ ἐδόξασα, καὶ πάλιν θέλω τὸ δοξάσει·

29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁποῦ ἐστέκουνταν καὶ ἤκουσαν, ἔλεγαν νὰ ἦτον βροντή· ἄλλοι ἔλεγαν ἄγγελος τοῦ ἐσυντύχε·

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐτούτη ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε διὰ λόγου μου, ἀμὴ διὰ λόγου σας.

31 Τώρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ῥιχθεῖ ἔξω.

32 Καὶ ἐγὼ ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλους εἰς τὸν λόγου μου.

33 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε σημαίνοντας μὲ τί λογῆς θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ·

34 Ὁ ὄχλος τοῦ ἀπεκρίθη, ἐμεῖς ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις, κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν τους (πάλιν) ὁ Ἰησοῦς, ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μετ' ἐσᾶς· περπατεῖτε ἕως ὁποῦ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴν σᾶς πλακώσῃ τὸ σκοτάδι· καὶ ὁποῖος περπατεῖ εἰς τὸ σκοτάδι, δὲν ἠξεύρει ποῦ ὑπάγει.

36 Ἕως ὁποῦ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γένητε υἱοὶ τοῦ φωτός, ἐτοῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπῆγε καὶ ἐκρύβηθη ἀπ' αὐτῶν.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὁποῦ ἔκαμεν ὀμπροστά τους δὲν ἐπιστεῦσαν εἰς αὐτόν.

38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἠσαΐου ὁποῦ εἶπεν· αὐθέντη, τίς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πιστεύσουν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἠσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ μάτια τους καὶ ἐσκλήρωσε τὴν καρδίαν τους· διὰ νὰ μὴν ἰδοῦσι μὲ τὰ μάτια τους, καὶ νοήσουν μὲ τὴν καρδίαν τους καὶ γυρίσουν καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

41 Ἐ

41 Ἐτοῦτα εἶπεν Ἠσαΐας, ὅταν ἶδεν τὴν δόξαν του· καὶ ἐλάλησεν διὰ τὸν Χριστόν.

42 Ὅμως ἀκόμι καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πολλοὶ ἐπιστεύσασιν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους δὲν τὸν ὁμολογοῦσαν, διὰ νὰ μὴν διωχθοῦσιν ἀπὸ τὸ συνάγωγι·

43 Διατὶ ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν, ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ βλέπει ἐμένα, βλέπει ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴν μείνη εἰς τὸ σκότος ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα.

47 Καὶ ὅποιος ἀκούσει τὰ λόγιάμου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσει, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω, διατὶ δὲν ἦλθα νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τὸν σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ καταφρονεῖ καὶ δὲν πιάνει τὰ λόγιάμου, ἔχει ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν κρίνει· ὁ λόγος ὁποῦ ἐλάλησα ἐγώ, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

49 Ὅτι ἐγὼ ἀπὸ λόγουμου δὲν ἐλάλησα, ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς μοῦ ἐπαράγγειλε τί νὰ εἰπῶ, καὶ τί νὰ λαλήσω.

50 Καὶ ἠξεύρω ὅτι ἡ ἐντολήτου εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν ὁποῦ ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μοῦ τὰ εἶπεν ὁ πατὴρ ἔτζι τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑῚ πρωτήτερα ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, ἠξεύροντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα του νὰ εὔγη ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον, νὰ πάγη εἰς τὸν πατέρα, μὲ τὸ νὰ ἀγαπήση τοὺς ἐδικούς του ὁποῦ ἦταν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τὸ τέλος τοὺς ἀγάπησε·

2 Καὶ ὡσὰν ἔγινε τὸ δεῖπνον, ἔσοντας νὰ ἔβαλεν ὡραμαῖ ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου νὰ τὸν παραδώση.

3 Ἠξεύροντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα τὰ ἔδωκεν ὁ πατὴρ εἰς τὰ χέριάτου· καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 Σηκώνεται ἀπὸ τὸ δεῖπνον καὶ βγάνει κάτω τὰ ῥοῦχατου, καὶ παίρνοντας φετὰ ἐζώση.

5 Καὶ ἀπέκει ἔβαλε νερὸ εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἄρχισε νὰ νίπτη τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ νὰ τὰ σφουγγίζη μὲ τὸ φουτὰ ὁποῦ ἦτον ζωσμένος.

6 Ἔρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε, αὐθέντη, ἐσὺ νίπτεις τὰ ποδάριάμου;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοῦ εἶπεν, ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνω ἐγώ, ἐσὺ τώρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ἀμὴ ὕστερον θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Λέγει του ὁ Πέτρος· νὰ μὴν νίψης τὰ ποδάριάμου εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἂν δέν σε νίψω, δὲν ἔχεις μερτικὸν μετεμένα.

9 Λέγει του ὁ Σίμων Πέτρος· αὐθέντη, ὄχι μοναχὰ τὰ ποδάριάμου, ἀλλὰ καὶ τὰ χέριάμου καὶ τὸ κεφάλιμου.

10 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· ὁ λουσμένος δὲν ἔχει χρείαν παρὰ νὰ νίψῃ τὰ ποδάριά του, ἀμὴ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ ἐσεῖς καθαροὶ εἶστε, ἀμὴ ὄχι ὅλοι·

11 Διατὶ ἤξευρεν ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε, δὲν εἶστε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἔνιψε λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ ῥοῦχά του, ἐκάθισε πάλιν, καὶ λέγει τους· γνωρίζετε τί σᾶς ἔκαμα;

13 Ἐσεῖς μὲ κράζετε ὁ διδάσκαλος, καὶ ὁ αὐθέντης, καὶ καλὰ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἂν ἐγὼ λοιπὸν ὁ αὐθέντης καὶ ὁ διδάσκαλος ἔνιψα τὰ ποδάριά σας, χρεωστεῖτε καὶ ἐσεῖς ἕνας τὸν ἄλλον νὰ νίπτετε τὰ ποδάρια.

15 Διατὶ παράδειγμα σᾶς ἔδωκα, διὰ νὰ κάμνετε καὶ ἐσεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς ἐσᾶς·

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κανένας δοῦλος μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του· οὐδὲ ἀποστολάτορας μεγαλίτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἔπεμψεν.

17 Ἐὰν ἠξεύρετε ἐτοῦτα, καλότυχοι θέλετε εἶστε, ἀνίσως καὶ τὰ κάμνετε·

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· διατὶ ἠξεύρω ἐκείνους ὁποῦ ἐδιάλεξα· ἀμὴ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ (ὁποῦ λέγει) Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ψωμὶ μετ' ἐμένα, ἐσήκωσεν ἐναντίαμου τὴν πτέρναν του·

19 Ἀπὸ τώρα σᾶς τὸ λέγω πρὸ τοῦ νὰ γένῃ· διὰ νὰ πιστεύσετε ὅταν γένῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ θέλω πέμψει, ἐμένα δέχεται· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν.

21 Ἐτοῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὴν ψυχήν του, καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθηταῖς ἔβλεπαν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον καὶ ἀπορούσαν διὰ ποῖον λέγει·

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τῶν μαθητάδες του ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Ἰησοῦ· τὸν ὁποῖον ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς·

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἔγνεψε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγει του, αὐθέντη, ποῖος εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει του, ὁποῖου ἐγὼ θέλω δώσει τὴν βοῦκα ὁποῦ βουτίσω, ἐκεῖνος εἶναι· καὶ βουτίζας μίαν βοῦκα, τὴν ἔδωσε τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος.

27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὴν βοῦκαν, ἐμπῆκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμετο γλίγορα.

2 Καὶ οὐδὲ κανένας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν ἐκεῖ καθήμενοι δὲν τὸ ἐνόησαν διατὶ εἶπεν ἐτοῦτο εἰς τὸν Ἰούδαν.

29 Διατὶ κάποιοι ἐλογιάζαν, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ σακκί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, ὅτι ἀγόρασε ἐκεῖνα ὁποῦ χρειαζόμεσθεν εἰς τὴν ἑορτήν. ἢ

διὰ νὰ δώσῃ τίποτες εἰς τοὺς πτωχούς.

30 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὡσὰν ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παρευθὺς ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ ἦτον νύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν ἐβγῆκεν, λέγει ὁ Ἰησοῦς· τώρα ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὸν δοξάσει εἰς τὸν λόγου του· καὶ παρευθὺς θέλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδάκιά μου ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετ' ἐσᾶς· καὶ θέλετε μὲ ζητήσει· καθὼς εἶπα εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε, καὶ ἐσᾶς τώρα λέγω.

34 Καινούργιαν ἐντολὴν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ καθὼς σᾶς ἀγάπησα, ἔτζι καὶ ἐσεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

35 Μὲ τοῦτο θέλουν σᾶς γνωρίσει ὅλοι πῶς εἶστε μαθηταίς μου, ἐὰν ἔχετε ἀγάπην ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

36 Λέγει του ὁ Σίμων Πέτρος, αὐθέντη, ποῦ ὑπάγεις; ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀποκρίθη, ἐκεῖ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσὺ τώρα δὲν ἠμπορεῖς νὰ μοῦ ἀκολουθήσῃς, ἀμὴ ὕστερα θέλεις μοῦ ἀκολουθήσει.

37 Λέγει του ὁ Σίμων Πέτρος, αὐθέντη, διατὶ δὲν δύναμαι νὰ σοῦ ἀκολουθήσω τώρα; τὴν ζωήν μου νὰ βάλλω διὰ λόγου σου.

38 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀποκρίθη, τὴν ζωήν σου νὰ βάλλῃς διὰ λόγου μου; βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὁ πετεινὸς δὲν θέλει λαλήσει, ἕως ὅπου νὰ μὲ ἀρνηθῇς τρεῖς φοραῖς.

Κεφ. ιδʹ. 14.

Ἃς μὴν ταραχθῇ ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, πιστεύετε καὶ εἰς ἐμένα.

2 Εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός μου, εἶναι πολλαῖς κατοικίαις· καὶ ἐὰν δὲν ἦταν, ἤθελα σᾶς εἰπεῖ· ἐγὼ πηγαίνω νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον προτίτερα.

3 Καὶ ἐὰν πηγαίνω, καὶ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σας πάρει εἰς τὸν λόγου μου, διὰ νὰ εἶστε καὶ ἐσεῖς ἐκεῖ ὅπου εἶμαι καὶ ἐγώ·

4 Καὶ ποῦ ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς τὸ ἠξεύρετε, καὶ τὴν στράταν ἠξεύρετε·

5 Λέγει του ὁ Θωμᾶς· αὐθέντη, δὲν ἠξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς ἠμποροῦμεν νὰ ἠξεύρομεν τὴν στράταν;

6 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἶμαι ἡ στράτα καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή. κανένας δὲν ἔρχεται εἰς τὸν πατέρα, παρὰ διὰ μέσου ἐμοῦ.

7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίζει ἐμένα, ἠθέλετε γνωρίζει καὶ τὸν πατέρα μου· ἀπὸ τώρα τὸν γνωρίζετε καὶ τὸν εἴδετε·

8 Λέγει του ὁ Φίλιππος· αὐθέντη, δεῖξε μας τὸν πατέρα, καὶ φθάνει μας·

9 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· τόσον καιρὸν εἶμαι μετ' ἐσᾶς, καὶ δὲν με ἐγνώρισες, Φίλιππε; ἐκεῖνος ὅπου εἶδεν ἐμένα, εἶδε τὸν πατέρα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις, δεῖξε μας τὸν πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέρας εἶναι εἰς ἐμένα; τὰ λόγια ὅπου σᾶς λέγω, ἀπὸ λόγου μου δὲν τὰ λέγω· ἀμὴ ὁ πατὴρ ὅπου εὑρίσκεται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

11 Μοῦ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ
εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πα-
τὴρ εἶναι εἰς ἐμένα; εἰδὲ μή,
διὰ αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετέ μου.
12 Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-
γω, ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς
ἐμένα, τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνω ἐ-
γώ, θέλει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖ-
νος· καὶ θέλει κάμει καὶ μεγα-
λίτερα ἀπὸ τοῦτα·
13 Ὅτι ἐγὼ παγαίνω εἰς τὸν
πατέρα μου, καὶ ὅτι καὶ ἂν ζητή-
σετε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ
κάμει, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ πα-
τὴρ εἰς τὸν υἱόν.
14 Ἐὰν ζητήσετε τίποτες
εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ
κάμει·
15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, τὰ
παραγγέλματά μου φυλάξετε.
16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρα-
καλέσει τὸν πατέρα, καὶ θέλει σᾶς
δώσει ἄλλον παράκλητον· διὰ
νὰ εὑρίσκεται μετὲ σᾶς εἰς τὸν
αἰῶνα·
17 (Δηλαδή) τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος
δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ πάρῃ, ὅτι
δὲν τὸ βλέπει, οὐδὲ τὸ γνωρί-
ζει· ἀμὴ ἐσεῖς τὸ γνωρίζετε,
ὅτι εἰς ἐσᾶς εὑρίσκεται, καὶ εἰς
ἐσᾶς θέλει εἶσθαι.
18 Καὶ δὲν θέλω σᾶς ἀφί-
σει ὀρφανούς· ἔρχομαι (πάλιν)
εἰς ἐσᾶς·
19 Ἀκόμη ὀλίγον καὶ ὁ κόσ-
μος πλέον δὲν μὲ βλέπει· ἀ-
μὴ ἐσεῖς μὲ βλέπετε· ὅτι ἐγὼ
ζῶ, καὶ ἐσεῖς θέλετε ζήσει·
20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡ-
μέραν θέλετε γνωρίσει ἐσεῖς,
ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα
μου, καὶ ἐσεῖς εἰς ἐμένα· καὶ ἐγὼ
εἰς ἐσᾶς.
21 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὰς
ἐντολάς μου καὶ τὰς φυλάττει, ἐ-
κεῖνος εἶναι ὁποῦ μὲ ἀγαπᾷ· καὶ
ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀγαπᾷ, θέ-
λει ἀγαπηθεῖ ἀπὸ τὸν πατέρα
μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει·
καὶ θέλω φανερώσει τοῦ λόγου
μου εἰς αὐτόν.
22 Λέγει του ὁ Ἰούδας, ὄχι
ὁ Ἰσκαριότης· αὐθέντη, τί ἔ-
γινε ὅτι μέλλεις νὰ φανερώ-
σῃς τοῦ λόγου σου εἰς ἐμᾶς, καὶ
ὄχι εἰς τὸν κόσμον;
23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπέν του· ἂν μὲ ἀγαπᾷ τινὰς
θέλει φυλάξει τὸν λόγον μου· καὶ
ὁ πατήρ θέλει τὸν ἀγαπήσει· καὶ
θέλομεν ἔλθει εἰς αὐτὸν καὶ θέ-
λομεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐ-
τόν.
24 Ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν μὲ
ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τοὺς λό-
γους μου· καὶ ὁ λόγος ὁποῦ ἀκού-
ετε δὲν εἶναι ἐδικός μου, ἀλλὰ τοῦ
πατρὸς ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.
25 Ἐτοῦτα σᾶς ἐλάλησα
εὑρισκόμενος εἰς ἐσᾶς·
26 Καὶ ὁ παράκλητος, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁποῦ μέλλει
νὰ πέμψῃ ὁ πατὴρ εἰς τὸ ὄ-
νομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς
διδάξει (ἐτοῦτα) ὅλα. καὶ θέ-
λει σᾶς ἀναθυμίσει ὅλα ὅσα
σᾶς εἶπα.
27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίνω, τὴν
εἰρήνην τὴν ἐδικήν μου σᾶς δί-
δω, ὄχι καθὼς δίδει ὁ κόσ-
μος, ἐγὼ σᾶς δίδω· καὶ ἂς
μὴν ταράζεται ἡ καρδία σας,
μηδὲ νὰ φοβᾶται.
28 Ἀκούσετε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶ-
πα, ὑπάγω καὶ πάλιν ἔρχομαι
εἰς ἐσᾶς· ἂν με ἀγαπούσετε,
ἠθέλετε χαρεῖ, ὅτι εἶπα, πα-
γαίνω εἰς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πα-
τήρ μου εἶναι μεγαλίτερός μου·
29 Καὶ τώρα σᾶς τὸ εἶπα
πρωτοῦ νὰ γένῃ, διὰ νὰ πιστεύσετε
ὅταν γένῃ·
30

30 Πλέον δὲν θέλω συντύχει πολλὰ (λόγια) μὲ τοῦ
λόγους σας· διατὶ ἔρχεται ὁ ἄρχων ἐτούτου τοῦ κόσμου, καὶ δὲν
ἔχει τίποτες εἰς ἐμένα·
31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ καθὼς μοῦ ἐπαράγγειλεν ὁ πατὴρ, ἔτζι κάμνω· σηκώτε νὰ πᾶμεν ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιε'. 15.

ἘΓΩ' εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ· καὶ ἐσεῖς τὰ κλήματα· καὶ ὁ πατήρμου ἔνι ὁ γεωργὸς.
2 Κάθε κλῆμα ὁποῦ δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμένα τὸ κόπτει καὶ τὸ ρίχνει· καὶ κάθε κλῆμα ὁποῦ κάμνει καρπὸν τὸ καθαρίζει, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον καρπὸν.
3 Τώρα ἐσεῖς καθαροὶ εἶστε διὰ τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εἶπα.
4 Μείνετε εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς· καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπὸ λόγου του, ἂν δὲν σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλι· ἔτζι οὐδὲ ἐσεῖς ἂν δὲν μείνετε εἰς ἐμένα.
5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος, ἐσεῖς τὰ κλήματα· ἐκεῖνος ὁποῦ μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπὸν· ὅτι χωρὶς ἐμένα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτες.
6 Ἐὰν δὲν μείνῃ κανένας εἰς ἐμένα, ἐρρίχθη ἔξω ὡσὰν τὸ κλῆμα, καὶ ἐξεράθη. καὶ τὰ μαζώνουσι καὶ τὰ βάνουσιν εἰς τὴν φωτία καὶ καίονται·
7 Ἐὰν εὑρίσκεσθε εἰς ἐμένα, καὶ τὰ λόγιά μου εὑρίσκονται εἰς ἐσᾶς, ὅτι πρᾶγμα θέλετε ζητήσει, θέλει σᾶς γένει
8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ πατήρμου, διὰ νὰ καρποφορήσετε πολὺ· καὶ ἔτζι θέλετε γένει μαθηταίδες μου.
9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ πατὴρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ ἐσᾶς· μείνατε εἰς τὴν ἀγάπην μου.
10 Ἐὰν φυλάξετε τὰς παραγγελίας μου, θέλετε μείνει εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς παραγγελίας τοῦ πατρός μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του.
11 Ἐτοῦτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μείνῃ ἡ χαρά μου εἰς ἐσᾶς· καὶ ἡ χαρά σας νὰ πληρωθῇ.
12 Ἐτούτη ἔνι ἡ παραγγελεία ἡ ἐδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς σᾶς ἀγάπησα.
13 Μεγαλιτέραν ἀπὸ τούτην τὴν ἀγάπην κανένας δὲν ἔχει, ἀπὸ τὸ νὰ βάλλῃ κανεὶς τὴν ζωήν του διὰ τοὺς φίλους του.
14 Ἐσεῖς φίλοι μου εἶστε, ἂν κάμνετε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.
15 Δὲν σας λέγω πλέον δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος δὲν ἠξεύρει τί κάμνει ὁ αὐθέντης του· ἀμὴ ἐσᾶς σᾶς εἶπα φίλους, ὅτι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τὸν πατέρα μου, σᾶς τὰ ἐφανέρωσα.
16 Ἐσεῖς δὲν με ἐδιαλέξετε, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα, καὶ σᾶς ἔβαλα διὰ νὰ πᾶτε ἐσεῖς νὰ φέρετε καρπὸν· καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ· διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ πατὴρ, ὅτι καὶ ἂν τὸν ζητήσετε διὰ τὸ ὄνομά μου·
17 Ἐτοῦτα σᾶς παραγγέλνω νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.
18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισᾷ, ἠξεύρετε ὅτι ἐμένα ἐμίσησεν περιπλέα ἀπὸ σᾶς·

19 Ἂν ἦσταν ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ κόσμος ἤθελεν ἀγαπήσει τὸ ἰδιόν του· ἀμὴ διατὶ δὲν εἶστε ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀμὴ ἐγὼ σᾶς ἰδιάλεξα ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο σᾶς μισᾷ ὁ κόσμος.

20 Ἐνθυμᾶσθε τὸν λόγον ὅπου σᾶς εἶπα· δὲν εἶναι δοῦλος μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του. ἂν ἐμένα ἐδιῶξαν, καὶ ἐσᾶς θέλουν διώξει. ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ τὸν ἐδικόν σας θέλουν φυλάξει.

21 Ἀλλὰ ἐτοῦτα ὅλα θέλουν σᾶς τὰ κάμει διὰ τὸ ὄνομά μου· διατὶ δὲν ἠξεύρουσιν ἐκεῖνον ὅπου μὲ ἔπεμψεν.

22 Ἐὰν δὲν ἤθελα ἔλθῃ καὶ δὲν ἤθελα τοὺς λαλήσει, ἁμαρτίαν δὲν εἶχαν· ἀμὴ τώρα πρόφασιν δὲν ἔχουσι διὰ τὴν ἁμαρτίαν τους.

23 Ἐκεῖνος ὅπου μισᾷ ἐμένα, μισᾷ καὶ τὸν πατέρα μου.

24 Ἂν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα ἐκεῖνα εἰς αὐτοὺς, τὰ ὁποῖα ἄλλος κανένας δὲν τὰ ἔκαμε, δὲν εἶχαν ἁμαρτίαν· ἀμὴ τώρα καὶ εἴδασι, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμένα καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀμὴ διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος ὅπου εἶναι γεγραμμένος μέσα εἰς τὸν νόμον τους, ὅτι δωρεὰν μὲ ἐμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψει ἀπὸ τὸν πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν πατέρα, ἐκεῖνο θέλει μαρτυρήσει διὰ λόγου μου.

27 Ἀλλὰ καὶ ἐσεῖς μαρτυρᾶτε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμένα εἶστε.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

Ἐτοῦτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μὴν σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλουν σᾶς διώξει ἀπὸ τὲς συναγωγάς· ἀμὴ καὶ θέλει ἔλθει ὥρα, ὅπου καθ' ἕνας ὅπου σᾶς σκοτώσει νὰ τοῦ φανῇ πῶς φέρνει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐτοῦτα θέλουν σᾶς τὰ κάμει, διατὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμένα.

4 Ἀλλὰ ἐτοῦτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἐνθυμᾶσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα· καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διατὶ ἤμουν μετὰ σᾶς.

5 Ἀμὴ τώρα πάγω εἰς ἐκεῖνον ὅπου μὲ ἔπεμψε· καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν μὲ ἐρωτᾷ ποῦ πηγαίνεις;

6 Ἀλλὰ διατὶ σᾶς ἐλάλησα ἐτοῦτα, ἡ λύπη ἐγέμωσε τὴν καρδίαν σας.

7 Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, ὠφέλιμον εἶναι εἰς ἐσᾶς, νὰ πάγω ἐγώ· διατὶ ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ παράκλητος δὲν θέλει ἔλθει εἰς ἐσᾶς· ἀμὴ ἂν πάγω, θέλω σᾶς τὸν πέμψει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν ἔλθῃ, θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διατὶ δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμένα.

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ πλέον δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ.

11 Καὶ περὶ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου ἐτούτου ἐκρίθη.

12 Ἀκόμι πολλὰ ἔχω νὰ

σᾶς

σᾶς εἰπῶ, ἀμὴ τῶρα δὲν ἠμ-
πορεῖτε νὰ τὰ βαστᾶτε.
13 Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖ-
νος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς ὅλην τὴν
ἀλήθειαν· διατὶ δὲν θέλει λα-
λήσει ἀπὸ λόγου του, ἀλλ' ὅσα
καὶ ἂν ἀκούσει θέλει λαλήσει, καὶ
ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλουν νὰ ἔλθουν
θέλει σᾶς τὰ εἰπεῖ.
14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει
ἐμένα, ὅτι θέλει πάρει ἀπὸ τὸ
ἐδικόν μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰ-
πεῖ·
15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ,
ἐδικά μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπα
ὅτι ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου πέρνει,
καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.
16 Θέλει περάσει ὀλίγος
καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ·
καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ
ἰδεῖ· ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν
πατέρα μου.
17 Εἶπαν λοιπὸν (κάποιοι)
ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του ἀνάμε-
σά τους, τί εἶναι ἐτοῦτο ὁποῦ λέγει,
ὀλίγον καὶ δὲν με βλέπετε, καὶ
πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰ-
δεῖ; καὶ ὅτι ἐγὼ πηγαίνω εἰς
τὸν πατέρα μου;
18 Ἔλεγαν λοιπὸν, τί εἶναι
τοῦτο ὁποῦ λέγει, τὸ ὀλίγον;
δὲν ἠξεύρομεν τί λαλεῖ.
19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς ὅτι ἤθελαν νὰ τὸν ἐρωτή-
σουν, καὶ εἶπέν τους· διὰ τοῦτο ζη-
τεῖτε ἀναμεσό σας, ὅτι εἶπα,
ὀλίγον καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ
πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰ-
δεῖ;
20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-
γω, ὅτι θέλετε κλαύσει ἐσεῖς
καὶ θέλετε θρηνήσει· ἀμὴ ὁ κό-
σμος θέλει χαρεῖ· καὶ ἐσεῖς θέ-
λετε λυπηθεῖ.
21 Ἀλλὰ ἡ λύπη σας θέλει
γυρίσει εἰς χαράν. ἡ γυναῖκα
ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, ὅτι ἦλ-
θεν ἡ ὥρα της. ἀμὴ ὅταν γεν-
νήσῃ τὸ παιδίον, πλέον δὲν ἐν-
θυμᾶται τὴν λύπην διὰ τὴν
χαρὰν· ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρω-
πος εἰς τὸν κόσμον.
22 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν τῶρα
ἔχετε λύπην· ἀμὴ πάλιν θέλω
σᾶς ἰδεῖ, καὶ ἡ καρδία σας θέλει
χαρεῖ· καὶ τὴν χαράν σας κα-
νεὶς δὲν θέλει τὴν πάρει ἀπὸ
λόγου σας·
23 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέ-
ραν, ἐμένα δὲν θέλετε με ἐρω-
τήσει τίποτες· βέβαια βέβαια
σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσετε
ἀπὸ τὸν πατέρα εἰς τὸ ὄνομά-
μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει·
24 Ἕως τῶρα δὲν ἐζητή-
σετε τίποτες εἰς τὸ ὄνομά μου·
ζητᾶτε καὶ θέλετε πάρει, διὰ
νὰ εἶναι ἡ χαρά σας πληρωμένη.
25 Μὲ παροιμίαις σᾶς ἐ-
λάλησα· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα,
ὁποῦ δὲν θέλω σᾶς λαλήσει
πλέον μὲ παροιμίαις, ἀλλὰ θέ-
λω σᾶς λαλήσει παῤῥησία δι-
ὰ τὸν πατέρα.
26 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέ-
λετε ζητήσει εἰς τὸ ὄνομά μου. καὶ
δὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω
παρακαλέσει τὸν πατέρα διὰ
λόγου σας·
27 Διατὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ σᾶς
ἀγαπᾷ, ὅτι ἐσεῖς ἠγαπήσατε ἐ-
μένα· καὶ ἐπιστεύσετε ὅτι ἐγὼ
ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα.
28 Ἐβγῆκα ἀπὸ τὸν πατέ-
ρα, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον·
πάλιν ἀφίνω τὸν κόσμον, καὶ πα-
γαίνω εἰς τὸν πατέρα.
29 Λέγουν του οἱ μαθητάδες του,
νὰ, τῶρα ὁποῦ λαλεῖς παῤῥη-
σία, καὶ δὲν λέγεις καμίαν πα-
ροιμίαν.

30 Τά-

30 Τώρα ἠξεύρομεν, ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ δὲν κάμνει χρεία νὰ σὲ ἐρωτᾷ τινάς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες.

31 Ἀποκρίθηκεν ὁ Ἰησοῦς, τώρα πιστεύετε;

32 Ναί, ὁποῦ ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα ἦλθεν, νὰ σκορπισθῆτε πᾶσα ἕνας εἰς τὰ ἴδια· καὶ ἐμένα νὰ ἀφήσετε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχός, ὅτι ὁ πατήρμου εἶναι μετεμένα.

33 Ἐτοῦτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἔχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα· εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάρρος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ. 17.

Ἐτοῦτο εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσύκωσε τὰ μάτιατου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε τὸν υἱόνσου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ υἱόςσου.

2 Καθὼς τοῦ ἔδωκες ἐξουσίαν κάθε σάρκας, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον, εἰς ὅσους τοῦ ἔδωκες.

3 Ἐτούτη εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος νὰ γνωρίζουσιν ἐσένα τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλες τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγώ σε ἐδόξασα εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον ὁποῦ μοῦ ἔδωκες διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ τώρα, ὦ πάτερ, ἐσὺ δόξασέμε σιμάσου, τὴν δόξαν ὁποῦ εἶχα εἰς ἐσένα προτίτερα παρὰ νὰ γένῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομάσου εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον.

7 Ἐδικοίσου ἦταν, καὶ μοῦ τοὺς ἔδωκες· καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγονσου· τώρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωκες ἀπὸ λόγουσου εἶναι.

8 Ὅτι τὰ λόγια ὁποῦ μοῦ ἔδωκες τοὺς ἔδωκα, καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν· καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινά, ὅτι ἀπὸ ἐσένα ἐβγῆκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

9 Ἐγὼ δι᾽ αὐτοὺς παρακαλῶ· ὄχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ· ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διατὶ εἶναι ἐδικοίσου.

10 Καὶ τὰ ἐδικάμου ὅλα, ἐδικάσου εἶναι· καὶ τὰ ἐδικάσου, ἐδικάμου· καὶ ἐδοξάσθηκα εἰς αὐτούς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἀμὴ ἐτοῦτοι εἶναι εἰς τὸν κόσμον· καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς ἐσένα· πάτερ ἅγιε, φύλαξέτους εἰς τὸ ὄνομάσου, ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες διὰ νὰ εἶναι ἕνα, ὡσὰν καὶ ἐμεῖς.

12 Ὅταν ἤμουν μετ᾽ αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαγα εἰς τὸ ὄνομάσου· ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα· καὶ κανένας ἀπ᾽ αὐτοὺς δὲν ἐχάθη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή·

13 Ἀμὴ τώρα ἔρχομαι εἰς ἐσένα, καὶ λαλῶ ἐτοῦτα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχουσι τὴν χαρὰν τὴν ἐδικήνμου τελείαν εἰς τοὺς λόγουςτους.

14 Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὸν λόγονσου· καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε· διατὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ νὰ τοὺς

συκώσης ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τοὺς φυλάξῃς ἀπὸ τὸν πονηρόν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Ἁγίασέ τους εἰς τὴν ἀλήθειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλες ἐμένα εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ τούτους ἁγιάζω ἐγὼ τὸν λόγον μου, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἁγιασμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τούτους παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ μέλλουν νὰ πιστεύσουν διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμένα.

21 Διὰ νὰ εἶναι ὅλοι ἕνα, καθὼς εἶσαι καὶ ἐσὺ πάτερ εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσένα, νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἕνα εἰς ἐμᾶς· διὰ νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

22 Καὶ ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὴν δόξαν ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διὰ νὰ εἶναι ἕνα, καθὼς καὶ ἐμεῖς εἴμεστεν ἕνα.

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτούς, καὶ ἐσὺ εἰς ἐμένα, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ τελειωμένοι εἰς ἕνα, καὶ διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες· καὶ τοὺς ἀγάπησες, καθὼς ἀγάπησες ἐμένα.

24 Ὦ πάτερ, ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, θέλω ἐκεῖ ὁποῦ εἶμαι ἐγὼ, νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμένα. διὰ νὰ βλέπουσι τὴν δόξαν τὴν ἐδικήν μου ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, ὅτι μὲ ἀγάπησες πρωτήτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

25 Ὦ πάτερ δίκαιε, ὁ κόσμος δέν σε ἐγνώρισε, ἀμὴ ἐγώ σε ἐγνώρισα, καὶ ἐτοῦτοι ἐγνώρισαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

26 Καὶ ἔκαμα νὰ γνωρίσουν τὸ ὄνομάσου· καὶ ἀκόμι θέλω τὸ κάμει γνώριμον εἰς αὐτούς, διὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀγάπη ὁποῦ μὲ ἀγάπησες, καὶ ἐγὼ νὰ εὑρίσκομαι εἰς αὐτούς.

Κεφ. ιη'. 18.

Ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ Ἰησοῦς, εὐγῆκε μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάδες του (καὶ ἐπῆγε) πέρ' ἀπὸ τὸ ποτάμι ὁποῦ λέγεται Κέδρον· ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον κῆπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐμπῆκε μέσα αὐτὸς καὶ οἱ μαθητάδες του.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδεν, ἤξευρε τὸν τόπον· διατὶ πολλαῖς φοραῖς ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγεν ἐκεῖ μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάδες του.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπῆρε τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ φανοὺς, καὶ λαμπάδες, καὶ ἄρματα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡσὰν ἤξευρεν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἤρχουντον ἀπάνω του, εὐγῆκεν ἔξω καὶ λέγει τους, τίνα ζητᾶτε;

5 Τοῦ ἀπεκρίθησαν, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ εἶμαι· καὶ ἐστέκετον μετ' αὐτοὺς καὶ ὁ Ἰούδας ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε.

6 Ὡσὰν τοὺς εἶπεν λοιπὸν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, ἐσύρθηκαν ὀπίσω καὶ ἔπεσαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τοὺς ἐμεταρώτησε, τίνα ζητᾶτε; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη,
εἶπασας ὅτι ἐγὼ εἶμαι. ἐὰν
λοιπὸν ζυλᾶτε ἐμένα, ἀφῆτε
τούτους νὰ πᾶσιν·
9 Διὰ νὰ πληρωθῆ ὁ λόγος
τὸν ὁποῖον εἶπεν, ὅτι ἐκείνους
ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, δὲν ἔχασα
ἀπ' αὐτοὺς κανένα.
10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοι-
πὸν εἶχε σπαθί, καὶ ἔβγαλέ το,
καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ-
χιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτίτου
τὸ δεξιόν, καὶ τὸ ὄνομα τούτου
δούλου ἦτον Μάλχος.
11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπε
τοῦ Πέτρου, βάλε τὸ σπαθίσου εἰς
τὸ φηκάρι. τὸ ποτήριον ὁποῦ
μοῦ ἔδωκεν ὁ πατήρμου, νὰ μὴν
τὸ πίω;
12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ
στρατιωτικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ
οἱ δουλευτάδες τῶν Ἰουδαίων ἐπι-
άσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδεσάν τον.
13 Καὶ τὸν ἐπῆγαν πρῶ-
τον εἰς τὸν Ἄνναν· διατὶ ὁ
Ἄννας ἦτον πενθερὸς τοῦ Καϊ-
άφα· καὶ ὁ Ἄννας τὸν ἔστειλε
δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν· ὁ
ὁποῖος Καϊάφας ἦτον ἀρχιε-
ρεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.
14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁ-
ποῦ ἐσυμβούλευε τοὺς Ἰουδαίους,
ὅτι συμφέρει ἕνας ἄνθρωπος
νὰ χαλασθῆ διὰ τὸν λαόν.
15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος,
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἀκολουθοῦ-
σαν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὁ μαθητὴς
ἐκεῖνος ἦτον γνώριμος τοῦ
ἀρχιερέως, καὶ ἐμπῆκε μέσα μὲ
τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως.
16 Ἀμὴ ὁ Πέτρος ἐστέκου-
τον ἔξω εἰς τὴν πόρταν. ἐβγῆ-
κε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος,
ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρ-
χιερέως, καὶ εἶπε τῆς πορτάρι-
σας, καὶ ἔβαλε μέσα τὸν Πέ-
τρον.
17 Λέγει λοιπὸν ἡ δουλεύ-
τρα ἡ πορτάρισσα τοῦ Πέτρου,
μήπως εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τοὺς
μαθητάδες τοῦ ἀνθρώπου ἐτού-
του; λέγει ἐκεῖνος, δὲν εἶ-
μαι.
18 Καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπη-
ρέται ἐστέκουνταν καὶ ἄναπταν κάρ-
βουνα, ὅτι ἦταν κρύο καὶ ἐζε-
σταίνουνταν· καὶ ἐστέκετον καὶ ὁ Πέ-
τρος μαζὶ μετ' αὐτοὺς καὶ ἐ-
ζεσταίνετον.
19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἐ-
ρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς
μαθητάδεστου, καὶ διὰ τὴν δι-
δαχήντου.
20 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρί-
θη· ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα
εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ πάντα ἐ-
δίδαξα, εἰς τὴν συναγωγὴν
καὶ εἰς τὸ ἱερόν, ὁποῦ πάντοτε
μαζώνουνται οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ
κρυφὰ τίποτες δὲν ἐλάλησα.
21 Τί με ἐρωτᾶς; ἐρώτη-
σε ἐκείνους ὁποῦ μὲ ἀκούσασι, τί
τοὺς ἐλάλησα· νὰ ἐτοῦτοι ἠξεύ-
ρουσιν ἐκεῖνα ὁποῦ εἶπα ἐγώ.
22 Καὶ ὥσταν εἶπεν ἐτοῦτα,
ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ὁποῦ
ἐπαραστέκουντον ἐκεῖ, τὸν ἐκτύ-
πησε πάτζον, καὶ εἶπεν, ἔτζι
ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;
23 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη,
ἂν ἐσύντυχα κακά, μαρτύ-
ρησε διὰ τὸ κακόν· ἀμὴ ἂν
ἐσύντυχα καλά, τί με δέρνεις;
24 Ὁ Ἄννας λοιπὸν τὸν ἔ-
στειλε δεμένον εἰς τὸν Καϊά-
φαν τὸν ἀρχιερέα.
25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος
ἐστέκετον καὶ ἐζεσταίνουντον, καὶ λέ-
γουν του, μήπως εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ
τοὺς μαθητάδεστου; καὶ ἐκεῖνος
ἀρνήθη, καὶ εἶπε, δὲν εἶμαι·

26 Λέγει

26 Λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς δουλευτάδες τοῦ ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνου ὁποῦ ἔκοψεν ὁ Πέτρος τὸ αὐτίον, δὲν σὲ εἶδα ἐγὼ εἰς τὸν κῆπον μετ' αὐτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν ἀρνήθηκεν ὁ Πέτρος· καὶ παρευθὺς ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

28 Φέρνουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὸν Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ ἦτον ταχύ, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμπῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴν μιανθοῦσιν ἀλλὰ διὰ νὰ φᾶσιν τὸ πάσχα.

29 Εὔγηκε λοιπὸν ὄξω ὁ Πιλάτος εἰς αὐτούς, καὶ εἶπεν, τί κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου;

30 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπάν του, ἂν δὲν ἦτον ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος κακοποιός, δὲν ἠθέλαμεν σοῦ τὸν παραδώσει.

31 Εἶπέ τους λοιπὸν ὁ Πιλάτος, ἐπάρετέτον ἐσεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνετέτον. καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν, ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώσωμεν οὐδένα.

32 Διὰ νὰ πληροφορηθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ τὸν ὁποῖον εἶπε σημαδεύοντας μὲ τί θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

33 Ἐμπῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκραξε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπέν του, ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἀπὸ λόγου σου τὸ λέγεις ἐτοῦτο, ἢ ἄλλος σοῦ τὸ εἶπε διὰ λόγου μου;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, μήπως ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἐδικόν σου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὲ ἐπαράδωκαν εἰς ἐμένα· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον· ἂν ἦτον ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον, οἱ ὑπηρέται μου ἤθελαν ἀγωνίζεσθαι νὰ μὴν παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· ἀμὴ τώρα ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπ' ἐδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος τοῦ εἶπε, τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, ἐσὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεύς· ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθηκα, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν· ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνήν μου.

38 Λέγει του ὁ Πιλάτος· τί εἶναι ἀλήθεια; καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, πάλιν εὔγηκεν ἔξω εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει τους· ἐγὼ δὲν εὑρίσκω καμίαν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι συνήθεια εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ πάσχα· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἔκραξαν ὅλοι καὶ εἶπαν· μὴ ἐτοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον ἕνας λῃστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

Τότε λοιπὸν ἐπίασεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἔδειρε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἔπλεξαν ἕνα στεφάνι ἀπὸ ἀγκάθια καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ κεφάλι του, καὶ τὸν ἔνδυσαν ἕνα ῥοῦχον κόκκινον.

3 Καὶ ἔλεγαν, χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὸν ἔδερναν.

4 Εὐγῆκε πάλιν ὄξω ὁ Πιλάτος καὶ λέγει τους· νὰ ὁποῦ σᾶς τὸν φέρνω ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσετε, ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν εὑρίσκω οὐδὲ καμίαν αἰτίαν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐγῆκεν ἔξω καὶ ἐφόρει τὸ ἀγκαθένιον στεφάνι, καὶ τὸ ροῦχον τὸ κόκκινον· καὶ λέγει τους ὁ Πιλάτος, νὰ ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν καὶ εἶπαν· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν· λέγει τους ὁ Πιλάτος, ἐπάρετέτον ἐσεῖς καὶ σταυρώσετέτον, διατὶ ἐγὼ καμίαν ἀφορμὴν δὲν εὑρίσκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ ἀποκρίθηκαν, ἐμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρεωστεῖ νὰ ἀποθάνῃ, ὅτι ἔκαμεν τοῦ λόγου του υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅταν λοιπὸν ἄκουσεν ὁ Πιλάτος ἐτοῦτον τὸν λόγον, περισσότερον ἐφοβήθηκε.

9 Καὶ ἐμπῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ ποῦ εἶσαι ἐσύ; καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τοῦ ἀποκρίθη.

10 Λέγει του ὁ Πιλάτος, μετ᾽ ἐμένα δὲν λαλεῖς; δὲν ἠξεύρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω; καὶ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, οὐδὲ μίαν ἐξουσίαν δὲν ἤθελες ἔχει ἐναντίαμου, ἂν δὲν σοῦ ἦτον δεδομένον ἀπὸ πάνω· διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἐπαράδωκε εἰς ἐσένα, ἔχει μεγαλύτερην ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐζήτα ὁ Πιλάτος νὰ τὸν ἀπολύσῃ· ἀμὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐκράζαν καὶ ἔλεγαν, ἂν ἀπολύσῃς ἐτοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος. καθε ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνει τοῦ λόγου του βασιλέα ἐναντιεῖται τοῦ Καίσαρα.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ὡσὰν ἄκουσεν ἐτοῦτα τὰ λόγια, εὔγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ τὸν λέγουν λιθόστρωτον, καὶ Ἑβραϊκὰ Γαββαθᾶ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα κοντὰ ἕκτη ὥρα· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, νὰ ὁ βασιλεύς σας.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν, σήκωσε, σήκωσε, σταύρωσέτον. λέγει τους ὁ Πιλάτος, τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; ἀποκρίθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ εἶπαν, ἐμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τοὺς τὸν ἐπαράδωκεν διὰ νὰ σταυρωθῇ. καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπάγησαν.

17 Καὶ ἐσήκωνε τὸν σταυρόν του καὶ εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐλέγετον τόπος κρανίου, ὁ ὁποῖος λέγεται Ἑβραϊκὰ Γολγοθᾶ.

18 Ἐκεῖ ὁποῦ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἄλλους δύο, ἕνα ἀπὸ τὴν μίαν μερέαν, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὴν ἄλλην, καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἀπανωγραφὴν, καὶ ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸν σταυρόν· καὶ ἦτον γεγραμμένη, ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ἐτούτην τὴν ἀπανωγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τὴν ἀνάγνωσαν, διατὶ ἦτον κοντὰ εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος ὁποῦ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ

κὴ ἦτον γραμμένη, Ἑβραϊκά,
Ἑλληνικά, κὴ Λατινικά.
21 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰου-
δαίων ἔλεγαν εἰς τὸν Πιλάτον,
μὴν γράφεις ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων, ἀμὴ ὅτι ἐκεῖνος εἶ-
πε, βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰου-
δαίων.
22 Ἀποκρίθη ὁ Πιλάτος,
ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγραψα, ἔγραψα.
23 Ὅταν λοιπὸν ἐσταύρω-
σαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν,
ἐπῆραν τὰ ῥοῦχά του, (κὴ ἐκάμαν-
τα τέσσαρα μερτικά, καθ' ἑ-
νὸς στρατιώτου τὸ μερτικόν του·)
κὴ τὸν χιτῶνα· κὴ ὁ χιτὼν ἦτον
ἄραφος, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω
ὅλος.
24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμεσά-
τους ἂς μὴν τὸν σχίσωμεν, ἀμὴ
ἂς ῥίξωμεν λαχνοὺς δι' αὐτόν,
τίνος θέλει εἶσθαι· διὰ νὰ
πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει.
ἐμοίρασαν τὰ ῥοῦχά μου ἀνάμε-
σάτους· κὴ εἰς τὴν φορεσιάν μου
ἔρριξαν λαχνούς. οἱ στρατιῶται
λοιπὸν ἐκάμασιν ἐτοῦτα.
25 Καὶ ἐστέκουνταν κοντὰ εἰς
τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μητέ-
ρα του κὴ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητέρος του,
Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ,
κὴ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
26 Ὡσὰν εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς τὴν μητέρα του, κὴ τὸν μα-
θητὴν ὁποῦ ἀγάπα ὁποῦ ἐστέ-
κονταν σιμά, λέγει εἰς τὴν
μητέρα του, ὦ γυναῖκα νὰ ὁ υἱός
σου.
27 Ἀπέκει λέγει εἰς τὸν μα-
θητήν, νὰ ἡ μητέρα σου, κὴ ἀπ'
ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρεν
ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος εἰς τὸ σπί-
τι του.
28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, ὡ-
σὰν ἴδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὡραμά-
γι πάντα ἐτελειώθηκαν, διὰ
νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή, λέγει,
διψῶ.
29 Λοιπὸν ἐκείτετον ἐκεῖ
ἀγγεῖον γεμᾶτον ξύδι· κὴ ἐ-
κεῖνοι γεμίζοντας τὸ σφουγκάρι
ξύδι, κὴ ἐμπήγοντάς το εἰς τὸ
καλάμι, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στό-
ματου.
30 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆρε τὸ
ξύδι, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἐτελει-
ώθη· κὴ σκύπτοντας τὸ κεφά-
λι του ἐπαρέδωκε τὸ πνεῦμα.
31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι διὰ νὰ
μὴν μείνουσι τὰ κορμία ἀπά-
νω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββα-
τον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευή· κὴ
ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκείνου
ἦτον μεγάλη ἐπαρακάλεσαν τὸν
Πιλάτον, διὰ νὰ τζακίσουν τὰ
σκέλιά τους, κὴ νὰ τοὺς σηκώσουν
ἀπέκει.
32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρα-
τιῶται, κὴ τοῦ πρώτου ἐτζά-
κισαν τὰ σκέλιά του, κὴ τοῦ ἄλ-
λου ὁποῦ ἐσταυρώθη μαζὶ μετ'
αὐτόν.
33 Καὶ ἔσοντας νὰ ἔλθουν κὴ
εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡσὰν ἴδαν ὁποῦ
ἦτον ἀποθαμμένος, δὲν ἐτ-
ζάκισαν τὰ σκέλιά του.
34 Ἀλλὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς στρα-
τιώτας, ἐκέντησε τὴν πλευ-
ράν του μὲ λόγχην, κὴ παρευ-
θὺς ἐβγῆκεν αἷμα κὴ νερό.
35 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ ἴ-
δε τὸ ἐμαρτύρησε, κὴ ἀληθινὴ
εἶναι ἡ μαρτυρία του· κὴ ἐκεῖνος
τὸ ἠξεύρει ὅτι ἀλήθεια λέγει,
διὰ νὰ πιστεύσετε ἐσεῖς.
36 Διατὶ ἐτοῦτα ἔγιναν διὰ
νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέ-
γει, κόκκαλον δὲν θέλει τζακι-
σθῇ ἀπ' αὐτόν.
37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ
λέγει, θέλουν ἰδεῖ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ
ἐκέντησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ὁ Ἰωσὴφ ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, ὁ ὁποῖος ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ἀμὴ ἦτον κρυμμένος διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον νὰ συκώσῃ τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τοῦ ἔδωσεν ἄδειαν.

39 Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ἐσύκωσε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα· καὶ ἔφερεν ἕνα μίγμα, σμύρνα καὶ ἀλόην ἕως ἑκατὸν λίτρες.

40 Ἐπῆραν λοιπὸν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐδέσαινέ το μὲ σεντόνια μαζὶ μὲ τὰ μυριστικὰ καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦτον κῆπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κῆπον, ἦτον ἕνα μνῆμα καινούργιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμη κανένας δὲν ἐβάλθη.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλαν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων· διατὶ ἦτον τὸ μνῆμα κοντά.

Κεφ κ΄. 20.

ΚΑΙ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐγὴν ὁποῦ ἦτον ἀκόμη σκοτάδι, εἰς τὸ μνῆμα, καὶ βλέπει τὴν πέτραν συκωμένην ἀπὸ τὸ μνῆμα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητήν, ὁποῦ ἀγάπαε ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τους, ἐσύκωσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ δὲν ἠξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλαν.

3 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχουνταν εἰς τὸ μνῆμα.

4 Καὶ ἔτρεχαν καὶ οἱ δύο μαζί· ἀμὴ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἐπρόδραμε γληγορώτερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ σκύπτοντας, βλέπει ὁποῦ ἐκείτουνταν τὰ σεντόνια, ὅμως δὲν ἐμπῆκε (μέσα)

6 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶντάς του, καὶ ἐμπῆκεν μέσα εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὰ σεντόνια ὁποῦ ἐκείτουνταν.

7 Καὶ τὸ μανδύλι, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του, ὄχι μὲ τὰ σεντόνια κείμενον, ἀλλὰ χώρια τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμπῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, ὁποῦ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε.

9 Διατὶ ἀκόμη δὲν ἤξευραν τὴν γραφήν, ὅτι κάμνει χρεία αὐτὸς νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθηταὶ δες, εἰς τοὺς ἐδικούς τους.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐστέκουνταν ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιεν· ὡσὰν ἔκλαιε λοιπὸν ἐπαρέσκυψεν εἰς τὸ μνῆμα.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους ὁποῦ ἐκάθουνταν μὲ ἄσπρα ροῦχα, ἕνα εἰς τὴν κεφαλήν, καὶ ἕνα εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὁποῦ ἐκείτουνταν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουντης ἐκεῖνοι, ὦ γυναῖκα τί κλαίεις; λέγει τους, ὅτι ἐσύκωσαν τὸν αὐθέντην μου, καὶ δὲν ἠξεύρω ποῦ τὸν ἔβαλαν.

14 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἔστεκε· καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς·

15 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς, ὦ γυναῖκα διατὶ κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη λογιάζοντας ὅτι εἶναι ὁ περιβολάρης, τοῦ λέγει, αὐθέντη, ἐὰν ἐσὺ τὸν ἐσήκωσες εἰπέ μου ποῦ τὸν ἔβαλες, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν σηκώσει.

16 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς, Μαρία. ἐκείνη ἐγύρισε, καὶ λέγει του, ῥαββουνί· τὸ ὁποῖον θέλει να εἰπῆ, διδάσκαλε.

17 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς, μὴ μὲ πιάνεις, διατὶ ἀκόμη δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸν πατέρα μου· ἀμὴ σύρε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπέ τους· ἀναβαίνω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ εἶπεν ἐτοῦτα εἰς τοὺς μαθητάδες; ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ πῶς τῆς εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὡσὰν ἐβράδιασε λοιπὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, ὄντας οἱ πόρταις σφαλισμέναις ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ μαθητάδες μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει τους, εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

20 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτον τὸν λόγον, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του, καὶ τὴν πλευράν του· καὶ οἱ μαθητάδες ἐχάρηκαν ὡσὰν εἶδαν τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς εἶπεν, εἰρήνη εἰς ἐσᾶς· καθὼς μὲ ἔστειλεν ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς.

22 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο ἐνεφύσησεν εἰς αὐτούς· καὶ εἶπε, λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὁποίων ἁμαρτίαις συγχωρήσετε, εἶναι συγχωρημέναις, καὶ ὁποίων κρατεῖτε, εἶναι κρατημέναις.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, δὲν ἦτον ἐκεῖ μετ' αὐτοὺς, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἔλεγάν του λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθητάδες, εἴδαμεν τὸν Κύριον· καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν, ἂν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια του τὰ σημάδια τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλλω τὸ δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημάδια τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θέλω πιστεύσει.

26 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέραις, πάλιν ἦσαν οἱ μαθητάδες μέσα, καὶ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτούς· καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ὄντας οἱ πόρταις σφαλισμέναις, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

27 Ἀπέκει λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν· φέρε τὸ δάκτυλόν σου ἐδῶ, καὶ ἴδε τὰ χέριά μου, καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλλε το εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γένεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπέν του, ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· διατὶ μὲ εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευσες· καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπου δὲν εἶδαν καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ὀμπροστὰ εἰς τοὺς μαθητάδες του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτοῦτο.

31 Καὶ ἐτοῦτα ἐγράφηκαν διὰ νὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά του.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ὕςερον ἀπὸ τοῦτα πά-
λιν ἐφανέρωσε τοῦ λόγου του
ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάδες του
εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος,
καὶ ἐφανέρωσε τέτοιας λογῆς.
2 Ἦσαν μαζὶ ὁ Σίμων Πέ-
τρος καὶ Θωμᾶς ὁποῦ ἐλέγε-
τον Δίδυμος· καὶ Ναθαναὴλ
ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γα-
λιλαίας· καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζε-
βεδαίου· καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς
μαθητάδες του.
3 Λέγει τους ὁ Σίμων Πέτρος,
ἐγὼ πηγαίνω νὰ ψαρεύσω· λέγουν του
οἱ ἄλλοι, ἐρχόμεσθε καὶ ἐμεῖς
μαζί σου· εὐγῆκαν ἔξω καὶ ἐμπῆ-
καν εἰς τὸ καΐκι εὐθὺς, καὶ ἐ-
κείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπίασαν
τίποτες.
4 Καὶ ὅταν ἔφεξεν, ἐστάθη ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ περιγιάλι, ὅμως
οἱ μαθητάδες δὲν ἠξεύρασιν ὅτι
εἶναι ὁ Ἰησοῦς·
5 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, παι-
δία, μήνα ἔχετε τίποτες προ-
σφάγι; ἀποκρίθηκάν του, ὄχι·
6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· ρί-
ξετε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν
μερίδα τοῦ καϊκίου, καὶ θέλετε
εὕρει. ἔρριξάν το λοιπὸν, καὶ πλέ-
ον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὸ σύρου-
σιν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ψαρί-
ων.
7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος
ὁποῦ ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῦ
Πέτρου, ὁ Κύριος εἶναι. καὶ ὁ
Σίμων Πέτρος ὡσὰν ἄκουσεν ὅ-
τι ὁ Κύριος εἶναι, ἐζώσθη τὸ ὑ-
ποκάμισον, διατὶ ἦτον γυμνὸς,
καὶ ἔρριξε τοῦ λόγου του εἰς τὴν θά-
λασσαν.
8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθητάδες
ἦλθαν μὲ τὸ καΐκι, διατὶ δὲν
ἦσαν μακρέα ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ
ἕως διακόσιες πῆχες, σύροντες
τὸ δίκτυον τῶν ψαρίων.
9 Ὡσὰν εὐγῆκαν λοιπὸν εἰς
τὴν γῆν, βλέπουσι καρβουνιὰν ὁ-
ποῦ ἐκείτετον, καὶ ψάρι ὁποῦ ἐ-
κείτετον ἀπάνω εἰς τὴν καρβου-
νιὰν, καὶ ψωμί.
10 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, φέρετε
ἀπὸ τὰ ψάρια ὁποῦ ἐπιάσετε
τώρα.
11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος,
καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν, γεμάτον ψάρια με-
γάλα ἑκατὸν πενήντα τρία· καὶ
τόσα ὁποῦ ἦσαν, δὲν ἐσχίσθη τὸ
δίκτυον.
12 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, ἔλατε,
φάγετε. καὶ κανένας δὲν ἀποκόταν
ἀπὸ τοὺς μαθητάδες νὰ τὸν ἐξε-
τάξῃ, ἐσὺ ποῖος εἶσαι; ἠξεύ-
ροντες ὅτι ἦτον ὁ Κύριος.
13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ
ἐπῆρε τὸ ψωμὶ, καὶ τοὺς τὸ ἔδω-
σε, καὶ τὸ ψάρι ὁμοίως.
14 Ἐτοῦτη ἦτον τότε τρίτη
φορὰ ὁποῦ ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς
εἰς τοὺς μαθητάδες του, ἀφόντις
ἀναστάθη ἐκ νεκρῶν.
15 Ἀφόντις λοιπὸν ἔφαγαν,
λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα
Πέτρον· ὦ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ
ἀγαπᾶς με περισσότερον ἀπὸ τοῦ-
τους; λέγει του, ναὶ αὐθέντη· ἐσὺ
ἠξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε· λέγει του,
βόσκε τὰ ἀρνία μου·
16 Λέγει του πάλιν δεύτερον,
ὦ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ. ἀγα-
πᾶς με; λέγει του, ναὶ αὐθέντη·
ἐσὺ ἠξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε· λέ-
γει του, ποίμαινε τὰ πρόβατά
μου·
17 Λέγει του τὸ τρίτον· ὦ
Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, φιλεῖς με;
ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι τοῦ εἶπε
τὸ τρίτον. φιλεῖς με, καὶ λέγει του·
αὐθέντη, ἐσὺ ἠξεύρεις ὅλα, ἐσὺ
γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ· λέγει
του ὁ Ἰησοῦς, βόσκε τὰ πρόβατά
μου.

1

18 Βέβαια βέβαια σοῦ λέγω,
ὅταν ἦσουν νεώτερος, ἐζώνυρσουν
καὶ ἐπεριπάτεις ὅπου ἤθελες· ἀ-
μὴ ὅταν γηράσῃς, θέλεις ἁπλώ-
σει τὰ χέριά σου, καὶ ἄλλος θέ-
λει σὲ ζώσει, καὶ θέλεις πάγει
ἐκεῖ ὅπου δὲν θέλεις.
19 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε σημα-
δεύοντας μὲ τί λογῆς θάνατον
θέλει δοξάσει τὸν Θεόν. καὶ ὥστε
εἶπεν ἐτοῦτο, λέγει του, ἀκολούθα-
μου·
20 Καὶ γυρίζοντας ὁ Πέτρος
βλέπει ὅπου ἀκολούθαν ὁ μα-
θητὴς ὅπου ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς, ὁ
ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος
του εἰς τὸ δεῖπνον· καὶ εἶπεν, αὐ-
θέντη, ποῖος εἶναι ὅπου σὲ πα-
ραδίδει;
21 Ὡσὰν εἶδεν ὁ Πέτρος
ἐτοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· αὐ-
θέντη, ἀμὴ ἐτοῦτος τί (θέλει γέ-
νει;)
22 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς, ἐὰν ἐ-
γὼ θέλω νὰ στέκῃ αὐτὸς ἕως ὅ-
που νὰ ἔλθω, τί σοῦ πάγει ἐ-
σένα; ἐσὺ ἀκολούθα με·
23 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ λό-
γος ἐτοῦτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅ-
τι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀπο-
θνήσκει· ἀμὴ δὲν τοῦ εἶπεν ὁ Ἰ-
ησοῦς ὅτι δὲν ἀποθάνει. ἀλλὰ
ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ εὑρίσκεται ἕ-
ως ὅπου νὰ ἔλθω, τί σοῦ μέλλει
ἐσένα;
24 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ μαθητὴς
ὅπου μαρτυρᾷ διὰ ἐτοῦτα, καὶ ὅ-
που ἔγραψεν ἐτοῦτα, καὶ ἠξεύρο-
μεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυ-
ρία του.
25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ
ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα
ἐὰν γράφουνται καθ' ἕνα, λογι-
άζω οὐδὲ αὐτὸς ὁ κόσμος ἤθελε
χωρέσει τὰ βιβλία ὅπου ἤθελαν
γραφεῖ. Ἀμήν.

ΑἹ ΠΡΑΞΕΙΣ

Τῶν Ἁγίων ἈΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ἘΓΩ, ὦ Θεό-
φιλε, ἔγρα-
ψα τὸν πρῶ-
τον λόγον
διὰ ὅλα ἐ-
κεῖνα ὅπου
ἄρχησεν ὁ
Ἰησοῦς νὰ κάμνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ.
2 Ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην
ὅπου ἀνελήφθη ἐπάνω, ἀφ' οὗ ἐ-
παρήγγειλε τοὺς ἀποστόλους διὰ μέ-
σου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοὺς ὁ-
ποίους ἐδιάλεξεν.
3 Εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἐπαρέ-
στησεν τοῦ λόγου του ζωντανόν, ὕ-
στερα ἀπὸ τὸ πάθος, μὲ πολλὰ
σημάδια, σαράντα ἡμέραις φαι-
νόμενος εἰς αὐτούς, καὶ λέγοντας
τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ.
4 Καὶ συναναστρεφόμενος μετ'
αὐτοὺς τοὺς ἐπαρήγγειλεν, ἀπὸ τὴν
Ἱερουσαλὴμ νὰ μὴ χωρίσουν,
ἀλλὰ νὰ προσμένουν τὸ τάξι-
μον τοῦ πατρός, τὸ ὁποῖον ἀκού-
σατε ἀπὸ ἐμοῦ εἶπε.
5 Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε
μὲ νερό· ἀμὴ ἐσεῖς θέλετε βα-
πτισθῆ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, εἰς ὀ-
λίγαις ἡμέραις.

6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἔσοντας νὰ μαζωχθοῦσιν εἰς μίαν μερίαν, τὸν ἐρωτοῦσαν λέγοντες· αὐθέντη, τάχα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀποκαταστήνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ;

7 Καὶ λέγει τους, δὲν εἶναι ἐδικόν σας νὰ γνωρίζετε χρόνους, ἢ καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ πατὴρ τοὺς ἔθεσε εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

8 Ἀλλὰ ἀσὰν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ἐσᾶς, θέλετε πάρει δύναμιν ἀπ' αὐτό· καὶ θέλετε εἶσθαι μαρτυρές μου, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἕως εἰς τὴν ἄκραν τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, βλέποντας ἐκεῖνοι, ὑψώθη· καὶ ἕνα σύννεφον τὸν ἐπῆρεν ἀπ' ὀμπρός τους ἀπὸ τὰ μάτιά τους.

10 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐστέκουνταν καὶ ἔβλεπαν ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, πηγαίνοντας ἐκεῖνος, καὶ νὰ καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἐστάθηκαν σιμὰ εἰς αὐτοὺς μὲ ροῦχα ἄσπρα.

11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπαν, ὦ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατὶ στέκεστε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; ἐτοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ ἀνελήφθηκεν ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν, τέτοιας λογῆς θέλει ἔλθει πάλιν, καθὼς τὸν ἴδετε πηγαίνοντα εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὸ ὄρος ὁποῦ ἐκράζετον Ἐλαιῶν, τὸ ὁποῖον ἦτον σιμὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔχοντας διάστημα στράτας σαββάτου.

13 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκαν εἰς τὸ σπίτι, ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἀνώγεον, ὁποῦ ἐκάθουνταν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, καὶ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς καὶ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου, καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Ἐτοῦτοι ὅλοι ἐπροσκαρτεροῦσαν ὁμοψύχως εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν δέησιν, μαζὶ μὲ ταῖς γυναῖκες, καὶ μὲ τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς του.

15 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὴν μέσην τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπεν (καὶ ἦτον πλῆθος, εἰς μίαν μερέαν, ὡς ἑκατὸν εἴκοσι ὀνόματα.)

16 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔκαμνε χρεία νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ἐτούτη, τὴν ὁποίαν ἐπροεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ὁποῦ ἔγινεν ὁδηγὸς εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν·

17 Διατὶ ἦτον λογαριασμένος μετ' ἐμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸν λαχνὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης.

18 Ἐτοῦτος λοιπὸν ἀπόκτησεν ἕνα χωράφι ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀδικίας· καὶ ἔπεσε προύμυτα, καὶ ἐσκάσθην εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐχύθηκαν ἔξω ὅλα τὰ σπλάγχνα του.

19 Καὶ τοῦτο ἐγνωρίσθη εἰς ὅλους ὁποῦ κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· τόσον ὁποῦ ἐκαλέσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο, εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν ἐδικήν τους Ἀκελδαμά· ὡσὰν νὰ εἰπῇς χωράφι αἵματος.

20 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν· ἂς γένῃ ἡ κατοικία του ἔρημος, καὶ

ϗ ὡς μίαν εἶναι κανένας, ὁποῦ
νὰ κατοικῇ εἰς αὐτήν· ϗ τὸ
ἀξίωμά του, ὡς τὸ πάρῃ ἄλ-
λος.
21 Κάμνει χρεία λοιπὸν ἀ-
πὸ ἐκείνους τοὺς ἄνδρας ὁποῦ
ἦλθαν μετ᾽ ἐμᾶς, εἰς ὅλον τὸν
καιρὸν, ὁποῦ ἐμπῆκε ϗ ἐβγῆ-
κεν εἰς ἐμᾶς ὁ αὐθέντης ὁ Ἰ-
ησοῦς.
22 Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ βά-
πτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἕως τὴν
ἡμέραν ὁποῦ ἀνελήφθη ἀπὸ
μᾶς, ἕνας ἀπὸ τούτους μαζὶ
μετ᾽ ἐμᾶς νὰ γένῃ μάρτυρας
τῆς ἀναστάσεώς του.
23 Καὶ ἔστησαν δύο, τὸν Ἰω-
σὴφ ὁποῦ ἐκράζετον Βαρσαβᾶς·
ὁ ὁποῖος ὀνομάζετον Ἰοῦστος,
ϗ τὸν Ματθίαν.
24 Καὶ προσευχόμενοι εἶ-
παν· ἐσὺ, ὦ αὐθέντη, ὁποῦ
γνωρίζεις τὲς καρδίαις ὅλονῶν,
φανέρωσε ἐκεῖνον ὁποῦ ἐδιάλε-
ξες ἀπὸ τούτους τοὺς δύο τὸν ἕ-
να.
25 Νὰ πάρῃ τὸν λαχνὸν τῆς
ὑπηρεσίας ἐτούτης ϗ τῆς ἀπο-
στολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐπαρέ-
βη ὁ Ἰούδας, νὰ πάγῃ εἰς τὸν
τόπον του τὸν ἴδιον.
26 Καὶ ἔρριξαν λαχνοὺς, ϗ
ἔπεσεν ὁ λαχνὸς εἰς τὸν Ματ-
θίαν, ϗ ἐλογαριάσθη μαζὶ
μὲ τοὺς ἕνδεκα ἀποστόλους.

Κεφ. β᾽. 2.

ΚΑΙ ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς
πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μα-
ζωμένοι ὁμοψύχως εἰς ἕνα τό-
πον.
2 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μία
βοὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὥσαν νὰ
ἤρχετον φυσιμάτια δυνατὴ,
ϗ ἐγέμισε τὸ σπίτι ἐκεῖ ὁποῦ
ἐκάθουνταν.
3 Καὶ τοὺς ἐφάνηκαν γλώσ-
σαις ὁποῦ ἐδιαμοιράζουνταν ὥ-
σὰν φωτία, ϗ ἐκάθισεν ἀπά-
νω εἰς καθ᾽ ἕνα ἀπ᾽ αὐτούς.
4 Καὶ ἐγέμισαν ὅλοι Πνεῦ-
μα ἅγιον, ϗ ἄρχισαν νὰ λα-
λοῦν ξέναις γλώσσαις, καθὼς
τὸ Πνεῦμα τοὺς ἔδιδε νὰ λα-
λοῦν.
5 Καὶ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ ἄνδρες Ἰουδαῖοι εὐ-
λαβεῖς, ἀπὸ κάθε λογῆς ἔθνος
ὁποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν οὐρα-
νόν.
6 Καὶ ὥσταν ἔγινεν ἡ φωνὴ
ἐκείνη, ἐμαζώχθη τὸ πλῆθος
ϗ ἐσυγχύθη, ὅτι ἄκουε καθ᾽
ἕνας ὁποῦ ἐσυντυχαίναν τὴν
γλῶσσάν του.
7 Καὶ ἐτρόμαζαν ὅλοι ϗ
ἐθαύμαζαν ϗ ἔλεγαν ἕνας εἰς
τὸν ἄλλον· δὲν εἶναι ὅλοι ἐτοῦ-
τοι ὁποῦ συντυχαίνουν Γαλιλαῖ-
οι.
8 Καὶ πῶς ἐμεῖς τοὺς ἀκού-
ομεν πᾶσα ἕνας τὴν ἐδικήν
μας γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν
ἐγεννηθήκαμεν;
9 Πάρθοι ϗ Μῆδοι, ϗ Ἐ-
λαμῖται, ϗ ἐκεῖνοι ὁποῦ κα-
τοικοῦσι τὴν Μεσοποταμίαν,
τὴν Ἰουδαίαν ϗ τὴν Καππα-
δοκίαν, τὸν Πόντον, ϗ τὴν Ἀ-
σίαν.
10 Τὴν Φρυγίαν, ϗ Παμ-
φυλίαν, τὴν Αἴγυπτον, ϗ τὰ
μέρη τῆς Λιβύης, ὁποῦ εἶναι ἀγ-
νάντια εἰς τὴν Κυρήνην· ϗ
οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, Ἰουδαῖοι
τε ϗ προσήλυτοι.
11 Κρητικοὶ, ϗ Ἀράπι-
δες, γροικοῦμεν ὁποῦ λέγουν αὐ-
τοὶ, μὲ τὲς γλώσσαις τὲς ἐδικαῖς
μας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζαν πε-
ρισσὰ ϗ ἀποροῦσαν, λέγοντες
ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, τί θέλει νὰ εἶναι
ἐτοῦτο;

13 Καὶ ἄλλοι διαμπαίζοντες, ἔλεγαν ὅτι εἶναι μεστωμένοι.

14 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστάθη μαζὶ μὲ τοὺς ἕνδεκα, καὶ ἐσήκωσε τὴν φωνήν του καὶ τοὺς εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ ἐσεῖς ὅλοι ὁποῦ κατοικᾶτε τὴν Ἱερουσαλήμ, ἂς εἶναι γνώριμον ἐτοῦτο εἰς τοῦ λόγου σας, καὶ ἀκούσετε τὰ λόγια μου.

15 Διατὶ ὄχι καθὼς ἐσεῖς λογιάζετε, ἐτοῦτοι μεθοῦσι· διατὶ ἀκόμι τρίτη ὥρα εἶναι τῆς ἡμέρας.

16 Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη, διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἰωήλ.

17 Καὶ εἰς ταῖς ὑστεριναῖς ἡμέραις (λέγει ὁ Θεὸς, θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ θέλουν προφητεύσει οἱ υἱοί σας. καὶ αἱ θυγατέραις σας, καὶ οἱ νεανίσκοι σας θέλουν ἰδεῖ ὁράσεις· καὶ οἱ γεροντότεροί σας θέλουν ἐνυπνιασθῆ ἐνύπνια.

18 Καὶ θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἰς τοὺς δούλους μου, καὶ εἰς ταῖς δούλαις μου, καὶ θέλουν προφητεύσει.

19 Καὶ θέλω δώσει τέρατα ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν· καὶ σημάδια κάτω, εἰς τὴν γῆν αἷμα καὶ φωτία, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

20 Ὁ ἥλιος θέλει γυρίσει εἰς σκότος, καὶ τὸ φεγγάρι εἰς αἷμα πρὸ τοῦ παρὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, καὶ λαμπρά.

21 Καὶ θέλει εἶσται, ὅποιος ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῆ.

22 Ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσετε ἐτοῦτα τὰ λόγια· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον ἄνδρα φανερωμένον εἰς ἐσᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν, μὲ δυνάμες, καὶ μὲ τέρατα, καὶ μὲ σημάδια, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε διὰ μέσου αὐτοῦ ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς, καθὼς τὰ ἠξεύρετε καὶ ἐσεῖς·

23 Ἐτοῦτον δεδομένον μὲ τὴν ὡρισμένην βουλὴν καὶ μὲ τὴν πρόγνωσιν τοῦ Θεοῦ, πιάνοντές τον ἐσεῖς καὶ διὰ μέσου ἀνόμων ἀνδρῶν σταυρώνοντές τον τὸν ἐσκοτώσετε.

24 Τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε λύοντας τοὺς πόνους τοῦ θανάτου· εἰς ὅσον δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν κρατῇ ὁ θάνατος.

25 Διατὶ καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐτὸν· ἐπρόβλεπα τὸν αὐθέντην πάντοτε ὀμπροστά μου, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν δεξιάν μου, διὰ νὰ μὴν σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου εὐφράνθη, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἠγαλλιάσθη· καὶ ἀκόμι καὶ τὸ κορμί μου θέλει κατοικήσει μὲ ἐλπίδα.

27 Διατὶ δὲν θέλεις ἀφήσει τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν ᾅδην. οὐδὲ θέλεις δώσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν.

28 Ἔκαμές με νὰ γνωρίσω ταῖς στράταις τῆς ζωῆς, θέλεις μὲ γεμίσει χαρὰν διὰ μέσου τοῦ προσώπου σου.

9 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἠμποροῦμεν νὰ εἰποῦμεν μετὰ παῤῥησίας εἰς ἐσᾶς, διὰ τὸν πατριάρχην Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἀπέθανε καὶ ἐθάφθη, καὶ τὸ μνῆμά του εἶναι εἰς ἐμᾶς ἕως τὴν ἡμέραν ἐτούτην.

30 Ὄντας λοιπὸν προφήτης καὶ ἠξεύροντας, ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ὤμωσεν ὅρκον, ἀπὸ τὸν καρ-

πον

πὸν τοῦ μέσης του, νὰ ἀναστήσῃ
τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, ϗ νὰ τὸν
καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον του,
31 Προγνωρίζωντας ἐλάλη-
σε διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χρι-
στοῦ, ὅτι δὲν ἀπόμεινεν ἡ ψυ-
χή του εἰς τὸν ἅδην· οὐδὲ τὸ κορ-
μί του εἶδε διαφθοράν.
32 Ἐτοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστη-
σεν ὁ Θεὸς, τοῦ ὁποίου ὅλοι ἐ-
μεῖς εἴμεστε μάρτυρες.
33 Ἐκεῖνος λοιπὸν ἔσον-
τας νὰ ὑψωθῇ μὲ τὴν δεξι-
ὰν τοῦ Θεοῦ· ϗ νὰ πάρῃ ἀπὸ
τὸν πατέρα τὸ τάξιμον τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, ἐξέχεεν ἐτοῦτο ὁποῦ
βλέπετε ϗ ἀκούετε ἐσεῖς τώρα.
34 Διατὶ ὁ Δαβὶδ δὲν ἀ-
νέβη εἰς τοὺς οὐρανούς· ἀμὴ αὐ-
τὸς λέγει· εἶπεν ὁ Κύριος
εἰς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου,
35 Ἕως ὁποῦ νὰ βάλλω τοὺς
ἐχθρούς σου σκαμνὶ εἰς τὰ πο-
δάριά σου.
36 Ἂς γνωρίζῃ λοιπὸν ὅ-
λον τὸ σπίτι τοῦ Ἰσραὴλ στε-
ρεὰ, ὅτι ἐτοῦτον τὸν Ἰησοῦν
(τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἐσταυρώσετε)
ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμεν αὐθέντην ϗ
Χριστόν.
37 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν ἐ-
κατανύχθη ἡ καρδία τους, ϗ
εἶπαν εἰς τὸν Πέτρον ϗ τοὺς
λοιποὺς ἀποστόλους, τί νὰ κά-
μωμεν, ὦ ἄνδρες ἀδελφοί;
38 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς εἶπε,
μετανοήσετε, ϗ ἂς βαπτισθῇ
καθ' ἕνας ἀπὸ σᾶς εἰς τὸ ὄνο-
μα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς συγ-
χώρησιν ἁμαρτιῶν, ϗ θέλετε
πάρει τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος.
39 Διατὶ εἰς ἐσᾶς εἶναι τὸ
τάξιμον ϗ εἰς τὰ παιδιάσας
ϗ εἰς ὅλους τοὺς μακρυνοὺς, ὅ-
σους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος
ὁ Θεός μας.
40 Καὶ μὲ ἄλλα λόγια πε-
ρισσότερα τοὺς ἐμαρτύρα, ϗ
τοὺς ἐπαρακίνα λέγωντας, φυ-
λαχθῆτε ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτέ-
την τὴν διεστραμμένην.
41 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐδέχ-
θηκαν τὸν λόγον του μετὰ χαρᾶς,
ἐβαπτίσθηκαν, ϗ τὴν ἡμέραν
ἐκείνην ἐπροστέθηκαν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν κοντὰ τρεῖς χιλι-
άδες ψυχαῖς.
42 Καὶ ἐκαρτεροῦσαν, εἰς τὴν
διδαχὴν τῶν ἀποστόλων, εἰς
τὴν κοινωνίαν ϗ εἰς τὸ κόψι-
μον τοῦ ψωμίου, ϗ εἰς τὰς προ-
σευχαῖς.
43 Καὶ κάθε ψυχὴ ἐφοβᾶ-
τον· ϗ πολλὰ τέρατα ϗ ση-
μεῖα ἐγένουνταν διὰ μέσου τῶν
ἀποστόλων.
44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστευ-
σαν, ἦταν εἰς ἕνα τόπον, ϗ εἶ-
χαν ὅλα κοινά.
45 Καὶ τὰ κτήματα ϗ τὰ
ὑπάρχοντά τους τὰ ἐπουλοῦσαν,
ϗ τὰ ἐμοίραζαν εἰς ὅλους, ὅ-
τι ϗ ἂν ἤθελε χρειασθῇ πᾶ-
σα ἕνας.
46 Καὶ πᾶσα ἡμέρα ἐστέ-
κουνταν εἰς τὸ ἱερὸν ὁμοθυ-
μαδὸν· ϗ κόπτοντες ψωμὶ ἀπὸ
σπίτι εἰς σπίτι, ἐμεταλάμ-
βαναν τροφὴν μὲ χαρὰν, ϗ
μὲ ἁπλὴν καρδίαν.
47 Ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, ϗ
ἔχοντες παρρησίαν ϗ χάριν εἰς
ὅλον τὸν λαὸν, ϗ ὁ Κύριος ἐ-
προστέθεν πᾶσα ἡμέρα εἰς τὴν
ἐκκλησίαν ἐκείνους ὁποῦ ἔμελ-
λαν νὰ σωθοῦσι.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ὁ Πέτρος ϗ ὁ Ἰωάννης
ἀνέβαιναν μαζὶ εἰς τὸ ἱε-
ρὸν εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν
ἐννάτην.

2 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, ὁποῦ ἦτον κουτζὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας του τὸν ἐσύκωναν, τὸν ὁποῖον τὸν ἔβαναν κάθε ἡμέραν εἰς τὴν πόρταν τοῦ ἱεροῦ, ὁποῦ ἔλεγαν ὡραίαν, νὰ ζητᾷ ἐλεημοσύνην ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐμπένασιν εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὁ ὁποῖος ὡσὰν εἶδε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ὁποῦ ἐμέλλασι νὰ ἐμποῦσιν εἰς τὸ ἱερόν, ἐζήτα ἐλεημοσύνην.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀναντράνησεν εἰς αὐτὸν μαζὶ μὲ τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπε· στοχάσου εἰς ἐμᾶς.

5 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὰ μάτιά του εἰς αὐτούς, ἀναμένοντας νὰ πάρῃ τίποτες ἀπ' αὐτούς.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· ἀσήμι καὶ χρυσάφι δὲν ἔχω· ἀμὴ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχω ἐκεῖνο σοῦ δίδω· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σήκω ἀπάνω καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάνοντάς τον ἀπὸ τὸ δεξιὸν χέρι τὸν ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἐστερεώθηκαν οἱ πατοῦνές του, καὶ οἱ ἀστραγάλοι του.

8 Καὶ πηδῶντας ἐστάθη καὶ ἐπεριπάτει· καὶ ἐμπῆκε μαζὶ μετ' αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶντας καὶ πηδῶντας καὶ ὑμνῶντας τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὁποῦ ἐπεριπάτει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν.

10 Καὶ τὸν ἐγνώριζαν πῶς ἦτον ἐτοῦτος ὁποῦ ἐκάθενταν εἰς τὴν ὡραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ ζητῶντας ἐλεημοσύνην· καὶ πολλὰ ἐθαυμάσαν, καὶ ἔγιναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ τοῦ ἐσυνέβη.

11 Καὶ ὁ κουτζὸς ὁποῦ ἰατρεύθη ἔμεινεν ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ὄντας ἐκπεπληγμένος ἔτρεξεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν καμάραν ὁποῦ ἐκράζετον τοῦ Σολομῶντος.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὡσὰν εἶδεν ἐτοῦτο, εἶπεν εἰς τὸν λαόν, ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε εἰς ἐτοῦτο; ἢ τί ἀναντρανίζετε εἰς ἐμᾶς, ὡσὰν νὰ τὸ ἐκάμαμε μὲ δύναμιν ἢ εὐσέβειαν ἐδικήν μας νὰ περιπατῇ αὐτός.

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸ παιδί του τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς τὸν ἐπαραδώκετε καὶ τὸν ἀρνηθήκετε ὀμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Πιλάτου, ὁποῦ ἔκρινεν ἐκεῖνος νὰ τὸν ἀπολύσῃ.

14 Ἀμὴ ἐσεῖς ἀρνηθήκετε τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ ἐζητήσετε νὰ σᾶς χαρίσουν ἕνα ἄνδρα φονέα.

15 Καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς τὸν ἐσκοτώσετε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς· τοῦ ὁποίου ἐμεῖς εἴμεστε μάρτυρες·

16 Καὶ εἰς τὴν πίστιν τοῦ ὀνόματός του, τὸ ὄνομά του ἐστερέωσεν ἐτοῦτον, τὸν ὁποῖον βλέπετε καὶ ἠξεύρετε· καὶ ἡ πίστις ὁποῦ εἶναι δι' αὐτοῦ τοῦ ἔδωκεν ἐτούτην τὴν ὑγείαν ὅλου τοῦ σώματος, ὀμπροστὰ εἰς ὅλους σας.

17 Καὶ τώρα ἀδελφοί, ἠξεύρω, ὅτι μὴ ἠξεύροντας τὸ ἐκάμετε. καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας.

18 Ἀμὴ ὁ Θεὸς ἐκεῖνα ὁποῦ ἐπροεῖπε διὰ μέσου τοῦ στόματος ὅλων τῶν προφητῶν του,

νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, ἔτζι τὰ
ἐπλήρωσεν.
19 Μετανοήσετε λοιπὸν καὶ
γυρίσετε διὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν
ἡ ἁμαρτίαις σας. διὰ νὰ ἔλ-
θουν καιροὶ παρηγορίας ἀπὸ τὸ
πρόσωπον τοῦ Κυρίου.
20 Καὶ νὰ στείλῃ ἐκεῖνον ὁ-
ποῦ ἦτον προτίτερα κηρυγμέ-
νος εἰς ἐσᾶς, τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στόν·
21 Τὸν ὁποῖον εἶναι ἀναγκαῖ-
ον νὰ τὸν ἔχει ὁ οὐρανὸς, ἕως τὸν
καιρὸν ὁποῦ νὰ ἀποκατασταθοῦν
ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα
ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος
ὅλων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν
ἀπὸ τὴν ἀρχήν.
22 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν
εἰς τοὺς πατέρας, ὅτι ὁ αὐθέν-
της ὁ Θεός σας θέλει σᾶς ἀνα-
στήσει ἕνα προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀ-
δελφούς σας ὡσὰν ἐμένα· αὐ-
τοῦ νὰ ἀκούσετε εἰς ὅλα ὅσα
λαλήσῃ εἰς ἐσᾶς.
23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ὁποῦ νὰ
μὴν ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκεί-
νου, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ τὸν
λαόν.
24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀ-
πὸ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐδῶθε, ὅσοι
ἐλάλησαν, ἐπροεῖπαν καὶ τὲς ἡ-
μέραις ἐταύταις.
25 Ἐσεῖς εἶσθε υἱοὶ τῶν προ-
φητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ὁποῦ
ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέ-
ρας μας, λέγοντας εἰς τὸν Ἀ-
βραάμ· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου
θέλουν εὐλογηθῆ ὅλαις οἱ γενε-
αὶς τῆς γῆς.
26 Ὁ Θεὸς πρῶτον ἀνέστη-
σεν εἰς ἐσᾶς τὸ παιδί του τὸν Ἰη-
σοῦν καὶ τὸν ἔστειλεν νὰ σᾶς εὐ-
λογᾷ, γυρίζοντας πᾶσα ἕνας
ἀπὸ τὲς πονηρίαις τας.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐκεῖ ὁποῦ ἐσυντύχαιναν
αὐτοὶ ἐτοῦτα τὰ λόγια εἰς
τὸν λαὸν, ἔφθασαν εἰς αὐτοὺς οἱ
ἱερεῖς, καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ,
καὶ οἱ σαδδουκαῖοι.
2 Λυπημένοι πολλὰ διατὶ
ἐδίδασκαν αὐτοὶ τὸν λαὸν, καὶ
ἐκήρυτταν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὴν ἀ-
νάστασιν ἐκ νεκρῶν.
3 Καὶ ἔβαλαν τὰ χέριατους
ἀπάνωτους, καὶ τοὺς ἐφυλάκωσαν
ἕως τὴν αὔριον, διατὶ τότε ἦ-
τον βράδυ.
4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους
ὁποῦ ἄκουσαν τὸν λόγον ἐπίστευ-
σαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν
ἀνδρῶν ἔγινεν ἕως πέντε χιλι-
άδες.
5 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐμαζόχθηκαν οἱ ἄρχοντές τους
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ,
6 Καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ
Καϊάφας, καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέ-
ξανδρος· καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ
τὸ γένος ἀρχιερατικόν.
7 Καὶ ἐστήσαντές τους εἰς τὸ μέ-
σον καὶ τοὺς ἐρωτοῦσαν, μὲ ποί-
αν δύναμιν, ἢ εἰς ποῖον ὄνομα
ἐκάμετε τοῦτο ἐσεῖς;
8 Τότε ὁ Πέτρος ἐπλήσθη
Πνεύματος ἁγίου, καὶ τοὺς εἶπεν,
ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύ-
τεροι τοῦ Ἰσραήλ,
9 Ἐπειδὴ ἐμεῖς σήμερον
ἐξεταζόμεθε διὰ εὐεργεσίαν
ἀνθρώπου ἀσθενημένου, μὲ τί
τρόπον ἐτοῦτος ἰατρεύθη·
10 Ἄς εἶναι γνώριμον εἰς ὅ-
λους ἐσᾶς, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν
τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου
ὁποῦ ἐσεῖς ἐσταυρώσετε, τὸν ὁ-
ποῖον ὁ Θεὸς ἀνάστησεν ἐκ νε-
κρῶν, εἰς τοῦτο (λέγω) τὸ ὄνο-

μα, ἐτοῦτος παρασέκεται γερὸς
ὑποπεσσαίσας.
11 Ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ
λίθος ὁποῦ ἐκαταφρονέθη ἀ-
πὸ σᾶς τοὺς οἰκοδόμους, ϗ ἔγι-
νεν κεφαλὴ τῆς γωνίας.
12 Καὶ δὲν εἶναι σωτηρία
εἰς ἄλλον κανένα. διατὶ δὲν
εἶναι ἄλλο ὄνομα ἀπὸ κάτω εἰς
τὸν οὐρανὸν ὁποῦ νὰ ἐδόθη εἰς
τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὁποῖον
κάμνει χρεία νὰ σωθοῦμεν.
13 Καὶ βλέποντες ἐκεῖνοι
τὴν παῤῥησίαν τοῦ Πέτρου ϗ
Ἰωάννου, ϗ καταλαμβάνοντες,
ὅτι ἦτον ἄνθρωποι ἀγράμμα-
τοι ϗ ἰδιῶται, ἐθαύμαζαν· ϗ
ἐγνώρισάν τους πῶς εἶχαν σα-
θεῖ πρωτίτερα μαζὶ μὲ τὸν
Ἰησοῦν.
14 Καὶ βλέποντες τὸν ἄνθρω-
πον τὸν ἰατρευμένον ὁποῦ ἐστέκου-
τον μαζὶ μετ᾽ αὐτοὺς, δὲν ἠμ-
πορέσαν νὰ ἐναντιωθοῦσι τί-
ποτες.
15 Ἀμὴ ἔσοντας νὰ τοὺς προσ-
τάξουν νὰ εὔγουν ἔξω ἀπὸ τὴν
συνόδον, ἐσυμβουλεύθηκαν ἀ-
νάμεσάτους.
16 Λέγοντες, τίνα τοὺς κάμω-
μεν τοὺς ἀνθρώπους ἐτούτους; δι-
ατὶ, ὅτι πῶς νὰ ἔγινε διὰ μέσου
αὐτῶν σημάδι γνώριμον, εἰς
ὅλους εἶναι φανερὸν ἐτούτους ὁποῦ
κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
ϗ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀρνη-
θοῦμεν.
17 Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν δι-
ασκορπισθῇ περισσότερον τὸ
πρᾶγμα εἰς τὸν λαὸν νὰ τοὺς
φοβερίσωμεν νὰ μὴν λαλοῦσι
πλέον εἰς τὸ ὄνομα ἐτοῦτο εἰς
κανένα ἄνθρωπον.
18 Καὶ ἐκράξαντες ϗ τοὺς
ἐπαράγγειλαν καθόλου μὴ ἦ νὰ
λέγουσι, μηδὲ νὰ διδάσκουσιν
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.
19 Καὶ ἀποκρίθηκαν ὁ Πέ-
τρος ϗ ὁ Ἰωάννης, ϗ τοὺς εἶ-
παν, ἂν εἶναι δίκαιον ὀμπρο-
στὰ εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἀκούωμεν ἐ-
σᾶς περισσότερον παρὰ τὸν Θεὸν,
κρίνετέτο.
20 Ἐμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν
νὰ μὴν λαλοῦμεν ἐκεῖνα ὁποῦ
ἴδαμεν ϗ ἀκούσαμεν.
21 Καὶ ἐκεῖνοι ἔσοντας νὰ
τοὺς μεταφοβερίσουν τοὺς ἀπό-
λυσαν, διατὶ δὲν εὑρίσκασιν
τίποτες ἀφορμὴν πῶς νά τοὺς
τιμωρέσουν, διὰ τὸν λαὸν, ὅτι
ὅλοι ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν εἰς ἐκεῖ-
νο ὁποῦ ἔγινε.
22 Διατὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν
ὁποῖον ἔγινε τὸ σημεῖον ἐτοῦτο τῆς
ἰατρείας, ἦτον περισσότερον πα-
ρὰ σαράντα χρονῶν.
23 Καὶ ὡσὰν ἀπολύθηκαν
ἦλθαν εἰς τοὺς ἐδικούς τους, ϗ
εἶπαν ὅσα τοὺς εἶπαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς ϗ οἱ πρεσβύτεροι.
24 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἄ-
κουσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν
ἐσύκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεὸν ϗ
εἶπαν· ὦ δέσποτα, ἐσὺ ὁ Θεὸς
ὁποῦ ἔκαμες τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν
γῆν ϗ τὴν θάλασσαν, ϗ ὅ-
λα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά.
25 Ἐσὺ ὁποῦ (μὲ τὸ Πνεύ-
ματος τὸ ἅγιον) εἶπες, διὰ
μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ
τοῦ παιδός σου· διατὶ ἐσυγχί-
σθηκαν τὰ ἔθνη, ϗ οἱ λαοὶ ἐμε-
λετήσασιν εὔκαιρα·
26 Ἐπαραστάθηκαν οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς ϗ οἱ ἄρχοντες
ἐμαζώχθηκαν ὁμπιταυτοῦ ἐναν-
τίον τοῦ Κυρίου ϗ ἐναντίον τοῦ
Χριστοῦ του.
27 Διατὶ ἐπ᾽ ἀληθείας ἐ-
μαζώχθηκαν εἰς τὴν πόλιν
ἐτούτην ἐναντίον τοῦ ἁγίου παι-
δός σου τοῦ Ἰησοῦ (τὸν ὁποῖον ἔχρι-
σες)

σες) καὶ ὁ Ἡρῴδης καὶ ὁ Πόν-
τιος ὁ Πιλάτος, μὲ τὰ ἔθνη,
καὶ μὲ τοὺς λαοὺς τοῦ Ἰσραήλ.
28 Νὰ κάμουσιν ὅσα προ-
ώρισε τὸ χέρι σου καὶ ἡ βουλή
σου νὰ γίνουν.
29 Καὶ τώρα, αὐθέντη, στο-
χάσου εἰς τὴν φοβερισμάτους,
καὶ δῶς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ λα-
λοῦσι τὸν λόγον σου, μὲ κάθε λο-
γῆς παρρησίαν.
30 Ἁπλώνοντας τὸ χέρι σου
εἰς ἰατρείαν, καὶ νὰ γίνονται ση-
μεῖα καὶ τέρατα, διὰ μέσου τοῦ
ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου
τοῦ Ἰησοῦ.
31 Καὶ ὡσὰν ἐπαρακάλε-
σαν, ὁ τόπος ὅλος ἐσαλεύ-
θη ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν μαζωμέ-
νοι· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ
Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἐλάλουν τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ μὲ παρρησίαν.
32 Καὶ τὸ πλῆθος ὁποῦ ἐπί-
στευσεν, ἦταν ἡ καρδία τους καὶ
ἡ ψυχή τους μία, καὶ οὐδὲ κανέ-
νας ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του ἔ-
λεγεν νὰ εἶναι τίποτες ἐδικόν
του, ἀλλὰ ὅλα ἦταν εἰς αὐτοὺς
κοινά.
33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ με-
γάλην δύναμιν ἐπαράδιδαν τὸ
μαρτύριον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ χάρις
μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.
34 Διατὶ οὐδὲ κανένας δὲν
ἦτον ἐνδεὴς εἰς αὐτούς· καὶ ὅσοι
ἦταν κτήτορες τόπων, ἢ σπι-
τίων, ἐπουλοῦσαν καὶ ἔφερναν τὲς
τιμαῖς ἐκεινῶν ὁποῦ ἐπουλοῦν-
ταν.
35 Καὶ τὰ ἔριχναν εἰς τὰ
ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ ἐ-
δίδουνταν εἰς καθένα καθὼς τὴν
ἔκαμνε χρεία.
36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς ὁποῦ ἐκα-
λέσθη ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρ-
νάβας, τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύ-
εται υἱὸς παρηγορίας, ὄντας
Λευίτης, τὸ γένος του Κύπριος.
37 Εἶχεν ἕνα χωράφι, καὶ
τὸ ἐπούλησε, καὶ ἔφερε τὰ ἄσπρα
καὶ τὰ ἔβαλεν σιμὰ εἰς τὰ πο-
δάρια τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε΄.

ΚΑῚ κάποιος ἄνθρωπος τὸ
ὄνομά του Ἀνανίας, μαζὶ
μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Σαπ-
φείρα ἐπούλησε χωράφι.
2 Καὶ ἐχώρισε διὰ λόγου
του μερικὰ ἄσπρα ἀπὸ τὴν τι-
μήν του, καὶ τὸ ἤξευρεν καὶ ἡ γυ-
ναῖκά του, καὶ ἔφερεν ἕνα μέρος
καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὰ ποδάρια
τῶν ἀποστόλων.
3 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν,
Ἀνανία, διατὶ ἐγέμισεν ὁ Σα-
τανᾶς τὴν καρδίαν σου, νὰ εἰ-
πῇς ψέματα εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, καὶ νὰ ξεχωρίσῃς διὰ
λόγου σου ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ
χωραφίου;
4 Ἂν τὸ ἐκράτεις δὲν ἦτον
εἰς ἐσένα; καὶ ὡσὰν ἐπουλήθη δὲν
ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου; διὰ
τί ἔβαλες τοῦτο τὸ πρᾶγμα
μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου; δὲν
ἐγέλασες ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸν
Θεόν.
5 Καὶ ὁ Ἀνανίας ὡσὰν ἄ-
κουσεν ἐτοῦτα τὰ λόγια, ἔπεσε
καὶ ἐξεψύχησε· καὶ ἔγινε μεγά-
λος φόβος εἰς ὅλους ἐκείνους
ὁποῦ τὰ ἄκουσαν.
6 Καὶ ἐσηκώθηκαν οἱ νέοι,
καὶ τὸν ἐσυμμάζωξαν, καὶ τὸν ἔβγαλαν
καὶ ἐπῆγαν καὶ ἔθαψάν τον.
7 Καὶ ἐπέρασαν ἕως τρεῖς
ὥραις καὶ ἡ γυναῖκά του, μὴ ἠξεύ-
ροντας ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινεν ἐμ-
πῆκε μέσα.
8 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπεν,
εἰπέ μου ἂν ἐπουλήσετε τὸ χω-
ράφι

ῥάφι τόσα ἄσπρα; καὶ ἐκεί-
νη εἶπε, ναὶ, τόσα.
9 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπε, δι-
ατὶ ἐσυμφωνήσετε ἐσεῖς νὰ πει-
ράξετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου;
νὰ τὰ ποδάρια ἐκεινῶν ὁποῦ
ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σου εἰς τὴν
πόρταν, καὶ θέλουσιν βγάλει καὶ
ἐσένα.
10 Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν εἰς
τὰ ποδάριά του καὶ ἐξεψύχησε.
καὶ ὡσὰν ἐμπῆκαν μέσα οἱ νέ-
οι, τὴν ηὕρηκαν ἀπεθαμμένην,
καὶ ἐβγάλαν καὶ ἐκείνην καὶ τὴν
ἔθαψαν κοντὰ εἰς τὸν ἄνδρα-
της.
11 Καὶ ἔγινε φόβος μεγά-
λος εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν
καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἄκου-
σαν ἐτοῦτα.
12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέ-
ρατα ἐγίνουνταν εἰς τὸν λαὸν δι-
αμέσου τῶν χειρῶν τῶν ἀποστό-
λων· καὶ μὲ μίαν ψυχὴν ὅλοι
ηὑρίσκουνταν εἰς τὴν καμάραν
τοῦ Σολομῶντος.
13 Καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπίλοιπους,
κανένας δὲν ἀποκόταν νὰ πάγῃ
νὰ σταθῇ κοντά τους· ἀμὴ ὁ λα-
ὸς τοὺς ἐτίμα μεγάλως.
14 Καὶ περισσότερον αὔξα-
νασιν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν
καὶ τῶν γυναικῶν, ὁποῦ ἐπίστευ-
αν εἰς τὸν Κύριον.
15 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐβγάνα-
σιν ἔξω τοὺς ἀσθενεῖς εἰς ταῖς
πλατείαις στράταις καὶ τοὺς ἔ-
βαζαν εἰς μικραῖς κλίναις καὶ
κρεβάτια, διὰ νὰ ἐπισκιάσῃ
κἂν εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς ὁ ἴ-
σκιος τοῦ Πέτρου ὅταν περνᾷ.
16 Καὶ τὸ πλῆθος τῶν πό-
λεων ὁποῦ ἦταν τριγύρου ἐμα-
ζώνουνταν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἔφερνασι τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἐ-
κείνους ὁποῦ ἐπειράζουνταν ἀπὸ
πνεύματα ἀκάθαρτα· οἱ ὁποῖ-
οι ὅλοι ἰατρεύουνταν.
17 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς
καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μα-
ζί του, ὁποῦ ἦτον ἡ αἵρεσις τῶν
σαδδουκαίων, καὶ ἐγέμισαν φθό-
νον καὶ ἅπλωσαν τὰ χέριά τους
εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ ἐβάλαντές τους
εἰς φυλάξιν κοινήν.
19 Ἀμὴ ἄγγελος Κυρίου
τὴν νύκτα ἄνοιξε ταῖς πόρταις
τῆς φυλακῆς, καὶ βγαλέντες ἔξω
καὶ εἶπε,
20 Πηγαίνετε καὶ σταθέντες
λαλήσετε εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὸν λαὸν,
ὅλα τὰ λόγια ἐτούτης τῆς ζω-
ῆς.
21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν ἀ-
πὸ τὴν αὐγὴν ἐμπῆκαν εἰς
τὸ ἱερὸν καὶ ἐδιδάσκαν. καὶ ὡσὰν
ἐπῆγεν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἐκεῖνοι ὁ-
ποῦ ἦταν μαζὶ μετ' αὐτὸν ἐ-
κάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλην
τὴν σύναξιν τῶν γερόντων τῶν
υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔστειλαν
ἀνθρώπους εἰς τὴν φυλακὴν
νὰ τοὺς φέρουν.
22 Καὶ οἱ ὑπηρέται ὡσὰν
ἐπῆγαν, δὲν τοὺς ηὗρηκαν εἰς τὴν
φυλακήν· ἀμὴ γυρίζοντες ἀ-
νέφεραν λέγοντες,
23 Ὅτι τὴν φυλακὴν τὴν
ηὑρήκαμεν σφαλισμένην πολ-
λὰ σίγουρα, καὶ τοὺς φύλακας
ἔξω ὁποῦ ἐστέκουνταν ὀμπροστὰ
εἰς ταῖς πόρταις· ἀμὴ ὡσὰν ἀ-
νοίξαμεν, δὲν ηὕραμεν μέσα
κανένα.
24 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν τὰ
λόγια ἐτοῦτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρα-
τηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
ἀποροῦσαν διὰ αὐτοὺς, πῶς θέ-
λει καταντήσει ἐτοῦτο (τὸ πρᾶ-
γμα.)
25 Καὶ κάποιος ἐπῆγε καὶ
τοὺς εἶπε, ὅτι τοὺς ἀνθρώπους
ὁποῦ

ὁποῦ ἐβάλλετε εἰς τὴν φυλα-
κὴν, νὰ τοὺς ὁποῦ εἶναι μέσα
εἰς τὸ ἱερὸν καὶ στέκουνται καὶ δι-
δάσκουν τὸν λαόν.
26 Τότε ἐπῆγεν ὁ στρατη-
γὸς μαζὶ μὲ τοὺς ὑπηρέτας,
καὶ τοὺς ἔφερεν ὄχι στανικῶς. δι-
ατὶ ἐφοβοῦνταν τὸν λαὸν νὰ μὴν
τοὺς λιθάσουν.
27 Καὶ ὡσὰν τοὺς ἔφεραν,
τοὺς ἔστησαν εἰς τὸ συνέδριον,
καὶ τοὺς ἐρώτησεν ὁ ἀρχιερεύς.
28 Καὶ εἶπε· δὲν σᾶς ἐπα-
ραγγείλαμεν ἡμεῖς παντελῶς
νὰ μὴν διδάσκετε εἰς τὸ ὄνομα
τοῦτο; καὶ νὰ ἐσεῖς ὡραμαγὶ ἐ-
γεμίσετε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ
τὴν διδαχήν σας, καὶ βούλεσθε
νὰ ῥίξετε ἀπάνωμας τὸ αἷμα
τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου.
29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος
καὶ οἱ ἀπόστολοι, καὶ εἶπαν· κά-
μνει χρεία περισσότερον νὰ ὑ-
πακούῃ τινὰς τοῦ Θεοῦ παρὰ τῶν
ἀνθρώπων.
30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων-
μας ἀνάστησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁ-
ποῖον ἐσεῖς τὸν ἐσκοτώσετε, μὲ
τὶ νὰ τὸν κρεμάσετε εἰς τὸ ξύ-
λον.
31 Ὁ Θεὸς ἐτοῦτον τὸν ὕψω-
σε μὲ τὴν δεξιάν του (καὶ τὸν ἔ-
καμεν) ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα, νὰ
δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.
3 Καὶ ἡμεῖς εἴμεστεν μάρ-
τυρες αὐτουνοῦ ἐτούτων τῶν λό-
γων, καὶ ἀκόμη τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ὁποῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς, εἰς
ἐκείνους ὁποῦ τὸν ὑπακούουσιν.
33 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὰ ἄ-
κουσαν, ἔτριζαν τὰ δόντιά τους,
καὶ ἐσυμβουλεύουνταν νὰ τοὺς φο-
νεύσουν.
34 Ἀλλὰ ἐσηκώθη μέσα εἰς
τὴν συνάξιν ἕνας φαρισαῖος,
τὸ ὄνομά του Γαμαλιὴλ, νομο-
διδάσκαλος, τιμημένος εἰς
ὅλον τὸν λαόν· καὶ ἐπρόσταξε νὰ
βγάλουν ἔξω κάμποσον τοὺς ἀ-
ποστόλους.
35 Καὶ εἶπεν τους, ἄνδρες
Ἰσραηλῖται, ἔχετε τὸν νοῦν σας,
τί μέλλετε νὰ κάμετε εἰς τοὺς
ἀνθρώπους ἐτούτους.
36 Διατὶ προτήτερα ἀπὸ
ταύταις ταῖς ἡμέραις, ἐσηκώθη ὁ
Θευδᾶς λέγοντας τοῦ λόγου του,
πῶς νὰ εἶναι κάποιος μέγας, εἰς
τὸν ὁποῖον ἐκολλήθηκαν ἄνδρες
ἕως τετρακόσιοι τὸν ἀριθμὸν, ὁ
ὁποῖος ἐσκοτώθη, καὶ ὅλοι ὅ-
σοι τὸν ἐπίστευαν ἐσκορπίσθηκαν,
καὶ ἐγίνηκαν οὐδὲ τίποτες.
37 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτον,
ἐσηκώθη ὁ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος
εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς,
καὶ ἔσυρε λαὸν ἀρκετὸν ὀπίσω-
του· καὶ ἐχαλάσθη καὶ ἐκεῖνος,
καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευαν ἐσκορ-
πίσθηκαν.
38 Καὶ τώρα σᾶς λέγω,
λείπετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους
τούτους, καὶ ἀφήσετέ τους· καὶ ἂν εἶναι
ἡ βουλὴ ἐτούτη, ἢ τὸ ἔργον ἐτοῦ-
το ἀπὸ ἀνθρώπους, θέλει χα-
λασθῆ.
39 Ἀμὴ ἂν εἶναι ἀπὸ τὸν Θε-
ὸν, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὸ χα-
λάσετε, μήπως καὶ εὑρεθῆτε καὶ
θεομάχοι.
40 Καὶ ἐκαταπείσθηκαν εἰς
αὐτὸν, καὶ ἐκράλεσαν τοὺς ἀπο-
στόλους καὶ τοὺς ἔδειραν καὶ τοὺς
ἐπαράγγειλαν νὰ μὴν λαλοῦν
πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ,
καὶ τοὺς ἀπόλυσαν.
41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν
ἐπάγαιναν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ
συνεδρίου μὲ χαράν· ὅτι ἐκα-
ταξιώθηκαν νὰ ἀτιμασθοῦσι
διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

42 Καὶ ὅλαις ταῖς ἡμέραις
δὲν ἔπαυαν νὰ διδάσκουν, καὶ
νὰ εὐαγγελίζουσι τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἰς τὰ
σπίτια.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑΙ' ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὠ-
σὰν ἐπλήθυναν οἱ μαθη-
τάδες, ἐγόγγιζαν οἱ Ἑλληνι-
σταὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι αἱ
χῆραίς τους ἐπαραβλέπουνταν εἰς
τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν.
2 Καὶ οἱ δώδεκα ἐπροσ-
κάλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μα-
θητῶν, καὶ εἶπαν· δὲν μᾶς πρέ-
πει νὰ ὑπηρετοῦμεν τραπέ-
ζαις.
3 Προμηθεύσετε λοιπὸν ἀ-
πὸ λόγου σας ἑπτὰ ἄνδρας, ἀ-
δελφοὶ, ὁποῦ νὰ εἶναι μαρτυρη-
μένοι, γεμάτοι ἀπὸ Πνεῦμα
ἅγιον, καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους
θέλομεν καταστήσει εἰς τὴν χρεί-
αν ἐτούτην.
4 Καὶ ἐμεῖς θέλομεν εὑρί-
σκεσθε εἰς τὴν προσευχὴν καὶ
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.
5 Καὶ ἄρεσεν ὁ λόγος ὀμ-
προστὰ εἰς ὅλον τὸ πλῆθος·
καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον ἄν-
θρωπον γεμάτον ἀπὸ πίστιν καὶ
Πνεῦμα ἅγιον· καὶ τὸν Φίλιπ-
πον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νι-
κάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν
Μπαρμενᾶν, καὶ τὸν Νικόλαον
τὸν Ἀντιοχέα τὸν προσήλυτον.
6 Τοὺς ὁποίους ἔστησαν ὀμ-
προστὰ εἰς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ
ὠσὰν ἐπροσευχήθηκαν, ἔβαλ-
λαν ἀπάνω τους τὰ χέριά τους.
7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔ-
ξανετον, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μα-
θητῶν ἐπλήθυνεν κατὰ πολλὰ
μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ
πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς
ἐπακούασιν εἰς τὴν πίστιν.
8 Καὶ ὁ Στέφανος μὲ τὸ
νὰ εἶναι γεμάτος πίστιν καὶ δυνά-
μιν ἔκαμε μεγάλα σημεῖα καὶ
τέρατα εἰς τὸν λαόν.
9 Καὶ ἐσηκώθηκαν κάποιοι
ἀπὸ τὴν συναγωγὴν ὁποῦ λέ-
γεται τῶν Λιβερτίνων, καὶ ἀπὸ
τὴν συναγωγὴν τῶν Κυρηναί-
ων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ ἀπὸ
ἐκείνους ὁποῦ ἦταν ἀπὸ τὴν
Κιλικίαν καὶ Ἀσίαν, καὶ ἐφιλο-
νικοῦσαν μὲ τὸν Στέφανον.
10 Καὶ δὲν ἐδυνόρουνταν νὰ
ἀντισταθοῦσι τὴν σοφίαν, καὶ τὸ
Πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐλάλει.
11 Τότε ἔβαλαν κρυφὰ ἄν-
δρας ὁποῦ ἔλεγαν, ὅτι ἀκού-
σαμεν ἀπ' αὐτὸν ὁποῦ ἐλάλει
λόγια βλάσφημα εἰς τὸν Μωϋ-
σῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.
12 Καὶ ἐπαρακίνησαν τὸν λα-
όν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
γραμματεῖς, καὶ ἦλθαν καὶ τὸν
ἅρπαξαν, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν
σύναξιν.
13 Καὶ ἔβαλαν μάρτυρες
ψεύτικους ὁποῦ ἔλεγαν, ἐτοῦτος
ὁ ἄνθρωπος δὲν παύει νὰ
λαλῇ λόγια βλάσφημα ἐναν-
τίον τοῦ ἁγίου τόπου ἐτούτου, καὶ
τοῦ νόμου.
14 Διατὶ ἀκούσαμεν αὐτὸν
ὁποῦ ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐτοῦ-
τος ὁ Ναζωραῖος θέλει χα-
λάσει ἐτοῦτον τὸν τόπον, καὶ θέλει
ἀλλάξει ταῖς τάξαις ὁποῦ μᾶς ἐ-
παράδωκεν ὁ Μωϋσῆς.
15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθουν-
ταν εἰς τὴν σύναξιν, ἀγνα-
τενίσαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδαν
τὸ πρόσωπόν του ὠσὰν πρόσω-
πον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ' ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν
Στέφανον, ἀλήθως καὶ τάχα
εἶναι τέτοιας λογῆς ἐτοῦτα;

2 Κα

2 Καὶ ὁ Στέφανος εἶπεν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέραμας, τὸν Ἀβραὰμ (ἀκόμι) ὅταν ἦτον εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, πρὶν παρὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Χαρράν.

3 Καὶ εἶπέντου, εὔγα ἀπὸ τὴν γῆν σου, καὶ ἀπὸ τὴν συγγένειάν σου, καὶ ἔλα εἰς τὴν γῆν ὁποῦ θέλω σοῦ δείξει.

4 Τότε ἐβγῶντας ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Χαρράν· καὶ ἀπεκεῖ ὕστερα ἀφόντις ἀπέθανεν ὁ πατέρας του, τὸν ἐμετακατοίκησεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν ἐτούτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσεῖς κατοικεῖτε τώρα.

5 Καὶ δὲν τοῦ ἔδωκαν εἰς αὐτὴν κληρονομίαν, οὐδὲ ἕνα πάτημα ποδαριοῦ, καὶ τοῦ ἔταξε νὰ τοῦ τὴν δώσῃ διὰ κληρονομίαν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του ὕστερα ἀπ᾽ αὐτόν, μὴ ἔχοντας αὐτὸς παιδί.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπεν ἔτζι, ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει εἶσται πάροικον εἰς ξένην γῆν· καὶ θέλουν τὸ σκλαβώσει, καὶ νὰ τὸ ταλαιπωρήσουν τετρακόσιους χρόνους.

7 Καὶ τὸ ἔθνος ὁποῦ θέλουν δουλεύσει, ἐγὼ θέλω τὸ κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ ὕστερα θέλουσιν εὔγει, καὶ θέλουν μὲ λατρεύσει εἰς τὸν τόπον ἐτοῦτον.

8 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωκεν διαθήκην περιτομῆς· καὶ ἔτζι ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὴν ὀκτὼ τὸν περιέτεμε· καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐζήλεψαν τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸν ἐπούλησαν (νὰ φερθῇ) εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἀμὴ ὁ Θεὸς ἦτον μετ᾽ αὐτόν.

10 Καὶ ἠλευθέρωσέντον ἀπὸ ὅλαις ταῖς πίκραις του, καὶ ἔδωκέντου χάριν καὶ σοφίαν, ὀμπροστὰ εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἐκατάστησεν ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰς ὅλοντου τὸ σπίτι.

11 Καὶ ἦλθε πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ μεγάλη στενοχωρία· καὶ οἱ πατέρεςμας δὲν εὕρισκαν φαγητά.

12 Καὶ ὁ Ἰακὼβ ὡσὰν τὸ ἤκουσε πῶς εἶναι σιτάρι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τοὺς πατέραςμας πρῶτα.

13 Καὶ τὴν δεύτερην φοράν, ἐγνωρίσθη ὁ Ἰωσὴφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του· καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸν Φαραώ.

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν πατέρατου τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλητου τὴν γενεάν· οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἕως ἑβδομήνταπέντε ψυχαῖς.

15 Καὶ ὁ Ἰακὼβ ἐκατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρεςμας.

16 Καὶ τοὺς ἐμετατόπισαν εἰς τὴν Συχέμ· καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὸ μνῆμα ὁποῦ ἀγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ μὲ ἀσήμι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Καὶ καθὼς ἐσίμωνεν ὁ καιρὸς τοῦ ταξίματος τοῦ ὁποίου ὤμωσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ, αὔξησεν ὁ λαός, καὶ ἐπληθύνθη εἰς τὴν Αἴγυπτον.

18 Ἕως ὁποῦ ἐσηκώθη ἄλλος βασιλεὺς εἰς τὴν Αἴγυπτον,

πτον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Ἐτοῦτος ἐκατατρέχευσε τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησε τοὺς πατέρας μας, μὲ τὸ νὰ κάμῃ νὰ ῥίχνουσι τὰ βρέφη τους, νὰ μὴν ζωογονοῦνται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς· καὶ εἶχε θείαν εὐμορφίαν· ὁ ὁποῖος ἀνεθράφη τρεῖς μῆνες εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός του.

21 Καὶ ὡσὰν τὸν ἔρριξαν, τὸν ἐπῆρεν ἡ θυγατέρα τοῦ Φαραώ, καὶ τὸν ἀνέθρεψε διὰ υἱόν της.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη ὁ Μωϋσῆς εἰς κάθε λογῆς σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσε τὸν τεσσαρακοστὸν χρόνον, ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν του, νὰ πάγῃ νὰ ἰδῇ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἔστοντας νὰ ἰδῇ κάποιον ἀπὸ τὸ γένος του ὁποῦ ἀδικεῖτον, τοῦ ἐβοήθησε, καὶ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καταπονεμένον, φονεύοντας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Καὶ ἐλογίαζε πῶς νὰ γροικοῦν οἱ ἀδελφοί του, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς χειρὸς αὐτουνοῦ θέλει νὰ τοὺς δώσῃ σωτηρίαν, ἀμὴ ἐκεῖνοι δὲν τὸ ἐγροίκησαν.

26 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁποῦ ἐμάχουνταν· καὶ τοὺς ἀνάγκασε διὰ νὰ κάμουν εἰρήνην, λέγοντάς τους· ὦ ἄνδρες, ἐσεῖς εἶστε ἀδελφοί, διατί ἀδικεῖτε ἕνας τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδικοῦσε τὸν γείτονά του, τὸν ἐκύντισε καὶ εἶπε· ποῖος σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἀπάνω εἰς ἐμᾶς;

28 Μήγαρ θέλεις νὰ μὲ σκοτώσῃς καὶ ἐμένα, καθὼς ἐσκότωσες ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἄκουσε τὸν λόγον ἐτοῦτον ἔφυγε· καὶ ἔγινε πάροικος εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ, ἐκεῖ ὁποῦ ἐγέννησε δύο υἱούς.

30 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσαν οἱ σαράντα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἔρημον τοῦ ὄρους τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν φλόγα τῆς φωτιᾶς τοῦ βάτου.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἴδεν τὸ ὅραμα ἐθαύμαζε· καὶ πηγαίνοντας κοντά, νὰ καταλάβῃ ἐτοῦτο, τοῦ ἦλθε φωνὴ Κυρίου ὁποῦ τοῦ ἔλεγεν·

32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε, καὶ δὲν ἀποκότισε νὰ ἀναντρανίσῃ νὰ ἰδῇ.

33 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· λύσε τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάριά σου· διατὶ ὁ τόπος ὁποῦ στέκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Ἰδὲ ἴδα τὴν κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἄκουσα τοὺς στεναγμούς των, καὶ ἐκατέβηκα νὰ τοὺς ἐλευθερώσω· καὶ τώρα, ἔλα νὰ σὲ στείλω εἰς τὴν Αἴγυπτον.

35 Ἐτοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον ἀρνήστηκαν λέγοντες, τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν, ἐτοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν μὲ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὁποῦ τοῦ ἐφάνη εἰς τὴν βάτον.

36 Ἐτοῦτος τοὺς ἔβγαλεν, μὲ τὸ νὰ κάμῃ τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς

τὴν

τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ
εἰς τὴν ἔρημον σαράντα χρό-
νους.
37 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ Μωϋσῆς
ὁποῦ εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσ-
ραήλ· ὅτι αὐθέντης ὁ Θεός-
σας θέλει σᾶς ἀναστήσει προ-
φήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας ὡ-
σὰν ἐμένα, αὐτεινοῦ νὰ ἀκούσετε.
38 Ἐτοῦτος εἶναι ὁποῦ ἦτον
εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἔ-
ρημον μαζὶ μὲ τὸν ἄγγελον ὁ-
ποῦ τοῦ ἐσυντύχενεν εἰς τὸ ὄρος
τὸ Σινᾶ· καὶ μαζὶ μὲ τοὺς πα-
τέρεςμας· ὁ ὁποῖος ἐδέχθη-
κε λόγια ζωντανὰ νὰ μᾶς τὰ
δώσῃ.
39 Τοῦ ὁποίου δὲν ἠθέλησαν
οἱ πατέρεςμας νὰ τοῦ ὑπακούσουν,
ἀλλὰ τὸν ἀπεδίωξαν, καὶ ἐγύρι-
σαν μὲ τὴν καρδίαντους εἰς τὴν
Αἴγυπτον.
40 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἀαρὼν,
κάμεμας θεοὺς, ὁποῦ νὰ πη-
γαίνουν ὀμπροστάμας· διατὶ
ὁ Μωϋσῆς ἐτοῦτος ὁποῦ μᾶς
ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν
ἠξεύρομεν τί ἔγινεν εἰς αὐτόν.
4 Καὶ ἔκαμαν δαμάλι εἰς
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐθυσί-
ασαν εἰς τὸ εἴδωλον· καὶ εὐφραί-
νουνταν εἰς τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶντους.
42 Καὶ ὁ Θεὸς ἐγύρισε τὸ
πρόσωπόντου ἀπ' αὐτοὺς, καὶ τοὺς
ἐπαράδωκε νὰ λατρεύουσι τὴν
στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς εἶναι
γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν
προφητῶν· ὦ σπίτι τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, μήπως μοῦ ἐφέρετε σφα-
κτὰ καὶ θυσίαις σαράντα χρό-
νους μέσα εἰς τὴν ἔρημον;
43 Ἀλλὰ ἐπήρατε τὴν
σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄ-
στρον τοῦ θεοῦσας Ρεμφὰν, τοὺς
τύπους τοὺς ὁποίους ἐκάματε νὰ
τοὺς προσκυνᾶτε· καὶ θέλω σᾶς
μετακατοικήσει παρὰ πέρα ἀ-
πὸ τὴν Βαβυλῶνα.
44 Ἡ τέντα τοῦ μαρτυρίου
ἦτον μὲ τοὺς πατέρεςμας εἰς τὴν
ἔρημον, καθὼς ἐκεῖνος ὁποῦ
ἤλαλει μὲ τὸν Μωϋσῆν ἐδιάτα-
ξε νὰ τὴν κάμῃ κατὰ τὸν τύπον
ὁποῦ ἔβλεπε.
45 Τὴν ὁποίαν τέντα ἔ-
σοντας νὰ τὴν διαδεχθοῦσιν οἱ
πατέρεςμας μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν
τὸν ναυῆ τὴν ἔμπασαν μέσα εἰς
τὸν τόπον ὁποῦ ἐκυρίευσαν καὶ
εἶχαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα τὰ ἐ-
ξώρισεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ πρό-
σωπον τῶν πατέρωνμας, ἕως
ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβίδ.
46 Ὁ ὁποῖος ηὗρε χάριν
ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐζή-
τησε νὰ εὕρῃ κατοικίαν διὰ τὸν
Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
47 Καὶ ὁ Σολομῶν τοῦ ἔκα-
μεν ἕνα σπίτι.
48 Ἀλλὰ ὁ ὕψιστος δὲν
κατοικεῖ εἰς ναοὺς ὁποῦ γίνονται
μὲ χέρια· καθὼς λέγει ὁ προ-
φήτης.
49 Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνοςμου,
καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶνμου· ποῖον σπίτι θέλετε
μοῦ κάμει; λέγει Κύριος· ἢ
ποῖος τόπος εἶναι τῆς ἀναπαύ-
σεώςμου;
50 Ἐτοῦτα ὅλα δὲν τὰ ἔκα-
με τὸ χέριμου;
51 Ὦ σκληροτράχηλοι, καὶ
ὁποῦ δὲν ἔχετε περιτομὴν τῆς
καρδίας, καὶ τῶν αὐτίων, ἐσεῖς
πάντοτε ἐναντιεῖσθε τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, καθὼς οἱ πατέρεςσας
ἔτζι καὶ ἐσεῖς.
52 Ποῖον ἀπὸ τοὺς προφήτας
δὲν ἐδίωξαν οἱ πατέρεςσας; καὶ
ἐσκότωσαν ἐκείνους ὁποῦ ἐπρο-
εἶπαν διὰ τὸν ἐρχομὸν ἐτούτου

τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου τώρα ἐσεῖς ἐγινήκετε προδόται καὶ φονιάδες.

53 Οἱ ὁποῖοι (ἐσεῖς) ἐπήρετε τὸν νόμον, διὰ μέσου τῆς ταχτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν τὸν ἐφυλάξετε.

54 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα, ἐκόπτουνταν οἱ καρδίαις τους, καὶ ἔτριζαν εἰς ἐκεῖνον τὰ δόντιά τους.

55 Καὶ ἐκεῖνος μὲ τὸ νὰ εἶναι γεμάτος ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον ἀναντράνισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶδε καὶ τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἐστέκετον ἀπὸ τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

56 Καὶ εἶπε· νὰ, ὁποῦ βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνοικτούς, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὁποῦ στέκεται ἀπὸ τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

57 Καὶ κράζοντες μεγάλην φωνήν, ἔφραξαν τὰ αὐτιά τους, καὶ ὥρμησαν ὅλοι μὲ ἕνα θυμὸν ἀπάνω του.

58 Καὶ τὸν ἔβγαλαν ὄξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὸν ἐλιθοβολοῦσαν· καὶ οἱ μάρτυρες ἔβγαλαν καὶ ἔθεσαν τὰ ῥοῦχά τους εἰς τὰ ποδάρια κάποιου νέου, ὁποῦ ἐκράζετον Σαῦλος.

59 Καὶ ἐλιθοβολοῦσαν τὸν Στέφανον, ὁ ὁποῖος ἐπροσεύχετον καὶ ἔλεγε· ὦ αὐθέντη Ἰησοῦ, δέξου τὴν ψυχήν μου.

60 Καὶ γονατίζοντας ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπεν, Κύριε, μὴν τοὺς λογαριάσῃς τὴν ἁμαρτίαν ἐτούτην· καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτον τὸν λόγον ἐκοιμήθη.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἦτον συμφωνημένος εἰς τὸν φόνον τοῦ Στεφάνου· καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔγινε μεγάλος διωγμὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ ὅλοι ἐσκορπίσθησαν εἰς τὰς χώραις τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ὄξω ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους.

2 Καὶ ἄνδρες εὐλαβεῖς ἐφέραν εἰς τὸ μνῆμα τὸν Στέφανον, καὶ ἔκαμαν μεγάλον θρῆνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐκαταφήμαζεν τὴν ἐκκλησίαν, ἐμπαίνοντας μέσα εἰς τὰ σπίτια, καὶ σύρνοντας ἄνδρες καὶ γυναῖκες τοὺς ἐπαράδιδεν εἰς τὴν φυλακήν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁποῦ ἐδιασκορπίσθησαν (ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλὴμ) ἐτριγύριζαν εὐαγγελίζοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος ἐκατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας· καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος ἐσυχάζουνταν ὅλοι ὁμοψύχως εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, μὲ τὸ νὰ ἀκούουσιν αὐτοὶ καὶ νὰ βλέπουσι τὰ σημεῖα ὁποῦ ἔκαμνε.

7 Διατὶ πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐβγαίνασιν ἀπ' αὐτούς, ὁποῦ τὰ εἴχασιν, μὲ μεγάλην φωνὴν φωνάζοντας· καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ κουτζοὶ ἰατρεύθηκαν..

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἔγινεν εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

9 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά του Σίμων, ἦτον ἀπὸ πρωτύτερα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐμάγευε καὶ ἔβγαζε τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας ἀπὸ τὸν νοῦν τους, λέγοντας τοῦ λόγου του νὰ εἶναι κανένας μεγάλος.

10 Εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου εἶχαν τὸν νοῦν τους, καὶ ἔλεγαν, ἐτοῦτος εἶ-

εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ
Θεοῦ.
11 Καὶ ἀπέβλεπαν εἰς αὐ-
τὸν, διατὶ τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ
τὸν νοῦν τους, ἀρκετὸν καιρὸν μὲ
τὲς μαγείαις του.
12 Ἀμὴ ὅταν ἐπίστευσαν εἰς
τὸν Φίλιππον, ὁποῦ εὐαγγέλιζε
τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἐβαπτίζουνταν ἄνδρες
καὶ γυναῖκαις.
13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπί-
στευσε· καὶ ὡσὰν ἐβαπτίσθη, ἐ-
στέκετον μαζὶ μὲ τὸν Φίλιππον·
καὶ βλέποντας τὰ σημεῖα καὶ τὲς
μεγάλαις δυνάμαις, ὁποῦ ἐγί-
νονταν ἀπ' αὐτὸν ἐθαύμαζε κατὰ
πολλά.
14 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν οἱ ἀ-
πόστολοι ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέ-
χθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν
εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάν-
νην.
15 Οἱ ὁποῖοι ὅταν ἐκατέ-
βηκαν ἐπροσευχήθηκαν διὰ τοὺς
αὐτοὺς, διὰ νὰ λάβουν Πνεῦ-
μα ἅγιον.
16 Διατὶ ἀκόμι δὲν εἶχεν πέ-
σει εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς, ἀμὴ
μοναχὰ ἦταν βαπτισμένοι εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
17 Καὶ τότε ἔβαναν τὰ χέ-
ριά τους ἀπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ
ἔπερναν Πνεῦμα ἅγιον.
18 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Σίμων
ὅτι μὲ τὸ νὰ βάνουν οἱ ἀπό-
στολοι τὰ χέριά τους ἀπάνω, δί-
δεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοὺς
ἔφερεν ἄσπρα, λέγοντας·
19 Δότε μου καὶ ἐμένα τὴν ἐ-
ξουσίαν αὐτὴν, εἰς ὅποιον βάλ-
λω τὰ χέριά μου ἀπάνω του, νὰ
πέρνῃ Πνεῦμα ἅγιον.
20 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπε·
τὰ ἄσπρα σου ἄς εἶναι μαζὶ μετ'
ἐσένα εἰς ἀπώλειαν, διατὶ
ἐλόγιασες ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ
νὰ ἀποκτᾶται μὲ ἄσπρα.
21 Δὲν ἔχεις ἐσὺ μερτικὸν
οὐδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶ-
γμα τοῦτο, διατὶ ἡ καρδιά σου
δὲν εἶναι ἴσια ὀμπρὸς εἰς τὸν
Θεόν.
22 Μετανόησε λοιπὸν ἀπὸ
ταύτην τὴν κακίαν σου, καὶ πα-
ρακάλεσε τὸν Θεὸν ἂν τύχῃ νὰ
σοῦ συγχωρηθῇ ὁ λογισμὸς τῆς
καρδίας σου.
23 Διατὶ βλέπω πῶς εἶσαι
εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς τὸν
δεσμὸν τῆς ἀδικίας.
24 Ἀποκρίθη ὁ Σίμων καὶ
εἶπε· παρακαλέσετε ἐσεῖς τὸν
Κύριον διὰ λόγου μου, διὰ νὰ
μὴν ἔλθῃ τίποτες κακὸν εἰς
ἐμένα ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ εἴπετε.
25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἀφόντις
ἐμαρτύρησαν, καὶ ἐλάλησαν τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς πολλαῖς
χώραις τῶν Σαμαρειτῶν ἐκή-
ρυξαν τὸ εὐαγγέλιον.
26 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐ-
λάλησεν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἶ-
πε· σήκω καὶ πάγαινε εἰς τὸ μέ-
ρος τῆς μεσημβρίας, εἰς τὴν
στράταν ὁποῦ κατεβαίνει ἀπὸ
τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Γάζαν·
καὶ αὐτὴ εἶναι ἔρημος.
27 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε·
καὶ νὰ ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν
Αἰθιοπίαν εὐνοῦχος, δυνάστης
τῆς Κανδάκης τῆς βασίλισσας τῶν
Αἰθιόπων, ὁ ὁποῖος ἦτον πρω-
τος εἰς ὅλον τὸν πλοῦτον αὐτῆς
τῆς βασίλισσας, καὶ ἦλθεν νὰ
προσκυνήσῃ εἰς τὴν Ἱερουσα-
λήμ.
28 Καὶ γυρίζοντας ἐκάθον-
τον ἀπάνω εἰς τὸ ἀμαξόν-
του·

του· καὶ ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπε εἰς τὸν Φίλιππον· σύρε κοντὰ καὶ κόλλησε εἰς τὸ ἁμάξι τοῦτο.

30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε καὶ τὸν ἤκουσεν ὁποῦ ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν καὶ εἶπεν· τάχα γνωρίζεις αὐτὰ ὁποῦ διαβάζεις;

31 Καὶ ὁ εὐνοῦχος εἶπε· πῶς ἤθελα ἠμπορέσει, ἐὰν δὲν μοῦ δείξει κανεὶς τὴν στράταν; καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Φίλιππον νὰ ἀνέβη νὰ καθίση μετ' αὐτόν.

32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς ὁποῦ ἐδιάβαζεν ἦτον ἐτοῦτο, ὡσὰν πρόβατον ἐφέρθη εἰς τὴν σφαγήν· καὶ ὡσὰν κριάρι ὁμπροστὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ κουρεύει εἶναι ἄφωνον, τέτοιας λογῆς δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του·

33 Εἰς τὴν ταπείνωσίν του ἐσηκώθη ἡ κρίσις του· ἀμὴ τὴν γενεάν του τίς ἠμπορεῖ νὰ τὴν διηγηθῆ; διὰ τοῦτο σηκώνεται ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ζωή του.

34 Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀποκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· παρακαλῶ σε, ὁ προφήτης διὰ ποῖον τὸ λέγει ἐτοῦτο; διὰ λόγου του ἢ διὰ ἄλλον κανένα;

35 Καὶ ὁ Φίλιππος ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν γραφὴν ἐτούτην τοῦ εὐαγγέλισε τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ καθὼς ἐπορπατοῦσαν εἰς τὴν στράταν, ἐπήγασιν εἰς ἕνα νερό· καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος, νὰ νερό, τί με ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;

37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· ἂν πιστεύης μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν, ἠμπορεῖς· καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίθη καὶ εἶπε· πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, νὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

38 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ σταθῆ τὸ ἁμάξι· καὶ ἐκατέβηκαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερό, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ τὸν ἐβάπτισεν.

39 Καὶ ὅταν εὐγῆκαν ἀπὸ τὸ νερό, Πνεῦμα Κυρίου ἅρπαξε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν τὸν εἶδεν πλέον ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐπάγαινε τὴν στράταν του χαρούμενος.

40 Καὶ ὁ Φίλιππος εὑρέθη εἰς τὴν Ἄζωτον· καὶ περνόντας διὰ μέσου εὐαγγέλιζε τὰς πόλεις ὅλας ἕως νὰ πάγη εἰς τὴν Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἀκόμι πνέοντας φοβερισμοὺς καὶ φόνους ἐναντία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐπῆγεν εἰς τὸν ἀρχιερέα.

2 Καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν ἐπιστολαῖς, εἰς τὰ συναγώγια ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἂν εὕρη ἐκεῖ τινὰς ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν αἵρεσιν αὐτὴν ἄνδρας καὶ γυναῖκαις, νὰ τοὺς φέρη δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ πηγαίνοντας ἐκεῖ ὁποῦ ἐσίμωνεν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐξαίφνης ἔστραψε τριγύρου του ἕνα φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

4 Καὶ πέφτοντας εἰς τὴν γῆν, ἄκουσε φωνὴν ὁποῦ τοῦ ἔλεγε, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώχνεις.

5 Καὶ αὐτὸς εἶπε, ποῖος εἶσαι ἐσύ, αὐθέντη; καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ ἐσὺ κατατρέχεις· κακόν σου εἶναι νὰ κλοτζᾶς εἰς τὰ κεντρόδια.

6 Καὶ ὁ Σαοὺλ τρέμοντας καὶ ἀπορῶντας εἶπεν, αὐθέντη.

τί με ὁρίζεις νὰ κάμω; καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε, σύκω καὶ ἔμπα μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοῦ λαληθῆ, τί κάμνει χρεία νὰ κάμης.

7 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ τὸν ἐσυνόδευαν, ἐστέκουνταν (ἐξεστηκότες καὶ) ἄφωνοι, ἔσοντας νὰ ἀκούωσι τὴν φωνὴν καὶ κανένα νὰ μὴν βλέπουσι.

8 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐσυκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ εἶχε τὰ μάτιά του ἀνοικτὰ, ἀμὴ κανένα ἄνθρωπον δὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ συντρόφοι του βαστῶντές τον ἀπὸ τὸ χέρι τὸν ἔμπασαν μέσα εἰς τὴν Δαμασκόν.

9 Καὶ ἔκαμε τρεῖς ἡμέραις ὁποῦ δὲν ἔβλεπε, καὶ μήτε ἔφαγε μήδὲ ἔπιε.

10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν ἦτον ἕνας μαθητὴς τὸ ὄνομά του Ἀνανίας· καὶ εἶπέ του ὁ Κύριος δι' ὁράματος, ὦ Ἀνανία. καὶ ἐτοῦτος εἶπεν, νά με ἐδῶ, αὐθέντη.

11 Καὶ λέγει του ὁ Κύριος· σύκω καὶ σύρε εἰς τὴν στράταν ὁποῦ κράζεται Ἴσα, καὶ ζήτησε εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἰούδα, κάποιον τὸ ὄνομά του Σαῦλον (ὁποῦ εἶναι Ταρσεύς,) διατὶ τοῦτην τὴν ὥραν προσεύχεται.

12 Καὶ ὁ Σαῦλος εἶδεν διὰ μέσου ὁράματος ἕνα ἄνθρωπον τὸ ὄνομά του Ἀνανίαν ὁποῦ ἐμπῆκε μέσα καὶ ἔβαλεν ἀπάνω του τὸ χέριά του, διὰ νὰ ξαναβλέψη.

13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη, αὐθέντη, ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς, διὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον· πόσα κακὰ ἔκαμε εἰς τοὺς ἁγίους σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ δέσῃ ὅλους, ὅσους ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου.

15 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε, σύρε, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ἀγγεῖον μου διαλεγμένον, νὰ βαστάξῃ τὸ ὄνομά μου ὀμπροστὰ εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

16 Διατὶ ἐγὼ θέλω τὸν δείξει ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἐπῆγε, καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ σπίτι ἐκεῖνο, καὶ βάζοντας τὰ χέριά του ἀπάνω εἰς αὐτὸν εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ σοῦ ἐφάνη εἰς τὴν στράταν ὁποῦ ἤρχουσουν, μὲ ἔστειλεν διὰ νὰ ξαναβλέψης καὶ νὰ γεμισθῇς Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ παρευθὺς ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τὰ μάτιά του, ὡσὰν λέπια, καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐμεταεῖδε, καὶ ὡσὰν ἐσυκώθη ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ τρώγοντας φαγὶ ἐδυναμώθη τὸ κορμί του καὶ ἔκαμε καμπόσαις ἡμέραις ὁ Σαῦλος ἐκεῖ μὲ τοὺς μαθηταῖς του ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Δαμασκόν.

20 Καὶ παρευθὺς μέσα εἰς τὰ συναγώγια ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἄκουαν ἐθαυμάζοντον καὶ ἔλεγαν, δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁποῦ ἐκέρδαιεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκείνους ὁποῦ ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα ἐτοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθε καὶ ἐδῶ, διὰ νὰ τοὺς πάγῃ δεμένους εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς;

22 Καὶ ὁ Σαῦλος περισσότερον ἐδυναμώνετον καὶ ἐσύγχυζε τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὴν Δαμασκὸν, βεβαιόνοντας ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ Χριστός.

23 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν ἡμέραις πολλαῖς, ἐσυμβουλεύθηκαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσουν.

24 Ἀμὴ ὁ Σαῦλος ἔμαθε τὴν ἐπιβουλήν τους· καὶ ἐπαραφύλαγαν τὰς πόρταις μέρα καὶ νύκτα, διὰ νὰ τὸν σκοτώσουν.

25 Ἀμὴ οἱ μαθητάδες περνοντάς τον τὴν νύκτα τὸν ἔβγαλαν εἰς ἕνα ζεμπίλι, καὶ τὸν ἐκατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχον.

26 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν ὁ Σαῦλος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐδοκίμαζε νὰ κολλίσῃ μὲ τοὺς μαθητάδες· καὶ ὅλοι τὸν ἐφοβοῦνταν. διατὶ δὲν ἐπίστευαν ὅτι εἶναι μαθητής.

27 Ἀμὴ ὁ Βαρνάβας περνοντάς τον, τὸν ἐπῆγεν εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἐδιηγήθη, πῶς εἰς τὴν στράταν εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐσυντύχε μετ' αὐτόν, καὶ πῶς εἰς τὴν Δαμασκὸν ἐπαρρησιάσθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἐσυναναστρέφετο μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

29 Καὶ ἐπαρρησιάζετον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλονείκει μὲ τοὺς Ἑβραίους ὁποῦ Ἑλληνίζουν· καὶ ἐκεῖνοι ἐδοκίμαζουν νὰ τὸν σκοτώσουν.

30 Ἀμὴ οἱ ἀδελφοὶ ὡσὰν τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ὁποῦ ἦταν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶχαν εἰρήνην, καὶ οἰκοδομοῦνταν, καὶ μὲ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ μὲ τὴν παρηγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθυνοῦνταν.

32 Καὶ γυρεύοντας ὁ Πέτρος διὰ μέσου ὅλων, ἐκατέβη καὶ εἰς τοὺς ἁγίους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν.

33 Καὶ ἐκεῖ ηὗρηκεν ἕνα ἄνθρωπον τὸ ὄνομά του Αἰνέαν, ὁποῦ ἐκείτετον ἀπὸ ὀκτὼ χρόνους εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ ἦτον παράλυτος.

34 Καὶ εἶπέ του ὁ Πέτρος, Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σὲ ἰατρεύει· σήκω ἀπάνω καὶ στρῶσαι τὸ κρεβάτι σου. καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη.

35 Καὶ εἶδάν τον ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν τὴν Λύδδαν καὶ τὸν Ἀσσάρωνα, οἱ ὁποῖοι ἐγύρισαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ ὄνομά της Ταβιθά, ἡ ὁποία μεταγλωττιζομένη λέγεται Ζαρκάδι, ἐτούτη ἦτον γεμάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ ἐλεημοσυνάις ὁποῦ ἔκαμνε.

37 Καὶ τὰς ἡμέραις ἐκείναις ἐσυνέβη καὶ ἀσθένησε καὶ ἀπέθανε· καὶ ὡσὰν τὴν ἔλουσαν τὴν ἔβγαλαν εἰς τὸ ἀνώγι.

38 Καὶ μὲ τὸ νὰ εἶναι σιμὰ εἰς τὴν Ἰόππην ἡ Λύδδα, οἱ μαθητάδες ὡσὰν ἄκουσαν, ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι (εἰς τὴν Λύδδα,) ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας εἰς αὐτὸν παρακαλοῦντές τον νὰ μὴν ὀκνήσῃ νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτούς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μαζὶ μετ' αὐτούς, ὁ ὁποῖος ὡσὰν ἦλθε τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸ ἀνώγι, καὶ ἐστάθηκαν τριγύρου του ὅλαις οἱ χήραις, καὶ ἔκλαιαν, καὶ τοῦ ἔδειχναν τὰ πουκάμισα καὶ τὰ ῥοῦχα ὁποῦ ἔκαμνε ὅταν ἦταν μετ' αὐταῖς ἡ Ζαρκάδι.

40 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ γονατίζοντας

τας

τας ἐπροσευχήθη καὶ ἐγύρισεν
εἰς τὸ κορμὶ καὶ εἶπεν· Ταβι-
θᾶ, σύκω ἀπάνω· καὶ ἐκείνη
ἄνοιξε τὰ μάτιά της, καὶ ὥσταν
ἴδε τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε.
41 Καὶ δίδοντάς της τὸ χέ-
ρι του τὴν ἐσύκωσε, καὶ ἐκάλεσε
τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήραις, καὶ τοὺς
τὴν ἐπαράστησε ζωντανήν.
42 Καὶ ἐμαθητεύθη ἐτοῦτο
εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην, καὶ πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.
43 Καὶ αὐτὸς ἀπέμεινεν ἀρ-
κεταῖς ἡμέραις εἰς τὴν Ἰόπ-
πην, σιμὰ εἰς κάποιον Σίμω-
να ταμπάκην.

Κεφ. ι΄. 10.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος ὁ-
ποῦ ἦτον εἰς τὴν Καισάρει-
αν, τὸ ὄνομά του Κορνήλιος ἑ-
κατόνταρχος ἀπὸ τὸ τάγμα
ὁποῦ ἐκράζετον Ἰταλικόν.
2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν
Θεὸν μὲ ὅλον του τὸ σπίτι, κά-
μνοντας ἐλεημοσύναις πολλαῖς
εἰς τὸν λαόν, καὶ παρακαλῶντας
τὸν Θεὸν πάντοτε.
3 Εἶδεν εἰς τὸ ὅραμά του
φανερὰ σιμὰ εἰς τὴν ἐννάτην
ὥραν τῆς ἡμέρας, ἕνα ἄγγελον
τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἦλθεν εἰς αὐτόν,
καὶ τοῦ εἶπεν, ὦ Κορνήλιε.
4 Καὶ ἐτοῦτος ἀναντράνι-
σεν εἰς αὐτὸν καὶ ἐφοβήθη, καὶ
εἶπέν του; τί εἶναι, αὐθέντη; καὶ ὁ
ἄγγελος τοῦ εἶπε, αἱ προσευ-
χαῖς σου καὶ ἐλεημοσύναις σου ἀνέ-
βηκαν εἰς μνημόσυνον ὀμπρο-
στὰ εἰς τὸν Θεόν.
5 Καὶ τώρα πέμψαι εἰς τὴν
Ἰόππην ἄνδρας καὶ προσκάλε-
σε κάποιον Σίμωνα ὁ ὁποῖος
κράζεται Πέτρος,
6 Ἐτοῦτος εὑρίσκεται σι-
μὰ εἰς κάποιον Σίμωνα ταμ-
πάκη, τοῦ ὁποίου τὸ σπίτι εἶναι
εἰς τὸ περιγιάλι, καὶ αὐτὸς θέ-
λει σοῦ εἰπεῖ τί κάμνει χρεία
νὰ κάμῃς.
7 Καὶ ὥσταν ἐδιέβη ὁ ἄγ-
γελος ὁποῦ ἐλάλει εἰς τὸν Κορνή-
λιον, αὐτὸς ἐκάλεσε δύο ἀπὸ
τοὺς δουλευτάδες του, καὶ ἕνα στρα-
τιώτην εὐσεβῆ ἀπὸ ἐκείνους ὁ-
ποῦ ἐστέκονταν πάντα μετ᾽ αὐτόν.
8 Καὶ ἐδιηγήθηκέν τους ὅλα
τὰ πράγματα, καὶ τοὺς ἔστειλεν
εἰς τὴν Ἰόππην.
9 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
περπατῶντας αὐτοί, καὶ σιμώνον-
τας εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέ-
τρος εἰς τὸ δῶμα νὰ προσευχη-
θῇ, κοντὰ εἰς τὴν ἕκτην ὥραν.
10 Καὶ ἔσοντας νὰ πεινά-
σῃ, ἤθελε νὰ γευθῇ. καὶ ὅσον
ὥραν ἑτοίμαζαν οἱ ἄνθρωποι
τοῦ σπιτίου φαγητόν, ἔπεσεν εἰς
αὐτὸν ἔκστασις.
11 Καὶ βλέπει τὸν οὐρανὸν
ἀνοικτόν, καὶ ἕνα ἀγγεῖον ὁποῦ
ἐκατέβαινεν εἰς αὐτόν, ὥσταν
σεντόνι μεγάλον, δεμένον ἀπὸ
τὰς τέσσερες ἄκρες, καὶ κατεβα-
ζόμενον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν·
12 Εἰς τὸ ὁποῖον σεντόνι ἦ-
ταν ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς,
καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ ὅλα τὰ ἑρπε-
τά, καὶ ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
13 Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς αὐ-
τὸν καὶ ἔλεγεν· ὦ Πέτρε, σύκω,
σφάξε καὶ φάγε.
14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν, ὄ-
χι αὐθέντη, διατὶ ποτὲ δὲν ἔ-
φαγα τίποτες συγχισμένον καὶ ἀ-
κάθαρτον.
15 Καὶ πάλιν δεύτερον τοῦ
ἦλθε φωνὴ καὶ ἔλεγεν, ἐκεῖνα
ὁποῦ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισεν, ἐσὺ
μὴν τὰ συγχένεσαι, (λέγον-
τας πῶς νὰ εἶναι ἀκάθαρτα.)
16 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φο-
ραῖς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ

ἀγγεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ ἀπορῶντας ὁ Πέτρος εἰς τοῦ λόγου του τί νὰ ἤθελεν εἶσται τὸ ὅραμα, ὅπου εἶδε, καὶ νὰ οἱ ἄνδρες ὅπου ἦταν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιον, καταρωτῶντες τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν πόρταν.

18 Καὶ κράζοντες ἐρώτησαν ἀνίσως ὁ Σίμων ὅπου κράζεται Πέτρος εἶναι κονεμένος ἐδῶ.

19 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμούμενος τὸ ὅραμα, τοῦ εἶπε τὸ Πνεῦμα, νὰ τρεῖς ἄνδρες ὅπου σὲ ζητοῦσι.

20 Καὶ σήκω καὶ κατέβα καὶ σύρε μετ' αὐτοὺς καὶ τίποτες νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃς, διατὶ ἐγὼ τοὺς ἔστειλα.

21 Καὶ ἐκατέβη ὁ Πέτρος εἰς τοὺς ἄνδρας ὅπου ἦταν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιον εἰς αὐτόν, καὶ εἶπεν, νὰ ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὅπου ζητεῖτε· τί εἶναι ἡ ἀφορμὴ ὅπου ἤλθετε ἐδῶ;

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, ὁ Κορνήλιος ὁ ἑκατόνταρχος, ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἐπροστάχθη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ μέσου ἑνὸς ἁγίου ἀγγέλου, νὰ σὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸ σπίτι του, καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγια ἀπὸ λόγου σου.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν προσκαλῶντάς τους μέσα τοὺς ἐκόνεψε, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Πέτρος ἐβγῆκε μαζὶ μὲ αὐτούς, καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ὅπου ἦτον ἀπὸ τὴν Ἰόππην ἐπῆγαν μετ' αὐτόν.

24 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμπήκασιν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ὁ Κορνήλιος τοὺς ἐκαρτέρει προσκαλεσμένος ὁμοῦ τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς φίλους του τοὺς ἀναγκαίους.

25 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκεν ὁ Πέτρος τὸν ἐσυναπάντησεν ὁ Κορνήλιος, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

26 Ἀμὴ ὁ Πέτρος τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε, σήκω ἀπάνω· καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος εἶμαι.

27 Καὶ συνομιλῶντας μετ' αὐτὸν ἐμπῆκε μέσα καὶ ηὗρηκε πολλοὺς μαζωμένους.

28 Καὶ τοὺς εἶπεν, ἐσεῖς ἠξεύρετε καλὰ ὅτι εἶναι ἀνομία εἰς ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συγκολλιέται ἢ νὰ σμίγῃ μὲ ἀλλόφυλον ἄνθρωπον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς μοῦ τὸ ἔδειξεν νὰ μὴν λέγω κανένα ἄνθρωπον συχαντὸν ἢ ἀκάθαρτον.

29 Διὰ τοῦτο μὲ τὸ νὰ προσκαλεσθῶ ἦλθα χωρὶς ἀντιλογίαν· ἐρωτῶ σας λοιπὸν διὰ ποῖον λογαριασμὸν μὲ ἐπροσκαλέσετε;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπεν, ἀπεδῶ καὶ τέσσαρες ἡμέραις ἕως ἐτούτην τὴν ὥραν ἐνήστευα· καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐπροσευχόμουν εἰς τὸ σπίτι μου· καὶ νὰ ἕνας ἄνθρωπος καὶ ἐστάθη ὀμπρός μου μὲ ροῦχον λαμπρόν.

31 Καὶ λέγει ὦ Κορνήλιε, ἡ προσευχή σου εἰσηκούσθη, καὶ αἱ ἐλεημοσύναις σου ἀνεθυμήθηκαν ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

32 Πέμψε λοιπὸν εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσε τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος· ἐτοῦτος εἶναι κονεμένος εἰς σπίτι κάποιου Σίμωνος ταμπάκη ὅπου εἶναι εἰς τὸ περιγιάλι, καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν ἔλθῃ θέλει σοῦ συντύχει.

33 Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἔπεμψα τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἐ-

σένα

σῶνα· καλὰ ἔκαμες κὴ ἐσὺ ὁ-
ποῦ ἦλθες· τώρα λοιπὸν ἐμεῖς
ὅλοι εὑρισκόμεθα ἐδῶ ὀμπρο-
στὰ εἰς τὸν Θεόν, νὰ ἀκούσωμεν ὅ-
λα ἐκεῖνα ὁποῦ σε ἐπρόσταξεν ὁ
Θεός.
34 Καὶ ὁ Πέτρος ἄνοιξε τὸ
στόματου κὴ εἶπεν, ἐπ' ἀληθείας
γνωρίζω, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀπο-
βλέπει εἰς πρόσωπα.
35 Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος
ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν φοβᾶται, κὴ κά-
μνει δικαιοσύνην, τὸν δέχεται.
36 Κατὰ τὸν λόγον ὁποῦ ἔ-
στειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ
εὐαγγελίζοντας εἰρήνην διὰ μέ-
σου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐτοῦτος
εἶναι αὐθέντης ὅλωνῶν.
37 Ἐσεῖς ἠξεύρετε τὸ πρᾶ-
γμα ὁποῦ ἔγινεν εἰς ὅλην τὴν
Ἰουδαίαν, ἀρχέζοντας ἀπὸ τὴν
Γαλιλαίαν, ὕστερα ἀπὸ τὸ βά-
πτισμα ὁποῦ ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάν-
νης.
38 Τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἦτον ἀ-
πὸ τὴν Ναζαρέτ, πῶς τὸν ἔχρι-
σεν ὁ Θεὸς μὲ Πνεῦμα ἅγιον
κὴ μὲ δύναμιν. ὁ ὁποῖος ἐπή-
γαινεν εὐεργετῶντας κὴ γιατρεύον-
τας ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐτυραν-
νοῦνται ἀπὸ τὸν διάβολον, διατὶ ὁ
Θεὸς ἦτον μετ' αὐτόν.
39 Καὶ ἐμεῖς εἴμεστε μάρτυ-
ρες ὅλωνῶν τῶν πραγμάτων ὁποῦ
ἔκαμεν, κὴ εἰς τὴν χώραν τῶν
Ἰουδαίων κὴ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ,
τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι τὸν ἐφόνευσαν κρε-
μάζοντάς τον εἰς τὸ ξύλον.
40 Ἐτοῦτον ὁ Θεὸς τὸν ἀνέ-
στησε τὴν τρίτην ἡμέραν κὴ τὸν
ἔκαμε νὰ φανερωθῇ.
41 Ὄχι εἰς ὅλον τὸν λαόν,
ἀλλὰ εἰς ἐμᾶς ὁποῦ εἴμεσταν
μάρτυρες προτίτερα χειροτονη-
μένοι ἀπὸ τὸν Θεόν· οἱ ὁποῖοι
ἐμεῖς ἐσυμφάγαμεν, κὴ ἐσυμ-
πίαμεν μετ' αὐτόν, ὕστερα ἀφοῦ
τις ἀναστάθη ἐκ νεκρῶν.
43 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἐ-
τοῦτον μαρτυροῦσιν, ὅτι κάθε ἕ-
νας ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτὸν παίρ-
νει τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του
διὰ τὸ ὄνομάτου.
44 Καὶ ἀκόμη ὁ Πέτρος
ἐλάλει ἐτοῦτα τὰ λόγια, κὴ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔπεσεν ἀπάνω
εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἄκουαν τὸν
λόγον.
45 Καὶ ὅσοι πιστοὶ ἀπὸ τῶν
Ἰουδαίους ἦλθαν μαζὶ μὲ τὸν
Πέτρον ἐτρόμαξαν, ὅτι ἡ δω-
ρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχύ-
θηκε κὴ εἰς τὰ ἔθνη.
46 Διατὶ ἄκουαν αὐτοὺς ὁποῦ
ἐλαλοῦσαν γλώσσαις, κὴ ἐμεγα-
λύνασιν τὸν Θεόν. τότε ἀπεκρίθη
ὁ Πέτρος,
47 Μήπως ἠμπορεῖ κανένας
νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερὸν νὰ μὴν
βαπτισθοῦσιν ἐτοῦτοι, οἱ ὁποῖοι
ἔλαβαν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡ-
σὰν κὴ ἐμεῖς.
48 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ βαπτι-
σθοῦν αὐτοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου· τότε τὸν ἐπαρακάλεσαν
νὰ ἀπομείνῃ καμπόσαις ἡμέ-
ραις.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑῚ ἄκουσαν οἱ ἀπόστολοι
κὴ οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ ἦταν
εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι κὴ τὰ ἔθ-
νη ἐδέχθηκαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἀνέβη
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονει-
κήσασιν μετ' αὐτὸν ἐκεῖνοι ὁποῦ
εἶχαν περιτομὴν κὴ ἔλεγαν.
3 Ὅτι μὲ ἀνθρώπους ὁποῦ
ἔχουν ἀκροβυστίαν ἐπῆγες κὴ ἔφα-
γες μετ' αὐτῶν.
4 Καὶ ὁ Πέτρος ἄρχισε νὰ
τοὺς ἐξηγῇ τὰ πράγματα
κατὰ τάξιν, κὴ ἔλεγεν.

5 Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὴν πόλιν τὴν Ἰόππην καὶ ἐπροσευχόμουν, καὶ εἶδα εἰς τὴν ἔκστασίν μου ἕνα ὅραμα, ἕνα ἀγγεῖον ὡσὰν σεντόνι μεγάλον κρεμασμένον ἀπὸ ταῖς τέσσαρες ἄκρες, καὶ ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ἦλθεν ἕως ἐμένα.

6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἀναντρανίσα καὶ ἐστοχάσθηκα, καὶ εἶδα ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετά, καὶ τὰ πετούμενα τοῦ οὐρανοῦ.

7 Καὶ ἄκουσα φωνὴν ὁποῦ μοῦ ἔλεγεν, ὦ Πέτρε, σήκω καὶ σφάξε καὶ φάγε.

8 Καὶ ἐγὼ εἶπα, ὄχι αὐθέντη, ὅτι κανένα συχαμένον, ἢ ἀκάθαρτον οὐδὲ καμμία φορὰ δὲν ἐμπῆκεν εἰς τὸ στόμα μου.

9 Καὶ μοῦ ἀποκρίθη μία φωνὴ δεύτερον ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἐκεῖνα ὁποῦ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισεν ἐσὺ μὴν τὰ συγχαίνεσαι, (λέγοντας πῶς νὰ εἶναι ἀκάθαρτα.)

10 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φοραῖς· καὶ πάλιν ἐσύρθηκαν ὅλα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ νά, παραυτὰ τρεῖς ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς τὸ σπίτι ὁποῦ ἤμουν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισάρειαν εἰς ἐμένα.

12 Καὶ τὸ Πνεῦμα μοῦ εἶπε, νὰ πάγω μετ' αὐτοὺς καὶ νὰ μὴν ἀμφιβάλλω τίποτες· καὶ ἦλθαν μαζί μου καὶ οἱ ἓξ οὗτοι ἀδελφοί, καὶ ἐπήγαμεν καὶ ἐμπήκαμεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου.

13 Καὶ ἐκεῖνος μᾶς εἶπε πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς τὸ σπίτι του ὁποῦ ἐστάθη, καὶ τοῦ εἶπεν, στεῖλε ἀνθρώπους εἰς τὴν Ἰόππην καὶ προσκάλεσε τὸν Σίμωνα, ὁποῦ κράζεται Πέτρος.

14 Ὁ ὁποῖος θέλει σοῦ εἰπεῖ λόγια, διὰ μέσου τῶν ὁποίων θέλεις σωθῆ ἐσὺ καὶ ὅλον σου τὸ σπίτι.

15 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἄρχισα ἐγὼ νὰ τοὺς λαλῶ, ἔπεσεν ἀπάνω τους τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡσὰν ἔπεσε καὶ εἰς ἐμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16 Καὶ ἐθυμήθηκα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁποῦ ἔλεγεν ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε μὲ νερό, ἀμὴ ἐσεῖς θέλετε βαπτισθῆ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς αὐτοὺς ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τοὺς ἔδωκε τὴν ἴσην χάριν ὡσὰν καὶ ἐμᾶς, ἐγὼ τί ἤμουν δυνατὸς νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18 Ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα ἡσύχασαν καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγαν· ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωήν.

19 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁποῦ ἐδιασκορπίσθηκαν διὰ τὴν θλίψιν ὁποῦ ἔγινεν εἰς τὸν Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλαλοῦσαν εἰς κανένα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, παρὰ μοναχὰ εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς ἦταν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ὡσὰν ἐμπῆκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐλαλοῦσαν εἰς τοὺς Ἑλληνιστάς, καὶ εὐαγγέλιζαν τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτοὺς καὶ πολὺς ἀριθμὸς (ἀνθρώπων) ἐπίστευσε καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη τους ἀκούσθη εἰς τὰ αὐτία τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἔστειλαν τὸν Βαρνάβαν νὰ ἔλθη ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Ὁ

23 Ὁ ὁποῖος ὡσὰν ἐπῆγε καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ ἐνουθέτα ὅλους νὰ στέκουνται στερεοὶ εἰς τὸν Κύριον μὲ τὴν ὄρεξιν τῆς καρδίας τους.

24 Διατὶ ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ γεμάτος Πνεῦμα ἅγιον καὶ πίστιν, καὶ πολὺ πλῆθος αὐξήνθη εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβγῆκε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ταρσὸν νὰ ἀναγυρέψη τὸν Σαῦλον, καὶ ὡσὰν τὸν ηὗρεν τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26 Καὶ ἕναν χρόνον σωστὸν ἐσυνάζουνταν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολύ· καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθητάδες ὀνομάσθηκαν Χριστιανοί

27 Καὶ εἰς ἐκείναις τὰς ἡμέραις ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἐσηκώθη ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τὸ ὄνομά του Ἄγαβος, καὶ ἐφανέρωσε διὰ τοῦ Πνεύματος, πῶς μέλλει νὰ γένη μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἡ ὁποία καὶ ἔγινεν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου τοῦ Καίσαρος.

29 Καὶ πᾶσα ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες ὥρισαν, (καθὼς ἠμπόρειεν πᾶσα ἕνας) νὰ πέμψουσι διακονίαν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

30 Τὸ ὁποῖον τὸ ἔκαμαν, ἀποστέλλοντές την εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Βαρνάβα, καὶ τοῦ Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλλε τὰ χέρια του ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς νὰ κακοποιήση μερικοὺς τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

2 Καὶ ἐθανάτωσε τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου μὲ σπαθί.

3 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὅτι ἐστάθη ἀρεστὸ εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο νὰ πιάση καὶ τὸν Πέτρον, καὶ ἔλαχαν καὶ ἦταν ἡμέραις τῶν ἀζύμων.

4 Τὸν ὁποῖον ὡσὰν τὸν ἔπιασε τὸν ἔβαλλεν εἰς τὴν φυλακήν, παραδίδοντάς τον εἰς δεκαέξι στρατιώταις νὰ τὸν φυλάγουσι θέλοντας ὕστερα ἀπὸ τὸ πάσχα νὰ τὸν φέρη ἔξω εἰς τὸν λαόν.

5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετον εἰς τὴν φυλακήν· καὶ ἡ ἐκκλησία ἐπροσεύχετον κατὰ πολλὰ πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν διὰ λόγου του.

6 Καὶ ὁπόταν ὁ Ἡρώδης ἔμελλε νὰ τὸν πάγη εἰς τὸν λαόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτον ἀνάμεσα σὲ δύο στρατιῶτες, δεμένος μὲ δύο ἀλυσίδες· καὶ ἐφύλαγαν καὶ φυλακάτορες ὀμπροστὰ εἰς τὴν πόρταν τῆς φυλακῆς.

7 Καὶ νά, καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ φῶς ἔλαμψε ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθετον, καὶ ἐκτύπησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, καὶ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε σήκω γλίγορα. καὶ οἱ ἀλυσίδες ἔπεσαν ἀπὸ τὰ χέρια του.

8 Καὶ εἶπέν του ὁ ἄγγελος, ζῶσου καὶ βάλλε τὰ παπούτζιά σου καὶ ἔκαμεν ἔτζι, καὶ λέγει του, βάλλε τὸ ῥοῦχόν σου, καὶ ἀκολούθα με.

9 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω καὶ τὸν ἀκολούθαεν, καὶ δὲν ἐγνώριζε ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγίνετον ἀπὸ τὸν ἄγγελον, ἀλλὰ τοῦ ἐφαίνετον νὰ βλέπη ὅραμα.

10 Καὶ

10 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν
πρώτην φύλαξιν, καὶ τὴν
δεύτερην, ἔφθασαν εἰς τὴν
πόρταν τὴν Σιδερένιαν ὁποῦ
πάγει εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποία
μοναχήτης τοὺς ἀνοίχθη· καὶ
ὡσὰν εὐγῆκαν ἐπῆγαν ὀμπρο-
στὰ εἰς μίαν ῥύμην, καὶ πα-
ρευθὺς ὁ ἄγγελος ἐδιέβη ἀπ'
αὐτόν.

11 Καὶ ὁ Πέτρος ὡσὰν
ἐσυνεφέρθη, εἶπε· τώρα ἠξεύρω
ἀληθινά, ὅτι ὁ Κύριος ἀπέ-
στειλε τὸν ἄγγελόν του, καὶ μὲ
ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν
ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Καὶ ὡσὰν ἐνόμισεν, ἦλ-
θεν εἰς τὸ σπίτι τῆς Μαρίας,
τῆς μάνας τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος
ἐκράζετον Μάρκος, ἐκεῖ ὁποῦ
ἦταν καὶ ἀρκετοὶ ἀδελφοὶ μα-
ζωμένοι καὶ ἐπροσευχοῦνταν.

13 Καὶ ὡσὰν ἐκτύπησεν ὁ
Πέτρος τὴν πόρταν τοῦ προ-
αυλίου, ἐπῆγε μία κοπέλα τὸ
ὄνομά της Ῥόδη νὰ ἀκούσῃ κρυ-
φὰ τίς εἶναι.

14 Καὶ γνωρίζοντας τὴν
φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χα-
ράν της δὲν ἄνοιξε τὸ προαύ-
λιον, ἀμὴ ἔδραμε μέσα καὶ εἶ-
πε πῶς στέκεται ὁ Πέτρος ὀμ-
προστὰ εἰς τὸ προαύλιον.

15 Καὶ ἐκεῖνοι τῆς εἶπαν,
λωλὴ εἶσαι; καὶ ἐκείνη τὸ ἐβε-
βαίωνε πῶς νὰ εἶναι τέτοιας λο-
γῆς· καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγαν, ὁ ἄγ-
γελός του εἶναι.

16 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστέκετον
καὶ ἐκτύπαε, καὶ ὡσὰν ἄνοιξαν
καὶ τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.

17 Καὶ μὲ τὸ χέρι του τοὺς ἔ-
νευσε νὰ σιωπάσουν, καὶ τοὺς ἐ-
διηγήθη πῶς ὁ Κύριος τὸν εὐ-
γαλεν ἀπὸ τὴν φυλακήν· καὶ
τοὺς εἶπεν, εἰπέτε ἐτοῦτα εἰς τὸν
Ἰάκωβον καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς·
καὶ εὐγῆκεν ἔξω καὶ ἐδιέβη εἰς
ἄλλον τόπον.

18 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν ἔ-
γινε μεγάλη σύγχυσις εἰς τοὺς
στρατιώτας, τὸ τί νὰ ἔγινεν ὁ
Πέτρος.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζή-
τησε, καὶ ὡσὰν δὲν τὸν ηὗρεν,
ἐξέταζε τοὺς φυλακάτορας καὶ
ἐπρόσταξε νὰ πᾶσιν νὰ τοὺς κα-
λάσουν· καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης
καταβαίνοντας ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν
εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτρι-
βεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐ-
χθραιμένος εἰς τοὺς Τύρους
καὶ Σιδῶνας· καὶ ἐκεῖνοι ἦλθαν
συμφωνημένοι εἰς αὐτόν, καὶ μὲ
τὸ νὰ καταπείσουν τὸν βλάστον
τὸν καμαραφγέρι τοῦ βασιλέως, ἐ-
ζητοῦσαν εἰρήνην, διατὶ ἡ χώ-
ρα τους ἐθρέφετον ἀπὸ τὴν βα-
σιλικὴν χώραν.

21 Καὶ τὴν διατεταγμένην
ἡμέραν ὁ Ἡρώδης ἐνδυμένος
τὸ βασιλικὸν φόρεμα ἐκάθισεν
εἰς τὸν θρόνον του, καὶ τοὺς ἐδίδα-
σκε.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζε,
Θεοῦ φωνὴ καὶ ὄχι ἀνθρώπου.

23 Καὶ παρευθὺς τὸν ἐκτύπη-
σεν ἄγγελος Κυρίου, διατὶ
δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν
Θεόν. καὶ ἐσκωλήκιασε καὶ ἀπέ-
θανε.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
αὔξανε καὶ ἐπληθύνετον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ
Σαῦλος τελειώνοντας τὴν ὑπη-
ρεσίαν τους ἐγύρισαν ἀπὸ τὴν Ἰ-
ερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν
καὶ ἐπῆραν μαζί τους τὸν Ἰωάννην
ὁποῦ ἐκράζετον Μάρκος.

Κεφ.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑῚ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ
ἦτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν,
ἦταν κάποιοι προφῆται καὶ δι-
δάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σι-
μεὼν ὁποῦ ἐκράζετον Νίγερ, καὶ
ὁ Λούκιος ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν
Κυρήνην, καὶ ὁ Μαναὴν ὁ σύν-
τροφος τοῦ Ἡρῴδου τοῦ τετράρ-
χου, καὶ ὁ Σαῦλος.
2 Καὶ ὥσταν ὑπηρετοῦσαν ἐ-
τοῦτοι τὸν Κύριον καὶ ἐνήστευαν,
εἶπε τὸ Πνεῦμα ἅγιον, χωρί-
στε μου τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦ-
λον, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὁποῦ τοὺς
ἐκάλεσα.
3 Τότε ἐνήστευσαν καὶ ἐπρο-
σευχήθηκαν, καὶ ἔβαλαν τὰ χέ-
ρια τους ἀπάνωτους, καὶ τοὺς ἀπό-
λυσαν.
4 Ἐτοῦτοι λοιπὸν πεμπό-
μενοι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐκατέβηκαν εἰς τὴν Σελεύκειαν,
καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπλεύσαν εἰς τὴν
Κύπρον.
5 Καὶ ὥσταν ἔφθασαν εἰς
τὴν Σαλαμίνα, ἐδίδασκαν τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ συναγώ-
για τῶν Ἰουδαίων. καὶ εἶχαν καὶ
τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.
6 Καὶ ὥσταν ἐπέρασαν τὸ
νησὶ ἕως τὴν Πάφον, ηὗραν
ἐκεῖ κάποιον Μάγον ψευδο-
προφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά-
του Βαριησοῦν·
7 Ὁ ὁποῖος ἦτον μαζὶ μὲ
τὸν Σέργιον Παῦλον τὸν ἀνθύπατον,
ὁ ὁποῖος ἦτον ἄνθρωπος φρό-
νιμος. ἐτοῦτος ἐπροσκάλεσε
τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ
ἐζήτησεν νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ.
8 Ἀμὴ τοὺς ἐναντιώνετον ὁ Ἐ-
λύμας ἤγουν ὁ Μάγος· (διατὶ
τέτοιας λογῆς ἑρμηνεύεται τὸ
ὄνομά του) ζητῶντας νὰ γυρί-
σῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.
9 Καὶ ὁ Σαῦλος (ὁποῦ ὀ-
νομάσθη Παῦλος) ἐγέμισε
Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἀγνάντεψέν
τον εἰς αὐτὸν καὶ εἶπεν,
10 Ὦ υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ
ὅλης τῆς δικαιοσύνης. γεμάτε
κάθε λογῆς δολιότητα, καὶ κά-
θε λογῆς πονηρίαν, δὲν θὲ εἰς
παύσῃ νὰ ξαναστρέφῃς τὲς ἴ-
σαις στράταις τοῦ Κυρίου.
11 Καὶ τῶρα νὰ ὁποῦ ἔφθα-
σεν εἰς ἐσένα τὸ χέρι τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ θὲ εἰς εἶσαι τυφλὸς νὰ
μὴν βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως ἱκα-
νὸν καιρόν. καὶ παρευθὺς ἔπε-
σεν ἀπάνω του θαμπάδα καὶ σκό-
τος, καὶ ἐγύριζε τριγύρω καὶ
ἐγύρευε (ἀνθρώπους) νὰ τὸν
βαστοῦν ἀπὸ τὸ χέρι.
12 Τότε ὥσταν ἴδεν ὁ ἀνθύ-
πατος ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινεν, ἐπί-
στευσε, καὶ ἐξεπλήττετον εἰς τὴν
διδαχὴν τοῦ Κυρίου.
13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ἐκεῖ-
νοι ὁποῦ ἦταν τριγύρου, ἐσυ-
κώθηκαν ἀπὸ τὴν Πάφον καὶ ἐ-
πῆγαν εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμ-
φυλίας. ἀμὴ ὁ Ἰωάννης ἀπο-
χωρίστη ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἐγύρι-
σεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
14 Καὶ αὐτοὶ ἀπέρασαν ἀ-
πὸ τὴν Πέργην καὶ ἐπῆγαν εἰς
τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας·
καὶ ὥσταν ἐμπῆκαν εἰς τὴν συ-
ναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ σαβ-
βάτου ἐκάθησαν.
15 Καὶ ἀφόντις ἐγένεν ἡ συ-
νήθισμένη ἀνάγνωσις τοῦ νόμου
καὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἀρχισυνά-
γωγοι ἀπέστειλαν ἄνθρωπον εἰς
αὐτοὺς καὶ εἶπαν· ὦ ἄνδρες ἀ-
δελφοί, ἂν ἔχετε τίποτες λό-
γον νὰ νουθετήσετε τὸν λαὸν κέ-
γετέ τον,
16 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Παῦλος
καὶ

ϗ ἔσεισε τὰ χέρια ϗ εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται ϗ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ ἐτούτου τοῦ Ἰσραὴλ ἐδιάλεξε τοὺς πατέρας μας, ϗ ὕψωσε τὸν λαὸν ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν πάροικοι εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ϗ μὲ χέρι ὑψηλὸν τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

18 Καὶ σαράντα χρόνους τοὺς ἔθρεφε μέσα εἰς τὴν ἔρημον.

19 Καὶ ἔσοντας νὰ χαλάσῃ ἑπτὰ ἔθνη εἰς τὴν γῆν τοῦ Χαναὰν, τοὺς ἔδωκε κληρονομίαν τὴν γῆν ἐκεινῶν.

20 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἕως τετρακοσίους πενήντα χρόνους ἔδωκε κριτὰς ἕως τὸν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ϗ ἐδόθε ἐζήτησαν βασιλέα, ϗ τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κὶς, ἄνδρα ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, σαράντα χρόνους.

22 Καὶ βγάλλωντάστον, τοὺς ἐσήκωσε τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμαρτύρησε ϗ εἶπεν, εὕρηκα τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὁποῦ θέλει κάμει ὅλα τὰ θελήματά μου.

23 Ἀπὸ τὸ σπέρμα ἐτούτου ὁ Θεὸς κατὰ τὸ τάξιμόν του ἐξανάστησεν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ τὸν σωτῆρα Ἰησοῦν.

24 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπροκήρυξε ὀμπροστήτερα ἀπὸ τὸν ἐρχομόν του βάπτισμα μετανοίας εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἀσὰν ἐτελείωνεν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε ποῖον με θαρρεῖτε πῶς νὰ εἶμαι; δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος, ἀλλὰ νὰ ὁποῦ ἔρχεται κατὰ πόδι ἀπὸ μένα, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ παπούτζι ἀπὸ τὰ ποδάριά του.

26 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραὰμ, ϗ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ἐτούτης ἐστάλθη εἰς ἐσᾶς.

27 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦσι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ϗ οἱ ἄρχοντες αὐτενῶν, ἐτοῦτον δὲν τὸν ἐγνώρισαν, ϗ κατακρίνοντές τον, ἐτελείωσαν τὰς φωναῖς τῶν προφητῶν ὁποῦ ἀναγινώσκουνται κάθε σάββατον.

28 Καὶ ἂν καλὰ ϗ δὲν εὕρηκαν καμίαν ἀφορμὴν θανάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτον νὰ σκοτωθῇ.

29 Καὶ ὥστε ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἦταν γραμμένα δι' αὐτὸν, τὸν ἐκατέβασαν ἀπὸ τὸ ξύλον ϗ τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ μνημεῖον.

30 Ἀμὴ ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

31 Καὶ αὐτὸς πολλαῖς ἡμέραις ἐφάνη εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἀνέβηκαν μαζὶ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὁποῖοι εἶναι ϗ μάρτυρές του εἰς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἐμεῖς σᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὸ τάξιμον ὁποῦ ἐγένεν εἰς τοὺς πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὸ ἐτελείωσεν εἰς ἐμᾶς ὁποῦ εἴμεστε παιδία τους, μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον ϗ εἰς τὸν δεύτερον Ψαλμὸν, υἱός μου εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

34 Καὶ ὅτι τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, ϗ πλέον δὲν μέλλει νὰ

νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν διαφθορὰν, τέτοιας λογῆς εἶπεν, ὅτι θέλω σᾶς δώσει τὰ ὅσια ἐκεῖνα ὁποῦ ἔταξα εἰς τὸν Δαβὶδ τὰ πιστά.

35 Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλον ψαλμὸν λέγει, δὲν θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν.

36 Διατὶ ὁ Δαβὶδ ἔσοντας νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν χρόνον τῆς ζωῆς του ἐκοιμήθη καὶ ἐβάλθη εἰς τοὺς πατέρας του, καὶ εἶδε διαφθοράν.

37 Ἀμὴ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνάστησε, δὲν εἶδε διαφθοράν.

38 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἂς εἶναι λοιπὸν γνώριμον εἰς ἐσᾶς, ὅτι διὰ μέσου ἐτούτου κηρύττεται εἰς ἐσᾶς ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν.

39 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅλα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἐδυνήθητε εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε, εἰς τοῦτον καθε ἄνθρωπος ὁποῦ πιστεύει δικαιώνεται.

40 Βλέπετε λοιπὸν μήπως καὶ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλεγήθη εἰς τοὺς προφήτας,

41 Ἴδετε ἐσεῖς οἱ καταφρονηταὶ καὶ θαυμάσετε, καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἐγὼ ἐργάζομαι ἔργον εἰς τὲς ἡμέραις σας, ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε τὸ πιστεύσει, ἂν σᾶς τὸ διηγηθῇ τινάς.

42 Καὶ ὅταν αὐτοὶ ἔβγεναν ἀπὸ τὸ συναγώγι τῶν Ἰουδαίων, τὰ ἔθνη τοὺς ἐπαρακάλεσαν νὰ τοὺς διηγηθοῦν αὐτὰ τὰ λόγια, τὸ ἄλλο σάββατον.

43 Καὶ ἔσοντας νὰ λυθῇ ἡ συναγωγὴ, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους ὁποῦ ἦταν εὐσεβεῖς ἀκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· οἱ ὁποῖοι συντυχένοντάς τους, τοὺς ἔπειθαν νὰ στέκουνται εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον παρολίγον ὅλη ἡ πόλις ἐμαζώχθη νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὡσὰν εἶδαν τὸ πλῆθος, ἐπλήσθηκαν φθόνου, καὶ ἐναντιοῦνταν ἐκεῖνα ὁποῦ ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ἐναντιούμενοι καὶ βλασφημοῦντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπαρρησιάσθηκαν καὶ εἶπαν· ἀναγκαῖον ἦτον πρῶτον νὰ λεγηθῇ εἰς ἐσᾶς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ ἐπειδὴ τὸν ἀποδιώχνετε, καὶ δὲν κρίνετε τοῦ λόγου σας ἀξίους τῆς αἰωνίου ζωῆς, νὰ ὁποῦ γυρίζομεν εἰς τὰ ἔθνη.

47 Διατὶ ἔτζι μᾶς ἐπαράγγειλεν ὁ Κύριος (λέγοντας) ἔβαλά σε διὰ νὰ εἶσαι φῶς τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν σωτηρίαν, ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα τὰ λόγια ἐχαίρουνταν καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦταν διατεθειμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διεφέρετον διὰ μέσου ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπαρακίνησαν τὲς γυναῖκαις ὁποῦ εἶχαν εὐλάβειαν εἰς τὴν θρησκείαν τους, καὶ τὲς τιμημέναις καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διωγμὸν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, καὶ τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὰ ὅριά τους ἔξω.

51 Καὶ

51 Καὶ ἐκεῖνοι ἐτίναξαν εἰς ἐκείνους τὸν κορνιαχτὸν ἀπὸ τὰ ποδάριά τους, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Κόνιαν.

52 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐγέμισαν χαρὰν καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΚΑΙ` ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Κόνιαν ὀμιλίας ἐπῆγαν εἰς τὸ συναγώγι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐλάλησαν τέτοιας λογῆς ὥστε ὁποῦ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ἐπίστευσαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὁποῦ δὲν ἐκαταπείσθηκαν ἐπαρακίνησαν εἰς κακὸν τὲς ψυχαῖς τῶν ἐθνῶν ἐναντία εἰς τοὺς ἀδελφούς.

3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαῤῥησιάζουνταν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ὁποῦ ἐμαρτύρα τὸν λόγον τῆς χάριτός του, καὶ ἔδιδε νὰ γίνουνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χερῶν αὐτωνῶν.

4 Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦταν μαζὶ μὲ τοὺς Ἰουδαίους· ἄλλοι ἦταν μαζὶ μὲ τοὺς ἀποστόλους.

5 Καὶ ἀσὰν ἔγινεν ἡ ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων μαζὶ μὲ τοὺς ἄρχοντάς των νὰ ὑβρίσουν τοὺς ἀποστόλους καὶ νὰ τοὺς λιθοβολίσουν.

6 Ὡσὰν τὸ ἴδαν οἱ ἀπόστολοι ἔφυγαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὲς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην καὶ εἰς τὰ περίχωρα.

7 Καὶ ἐκεῖ εὐαγγέλιζαν.

8 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος εἰς τὴν Λύστραν ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθετον· ὁ ὁποῖος ἦτον κουτζὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας του, καὶ ποτὲ δὲν ἐπορπάτησε.

9 Ἐτοῦτος ἄκουε τὸν Παῦλον ὁποῦ ἐλάλει, ὁ ὁποῖος ἀσὰν τὸν ἀτενέχνισε καὶ τὸν ἴδεν ὅτι ἔχει πίστιν νὰ σωθῇ.

10 Εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν· σήκω ὀρθὸς ἀπάνω εἰς τὰ ποδάριά σου· καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε καὶ ἐπορπάτει.

11 Καὶ τὸ πλῆθος ἀσὰν ἴδαν ἐκεῖνο ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ἐσήκωσαν τὴν φωνήν τους Λυκαονιστὶ καὶ εἶπαν οἱ Θεοὶ ὁμοιώθηκαν μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐκατέβηκαν εἰς ἐμᾶς.

12 Καὶ ἐκράζαν τὸν Βαρνάβαν, Δία, καὶ τὸν Παῦλον τὸν ἐκράζαν Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὁποίου ὁ ναὸς ἦτον ὀμπροστὰ εἰς τὴν πόλιν, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνια εἰς τὸ πορτάλιον μαζὶ μὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἤθελε νὰ θυσιάσῃ.

14 Ἀμὴ οἱ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος ἀσὰν τὸ ἤκουσαν ἔσχισαν τὰ ῥοῦχά τους, καὶ ἐπήδηξαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος καὶ ἔκραζαν,

15 Καὶ ἔλεγαν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, διατί κάμνετε ἐτοῦτα; καὶ ἐμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς εἴμεστε ὡσὰν καὶ ἐσεῖς, καὶ σᾶς εὐαγγελίζομεν νὰ γυρίσετε ἀπὸ τοῦτα τὰ ψεύτικα εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζωντανὸν, ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά.

16 Ὁ ὁποῖος εἰς τὲς ἀπερασμέναις γενεαῖς ἄφησεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ περιπατοῦν ταῖς στράταις τους.

17 Ἂν καὶ καὶ δὲν ἄφηκεν

ἀμαρ-

ἀμαρτύρητον τοῦ λόγου του, κάμ-
νοντας καλοσύνην ϗ δίδοντάς
μας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βροχαῖς,
ϗ καιροὺς καρποφόρους, χορτά-
νοντας φαγητὰ ϗ εὐφροσύνην
τὰς καρδίας μας.
18 Καὶ λέγοντες ἐτοῦτα, μό-
λις ἐκατάπαυσαν τὸ πλῆθος
νὰ μὴν τοὺς θυσιάσουν.
19 Καὶ ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἀν-
τιόχειαν ϗ ἀπὸ τὸ Κόνιον Ἰου-
δαῖοι, ϗ ἐκατάπεισαν τὸ πλῆ-
θος, ϗ ἐλιθοβόλισαν τὸν Παῦ-
λον ϗ τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τὴν
πόλιν λογιάζοντές τον νὰ ἀπό-
θανε.
20 Ἀμὴ ὡσὰν τὸν ἐτριγύ-
ρισαν οἱ μαθηταῖς, ἐσηκώ-
θη ϗ ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν·
ϗ τὴν ἄλλην ἡμέραν εὐγῆκε
μαζὶ μὲ τὸν Βαρνάβαν ϗ ἐπῆ-
γαν εἰς τὴν Δέρβην.
21 Καὶ εὐαγγέλισαν τὴν
πόλιν ἐκείνην, ϗ ὡσὰν ἔμα-
θαν πολλούς, ἐγύρισαν εἰς τὴν
Λύστραν ϗ εἰς τὴν Κόνιον ϗ
εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.
22 Καὶ ἐστερέωναν τὰς ψυ-
χαῖς τῶν μαθητῶν νουθετοῦντές-
τους νὰ στέκουνται εἰς τὴν πίστιν,
ϗ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων
κάμνει χρεία νὰ ἐμποῦμεν εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
23 Καὶ τοὺς ἐχειροτόνησαν
πρεσβυτέρους εἰς κάθε ἐκκλη-
σίαν, ἔστοντας νὰ προσευχηθοῦ-
σι μὲ νηστείαν· ϗ τοὺς ἐσύστη-
σαν εἰς τὸν Κύριον εἰς τὸν ὁποῖον
ἐπίστευσαν.
24 Καὶ ἐπέρασαν τὴν Πι-
σιδίαν, ϗ ἐπῆγαν εἰς τὴν Παμ-
φυλίαν.
25 Καὶ ἔστοντας νὰ λαλήσουν
εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον τοῦ
Κυρίου, ἐκατέβηκαν εἰς τὴν
Ἀτάλειαν.
26 Καὶ ἀπ᾽ ἐκεῖ ἐπλεύσαν
εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἐκεῖ ὁποῦ
ἦταν παραδεδομένοι εἰς τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὁ-
ποῦ ἐτελείωσαν.
27 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν ἐκεῖ
ϗ ἐμάζωξαν τὴν ἐκκλησίαν,
εἶπαν ὅσα πράγματα ὁ Θεὸς
ἔκαμε διὰ μέσου των, ϗ ὅτι ἄ-
νοιξε ϗ εἰς τὰ ἔθνη πόρταν τῆς
πίστεως.
28 Καὶ ἐκεῖ διέτριψαν πο-
λὺν καιρὸν μαζὶ μὲ τοὺς μα-
θηταῖς.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΚΑΙ κάποιοι ὁποῦ ἐκατέβη-
καν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν,
ἐδίδασκαν τοὺς ἀδελφοὺς (λέ-
γοντες) ὅτι ἂν δὲν περιτμη-
θῆτε κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μωϋ-
σέως, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ σω-
θῆτε.
2 Καὶ ἔστοντας νὰ γένῃ με-
γάλη φιλονικεία ϗ ζήτησις τοῦ
Παύλου ϗ τοῦ Βαρνάβα μετ᾽
ἐκείνους, ἔβαλαν τὸν Παῦλον ϗ
τὸν Βαρνάβαν ϗ κάποιους ἄλλους
ἀπ᾽ αὐτοὺς νὰ ἀνέβουν εἰς τοὺς
ἀποστόλους ϗ εἰς τοὺς πρεσβυ-
τέρους ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ διὰ τὸ ζήτημα ἐτοῦ-
το.
3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἔστοντας νὰ
παραγγαλθοῦσιν ἀπὸ τὴν ἐκ-
κλησίαν, ἐπέρασαν τὴν Φοι-
νίκην ϗ τὴν Σαμάρειαν, ϗ
ἐδιηγοῦνταν πῶς ἐγύρισαν τὰ
ἔθνη, (εἰς τὴν πίστιν) ϗ ἔδι-
δαν χαρὰν μεγάλην εἰς ὅλους
τοὺς ἀδελφούς.
4 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ, τοὺς ἀποδέχθηκεν
ἡ ἐκκλησία, ϗ οἱ ἀπόστολοι ϗ
οἱ πρεσβύτεροι, ϗ αὐτοὶ εἶπαν
ὅσα θαύματα ἔκαμεν ὁ Θεὸς
διὰ μέσου των.

5 Καὶ κάποιοι ὁποῦ ἦταν ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν φαρισαίων καὶ ἐπιστεύσαν, ἐσηκώθηκαν λέγοντες, ὅτι κάμνει χρεία νὰ περιτέμνουν τὰ ἔθνη ὁποῦ ἐπιστεύσαν, καὶ νὰ τοὺς παραγγέλουν νὰ φυλάττουν τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6 Καὶ ἐσυνάχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι νὰ ἰδοῦσι διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

7 Καὶ ἔστοντας νὰ ἔγινε μεγάλη ἐξέτασις ἐσηκώθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπέντους· ὦ ἄνδρες ἀδελφοί, ἐσεῖς ἠξεύρετε ὅτι ἀπὸ ἡμέραις παλαιαῖς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀνάμεσάμας μὲ ἐδιάλεξε νὰ ἀκούσουν τὰ ἔθνη διὰ μέσου τοῦ στόματόσμου τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου νὰ πιστεύσουν.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τοὺς ἐμαρτύρησε μὲ τὸ νὰ τοὺς δώσῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἐμᾶς.

9 Καὶ δὲν ἐχώρησε τίποτες ἀναμεταξὺ εἰς ἐμᾶς καὶ εἰς αὐτούς, ἔστοντας νὰ καθαρίσῃ τὲς καρδίαιςτων διὰ μέσου τῆς πίστεως.

10 Τώρα λοιπὸν τί πειράζετε τὸν Θεόν, βάλλοντες ζυγὸν ἀπάνω εἰς τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, τὸν ὁποῖον οὐδὲ οἱ πατέρεςμας, οὐδὲ ἐμεῖς ἠμπορέσαμεν νὰ τὸν βαστάξωμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν νὰ σωθοῦμεν, κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ (ἐσώθηκαν, καὶ ἐκεῖνοι.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐσίγησε, καὶ ἄκουαν τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Παύλου ὁποῦ ἐξηγοῦνταν ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσουτων.

13 Καὶ ὕστερον ἀφόντις ἐσιώπησαν αὐτοί, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος καὶ εἶπεν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσετέμου.

14 Ὁ Σιμεὼν ἐξηγήθηκε, πῶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπρομηθεύθη νὰ πάρῃ λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομάτου.

15 Καὶ εἰς τοῦτον τὸν λόγον ὁποῦ εἶπεν ὁ Πέτρος συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν καθὼς γέγραπται,

16 Ὕστερα ἀπὸ τοῦτα θέλω γυρίσει πάλιν καὶ θέλω μετακάμει τὴν τέντα τοῦ Δαβὶδ τὴν πεσμένην, καὶ τὰ χαλασμένατης θέλω τὰ μετακάμει, καὶ θέλω τὴν σηκώσῃ.

17 Διὰ νὰ γυρέψουν οἱ ἀπόλοιποι ἄνθρωποι τὸν Κύριον, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκαλέσθη τὸ ὄνομάμου εἰς αὐτούς, λέγει Κύριος ὁποῦ κάμνει ἐτοῦτα ὅλα.

18 Γνωρισμένα εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν Θεὸν ὅλατου τὰ ἔργα.

19 Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρίνω νὰ μὴν δίδωμεν πειρασμὸν εἰς ἐκείνους ὁποῦ γυρίζουσι ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ νὰ τοὺς γράψωμεν νὰ φυλάττωνται ἀπὸ ταῖς μεμιασμέναις (θυσίαις) τῶν εἰδώλων, καὶ ἀπὸ πορνείαν, καὶ ἀπὸ πνικτά, καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα.

21 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς ἔχει ἀπὸ παλαιαῖς γενεαῖς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας ὁποῦ τὸν κηρύττουσιν, ἔστοντας νὰ διαβάζεται πᾶσα σάββατον εἰς τὰ συναγώγια.

22 Τότε ἐφάνη εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους μαζὶ μὲ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν,

αν, νὰ διαλέξουν ἄνδρας ἀπ'
αὐτοὺς νὰ πέμψουν εἰς τὴν Ἀν-
τιόχειαν μαζὶ μὲ τὸν Παῦ-
λον καὶ τὸν Βαρνάβαν, ἤγουν τὸν
Ἰούδαν ὁποῦ κράζεται Βαρσα-
βᾶς, καὶ τὸν Σίλαν, ἀνθρώπους
ἡγουμένους εἰς τοὺς ἀδελφούς·
23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν
διὰ μέσου τοῦ χειρὸς αὐτουνῶν
ἐτοῦτα. οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, εἰς ἐ-
κείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀντιό-
χειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν
καὶ ἀδελφοὺς ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὰ
ἔθνη, χαίρειν.
24 Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν ὅτι
κάποιοι εὐγαίνοντας ἀπὸ μᾶς
ἦλθαν καὶ σᾶς ἐτάραξαν μὲ
λόγια, χαλῶντας τὲς ψυχαῖς-
σας, καὶ λέγοντας νὰ περιτέμ-
νεσθε καὶ νὰ φυλάττετε τὸν νόμον,
τοὺς ὁποίους ἐμεῖς δὲν τοὺς ἐπρο-
στάξαμεν ἐτοῦτο.
25 ἐσυναχθήκαμεν μὲ μί-
αν ψυχὴν νὰ διαλέξωμεν νὰ
πέμψωμεν εἰς ἐσᾶς ἄνδρας,
μαζὶ μὲ τοὺς ἀγαπητούς μας τὸν
Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον.
26 Ὁποῦ εἶναι ἄνθρωποι ὁ-
ποῦ ἐπαρέδωκαν τὲς ψυχαῖς τους
διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
27 Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν
Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὁποῖοι
θέλουσιν εἰπεῖ μὲ λόγον τὰ αὐ-
τὰ (ὁποῦ γράφομεν.)
28 Διατὶ φάνη εἰς τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον καὶ εἰς ἐμᾶς, τί-
ποτες περισσότερον βάρος νὰ
μὴν βάλλωμεν εἰς ἐσᾶς ἔξω
ἀπὸ τοῦτα τὰ ἀναγκαῖα.
29 Νὰ ἀπέχεσθε ἀπὸ τὰ
εἰδωλόθυτα καὶ ἀπὸ τὰ αἵμα-
τα καὶ ἀπὸ τὰ πνικτὰ καὶ ἀπὸ
τὴν πορνείαν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα
φυλάττοντας τοὺς λόγους σας, θέ-
λετε περάσει καλά. ἔρρωσθε.
30 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἔστοντας
νὰ παρακαλεσθοῦσι ἦλθαν εἰς τὴν
Ἀντιόχειαν, καὶ ἐμάζωξαν τὸ
πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπι-
στολήν.
31 Καὶ ἐκεῖνοι ὥσταν τὴν
ἀνάγνωσαν, ἐχάρηκαν εἰς τὴν
παράκλησιν,
32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας
ἔστοντας νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ προφῆ-
ται, μὲ πολλὰ λόγια ἐνουθέτη-
σαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς ἐστή-
ριξαν.
33 Καὶ ὥσταν ἔκαμαν ἐκεῖ
καμπόσον καιρόν, ἀπολυγάλθη-
σαν πάλιν μὲ εἰρήνην ἀπὸ
τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τοὺς ἀποστό-
λους.
34 Ἀμὴ ἐφάνηκε τοῦ Σίλα
νὰ ἀναμείνη ἐκεῖ.
35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρ-
νάβας διέτριβαν εἰς τὴν Ἀν-
τιόχειαν διδάσκοντες καὶ εὐαγ-
γελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
μαζὶ μὲ ἄλλους πολλούς.
36 Καὶ ὕστερα μὲ καμπό-
σαις ἡμέραις εἶπεν ὁ Παῦλος
εἰς τὸν Βαρνάβαν, ἂς γυρίσω-
μεν νὰ πᾶμε νὰ ἰδοῦμεν τοὺς ἀ-
δελφούς μας, πῶς εὑρίσκονται
εἰς κάθε πόλιν, εἰς τὲς ὁποίαις
ἐδιδάξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυ-
ρίου.
37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσυμ-
βουλεύθη νὰ πάρη μαζὶ τὸν Ἰω-
άννην ὁποῦ ἐκράζετον Μάρκος.
38 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἔκρι-
νεν ἄξιον ἐκεῖνον ὁποῦ ἐχώρη-
σε ἀπ' αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Παμ-
φυλίαν, καὶ δὲν ἐπῆγεν μαζὶ
μετ' αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον, νὰ μὴν
τὸν πάρουσιν.
39 Μεγάλη λοιπὸν πίκρα ἐ-
γινε, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ ἀπο-
χωρισθοῦσιν ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλ-

λον· ϗ ὁ Βαρνάβας ἐπῆρε τὸν Μάρκον, ϗ ἔπλευσεν εἰς τὴν Κύπρον.

40 Καὶ ὁ Παῦλος ἐδιάλεξε τὸν Σίλαν ϗ ἐβγῆκεν, ἔστωντας νὰ παραδοθῆ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῶν ἀδελφούς.

41 Καὶ ἐπέρνα τὴν Συρίαν ϗ Κιλικίαν βεβαιώνοντας τὰς ἐκκλησίαις.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ' ἐκαλαύτησεν εἰς τὴν Δέρβην ϗ τὴν Λύστραν, ϗ νὰ ϗ ἦτον κάποιος μαθητὴς τὸ ὄνομάτου Τιμόθεος, υἱὸς κάποιας γυναίκας Ἰουδαίας πιστῆς, ἀμὴ ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα.

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτυρᾶτον διὰ καλὸς ἀπὸ τῶν ἀδελφοὺς, ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Λύστραν, ϗ εἰς τὴν Κόνιον.

3 Ἐτοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος νὰ πάγη μαζίτου· ϗ ὡσὰν τὸν ἐπῆρε τὸν ἐπερίτμησε διὰ τῶν Ἰουδαίους ὁποῦ ἦταν εἰς τῶν τόπους ἐκείνους. διατὶ ὅλοι ἠξεύρεαν τὸν πατέρατου ὅτι ἦτον Ἕλληνας.

4 Καὶ ὡσὰν ἐπέρνασαν τὰς πόλαις, τὰς ἐπαράδιδαν νὰ φυλάγουν τὰ δόγματα ὁποῦ ἦταν ἀποφασισμένα ἀπὸ τῶν ἀποστόλους ϗ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρους ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαις λοιπὸν ἐστερεώνουνταν εἰς τὴν πίστιν, ϗ πᾶσα ἡμέρα ἐπλήθαιναν εἰς τὸν λογαριασμόν.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν Φρυγίαν ϗ τὴν χώραν τὴν Γαλατικὴν, ἐμποδίσθηκαν ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα νὰ λαλήσουσι τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν.

7 Καὶ ὡσὰν ἦλθασιν εἰς τὴν Μυσίαν, ἐδοκίμαζαν νὰ πᾶσιν εἰς τὴν Βιθυνίαν· ἀμὴ τὸ Πνεῦμα δὲν τοὺς ἄφισε.

8 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν Μυσίαν, ἐκατέβηκαν εἰς τὴν Τρῳάδα.

9 Καὶ ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν Παῦλον ἕνα ὅραμα· ἐστέκετον ἕνας ἄνθρωπος Μακεδὼν, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαρακάλει λέγοντας, πέρασε εἰς τὴν Μακεδονίαν ϗ βοήθησέμας.

10 Καὶ ὡσὰν ἴδεν ὁ Παῦλος τὸ ὅραμα, παρευθὺς ἐζητήσαμεν νὰ πᾶμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, σημαδεύοντες ἀπὸ τοῦτο πῶς μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος, νὰ τοὺς εὐαγγελίσωμεν.

11 Ἐμισέψαμε λοιπὸν μὲ καράβι ἀπὸ τὴν Τρῳάδα, ϗ ἐπήγαμεν ἴσα εἰς τὴν Σαμοθρᾴκην. ϗ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν.

12 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τοὺς Φιλίππους ἡ ὁποῖα εἶναι πρώτη πόλις τῆς μερίας τῆς Μακεδονίας, ϗ εἶναι Κολωνία. ϗ ἐμείναμεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, ϗ ἐκάμαμεν καμπόσαις ἡμέραις.

13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἐβγήκαμεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὸ παραπόταμον, εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ ἦτον συνήθεια νὰ προσεύχονται, ϗ ὡσὰν ἐκαθήσαμεν ἐσυντυχαίναμεν μὲ ταῖς γυναίκαις ὁποῦ ἐμαζώχθηκαν.

14 Καὶ κάποια γυναῖκα τὸ ὄνομάτης Λυδία, ὁποῦ ἐπραγματεύετον πορφυρὰ πανία, ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων, ϗ ἐσέβετον τὸν Θεὸν, ἄκουε τὸν λόγον· τῆς ὁποίας τὴν καρδίαν ἄνοιξεν ὁ Κύριος, νὰ ἔχη τὸν νοῦν-

νοιῶτης εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἤλαλε ὁ Παῦλος.

15 Καὶ ὡσὰν ἐβαπτίσθη αὐτὴ καὶ ἡ φαμηλία της ὅλη, τοὺς ἐπαρακάλεσε καὶ εἶπεν· ἂν με κρίνετε πῶς εἶμαι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, ἤλθατε νὰ μείνετε εἰς τὸ σπίτι μου. καὶ μᾶς ἐβίασε.

16 Καὶ ὅταν ἐπηγαίναμεν εἰς τὴν προσευχὴν, μᾶς ἀπάντησε μία σκλαβοποῦλα ὁποῦ εἶχε πνεῦμα πύθωνος, ἡ ὁποῖα μαντεύοντας ἔδιδε πολὺ διάφορον εἰς τοὺς αὐθεντάδες της.

17 Ἐτούτη ἀκολούθησε τοῦ Παύλου, καὶ ἐμᾶς, καὶ ἔκραζε λέγουσα· ἐτοῦτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δουλευτάδες τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, οἱ ὁποῖοι σᾶς διδάσκουσι στράταν τῆς σωτηρίας.

18 Καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμνεν πολλαῖς ἡμέραις· καὶ ἔσοντας νὰ κακοφανῇ τοῦ Παύλου γυρίζοντας εἶπεν εἰς τὸ πνεῦμα, προστάζω σε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ βγῇς ἀπ' αὐτὴν, καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐβγῆκεν.

19 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ αὐθεντάδες της, ὅτι ἔχασαν τὴν ἐλπίδα τοῦ κερδέσιτους, ὄπιασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, καὶ τοὺς ἔσυραν εἰς τὸ κριτήριον εἰς τοὺς ἄρχοντας.

20 Καὶ ὡσὰν τοὺς ἐπῆγαν εἰς τοὺς στρατηγοὺς εἶπαν, ἐτοῦτοι οἱ ἄνθρωποι συγχίζουν τὴν πόλιν μας, ὄντας Ἰουδαῖοι.

21 Καὶ μᾶς λέγουν τάξαις τὲς ὁποίαις δὲν πρέπει νὰ τὲς δεχόμεσθεν, μήτε νὰ τὲς κάμωμεν ἐμεῖς ὁποῦ εἴμεστε Ῥωμαῖοι.

22 Καὶ τὸ πλῆθος ἐμαζώχθη καὶ ἐσυκώθηκαν ἐναντία αὐτονῶν· καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔσχισαν τὰ ῥοῦχά τους· καὶ ἐπρόσταζαν νὰ τοὺς δέρνουν.

23 Καὶ δέρνοντάς τους πολλαῖς ῥαβδίαις, τοὺς ἔβγαλαν εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἐπαράγγειλαν ἐκεῖνον ὁποῦ ἐφύλαγε τοὺς δεμένους, νὰ τοὺς φυλάγῃ σιγουρα.

24 Ὁ ὁποῖος ὡσὰν ἐπῆρε τέτοιαν παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλεν μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδάριά τους τὰ ἔβαλεν εἰς τὸ ξύλον.

25 Καὶ τὰ μεσάνυκτα ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας ἐπροσεύχουνταν καὶ ὕμνουσαν τὸν Θεὸν· καὶ τοὺς ἄκουαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν δεμένοι.

26 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μεγάλος σεισμὸς, τόσον ὁποῦ ἐσαλεύθηκαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς· καὶ παρευθὺς ἄνοιξαν οἱ πόρταις ὅλαις, καὶ τὰ δεσίματα ὁλονῶν ἐλύθηκαν.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐφύλαγε τοὺς δεμένους ἐξύπνισε, καὶ ὡσὰν εἶδε ταῖς πόρταις τῆς φυλακῆς ἀνοικταῖς, ἔβγαλε τὸ μαχαίρι νὰ σκοτώσῃ τοῦ λογουτοῦ, λογιάζοντας πῶς ἔφυγαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν δεμένοι.

28 Ἀμὴ ὁ Παῦλος τοῦ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπε μὴν κάμῃς τίποτες κακὸν τοῦ λόγου σου· διατὶ ἐμεῖς ὅλοι εἴμαστεν ἐδῶ.

29 Καὶ ἐζήτησε φῶς καὶ ἐπήδηξε μέσα, καὶ τρομασμένος ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα.

30 Καὶ ἐβγάλοντάς τους ἔξω, καὶ εἶπεν, αὐθεντάδες τί κάμνει χρεία νὰ κάμω νὰ σωθῶ;

31 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, πίστευσε εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ θέλεις σωθῆ ἐσὺ καὶ τὸ σπίτι σου.

32 Καὶ τοῦ ἐλάλησαν τὸν λό-

γον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλους ὅσους ἦταν μέσα εἰς τὸ σπίτιτου.

33 Καὶ τοὺς ἐπῆρεν ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς νύκτας, καὶ τοὺς ἔλουσεν ἀπὸ ταῖς ῥαβδιαῖς· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ ἐδικοίτου ὅλοι παρευθύς.

34 Καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς τὸ σπίτιτου καὶ τοὺς ἔβαλεν ὀμπροστὰ τραπέζη, καὶ εὐφράνθη μὲ ὅλοντου τὸ σπίτι πῶς ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ὥσταν ἐξημέρωσεν οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν τοὺς ῥαβδούχους, καὶ ἔλεγαν, ἀπόλυσε τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ εἶπεν τὰ λόγια ἐτοῦτα εἰς τὸν Παῦλον, ὅτι ἔστειλαν οἱ στρατηγοὶ νὰ σᾶς ἀπολύσωμεν· τώρα λοίπὸν εὐγαίνοντας σύρτε εἰς τὸ καλόν.

37 Καὶ ὁ Παῦλος τοὺς εἶπεν, ἀφόντις μᾶς ἔδειραν παρρησία χωρὶς κρίσιν ὁποῦ εἴμεσθεν ἄνθρωποι Ῥωμαῖοι, καὶ μᾶς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακήν, τώρα μᾶς εὐγάζουν κρυφά, δὲν (γίνεται τοῦτο ἔτζι) ἀμὴ ἂς ἔλθουν αὐτοὶ καὶ ἂς μᾶς εὐγάλουσι.

38 Καὶ οἱ ῥαβδοῦχοι ἐπῆγαν καὶ εἶπαν τὰ λόγια ἐτοῦτα εἰς τοὺς στρατηγούς, καὶ οἱ στρατηγοὶ ὥσταν ἄκουσαν πῶς εἶναι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθηκαν.

39 Καὶ ὥσταν ἦλθαν τοὺς ἐπαρηγόρησαν καὶ τοὺς ἐπαρακάλεσαν νὰ εὔγουν ἀπὸ τὴν πόλιντους.

43 Καὶ ὥσταν εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἐπῆγαν μέσα εἰς τὸ σπίτι τῆς Λυδίας, καὶ ὥσταν εἶδαν τοὺς ἀδελφούς, τοὺς ἐνεθάρρησαν, καὶ εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἐδιέβηκαν.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑῚ ὥσταν ἐπέρασαν τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν ὁποῦ εἶχεν ὁ Παῦλος ἐμπῆκεν εἰς αὐτούς, καὶ τρία σάββατα ἐδιαλέγετο μετ᾽ αὐτοὺς ἀπὸ ταῖς γραφαῖς.

3 Ἐξηγῶντας καὶ ἀποδείχνοντας, ὅτι ἔκαμε χρεία νὰ πάθη ὁ Χριστός, καὶ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ὁποῦ ἐγὼ (λέγει) σᾶς κηρύττω.

4 Καὶ κάποιοι ἀπ᾽ αὐτοὺς ἐκαταπείσθηκαν καὶ ἐκολλήθησαν μὲ τὸν Παῦλον καὶ μὲ τὸν Σίλαν, καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πολλαῖς γυναῖκαις ἀπὸ ταῖς πρώταις.

5 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὁποῦ δὲν ἐπείθουνταν ἐφθόνησαν, καὶ ἐμάζωξαν κάποιους ἄνδρας πονηροὺς παζαρῆτες, καὶ ἔκαμαν ὄχλον καὶ ἐσύγχιζαν τὴν πόλιν· καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἰάσονος ἐζητοῦσαν τὸν Παῦλον καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζίτου νὰ τοὺς φέρουν εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὥσταν δὲν τοὺς ηὗραν ἔσυραν τὸν Ἰάσονα καὶ κάποιους ἀδελφοὺς εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, σκούζοντες ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἤφεραν ἄνω κάτω τὴν οἰκουμένην, ἐτοῦτοι ἦλθαν καὶ ἐδῶ.

7 Τοὺς ὁποίους τοὺς ἀποδέχθηκεν ὁ Ἰάσων· καὶ ἐτοῦτοι ὅλοι κάμνουσιν ἐναντία τῶν δογμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγοντες νὰ εἶναι ἄλλος βασιλεὺς ὁ Ἰησοῦς.

8 Καὶ

8 Καὶ ἐσύγχησαν τὸ πλῆθος καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας ὁποῦ ἄκουαν ἐτοῦτα.

9 Καὶ ὡσὰν ἐπερχαριστήθηκεν ἀπὸ τὸν Ἰάσωνα, καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς, τοὺς ἀπόλυσαν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρευθὺς τὴν νύκτα ἔστειλαν ὄξω τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βέρροιαν· οἱ ὁποῖοι ὡσὰν ἐπῆγαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ ἐτοῦτοι οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Βερροίας ἦταν πλέον εὐγενικώτεροι παρὰ τοὺς Ἰουδαίους τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἐδέχθηκαν τὸν λόγον μὲ κάθε λογῆς προθυμίαν, ἐξετάζοντες κάθε ἡμέραν τὲς γραφαῖς ἂν ἐτοῦτα εὑρίσκονται τέτοιας λογῆς.

12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ᾽ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ τὲς Ἑλληνίδες γυναῖκαις τὲς τιμημέναις, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

13 Καὶ ὡσὰν ἔμαθαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὅτι καὶ εἰς τὴν Βέρροιαν ἐκηρύχθη ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖ κινοῦντες τὸ πλῆθος.

14 Καὶ παρευθὺς οἱ ἀδελφοὶ ἔστειλαν τὸν Παῦλον νὰ πάγῃ ὡσὰν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπόμειναν ἐκεῖ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐχρεωστοῦσαν νὰ φυλάξουν καὶ νὰ πάσιν τὸν Παῦλον σιγοῦρον, τὸν ἐπῆγαν ἕως εἰς τὲς Ἀθήναις· καὶ παίρνοντες παραγγελίαν ἀπ᾽ αὐτὸν διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον, νὰ ἔλθουσι πολλὰ γλήγορα εἰς αὐτὸν, ἐγύρισαν.

16 Καὶ κατατρεγόντας τους ὁ Παῦλος εἰς τὲς Ἀθήναις, ἐπικραίνετον μέσα τὸ πνεῦμά του βλέποντας τὴν πόλιν ὁποῦ ἦτον ὅλη γεμάτη εἴδωλα.

17 Καὶ ἐσυνετύχενεν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν εὐσεβεῖς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐδίδασκε κάθε ἡμέρα ὅσους ἤθελεν εὕρει.

18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν Ἐπικουρείους, καὶ ἀπὸ τῶν Στωϊκοὺς φιλοσόφους ἐδιαλέγουνταν μετ᾽ αὐτὸν· καὶ κάποιοι ἔλεγαν, τί τάχα θέλει νὰ εἰπῇ ἐτοῦτος ὁ σπερμολόγος; καὶ ἄλλοι ἔλεγαν, φαίνεται νὰ εἶναι μηνυτὴς ξένων Θεῶν, διατὶ τῶν εὐαγγέλιζε τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

19 Καὶ πιάνοντές τον τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον, (καὶ εἶπαν· τάχα ἠμποροῦμεν νὰ μάθωμεν, ποία εἶναι ἐτούτη ἡ καινούργια διδαχὴ, ὁποῦ λέγεις ἐσύ;

20 Διατὶ φέρνεις κάποια παράξενα πράγματα εἰς τὰ αὐτία μας· καὶ θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν, τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

21 Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν ἐκεῖ, εἰς ἄλλο τίποτες δὲν εἶχαν νὰ κάμουν, παρὰ νὰ λέγουν καὶ νὰ ἀκούουν τίποτες καινούργιον.

22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὴν μέσην τοῦ Ἀρείου πάγου, καὶ εἶπεν. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ καθολικὰ σᾶς βλέπω πῶς εἶστε εἰς κάποιον τρόπον εὐλαβεῖς δεισιδαιμονέστερον ἀπ᾽ ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει.

23 Διατὶ ἀναθρονόντας καὶ βλέποντας τὰ σεβάσματά σας, εὕρηκα καὶ βωμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον

πιν ἀπανογεγραμμένον, ἀγνώ-
ςῳ Θεῷ. ἐτῦτον τὸν Θεὸν τὸν ὁ-
ποῖον ἐσεῖς μὴ ἠξεύρεντες λα-
τρεύετε, ἐτῦτον ἐγὼ σᾶς κα-
ταγγέλω.
24 Ὁ Θεὸς ὁπῦ ἔκαμε τὸν
κόσμον ϗ ὅλα ἐκεῖνα ὁπῦ εἶ-
ναι μέσα εἰς αὐτὸν, ἐτῦτος
ἔσοντας νὰ εἶναι Κύριος τῦ ὐ-
ρανῦ ϗ τῆς γῆς δὲν κατοικεῖ
εἰς ναῦς ὁπῦ γίνονται μὲ χέ-
ρια.
25 Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ
χέρια ἀνθρώπων, ὡσὰν νὰ χρει-
άζεται τίποτες, δίδοντας αὐτὸς
εἰς ὅλα τὴν ζωὴν ϗ τὴν πνο-
ὴν, ϗ τὰ ὅλα.
26 Καὶ ἀπὸ ἕνα αἷμα ἔκα-
μεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώ-
πων, νὰ κατοικῦσιν ἀπάνω
εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ϗ ἐ-
χώρισε καιρὺς (διωρισμένες)
ϗ τὰ ὁροθέσια τῆς κατοικίας-
των.
27 Νὰ ζητῦσι τὸν Κύριον,
ἐὰν εἰς κάποιον τρόπον ψηλα-
φῶντες θέλεσι τὸν εὕρει· ἂν
καλὰ ϗ δὲν εἶναι μακρὰ ἀπὸ
καθε ἕνα ἀπὸ ἐμᾶς.
28 Διατὶ εἰς αὐτὸν ζῦμεν
ϗ κινύμεθα, ϗ εἴμεσε· κα-
θὼς ϗ μερικοὶ ἀπὸ τῶν ἐδι-
κῶν σας ποιητὰς εἴπασι, ὅ-
τι τῦ Θεῦ γένος εἴμεσε.
29 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴμεσε
γένος τῦ Θεῦ, δὲν χρεωςῦ-
μεν νὰ λογιάζωμεν πῶς ὁ Θεὸς
εἶναι ὅμοιος χρυσάφι, ἢ ἀσή-
μι, ἢ πέτραις, ἢ τὰ χαράγ-
ματα ὁπῦ εἶναι ἔργα τῆς τέχνης,
ϗ τῆς ἐπινοίας τῦ ἀνθρώπυ.
30 Διατὶ τὸς χρόνυς τῆς ἀ-
γνωσίας ὁ Θεὸς ἔσοντας ϗ νὰ
τὸς παραβλέψῃ τώρα παραγ-
γέλει εἰς ὅλυς τὸς ἀνθρώπυς,
ϗ πανταχῦ νὰ μετανοήσουν.
31 Διατὶ ἐδιώρισε μίαν ἡ-
μέραν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει
νὰ κρίνῃ τὴν οἰκυμένην ἐν δι-
καιοσύνῃ, διὰ μέσυ ἀνδρὸς,
τὸν ὁποῖον ὥρισε· ϗ τῦτο τὸ
ἐπιςῶσε φανερὰ εἰς ὅλυς, ἔσον-
τας νὰ τὸν ἀναςήσῃ ἐκ νεκρῶν.
32 Καὶ ὡσὰν ἄκυσαν ἀνά-
ςασιν νεκρῶν, ἄλλοι τὸν ἐμπα-
σκάρεψαν, ἄλλοι εἴπαν, θέλο-
μεν σὲ ἀκύσει πάλιν διὰ τῦ-
το τὸ πρᾶγμα.
33 Καὶ τέτοιας λογῆς ὁ Παῦ-
λος ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν μέσην αὐ-
τῶν.
34 Καὶ κάποιοι ἄνδρες τὸν
ἐκολλήθηκαν ϗ ἐπίςευσαν. ἀ-
νάμεσα εἰς τῶν ὁποίυς, ἦτον ϗ
ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης·
ϗ μία γυναῖκα τὸ ὄνομάτης
Δάμαρις· ϗ ἄλλοι μαζὶ μετ'
αὐτῶν.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ὕςερον ἐχώρισεν ὁ
Παῦλος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας,
ϗ ἦλθεν εἰς τὴν Κόρινθον.
2 Καὶ εὑρίσκοντας κάποιον
Ἰυδαῖον τὸ ὄνομάτυ Ἀκύλαν,
Μαυροθαλασσίτην τὸ γένος,
ὁ ὁποῖος ἦλθε τότε κοντὰ ἀ-
πὸ τὴν Ἰταλίαν, μὲ τὴν Πρί-
σκυλαν τὴν γυναῖκάτυ, (δι-
ατὶ ἐπρόςαξεν ὁ Κλαύδιος,
νὰ ἀναχωρίσυν οἱ Ἰυδαῖοι ὅ-
λοι ἀπὸ τὴν Ῥώμην) ἔσμιξε
μετ' αὐτῶν.
3 Καὶ διὰ νὰ εἶναι συντεχνί-
της, εὑρίσκετον σιμὰ εἰς αὐτῶν
ϗ ἐδύλευε· διατὶ ἡ τέχνητυς
ἦταν νὰ κάμνουν τέντες.
4 Καὶ καθε σάββατον ὡμί-
λει εἰς τὴν συναγωγὴν, ϗ
ἐκατέπειθε τῶν Ἰυδαίυς ϗ τῶν
Ἕλληνας.
5 Καὶ ὡσὰν ἐκατέβηκαν ἀ-
πὸ τὴν Μακεδονίαν, ὁ Σίλας
ϗ

ϗ ὁ Τιμόθεος, ἐστεναχωρεμοῦταν ὁ Παῦλος εἰς τὴν ψυχὴν, ϗ ἐμαρτύρεαν εἰς τοὺς Ἰουδαίους πῶς νὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

6 Καὶ ἐτοῦτοι ἐστέκουνταν ἐναντίον ϗ ἐβλασφημοῦσαν· ϗ ὁ Παῦλος τινάζοντας τὰ ῥοῦχά του τοὺς εἶπε· τὸ αἷμάσας ἂς εἶναι εἰς τὸ κεφάλισας, ἐγὼ καθαρὸς εἶμαι· ἀπὸ τώρα ϗ ὀμπροστὰ θέλω πάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μεταπατίζοντας ἀπ' ἐκεῖ, ἐπῆγε εἰς ἕνα σπίτι κάποιου τὸ ὄνομάτου Ἰοῦστου, ὁποῦ ἐφοβᾶτον τὸν Θεὸν, τοῦ ὁποίου τὸ σπίτι ἦτον σύμπλιον μὲ τὸ συναγώγι.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον, μὲ ὅλοντου τὸ σπίτι· ϗ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Κορινθίους ἀκούοντες ἐπίστευαν ϗ ἐβαπτίζουνταν.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον τὴν νύκτα εἰς τὸ ὅραμάτου. μὴν φοβᾶσαι, ἀλλὰ λάλει, ϗ μὴν σιωπήσῃς.

10 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι μετεσένα, ϗ κανένας δὲν θέλει βάλλει χέρι ἀπάνωσου, νά σε κακοποιήσῃ· διατὶ πολὺς λαός μου εἶναι εἰς ἐτούτην τὴν πόλιν.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κόρινθον ἕνα χρόνον ϗ ἔξι μῆνας, διδάσκοντας εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ἀμὴ ὅταν ὁ Γάλλιων ἔγινεν ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, ἐσυκώθηκαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὲ μίαν γνώμην ἐναντίον τοῦ Παύλου, ϗ ἔφεράντον εἰς τὸ κριτήριον,

13 Καὶ ἔλεγαν, ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος καταπείθει τοὺς ἀνθρώπους νὰ σέβουνται τὸν Θεὸν ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον.

14 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόματου, εἶπεν ὁ Γάλλιων εἰς τοὺς Ἰουδαίους· ἂν ἴσως ϗ ἦτον, ὦ Ἰουδαῖοι, τίποτες ἀδίκημα, ἢ κάμωμα κακὸν, ἤθελα σᾶς ὑπομείνει κατὰ τὸ δίκαιον.

15 Ἀμὴ ἐπειδὴ ϗ εἶναι ζήτημα διὰ λόγους ϗ ὀνόματα, ϗ νόμον τὸν ἐδικόνσας, ἐσεῖς θέλετε τὰ ἰδῆτε· ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γένω κριτὴς ἐτούτων τῶν πραγμάτων.

16 Καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ κριτήριον.

17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες πιάνοντες τὸν Σωσθένη τὸν ἀρχισυνάγωγον, τὸν ἔδερναν ὀμπροστὰ εἰς τὸ κριτήριον, ϗ διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸν Γάλλιωνα δὲν τὸν ἔμελλεν τίποτες.

18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπόμεινεν ἐκεῖ ἀκόμι ἀρκεταῖς ἡμέραις, εἶτα ἐχαιρέτησε τοὺς ἀδελφοὺς, ϗ ἔπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν, ϗ μετ' αὐτὸν μαζὶ ὁ Ἀκύλας, ϗ ἡ Πρίσκυλλα. ϗ ὁ Ἀκύλας ἐκουρεύθη εἰς ταῖς Κεχρεαῖς· διατὶ εἶχεν ἀπάνωτου τάξιμον.

19 Καὶ ὁ Παῦλος ἐκατήντησεν εἰς τὴν Ἔφεσον· ϗ ἐκείνους τοὺς ἄφησεν ἐκεῖ· ϗ αὐτὸς ἐμπαίνοντας εἰς τὸ συναγώγι, ἐδιαλέγουνταν μὲ τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ σταθῇ σιμὰ εἰς αὐτοὺς περισσότερον καιρὸν, ἀλλὰ δὲν ἔκλινεν.

21 Ἀλλὰ μισεύοντας τοὺς ἐχαιρέτησε ϗ εἶπε, χρεία εἶναι βέβαια, τὴν ἐρχομένην ἑορτὴν νὰ τὴν κάμω εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· ϗ πάλιν ἂν θέλῃ ὁ Θεὸς θέλω γυρίσει εἰς ἐσᾶς· ϗ ἐσηκώθηκεν μὲ τὸ καράβι ἀπὸ τὴν Ἔφεσον. 22 Καὶ

22 Καὶ ἐκατέβη εἰς τὴν Και-
σάρειαν, ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐχαιρέτησε τὴν
ἐκκλησίαν, ἔπειτα ἐκατέβη εἰς
τὴν Ἀντιόχειαν.
23 Καὶ ὥσταν ἔκαμεν ἐκεῖ
καμπόσον καιρὸν, ἐβγῆκε καὶ
ἤρχετον τριγύρου ἀράδι ἀ-
ράδι, τὸν τόπον τῆς Γαλατίας, καὶ
τὴν Φρυγίαν, ἐπιστηρίζοντας ὅλους
τοὺς μαθητάδες.
24 Καὶ κάποιος Ἰουδαῖος
τὸ ὄνομά του Ἀπολλὼς, Ἀλε-
ξανδρεὺς τὸ γένος, ἄνθρωπος
λόγιος ἐκατάντησεν εἰς τὴν
Ἔφεσον, καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς
ταῖς γραφαῖς.
25 Ἐτοῦτος ἦτον διδαγ-
μένος τὴν στράταν τοῦ Κυρίου
καὶ θερμότατος κατὰ τὸ Πνεῦμα
καὶ ἐλάλει καὶ ἐδίδασκε κατα-
λεπτῶς τὰ πράγματα τοῦ Κυ-
ρίου, ἠξεύροντας μόνον τὸ βά-
πτισμα τοῦ Ἰωάννου.
26 Ἐτοῦτος ἄρχισε νὰ παῤ-
ῥησιάζεται εἰς τὴν συναγω-
γὴν, καὶ ἀκούοντάς το ὁ Ἀκύλας
καὶ ἡ Πρίσκιλλα, τὸν ἐπῆραν εἰς
τοῦ λόγου τους, καὶ τὸν ἐδίδαξαν
ἀκριβέστερον τὴν στράταν τοῦ
Θεοῦ.
27 Καὶ θέλοντας αὐτὸς νὰ
πάγῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, τὸν ἐ-
παρακίνησαν καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ
ἔγραψαν εἰς τοὺς μαθητάδες
νὰ τὸν δεχθοῦσιν· ὁ ὁποῖος πα-
γαίνοντας εἰς ἐκείνους ἐβοήθησε
πολλὰ ἐκείνους ὁποῦ ἐπίστευσαν
διὰ μέσου τῆς χάριτος.
28 Διατὶ ἔλεγχε δυνατὰ
τοὺς Ἰουδαίους παῤῥησίᾳ, δείχνον-
τας ἀπὸ ταῖς γραφαῖς πῶς ὁ Ἰ-
ησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Κεφ. ιθʹ. 9

ΚΑῚ ὅταν ἦτον ὁ Ἀπολλὼς
εἰς τὴν Κόρινθον, ὁ Παῦ-
λος ἐπέρασε τὰ ἀπάνω μέρη
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ
εὑρῆκε κάποιους μαθητάδες,
3 Καὶ εἶπέν τους, ἐλάβετε
Πνεῦμα ἅγιον, ὅταν ἐπιστεύ-
σατε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἀλ-
λὰ οὐδὲ ἂν εἶναι Πνεῦμα ἅγιον
ἀκούσαμεν.
3 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν,
εἰς τί λοιπὸν ἐβαπτίσθητε; καὶ
ἐκεῖνοι εἶπαν, εἰς τὸ βάπτισ-
μα τοῦ Ἰωάννου.
4 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν, ὁ
Ἰωάννης ἐβάπτισε βάπτισμα
μετανοίας, λέγοντας εἰς τὸν λα-
ὸν, διὰ νὰ πιστεύσουν εἰς ἐκεῖ-
νον ὁποῦ ἔρχεται κατόπι ἀπ᾽
αὐτὸν, τουτέστιν εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν.
5 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸ ἄκου-
σαν ἐβαπτίσθηκαν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
6 Καὶ ὥσταν ἔβαλεν ὁ Παῦ-
λος τὰ χέριά του ἀπάνωτους,
ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς
αὐτούς· καὶ ἐσυντύχαιναν γλώσ-
σαις καὶ ἐπροφήτευαν.
7 Καὶ ὅλοι ἦταν ἕως δώ-
δεκα ἄνδρες.
8 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπάγαινεν
εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐπαῤ-
ῥησιάζουντον εἰς τρεῖς μῆνες
διαλεγόμενος καὶ πείθοντάς τους
εἰς τὰ πράγματα τῆς βασι-
λείας τοῦ Θεοῦ.
9 Καὶ ἐπειδὴ κάποιοι ἐ-
σκληρυνόσουνταν καὶ δὲν ἐπεί-
θουνταν, ἀμὴ ἐκακολογοῦσαν
τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὀμπρο-
στὰ εἰς τὸ πλῆθος, μακρύ-
νοντας ἀπ᾽ αὐτοὺς, ἐχώρισε τοὺς
μαθητάδες, καὶ ἐδιαλέγουντον
κάθε ἡμέραν εἰς σχολεῖον κά-
ποιου ὁποῦ ἐλέγετον Τύῤῥανος.
10 Καὶ τοῦτο ἐγίνετον δύο
χρόνους, εἰς τόσον ὁποῦ ὅλοι ὅ-
σοι

σοι ἐκατοικοῦσαν τὴν Ἀσίαν
ϗ οἱ Ἰουδαῖοι ϗ οἱ Ἕλληνες
ἀκοῦσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰ-
ησοῦ.

11 Καὶ διὰ μέσου τῶν χε-
ρῶν τοῦ Παύλου, ὁ Θεὸς ἔκαμε
δυνάμεις πολλὰ μεγάλαις.

12 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐφέρνα-
σιν εἰς τοὺς ἀσθενημένους ἀπὸ
τὸ κορμίτου μαντύλια, ἢ πο-
δίαις, ϗ ἠλευθερόνονταν αὐτοὶ
ἀπὸ ταῖς ἀσθένειαις· ϗ τὰ πονη-
ρὰ πνεύματα ἐβγαίνασιν ἀπ' αὐ-
τούς.

13 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους ἐξορκιστάδες ὁποῦ ἤρ-
χουνταν τριγύρω ἀρχίσασι νὰ
ὀνομάζουσιν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶχαν τὰ
πονηρὰ πνεύματα, λέγοντες, σᾶς
ὁρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁ-
ποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκα-
μαν τοῦτο, ἦταν οἱ ἑπτὰ υἱοὶ
ἑνὸς Ἰουδαίου ἀρχιερέως, τὸ ὄ-
νομάτου Σκευᾶ.

15 Καὶ τοὺς ἀποκρίθη τὸ
πνεῦμα τὸ πονηρὸν ϗ εἶπε·
ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν τὸν γνωρίζω, ϗ
τὸν Παῦλον τὸν ἠξεύρω, ἀμὴ ἐ-
σεῖς ποῖοι εἶστε;

16 Καὶ ἐπίδηξεν ἀπάνωτους
ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον
κατοικημένον τὸ Πνεῦμα τὸ
πονηρὸν, ϗ ἐδυναμώθη ἐναν-
τίατους, τόσον ὁποῦ ἔφυγαν γυ-
μνοὶ ϗ πληγωμένοι ἀπὸ τὸ
σπίτι ἐκεῖνο.

17 Καὶ τοῦτο τὸ ἔμαθαν ὅ-
λοι οἱ Ἰουδαῖοι ϗ οἱ Ἕλληνες
ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν τὴν Ἔφε-
σον, ϗ μεγάλος φόβος ἔπε-
σεν εἰς αὐτοὺς ὅλους, ϗ τὸ ὄ-
νομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐμεγα-
λυνόουνταν.

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους
ὁποῦ ἐπιστεύσαν ἤρχουνταν ϗ
ἐξομολογοῦνταν, ϗ ἔλεγαν
τὰ καμώματάτους.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους
ὁποῦ ἔκαμναν τὰ μαγικὰ πρά-
γματα, ἐμάζωξαν ϗ ἔφεραν
τὰ βιβλίατους ϗ τὰ ἔκαιαν
ὀμπροστὰ εἰς ὅλους· ϗ ἐλογά-
ριασαν τὴν τιμήτους, ϗ εὕ-
ρηκαν ϗ ἄχειζαν πενῆντα
χιλιάδες ἀργύρια.

20 Τέτοιας λογῆς ὁ λόγος
τοῦ Κυρίου αὔξανε δυνατὰ, ϗ
ἐδυναμώνετον.

21 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθηκαν
ἐτοῦτα ὁ Παῦλος ἔβαλεν εἰς τὸν
νοῦντου γυρίζοντας τὴν Μα-
κεδονίαν ϗ τὴν Ἀχαΐαν, νὰ
πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέ-
γοντας ὅτι ἀφόντις πάγω ἐκεῖ,
κάμνει χρεία νὰ ἰδῶ ϗ τὴν
Ῥώμην.

22 Καὶ ἔστειλε δύο ἀπ' ἐ-
κείνους ὁποῦ τὸν ὑπηρετοῦσαν, τὸν
Τιμόθεον, ϗ τὸν Ἔραστον, εἰς
τὴν Μακεδονίαν. ϗ αὐτὸς ἐ-
στάθη καμπόσον καιρὸν εἰς τὴν
Ἀσίαν.

23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔ-
γινε ταραχὴ μεγάλη διὰ τὴν
στράταν (τῆς πίστεως.)

24 Διατὶ κάποιος τὸ ὄ-
νομάτου Δημήτριος, ἀργυ-
ροχόος, κάμνοντας ναοὺς ἀση-
μένους τῆς Ἀρτέμιδος, ἔδιδε
εἰς τοὺς τεχνίτας μεγάλον δι-
άφορον.

25 Τοὺς ὁποίους τεχνίτας, ϗ
ἐργάτας ὁποῦ ἦταν εἰς τέτοια
πράγματα τοὺς ἐμάζωξε· ϗ
εἶπεν, ὦ ἄνδρες, ἠξεύρετε κα-
λὰ ὅτι ἀπὸ τούτην τὴν δου-
λείαν εἶναι τὸ κέρδος τῆς ζωῆς-
μας.

26 Καὶ τώρα βλέπετε ϗ
ἀκούετε, ὅτι ὄχι μόνον τὴν Ἐ-

φε-

φεσον, ἀλλὰ ὡραμάγι ὅλην τὴν Ἀσίαν ἐτοῦτος ὁ Παῦλος ἔπεισε καὶ ἐμεταγύρισε πολλὺν λαὸν, μὲ τὸ νὰ λέγῃ πῶς δὲν εἶναι Θεοὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ γίνουνται μὲ χέρια.

27 Καὶ ὄχι μόνον εἶναι κίνδυνος εἰς ἐμᾶς νὰ 'ξεχθῇ τοῦτο τὸ μέρος τῆς τέχνης, ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, νὰ μὴν λογαριάζεται πλέον διὰ οὐδὲ τίποτες· καὶ μέλλει νὰ χαλασθῇ τὸ μεγαλεῖόν της, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη τιμᾷ.

28 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἄκουσαν ἐθύμωσαν καταπολλὰ, καὶ ἔσκουζαν καὶ ἔλεγαν, ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐγέμισε σύγχυσιν, καὶ ὥρμησαν μαζὶ ὅλοι εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἅρπαξαν μαζὶ τὸν Γάϊον καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνητας, οἱ ὁποῖοι ἦτον σύντροφοι τοῦ Παύλου.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ ἔμπῃ μέσα εἰς τὸ πλῆθος, ἀμὴ οἱ μαθηταδες δὲν τὸν ἄφηκαν.

31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ἦταν φίλοι του, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν ἀνθρώπους καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ μὴν δώσῃ τοῦ λόγου του εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἔσκουζαν ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἄλλο· διατὶ ἡ σύναξις ἦτον συγχυσμένη, καὶ οἱ περισσότεροι δὲν ἤξευραν διὰ ποίαν ἀφορμὴν ἐμαζώχθηκαν.

33 Καὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον εὔγαλαν καὶ ἐπροβίβασαν τὸν Ἀλέξανδρον, ἔσπρωντας νὰ τὸν προβάλλουν οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔσεισε τὸ χέρι του καὶ ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸν λαόν.

34 Ἀμὴ ὡσὰν ἐγνάρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος ἔγινε μία φωνὴ ἀπὸ ὅλους. οἱ ὁποῖοι ἔσκουζαν ἕως δύο ὥραις, ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

35 Καὶ ὁ γραμματεὺς ἔστοντας νὰ καταπαύσῃ τὸ πλῆθος, εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἐφέσιοι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὁποῦ δὲν ἠξεύρει τὴν πόλιν τῶν Ἐφεσίων, πῶς εἶναι στολίστρα τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος; καὶ (τοῦ εἰδώλου) ὁποῦ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν Δία;

36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐτοῦτα εἶναι ἀναντίρρητα, πρέπει ἐσεῖς νὰ ἡσυχάζετε, καὶ νὰ μὴν κάμετε τίποτες ἀπόκοτον.

37 Διατὶ ἐφέρετε ἐτούτους τοὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι οὔτε Ἱερόσυλοι εἶναι, οὔτε τὴν Θεάν σας βλασφημοῦσιν.

38 Ἂν ἴσως ὁ Δημήτριος καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι μαζὶ μετ' αὐτὸν οἱ συντεχνῖταί του, ἔχουσι μὲ κανένα κρίσιν, εἶναι ἡμέραις ὁποῦ γίνονται κρίσαις, καὶ εἶναι καὶ ἀνθύπατοι, ἂς ἐγκαλέσουσιν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

39 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ζητᾶτε διὰ ἄλλα, θέλουσι λυθῇ εἰς τὴν σύνοδον τὴν διατεταγμένην,

40 Διατὶ κινδυνεύομεν μήπως. καὶ ἐγκαλεσθοῦμεν πῶς ἐκάμαμεν σήμερον στάσιν, ὁποῦ δὲν ἦτον τίποτες ἀφορμὴ, διὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐμποροῦμεν νὰ δώσωμεν λογαριασμὸν ἐτού-

ἐτούτης τῆς συνδρομῆς. καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἔλυσε τὴν συνάξιν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ὕστερον ἀφόντις ἔπαυσεν ἡ σύγχυσις, ἐπροσκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάδες καὶ τοὺς ἐχαιρέτησε καὶ ἐβγῆκε νὰ πάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Καὶ ἐπέρασεν ἐκεῖνα τὰ μέρη· καὶ μὲ πολλὰ λόγια τοὺς ἐνουθέτησε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ τρεῖς μῆνας, καὶ ἔσοντας νὰ γένῃ ἐπιβουλὴ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς αὐτόν, ὁποῦ ἔμελλε νὰ πάγῃ μὲ καράβι εἰς τὴν Συρίαν, ἐσυμβουλεύθη νὰ γυρίσῃ διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.

4 Καὶ τὸν ἀκολούθησεν ἕως τῆς Ἀσίας ὁ Σώσιπατρος ὁ Βεῤῥοιαῖος· καὶ ἀπὸ τοὺς Θεσσαλονικεῖς, ὁ Ἀρίσταρχος, καὶ ὁ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀσιανοὺς ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος·

5 Καὶ ἐτοῦτοι ἔσοντας νὰ πᾶσι προτίτερα μᾶς ἀνέμεναν εἰς τὴν Τρῳάδα.

6 Καὶ ἐμεῖς ὕστερα ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἐμπήκαμεν εἰς τὸ καράβι ἀπὸ τοὺς Φιλίππους, καὶ ἤλθαμεν εἰς αὐτοὺς εἰς πέντε ἡμέραις εἰς τὴν Τρῳάδα· καὶ ἐκεῖ ἐκάμαμεν ἑπτὰ ἡμέραις.

7 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν μαζωμένοι οἱ μαθητάδες νὰ κόψουσι ψωμί, ὁ Παῦλος τοὺς ἐδιελέγετουν, μέλλοντας νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν αὔριον, καὶ ἐμάκρυνε τὸν λόγον ἕως τὸ μεσονύκτιον.

8 Καὶ ἦταν καὶ πολλαῖς λαμπάδες ἀναμμέναις εἰς τὸ ἀνώγεον, ἐκεῖ ὁποῦ εἶχασιν μαζωμένοι.

9 Καὶ κάποιος νέος, τὸ ὄνομά του Εὔτυχος, ἐκάθετον εἰς τὸ παραθύρι, καὶ ἐκοιμᾶτον βαθεία· καὶ ὁ Παῦλος διηγόμενος περισσότερον, ὁ νέος ἔγυρεν ἀπὸ τὸν ὕπνον, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸ τρίπατον κάτω, καὶ τὸν ἐσήκωσαν νεκρόν.

10 Καὶ ὁ Παῦλος ἐκατέβη καὶ ἔπεσεν ἀπάνω του, καὶ ἀγκάλιασέ τον, καὶ εἶπε· μὴ συγχύζεσθε, διατὶ ἡ ψυχή του εἶναι μέσα του.

11 Καὶ ἀνέβη καὶ ἔκοψε ψωμὶ καὶ ἔφαγε, καὶ ἔσοντας νὰ ὁμιλήσῃ ἀρκετὰ ἕως τὴν αὐγήν, τέτοιας λογῆς ἐβγῆκε.

12 Καὶ ἔφεραν τὸ παιδὶ ζωντανόν, καὶ ἐπαρηγορήθηκαν πολλά.

13 Καὶ ἐμεῖς ἐπήγαμεν ὀμπροστὰ εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐμισεύσαμεν εἰς τὴν Ἄσσον, μέλλοντες ἀπ' ἐκεῖ νὰ πάρωμεν τὸν Παῦλον· διατὶ ἔτζι εἶχε παραγγελίαν, μέλλοντας αὐτὸς νὰ πάγῃ διὰ ξηρᾶς.

14 Καὶ ὡσὰν μᾶς ἔσμιξεν εἰς τὴν Ἄσσον, τὸν ἐπήραμεν καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Μιτυλήνην.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐβγήκαμεν καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαταντήσαμεν ἀντίκρυ τῆς Χίου· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐπεράσαμεν εἰς τὴν Σάμον, καὶ ἔσοντας νὰ μείνωμεν εἰς τὸ Τρωγύλλιον, τὴν ἄλλην ἤλθαμεν εἰς τὴν Μίλητον.

16 Διατὶ ὁ Παῦλος ἀποφάσισε νὰ περάσωμεν τὴν Ἔφεσον, μήπως καὶ τοῦ γένει ἐμπόδιον καὶ ἀργήσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν.

διατὶ ἐσπούδαζε ἂν ἠμπορῇ τὴν
ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς νὰ εὑρε-
θῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον
ἔπεμψεν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἔ-
φισον, καὶ ἐπροσκάλεσε τοὺς
πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Καὶ ὡσὰν ἦλθασιν εἰς
αὐτόν, τοὺς εἶπεν· ἐσεῖς ἠξεύρε-
τε ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν,
ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπάτησα εἰς
τὴν Ἀσίαν, πῶς εἶμουν ὅλον
τὸν καιρὸν μετ᾽ ἐσᾶς.

19 Δουλεύοντας τὸν Κύριον μὲ
κάθε λογῆς ταπεινοφροσύνην,
καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ μὲ
πολλοὺς πειρασμούς, ὁποῦ μοῦ
ἐσυνέβηκαν ἀπὸ τὲς ἐπιβουλαῖς
τῶν Ἰουδαίων.

20 Καὶ πῶς μὴ ἢ κανένα
ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἦταν ὠφέλη-
μα δὲν σᾶς ἔκρυψα, νὰ μὴν
σᾶς τὸ εἰπῶ, καὶ νὰ σᾶς τὸ δι-
δάξω, καὶ παρρησίᾳ, καὶ εἰς τὰ
σπίτια.

21 Διαμαρτυρόμενος εἰς
τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλλη-
νας, νὰ μετανοήσουν εἰς τὸν Θεόν·
καὶ νὰ πιστεύσουσιν εἰς τὸν Κύριόν
μας Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ τώρα νὰ ὁποῦ πά-
γω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὄντας
δεμένος ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καὶ
δὲν ἠξεύρω ἐκεῖνα ὁποῦ θέλουν
μοῦ συνέβη·

23 Παρὰ μοναχά, ὅτι τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον μοῦ διαμαρ-
τύρεται εἰς κάθε πόλιν λέγον-
τας, ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψαις
μὲ ἀναμένουσιν.

24 Ἀμὴ ἐγὼ κανένα πρᾶ-
γμα δὲν μετρῶ, οὐδὲ ἔχω τὴν
ζωήν μου τόσον τιμημένην εἰς
τὸν λογισμόν μου, ὡσὰν ὁποῦ ἔχω νὰ
τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χα-
ρᾶς, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὁποῦ
ἔλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦν,
νὰ μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς
χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τώρα νὰ ἐγὼ ὁποῦ
ἠξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε
ἰδῇ τὸ πρόσωπόν μου, ὅλοι ἐσεῖς
τοὺς ὁποίους ἐπέρασα κηρύττον-
τας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τοῦτο σᾶς τὸ μαρ-
τυρῶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅ-
τι εἶμαι ἀθῶος ἀπὸ τὸ αἷμα
ὁλονῶν.

27 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐσύρθηκα
ὀπίσω νὰ μὴν σᾶς εἰπῶ ὅλην
τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἔχετε ἔννοιαν λοιπόν,
καὶ τοῦ λόγου σας καὶ ὅλου τοῦ ποι-
μνίου, εἰς τὸ ὁποῖον ποίμνιον τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἔβαλεν
ἐπισκόπους, νὰ ποιμαίνετε τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποί-
αν τὴν ἀπόκτησε μὲ τὸ ἴδιόν του
αἷμα.

29 Διατὶ ἐγὼ ἠξεύρω ἐτοῦ-
το, ὅτι ἀφόντις πάγω θέλουσιν
ἔλθη λύκοι κακοὶ εἰς ἐσᾶς, νὰ
μὴν λυπηθοῦσι τὸ ποίμνιον.

30 Καὶ ἀπ᾽ ἐσᾶς τοὺς ἰδίους
θέλουσι σηκωθῇ ἄνδρες ὁποῦ νὰ
λαλοῦσι διεστραμμένα λόγια,
διὰ νὰ σύρνουν ὀπίσωθέν τους τοὺς
μαθηταδές.

31 Διὰ τοῦτο ἂς εἶστε ξυπνη-
τοὶ ἐνθυμούμενοι, ὅτι τρεῖς
χρόνους νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν
ἔπαυσα μὲ δάκρυα νὰ νουθετῶ
πάντα ἕνα.

32 Καὶ τώρα ἀδελφοί σᾶς
συσταίνω εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν λό-
γον τῆς χάριτός του, ὁποῦ δύναται
νὰ αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομήν σας,
καὶ νὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν,
μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ἁγιασμένους.

33 Ἀσῆμι ἢ χρυσάφι, ἢ
ῥοῦχα κανενὸς ἀπὸ ἐσᾶς ὁποῦ δὲν
ἐπεθύμησα.

34 Κα

34 Καὶ ἐσεῖς αὐτοίσας τὸ ἠ-
ξεύρετε, ὅτι τὰ χέρια ἐτοῦτα
ὑπηρέτησαν εἰς τὲς χρείαις μου.
καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζὶ
μετεμένα.
35 Εἰς ὅλα σᾶς ἔδειξα, ὅ-
τι τέτοιας λογῆς πρέπει νὰ κο-
πιάζωμεν διὰ νὰ βοηθοῦμεν τοὺς
ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμούμεσθεν
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὁποῦ
εἶπε, μακάριον ἐστι μᾶλλον νὰ
δίδῃ τινὰς παρὰ νὰ παίρνῃ.
36 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα,
ἐγονάτησε μὲ ὅλους αὐτοὺς καὶ ἐ-
προσευχήθη.
37 Καὶ μεγάλος κλαυθμὸς
ἔγινεν ὁλονῶν, καὶ ἔπεσαν ὅλοι
ἀπάνω εἰς τὸν λαιμόν του καὶ τὸν ἐ-
φιλοῦσαν.
38 Καὶ ἠχυποιοῦνταν περισ-
σότερον εἰς τὸν λόγον ὁποῦ τοὺς
εἶπεν, ὅτι δὲν μέλλουσι πλέον
νὰ ἰδοῦσι τὸ πρόσωπόν του· καὶ
τὸν ἐπαραύγαλαν ἕως εἰς τὸ κα-
ράβι.

Κεφ. κα΄. 21.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐχωρίσαμεν ἀπ'
αὐτοὺς, ἐβγήκαμεν εἰς τὸ
πέλαγος, καὶ ἔσοντας νὰ κά-
μωμεν δρόμον ἴσον ἤλθαμεν
εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡ-
μέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ'
ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα.
2 Καὶ ἐκεῖ ἔσοντας νὰ εὕρω-
μεν καράβι ὁποῦ ἐπέρνα εἰς
τὴν Φοινίκην, ἐμπήκαμεν μέ-
σα, καὶ ἐβγήκαμεν εἰς τὸ πέλα-
γος.
3 Καὶ εἴδαμεν τὴν Κύπρον,
καὶ τὴν ἀφήκαμεν ζερβὰ καὶ ἐ-
πλέαμεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ
ἤλθαμεν εἰς τὴν Τύρον, διατὶ
ἐκεῖ ἤθελε τὸ καράβι νὰ ξε-
φορτώσῃ τὸ φόρτωμά του.
4 Καὶ ἔσοντας νὰ εὕρωμεν
τοὺς μαθητάδες, ἐσταθήκαμεν
ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέραις· καὶ οἱ μα-
θητάδες ἔλεγαν εἰς τὸν Παῦλον,
διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, νὰ
μὴν ἀνέβῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
5 Καὶ ὅταν ἐτελειώσαμεν ἐ-
κείναις τὲς ἡμέραις ἐβγήκαμεν
καὶ ἐπαγαίναμεν, καὶ μᾶς ἐπαραύ-
γαζαν ὅλοι μὲ γυναῖκαις καὶ
μὲ παιδία ἕως ὄξω ἀπὸ τὴν
πόλιν· καὶ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς
τὸ περιγιάλι ἐπροσευχηθή-
καμεν.
6 Καὶ ἐχαιρετηθήκαμεν ἕ-
νας μὲ τὸν ἄλλον, καὶ ἐμπήκα-
μεν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐκεῖνοι
ἐγύρισαν εἰς τὰ σπίτια τους.
7 Καὶ ἐμεῖς τελειώνοντες τὸ
πλεύσιμον ἀπὸ τὴν Τύρον ἐ-
καταντήσαμεν εἰς τὴν Πτολε-
μαΐδα, καὶ ἐχαιρετήσαμεν τοὺς
ἀδελφοὺς, καὶ ἐσταθήκαμεν εἰς
ἐκείνους μίαν ἡμέραν.
8 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐβγῆκεν ὁ Παῦλος καὶ ἐμεῖς ὁ-
ποῦ εἴμασθεν μὲ τὸν Παῦλον, καὶ
ἐπήγαμεν εἰς τὴν Καισάρειαν,
καὶ ἐμπήκαμεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ
Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὁ ὁ-
ποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑ-
πτὰ (διακόνους) καὶ ἐμείναμεν
εἰς αὐτόν.
9 Καὶ ἐτοῦτος εἶχε τέσσα-
ρες θυγατέραις παρθέναις καὶ ἐ-
προφήτευαν.
10 Καὶ ὡσὰν εὑρισκόμα-
σταν ἐκεῖ πολλαῖς ἡμέραις, κα-
τέβη κάποιος ἀπὸ τὴν Ἰου-
δαίαν προφήτης, τὸ ὄνομά του
Ἄγαβος.
11 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐμᾶς, καὶ
ἐπῆρε τὸ ζωνάρι τοῦ Παύλου,
καὶ ἔδεσε τὰ χέρια του καὶ τὰ πο-
δάρια του, καὶ εἶπεν· ἐτοῦτα λέ-
γει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὅτι
ἔτζι θέλουσι δέσει οἱ Ἰουδαῖοι
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τὸν ἄνδρα

τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη αὐτή, καὶ θέλουν τὸν παραδώσουν εἰς τὰ χέρια τῶν ἐθνῶν.

12 Καὶ ἐμεῖς ὡσὰν τὰ ἀκούσαμεν, τὸν ἐπαρακαλοῦσαμεν καὶ ἐμεῖς, καὶ οἱ ἐντόποι, νὰ μὴν ἀνέβῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

13 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· τί κάμνετε ὡσὰν κλαίετε καὶ συντρίβετε τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος ὄχι μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Καὶ ὡσὰν δὲν μᾶς ἄκουεν ἐσωπήσαμεν, καὶ εἴπαμεν, τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἂς γένῃ.

15 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὲς ἡμέραις ἐκείναις ἐσώθηκας νὰ πάρωμεν τὰ ῥοῦχάμας ἀναβαίναμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ ἦλθαν κάποιοι μαθητάδες ἀπὸ τὴν Καισάρειαν μαζὶ μετ' ἐμᾶς, καὶ ἤφεραν καὶ ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάμαμεν χρεία νὰ κονέψωμεν, τὸ ὄνομά του Μνάσων, Κυπριότης παλαιὸς μαθητής.

17 Καὶ ὡσὰν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδέχθηκαν μὲ χαράν.

18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμπῆκεν ὁ Παῦλος μαζὶ μεθ' ἐμᾶς εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἰακώβου καὶ ἦταν παρὸν καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ὡσὰν τοὺς ἐχαιρέτησε, τοὺς ἐδιηγοῦντον καθ' ἕνα ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῆς διακονίας του.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἄκουσαν ἐδόξασαν τὸν Κύριον, καὶ εἶπαν εἰς τὸν Παῦλον, βλέπεις ἀδελφέ, πόσαις Μυριάδες εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐπίστευσαν, καὶ ὅλοι εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου.

21 Καὶ ἔμαθαν διὰ λόγου σου. ὅτι διδάσκεις ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λέγεις νὰ χωρίσουν ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, καὶ νὰ μὴν περιτέμνουν τὰ παιδία της, μηδὲ νὰ περιπατοῦσι κατὰ τὲς συνήθειαις.

22 Τί λοιπὸν; βέβαια κάμνει χρεία νὰ μαζωχθοῦσι πλῆθος· διατὶ θέλουν τὸ ἀκούσει πῶς ἦλθες.

23 Ἐτοῦτο λοιπὸν κάμε ὁποῦ σοῦ λέγομεν· ἐδῶ εἶναι τέσσαρες ἄνδρες ὁποῦ ἔχουν ἀπάνωτους τάξιμον (Ναζηραίων.)

24 Ἐπάρετους τούτους καὶ καθαρίσου μαζὶ μετ' αὐτούς· καὶ ξόδιασε εἰς αὐτοὺς νὰ ξυρίσουν τὴν κεφαλήν τους· καὶ νὰ γνωρίσουν ὅλοι, ὅτι ἐκεῖνα ὁποῦ ἄκουσαν διὰ λόγου σου δὲν εἶναι τίποτες, ἀλλὰ περιπατεῖς καὶ ἐσὺ φυλάττοντας τὸν νόμον.

25 Καὶ διὰ τὰ ἔθνη ὁποῦ ἐπίστευσαν, ἐμεῖς ἐγράψαμεν καὶ ἀποφασίσαμεν, νὰ μὴν φυλάττουν καμμίαν πρᾶγμα τέτοιας λογῆς, παρὰ μοναχὰ νὰ φυλάγουνται αὐτοὶ ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα καὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ πνικτὸν καὶ τὴν πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπῆρε τοὺς ἄνδρας, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαθαρίσθη μετ' αὐτούς, καὶ ἐμπῆκεν εἰς τὸ ἱερόν, λέγοντας φανερὰ τὴν τελείωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, ἕως ὁποῦ ἐφέρθη διὰ καθὲ ἕνα ἀπ' αὐτοὺς προσφορά.

27 Καὶ ὡσὰν ἔμελλαν νὰ τελειωθοῦν οἱ ἑπτὰ ἡμέραις, οἱ Ἰουδαῖοι ὁποῦ ἦταν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν ὡσὰν τὸν εἶδαν εἰς τὸ ἱερόν, ἐσύγ-

ἐσύγχυσαν ὅλον τὸ πλῆθος,
καὶ ἅπλωσαν τὰ χέρια τους ἀ-
πάνω του.
28 Καὶ ἐκράζαν, ὦ ἄνδρες
Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ἐτοῦτος
εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ
διδάσκει ὅλους εἰς κάθε τόπον
ἐναντία τοῦ λαοῦ ἐτούτου, καὶ τοῦ
νόμου καὶ τοῦ τόπου. καὶ ἀκόμι ἔ-
μπασεν Ἕλληνας μέσα εἰς τὸ
ἱερὸν, καὶ ἐβεβήλωσεν τὸν ἅγιον ἐ-
τοῦτον τόπον.
29 Διατὶ ἴδασι πρωτύτερα
τὸν Τρόφιμον ὁποῦ ἦταν ἀπὸ τὴν
Ἔφεσον μέσα εἰς τὴν πόλιν μα-
ζὶ μετ' αὐτὸν, τὸν ὁποῖον ἐλο-
γιάζαν ὅτι ὁ Παῦλος τὸν ἔμ-
πασεν εἰς τὸ ἱερόν.
30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ πόλις,
καὶ ἔγινε σύναξις τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐπιάσασιν τὸν Παῦλον καὶ τὸν ἔσυ-
ραν ἔξω ἀπὸ τὸ ἱερὸν, καὶ παρευ-
θὺς ἐσφάλισαν οἱ πόρταις.
31 Καὶ ἐγυρεύαν νὰ τὸν σκο-
τώσουν, καὶ ἀνέβη ὁ λόγος εἰς
τὸν χιλίαρχον τοῦ στρατεύμα-
τος. ὅτι ὅλη Ἱερουσαλὴμ ἐσυγ-
χύθη.
32 Ὁ ὁποῖος παρευθὺς ἐ-
πῆρε στρατιώταις καὶ ἑκατοντάρ-
χους, καὶ ἔδραμεν ἀπάνω τους. καὶ
ἐκεῖνοι ὡσὰν εἶδαν τὸν χιλίαρ-
χον καὶ τοὺς στρατιώταις ἔπαυ-
σαν νὰ δέρνουν τὸν Παῦλον.
33 Τότε ἐσίμωσεν ὁ χιλί-
αρχος καὶ τὸν ἔπιασε καὶ ἐπρό-
σταξε νὰ δεθῇ μὲ δύο ἁλυσίδες.
καὶ ἐρώτησε ποῖος εἶναι καὶ τί ἔ-
καμε.
34 Καὶ ἄλλοι ἔσκουζαν ἄλ-
λο, καὶ ἄλλοι ἄλλο μέσα εἰς
τὸ πλῆθος. καὶ μὴ ἠμπορῶν-
τας ὁ χιλίαρχος ἀπὸ τὴν σύγ-
χυσιν νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, ἐ-
πρόσταξε νὰ τὸν πᾶσιν εἰς τὸ
κάστρον.
35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος ἔ-
φθασεν εἰς τὴν σκάλα ἀπὸ τὴν
βίαν τοῦ ὄχλου, τὸν ἐσήκωναν οἱ
στρατιῶται.
36 Διατὶ ἀκολούθαεν τὸ πλῆ-
θος τοῦ λαοῦ, καὶ ἔκραζον, βγά-
λετον ἀπὸ τὴν μέσην.
37 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔμελλον
νὰ ἐμπάσουν τὸν Παῦλον εἰς τὸ
κάστρον, λέγει ὁ Παῦλος εἰς
τὸν χιλίαρχον, ἂν εἶναι δυνατὸν
νὰ σοῦ εἰπῶ ἕνα λόγον; καὶ ὁ
χιλίαρχος εἶπεν· ξεύρεις Ἑλ-
ληνικά;
38 Δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ Αἰγύ-
πτιος ὁποῦ ἀνακάτωσες πρω-
τύτερα ἀπὸ ταύταις τὰς ἡμέραις,
καὶ εὔγαλες εἰς τὴν ἔρημον τέσ-
σαρες χιλιάδες ἄνδρες ἁρμα-
τωμένους μὲ τὰ στελέτα;
39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν,
ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος,
Ταρσεὺς ἀπὸ τὴν Κιλικίαν, πο-
λίτης πόλεως ξακουσμένης. καὶ
παρακαλῶ σε δός μου ἄδειαν νὰ
λαλήσω εἰς τὸν λαόν.
40 Καὶ ἔσωντας νὰ τοῦ δώσῃ
ἄδειαν, ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς
τὰ σκαλοπατήματα, καὶ ἔσεισε
τὸ χέρι του εἰς τὸν λαόν, καὶ ὡσὰν
ἐσίγησαν, ἐσυντύχε μὲ τὴν Ἑ-
βραϊκὴν γλῶσσαν λέγοντας.

Κεφ. κβ'. 22.

Ὦ Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέ-
ρες, ἀκούσετε τὴν ἀπολο-
γίαν ὁποῦ ἔχω νὰ σᾶς ἀποκρι-
θῶ.
2 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν, ὅτι
τοὺς ἐσυντύχει μὲ Ἑβραϊκὴν
γλῶσσαν, περισσότερον τοῦ ἔδι-
δαν ἡσυχίαν, καὶ λέγει.
3 Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰ-
ουδαῖος, καὶ ἐγεννήθηκα εἰς τὴν
Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἀναθρεμ-
μένος εἰς τὴν πόλιν ἐτούτην εἰς
τὰ ποδάρια τοῦ Γαμαλιὴλ, καὶ

ἐπαιδουθηκα κατὰ λεπτῶς τὸν
πατρικὸν νόμον, ἔχοντας ζῆλον
τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔχετε καὶ ἐσεῖς
ὅλοι σήμερον.
4 Καὶ ἐκατάτρεξα ἐτούτην τὴν
πίστιν ἕως θανάτου, δένοντας καὶ
παραδίδοντας εἰς φυλακαῖς καὶ
ἄνδρες καὶ γυναῖκαις.
5 Καθὼς μοῦ τὸ μαρτυρᾷ
καὶ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὅλον τὸ πρε-
σβυτήριον, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπῆ-
ρα καὶ ἐπιστολαῖς διὰ τοὺς ἀδελ-
φοὺς, καὶ ἐπήγαινα εἰς τὸν Δαμα-
σκὸν, μέλλοντας νὰ φέρω ἐκεί-
νους τοὺς Χριστιανοὺς ὁποῦ ἦταν ἐ-
κεῖ δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
διὰ νὰ τιμωρηθοῦν.
6 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπήγαινα καὶ
ἐσίμωνα εἰς τὴν Δαμασκὸν,
μοῦ ἐσυνέβη εἰς τὸ μέσον τῆς ἡ-
μέρας ἄξαφνα νὰ ἀστράψη γύ-
ρωθέν μου φῶς πολὺ ἀπὸ τὸν οὐρα-
νόν.
7 Καὶ ἔπεσα κάτω εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἄκουσα φωνὴν ὁποῦ μοῦ
ἔλεγε, Σαοὺλ, Σαοὺλ, διατί μὲ
διώκνεις;
8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθηκα,
ποῖος εἶσαι ἐσὺ αὐθέντη; καὶ
μοῦ εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁ
Ναζαραῖος, τὸν ὁποῖον ἐσὺ δι-
ώκνεις.
9 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μα-
ζίμου εἶδαν τὸ φῶς· καὶ ἐφοβήθη-
καν, ἀμὴ τὴν φωνὴν ἐκείνου ὁ-
ποῦ μοῦ ἐσυντύχενε, δὲν τὴν ἀ-
κουσαν.
10 Καὶ ἐγὼ εἶπα, τί νὰ κά-
μω αὐθέντη; καὶ ὁ Κύριος μοῦ
εἶπε, σήκω, πήγαινε εἰς τὸν Δα-
μασκὸν, καὶ ἐκεῖ θέλουν σοῦ λαλη-
θῆ ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ σοῦ εἶναι ὁρ-
δινιασμένα νὰ κάμης.
11 Καὶ ὥσταν δὲν ἔβλεπα
πλέον ἀπὸ τὴν δόξαν ἐκείνου τοῦ
φωτὸς, βασταζόμενος ἀπὸ τὸ
χέρι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μα-
ζίμου, ἦλθα εἰς τὸν Δαμασκόν.
12 Καὶ κάποιος Ἀνανίας
ἄνθρωπος εὐλαβὴς κατὰ τὸν νό-
μον, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλους
τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν
εἰς τὸν Δαμασκόν,
13 Ἦλθεν εἰς ἐμένα καὶ ἐ-
στάθη ἀπάνωμου καὶ μοῦ εἶπεν,
Σαοὺλ, ἀδελφὲ, ἀνάβλεψε. καὶ
ἐγὼ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνέβλε-
ψα εἰς αὐτόν.
14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων μας σὲ προ-
ώρισε διὰ νὰ γνωρίσης τὸ θέ-
λημάτου, καὶ νὰ ἰδῆς τὸν δίκαιον,
καὶ νὰ ἀκούσης φωνὴν ἀπὸ τὸ στό-
ματου.
15 Διὰ νὰ εἶσαι μάρτυρας αὐ-
τοῦ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐ-
κείνων τῶν πραγμάτων ὁποῦ εἶ-
δες καὶ ἄκουσες.
16 Καὶ τώρα τί ἀργεῖς;
σήκω ἀπάνω βαπτίσου καὶ λοῦσε
τὰς ἁμαρτίας σου ἐπικαλούμενος
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
17 Καὶ ὅταν ἐγύρισα εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπροσευχού-
μουν εἰς τὸ ἱερὸν, μοῦ ἐσυνέβη
ἔκστασις.
18 Καὶ εἶδα τὸν Χριστὸν ὁποῦ
μοῦ ἔλεγε, σπούδασε καὶ εὔγα
γλίγορα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, δι-
ατὶ δὲν θέλουν δεχθῆ τὴν μαρ-
τυρίαν σου διὰ λόγου μου.
19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κύριε, αὐ-
τοὶ ἠξεύρουσιν ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκι-
ζα, καὶ ἔδερνα εἰς τὰ συναγώγια
ἐκείνους ὁποῦ ἐπίστευαν εἰς ἐσέ-
να.
20 Καὶ ὅταν ἐχύνετον τὸ
αἷμα τοῦ Στεφάνου τοῦ μάρτυ-
ρός σου ἐστεκόμουν παρὼν, καὶ ἤ-
μουν συμφωνημένος εἰς τὸν φό-
νον του, καὶ ἐφύλαγα τὰ ῥοῦχα ἐ-
κείνων ὁποῦ τὸν ἐσκότωσαν.

21 Καὶ

21 Καὶ μοῦ εἶπε, πήγαινε, ὅ-
τι ἐγὼ θέλω σὲ στείλει εἰς ἔθνη
μακρεάν.
22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἕως εἰς
τοῦτον τὸν λόγον ἄκουαν τοῦ Παύ-
λου ϗ ἀπίκει ἐσήκωσαν τὲς φω-
νάτους ϗ εἶπαν, σήκωσε ἀπὸ τὴν
γῆν τὸν τέτοιον (ἄνθρωπον,)
διατὶ δὲν πρέπει νὰ ζῇ.
23 Καὶ σκούζοντας ἐκεῖνοι,
ϗ ῥίχνοντας τὰ ῥοῦχατους, ϗ
βάλλοντας κονιορκτὸν εἰς τὸν ἀ-
έρα.
24 Ἐπρόσταξεν ὁ χιλίαρχος
νὰ φέρουν τὸν Παῦλον εἰς τὸ κά-
στρον· ϗ εἶπε νὰ τὸν ξετάξουν μὲ
ξυλέαις, διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ
ποίαν ἀφορμὴν ἔσκουζαν τέτοιας
λογῆς ἐναντίατου.
25 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐξάπλωσαν
ϗ τὸν ἔδεσαν μὲ τὰ λουρία
νὰ τὸν δείρουν, εἶπεν ὁ Παῦλος
εἰς τὸν ἑκατόνταρχον ὁποῦ ἐστέ-
κετον ἐκεῖ· ἂν ἔχετε ἐσεῖς ἐξου-
σίαν νὰ δέρνετε ἄνθρωπον Ῥω-
μαῖον χωρὶς κρίσιν;
26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος
ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ἐπῆγε ϗ τὸ
εἶπεν εἰς τὸν χιλίαρχον, λέγοντας,
βλέπε τί μέλλεις νὰ κάμνῃς,
διατὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος εἶναι
Ῥωμαῖος.
27 Καὶ ὁ χιλίαρχος ἐπῆγε
κοντὰ εἰς τὸν Παῦλον, ϗ λέγει του
εἰπέ μου· ἂν εἶσαι Ῥωμαῖος;
ϗ ὁ Παῦλος εἶπε, ναί.
28 Ἀποκρίθη ὁ χιλίαρχος
ϗ εἶπεν· ἐγὼ ἀπόκτησα αὐ-
τὴν τὴν πολιτείαν μὲ πολλὴν
ἔξοδον· ϗ ὁ Παῦλος εἶπε, ἀ-
μὴ ἐγὼ εἶμαι πολίτης (τῆς Ῥώ-
μης) ἀπὸ γεννήσεως.
29 Καὶ παρευθὺς ἐσύρθησαν
ἀπ' αὐτὸν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἤμελ-
λαν νὰ τὸν ξετάζουν· ϗ ὁ χιλί-
αρχος ὡσὰν ἔμαθε πῶς εἶναι
Ῥωμαῖος, ἐφοβήθη, ὅτι τὸν ἔ-
δεσε.
30 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν θέ-
λοντας νὰ γνωρίσῃ τὸ βέβαιον,
τὸ τί κατηγορεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰου-
δαίους, τὸν ἔλυσεν ἀπὸ τὰ δεσμά,
ϗ ἐπρόσταξε νὰ ἔλθουν οἱ ἀρχι-
ερεῖς ϗ ὅλη ἡ συνάξιστους· ϗ
ἐκατέβασε τὸν Παῦλον ϗ τὸν ἔστη-
σεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγʹ. 23.

Καὶ ὁ Παῦλος ἀνατερα-
νίζοντας εἰς τὴν σύναξιν,
εἶπεν, ὦ ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ
ἐπολιτεύθηκα εἰς τὸν Θεὸν ἕως
ἐτούτην τὴν ἡμέραν, μὲ κάθε λο-
γῆς συνείδησιν καλήν.
2 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανί-
ας ἐπρόσταξεν ἐκείνους ὁποῦ ἐπα-
ραστέκονταν ἐκεῖ σιμάτου, νὰ
κτυπήσουν τὸ στόματου.
3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς
ἐκεῖνον· ὦ τοῖχε ἀσβεστωμένε, ὁ
Θεὸς μέλλει νὰ σὲ δείρῃ· ἐσὺ
κάθεσαι νὰ μὲ κρίνῃς κατὰ τὸν νό-
μον, ϗ παραβαίνοντας τὸν νόμον
προστάζεις νὰ μὲ δέρνουν;
4 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπαραστέ-
κονταν εἶπαν, τὸν ἀρχιερέα τοῦ
Θεοῦ ὑβρίζεις;
5 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε, δὲν
τὸ ἤξευρα, ἀδελφοί, ὅτι εἶναι ἀρ-
χιερεύς· διατὶ εἶναι γεγραμμένον,
ὅτι ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου νὰ μὴν
κακολογήσῃς.
6 Καὶ ὁ Παῦλος ὡσὰν ἐγ-
νώρισεν, ὅτι τὸ ἕνα μέρος εἶναι
τῶν σαδδουκαίων ϗ τὸ ἄλλο
εἶναι τῶν φαρισαίων, ἔκραξεν εἰς
τὸ συνέδριον, ὦ ἄνδρες ἀδελ-
φοί, ἐγὼ εἶμαι φαρισαῖος, υἱὸς
φαρισαίου· ϗ κρίνομαι περὶ ἐλ-
πίδος ϗ ἀναστάσεως νεκρῶν.
7 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο,
ἔγινε μάλωσις τῶν φαρισαί-
ων καὶ τῶν σαδδουκαίων, καὶ
τὸ

τὸ πλῆθος ἐχωρίσθη εἰς δύο.
8 Διατὶ οἱ σαδδουκαῖοι λέ-
γουσι πῶς δὲν εἶναι ἀνάστασις,
μηδὲ ἄγγελος μηδὲ πνεῦμα·
ἀμὴ οἱ φαρισαῖοι ὁμολογοῦσι
καὶ τὰ δύο.
9 Καὶ ἔγινε μεγάλη βοή·
καὶ ἐσηκώθηκαν οἱ γραμματεῖς
ὅπου ἦταν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν
φαρισαίων, καὶ ἐμάχουνταν καὶ
ἔλεγαν, κανένα κακὸ δὲν εὑ-
ρίσκομεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐ-
τοῦτον· ἀμὴ δυνατὸν καὶ ἐλάλησεν
εἰς αὐτὸν ἢ πνεῦμα ἢ ἄγγε-
λος, μὴν θεομαχοῦμεν.
10 Καὶ ὡσὰν ἔγινε πολλὴ
φιλονεικεία, φοβούμενος ὁ χι-
λίαρχος μήπως καὶ ξεσχισθῇ
ὁ Παῦλος ἀπ᾽ αὐτούς, ἐπρό-
σταξε τὸ στράτευμα νὰ κατέ-
βουν νὰ τὸν ἁρπάξουσιν ἀπὸ τὴν
μέσην τους, καὶ νὰ τὸν πᾶσιν εἰς
τὸ κάστρον.
11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύ-
κτα ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος
καὶ εἶπέ του, ἔχε θάρρος Παῦ-
λε· διατὶ καθὼς ἐμαρτύρη-
σες τὰ ἐδικά μου εἰς τὴν Ἰε-
ρουσαλήμ, ἔτζι κάμνει χρεία
νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν
Ῥώμην.
12 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσε,
κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔ-
καμαν συνάξιν καὶ ἀναθεμά-
τισαν τοὺς λόγους τους, καὶ εἶπαν
μηδὲ νὰ φᾶσι μηδὲ νὰ πιοῦ-
σιν, ἕως ὅπου νὰ σκοτώσουσι
τὸν Παῦλον.
13 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔκαμαν
ἐτούτην τὴν ὁρκωμοσίαν, ἦ-
ταν περισσότεροι ἀπὸ σαράν-
τα.
14 Οἱ ὁποῖοι ἐπῆγαν εἰς τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς πρεσβυ-
τέρους, καὶ εἶπαν· ἐμεῖς ἀναθε-
ματίσαμεν τοὺς λόγους μας, νὰ
μὴν φᾶμεν τίποτες ἕως ὅπου
νὰ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.
15 Τώρα λοιπὸν ἐσεῖς φα-
νερώσετε τοῦ χιλιάρχου μαζὶ
μὲ τὴν συνάξιν, διὰ νὰ τὸν
κατεβάσῃ αὔριον εἰς ἐσᾶς, ὡ-
σὰν μέλλοντες τάχα νὰ γνω-
ρίσετε σωφρονίστερα τὰ πράγμα-
τά του· καὶ πρὸ τοῦ νὰ σιμώσῃ
αὐτός, ἐμεῖς εἴμεστε ἕτοιμοι
νὰ τὸν σκοτώσωμεν.
16 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς
τοῦ Παύλου, ἄκουσε τὴν ἐπιβου-
λὴν ἐτούτην, καὶ ἐπῆγε καὶ ἐμ-
πῆκε μέσα εἰς τὸ κάστρον, καὶ
τὸ εἶπε τοῦ Παύλου.
17 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπροσ-
κάλεσεν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἑκα-
τοντάρχους, καὶ εἶπέν του· ἔπαρε
καὶ πάγαινε ἐτοῦτον τὸν νέον εἰς τὸν
χιλίαρχον· διατὶ ἔχει κάτι τί
νὰ τοῦ εἰπῇ.
18 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος τὸν
ἐπῆρε καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὸν χι-
λίαρχον, καὶ εἶπεν· ὁ δέσμιος
ὁ Παῦλος μὲ ἐλάλησε καὶ μὲ
ἐπαρακάλεσε νὰ φέρω ἐτοῦτον
τὸν νέον εἰς ἐσένα, καὶ ἔχει κάτι
τί νὰ σοῦ λαλήσῃ.
19 Καὶ ὁ χιλίαρχος τὸν ἐ-
πίασεν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ ἐπῆγε
ξεχωριστὰ καὶ τὸν ἐρώτησε, τί
εἶναι ἐκεῖνο ὅπου ἔχεις νὰ μοῦ εἰ-
πῇς;
20 Καὶ εἶπεν, ὅτι οἱ Ἰου-
δαῖοι ἐσυμφώνησασιν νὰ σὲ πα-
ρακαλέσουν νὰ κατεβάσῃς αὔ-
ριον τὸν Παῦλον εἰς τὴν συνά-
ξιν, ὡσὰν μέλλοντες τάχα νὰ
ἐρωτήσουν τίποτες καλύτερα
διὰ λόγου του.
21 Ἐσὺ λοιπὸν νὰ μὴν κα-
ταπεισθῇς εἰς αὐτούς· διατὶ
περισσότεροι ἀπὸ σαράντα ἄν-
δρες ἀπ᾽ αὐτοὺς τὸν ἐπιβουλεύ-
ουσι, οἱ ὁποῖοι ἀναθεματίσασιν

τοὺς λόγους μου μὴ ἦ νὰ φᾶσι μὴ ἦ
νὰ πιοῦσιν, ἕως ὁποῦ νὰ τὸν ἐσ-
κοτώσουσι· καὶ τώρα εἶναι ἕτοιμοι
καὶ ἀναμένουσι, νὰ ἀκούσουν τί
θέλεις τάξει.
22 Ὁ χιλίαρχος λοιπὸν
ἀπόλυσε τὸν νέον, καὶ ἐπαραγ-
γειλέντου λέγοντας, νὰ μὴν τὸ
εἰπῇς κανενὸς πῶς μοῦ τὰ ἐ-
φανέρωσες ἐτοῦτα.
23 Καὶ ἐπροσκάλεσε δύο
κάποιους ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους
καὶ εἶπεν, ἑτοιμάσετε διακοσί-
ους στρατιώτας διὰ νὰ πᾶσιν
ἕως εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ
ἑβδομήντα καβαλλάρηδες· καὶ
διακοσίους σωματοφύλακας,
ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν τῆς νύ-
κτας.
24 Καὶ νὰ φέρετε καὶ ζῶα
διὰ νὰ βάλλετε ἀπάνω τὸν Παῦ-
λον, νὰ τὸν πᾶτε σῶον εἰς τὸν
Φήλικα τὸν ἡγεμόνα.
25 Καὶ ἔγραψε καὶ ἐπιστο-
λὴν, ἡ ὁποία ἐπεριεῖχεν ἐτοῦτον
τὸν τύπον.
26 Κλαύδιος ὁ Λυσίας τῷ
κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαί-
ρειν.
27 Ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος
ἐπιάσθη ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ
ἔμελλε νὰ φονευθῇ ἀπ' αὐτοὺς·
καὶ ἐγὼ ἐπῆγα μὲ τὸ στράτευμα
καὶ τὸν εὔγαλα ἀπὸ τὰ χέρια-
τους, μὲ τὸ νὰ μάθω πῶς εἶναι
Ῥωμαῖος.
28 Καὶ θέλοντας νὰ μάθω
τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποίαν
τὸν ἐγκαλοῦσαν, τὸν ἔφερα εἰς τὸ
συνάξιντους.
29 Τὸν ὁποῖον τὸν εὑρῆκα ὁ-
ποῦ ἐγκαλεῖτον διὰ ζητήμα-
τα τοῦ νόμουτους· καὶ δὲν εἶχε
κανένα ἔγκλημα ἄξιον θανά-
του, ἢ δεσίματος.
30 Καὶ μὲ τὸ νὰ μοῦ ἐμη-
νύθη ἐπιβουλὴ, ὁποῦ ἔμελλε νὰ
γένῃ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸν ἄν-
δρα ἐτοῦτον, εὐθὺς τὸν ἔπεμψα
εἰς ἐσένα· καὶ ἐπαράγγειλα εἰς
τοὺς κατηγόρους νὰ εἰποῦσιν ὀμ-
προστά σου ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχουσιν
εἰς αὐτόν. Ἔρρωσο.
31 Οἱ στρατιῶται λοιπὸν
καθὼς ἦταν παραγγελμένοι, ἐ-
πῆραν τὸν Παῦλον καὶ τὸν ἔφεραν
τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπα-
τρίδα·
32 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἄφησαν τοὺς καβαλλάρηδες νὰ
πᾶσιν μετ' αὐτὸν, καὶ ἐκεῖνοι
οἱ στρατιῶται ἐγύρισαν εἰς τὸ
κάστρον.
33 Καὶ οἱ καβαλλάρηδες ἐπῆ-
γαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἔ-
δωκαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡ-
γεμόνα, καὶ τοῦ ἐπαράστησαν καὶ
τὸν Παῦλον.
34 Καὶ ὁ ἡγεμὼν ὡσὰν ἀνά-
γνωσε τὴν ἐπιστολὴν, ἐρώτη-
σε τὸν Παῦλον ἀπὸ ποίαν ἐπαρ-
χίαν εἶναι; καὶ ὡσὰν ἔμαθεν ὅτι
εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικίαν,
35 Εἶπε· θέλομεν σοῦ ἀκού-
σει ὅταν ἔλθουν οἱ κατήγοροί
σου. καὶ ἐπρόσταξε νὰ φυλάττε-
ται εἰς τὸ παλάτι τοῦ Ἡρώ-
δου.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέ-
ραις ἐκατέβη ὁ ἀρχιερεὺς
Ἀνανίας μὲ τοὺς πρεσβυτέρους
καὶ μὲ κάποιον ῥήτορα Τέρτυλ-
λον, οἱ ὁποῖοι ἐφανερώθηκαν εἰς
τὸν ἡγεμόνα ἐναντίον τοῦ Παύλου·
2 Καὶ ὡσὰν ἐκάλεσαν τὸν
Παῦλον, ἄρχισεν ὁ Τέρτυλ-
λος νὰ τὸν κατηγορῇ, λέγοντας,
3 Ὦ κράτιστε Φῆλιξ, ἐμεῖς
ἔσοντας νὰ ἔχωμεν πολλὴν εἰ-
ρήνην διὰ μέσου σου, καὶ τὰ κα-
τορθώματα ὁποῦ γίνονται εἰς
τὸ

τὸ ἔθνος ἐτοῦτο, διὰ μέσου τῆς ἐδικῆς σου προμηθείας· τὰ γνωρίζομεν ἐτοῦτα, καὶ σὲ εὐχαριστοῦμεν κατὰ πάντα, καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ νὰ μὴν σὲ παραβαρέσω περισσότερον, παρακαλῶ σε νὰ μᾶς ἀκούσῃς συντόμως, κατὰ τὴν καλοσύνην σου.

5 Διατὶ ἔσοντας νὰ εὕρωμεν ἐτοῦτον τὸν ἄνδρα φθοροποιὸν, καὶ παρακινοῦντα διχοστασίαν εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὅπου εἶναι εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι προστάτης τῆς αἱρέσεως τῶν Ναζωραίων,

6 Ὁ ὁποῖος ἐδοκίμασε νὰ μιάνῃ καὶ τὸ ἱερὸν, τὸν ἐπιάσαμεν καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐδικόν μας ἐθελήσαμεν νὰ τὸν κρίνωμεν.

7 Ἀμὴ προφθάνοντας ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, τὸν ἐπῆρεν στανικῶς ἀπὸ τὰ χέριά μας.

8 Καὶ ἐπρόσταξεν ἐκείνους ὅπου τὸν κατηγοροῦσιν νὰ ἔλθουν εἰς ἐσένα· διὰ νὰ ἤθελες ἠμπορέσῃ νὰ γνωρίσῃς ἐξετάζοντάς τον ὅλα ἐκεῖνα ὅπου ἐμεῖς τοῦ κατηγοροῦμεν.

9 Καὶ μὲ τὸν Τέρτυλλον ἐσυμφώνησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ἐτοῦτα ἔτζι εἶναι.

10 Καὶ ὁ Παῦλος (ὡσὰν τοῦ ἔγνεψεν ὁ ἡγεμὼν νὰ μιλήσῃ) ἀπεκρίθη (καὶ εἶπεν·) ἐγὼ ἠξεύροντας πῶς ἐσὺ εἶσαι κριτὴς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους εἰς τὸ ἔθνος ἐτοῦτο, μὲ καλλιτέραν καρδίαν ἀπολογοῦμαι διὰ λόγου μου.

11 Ἠμπορῶντας ἐσὺ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι δὲν ἔχω παρὰ δώδεκα ἡμέραις, ἀφόντις ἀνέβηκα εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω.

12 Καὶ οὐδὲ εἰς τὸ ἱερὸν μὲ εὕρηκαν ὅπου νὰ διαλέγομαι μὲ κανένα, ἢ ὅπου νὰ ἔκαμνα σύναξιν πλήθους, οὔτε εἰς ταῖς συναγωγαῖς, οὐδὲ εἰς τὴν πόλιν.

13 Οὐδὲ δύνονται νὰ βεβαιώσουν ἐκεῖνα ὅπου κατηγοροῦσι τώρα.

14 Καὶ τοῦτο σοῦ ὁμολογῶ, ὅτι κατὰ τὸν τρόπον (τῆς θρησκείας) τὴν ὁποίαν λέγουσιν (ἐτοῦτοι) αἵρεσιν, ἔτζι λατρεύω τὸν πατρικὸν Θεόν· καὶ πιστεύω εἰς ὅλα ἐκεῖνα ὅπου εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον, καὶ εἰς τοὺς προφήτας.

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεὸν τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδέχονται, πῶς μέλλει νὰ γένῃ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δικαίων, καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τοῦτο σπουδάζω νὰ ἔχω συνείδησιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀσκανδάλιστον.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς χρόνους ἦλθα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μέλλοντας νὰ κάμω ἐλεημοσύναις εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοραῖς.

18 Ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα μὲ ηὗραν καθαρισμένον εἰς τὸ ἱερόν· (ὄχι μὲ πλῆθος οὐδὲ μὲ σύγχυσιν,) κάποιοι Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Ἀσίαν.

19 Οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐδῶ παρὸν ὀμπροστά σου, καὶ νὰ κατηγοροῦσιν, ἂν ἔχουσι τίποτες ἐναντία μου.

20 Ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς τὸ εἰποῦσιν ἂν εὑρήκασιν εἰς ἐμένα τίποτες ἀδικίαν, ὅταν ἐστάθηκα εἰς τὴν σύναξιν.

21 Παρὰ ἂν δὲν εἶναι διὰ ἕνα λόγον ἐτοῦτον καὶ μόνον, ὅ-

που

πού ἐστάθηκα καὶ εἶπα ἀνάμεσά τους· ὅτι ἐγὼ σήμερον ἐξετάζομαι ἀπὸ σᾶς περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

22 Καὶ ὁ Φῆλιξ ὡσὰν ἄκουσεν ἐτοῦτα τὰ λόγια ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἀνέβαλε (τὴν ὑπόθεσιν,) εἰς ἄλλην ἡμέραν, (ἠξεύροντας τὴν καλλιεστέραν) λέγοντας, ὅταν κατέβη ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος θέλω γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑπόθεσίν σας.

23 Καὶ ἐπαράγγειλεν τοῦ ἑκατοντάρχου, νὰ φυλάγη τὸν Παῦλον καὶ νὰ τὸν δίδη ἄνεσιν, καὶ κανένα ἀπὸ τοὺς ἐδικούς του νὰ μὴν ἐμποδίζη νὰ τὸν ὑπηρετᾶ, ἢ νὰ πηγαίνη εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μὲ καμπόσαις ἡμέραις ἦλθεν ὁ Φῆλιξ μὲ τὴν Δρουσίλλην τὴν γυναῖκά του, ἡ ὁποία ἦταν Ἰουδαία, καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ ἄκουσεν ὅπου ἔλεγεν διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ διαλεγόμενος ὁ Παῦλος περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ περὶ τῆς κρίσεως ὅπου μέλλει νὰ βγένη, ἐφοβήθη ὁ Φῆλιξ καὶ ἀποκρίθη· διὰ τὴν ὥραν σύρε, καὶ ὡσὰν εὕρω καιρὸν θέλω σὲ μεταπροσκαλέσει.

26 Θαρρόντας ἀκόμι πῶς θέλει τοῦ δώσει ὁ Παῦλος ἄσπρα νὰ τὸν ἀπολύση· διὰ τοῦτο τὸν ἐπροσκάλει πυκνότερον καὶ τοῦ ἐσυντύχενε.

27 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθηκαν δύο χρόνοι, ἄφησε διάδοχον ὁ Φῆλιξ τὸν Πόρκιον τὸν Φῆστον, καὶ θέλοντας νὰ κάμη χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἄφησε τὸν Παῦλον δεμένον.

Κεφ. κε΄. 25.

Ὁ Φῆστος λοιπὸν ὡσὰν ἐμπῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν.

2 Καὶ ἐφανήκασιν εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντία τοῦ Παύλου.

3 Καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν γυρεύοντες χάριν ἐναντίαν του, νὰ τὸν κράξη ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κάμνοντες ἐπιβουλήν, νὰ τὸν σκοτώσουν εἰς τὴν στράταν.

4 Ἀμὴ ὁ Φῆστος ἀποκρίθη ὅτι νὰ φυλάγεται ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ὅτι αὐτός του μέλλει νὰ πάγη ἐκεῖ τὸ γληγορώτερον.

5 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπου εἶναι ἀπὸ σᾶς δυνατοί, εἶπεν, ἂς κατέβουν μαζί, καὶ ἂν εἶναι τίποτες ἄτοπον εἰς τὸν ἄνδρα ἐτοῦτον, ἂς τὸν κατηγορήσουν ἐκεῖ.

6 Καὶ ἔστοντας νὰ διατρίψη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ περισσότεραις παρὰ δέκα ἡμέραις, ἐκατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φέρουσι τὸν Παῦλον.

7 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν αὐτός, ἐστάθηκαν τριγύρου ἐκεῖνοι οἱ Ἰουδαῖοι ὅπου ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔλεγαν ἐναντία τοῦ Παύλου πολλαῖς καὶ βαρείαις κατηγορίαις, τὲς ὁποίαις δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὲς ἀποδείξουν.

8 Ὅτι ὁ Παῦλος ἀπολογεῖτον λέγοντας, οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερόν, οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἔσφαλα τίποτες.

9 Ἀμὴ ὁ Φῆστος θέλοντας

νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον, θέλεις νὰ ἀνέβῃς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ κριθῇς ἐκεῖ διὰ τοῦτα ὀμπροστά μου;

10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐγὼ στέκομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος, ἐκεῖ ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ κριθῶ· ἐγὼ τοὺς Ἰουδαίους τίποτες δὲν τοὺς ἀδίκησα καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ ἐσὺ καλά.

11 Διατὶ ἂν ἀδικῶ, καὶ ἔκαμα τίποτες ὁποῦ νὰ εἶναι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀμὴ ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι τίποτες ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐτοῦτοι μοῦ κατηγοροῦσι, κανεὶς δὲν δύναται νὰ μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτούς, ἐπικαλοῦμαι τὸν Καίσαρα.

12 Τότε ὁ Φῆστος ἔσοντας νὰ συντύχῃ μὲ τὸ συμβούλιον, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Καίσαρα ἐπεκαλέσθης, εἰς τὸν Καίσαρα θέλεις πάγει.

13 Ὡσὰν ἐπέρασαν καμπόσαις ἡμέραις, ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἤλθασιν εἰς τὴν Καισάρειαν, μέλλοντες νὰ χαιρετήσουν τὸν Φῆστον.

14 Καὶ ὡσὰν ἐδιάτριβαν ἐκεῖ πολλαῖς ἡμέραις, ὁ Φῆστος ἀνέφερε εἰς τὸν βασιλέα τὰ πράγματα τοῦ Παύλου, καὶ εἶπεν· ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἐδῶ δέσμιος, ὁποῦ τὸν ἄφησεν ὁ Φῆλιξ.

15 Διὰ τὸν ὁποῖον, ὅταν ἐπῆγα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐζήτησαν νὰ τιμωρηθῇ.

16 Εἰς τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἀπεκρίθηκα, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ χαρίζουν κανένα ἄνθρωπον διὰ χαλασμόν, πρὶν παρὰ νὰ ἔχῃ ἐκεῖνος ὁποῦ κατηγορεῖται ὀμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπόν του τοὺς κατηγόρους του, καὶ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὸ ἐγκλήματου.

17 Καὶ ἐπειδὴ ἤλθασι μαζίμας καὶ αὐτοὶ ἐδῶ, δὲν ἔκαμα καμμίαν ἄργητα, ἀλλὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθησα εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος ὀμπροστά.

18 Διὰ τὸν ὁποῖον ἔσοντας νὰ σταθοῦσιν οἱ κατήγοροι δὲν ἀνέφεραν καμμίαν ἀφορμὴν ἀπ᾽ ἐκείναις ὁποῦ ἐγὼ ὑπόπιαζα.

19 Ἀλλὰ εἶχαν ἐναντίατου κάποια ζητήματα διὰ τὴν ἐδικήν τους θρησκείαν, καὶ διὰ κάποιον Ἰησοῦν ὁποῦ ἀπέθανε, τὸν ὁποῖον ἔλεγεν ὁ Παῦλος πῶς νὰ ζῇ.

20 Καὶ ἀπορῶντας ἐγὼ εἰς τὴν ζήτησιν ἐτούτης τῆς ὑποθέσεως, εἶπα ἂν θέλῃ νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ διὰ τοῦτα.

21 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἔσοντας νὰ ζητήσῃ νὰ τὸν φυλάξουν νὰ κριθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, ἐπρόσταξα νὰ φυλάγεται, ἕως ὁποῦ νὰ τὸν πέμψω εἰς τὸν Καίσαρα.

22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε τοῦ Φήστου, ἤθελα καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω αὐτουνοῦ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁ Φῆστος εἶπεν, αὔριον θέλεις τὸν ἀκούσει.

23 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μὲ πολλὴν φαντασίαν, καὶ ἐμπήκασι μέσα εἰς τὸ ἀκροατήριον μαζὶ μὲ τοὺς χιλιάρχους, καὶ ἐξαιρέτους ἄνδρας τῆς

πόλε-

πόλεως, καὶ προςτάζοντας ὁ Φῆ-
στος, ἐφέρθη ὁ Παῦλος.
24 Καὶ λέγει ὁ Φῆστος, ὦ
βασιλεῦ Ἀγρίππα, καὶ ὅλοι οἱ
ἄνδρες οἱ ὁποῖοι εἶστε συμπα-
ρόντες μετ' ἐμᾶς, βλέπετε τοῦ-
τον διὰ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ
πλῆθος τῶν Ἰουδαίων μὲ ἐνό-
χλησαν, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ καὶ ἐδῶ, φωνάζοντες πῶς
αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ
ζῇ.
25 Καὶ ἐγὼ ἔσοντας νὰ κα-
ταλάβω πῶς δὲν ἔκαμε κα-
νένα πρᾶγμα ἄξιον θανάτου,
καὶ ἔσοντας νὰ ἐπικαλεσθῇ αὐτὸς
ἀτός του τὸν Σεβαστὸν, ἀποφάσι-
σα νὰ τὸν πέμψω.
26 Διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω
νὰ γράψω τίποτες βέβαιον εἰς
τὸν αὐθέντην· διὰ τοῦτο τὸν ἔ-
φερα ὀμπροστά σας, καὶ περισ-
σότερον, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα,
ὀμπροστὰ εἰς ἐσένα, διὰ νὰ
γένῃ ἡ ἐξέτασις, καὶ ἔτζι νὰ
ἔχω τί νὰ γράψω.
27 Διατὶ μοῦ φαίνεται πα-
ράλογον, νὰ πέμψω ἕνα δεμέ-
νον, καὶ νὰ μὴν φανερώσω τὰς
ἀφορμαῖς του.

Κεφ. κς΄. 26.

ΚΑΙ' ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς
τὸν Παῦλον, νὰ ὁποῦ σοῦ δώ-
θη ἐξουσία νὰ μιλήσῃς διὰ
λόγου σου· τότε ὁ Παῦλος ἁ-
πλῶσε τὸ χέρι του καὶ ἀπολο-
γεῖτον (λέγοντας)
2 Ἐγὼ, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, μέλλοντας νὰ δώσω σήμε-
ρον ἀπολογίαν ὀμπροστά σου δι-
ὰ ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγκαλοῦμαι
ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, λογιάζω νὰ
εἶμαι καλότυχος.
3 Μάλιστα ὁποῦ ἠξεύρω
πῶς γνωρίζεις τὰ ἤθη καὶ τὰ
ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὰ
τοῦτο παρακαλῶ σε· μὲ ὑπομο-
νὴν νὰ μοῦ ἀκούσῃς.
4 Τὴν ἀπὸ τὴν νεότητά
μου ζωὴν ὁποῦ ἔζησα ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν εἰς τὸ ἔθνος μου μέσα
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅλοι οἱ
Ἰουδαῖοι τὴν ἠξεύρουσι.
5 Προγνωρίζοντές με ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν, ἂν θέλουσι νὰ μαρ-
τυρήσουσιν, ὅτι ἐγὼ ἔζησα, κατὰ
τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς
θρησκείας μας, φαρισαῖος.
6 Καὶ τώρα στέκομαι καὶ κρί-
νομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ τά-
ξιμου ὁποῦ ἔταξεν ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς πατέρας μας.
7 Εἰς τὸ ὁποῖον τάξιμον ἐλ-
πίζει νὰ καταντήσῃ τὸ γένος
μας τὸ δωδεκάφυλον, λα-
τρεύοντας παντοτεινὰ νύκτα καὶ
ἡμέραν τὸν Θεόν· διὰ ταύτην
τὴν ἐλπίδα, ὦ βασιλεῦ Ἀ-
γρίππα, ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους.
8 Τί; ἄπιστον κρίνεται σι-
μὰ εἰς ἐσᾶς, ὁ Θεὸς νὰ ἀνα-
στήσῃ νεκρούς;
9 Ἐγὼ ἐλόγιαζα μέσα μου
πῶς πρέπει νὰ κάμω πολλὰ
ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Ναζωραίου.
10 Τὸ ὁποῖον καὶ τὸ ἔκαμα
μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ
πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἁγίους τοὺς ἐ-
σφάλησα μέσα εἰς ταῖς φυλα-
καῖς παίρνοντας τὴν ἐξουσίαν
ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς· καὶ ὅταν τοὺς
ἐσκότωναν, ἔδωκα καὶ ἐγὼ τὴν
ψῆφον μου.
11 Καὶ εἰς ὅλα τὰ συνα-
γώγια πολλαῖς φοραῖς τοὺς ἐτι-
μώρουν, καὶ τοὺς ἀνάγκαζα νὰ
βλασφημοῦσι, καὶ πολλὰ ἰδαι-
μονίζουμουν εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς
ἐδίωχνα ἕως εἰς ταῖς ἔξω πό-
λεις.

12 Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ὁ-
ποῖα καθὼς ὁποῦ τὰ ἔκαμα ἐ-
πήγαινα εἰς τὴν Δαμασκὸν μὲ
ἐξουσίαν καὶ ἐπιτροπὴν τῶν ἀρ-
χιερέων.

13 Καὶ εἰς τὴν μέσην τῆς
ἡμέρας εἶδα εἰς τὴν στράταν,
ὦ βασιλεῦ, φῶς ἀπὸ τὸν οὐρα-
νὸν, ὁποῦ ἔλαμπε τριγύρωμου
περισσότερον ἀπὸ τὴν λαμπρό-
τητα τοῦ ἡλίου, καὶ τριγύρω εἰς
ἐκείνους ὁποῦ ἐπεριπατοῦσαν μα-
ζίμου.

14 Καὶ πέφτοντας ὅλοι κά-
τω εἰς τὴν γῆν, ἄκουσα φω-
νὴν ὁποῦ μοῦ ἔλεγε, μὲ Ἑβρα-
ϊκὴν γλῶσσαν, Σαοὺλ, Σαοὺλ,
τί μὲ διώκεις; κακόνσου εἶναι
νὰ κλοτζᾶς εἰς τὰ κέντρα.

15 Καὶ ἐγὼ εἶπα, ποῖος
εἶσαι ἐσὺ αὐθέντη; καὶ ἐκεῖνος
εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ
κατατρέχεις ἐσύ.

16 Ἀμὴ σήκω ἀπάνω καὶ
στάσου εἰς τὰ ποδάριάσου· δι-
ατὶ διὰ τοῦτο ἐφάνηκα εἰς ἐσέ-
να, νὰ σὲ κάμω ὑπηρέτην καὶ
μάρτυρα ἐκεινῶν ὁποῦ εἶδες, καὶ
ἐκεινῶν ὁποῦ θέλω σοῦ δείξει

17 Εὐγάζοντάςσε ἀπὸ τὸν
λαὸν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀπὸ τὰ
ἔθνη, εἰς τοὺς ὁποίους τώρα σὲ
στέλλω.

18 Νὰ ἀνοίξῃς τὰ μάτιά-
τους, καὶ νὰ τοὺς γυρίσῃς ἀπὸ
τὸ σκότος εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀ-
πὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ
εἰς τὸν Θεὸν, νὰ πάρουσι τὴν ἄ-
φεσιν τῶν ἁμαρτιῶντους, καὶ κλη-
ρονομίαν μαζὶ μὲ τοὺς ἁγια-
σμένους διὰ μέσου τῆς εἰς ἐμέ-
να πίστεως.

19 Διὰ τὴν ὁποῖαν ἀφορ-
μὴν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν
ἐγίνηκα ἀπειθὴς εἰς τὴν ὁ-
πτασίαν ἐκείνην τὴν οὐράνιον.

20 Ἀλλὰ πρῶτα ἐκήρυξα
εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μέσα εἰς
τὴν Δαμασκὸν, καὶ εἰς τὰ Ἰ-
εροσόλυμα, καὶ εἰς ὅλα τὰ χω-
ρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ ἔθ-
νη, νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ γυ-
ρίσουν εἰς τὸν Θεὸν, κάμνοντας
ἔργα ἄξια μετανοίας.

21 Διὰ τοῦτην τὴν ἀφορ-
μὴν οἱ Ἰουδαῖοι μὲ ἐπίασαν μέ-
σα εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδοκίμα-
σαν νὰ μὲ σκοτώσουν.

22 Ἀμὴ μὲ τὴν βοήθειαν
τοῦ Θεοῦ ἐγλύτωσα καὶ στέκομαι
ἕως τὴν σήμερον, μαρτυρῶν-
τας εἰς μικρὸν καὶ εἰς μεγάλον,
καὶ δὲν λέγω τίποτες ἔξω ἀπ'
ἐκεῖνα ὁποῦ ἐπροεῖπαν οἱ προ-
φῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς, πῶς μέλ-
λουν νὰ γένουσιν.

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει
νὰ πάθῃ, καὶ ὅτι αὐτὸς ἔσοντας
νὰ ἀναστηθῇ πρῶτος ἐκ νε-
κρῶν, μέλλει νὰ καταγγέλῃ
φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθ-
νη.

24 Καὶ ἀπολογούμενος ὁ
Παῦλος ἐτοῦτα, εἶπε μὲ με-
γάλην φωνὴν ὁ Φῆστος, λω-
λὸς εἶσαι, Παῦλε, τὰ πολλὰ
γράμματα σὲ λωλαίνουν.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν, ὦ
κράτιστε Φῆστε, δὲν εἶμαι λω-
λὸς, ἀμὴ λέγω λόγια ἀληθινὰ
καὶ σωφρονισμένα.

26 Διατὶ καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς
τὸν ὁποῖον λαλῶ παῤῥησία, τὰ
ἠξεύρει· καὶ πιστεύω νὰ μὴν τὸν
λανθάνῃ τίποτες ἀπὸ τοῦτα· δι-
ατὶ ἐτοῦτο δὲν ἔγινεν εἰς καμί-
αν γωνίαν.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πι-
στεύεις τοὺς προφήτας; ἠξεύρω
ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶ-
πεν τοῦ Παύλου, παρ' ὀλίγον,
μὲ

μὲ πεῖθεις νὰ γένω Χριστιανός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐγὼ παρακαλῶ τὸν Θεὸν ὄχι μοναχὰ ἐσὺ, ἀλλὰ καὶ ὅσοι μὲ ἀκούουν σήμερον, νὰ εἶναι τέτοιας λογῆς ὡσὰν εἶμαι καὶ ἐγὼ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολὺ, ἔξω ἀπὸ τοῦτα τὰ δεσμά.

30 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ὁ Παῦλος ἐτοῦτα, ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ Βερνίκη, καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐκάθουνταν μαζί τους.

31 Καὶ ὡσὰν ἀνεχώρησαν, ἐσυντύχεναν ἀνάμεσά τους καὶ ἔλεγαν· ὅτι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος δὲν κάμνει τίποτες ὅπου νὰ εἶναι ἄξιος διὰ θάνατον, ἢ νὰ δεθῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον, ἀλλὰ δὲν ἤθελεν προσκαλεσθῇ τὸν Καίσαρα ἠμπόρειε νὰ ἀπολυθῇ ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος.

Κεφ. κζ'. 27.

ΚΑΙ ὡσὰν ἀποφασίσθη νὰ ταξιδεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπαράδωκαν τὸν Παῦλον καὶ κάποιους ἄλλους ὅπου εἶχαν δεμένους εἰς τὸν ἑκατόνταρχον, τὸ ὄνομά του Ἰούλιον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸ τάγμα Σεβαστόν.

2 Καὶ ὡσὰν ἐμπήκαμεν εἰς κάποιον καράβι Ἀδραμυττηνὸν μέλλοντες νὰ πλεύσωμεν κατὰ τοὺς τόπους τῆς Ἀσίας, εὐγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἦτον μαζὶ μετὰ μᾶς ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Μακεδὼν ὁ Θεσσαλονικεύς.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἤλθαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος φιλανθρώπως ἐφέρετο εἰς τὸν Παῦλον· καὶ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ πάγῃ εἰς τοὺς φίλους του νὰ τὸν καιτάξουν.

4 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐμπήκαμεν εἰς τὸ καράβι καὶ ἐταξιδεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κύπρον, μὲ τὸ νὰ εἶναι οἱ ἄνεμοι ἐναντίοι.

5 Καὶ περνῶντας τὸ πέλαγος ὅπου εἶναι σιμὰ εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν, ἤλθαμεν εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Καὶ ἐκεῖ εὑρίσκοντας ὁ ἑκατόνταρχος ἕνα καράβι Ἀλεξανδρινὸν, τὸ ὁποῖον ἐπάγενεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς ἔβαλεν μέσα εἰς αὐτό.

7 Καὶ πολλαῖς ἡμέραις πλέοντας ἀργὰ, καὶ μετὰ βίας σιμώσαντες εἰς τὴν Κνίδον, διατὶ δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνεμος, ἐπλεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κρήτην, ὁμπροστὰ εἰς τὴν Σαλμώνην.

8 Καὶ μετὰ βίας περνόντες κοντὰ ἀπ' αὐτὴν, ἐπήγαμεν εἰς κάποιον τόπον ὅπου τὸν ἐκράζασι Καλοὺς λιμενιῶνας· εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κοντὰ ἡ πόλις Λασαία.

9 Καὶ ἔστοντας νὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς, καὶ τὸ πλεύσιμον νὰ εἶναι πραγματικὰ κινδυνεμένον, διατὶ καὶ ἡ νηστεία τότε ἦτον περασμένη, ὁ Παῦλος τοὺς ἐνουθέτησεν,

10 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· ὦ ἄνδρες, ἐγὼ βλέπω, ὅτι μέλλει νὰ γένῃ ἐτοῦτο τὸ ταξίδι μὲ πειρασμὸν καὶ πολλὴν ζημίαν, ὄχι μόνον τοῦ φορτώματος καὶ τοῦ καραβίου, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς μας.

11 Ἀμὴ ὁ ἑκατόνταρχος περισσότερον, ἐπίστευε τὸν τιμονιέρην καὶ τὸν ναύκληρον, παρὰ ἐκεῖνα ὅπου ἔλεγεν ὁ Παῦλος.

12 Καὶ διὰ νὰ μὴν εἶναι ὁ λιμένας ἐπιτήδειος διὰ ξεχεί-

χείμασμα, οἱ περισσότεροι ἐσυμβουλεύθηκαν νὰ σηκωθοῦμεν ἀπ' ἐκεῖ, ἂν ἠμπορέσωμεν εἰς κἀνένα τρόπον νὰ καταντήσωμεν εἰς τὴν Φοινίκα, νὰ ξεχειμάσωμεν, ὁ ὁποῖος εἶναι λιμένας τῆς Κρήτης, καὶ βλέπει εἰς δύο ἀνέμους, εἰς τὸν Λίβα καὶ εἰς τὸν Χῶρον.

13 Καὶ ἔσοντας νὰ φυσήσῃ ὁ νότος, ἐλόγιασαν ὅτι ἔτυχαν τοῦ σκοποῦ, καὶ κάμνοντες ἄρμενα ἐπερνοῦσαν ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ τὴν Κρήτην.

14 Καὶ δὲν ἐπέρασε πολὺ ὥρα καὶ ἔβγηκεν ἄνεμος ἐναντία τῆς Κρήτης φουρτουνιάρης, ὁ ὁποῖος κράζεται Εὐροκλύδων.

15 Καὶ ἔσοντας νὰ ἁρπαχθῇ τὸ καράβι καὶ νὰ μὴν δύνεται νὰ περάσῃ ἐναντία εἰς τὸν ἄνεμον, ἔσοντας νὰ ἀφήσωμεν τὸ καράβι εἰς τὸν ἄνεμον ἐφερνόμεσθαν.

16 Καὶ ἔσοντας νὰ περάσωμεν κάποιον νησί, τὸ ὁποῖον ἐκράζετον Κλαύδη, μετὰ βίας ἠμπορέσαμεν νὰ πάρωμεν τὴν βάρκαν.

17 Τὴν ὁποίαν ἔσοντας νὰ τὴν σηκώσουν καὶ νὰ τὴν βάλουν μέσα εἰς τὸ καράβι, ἔκαμαν βοήθειαις καὶ ἔζωσαν τὸ καράβι, φοβούμενοι μήπως καὶ πέσουσιν εἰς τὴν ξέρην, καὶ ἐκατέβασαν τὰ ἄρμενα, καὶ τέτοιας λογῆς ἐφέρνουνταν.

18 Καὶ ἐπειδὴ ἐχειμαζούμεσθαν δυνατά, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαμαν χύσιν.

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μὲ τὰ ἴδιά μας χέρια ἐρρίξαμεν τὴν ἀρματωσίαν τοῦ καραβίου.

20 Καὶ μὴ ὄντας ἥλιος μὴ ὄντας ἄστρα ἐφαίνουνταν πολλαῖς ἡμέραις, καὶ χειμῶνας πολὺς μᾶς ἐπλάκωσε, τόσον ὁποῦ δὲν ἀπόμεινε καμία ἐλπίδα σωτηρίας.

21 Καὶ διὰ νὰ ἔχουν πολλαῖς ἡμέραις νηστικοί, ἐστάθη ὁ Παῦλος εἰς τὴν μέσην τους καὶ εἶπεν, ὦ ἄνδρες ἔπρεπε νὰ μοῦ πιστεύσετε, νὰ μὴν σηκωθῆτε ἀπὸ τὴν Κρήτην, νὰ ἔχετε διάφορον καὶ τὸν πειρασμὸν καὶ τὴν ζημίαν ἐτούτην.

22 Καὶ τώρα σᾶς νουθετῶ νὰ ἔχετε καλὴν καρδίαν. διατὶ κἀνένας ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει χάσει τὴν ζωήν του, παρὰ μοναχὰ τὸ καράβι (θέλει χαλασθῇ.)

23 Διατὶ ἐτούτην τὴν νύκτα ἦλθεν εἰς ἐμένα ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, καὶ ὁποῦ λατρεύω.

24 Καὶ μοῦ εἶπεν, ὦ Παῦλε, μὴ φοβᾶσαι, κάμνει χρεία νὰ σταθῇς ὀμπροστὰ εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ ἔτζι νὰ ὁποῦ σοῦ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς ὅλους αὐτοὺς ὁποῦ πλέουν μαζί σου.

25 Διὰ τοῦτο σταθεῖτε μὲ καλὴν καρδίαν, ὦ ἄνδρες. διατὶ πιστεύω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι ἔτζι θέλει εἶσθαι καθὼς μοῦ ἐλαλήθη.

26 Καὶ κάμνει χρεία νὰ πέσωμεν ἔξω εἰς κάποιο νησί.

27 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν ἡ τέσσαρες καὶ δεκάτη νύκτα ὁποῦ ἐπαραχαλούμασταν εἰς τὸ πέλαγος τὸ Ἀδρίας, τὰ μεσάνυκτα οἱ ναῦται ἐλογιάζαν νὰ σιμώνουσιν εἰς κάποιαν χώραν.

28 Καὶ ὡσὰν ἔρριξαν τὸ σκαντάλι ηὑρήκασιν εἴκοσι ὀργυίαις, καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν καμπόσον παρακεῖθε πάλιν ἐβόλισαν καὶ ηὑρῆκαν δεκαπέντε ὀργυίαις.

29 Καὶ

29 Καὶ φοβούμενοι μήπως καὶ πέσουν εἰς τόπους δύσκολους, ἔρριξαν τέσσαρες ἄγκυρες ἀπὸ τὴν πρύμνην, καὶ ἐπαρακαλοῦσαν πότε νὰ ξημερώσῃ.

30 Καὶ οἱ ναῦταις ἐγύρευαν νὰ φύγουσιν ἀπὸ τὸ καράβι, καὶ ἐκατέβασαν τὴν βάρκαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀφορμὴ πῶς μέλλουν ἀπὸ τὴν πλώρην, νὰ ρίξουν τὰ σίδερα.

31 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἂν δὲν ἀπομείνουν ἐτοῦτοι μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ γλυτώσετε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἔκοψαν τὰ σχοινία τῆς βάρκας, καὶ τὴν ἄφησαν νὰ πέσῃ ἔξω.

33 Καὶ ἕως ὁποῦ νὰ ξημερώσῃ, ὁ Παῦλος τοὺς ἐπαρακίνα ὅλους νὰ φᾶσι ψωμὶ, λέγοντάς τους, δεκατέσσαρες ἡμέραις ἔχομεν μὲ τὴν σήμερον, καὶ εἶστε νηστικοὶ ὁποῦ δὲν ἐγευματίσετε τίποτες.

34 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ φᾶτε· διατὶ ἐτοῦτο εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σας· διατὶ κανενὸς τρίχα δὲν θέλει βλαφθῇ ἀπὸ τὸ κεφάλι του.

35 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐπῆρε ψωμὶ καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ὀμπροστὰ εἰς ὅλους, καὶ ἔκοψε καὶ ἄρχησε νὰ τρώγῃ.

36 Καὶ ὡσὰν ἐκαρδιοκέρδισαν ὅλοι, ἐπίασαν καὶ αὐτοὶ νὰ τρῶσι.

37 Καὶ εἴμεσταν εἰς τὸ καράβι ὅλαις οἱ ψυχαῖς διακόσιαις ἑβδομήντα ἕξ.

38 Καὶ ὡσὰν ἐχόρτασαν φαγὶ, ἔχυναν τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔτζι ἐξελάφρωναν τὸ καράβι.

39 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, δὲν ἐγνώριζαν τὴν γῆν, μοναχὰ ἔβλεπαν κάποιον κόρφον ὁποῦ εἶχε περιγιάλι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσυμβουλευοῦνταν ἂν ἠμπορέσουν νὰ ρίξουν τὸ καράβι.

40 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀνασπάσουν τὲς ἄγκυρες, τὸ ἄφησαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀντάμα ἔλυσαν καὶ τὰ δεσίματα τῶν τιμονίων, καὶ ἐσήκωσαν τὸ ἀρτεμόνι εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐφύσα, καὶ ἐκρατοῦσαν τὸ παραγιάλι.

41 Καὶ ἔστοντας νὰ πέσουν εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ εἶχε δύο θάλασσες ἔρριξαν ἔξω τὸ καράβι· καὶ ἡ μὲν πλώρη του ἔστοντας νὰ καθίσῃ εἰς τὴν γῆν στέκουντον ἀσάλευτος, ἀμὴ ἡ πρύμνη ἐσυντρίβετον ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.

42 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐσυμβουλεύθηκαν νὰ φονεύσουν τοὺς δεσμίους ὁποῦ εἶχαν διὰ νὰ μὴν κολυμπήσῃ κανένας τους καὶ φύγῃ.

43 Ἀμὴ ὁ ἑκατόνταρχος θέλοντας νὰ γλυτώσῃ τὸν Παῦλον, τοὺς ἐμπόδισεν ἀπὸ τὴν βουλήν τους· καὶ ἐπρόσταξε ἐκεῖνοι ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ κολυμποῦν νὰ πέσουν πρῶτοι εἰς τὴν θάλασσαν νὰ βγοῦν εἰς τὴν γῆν.

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι ἀπάνω εἰς τὰ σανίδια, ἄλλοι ἀπάνω εἰς τίποτες τοῦ καραβίου νὰ βγοῦσιν ἔξω· καὶ τέτοιας λογῆς ὅλοι ἐγλύτωσαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑῚ ὡσὰν ἐγλύτωσαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος κράζεται Μάλτα.

2 Καὶ οἱ Βάρβαροι μᾶς ἔκαμαν μεγάλην φιλανθρω-

πίαν. διατὶ ἀνάψαν φωτίαν καὶ μᾶς ἐδέχθηκαν ὅλους, διὰ τὴν βροχὴν ὁποῦ ἔβρεχεν, καὶ διὰ τὸ κρύος.

3 Καὶ μαζώνοντας ὁ Παῦλος πολλὰ φρύγανα καὶ βάλλοντάς τα ἀπάνω εἰς τὴν φωτίαν, μία ὄχεντρα ἀπὸ τὴν ζέστη ἐβγῆκεν (ἀπὸ τὰ ξύλα) καὶ ἐδάγκασε τὸ χέρι του.

4 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ Βάρβαροι τὸ φείδι ὁποῦ ἐκρέμετον εἰς τὸ χέρι του, ἔλεγαν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, βέβαια φονέας εἶναι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔσοντας νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἡ δικαιοσύνη (τοῦ Θεοῦ) δὲν τὸν ἀφίνει νὰ ζῇ.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἐτίναξε τὸ θηρίον μέσα εἰς τὴν φωτία, καὶ τίποτες κακὸν δὲν ἔπαθε.

6 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνάμεναν νὰ πρησθῇ ὁ Παῦλος, ἢ νὰ πέσῃ κάτω παρευθὺς ἀποθαμμένος. καὶ πολλὴν ὥραν ἀναμένοντες, ὡσὰν εἶδαν ὁποῦ δὲν ἔπαθε τίποτες κακὸν, ἐγύρισαν καὶ ἔλεγαν πῶς εἶναι αὐτὸς Θεὸς.

7 Καὶ τριγύρου εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρία ὁ πρῶτος τοῦ νησίου, τὸ ὄνομά του Πούπλιος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδέχθη, καὶ μὲ φιλικὴν διάθεσιν μᾶς ἐκόνεψε τρεῖς ἡμέραις.

8 Καὶ ἔτυχε καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Πουπλίου καὶ ἐκεῖτετον ἀπὸ θέρμην καὶ κοιλίαν· εἰς τὸν ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, ἐπροσευχήθη, καὶ ἔβαλε τὰ χέρια του ἀπάνω του, καὶ τὸν ἰάτρευσεν.

9 Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἐτοῦτο, ἤρχουνταν καὶ οἱ ἄλλοι ὁποῦ ἦταν ἀσθενημένοι εἰς τὸ νησὶ καὶ ἰατρεύουνταν.

10 Οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐτίμησαν πολλαῖς τιμαῖς, καὶ ὅταν ἠθέλαμεν νὰ ἐμποῦμεν εἰς τὸ καράβι, μᾶς ἔκαμαν ὅλαις μας ταῖς χρείαις.

11 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες ἐμπήκαμεν εἰς ἕνα καράβι Ἀλεξανδρινὸν ὁποῦ ἐξεχείμασε ἐκεῖ εἰς τὸ νησὶ, καὶ εἶχε τὴν σημαίαν τῶν Διοσκούρων.

12 Καὶ ἐκατεβήκαμεν εἰς ταῖς Συρακούσαις, καὶ ἐσταθήκαμεν τρεῖς ἡμέραις.

13 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον τόπον γυρίζοντες ἐκαταντήσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον. καὶ ὕστερα ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἔσοντας νὰ συκωθῇ νότος, τὴν δεύτερην ἤλθαμεν εἰς τοὺς Ποτιόλους.

14 Εἰς τὸν ὁποῖον τόπον ηὑρήκαμεν ἀδελφοὺς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπαρακάλεσαν νὰ σταθοῦμεν εἰς ἐκείνους ἑπτὰ ἡμέραις. καὶ ἔτζι ἀπ' ἐκεῖ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ ὡσὰν ἄκουσαν διὰ λόγου μας ἐβγῆκαν νὰ μᾶς ἀπαντήσουν ἕως τὸν φόρον τοῦ Ἀππίου καὶ εἰς ταῖς τρεῖς Ταβέρναις, τοὺς ὁποίους ὡσὰν τοὺς εἶδεν ὁ Παῦλος εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν, καὶ ἐπῆρε θάρρος.

16 Καὶ ὅταν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος ἐπαράδωκεν ὅλους τοὺς δεμένους εἰς τὸν μέγαν στρατηγὸν. ἀμὴ ὁ Παῦλος ἐσυγχωρέθη νὰ εὑρίσκεται ξεχωριστά του, μαζὶ μὲ τὸν στρατιώτη ὁποῦ τὸν ἐφύλαγε.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις ὁ Παῦλος ἐκάλεσε τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὡσὰν ἐμαζώχθηκαν, τοὺς ἔλεγεν ὁ Παῦλος· ἐγὼ, ὦ ἄνδρες

ἀδελφοί, δὲν ἔκαμα κανένα ἐναντίον εἰς τὸν λαὸν, ἢ εἰς τὲς τάξες τῶν πατρικαῖς, καὶ μὲ ἐπαράδωκαν δέσμιον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰ χέρια τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἱ ὁποῖοι ἔσοντας νὰ μὲ ἐξετάξουν ἤθελαν νὰ μὲ ἀφήσουν, διατὶ δὲν ἦτον καμία ἀφορμὴ θανάτου εἰς ἐμένα.

19 Καὶ ἔσοντας νὰ ἐναντιοῦνται οἱ Ἰουδαῖοι, ἀναγκάσθηκα νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα. ὄχι ἔχοντας νὰ κατηγορήσω τίποτες τοῦ ἔθνους μας.

20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν ἀφορμὴν ἐζήτησα νὰ σᾶς ἰδῶ καὶ νὰ σᾶς συντύχω. διατὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι δεμένος τούτην τὴν ἁλυσίδα.

21 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἐμεῖς οὐδὲ γράμματα ἐδεχθήκαμεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν διὰ λόγου σου· οὐδὲ ἦλθε κανένας ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ὀποῦ νὰ λαλήσῃ, ἢ νὰ εἰπῇ τίποτες κακὸν διὰ λόγου σου.

22 Καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ λόγου σου τί γνώμην ἔχεις. διατὶ διὰ ἐτούτην τὴν αἵρεσιν, ἠξεύρομεν ὅτι παντοῦ ἐναντιεῖται.

23 Καὶ ἔσοντας νὰ τοῦ διωρίσουν μίαν ἡμέραν, οἱ περισσότεροι ἤλθασιν εἰς τὸ σπίτι του, τοὺς ὁποίους ἐδίδασκε μαρτυρῶντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπείθοντάς τους τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ τὸ ταχὺ ἕως τὸ βράδυ.

24 Καὶ ἄλλοι ἐκαταπείθουνταν εἰς ἐκεῖνα ὀποῦ ἔλεγεν, ἄλλοι ἀπιστοῦσαν.

25 Καὶ διὰ τὰ μὴν συμφωνοῦν ἀναμεσά τους διαχωροῦσαν, μὲ τὸ νὰ εἰπῇ ὁ Παῦλος ἕνα λόγον, ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου εἰς τοὺς πατέρας μας,

26 Λέγοντας, σύρε εἰς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὲ, μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε γροικήσει· καὶ μὲ τὰ μάτια θέλετε βλέπει, καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ.

27 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτούτου, καὶ μὲ τὰ αὐτία τους βαρέα ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτιά τους ἐσφάλησαν, μήπως καὶ ἰδοῦσι μὲ τὰ μάτιά τους, καὶ μὲ τὰ αὐτία τους ἀκούσουν, καὶ μὲ τὴν καρδίαν τους γροικήσουν, καὶ γυρίσουν, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

28 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλθηκεν ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλουν τὴν ἀκούσει.

29 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ Παῦλος, ἐδιέβηκαν οἱ Ἰουδαῖοι ἔχοντες φιλονεικίαν ἀναμεσά τους.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινε ἐκεῖ δύο χρόνους σωστοὺς εἰς ἕνα σπίτι ὀποῦ τὸ ἐπλήρωνε ἀπὸ λόγου του· καὶ ἐδέχετον ὅλους ἐκείνους ὀποῦ ἐπήγαιναν εἰς αὐτόν·

31 Κηρύττοντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκοντας τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ κάθε λογῆς παῤῥησίαν χωρὶς κανένα ἐμπόδιον.

Ἡ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

Τοῦ Ἁγίου ΠΑΥΛΟΥ τοῦ Ἀποστόλου

Εἰς ῬΩΜΑΙΟΥΣ.

Κεφ. ά. ί.

ΠΑΥ̃ΛΟΣ
δοῦλος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ,
καλεσμένος
ἀπόστολος,
χωρισμένος
εἰς τὸ νὰ κη-
ρύξω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.
2 Τὸ ὁποῖον τὸ ἔταξε προ-
τήτερα ὁ Θεὸς, διὰ μέσου τῶν
προφητῶν του, εἰς τὰς ἁγίαις Γρα-
φαῖς.
3 Διὰ τὸν υἱόν του τὸν Κύριόν-
μας Ἰησοῦν Χριστὸν· ὁ ὁποῖος
ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δα-
βὶδ κατὰ σάρκα.
4 Καὶ ἐφανερώθη υἱὸς Θεοῦ
μὲ δύναμιν, κατὰ Πνεῦμα ἁ-
γιοσύνης διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐκ
νεκρῶν.
5 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου, ἐλά-
βαμεν χάριν καὶ ἀποστολὴν, διὰ
τὸ ὄνομά του εἰς ὑπακοὴν τῆς
πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.
6 Ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα,
εἶστε καὶ ἐσεῖς καλεσμένοι ἀπὸ τὸν
Ἰησοῦν Χριστόν.
7 Εἰς ὅλους ὁποῦ εἶναι μέσα
εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ἀγαπημέ-
νους τοῦ Θεοῦ, καλεσμένους ἁγίους,
ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς, καὶ εἰ-
ρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατέραμας καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν
Θεόν μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ διὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ πίστις-
σας κηρύττεται εἰς ὅλον τὸν κόσ-
μον.
9 Διατὶ μάρτυς μου εἶναι ὁ
Θεὸς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω
μὲ ὅλην μου τὴν ψυχὴν εἰς τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ υἱοῦ του, ὅτι πάν-
τοτε νὰ σᾶς ἐνθυμοῦμαι.
10 Παρακαλῶντας πάντοτε
εἰς τὰς προσευχάς μου, ἀνίσως
καὶ καμίαν φορὰν θέλω καλοευ-
οδωθῆ μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ
ἔλθω εἰς ἐσᾶς.
11 Διατὶ ἔχω μεγάλην ἀ-
γάπην νὰ σᾶς ἰδῶ, διὰ νὰ σᾶς
μεταδώσω τίποτες χάρισμα
πνευματικὸν, εἰς τὸ νὰ στερε-
ωθῆτε ἐσεῖς.
12 Καὶ τοῦτο εἶναι νὰ συμ-
παρηγορηθοῦμεν εἰς ἐσᾶς, διὰ
τὴν πίστιν τὴν ἐδικήν μου καὶ τῆς
ἐδικῆς σας ὁποῦ ἔχομεν ἀναμε-
ταξύ μας.
13 Καὶ θέλω νὰ τὸ ἠξεύρετε
ἀδελφοὶ, ὅτι πολλαῖς φοραῖς
ἐβάλθηκα νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς
(ἀμὴ ἐμποδίσθηκα ἕως τώρα)
διὰ νὰ ἀπολαύσω τίποτες καρ-
πὸν καὶ εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ εἰς
τὰ λοιπὰ ἔθνη.
14 Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης καὶ
εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς
Βαρβάρους· καὶ εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ
εἰς τοὺς ἀνοήτους.
15 Ἔστι εἶμαι πρόθυμος
ὅσον τὸ κατὰ δύναμίν μου νὰ
εὐαγγελίσω καὶ εἰς ἐσᾶς ὁποῦ
εἶστε μέσα εἰς τὴν Ῥώμην.

16 Δια-

16 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐντρέπομαι διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. διατὶ εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ εἰς σωτηρίαν, εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ πιστεύει, πρῶτον εἰς τὸν Ἰουδαῖον ἔπειτα εἰς τὸν Ἕλληνα.

17 Διατὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ φανερώνεται διὰ μέσου (τοῦ εὐαγγελίου) ἀπὸ πίστιν εἰς πίστιν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν.

18 Διατὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ φανερώνεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς κάθε ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν τῶν ἀνθρώπων, ὁποῦ καταπατοῦσι τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν.

19 Διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ γνωρίσῃ περὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι φανερὰ εἰς αὐτούς. διατὶ ὁ Θεὸς τοὺς τὰ ἐφανέρωσε.

20 Διατὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ εἶναι ἀόρατα (ἤγουν ἡ παντοτεινή του δύναμις καὶ θειότης) βλέπονται φανερὰ εἰς τὰ ποιήματά του, ἀπὸ τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου, ἐξεταζόμενα μὲ τὸν νοῦν, διὰ νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ ἀπολογηθοῦν.

21 Διατὶ ἔσοντας νὰ γνωρίσουν τὸν Θεὸν, δὲν τὸν ἐδόξασαν, οὐδὲ τὸν εὐχαρίστησαν ὡσὰν Θεὸν, ἀλλὰ ἐματαιώθησαν εἰς τοὺς συλλογισμούς τους, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἄγνωστός τους καρδία.

22 Καὶ λέγοντας πῶς εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν.

23 Καὶ ἄλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκόνων φθαρτῶν ἀνθρώπων, καὶ πετεινῶν καὶ (ζώων) τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὰ τοῦτο τοὺς ἐπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὲς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν τους, νὰ κάμνουσιν ἀκαθαρσίαν μαγαρίζοντες τὰ κορμία τους ἀναμεταξύ τους.

25 Οἱ ὁποῖοι ἄλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ ψέμα, καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὸ κτίσμα περισσότερον παρὰ ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ ἔκτισεν, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο τοὺς ἐπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἐντροπιασμένα, διατὶ οἱ γυναῖκές τους ἄλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν.

27 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἄνδρες ἔσοντας νὰ ἀφήσουν τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκάησαν εἰς τὴν ὄρεξίν τους, ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, κάμνοντες τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἀρσενικοὶ εἰς τοὺς ἀρσενικούς· καὶ ἔτζι τὴν πληρωμὴν (ὁποῦ ἔπρεπε νὰ πληρωθοῦσιν) τῆς πλάνης τους, τὴν ἀπολαμβάνουσιν εἰς τοῦ λογοῦ τους.

28 Καὶ καθὼς δὲν ἐδοκίμασαν νὰ γνωρίσουν τὸν Θεὸν, ἔτζι τοὺς ἐπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, νὰ κάμνουσιν ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν πρέπει.

29 Γεμάτους κάθε λογῆς ἀδικίαν, πορνείαν, πονηρίαν, πλεονεξίαν, κακίαν, γεμάτους φθόνον, φόνον, φιλονεικίαν, δόλον κακὰ ἤθη.

30 Παραμουρμουρίζοντας, καταλάλους, μισοῦντες τὸν Θεὸν, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, κενοδόξους, ἐπινοητὰς κακῶν, ἀνυποτάκτους εἰς τοὺς γονεῖς τους.

31 Ἀγνώστους, ἀσυμφώνους, ἀσπλάχνους, ἀφιλιώτους, ἀνελεήμονας.

32 Οἱ ὁποῖοι ἔσοντας νὰ γνωρίζουν τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνου-

σιν

σιν τὰ τοιαῦτα πράγματα εἶναι ἄξιοι θανάτου, ὄχι μόνον αὐτοὶ τὰ κάμνουσιν, ἀλλὰ καὶ συμφωνοῦσιν μὲ ἐκείνους ὁποῦ τὰ κάμνουσι.

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ' τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὁποῖος καὶ ἂν εἶσαι, ὁποῦ κρίνεις τὸν ἄλλον, εἶσαι ἀναπολόγητος· διατὶ εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ κρίνεις τὸν ἄλλον, τὸν λόγου σου κατακρίνεις· διατὶ ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις, τὰ ὅμοια κάμνεις.

2 Καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουσι τὰ τοιαῦτα.

3 Καὶ λογιάζεις ἐτοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν τὰ τοιαῦτα, καὶ κάμνεις τὰ αὐτὰ, ὅτι θέλεις φύγει ἐσὺ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4 Ἢ καταφρονεῖς τὴν πολλήν του καλοσύνην, καὶ τὴν ὑπομονὴν, καὶ τὴν μακροθυμίαν, μὴ ἠξεύροντας ὅτι ἡ καλοσύνη τοῦ Θεοῦ σὲ σύρνει εἰς μετάνοιαν;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις εἰς τοῦ λόγου σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

6 Ὁ ὁποῖος θέλει ἀποδώσει εἰς κάθε ἕνα κατὰ τὰ ἔργα του.

7 Ἐκείνους μὲν ὁποῦ ζητοῦσι δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν, μὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν καλῶν ἔργων, θέλει τοὺς δώσει ζωὴν αἰώνιον.

8 Ἀμὴ εἰς τοὺς φιλονείκους καὶ ὁποῦ δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀδικίαν, θέλει εἶσται θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις (λέγω) καὶ στενοχωρία εἰς κάθε ψυχὴν ἀνθρώπου ὁποῦ κάμνει τὸ κακὸν, πρῶτον Ἰουδαίου (εἶτα) καὶ Ἕλληνος.

10 Ἀμὴ δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη θέλει ἀκολουθήσει εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ κάμνει τὸ καλὸν, πρῶτον εἰς Ἰουδαῖον (εἶτα) καὶ εἰς Ἕλληνα.

11 Διατὶ σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν δὲν εἶναι προσωποληψία.

12 Διατὶ ὅσοι ἁμάρτησαν χωρὶς νόμον, θέλουσι χαλασθῇ χωρὶς νόμον· καὶ ὅσοι ἁμάρτησαν ἔχοντας τὸν νόμον, θέλουσι κριθῇ διὰ μέσου τοῦ νόμου.

13 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκούουν τὸν νόμον, δὲν εἶναι δίκαιοι σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουσιν ἐκεῖνα ὁποῦ ὁρίζει ὁ νόμος, θέλουσι δικαιωθῇ.

14 Διατὶ ὅταν τὰ ἔθνη ὁποῦ δὲν ἔχουσι τὸν νόμον, κάμνουσι φυσικὰ τὰ ἴδια τοῦ νόμου, ἐτοῦτοι ἔσοντας νὰ μὴν ἔχουσι νόμον, εἶναι αὐτοὶ νόμος εἰς τοῦ λόγου τους.

15 Οἱ ὁποῖοι δείχνουσι τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν εἰς τὰς καρδίας τους, ἔσοντας νὰ συμμαρτυρῇ καὶ ἡ συνείδησίς τους, καὶ νὰ κατηγοροῦσιν οἱ λογισμοί τους ἕνας τὸν ἄλλον, ἢ καὶ νὰ ἀπολογοῦνται ἀναμεσά τους.

16 Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς θέλει κρίνει τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

17 Νὰ ἐσὺ ὀνομάζεσαι Ἰουδαῖος, καὶ ἀναπαύεσαι εἰς τὸν νόμον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεὸν.

18 Καὶ

18 Καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ διακρίνεις τὰ διάφορα πράγματα, διδασκόμενος ἀπὸ τὸν νόμον.

19 Καὶ πιστεύεις τοῦ λόγου σου νὰ εἶσαι ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν, φῶς ἐκεινῶν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σκοτάδι.

20 Παιδευτὴς τῶν ἀγνώστων, διδάσκαλος τῶν νηπίων, καὶ νὰ ἔχῃς μόρφωσιν γνώσεως καὶ ἀληθείας εἰς τὸν νόμον.

21 Ἐσὺ λοιπὸν ὁποῦ διδάσκεις ἄλλον, τοῦ λόγου σου δὲν διδάσκεις; ἐσὺ ὁποῦ κηρύττεις νὰ μὴν κλέπτουν, κλέπτεις;

22 Ἐσὺ ὁποῦ λέγεις νὰ μὴν μοιχεύουν, μοιχεύεις; ἐσὺ ὁποῦ συχαίνεσαι τὰ εἴδωλα, εἶσαι ἱερόσυλος;

23 Ἐσὺ ὁποῦ καυχᾶσαι εἰς τὸν νόμον, ὑβρίζεις τὸν Θεὸν μὲ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου;

24 Διατὶ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διὰ ἐσᾶς βλασφημεῖται εἰς τὰ ἔθνη, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

25 Διατὶ ἡ περιτομὴ ὠφελεῖ μὲν ἐὰν φυλάττῃς τὸν νόμον· ἀμὴ ἂν παραβαίνῃς τὸν νόμον ἡ περιτομή σου γίνεται ἀκροβυστία.

26 Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀκροβυστία φυλάγει τὰ δίκαια τοῦ νόμου, δὲν θέλει λογαριασθῇ ἡ ἀκροβυστία του διὰ περιτομήν;

27 Καὶ ἐκείνη ἡ ἀκροβυστία ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν, ἐὰν τελειώνῃ τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίνει ἐσένα, ὁποῦ παραβαίνεις τὸν νόμον μὲ τὸ γράμμα καὶ μὲ τὴν περιτομήν;

28 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ φανερὸν Ἰουδαῖος, δὲν εἶναι Ἰουδαῖος· οὐδὲ ἡ περιτομὴ ἡ σαρκικὴ ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ φανερὸν, εἶναι περιτομή.

29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι Ἰουδαῖος εἰς τὸ κρυφὸν (εἶναι Ἰουδαῖος) καὶ περιτομὴ εἶναι ἡ περιτομὴ τῆς καρδίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὄχι εἰς τὸ γράμμα. τοῦ ὁποίου Ἰουδαίου ὁ ἔπαινος δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΙ' εἶναι λοιπὸν τὸ διάφορον τοῦ Ἰουδαίου παρὰ τὰ ἔθνη; ἢ ποία εἶναι ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ εἶναι κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιστεύθηκαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἂν ἀπίστησαν τινὲς, τί; μήπως ἡ ἀπιστία τους θέλει χαλάσει τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ;

4 Μὴ γένοιτο, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἂς εἶναι ἀληθινὸς, καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς εἶναι ψεύστης· καθὼς εἶναι γεγραμμένον, διὰ νὰ δικαιωθῇς εἰς τὰ λόγιά σου, καὶ νὰ νικήσῃς εἰς τὸ κρίνεσθαί σου.

5 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ἡ ἀδικία μας συστήνει τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί νὰ εἰποῦμεν; μὴ νὰ εἶναι ἄδικος ὁ Θεὸς, ὁποῦ ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; ἀνθρωπίνως λέγω.

6 Μὴ γένοιτο· διατὶ (ἀλλέως) πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Διατὶ ἐὰν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσευσεν διὰ τὴν δόξαν του, εἰς τὸ ἐδικόν μου ψέμα, διατὶ καὶ ἐγὼ κρίνομαι ὡσὰν ἁμαρτωλός;

8 Καὶ ὄχι καθὼς μᾶς συκοφαντοῦσι, καὶ καθὼς λέγουσι τινὲς νὰ λέγωμεν ἐμεῖς, ὅτι ἂς κάμωμεν τὰ κακὰ, διὰ νὰ ἔλ-

ἦλθουν τὰ ἀγαθά; τῶν ὁποίων
ἀνθρώπων τὸ καταδίκρισμα εἶναι
δίκαιον.
9 Τί λοιπὸν; ἔχομεν τίπο-
τες περιτίμησιν; οὐδαμῶς· δι-
ατὶ ἐμεῖς περιτίτερα ἀποδεί-
ξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλ-
ληνες ὅλοι εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς
τὴν ἁμαρτίαν.
10 Καθὼς εἶναι γεγραμμέ-
νον, ὅτι δὲν εἶναι τινὰς δίκαι-
ος· δὲν εἶναι οὐδὲ κανεὶς.
11 Δὲν εἶναι κανένας ὁποῦ
γροικᾷ, δὲν εἶναι κανένας ὁ-
ποῦ γυρεύει τὸν Θεόν.
12 Ὅλοι ἐβγῆκαν ἔξω (ἀπὸ
τὴν ἴσιαν στράτα) ὅλοι ἐγίναν
ἄχρηστοι, δὲν εἶναι κανένας ὁ-
ποῦ νὰ κάμνῃ καλοσύνην, δὲν
εἶναι ἕως ἕνας.
13 Ὁ λάρυγγάς τους εἶ-
ναι τάφος ἀνοικτὸς καὶ μὲ τὰς
γλώσσαις τους ἔκαμαν δολιότη-
τες· φαρμάκι τῆς ἀσπίδος
εἶναι κρυμμένον, εἰς τὰ χείλι-
ά τους.
14 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα γέ-
μει κατάραις καὶ πικραις.
15 Τὰ ποδάριά τους εἶναι
γλίγορα εἰς τὸ νὰ χύσουν αἷμα.
16 Εἰς τὰς στράταις τους εἶναι
χαλασμὸς καὶ ταλαιπωρία.
17 Καὶ τὴν στράταν τῆς εἰρήνης
δὲν ἐγνώρισαν.
18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ
ὀμπροστὰ εἰς τὰ μάτιά τους.
19 Καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ὅσα
λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς
ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς
τὸν νόμον, διὰ νὰ φραγῇ καθε
στόμα, καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ
γένῃ ὑπόδικος τῷ Θεῷ.
20 Διατὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ
νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ κα-
μία σάρξ ὀμπροστά του. δια-
τὶ διὰ μέσου τοῦ νόμου γνωρί-
ζεται ἡ ἁμαρτία.
21 Καὶ τώρα χωρὶς νόμον,
ἐφανερώθη ἡ δικαιοσύνη τοῦ
Θεοῦ ὁποῦ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν
νόμον καὶ ἀπὸ τοὺς προφήτας.
22 Ἡ δικαιοσύνη λέγω τοῦ
Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι διὰ μέσου
τῆς πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅ-
λους καὶ ἀπάνω εἰς ὅλους ἐκείνους
ὁποῦ πιστεύουν. διατὶ δὲν εἶναι
διαφορά.
23 Διατὶ ὅλοι ἥμαρτον καὶ
στερεύονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
24 Ἔστοντας νὰ δικαιόνουνται
χάρισμα μὲ τὴν χάριν του, διὰ
τῆς ἐξαγοράσεως ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν
Ἰησοῦν Χριστόν.
25 Τὸν ὁποῖον Χριστὸν ὁ Θε-
ὸς τὸν ἐπροέθεσεν ἱλαστήριον δι-
ὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὸ αἷμα-
τι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης-
του, διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρ-
τημάτων ὁποῦ ἐγίνηκαν προ-
τίτερα, εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ
Θεοῦ.
26 Διὰ νὰ δείξῃ τὴν δικαι-
οσύνην του εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν
διὰ νὰ εἶναι αὐτὸς δίκαιος,
καὶ δικαιόνοντας ἐκεῖνον ὁποῦ
πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν.
27 Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ καύ-
χησις; ἐσφαλίσθη ἔξω. μὲ ποῖ-
ον νόμον; μὲ τὸν νόμον τῶν ἔρ-
γων; ὄχι, ἀλλὰ μὲ τὸν νόμον τῆς
πίστεως.
28 Συλλογιζόμεθα λοιπὸν
πῶς μὲ τὴν πίστιν νὰ δικαι-
όνεται ἄνθρωπος χωρὶς τῶν
ἔργων τοῦ νόμου.
29 Ἡ ὁ Θεὸς μόνον εἶναι
Θεὸς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὄχι καὶ
τῶν ἐθνῶν; ναὶ καὶ τῶν ἐθνῶν.
30 Ἐπειδὴ ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς
ὁ ὁποῖος θέλει δικαιώσει τὴν
περιτομὴν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ
τὴν ἀκροβυστίαν διὰ μέσου τῆς
πίστεως.

31 Λοι-

31 Λοιπὸν διὰ τὴν πίστιν καταργοῦμεν ἀργὸν τὸν νόμον; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βεβαιώνομεν τὸν νόμον.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΙ' θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν, νὰ εὕρηκεν ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατέρας μας κατὰ σάρκα;

2 Διατὶ ἐὰν ὁ Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀλλὰ δὲν ἔχει καύχημα εἰς τὸν Θεόν.

3 Διατὶ τί λέγει ἡ γραφή; καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ τὸ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

4 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἐργάζεται, ἡ πληρωμὴ δὲν τοῦ λογαριάζεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

5 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐργάζεται, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δικαιώνει τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις του λογαριάζεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει, πῶς καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς λογαριάζει δικαιοσύνην χωρὶς ἔργα.

7 Λέγοντας, καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐσυγχωρέθηκαν οἱ ἀνομίαις τους, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐσκεπάσθηκαν οἱ ἁμαρτίαις τους.

8 Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς δὲν τοῦ λογαριάζει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ καλοτυχισμὸς λοιπὸν ἐτοῦτος, διὰ τὴν περιτομὴν εἶναι μόνον, ἢ καὶ διὰ τὴν ἀκροβυστίαν; διατὶ λέγομεν, ὅτι ἡ πίστις τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν τοῦ ἐλογαριάσθη; ὄντας εἰς τὴν περιτομήν, ἢ ὄντας εἰς τὴν ἀκροβυστίαν; ὄχι εἰς τὴν περιτομήν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὸ σημάδι τῆς περιτομῆς, βοῦλα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως, (ἡ ὁποία τοῦ ἐλογαριάσθη ὄντας ἀκόμη) εἰς τὴν ἀκροβυστίαν, εἰς τὸ νὰ εἶναι αὐτὸς πατὴρ ὅλωνῶν ἐκείνων ὁποῦ πιστεύουσιν (εὑρισκόμενοι) εἰς τὴν ἀκροβυστίαν, διὰ νὰ λογαριασθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη.

12 Καὶ νὰ εἶναι καὶ πατὴρ τῶν περιτεμνομένων, ἤγουν εἰς ἐκείνους ὁποῦ ὄχι μόνον ἔχουσι τὴν περιτομήν, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσιν εἰς τὰ πατήματα τῆς πίστεως τοῦ πατέρα μας Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν πίστιν εἶχεν ὄντας εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

13 Διατὶ ὄχι διὰ μέσου τοῦ νόμου ἦτον τὸ τάξιμον, εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἢ εἰς τὸ σπέρματου, τὸ νὰ εἶναι αὐτὸς κληρονόμος τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14 Διατὶ ἐὰν εἶναι κληρονόμοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἡ πίστις εἶναι ματαία, καὶ τὸ τάξιμον ἔγινεν ἀργόν.

15 Διατὶ ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται. διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ δὲν εἶναι νόμος, οὐδὲ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τοῦτο (ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν διὰ νὰ εἶναι κατὰ χάριν, εἰς τὸ νὰ εἶναι βέβαιον τὸ τάξιμον εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὄχι μοναχὰ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος Ἀβραὰμ εἶναι πατέρας ὅλωνῶν μας.

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμ-

μένον, ὅτι ἐγὼ σὲ ἔβαλα πα-
τέρα πολλῶν ἐθνῶν) ὀμπροστὰ
εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπί-
στευσεν, ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τοὺς
νεκροὺς, καὶ κράζει ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν
εἶναι, ὥσταν νὰ εἶναι.
18 Ὁ ὁποῖος Ἀβραὰμ μὲ
ἐλπίδα ἐπίστευσεν ἐκεῖνα ὁποῦ
ξαπερνοῦσι τὴν ἐλπίδα. εἰς τὸ
νὰ γένη αὐτὸς πατέρας πολ-
λῶν ἐθνῶν, καθὼς τοῦ ἐλαλήθη·
ἔτζι θέλει εἶσται τὸ σπέρμα σου.
19 Καὶ ἔστοντας νὰ μὴν ἀ-
σθενήση εἰς τὴν πίστιν, δὲν ἔ-
βαλε εἰς τὸν νοῦν του ὅτι τὸ κορ-
μί του τότε ἦτον νενεκρωμένον,
ὁποῦ ἦτον κοντὰ ἑκατὸν χρονῶν,
καὶ πῶς ἐνεκρώθη ἡ μήτρα τῆς
Σάρρας.
20 Ἀμὴ εἰς τὸ τάξιμον τοῦ
Θεοῦ δὲν ἀμφίβαλε μὲ ἀπιστί-
αν, ἀλλὰ ἐδυναμώθη εἰς τὴν
πίστιν, δίδοντας δόξαν εἰς τὸν
Θεόν.
21 Καὶ ἔστοντας νὰ πληρο-
φορηθῆ, ὅτι ἐκεῖνο ὁποῦ ἔ-
ταξεν (ὁ Θεὸς) δύναται καὶ νὰ
τὸ κάμη.
22 Διὰ τοῦτο καὶ ἐλογαριάσθη
του τοῦτο εἰς δικαιοσύνην.
23 Καὶ δὲν ἐγράφθηκε μο-
ναχὰ δι' αὐτὸν, ὅτι ἐλογαριά-
σθη εἰς αὐτόν.
24 Ἀλλὰ (ἐγράφη) καὶ διὰ
λόγου μας, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει
νὰ τοὺς λογαριασθῆ, ἤγουν ἐκεί-
νους ὁποῦ πιστεύουσιν εἰς ἐκεῖνον
ὁποῦ ἀνάστησε Ἰησοῦν τὸν Κύριόν-
μας ἀπὸ τοὺς νεκρούς.
25 Ὁ ὁποῖος παρεδόθη
διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας, καὶ ἀνε-
στάθη διὰ τὴν δικαίωσίν μας.

Κεφ. ε'. 5.

Ἔστοντας λοιπὸν νὰ δικαι-
ωθοῦμεν ἀπὸ τὴν πίστιν, ἔ-
χομεν εἰρήνην μὲ τὸν Θεὸν, διὰ
μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.
2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐλά-
βαμεν τὴν εἴσοδον διὰ τῆς πί-
στεως εἰς τὴν χάριν ἐτούτην,
εἰς τὴν ὁποίαν στεκόμεστε, καὶ
καυχώμεστε εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ.
3 Καὶ ὄχι μοναχὰ ἐτοῦτο,
ἀλλὰ καὶ καυχώμεστε εἰς ταῖς
θλίψαις· ἠξεύροντας, ὅτι ἡ
θλίψις κάμνει ὑπομονήν·
4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ δοκιμήν,
καὶ ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα.
5 Καὶ ἡ ἐλπὶς δὲν ἐντροπι-
άζει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι
χυμένη εἰς ταῖς καρδίαις μας, δι-
ὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ὁποῦ μᾶς ἐδόθη.
6 Διατὶ ὅταν ἀκόμι εἴμα-
σταν ἀσθενεῖς, εἰς διωρισμένον
καιρὸν ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν διὰ
λόγου μας, ὁποῦ εἴμασταν ἀσε-
βεῖς.
7 Διατὶ μὲ βίας νὰ ἀπο-
θάνη κανεὶς διὰ κανένα δίκαι-
ον ἄνθρωπον (διατὶ διὰ ἕνα
καλὸν ἄνθρωπον τάχατες ἀπο-
κοτᾶ κανένας νὰ ἀποθάνη.)
8 Ἀμὴ ὁ Θεὸς συστήνει τὴν
ἀγάπην του εἰς ἐμᾶς, ὅτι ἀκό-
μι ὅταν εἴμασταν ἁμαρτωλοὶ ὁ
Χριστὸς ἀπέθανε αὐτὸς διὰ λό-
γου μας.
9 Πολλὰ περισσότερον λοι-
πὸν (ἐπειδὴ ἐδικαιωθήκαμεν
τώρα εἰς τὸ αἷμά του) θέλομεν
σωθεῖ διὰ μέσου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
ὀργῆς.
10 Διατὶ ἐὰν ἐμεῖς ὄντας
ἐχθροὶ ἐφιλιωθήκαμεν μὲ τὸν
Θεὸν διὰ μέσου τοῦ θανάτου τοῦ
υἱοῦ του, πολλὰ περισσότερον ὄντας
φιλιωμένοι, θέλομεν σωθεῖ εἰς
τὴν ζωήν του.
11 Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ
καὶ

ἢ καυχώμεσθεν εἰς τὸν Θεὸν, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου τώρα ἀποκλήσαμεν τὴν φιλίωσιν.

12 Διὰ τοῦτο καθὼς διὰ μέσου ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ μέσου τῆς ἁμαρτίας ἦλθεν ὁ θάνατος, καὶ ἔτζι ὁ θάνατος ἐπέρασεν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· καθ' ὅσον ὅλοι ἥμαρτον.

13 Διατὶ ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νόμου, ἦτον ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον, ἀμὴ ἁμαρτία δὲν μετρᾶται, μὴ ὄντας νόμος.

14 Ἀλλὰ ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἁμάρτησαν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, ὁ ὁποῖος Ἀδὰμ εἶναι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλὰ ὄχι ὡσὰν τὸ σφάλμα, ἔτζι εἶναι καὶ τὸ χάρισμα· διατὶ ἐὰν εἰς τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀπέθαναν οἱ πολλοὶ, πολλὰ περισσότερον ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρέα διὰ τὴν χάριν τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλούς.

16 Καὶ τὸ χάρισμα δὲν εἶναι ὡσὰν ἐκεῖνο ὁποῦ ἦλθεν διὰ μέσου τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ὁποῦ ἁμάρτησε· διατὶ τὸ κρίμα ἀπὸ ἕνα εἶναι εἰς κατάκριμα, ἀμὴ τὸ χάρισμα εἶναι εἰς δικαίωσιν ἀπὸ πολλῶν σφαλμάτων.

17 Διατὶ ἐὰν μὲ τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος, διὰ μέσου ἐκείνου τοῦ ἑνός; πολλὰ περισσότερον ἐκεῖνοι ὁποῦ πέρνουσι τὸν πλοῦτον τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι βασιλεύσει εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ μέσου ἑνὸς σφάλματος, ἦλθε τὸ κρίμα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, ἔτζι καὶ διὰ μέσου ἑνὸς δικαιώματος ἦλθεν τὸ χάρισμα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μέσου τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου, οἱ πολλοὶ κατεστάθηκαν ἁμαρτωλοὶ, ἔτζι καὶ διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου θέλουσι κατασταθῆ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

20 Καὶ νόμος ἐμπῆκε, διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ ἁμαρτία· ἀμὴ ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις παραπάνω.

21 Διὰ νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἡ χάρις διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας, ὡς καθὼς ἐβασίλευσεν καὶ ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν θάνατον.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΤΙ' θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; νὰ στεκόμεσθεν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ χάρις;

2 Μὴ γένοιτο. ἡμεῖς ὁποῦ ἀπεθάναμεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, πῶς θέλομεν ζήσει πλέον μέσα εἰς αὐτήν;

3 Ἢ δὲν ἠξεύρετε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατόν του ἐβαπτίσθημεν;

4 Διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος λοιπὸν ἐθάπτηκαμεν μαζὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὸν θάνατον, διὰ νὰ περιπατήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς καινούριαν ζωὴν, καθὼς

θὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, διὰ μέσου τῆς δόξης τοῦ πατρός.

5 Διατὶ ἐὰν ἐνεκεντρίσθημεν μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεώς του.

6 Γνωρίζοντες τοῦτο, ὅτι ὁ παλαιός μας ἄνθρωπος ἐσταυρώθη μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν, διὰ νὰ χαλασθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, νὰ μὴν δουλεύωμεν ἡμεῖς πλέον τὴν ἁμαρτίαν.

7 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀπόθανε, ἐλευθερώθη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

8 Καὶ ἐὰν ἀποθαίνομεν μὲ τὸν Χριστόν, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν ζήσει μαζὶ μετ' αὐτόν.

9 Ἔσοντας νὰ ἠξεύρωμεν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον, ὁ θάνατος αὐτὸν πλέον δὲν τὸν αὐθεντεύει.

10 Διατὶ καθ' ὃ ἀπέθανεν (ὁ Χριστός,) ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, μίαν φοράν· ἀμὴ καθ' ὃ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.

11 Τέτοιας λογῆς καὶ ἐσεῖς, λογαριάζετε τοὺς λόγους σας νὰ εἶστε νεκροὶ ὅσον εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ζῆτε εἰς τὸν Θεόν, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

12 Ἂς μὴν βασιλεύει λοιπὸν ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητόν σας κορμί, εἰς τὸ νὰ ὑπακούετε τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὰς ἐπιθυμίαις τοῦ κορμίου.

13 Μὴ δὲ νὰ παραστένετε τὰ μέλη σας ἅρματα τῆς ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τοὺς λόγους σας εἰς τὸν Θεόν, ὡσὰν ὁποῦ ἐγενήκετε ἀπὸ νεκροὺς ζωντανοί, καὶ τὰ μέλη σας ἅρματα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

14 Διατὶ ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς βασιλεύσει· διατὶ δὲν εἶστε ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ἀποκάτω εἰς τὴν χάριν.

15 Τί λοιπόν; νὰ ἁμαρτήσωμεν διατὶ δὲν εἴμεστε ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον; ἀλλὰ εἰς τὴν χάριν; μὴ γένοιτο.

16 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ παραστένετε τοὺς λόγους σας δούλους εἰς τὴν ὑπακοήν του, εἶστε δοῦλοι ἐκείνου ὁποῦ ὑπακούετε;

17 Ἀλλὰ δόξα σοι ὁ Θεὸς ὅτι ἐσεῖς μὲν ἦσαν δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἀμὴ ὑπακούσετε ἀπὸ καρδίας τὸν τύπον τῆς διδαχῆς, τὸν ὁποῖον ἐπαραδόθητε.

18 Καὶ ἔσοντας νὰ ἐλευθερωθήκατε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἐδουλωθήκετε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρωπίνως λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός σας. καθὼς λοιπὸν ἐπαραστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλα τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὸ νὰ κάμνετε ἀνομίαν, ἔτζι τώρα παραστήσετε τὰ μέλη σας δοῦλα τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν,

20 Διατὶ ὅταν ἦσαν δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσαν ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε, εἰς ἐκεῖνα τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα ἐντρέπεσθε; διατὶ τὸ τέλος ἐκείνων τῶν πραγμάτων εἶναι θάνατος.

22 Ἀμὴ τώρα ἔσοντας νὰ ἐλευθερωθήκετε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ δουλωθῆτε εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπόν σας εἰς ἁγιασμόν, καὶ τὸ τέλος (ἔχετε) ζωὴν αἰώνιον.

23 Διατὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρ-

μαρτίας εἶναι θάνατος· ἀμὴ τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἠ Δὲν ἠξεύρετε, ἀδελφοί, (διατὶ ἐγὼ λαλῶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ γνωρίζουσιν νόμον) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τὸν ἄνθρωπον εἰς ὅσον χρόνον ζῆ.

2 Διατὶ ἡ γυναῖκα ἡ πανδρεμένη, εἶναι δεμένη εἰς τὸν νόμον τοῦ ἀνδρὸς, ὅσον χρόνον αὐτὸς ζῆ· ἀμὴ ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας της, ἐλευθερώθη ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ ἀνδρός.

3 Ζῶντος λοιπὸν τοῦ ἀνδρός της, ἐὰν σμιχθῆ μὲ ἄλλον ἄνδρα, γίνεται μοιχαλὶς· ἀμὴ ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας της, εἶναι ἐλευθέρη ἀπὸ τὸν νόμον, τὸ νὰ μὴν εἶναι μοιχαλίδα ἂν πανδρευθῆ ἄλλον ἄνδρα.

4 Εἰς τόσον ὁποῦ καὶ ἐσεῖς ἀδελφοί μου, ἀπεθάνετε ἀπὸ τὸν νόμον διὰ μέσου τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ πανδρευθῆτε ἐσεῖς ἄλλον ἄνδρα, ἤγουν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. διὰ νὰ κάμωμεν καρποὺς τοῦ Θεοῦ.

5 Διατὶ ὅταν ἤμασθεν εἰς τὴν σάρκα, ἐνεργοῦνταν τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, ὁποῦ ἦταν διὰ τοῦ νόμου, εἰς τὰ μέλημας, κάμνοντες καρπὸν θανατηφόρον.

6 Ἀμὴ τώρα ἐλευθερωθήκαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ἔσοντας καὶ ἀποθάναμεν ἀπ' ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκρατιόμεσταν· διὰ νὰ δουλεύωμεν, εἰς καινουργότητα πνεύματος, καὶ ὄχι εἰς τὴν παλαιότητα τοῦ γράμματος.

7 Λοιπὸν τί θέλομεν εἰπεῖ, ὁ νόμος εἶναι ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν δὲν τὴν ἐγνώρισα, παρὰ διὰ μέσου τοῦ νόμου· διατὶ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν δὲν τὴν ἤξευρα, νὰ εἶναι ἁμαρτία, ἂν δὲν ἔλεγεν ὁ νόμος, νὰ μὴν ἐπιθυμήσῃς.

8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἔσοντας νὰ πάρῃ ἀφορμὴν διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς, ἔκαμεν εἰς ἐμένα κάθε λογῆς ἐπιθυμίαν.

9 Διατὶ χωρὶς τὸν νόμον ἡ ἁμαρτία ἦτον νεκρή· καὶ ἐγὼ ἕνα καιρὸν χωρὶς τὸν νόμον ἔζουν, ἀλλὰ ὥσταν ἦλθεν ἡ ἐντολή, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησε. καὶ ἐγὼ ἀπέθανα.

10 Καὶ ἡ ἐντολὴ (ὁποῦ ἐδόθη) εἰς ζωήν, αὐτή μου εὑρέθη εἰς θάνατον.

11 Διατὶ ἡ ἁμαρτία ἔσοντας νὰ πάρῃ ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐντολῆς με ἀπάτησε, καὶ διὰ μέσου αὐτῆς με ἐθανάτωσεν.

12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν εἰς ἐμένα ἔγινε θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, διὰ νὰ φανῆ πῶς εἶναι ἁμαρτία, κάμνουσα θάνατον εἰς ἐμένα, διὰ μέσου τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ νὰ γένῃ κατὰ πολλὰ ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία, διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς.

14 Διατὶ ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικὸς, ἀμὴ ἐγὼ εἶμαι σαρκικὸς, πουλημένος ἀποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

15 Διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνω, δὲν τὸ γνωρίζω. διατὶ δὲν κάμνω ἐκεῖνο ὁποῦ θέλω, ἀλλὰ κάμνω ἐκεῖνο ὁποῦ μισῶ.

16 Καὶ ἐὰν κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, συμφωνῶ εἰς τὸν νόμον, ὅτι εἶναι καλός.

17 Καὶ τώρα πλέον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ὁποῦ κατοικᾷ εἰς ἐμένα (τὸ κάμνει.)

18 Διατὶ ἠξεύρω ὅτι δὲν κατοικᾷ εἰς ἐμένα, ἤγουν εἰς τὴν σάρκα μου τίποτες ἀγαθόν· διατὶ τὸ θέλειν ἔχω, ἀμὴ νὰ κάμω τὸ καλὸν, δὲν ἠμπορῶ.

19 Διατὶ ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καλὸν ὁποῦ θέλω, ἀλλὰ τὸ κακὸν ὁποῦ δὲν θέλω, ἐκεῖνο κάμνω.

20 Καὶ ἐὰν ἐγὼ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, πλέον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ὁποῦ κατοικᾷ εἰς ἐμένα.

21 Εὑρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς τοῦ λογισμοῦ, ὅταν θέλω νὰ κάμω τὸ καλὸν, ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἐμένα κακόν.

22 Διατὶ συγχαίρω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν μέσα ἄνθρωπον.

23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλημου, ὁποῦ ἀντιστρατεύεται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου, καὶ ὁποῦ μὲ σκλαβώνει εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας, ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰ μέλημου.

24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγώ· ποῖος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ τὸ σῶμα ἐτούτου τοῦ θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. λοιπὸν αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν δουλεύω τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀμὴ μὲ τὴν σάρκα τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

Τώρα λοιπὸν δὲν εἶναι κανένα κατάκριμα εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

2 Διατὶ ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν ἐδύνετον νὰ κάμῃ ὁ νόμος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν σάρκα, ὁ Θεὸς πέμποντας τὸν υἱόν του, μὲ ὁμοίωμα σάρκας ἁμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἐκατάκρινε τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα,

4 Διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἐμᾶς, ὁποῦ δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

5 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι κατὰ τὴν σάρκα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τῆς σαρκός· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι κατὰ τὸ πνεῦμα φρονοῦσι τὰ πράγματα τοῦ πνεύματος.

6 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι θάνατος, ἀμὴ τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν. διατὶ δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ; διατὶ οὐδὲ δύναται.

8 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν σάρκα, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀρέσουν τοῦ Θεοῦ.

9 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν εἶστε σαρκικοὶ, ἀλλὰ πνευματικοὶ, ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικᾷ εἰς ἐσᾶς· ἀμὴ ἐὰν τινὰς δὲν ἔχει πνεῦμα Χριστοῦ, ἐτοῦτος δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ μὲν κορμὶ εἶναι νεκρὸν, διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἀμὴ τὸ πνεῦμα εἶναι ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀμὴ καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦ-

μα

μα ἐκείνου ὁποῦ ἀνάστησε τὸν Ἰη-
σοῦν ἐκ νεκρῶν, κατοικᾷ εἰς ἐ-
σᾶς· ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνάστησε τὸν
Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, θέλει ζωο-
ποιήσει καὶ τὰ θνητάσας κορ-
μία, διὰ μέσου τοῦ πνεύματός-
του ὁποῦ κατοικᾷ εἰς ἐσᾶς.
12 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χρεῶ-
σται εἴμαστεν ἡμεῖς, ὄχι εἰς τὴν
σάρκα, νὰ ζοῦμεν σαρκικῶς.
13 Διατὶ ἂν ζῆτε σαρκικῶς,
μέλλετε νὰ ἀποθάνετε· ἀμὴ
ἐὰν θανατώνετε τὰς πράξες τοῦ
κορμίου μὲ τὸ πνεῦμα, θέλετε
ζήσει.
14 Διατὶ ὅσοι (ἄνθρωποι)
κυβερνῶνται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ, ἐτοῦτοι εἶναι υἱοὶ Θεοῦ.
15 Διατὶ δὲν ἐλάβετε πνεῦ-
μα δουλείας πάλιν εἰς φόβον,
ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα τῆς υἱο-
θεσίας, μὲ τὸ ὁποῖον κράζομεν,
ἀββᾶ, ὁ πατήρ.
16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ
πνεῦμαμας συμμαρτυρεῖ, ὅτι
εἴμεστε τέκνα τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ ἐὰν εἴμεστε τέκνα,
εἴμεστε καὶ κληρονόμοι· κληρο-
νόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, καὶ συγκλη-
ρονόμοι τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν πάσχο-
μεν μαζὶ (μὲ τὸν Χριστὸν) διὰ νὰ
δοξασθοῦμεν μαζὶ μετ' αὐτόν.
18 Διατὶ λογαριάζω ὅτι τὰ
παθήματα ἐτούτου τοῦ καιροῦ δὲν
εἶναι ἄξια εἰς τὴν δόξαν ὁποῦ μέλ-
λει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἐμᾶς.
19 Διατὶ ἡ κτίσις ἀπαντέ-
χει, ἐλπίζεται τὴν φανέρωσιν τῶν
υἱῶν τοῦ Θεοῦ.
20 Διατὶ ἡ κτίσις ὑποτά-
χθη εἰς τὴν ματαιότητα. ὄχι θε-
λημαλικὴ ἀλλὰ διὰ ἐκεῖνον ὁ-
ποῦ τὴν ὑπόταξεν (εἰς τὴν μαται-
ότητα ἐτούτην.)
21 Μὲ ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὴ
ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ
τὴν σκλαβίαν τῆς φθορᾶς, εἰς τὴν
ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν υἱῶν τοῦ
Θεοῦ.
22 Διατὶ ἠξεύρομεν ὅτι ὅλη
ἡ κτίσις ἀναστενάζει μαζὶ καὶ
συμπονεῖ ἕως τώρα.
23 Καὶ ὄχι μόνον ἡ κτίσις,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐμεῖς, ἔστοντας νὰ
ἔχωμεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύ-
ματος, καὶ ἐμεῖς αὐτοὶ λέ-
γω ἀναστενάζομεν μέσαμας,
ἀπαντεχένοντες υἱοθεσίαν ἤγουν
τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ κορμίουμας.
24 Διατὶ ἐμεῖς μὲ τὴν ἐλπί-
δα ἐσώθημεν· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡ βλε-
πομένη, δὲν εἶναι ἐλπίς· διατὶ
ἐκεῖνο ὁποῦ βλέπει καμεὶς, δι-
ατὶ τὸ ἐλπίζει πλέον;
25 Ἀμὴ ἐὰν ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν
βλέπομεν ἐλπίζομεν, τὸ ἀπαν-
τεχένομεν μὲ ὑπομονήν.
26 Ὁμοίως καὶ τὸ πνεῦμα
βοηθεῖ εἰς τὰς ἀσθενείαιςμας ὅτι
δὲν ἠξεύρομεν τί νὰ προσευχη-
θοῦμεν, καθὼς πρέπει· ἀλλ'
αὐτὸ τὸ πνεῦμα παρακαλεῖ διὰ
λόγουμας μὲ στεναγμοὺς ἀλαλή-
τους.
27 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐξε-
τάζει τὰς καρδίας, ἠξεύρει τί
εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος·
ὅτι παρακαλεῖ διὰ τοὺς ἁγίους
κατὰ Θεόν.
21 Καὶ ἠξεύρομεν· ὅτι ὅλα
τὰ πράγματα συνεργοῦσιν εἰς
τὸ ἀγαθὸν, εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἀ-
γαποῦσι τὸν Θεὸν, οἱ ὁποῖοι εἶναι
κεκλεσμένοι κατὰ τὴν πρόθεσίντου.
29 Ὅλους ἐκείνους ὁποῦ προ-
εγνώρισεν, νὰ γενοῦν ὅμοιοι τῆς
εἰκόνος τοῦ υἱοῦτου· διὰ νὰ εἶναι
αὐτὸς πρωτότοκος ἀνάμεσα
εἰς πολλοὺς ἀδελφούς·
30 Καὶ ἐκείνους ὁποῦ προ-
ώρισεν, ἐκείνους καὶ ἐκάλεσε· καὶ
ἐκείνους ὁποῦ ἐκάλεσεν, ἐκείνους
καὶ

κὴ ἐδικαίωσεν, κὴ ὅσους ἐδικαίωσε ἐκείνους κὴ ἐδόξασε.

31 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν εἰς ἐτοῦτα; ἐὰν ὁ Θεὸς εἶναι διατεμᾶς, τίς θέλει εἶσαι ἐναντίος μας;

32 Ὁ ὁποῖος δὲν ἐλυπήθη τὸν ἐδιόν του υἱὸν, ἀλλὰ διὰ ὅλους μας τὸν ἐπαρέδωκε, πῶς δὲν θέλει μᾶς χαρίσῃ μαζὶ μετ' αὐτὸν κὴ ὅλα τὰ πράγματα;

33 Τίς ἠμπορεῖ νὰ ἐγκαλέσῃ ἐναντία τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ; ὁ Θεὸς εἶναι ὁποῦ δικαιώνει.

34 Ποῖος εἶναι ὁποῦ κατακρίνει; ὁ Χριστὸς εἶναι ὁποῦ ἀπέθανε, κὴ περισσότερον ὁποῦ κὴ ἀνέστη, ὁ ὁποῖος κὴ εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ, κὴ παρακαλεῖ διὰ λόγου μας.

35 Τίς θέλει μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ πεῖνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ὅτι διὰ λόγου σου θανατονόμεστεν καθ' ἡμέραν· ὡσὰν πρόβατα τῆς σφαγῆς ἐλογαριασθήκαμεν.

37 Ἀλλὰ μεταξὺ εἰς ὅλα ἐτοῦτα ἐμεῖς ὑπερνικοῦμεν διὰ μέσου ἐκείνου ὁποῦ μᾶς ἀγάπησε.

38 Διατὶ πιστεύω ὅτι οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ ζωὴ, οὐδὲ ἄγγελοι, οὐδὲ ἀρχαὶ, οὐδὲ δυνάμεις, οὐδὲ τὰ παρόντα, οὐδὲ τὰ μέλλοντα·

39 Οὐδὲ ὕψος, οὐδὲ βάθος, οὐδὲ καμία ἄλλη κτίσις, θέλει δυνηθεῖ νὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

Κεφ. θ'. 9.

Ἀλήθειαν λέγω εἰς Χριστὸν, κὴ δὲν ψεύδομαι, ἔστοντας νὰ μοῦ συμμαρτυρῇ ἡ συνείδησίς μου εἰς Πνεῦμα ἅγιον.

2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύπην, κὴ παντοτεινὸν πόνον εἰς τὴν καρδίαν μου.

3 Διατὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐπιθύμουν νὰ εἶμαι χωρισμένος ἀπὸ τὸν Χριστὸν, διὰ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενεῖς μου κατὰ σάρκα·

4 Οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰσραηλῖται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ υἱοθεσία, κὴ ἡ δόξα, κὴ αἱ διαθῆκαι, κὴ ἡ νομοθεσία, κὴ ἡ λατρεία, κὴ τὰ ταξίματα.

5 Τῶν ὁποίων Ἰσραηλιτῶν εἶναι οἱ πατέρες, κὴ ἀπὸ τῶν ὁποίους εἶναι ὁ Χριστὸς, ὅσον εἰς τὴν σάρκα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα Θεὸς εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

6 Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξεπέσῃ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· διατὶ ὄχι ὅλοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκεῖνοι εἶναι κὴ Ἰσραηλῖται·

7 Οὐδὲ ὅτι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, εἶναι ὅλοι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλὰ λέγει, εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει κληθεῖ τὸ σπέρμα σου.

8 Ἤγουν, ὄχι τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς αὐτὰ εἶναι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τοῦ ταξίματος λογαριάζονται πῶς εἶναι σπέρμα.

9 Διατὶ ὁ λόγος τοῦ ταξίματος ἐτοῦτος εἶναι, θέλω ἔλθει εἰς τὸν καιρὸν ἐτοῦτον, κὴ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν.

10 Καὶ ὄχι μόνον ἐτοῦτο (ὁποῦ εἴπαμεν) ἀλλὰ κὴ ἡ Ῥεβέκκα, ἔστοντας νὰ συλλάβῃ ἀπὸ

ἕνα

ἕνα (ἤγουν) τὸν πατέραμας τὸν Ἰσαάκ· (τὸ ὅμοιον ἤκουσε)

11 Διατὶ ἀκόμι τότε ὁποῦ δὲν ἐγεννήθηκαν τὰ δύο παιδία, μὴ δὲ ἔκαμαν τίποτες καλὸν ἢ κακὸν, διὰ νὰ μείνῃ ἡ πρόθεσις τοῦ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι κατ᾽ ἐκλογὴν ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλ᾽ ἀπ᾽ ἐκεῖνον ὁποῦ καλεῖ.

12 Ἐλαλήθη εἰς αὐτὴν (τὴν Ῥεβέκκα) ὅτι ὁ μεγαλίτερος θέλει δουλεύσει τὸν μικρότερον,

13 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, τὸν Ἰακὼβ ἀγάπησα, καὶ τὸν Ἡσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; μήπως καὶ εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν;

15 Διατὶ λέγει εἰς τὸν Μωϋσῆν, θέλω κάμει ἔλεος, ἐκεῖνον ὁποῦ ἐλεῶ, καὶ θέλω σπλαγχνισθῇ, ἐκεῖνον ὁποῦ σπλαγχνίζομαι.

16 Ἄρα λοιπὸν οὐδὲ τοῦ θέλοντος εἶναι, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὁποῦ κάμνει τὸ ἔλεος.

17 Διατὶ λέγει ἡ γραφὴ διὰ τὸν Φαραὼ, ὅτι διὰ τὸ αὐτὸ σὲ ἐσήκωσα, διὰ νὰ δείξω εἰς ἐσένα τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ νὰ φημισθῇ τὸ ὄνομάμου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

18 Ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν ὁποῖον θέλει ὁ Θεὸς ἐλεεῖ; καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ θέλει σκληρύνει.

19 Λοιπὸν θέλεις μου εἰπεῖ, καὶ διατὶ ἀκόμι μέμφεται (ὁ Θεὸς;) διατὶ τίς ἐναντιώνεται τὸ θέλημάτου;

20 Ἀλλὰ, ὦ ἄνθρωπε, ποῖος εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ ἀνταποκρίνεσαι τὸν Θεόν; μήπως λέγει τὸ πλάσμα εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ ἔπλασε, διατὶ μὲ ἔκαμες ἔτζι;

21 Ἢ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ τζουκαλᾶς ἀπὸ τὸν αὐτὴν λάσπην νὰ κάμῃ ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, καὶ ἄλλο εἰς ἀτιμίαν;

22 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ὁ Θεὸς θέλοντας νὰ δείξῃ τὴν ὀργήντου, καὶ νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσουν τὴν δύναμίντου ὑπόφερε (μὲ πολλὴν μακροθυμίαν) ἀγγεῖα τῆς ὀργῆς, κατασκευασμένα εἰς ἀπώλειαν·

23 Καὶ διὰ νὰ κάμῃ γνώριμον τὸν πλοῦτον τῆς δόξηςτου, εἰς σκεύη ἐλέους, τὰ ὁποῖα προετοίμασεν εἰς δόξαν.

24 Τοὺς ὁποίους καὶ μᾶς ἐκάλεσεν ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη.

25 Καθὼς λέγει καὶ εἰς τὸν Ὠσηὲ, ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν εἶναι λαόςμου, θέλω τὸν ὀνομάσει λαόνμου· καὶ ἐκείνην ὁποῦ δὲν εἶναι ἀγαπημένη, θέλω τὴν ὀνομάσει ἀγαπημένην.

26 Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὁποῦ ἐλαλήθη εἰς αὐτοὺς, ἐσεῖς δὲν εἶστε λαόςμου· ἐκεῖ θέλουσι κράχθῃ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

27 Καὶ ὁ Ἡσαΐας κράζει διὰ τὸν Ἰσραὴλ, ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡσὰν ὁ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ λείψανον μόνον θέλει γλυτώσει.

28 Διατὶ θέλει συντέμνει, καὶ θέλει τελειώσει μὲ δικαιοσύνην, ὅτι θέλει κάμει ὁ Κύριος λογαριασμὸν σύντομον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

29 Καὶ καθὼς ἐπροεῖπεν ὁ Ἡσαΐας, ἂν δὲν ἤθελεν μᾶς ἀφήσει ὁ Κύριος Σαβαὼθ σπέρμα, ἠθέλαμεν γένει, ὡσὰν τὰ Σόδομα, καὶ ὡσὰν τὰ Γόμορρα ἠθέλαμεν ὁμοιωθῇ.

30 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; ὅτι τὰ ἔθνη ὁποῦ δὲν ἐ-

κιυαν

κυνηγοῦσαν δικαιοσύνην, ἔφθασαν τὴν δικαιοσύνην· δικαιοσύνην (λέγω) ὁποῦ εἶναι ἀπὸ πίστιν.

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ κυνηγόντας νόμον τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης;

32 Διατί; ὅτι δὲν (ἐζήτα) δικαιοσύνην ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀλλὰ ὡσὰν ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· διατὶ ἐσκόνταψαν εἰς τὴν πέτραν τοῦ σκανδάλου.

33 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· νὰ ὁποῦ βάλλω εἰς τὴν Σιὼν πέτραν σκοντάμματος καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ πιστεύῃ εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει ἐντροπιασθῇ.

Κεφ. ι'. 10.

Ἀδελφοὶ, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐδικῆς μου καρδίας, καὶ ἡ παρακάλεσίς μου εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν Ἰσραὴλ εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν τους.

2 Διατὶ τοὺς μαρτυρῶ ὅτι ἔχουσι ζῆλον Θεοῦ, ἀλλὰ ὄχι μὲ γνῶσιν.

3 Διατὶ ἔσοντας νὰ μὴν γνωρίζουσι τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ζητοῦσι νὰ στήσουσι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐδικήν τους, δὲν ὑποτάχθηκαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

4 Διατὶ τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ πιστεύει.

5 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς γράφει τὴν δικαιοσύνην ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, λέγοντας ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνει αὐτὰ, θέλει ζήσῃ διὰ μέσου τους.

6 Ἀμὴ ἡ δικαιοσύνη ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν. ἔτζι λέγει, νὰ μὴν εἰπῇς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, τίς θέλει ἀνέβῃ εἰς τὸν οὐρανόν; τουτέστι νὰ καταβάσῃ τὸν Χριστόν.

7 Ἢ τίς θέλει κατέβῃ εἰς τὴν ἄβυσσον; τουτέστι νὰ ἀναβάσῃ ἀπάνω τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; ὁ λόγος εἶναι σιμά σου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου, ἐτοῦτος εἶναι ὁ λόγος τῆς πίστεως, τὸν ὁποῖον κηρύττομεν.

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς μὲ τὸ στόμα σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου. ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθεῖ.

10 Διατὶ μὲ τὴν καρδίαν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸ στόμα ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Διατὶ λέγει ἡ γραφή· κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει ἐντραπεῖ.

12 Διατὶ δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰουδαίου καὶ Ἕλληνος· διατὶ ὁ αὐτὸς εἶναι αὐθέντης ὅλων, καὶ ὁποῦ πλουτίζει ὅλους ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἐπικαλοῦνται.

13 Διατὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθεῖ.

14 Πῶς λοιπὸν ἠμποροῦσιν νὰ ἐπικαλεσθοῦν ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπίστευσαν; καὶ πῶς θέλουσι πιστεύσει ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἄκουσαν; καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούσει χωρὶς κήρυκα ὁποῦ νὰ κηρύσσῃ;

15 Καὶ πῶς θέλουσι κηρύξῃ ἐὰν δὲν σταλθοῦσι; καθὼς εἶναι γεγραμμένον· πόσον εἶναι εὔμορφα τὰ ποδάρια ἐκείνων ὁποῦ εὐαγγελίζουσι τὴν εἰρήνην, ἐκείνων λέγω ὁποῦ εὐαγγελίζουν τὰ ἀγαθά,

16 Ἀλλὰ ὄχι ὅλοι ὑπήκουσαν

σαν τὸ εὐαγγέλιον, διατὶ ὁ
Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐ-
πίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμάμας;
17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ
ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ εἶναι διὰ μέ-
σου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.
18 Ἀλλὰ λέγω μὴ νὰ δὲν
ἀκούσασι; βέβαια εἰς ὅλην τὴν
γῆν εὐγῆκεν ἡ βοήτους, καὶ εἰς
τὰ ἄκραις τῆς οἰκουμένης τὰ λό-
γιάτους.
19 Ἀλλὰ λέγω μὴ νὰ δὲν
ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραήλ; πρῶτος
ὁ Μωϋσῆς λέγει· ἐγὼ θέλω
σᾶς παρακινήσει εἰς φθόνον,
διὰ μέσου ἑνὸς ἔθνους ὁποῦ δὲν
εἶναι ἔθνοςμου, μὲ ἔθνος λέ-
γω ἀσύνετον θέλω σᾶς παρα-
κινήσει εἰς ὀργήν.
20 Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀποτολ-
μᾷ καὶ λέγει, εὑρέθην εἰς ἐ-
κείνους ὁποῦ δὲν μὲ ζητοῦσαν,
ἐφανερώθηκα εἰς ἐκείνους ὁποῦ
δὲν ἐρωτοῦσαν διὰ λόγουμου.
21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ λέ-
γει, ὅλην τὴν ἡμέραν εἶχα
ξαπλωμένα τὰ χέριάμου εἰς
λαὸν ὁποῦ δὲν πείθεται καὶ ἀν-
τιλέγει.

Κεφ. ια΄. 11.

ΛΕ'γω λοιπὸν, μήπως ὁ Θεὸς
ἀπεδίωξε τὸν λαόντου; μὴ
γένοιτο· διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰ-
σραηλίτης, ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ
Ἀβραὰμ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ
Βενιαμήν.
2 Δὲν ἀπόβαλεν ὁ Θεὸς τὸν
λαόντου τὸν ὁποῖον προεγνώρι-
σε, ἢ δὲν ἠξεύρετε τί λέγει
ἡ γραφὴ, εἰς (τὴν ἱστορίαν τοῦ)
Ἡλία; πῶς αὐτὸς συντυχέ-
νει εἰς τὸν Θεὸν ἐναντία τοῦ Ἰ-
σραὴλ λέγοντας,
3 Κύριε, τοὺς προφήταςσου
ἐσκότωσαν, καὶ τὰ θυσιαστήρι-
άσου ἐχάλασαν· καὶ ἐγὼ ἀπό-
μεινα μοναχὸς, καὶ γυρεύουν νὰ
πάρουν τὴν ζωήνμου.
4 Ἀλλὰ τί τοῦ λέγει ἡ ἀ-
πόκρισις τοῦ Θεοῦ; ἄφησα δι-
ὰ λόγουμου ἑπτὰ χιλιάδες ἄν-
δρες, ὁποῦ δὲν ἐγονάτησαν εἰς
τὴν Βάαλ.
5 Ἔτζι λοιπὸν καὶ εἰς τοῦτον
τὸν καιρὸν ἔμεινε λείψανον κατ'
ἐκλογὴν χάριτος.
6 Καὶ ἐὰν εἶναι ἀπὸ τὴν
χάριν, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὰ
ἔργα· διατὶ ἀλλέως ἡ χάρις
δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἀμὴ
ἂν εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶ-
ναι πλέον χάρις, ἀλλέως τὸ ἔρ-
γον, δὲν εἶναι πλέον ἔργον.
7 Τί λοιπόν; ἐκεῖνο ὁποῦ ζη-
τᾷ ὁ Ἰσραὴλ, δὲν τὸ ἐπίτυχεν·
ἀμὴ οἱ διαλεγμένοι τὸ ἐπίτυ-
χαν. καὶ οἱ ἐπίλοιποι μακρὰ
λείπουσιν ἀπ' αὐτό.
8 (Καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον. ἐδωκέντους ὁ Θεὸς πνεῦ-
μα ξεμωραμοῦ, μάτια νὰ
μὴν βλέπουν, καὶ αὐτία νὰ μὴν
ἀκούουν) ἕως τὴν σήμερον ἡ-
μέραν.
9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει, ἂς
γένῃ ἡ τράπεζάτους εἰς παγί-
δα καὶ εἰς κυνηγὴν καὶ εἰς σκάν-
δαλον, καὶ εἰς ἀνταμοιβήντους.
10 Ἂς σκοτισθοῦν τὰ μά-
τιάτους νὰ μὴν βλέπουν, καὶ
τὴν ῥάχιντους καμπουργιαίνε-
τὴν πάντοτε.
11 Λέγω λοιπὸν, μήπως ἔ-
πταισαν, διὰ νὰ πέσουν; μὴ
γένοιτο. ἀλλὰ τὸ πέσιμον αὐ-
τωνῶν, ἔγινε σωτηρία εἰς τὰ
ἔθνη, νὰ παρακινηθοῦσιν ἐκεῖ-
νοι εἰς ζηλίαν.
12 Καὶ ἐὰν τὸ πέσιμον αὐ-
τωνῶν, εἶναι πλοῦτος τοῦ κό-
σμου, καὶ τὸ ἐλάττωμάτους εἶ-
ναι πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πό-
σω

σω μᾶλλον τὸ πλήρωμάτους;

13 Διατὶ ἐγὼ λέγω εἰς ἐσᾶς τὰ ἔθνη. εἰς ὅσον εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος ἐθνῶν, τιμῶ τὴν ὑπηρεσίαν μου.

14 Εἴσως καὶ παρακινήσω εἰς ζηλίαν τὴν σάρκα μου καὶ σώσω μερικοὺς ἀπ' αὐτῶν.

15 Διατὶ ἐὰν ἡ ἀποβολή τους εἶναι φιλίωσις τοῦ κόσμου, ποία θέλει εἶσται ἡ δεξίωσίς τους παρὰ ἡ ζωὴ ἡ ἐκ νεκρῶν;

16 Καὶ ἐὰν ἡ ἀπαρχὴ εἶναι ἁγία, καὶ τὸ ζύμωμα εἶναι ἅγιον· καὶ ἐὰν ἡ ῥίζα εἶναι ἁγία, καὶ τὰ κλαδία εἶναι ἅγια.

17 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ κάποια ἀπὸ τὰ κλαδία ἐσυντρίφθηκαν, καὶ ἐσὺ ὄντας ἀγριελαία ἐνεκεντρίσθης εἰς τὸν τόπον τους, καὶ ἔγινες συγκοινωνὸς τῆς ῥίζας καὶ τῆς ὑγρότητος τῆς ἐλαίας,

18 Μὴν καυχᾶσαι ἐναντία τῶν κλαδίων. καὶ ἐὰν κατακαυχᾶσαι, ἐσὺ δὲν βαστᾷς τὴν ῥίζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα βαστᾷ ἐσένα.

19 Θέλεις εἰπεῖ λοιπὸν, ἐξεκόπηκαν τὰ κλαδία διὰ νὰ ἐγκεντρισθῶ ἐγώ.

20 Καλὰ (λέγεις) διὰ τὴν ἀπιστίαν τους ἐξεκόπηκαν, ἀμὴ ἐσὺ στέκεσαι μὲ πίστιν, μὴν κενοδοξᾷς λοιπὸν, ἀλλὰ φοβοῦ.

21 Διατὶ ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη τὰ φυσικὰ κλαδία, μήπως καὶ δὲν λυπηθῇ οὐδὲ ἐσένα.

22 Ἴδες λοιπὸν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν τοῦ Θεοῦ. εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἔπεσαν, ἀποτομίαν, καὶ εἰς ἐσένα, χρηστότητα, ἐὰν σταθῇς εἰς τὴν χρηστότητα· εἰδὲ μὴ καὶ ἐσὺ θέλεις ἀποκοπεῖ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἂν δὲν ἀπομείνουν εἰς τὴν ἀπιστίαν θέλουσι ἐγκεντρισθεῖ. διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς πάλιν νὰ τοὺς ἐγκεντρίσῃ.

24 Διατὶ ἐὰν ἐσὺ ἐξεκόπης ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀγριελαίαν καὶ ἐγκεντρίσθης ἔξω ἀπὸ τὴν φύσιν σου εἰς καλὴν ἐλαίαν, πόσῳ μᾶλλον ἐτοῦτοι οἱ φυσικοὶ, θέλουσι ἐγκεντρισθῇ εἰς τὴν ἰδίαν τους ἐλαίαν;

25 Διατὶ ἐγὼ δὲν θέλω, ἀδελφοὶ, νὰ μὴν γνωρίζετε ἐσεῖς τὸ μυστήριον ἐτοῦτο (διὰ νὰ μὴν εἶστε φρόνιμοι εἰς τοῦ λόγους σας) ὅτι τυφλάγρα μερικὸς ἔγινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἕως ὁποῦ νὰ ἔμπῃ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν.

26 Καὶ ἔτζι θέλει σωθῇ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· θέλει ἔλθει ἀπὸ τὴν Σιὼν ἐκεῖνος ὁποῦ ἐλευθερώνει, καὶ θέλει ἀποδιώξει τὴν ἀσέβειαις ἀπὸ τὸν Ἰακώβ.

27 Καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ διαθήκη ἀπὸ λόγου μου εἰς αὐτοὺς ὅταν ἐβγάλω τὴν ἁμαρτίαις τους.

28 Ἐκεῖνοι λοιπὸν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ λόγους σας· ἀμὴ κατὰ τὴν ἐκλογὴν, εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Διατὶ τὰ χαρίσματα καὶ τὸ κράξιμον τοῦ Θεοῦ, εἶναι πράγματα ἀμετανόητα.

30 Καὶ καθὼς καὶ ἐσεῖς ἕνα καιρὸν ἐσταθήκετε ἀπειθεῖς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τώρα διὰ τὴν ἀπείθειαν ἐτούτων ἐλεηθήκετε, ἔτζι καὶ ἐτοῦτοι τώρα, ἐστάθηκαν ἀπειθεῖς,

31 Διὰ νὰ ἐλεηθοῦσι καὶ αὐτοὶ μὲ τὸ ἔλεος, ὁποῦ ἐσεῖς ἐλεηθήκετε (ἀπὸ τὸν Θεόν.)

32 Διατὶ ὁ Θεὸς ὅλους τοὺς

ἔκλεισε

ἔκλεισε εἰς τὴν ἀπείθειαν, διὰ νὰ τοὺς ἐλεήσῃ ὅλους.

33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· κατὰ πολλὰ ἀνεξερεύνηταις εἶναι οἱ κρίσεις του, καὶ ἀκατάληπτες οἱ στράταις του.

34 Διατὶ ποῖος ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Θεοῦ; ἢ ποῖος ἔγινε σύμβουλός του;

35 Ἢ τίς τοῦ ἔδωκε πρῶτος καὶ νὰ τοῦ ἀνταποδοθῇ;

36 Ἐπειδὴ ἀπ' αὐτὸν καὶ διὰ μέσου του, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ πάντα, αὐτοῦ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Κεφ. ιβ΄. 12.

Παρακαλῶ σας λοιπὸν, ἀδελφοὶ, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσετε τὰ σώματά σας θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον, εἰς τὸν Θεὸν, τὴν λογικήν σας λατρείαν.

2 Καὶ μὴν σχηματίζεσθε ὁμοίως μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ μεταμορφωθῆτε, εἰς τὴν ξανακαινούργωσιν τοῦ νοός σας, διὰ νὰ δοκιμάζετε τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Διατὶ ἐγὼ λέγω διὰ τὴν χάριν ὁποῦ μοῦ ἐδόθη, καθε ἕνας ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς, νὰ μὴν φρονῇ τίποτες περισσότερον ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει νὰ φρονῇ, ἀλλὰ νὰ φρονῇ σωφρόνως καθ' ἕνας καθὼς ὁ Θεὸς τοῦ ἐμέτρησε μέτρον πίστεως.

4 Διατὶ καθὼς εἰς ἕνα κορμὶ ἔχομεν πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρᾶξιν.

5 Ἔτζι οἱ πολλοὶ εἴμεστε ἕνα κορμὶ εἰς τὸν Χριστὸν· καὶ καθ' ἕνας εἴμεστε μέλη, ἕνας τοῦ ἀλλουνοῦ.

6 Καὶ ἔστοντας νὰ ἔχωμεν διάφορα χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν ὁποῦ μᾶς ἐδόθη, κἄν τε ἔχομεν προφητείαν νὰ προφητεύωμεν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Κἄν τε ἔχομεν διακονίαν, νὰ διακονοῦμεν· κἄν τε τίς εἶναι διδάσκαλος νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν·

8 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ παρηγορᾶ νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν παρηγορίαν· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μεταδίδει, νὰ τὸ κάμνῃ μὲ ἁπλότητα; καὶ ὁ προεστὼς νὰ κυβερνᾶ μὲ σπουδήν· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει ἔλεος νὰ τὸ κάμνῃ μὲ ἱλαρότητα.

9 Ἡ ἀγάπη νὰ μὴν εἶναι πλαστή. νὰ συχαίνεστε τὸ πονηρὸν. νὰ σμίγετε εἰς τὸ ἀγαθὸν.

10 Νὰ ἀγαπᾶτε ἀπὸ καρδίαν ἕνας τὸν ἄλλον, ὡσὰν ἀδελφοί. εἰς τὴν τιμὴν νὰ προπέρνετε ἕνας τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὴν σπουδὴν νὰ μὴν εἶστε ὀκνηροὶ; θερμοὶ εἰς τὸ πνεῦμα. νὰ δουλεύετε τοῦ Κυρίου.

12 Μὲ ἐλπίδα νὰ χαίρεστε εἰς τοὺς πειρασμοὺς νὰ ὑπομένετε. εἰς τὴν προσευχὴν νὰ προσκαρτερῆτε.

13 Εἰς τὰς χρείαις τῶν ἁγίων νὰ σμίγεσθε. [τὴν φιλοξενίαν νὰ γυρεύετε.

14 Εὐλογᾶτε ἐκείνους ὁποῦ σᾶς κατατρέχουν· νὰ τοὺς εὐλογῆτε λέγω, καὶ νὰ μὴν τοὺς καταρᾶσθε.

15 Νὰ χαίρεσθε μὲ ἐκείνους ὁποῦ χαίρουνται. καὶ νὰ κλαίετε μὲ ἐκείνους ὁποῦ κλαίουσι.

16 Νὰ ἔχετε μίαν γνώμην ἀναμεταξύ σας. νὰ μὴν ὑψηλοφρο-

φρονῆτε, ἀλλὰ νὰ ἀκολουθᾶτε εἰς τὰ ταπεινά. μὴ γίνεσθε φρόνιμοι σιμὰ εἰς τοὺς λόγους σας.

17 Νὰ μὴν ἀνθ' ἀποδίδετε εἰς κανένα, κακὸν ἀντὶ κακοῦ· νὰ προμηθεύεσθε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι καλὰ ὀμπροστὰ εἰς ὅλους τῶν ἀνθρώπους.

18 Ἂν εἶναι δυνατόν, ὅσον εἶναι εἰς τὴν δύναμίν σας, νὰ εἰρηνεύετε μὲ ὅλους τῶν ἀνθρώπους.

19 Νὰ μὴν ξεκδικιάνετε τοὺς λόγους σας, ἀγαπητοί, ἀλλὰ νὰ δίδετε τόπον τῆς ὀργῆς. διατὶ εἶναι γεγραμμένον, ἐδικήμου εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν πεινᾷ λοιπὸν ὁ ἐχθρός σου τάγιζέτον· καὶ ἐὰν διψᾷ πότιζέτον· διατὶ κάμνοντας ἐτοῦτο θέλεις σωρεύσει εἰς τὸ κεφάλι του κάρβουνα ἀναμμένα.

21 Μὴν νικᾶσαι ἀπὸ τὸ κακόν, ἀλλὰ μὲ τὴν καλοσύνην νίκα τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑ'θε ψυχὴ ἂς ὑποτάσσεται εἰς ταῖς ἐξουσίαις, ὁποῦ ὑπερέχουν. διατὶ δὲν εἶναι ἐξουσία (ἀπ' ἄλλου) παρὰ ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ οἱ ἐξουσίαις ὁποῦ εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τάξιν βαλμέναις.

2 Εἰς τρόπον ὁποῦ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀντιπεῖται τῆς ἐξουσίας, ἐναντιεῖται εἰς τὴν τάξιν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐναντιοῦνται, θέλουσι πάρει κρίμα εἰς τοὺς λόγους τους.

3 Διατὶ οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι αἰτία φόβου εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουσι τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ εἶναι φόβος ἐκεινῶν ὁποῦ κάμνουσι τὰ κακά. καὶ θέλεις νὰ μὴν φοβᾶσαι τὴν ἐξουσίαν; κάμε τὸ καλόν· καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον ἀπ' αὐτήν.

5 Διατὶ (ὁ ἄρχων) εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ εἰς ἐσένα εἰς τὸ καλόν. ἀμὴ ἂν κάμνῃς τὸ κακόν, φοβοῦ· διατὶ δὲν σηκώνει τὸ σπαθὶ εὔκαιρα. διατὶ εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ ἐκδικητὴς μὲ ὀργὴν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κάμνει τὸ κακόν.

5 Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ὑποτάσσεσθε, ὄχι μόνον διὰ τὴν ὀργήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

6 Διατὶ διὰ τοῦτο πληρώνετε καὶ χαράτζια· διατὶ ἐκεῖνοι εἶναι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον ἐπιμένουσι.

7 Δότε λοιπὸν εἰς ὅλους, ἐκεῖνα ὁποῦ χρεωστεῖτε· εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ χρεωστεῖτε τὸ χαράτζι, ἀπόδοτε τὸ χαράτζι· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ χρεωστεῖτε τὸ κουμέρκι, δότετου τὸ κουμέρκι· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ χρεωστεῖτε τὸν φόβον, δότετου τὸν φόβον· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ χρεωστεῖτε τιμήν, ἀπόδοτε τὴν τιμήν.

8 Καὶ μὴν χρεωστᾶτε τινὸς τίποτες, παρὰ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον, διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐτελείωσε τὸν νόμον.

9 Διατὶ τό, μὴν μοιχεύσεις, μὴν φονεύσεις, μὴν κλέψεις, μὴν ψευδομαρτυρήσεις, μὴν ἐπιθυμήσεις, καὶ ἐὰν εἶναι καμία ἄλλη ἐντολή, εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἀνακεφαλαιοῦται, εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾷς τὸν γείτονά σου, ὡσὰν τοὺς λόγους σου.

10 Ἡ ἀγάπη τοῦ γείτονος κα-

κακὸν δὲν κάμνει· πλήρωμα λοιπὸν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Ἐξαιρέτως, ἠξεύροντας τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα μάλιστα ὥρα εἶναι νὰ ξυπνίσωμεν· διατὶ τώρα εἶναι κοντιτερά μας ἡ σωτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νύκτα ἐπέρασε, καὶ ἡ ἡμέρα ἐσίμωσεν· ἂς ρίξωμεν ἀπὸ λόγου μας λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἂς ἐνδυθοῦμεν τὰ ἅρματα τοῦ φωτός.

13 Ἂς περιπατήσωμεν εὔτακτα ὡσὰν ὁποῦ εἴμεστε εἰς τὴν ἡμέραν, ὄχι εἰς πολυφαγίαις καὶ μέθαις, ὄχι εἰς ἔσμιξαις, καὶ ἀκολασίαις, ὄχι εἰς φιλονεικείαν καὶ φθόνον.

14 Ἀλλ' ἐνδυθῆτε τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ μὴν φροντίζετε διὰ τὴν σάρκα, νὰ κάμετε τὲς ἐπιθυμίαις της.

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΚΑΙ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν, δέχεσθέ τον εἰς τοῦ λόγου σας, ὄχι εἰς φιλονεικείαις ζητημάτων.

2 Ἕνας πιστεύει ὅτι εἶναι ἐξουσία, νὰ φάγῃ ἀπ' ὅλα. ἀμὴ ἄλλος, ὁποῦ ἀσθενεῖ (εἰς τὴν πίστιν) τρώγει λάχανα.

3 Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει, ἂς μὴν καταφρονῇ ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν τρώγει· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν τρώγει, ἂς μὴν κατακρίνει ἐκεῖνον ὁποῦ τρώγει· διατὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐδέχθηκεν εἰς τοῦ λόγου του.

4 Ποῖος εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις ἄλλουνοῦ δοῦλον; εἰς τὸν ἰδικόν του αὐθέντην στέκει ἢ πέφτει, ὅμως θέλει σταθεῖ. διατὶ δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς νὰ τὸν στήσῃ.

5 Καὶ ἕνας μὲν κρίνει νὰ εἶναι τιμιώτερη ἡ μία ἡμέρα, παρὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν· καὶ ἄλλος τιμᾷ μιᾶς λογῆς πᾶσαν ἡμέραν· πᾶσα ἕνας ἂς μανθάνει διὰ νὰ εἶναι πληροφορημένος εἰς τὸν νοῦν του (ἂς καλὰ κάμνῃ.)

6 Ἐκεῖνος ὁποῦ φροντίζει τὴν ἡμέραν, φροντίζει διὰ τὸν Κύριον, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν φροντίζει τὴν ἡμέραν, δὲν φροντίζει διὰ τὸν Κύριον· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει, τρώγει διὰ τὸν Κύριον, διατὶ εὐχαριστᾷ τὸν Θεόν· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν τρώγει, διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει καὶ αὐτὸς, καὶ εὐχαριστᾷ τὸν Θεόν.

7 Διατὶ οὐδὲ κανένας ἀπὸ ἐμᾶς ζῇ εἰς τοῦ λόγου του, καὶ οὐδὲ κανένας ἀποθαίνει εἰς τοῦ λόγου του.

8 Διατὶ ἐάν τε ζῶμεν εἰς τὸν Κύριον ζῶμεν· καὶ ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον ἀποθνήσκομεν. κἂν λοιπὸν ζῶμεν, κἂν ἀποθαίνομεν, τοῦ Κυρίου εἴμεστε.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ κυριεύσῃ καὶ νεκροὺς καὶ ζωντανούς.

13 Καὶ ἐσὺ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί καταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου; διατὶ ὅλοι μέλλομεν νὰ παρασταθοῦμεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ.

11 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι κάθε γόνατον θέλει γονατίσει, εἰς ἐμένα, καὶ κάθε γλῶσσα θέλει ἐξομολογηθῇ εἰς τὸν Θεόν.

12 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπὸ ἐμᾶς θέλει δώσει λογαριασ-

μὸν εἰς τὸν Θεὸν διὰ λόγου του.
13 Πλέον λοιπὸν μὴν κρί-
νωμεν ἕνας τὸν ἄλλον· ἀλλὰ πε-
ρισσότερον, τοῦτο νὰ κρίνετε,
τὸ νὰ μὴν δίδετε πρόσκομμα
εἰς τὸν ἀδελφὸν, ἢ σκάνδαλον.
14 Ἠξεύρω καὶ πιστεύω εἰς τὸν
Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι κανένα
πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀκάθαρτον
εἰς τοῦ λόγου του. ἀμὴ εἰς ἐκεῖνον
ὁποῦ τὸ λογιάζει νὰ εἶναι τίπο-
τες ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶ-
ναι ἀκάθαρτον τοῦτο.
15 Ἀμὴ ἐὰν κάμνης νὰ λυ-
πῆται ὁ ἀδελφός σου διὰ τὸ φα-
γί σου, δὲν περιπατεῖς πλέον
κατὰ ἀγάπην· μὴν χαλνᾶς μὲ
τὸ φαγί σου ἐκεῖνον, διὰ τὸν ὁ-
ποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.
16 Ἂς μὴν βλασφημῆται
λοιπὸν τὸ καλόν σας.
17 Διατὶ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ δὲν εἶναι φαγὶ καὶ ποτὸν,
ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη, καὶ
χαρὰ εἰς Πνεῦμα ἅγιον.
18 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δου-
λεύει μὲ ἐτοῦτα τὸν Χριστὸν, εἶ-
ναι ἀρεστὸς πολλὰ εἰς τὸν Θεὸν,
καὶ εἶναι δόκιμος εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους.
19 Ἐμεῖς λοιπὸν ἂς κυνη-
γοῦμεν τὰ πράγματα τῆς εἰρήνης,
καὶ τὰ πράγματα τῆς οἰκοδομῆς·
ὁ καθ' ἕνας τὴν οἰκοδομὴν τοῦ
ἄλλου καὶ τοῦ λόγου του.
20 Μὴ διὰ τὸ φαγὶ χάλ-
να τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· ὅλα μὲν
εἶναι καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν εἶ-
ναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ νὰ
τρώγῃ μὲ σκάνδαλον.
21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴν
φάγης κρέας, μὴ ἢ νὰ πίνης
κρασὶ, μὴ ἢ νὰ κάμνης τίπο-
τες, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφός σου
σκοντάπτει, ἢ σκανδαλίζεται,
ἢ ἀσθενεῖ.
22 Σὺ πίστιν ἔχεις; ἔχε την
εἰς τοῦ λόγου σου ὀμπροστὰ εἰς τὸν
Θεόν. καλότυχος εἶναι ἐκεῖ-
νος ὁποῦ δὲν κατακρίνει τὸν λό-
γου του εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ δοκιμά-
ζει (νὰ κάμῃ.)
23 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀμ-
φιβάλλει, ἐὰν φάγῃ εἶναι κατα-
κεκριμένος, ὅτι δὲν τρώγει
μὲ πίστιν· καὶ κάθε πρᾶγμα ὁ-
ποῦ δὲν εἶναι ἀπὸ πίστιν εἶναι ἁ-
μαρτία.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ χρεωστοῦμεν ἡμεῖς οἱ
δυνατοὶ νὰ συκόνωμεν τὰ
ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ
νὰ μὴν ἀρέσκωμεν τοῦ λόγου
μας.
2 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπ' ἐ-
μᾶς ἂς ἀρέσει τοῦ γειτόνου του
εἰς τὸ καλὸν, διὰ οἰκοδομήν.
3 Διατὶ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἄ-
ρεσε τοῦ λόγου του, ἀλλὰ καθὼς
εἶναι γεγραμμένον, οἱ ὀνειδισμοὶ
ἐκείνων ὁποῦ σὲ ὀνειδίζουν ἔπε-
σαν ἀπάνω εἰς ἐμένα.
4 Διατὶ ὅσα ἐγράφηκαν
προτήτερα, ἐγράφηκαν διὰ ἐ-
δικήν μας διδασκαλίαν· διὰ
νὰ ἔχωμεν ἐλπίδα, διὰ μέσου
τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας
τῶν γραφῶν.
5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς
καὶ τῆς παρακλήσεως, νὰ σᾶς
δώσῃ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ ἀ-
νάμεσά σας, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν.
6 Διὰ νὰ δοξάζετε ὁμοψύ-
χως καὶ μὲ ἕνα στόμα, τὸν Θεὸν
καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ,
7 Διὰ τοῦτο δέχεσθε ἕνας τὸν
ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς
ἐδέχθηκεν εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ.
8 Καὶ λέγω ὅτι ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς νὰ ἔγινε διάκονος τῆς
περιτομῆς, διὰ τὴν ἀλήθειαν
τοῦ

τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰ
ταξίματα τῶν πατέρων.
9 Καὶ τὰ ἔθνη νὰ δοξάσουν
τὸν Θεὸν, διὰ τὸ ἔλεός του, καθὼς
εἶναι γεγραμμένον, διὰ τοῦτο
θέλω σὲ ὁμολογήσει εἰς τὰ ἔθ-
νη, καὶ θέλω ψάλλει τὸ ὄνομά-
σου.
10 Καὶ πάλιν λέγει, χαρῆ-
τε ἔθνη μὲ τὸν λαόν του.
11 Καὶ πάλιν δοξάσατε τὸν
Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐ-
παινέσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ λα-
οί.
12 Καὶ πάλιν ὁ Ἠσαΐας
λέγει, θέλει εἶσται ἡ ῥίζα τοῦ
Ἰεσσαὶ, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ συκω-
θεῖ, θέλει νὰ αὐθεντεύῃ τὰ ἔθ-
νη· καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπί-
σει εἰς αὐτόν.
13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος
ἄμποτε νὰ σᾶς πληρώσῃ, κά-
θε χαρὰν καὶ εἰρήνην διὰ μέσου τῆς
πίστεως εἰς τὸ νὰ περισσεύετε
ἐσεῖς εἰς τὴν ἐλπίδα, μὲ τὴν
δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
14 Καὶ πέπεισμαι, ἀδελφοί μου,
καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ λόγου σας, ὅ-
τι καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς εἶστε γεμά-
τοι καλοσύνην· γεμάτοι κάθε
λογῆς γνῶσιν, καὶ δύνεσθε νὰ
νουθετᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.
15 Καὶ ἔγραψά σας ὀλίγον
τολμηρότερον, ἀδελφοί μου, ὡς
ἀναθυμίζοντάς σας, διὰ τὴν
χάριν ὁποῦ μου ἐδόθη ἀπὸ τὸν
Θεόν,
16 Εἰς τὸ νὰ εἶμαι ὑπηρέ-
της τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθ-
νη, νὰ ἱερουργῶ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γένῃ ἡ προ-
σφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκ-
τος, ἡγιασμένη μὲ Πνεῦμα
ἅγιον.
17 Ἔχω λοιπὸν καύχησιν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς τὰ πρά-
γματα τοῦ Θεοῦ.
18 Διατὶ δὲν θέλω ἀποκο-
τήσει νὰ εἰπῶ τίποτες ὁποῦ δὲν
ἔκαμεν ὁ Χριστὸς, διὰ μέσου-
μου, εἰς τὸ νὰ ὑπακούσουν τὰ
ἔθνη μὲ λόγον καὶ ἔργον.
19 Μὲ δύναμιν σημείων καὶ
τεράτων, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ
πνεύματος τοῦ Θεοῦ· εἰς τόσον
ὁποῦ νὰ ἐγέμισα ἐγὼ ἀπὸ τὴν
Ἰερουσαλὴμ καὶ τριγύρου ἕως τῶν
Ἰλλυρικοὺς, τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ.
20 Καὶ ἔτζι ἐγὼ σπουδά-
ζοντας μὲ μεγάλην προθυμί-
αν νὰ εὐαγγελίζω, ὄχι ἐκεῖ
ὁποῦ ὀνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ
νὰ μὴν οἰκοδομῶ ἀπάνω εἰς ἀλ-
λονοῦ θεμέλιον.
21 Ἀλλὰ καθὼς ἐγράφη,
εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἀνεφέρθη
περὶ τοῦ Θεοῦ, θέλουσιν ἰδεῖ· καὶ
ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἄκουσαν, θέ-
λουσιν γροικήσει.
22 Διὰ τοῦτο ἐμποδιζόμουν
τὲς περισσότερες φορὲς, νὰ ἔλ-
θω εἰς ἐσᾶς.
23 Ἀλλὰ τώρα μὴ ἔχοντας
πλέον εἰς τὰ κλίματα τοῦτα
τόπον, καὶ ἔχοντας ἀγάπην, νὰ
ἔλθω εἰς ἐσᾶς ἀπὸ πολλοὺς
χρόνους,
24 Ὅταν πηγαίνω εἰς τὴν
Ἰσπανίαν, θέλω ἔλθει εἰς ἐσᾶς·
διατὶ ἐλπίζω περνόντας ἀπ᾽
αὐτοῦ νὰ σᾶς ἰδῶ. καὶ ἀποτε-
σᾶς νὰ ξεπροβοδηθῶ ἐκεῖ. ἀ-
νίσως καὶ χορτάσω ἀπὸ λόγου-
σας εἰς κάποιον τρόπον.
25 Ἀμὴ τώρα πηγαίνω εἰς
τὴν Ἰερουσαλὴμ ὑπηρετῶντας
τῶν ἁγίους.
26 Διατὶ ἠθέλησαν ἡ Μακε-
δονία καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμουσιν
κάποιαν βοήθειαν εἰς τῶν πτω-
χοὺς ἁγίους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν
Ἰερουσαλήμ.

27 Διατὶ τοὺς ἄρεσεν ἐτοῦτο, μὲ τὸ νὰ εἶναι χρεώσταις των. διατὶ ἐπειδὴ τὰ ἔθνη ἐκοινώνησαν εἰς τὰ πνευματικά τους, χρεωστοῦσι νὰ τοὺς ὑπηρετήσουσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ σαρκικά.

28 Ἐτοῦτο λοιπὸν τελειώνοντας, καὶ βουλώνοντας εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν ἐτοῦτον, θέλω πάγει διὰ μέσου σας εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

29 Καὶ ἠξεύρω ὅτι ἐρχόμενος εἰς ἐσᾶς, θέλω ἔλθει μὲ πλήρωμα εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ πνεύματος, νὰ συναγωνισθῆτε καὶ ἐσεῖς μετ' ἐμένα εἰς τὲς προσευχαῖς διὰ λόγου μου εἰς τὸν Θεόν.

31 Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ διὰ νὰ γένη ἡ ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους.

32 Διὰ νὰ ἔλθω μὲ χαρὰν εἰς ἐσᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἀναπαυθῶ μετεσᾶς.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας· Ἀμήν.

Κεφ. ις΄. 16.

ΚΑῚ σᾶς συστήνω τὴν Φοίβην τὴν ἀδελφήν μας, ἡ ὁποία εἶναι διακόνισσα τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὲς Κεγχρεαῖς.

2 Διὰ νὰ τὴν δεχθῆτε ἐν Κυρίῳ καθὼς πρέπει τοὺς ἁγίους· καὶ νὰ τὴν παρασταθῆτε εἰς ὅτι πρᾶγμα χρειασθῆ ἀπὸ λόγου σας· διατὶ καὶ αὐτὴ ἐπαραστάθη πολλούς, καὶ αὐτὸν ἐμένα.

3 Χαιρετήσετε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν τοὺς συμβοηθούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4 Οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ζωήν μου ἔβαλαν τὸν λαιμόν τους· τοὺς ὁποίους ὄχι ἐγὼ μοναχὸς τοὺς εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ὅλαις οἱ ἐκκλησίαις τῶν ἐθνῶν.

5 Καὶ χαιρετήσετε καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπίτι τους· χαιρετήσετε τὸν Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπημένον μου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν,

6 Χαιρετήσετε τὴν Μαριάμ, ἡ ὁποία πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἐμᾶς.

7 Χαιρετήσετε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ τὴν Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐξαίρετοι ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ προτήτεροί μου εἰς τὸν Χριστόν.

8 Χαιρετήσετε τὸν Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Χαιρετήσετε τὸν Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν μας εἰς Χριστόν, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπημένον μου.

10 Χαιρετήσετε τὸν Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον εἰς τὸν Χριστόν· χαιρετήσετε ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπ τὸν Ἀριστόβουλον.

11 Χαιρετήσετε τὸν Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. χαιρετήσετε ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ἐδικοὺς τ Ναρκίσου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Χαιρετήσετε τὴν Τρύφαιναν, καὶ τὴν Τρυφῶσαν ὁπο κοπιάζουν διὰ τὸν Κύριον. χαιρετήσετε τὴν Περσίδα, τὴν ἀγαπητήν, ἡ ὁποία πολλὰ ἐκοπίασεν διὰ τὸν Κύριον.

13 Χαιρετήσετε τὸν Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ κα
τὴ

τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

14 Χαιρετήσετε τὸν Ἀσύγκριτον, τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἑρμᾶν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὁποῦ εἶναι μαζὶ μὲ αὐτούς.

15 Χαιρετήσετε τὸν Φιλόλογον, καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφήν του, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους ὁποῦ εἶναι μαζὶ μὲ αὐτούς.

16 Χαιρετήσετε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον. σᾶς χαιρετοῦσιν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, νὰ στοχάζεσθαι ἐκείνους ὁποῦ κάμνουσι τὲς διχοστασίαις καὶ τὰ σκάνδαλα, ἔξω ἀπὸ τὴν διδαχὴν ὁποῦ ἐμάθετε· καὶ φύγετε ἀπ' αὐτούς.

18 Διατὶ οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύουσι τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὴν κοιλίαν τους. καὶ μὲ καλὰ λόγια, καὶ εὐλογίαν ἐξαπατοῦσι τὲς καρδίαις τῶν ἀκάκων.

19 Διατὶ ἡ ὑπακοὴ ἡ ἐδική σας ἔφθασεν εἰς ὅλους. χαίρομαι λοιπὸν εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλω καὶ ἐσᾶς νὰ εἶσαι σοφοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν, καὶ ἁπλοὶ εἰς τὸ κακόν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει συντρίψει τὸν Σατανᾶν ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάριά σας τὸ γληγορώτερον. ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μὲ ἐσᾶς· Ἀμήν.

21 Σᾶς χαιρετοῦσιν ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

22 Σᾶς χαιρετῶ ἐν Κυρίῳ ἐγὼ ὁ Τέρτιος ὁποῦ ἔγραψα τὴν ἐπιστολήν.

23 Χαιρετᾷ σας ὁ Γάϊος ὁ ξενοδόχος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης· χαιρετᾷ σας Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας· Ἀμήν.

25 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δύναται νὰ σᾶς βεβαιώσῃ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ μυστηρίου ὁποῦ ἐσιωπήθη ἀπὸ χρόνους αἰωνίους.

26 Καὶ τώρα ἐφανερώθη διὰ μέσου τῶν προφητικῶν γραφῶν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς πίστεως, καὶ ὁποῦ ἐγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν ἂς εἶναι δόξα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς εἰς Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

Η ΕΠΙ-

Ἡ ἘΠΙΣΤΟΛΗ
Τοῦ Ἁγίου ΠΑΥΛΟΥ τοῦ Ἀποστόλου
Εἰς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ πρώτη.

Κεφ. α. ι.

ΠΑΥΛΟΣ καλεσμένος ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς.

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον εἰς τοὺς ἡγιασμένους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καλεσμένους ἁγίους, μὲ ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς κάθε τόπον ἐδικόν τους καὶ ἐδικόν μας.

3 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατέρα μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ λόγου σας, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ σᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἐγίνηκετε πλούσιοι εἰς αὐτόν, εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε γνῶσιν.

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη εἰς ἐσᾶς.

7 Τόσον ὁποῦ νὰ μὴν εἶστε ἐσεῖς ἐστερημένοι ἀπὸ κανένα χάρισμα, ἀναμένοντες τὴν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὁ ὁποῖος καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσει ἕως τὸ τέλος νὰ εἶσθε χωρὶς κατηγορίαν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκράχθητε εἰς τὴν ἔσμιξιν τοῦ υἱοῦ του Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ λέγετε ὅλοι τὸ αὐτό, καὶ νὰ μὴν εἶναι εἰς ἐσᾶς διχοστασίαις, ἀλλὰ νὰ εἶστε τελείως ἑνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην.

11 Διατί διὰ λόγου σας, ἀδελφοί μου, ἐφανερώθη εἰς ἐμένα ἀπὸ τοὺς (ἀνθρώπους) τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλονικείαις ἀνάμεσόν σας.

12 Καὶ λέγω τοῦτο, ὅτι κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς λέγει, ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, καὶ ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλώ, καὶ ἐγὼ τοῦ Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ εἶμαι τοῦ Χριστοῦ.

13 Μήνα ἐμοιράσθη ὁ Χριστός; μήνα ὁ Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ λόγου σας; ἢ μήνα εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι κανένα ἀπ' ἐσᾶς δὲν ἐβάπτισα, παρὰ τὸν Κρίσπον καὶ τὸν Γάϊον.

15 Διὰ νὰ μὴν εἰπῇ τινάς, ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου τὸν ἐβάπτισα.

16 Καὶ ἐβάπτισα καὶ τὸ σπί-

τι

τι τοῦ Στεφανᾶ· δὲν ἠξεύρω λοιπὸν ἐὰν ἐβάπτισα κανένα ἄλλον.

17 Διατὶ ὁ Χριστὸς δὲν μὲ ἔστειλε νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, ὄχι μὲ σοφίαν λόγου διὰ νὰ μὴν εὐκαιρέσῃ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Διατὶ ὁ λόγος λοιπὸν τοῦ σταυροῦ, σιμὰ εἰς τοὺς ἀπολεσμένους, εἶναι μωρία. ἀμὴ εἰς ἐμᾶς τοὺς σωζομένους, εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον. θέλω χαλάσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀφανίσει τὴν φρόνησιν τῶν φρονίμων.

20 Ποῦ εἶναι κανένας σοφός; ποῦ εἶναι γραμματεύς; ποῦ εἶναι συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου ἐτούτου;

21 Διατὶ ἐπειδὴ μὲ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε διὰ μέσου τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, νὰ σώσῃ μὲ τὴν μωρίαν τοῦ κηρύγματος, ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουσι.

22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον γυρεύουσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσι.

23 Ἀμὴ ἐμεῖς κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, ὁ ὁποῖος εἰς τοὺς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλον, καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας μωρία.

24 Ἀλλὰ εἰς τοὺς κεκλημένους Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, ὁ Χριστὸς ὁποῦ κηρύττομεν εἶναι Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία.

25 Διατὶ τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ τὸ ἀσθενημένον τοῦ Θεοῦ εἶναι δυνατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Διατὶ ἐσεῖς, ἀδελφοί, βλέπετε τοὺς κεκλημένους σας, ὅτι δὲν εἶστε πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, δὲν εἶστε πολλοὶ δυνατοί, δὲν εἶστε εὐγενεῖς πολλοί.

27 Ἀλλὰ ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, διὰ νὰ καταντροπιάσῃ τοὺς σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενημένα τοῦ κόσμου ἐδιάλεξεν ὁ Θεός, διὰ νὰ ἐντροπιάσῃ τὰ δυνατά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ καταφρονεμένα ἐδιάλεξεν ὁ Θεός, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν εἶναι, διὰ νὰ χαλάσῃ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι.

29 Διὰ νὰ μὴν καυχηθῇ καμία σάρξ ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεὸν εἶστεν ἐσεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὁ ὁποῖος Ἰησοῦς ἔγινεν εἰς ἐμᾶς σοφία ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἐλευθέρωσις.

31 Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον ἐκεῖνος ὁποῦ καυχᾶται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

Κεφ. β΄. 2.

ΚΑΙ ἐγὼ ὅταν ἦλθα εἰς ἐσᾶς, ἀδελφοί, δὲν ἦλθα μὲ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κηρύττοντάς σας τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διατὶ δὲν ἀπεφάσισα ποτὲ νὰ ἠξεύρω τίποτες ἄλλο εἰς ἐσᾶς, παρὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ μὲ ἀσθένειαν καὶ μὲ φόβον καὶ μὲ πολλὴν τρόμον, ἐστάθηκα εἰς ἐσᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἦτον εἰς καταπειστικὰ λόγια τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀπόδειξιν

ξιν πνεύματος καὶ δυνάμεως.

5 Διὰ νὰ μὴν εἶναι ἡ πίστις σας, εἰς τὴν σοφίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλοῦμεν εἰς τοὺς τελείους, ἀμὴ ὄχι σοφίαν τοῦ αἰῶνος ἐτούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τῶν φθειρομένων τοῦ αἰῶνος ἐτούτου.

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν μυστηριώδη σοφίαν Θεοῦ, ἐκείνην λέγω τὴν σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην, τὴν ὁποίαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν μας.

8 Τὴν ὁποίαν σοφίαν οὐδὲ κανένας ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ αἰῶνος τούτου τὴν ἐγνώρισε. διατὶ ἂν ἤθελαν τὴν γνωρίσει, δὲν ἤθελαν σταυρώσει τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9 Ἀλλὰ (καθὼς εἶναι γεγραμμένον) ἐκεῖνα ὁποῦ μάτι δὲν εἶδε, καὶ αὐτὶ δὲν ἄκουσε, καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐμπῆκε, ἐκεῖνα ἑτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀγαποῦσι.

10 Ἀμὴ εἰς ἐμᾶς τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ πνεύματός του· διατὶ τὸ πνεῦμα ἐξετάζει, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Διατὶ ποῖος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ νοήματα τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; ἔτζι καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ κανεὶς δὲν τὰ ἠξεύρει, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἐμεῖς δὲν ἐλάβαμεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἐκεῖνα ὁποῦ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός.

13 Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν, ὄχι μὲ λόγια ὁποῦ διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲ λόγια ὁποῦ διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐφαρμόζοντες τὰ πνευματικὰ εἰς τὰ πνευματικά.

14 Ἀμὴ ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ πράγματα τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ, διατὶ εἶναι μωρία εἰς αὐτόν, καὶ δὲν δύναται νὰ τὰ γνωρίσῃ, ὅτι διακρίνονται πνευματικῶς.

15 Ἀμὴ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀνακρίνει μὲν ὅλα, καὶ αὐτὸς δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κανένα.

16 Διατὶ τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὁποῦ νὰ τὸν διδάξῃ; ἀμὴ ἐμεῖς ἔχομεν νοῦν Χριστοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐγώ, ἀδελφοί, δὲν ἐδυνήθηκα νὰ σᾶς λαλήσω ὡσὰν πνευματικούς, ἀλλὰ ὡσὰν σαρκικούς, ὡσὰν νηπίους εἰς τὸν Χριστόν.

2 Γάλα σᾶς ἐπότισα, καὶ ὄχι φαγητόν· διατὶ ἀκόμη δὲν ἐδυνέσθητε νὰ τὸ φᾶτε, ἀλλὰ μηδὲ τώρα δύνεσθε.

3 Διατὶ ἀκόμη σαρκικοὶ εἶστε· διατὶ ἐπειδὴ εἶναι εἰς ἐσᾶς φθόνος καὶ φιλονικεία καὶ διχοστασίαις. δὲν εἶστε σαρκικοί καὶ περιπατεῖτε ὡσὰν ἄνθρωποι;

4 Διατὶ ὅταν λέγῃ ὁ ἕνας, ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, καὶ ὁ ἄλλος ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ, δὲν εἶστε σαρκικοί;

5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς εἶναι ὁ Ἀπολλώς, παρὰ ὑπηρέται, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐπιστεύσατε; καὶ

πᾶσα

πᾶσα ἕνας, καθὼς τὸν ἐχάρισεν ὁ Κύριος;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὰ αὔξενε.

7 Εἰς τρόπον ὁποῦ οὐδὲ ἐκεῖνος ὁποῦ φυτεύει, οὐδὲ ἐκεῖνος ὁποῦ ποτίζει εἶναι τίποτες, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁποῦ τὰ αὐξάνει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ φυτεύει καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ποτίζει ἕνα εἶναι· καὶ πᾶσα ἕνας θέλει πάρῃ τὴν πληρωμήν του κατὰ τὸν κόπον του.

9 Διατὶ εἴμεσθε συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ· ἐσεῖς εἶσθε χωράφι τοῦ Θεοῦ, καὶ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ.

11 Κατὰ τὴν χάριν ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς· ἐγὼ ὡσὰν σοφὸς πρωτομάστορης, ἔβαλα θεμέλιον, καὶ ἄλλος οἰκοδομᾷ ἀπάνω εἰς ἐκεῖνο, ἀμὴ πᾶσα ἕνας ἂς βλέπει πῶς οἰκοδομᾷ.

11 Διατὶ κανένας δὲν δύνεται νὰ βάλῃ ἄλλον θεμέλιον, ἔξω ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ κείτεται ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ ἐὰν κανένας ἀπάνω εἰς ἐτοῦτον τὸν θεμέλιον οἰκοδομεῖ χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμη,

13 Τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς θέλει φανερωθεῖ· διατὶ ἡ ἡμέρα θέλει τὸ φανερώσει· ὅτι μὲ φωτία φανερώνεται· καὶ τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς τί λογῆς εἶναι, ἡ φωτία θέλει τὸ φανερώσει·

14 Ὅτινος τὸ ἔργον ὁποῦ οἰκοδόμησε, μένει, θέλει πάρῃ πληρωμήν.

15 Καὶ ὅτινος τὸ ἔργον κατακαῇ, θέλει ζημιωθῇ, καὶ αὐτὸς θέλει σωθεῖ· ἀμὴ τέτοιας λογῆς, ὡσὰν διὰ μέσου τοῦ πυρός.

16 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι εἶσθε ἐσεῖς ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ εἰς ἐσᾶς;

17 Ὅποιος μολεύει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θέλει τὸν χαλάσει· διατὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὁποῖος εἶσθε ἐσεῖς.

18 Κανένας ἂς μὴν ἀπατᾷ τοῦ λόγου του, ἂν κανένας φαίνεται νὰ εἶναι σοφὸς ἀνάμεσά σας εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον, ἂς γένῃ μωρὸς, διὰ νὰ γένῃ σοφός.

19 Διατὶ ἡ σοφία τοῦ κόσμου ἐτούτου εἶναι μωρία σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν, διατὶ εἶναι γεγραμμένον, ὁ Θεὸς πιάνει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν τους.

20 Καὶ πάλιν, Κύριος γινώσκει τὰ νοήματα τῶν σοφῶν ὅτι εἶναι μάταια.

21 Εἰς τρόπον ὁποῦ κανένας ἂς μὴν καυχᾶται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διατὶ ὅλα ἐδικά σας εἶναι.

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα, ὅλα ἐδικά σας εἶναι.

23 Καὶ ἐσεῖς εἶσθε τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δʹ. 4.

ΤΕ'τοιας λογῆς ἂς μᾶς λογαριάζῃ πᾶσα ἕνας ἄνθρωπος, πῶς εἴμεσθεν ὑπηρέται Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ διὰ τὸ ἐπίλοιπον ὁποῦ ζητεῖται ἀπὸ τοὺς οἰκονόμους, διὰ νὰ εὑρεθῇ κανεὶς πιστός.

3 Ὅσον μὲν εἰς τοῦ λόγου μου

τίπο-

τίποτες δὲν εἶναι νὰ κριθῶ ἀ-
πὸ ἀνθρωπίνης κρίσεως, ἀλλ᾽ οὐ-
δὲ τοῦ λόγου μου δὲν κρίνω.
4 Διατὶ μέσα εἰς τὸ συνοι-
δός μου δὲν γνωρίζω νὰ εἶμαι
τίποτες πταίστης, ἀλλὰ δὲν δι-
καιώνομαι εἰς ἐτοῦτο. ἀμὴ ὁ Κύ-
ριος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ με
κρίνει.
5 Λοιπὸν μὴν κρίνετε πρὸ
καιροῦ τίποτες, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλ-
θῃ ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέ-
λει φωτίσει τὰ κρυφὰ τοῦ σκό-
τους, καὶ θέλει φανερώσει τὰς βου-
λαῖς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε πᾶ-
σα ἕνας θέλει πάρει τὸν ἔπαι-
νον ἀπὸ τὸν Θεόν.
6 Ἐτοῦτα, ἀδελφοί μου, τὰ
ἐμετασχημάτισα εἰς τοῦ λόγου
μου, καὶ εἰς τὸν Ἀπολλὼ διὰ λό-
γου σας· διὰ νὰ μάθετε εἰς ἐ-
μᾶς τὸ νὰ μὴν φρονῆτε περισ-
σότερον ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι
γεγραμμένον. διὰ νὰ μὴν κε-
νοδοξᾶτε ἕνας διὰ τὸν ἄλλον,
ἐναντία τοῦ ἄλλου.
7 Διατὶ τίς διακρίνει ἐσέ-
να ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τί ἔχεις
τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἔλαβες; καὶ
ἐὰν τὸ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡ-
σὰν νὰ μὴν τὸ ἔλαβες;
8 Τώρα χορτάτοι εἶστε· τώ-
ρα ἐπλουτήσατε, δίχως ἐμᾶς
ἐβασιλεύσατε, καὶ ἄμποτε νὰ
ἠθέλετε βασιλεύσει, διὰ νὰ
συμβασιλεύσωμεν καὶ ἐμεῖς μετὰ
σᾶς.
9 Διατὶ μοῦ φαίνεται, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐπρόβαλεν εἰς ἔνδειξιν,
ἐμᾶς τοὺς ὑστερινοὺς ἀποστόλους,
ὡσὰν ἀποφασισμένους εἰς θά-
νατον. διατὶ ἐγενήκαμεν θέα-
τρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τοὺς
ἀγγέλους καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
10 Ἐμεῖς ἤμεστε μωροὶ δι-
ὰ τὸν Χριστὸν, καὶ ἐσεῖς εἶστε φρό-
νιμοι εἰς τὸν Χριστόν· ἐμεῖς ἀ-
σθενεῖς, καὶ ἐσεῖς δυνατοὶ, ἐ-
σεῖς τιμημένοι, καὶ ἐμεῖς ἄτι-
μοι.
11 Ἕως ἐτούτην τὴν ὥραν,
καὶ πεινοῦμεν, καὶ διψοῦμεν, καὶ ἤ-
μεστε γυμνοὶ, καὶ δερνόμεθα, καὶ
γυρίζομεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, μὴ ἔ-
χοντες ποῦ νὰ σταθοῦμε·
12 Καὶ κοπιάζομεν δουλεύ-
οντες μὲ τὰ ἴδιά μας χέρια· ὑ-
βριζόμενοι, εὐλογοῦμεν, διω-
χνόμενοι ὑπομένομεν.
13 Βλασφημούμενοι παρα-
καλοῦμεν· ὡσὰν φρόκαλα τοῦ
κόσμου ἐγενήκαμεν, ὡσὰν ἀπο-
ξύσματα ὁλονῶν ἕως τώρα.
14 Ἐγὼ δὲν γράφω ἐτοῦτα
καταντροπιάζοντάς σας, ἀλλὰ
σᾶς νουθετῶ ὡσὰν τέκνα μου ἀ-
γαπημένα.
15 Διατὶ ἐὰν καὶ εἴχετε μυ-
ρίους παιδαγωγοὺς ἐν Χριστῷ,
ἀλλὰ δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέ-
ρας· διατὶ ἐγὼ σᾶς ἐγέννη-
σα ἐν Χριστῷ, διὰ μέσου τοῦ εὐ-
αγγελίου·
16 Παρακαλῶ σας λοιπόν,
γένεσθε μιμηταί μου.
17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα
τὸν Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι
τέκνον μου ἀγαπημένον καὶ πιστὸν
ἐν Κυρίῳ, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς
ἀναθυμίσει τοὺς στράτους μου ὁποῦ
περιπατῶ κατὰ τὸν Χριστὸν, κα-
θὼς διδάσκω εἰς κάθε τόπον,
εἰς ὅλαις τὰς ἐκκλησίαις.
18 Κάποιοι ἐκενοδόξησαν
ὡσὰν νὰ μὴν μέλλω νὰ ἔλθω
εἰς ἐσᾶς.
19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθει γλή-
γορα εἰς ἐσᾶς ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύ-
ριος, καὶ θέλω γνωρίσει ὄχι
τὸν λόγον ἐτούτων τῶν κενοδόξων,
ἀλλὰ τὴν δύναμιν.
20 Διατὶ ἡ βασιλεία τοῦ

Θεοῦ δὲν εἶναι εἰς τὰ λόγια, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλετε, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς μὲ ῥαβδί; ἢ μὲ ἀγάπην, καὶ μὲ πνεῦμα πρᾳότητος;

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑθολικὰ ἀκούεται νὰ εἶναι ἀνάμεσά σας πορνεία, καὶ τέτοιας λογῆς πορνεία, ὁποῦ οὐδὲ εἰς τὰ ἔθνη ὀνομάζεται, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ ἔχῃ κάποιος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρός του.

2 Καὶ ἐσεῖς κενοδοξᾶτε, ἐκεῖ ὁποῦ ἔπρεπε περισσότερον νὰ λυπηθῆτε, διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν μέσην σας ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὸ ἔργον τοῦτο.

3 Ἐγὼ μὲν ὡσὰν ὁποῦ λείπω μὲ τὸ κορμί, καὶ εἶμαι αὐτοῦ μὲ τὸ πνεῦμα, ἀποφάσισα ὡσὰν νὰ εἶμαι αὐτοῦ, ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμεν τοῦτο τέτοιας λογῆς,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζωνόμενοι ἐσεῖς καὶ τὸ ἐδικόν μου πνεῦμα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσετε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶ εἰς χαλασμὸν τῆς σάρκας, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμά του εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ·

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας· δὲν ἠξεύρετε ὅτι ὀλίγον προζύμι ζυμώνει ὅλον τὸ ζυμωτόν.

7 Ξεκαθαρίσετε λοιπὸν τὸ παλαιὸν προζύμι, διὰ νὰ γένητε καινούριον ζυμωτόν, καθὼς εἶστε ἄζυμοι· διατὶ ὁ Χριστὸς ὁποῦ εἶναι τὸ πάσχα μας, ἐθυσιάσθη διὰ λόγου μας.

8 Ἂς ἑορτάζωμεν λοιπὸν ὄχι μὲ ζύμην παλαιᾶν, μηδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα καθαρότητος καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψά σας εἰς τὴν ἐπιστολήν, νὰ μὴν σμίγεσθε μὲ τοὺς πόρνους.

10 Καὶ δὲν σᾶς λέγω νὰ μὴν σμίγετε ὅλως διόλου μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου, ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας, ἢ μὲ τοὺς ἅρπαγας, ἢ μὲ τοὺς εἰδωλολάτρας· ἐπειδὴ λοιπὸν χρεωστεῖτε νὰ εὐγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμον·

11 Ἀμὴ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴν σμίγεσθε μὲ τοὺς τοιούτους· τουτέστιν ἂν κανένας ὁποῦ ὀνομάζεται ἀδελφός, εἶναι πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδωρος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαγας, μὲ τὸν τοιοῦτον μήτε νὰ τρώγετε μαζί του.

12 Διατί τί χρειαστῶ ἐγὼ νὰ κρίνω ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; δὲν κρίνετε ἐσεῖς τοὺς ἔσω;

13 Ἀμὴ τοὺς ἔξω ὁ Θεὸς τοὺς κρίνει. εὐγάλετε λοιπὸν τὸ κακὸν ἀπὸ λόγου σας.

Κεφ. ϛ'. 6.

ἈΠοκοτᾷ κανένας ἀπ' ἐσᾶς, ὁποῦ ἔχει διαφορὰν μὲ τὸν ἄλλον, νὰ πάγῃ εἰς τὰ κριτήρια τῶν ἀδίκων, καὶ ὄχι τῶν ἁγίων;

2 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον; καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρίνεται ἀπὸ ἐσᾶς; ἀνάξιοι εἶστε νὰ κρίνετε τὰ πολλὰ μικρὰ πράγματα;

3 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνει ἀγγέλους, πόσῳ μᾶλλον τὰ πράγματα τούτης τῆς ζωῆς;

4 Ἐδὼ ἔχετε λοιπὸν κρίσαις διὰ πράγματα τούτης

τῆς ζαῆς, ἐκείνους ὁποῦ ἔχετε κα-
ταφρονεμένους εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν, ἐκείνους καθαστήσετε κρι-
τάδες.
5 Διὰ ἐντροπήν σας τὸ λέ-
γω. τόσον δὲν εἶναι εἰς ἐσᾶς οὐ-
δὲ κανένας σοφὸς, ὁποῦ νὰ δυ-
νηθῇ νὰ διακρίνει ἀνάμεσα
εἰς τοὺς ἀδελφούς του;
6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲ ἀδελ-
φὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο εἰς ἀπί-
στους κριτάδες.
7 Βέβαια λοιπὸν ἐλάττωμα
εἶναι εἰς ἐσᾶς ἐτοῦτο, ὅτι ἔχε-
τε κρίσες ἀνάμεσά σας. διατί
δὲν προκρίνετε καλιώτερον
νὰ ἀδικεῖσθε; διατὶ δὲν
προκρίνετε μᾶλλον νὰ ὑπο-
μένετε τὴν ζημίαν;
8 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀδικεῖτε, καὶ
στερεύετε τοὺς ἄλλους, καὶ τοῦτο τὸ
κάμνετε εἰς τοὺς ἀδελφούς.
9 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι οἱ ἄ-
δικοι βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέ-
λουν κληρονομήσει; μὴν πλα-
νᾶσθε· οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλα-
κοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται.
10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλε-
ονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὔτε ὑ-
βρισταὶ, οὔτε ἅρπαγες θέλουσι
κληρονομήσει τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ.
11 Καὶ τοῦτα εἴσαστεν με-
ρικοὶ, ἀλλὰ ἐκαθαρισθήκετε,
ἀλλὰ ἁγιασθήκετε, ἀλλὰ ἐδι-
καιωθήκετε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύ-
ματι τοῦ Θεοῦ μας.
12 Ἔχω ἐγὼ ἐξουσίαν εἰς ὅ-
λα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρουσιν·
εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ
δὲν θέλω ἐξουσιασθῇ ἀπὸ κα-
νένα πρᾶγμα τίποτες.
13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ
τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ
τὰ φαγητά. ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ αὐ-
τὴν καὶ αὐτὰ θέλει, τὰ χαλά-
σει· ἀμὴ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι
διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ
τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ
τὸ κορμί.
14 Καὶ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κύρι-
ον ἀνάστησε, καὶ ἐμᾶς θέλει ἀ-
ναστήσει διὰ μέσου τῆς δυνά-
μεώς του.
15 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι τὰ κορ-
μιά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ;
παίρνοντας ἐγὼ λοιπὸν τὰ μέλη
τοῦ Χριστοῦ, νὰ τὰ κάμω πόρ-
νης μέλη; μὴ γένοιτο.
16 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἐ-
κεῖνος ὁποῦ κολλᾶται μὲ τὴν
πόρνην, εἶναι ἕνα κορμὶ (μετ'
αὐτήν) διατὶ λέγει, θέλουσιν
εἶσθε οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
17 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ κολ-
λᾶται μὲ τὸν Κύριον, εἶναι ἕνα
πνεῦμα.
18 Φεύγετε τὴν πορνείαν·
κάθε ἄλλο ἁμάρτημα ὁποῦ
νὰ κάμη ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω
ἀπὸ τὸ κορμί του· ἀμὴ ἐκεῖ-
νος ὁποῦ πορνεύει, ἁμαρτάνει
εἰς τὸ ἐδικόν του κορμί.
19 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι τὸ
κορμί σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, ὁποῦ εἶναι εἰς ἐ-
σᾶς, τὸ ὁποῖον Πνεῦμα ἔχετε
ἀπὸ τὸν Θεόν; καὶ δὲν εἶστε τοῦ
λόγου σας;
20 Διατὶ ἐξαγορασθήκετε
μὲ τιμήν. δοξάσατε λοιπὸν
τὸν Θεὸν, μὲ τὸ σῶμά σας καὶ
μὲ τὸ πνεῦμά σας, τὰ ὁποῖα
εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ διὰ ἐκεῖνα ὁποῦ μοῦ ἐ-
γράψετε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν
ἄνθρωπον νὰ μὴν ἐγγίξῃ εἰς
γυναῖκα.
2 Ἀλλὰ διὰ τὰς πορνείας,
πᾶσα ἕνας ἂς ἔχει τὴν γυναῖ-
κα του·

κατε· καὶ πᾶσα μία ἂς ἔχῃ τὸν ἄνδρατης.

3 Ὁ ἄνδρας ἂς δίδει εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ὅπε τὸ χρεωςᾶ· ὁμοίως καὶ ἡ γυναῖκα εἰς τὸν ἄνδρατης.

4 Ἡ γυναῖκα δὲν ἐξεσιάζει τὸ κορμίτης, ἀλλὰ ὁ ἄνδρας· ὁμοίως καὶ ὁ ἄνδρας δὲν ἐξεσιάζει τὸ ἰδιόντε κορμὶ, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα.

5 Μὴν ἀποςερεῖτε ἕνας τὸν ἄλλον, ἔξω ἂν δὲν εἶναι μὲ συμφωνίαν, καὶ τοῦτο εἰς ὀλίγον καιρὸν, διὰ νὰ ἀσχολάζετε εἰς τὴν νηςείαν, καὶ εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ πάλιν νὰ σμίγεσθε ὁμε· διὰ νὰ μὴν σᾶς πειράζῃ ὁ Σατανᾶς, διατὶ δὲν δύνεσθε νὰ ἐγκρατεύεσθε.

6 Καὶ ἐτοῦτο τὸ λέγω, διδόντας ἄδειαν καὶ ὄχι προςάττοντας.

7 Διατὶ ἐγὼ ἤθελα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶναι ὡσὰν τοῦ λόγουμου· ἀλλὰ πᾶσα ἕνας ἔχει ξεχωριςὸν τὸ ἐδικόντε χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεὸν, κάποιος ἔτζι, κάποιος ἀλλέως.

8 Καὶ λέγω εἰς τοὺς ἀνύπανδρους καὶ εἰς τὰς χήρας, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς ἐὰν μείνουσιν ὡσὰν καὶ ἐγώ.

9 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ δὲν ἐγκρατεύονται, ἂς πανδρευθοῦσι· διατὶ καλίτερον εἶναι νὰ πανδρευθοῦσιν, παρὰ νὰ πυρῶνται.

10 Καὶ τοὺς πανδρεμένους παραγγέλλω, ὄχι ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ἡ γυναῖκα ἂς μὴν χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

11 Καὶ ἐὰν χωρισθῇ, ἂς μείνῃ ἀπάνδρευτη, ἢ ἂς κάμῃ πάλιν ἀγάπη μὲ τὸν ἄνδρατης· καὶ ὁ ἄνδρας νὰ μὴν ἀφίσῃ τὴν γυναῖκα.

12 Καὶ εἰς τοὺς ἐπιλοίπους ἐγὼ λέγω, καὶ ὄχι ὁ Κύριος· ἐὰν κανένας ἀδελφὸς ἔχῃ γυναῖκα ἄπιςον, καὶ αὐτὴ ἀναπαύεται νὰ κάθεται μαζὶ μετ' αὐτὸν, ἂς μὴν τὴν ἀφίσῃ.

13 Καὶ γυναῖκα ὅπε νὰ ἔχῃ ἄνδρα ἄπιςον, καὶ αὐτὸς ἀναπαύεται νὰ συνοικῇ μετ' αὐτὴν, ἂς μὴν τὸν ἀφίσῃ.

14 Διατὶ ὁ ἄνδρας ὁ ἄπιςος ἁγιάζεται διὰ μέσε τῆς γυναικὸς, καὶ ἡ γυναῖκα ἡ ἄπιςος ἁγιάζεται διὰ μέσε τοῦ ἀνδρός. ἀλλέως τὰ τέκνασας ἦταν ἀκάθαρτα, ἀμὴ τώρα εἶναι ἅγια.

15 Καὶ ἐὰν ὁ ἄπιςος χωρίζεται ἂς χωρισθῇ· ὁ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ δὲν ἐδελώθη εἰς τὰ τέτοιας λογῆς· εἰς εἰρήνην μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

16 Διατὶ τί ξεύρεις, γυναῖκα, ἂν σώσῃς τὸν ἄνδρα; ἢ τί ξεύρεις ὦ ἄνδρα, ἂν σώσῃς τὴν γυναῖκα;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς τὰ χαρίσματα εἰς πᾶσα ἕνα, πᾶσα ἕνας καθὼς τὸν ἐκάλεσεν ὁ Κύριος ἔτζι ἂς περιπατεῖ· καὶ ἔτζι διατάσσω εἰς ὅλαις τὰς ἐκκλησίαις.

18 Περιτετμημένος ἐκαλέσθη κανένας (εἰς τὴν πίςιν;) ἂς μὴν γίνεται ἀκρόβυςος· εἰς τὴν ἀκροβυςίαν ἐκαλέσθη κανένας; ἂς μὴν περιτμηθῇ.

19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτες, καὶ ἡ ἀκροβυςία δὲν εἶναι τίποτες, ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Πᾶσα ἕνας εἰς τὴν κλῆσιν ὅπε ἐκλήθη, εἰς ἐκείνην ἂς μένει.

21 Ἐκλήθης δοῦλος; ἂς μὴν σὲ μέλει. ἀλλὰ ἐὰν δύνασαι

νασαι νὰ γένης ἐλεύθερος. μεταχειρήσου καλλιότερον τὴν ἐλευθερίαν.

22 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἦτον δοῦλος, ἐκαλέσθη εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ἐλευθερωμένος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκλήθη εἰς τὸν Χριστὸν ὄντας ἐλεύθερος, εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἀγορασθήκετε μὲ τιμήν, μὴν γίνεσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων.

24 Πᾶσα ἕνας, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐκαλέσθη, εἰς ἐκεῖνο ἂς μένει, σιμὰ εἰς τὸν Θεόν.

25 Καὶ διὰ τὰς παρθένους ὁρισμὸν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω, ἀλλὰ συμβουλεύω ὡς ἠλεημένος ἀπὸ Κύριον νὰ εἶμαι πιστός.

26 Λογιάζω λοιπὸν νὰ εἶναι τοῦτο καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ εἶναι ἔτζι.

27 Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα; μὴν ζητᾷς νὰ λυθῇς. εἶσαι λυμένος ἀπὸ γυναῖκα; μὴν ζητᾷς γυναῖκα.

28 Καὶ ἐὰν πανδρευθῇς, δὲν ἥμαρτες· καὶ ἐὰν πανδρευθῇ ἡ παρθένος δὲν ἥμαρτε, ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχει θλίψιν εἰς τὴν σάρκα· καὶ ἐγὼ σᾶς λυποῦμαι.

29 Καὶ τοῦτο σᾶς λέγω, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς εἶναι στενός· διὰ τοῦτο πρέπει ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν γυναῖκας, νὰ εἶναι ὡσὰν νὰ μὴν ἔχουν.

30 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ κλαίουν, ὡσὰν νὰ μὴν κλαίουν, καὶ οἱ χαίροντες ὡσὰν νὰ μὴν χαίρουνται· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀγοράζουν, ὡσὰν νὰ μὴν ἀφεντεύουν.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ χρῶνται τὸν κόσμον ἐτοῦτον, ὡς μὴ καταχρώμενοι· διατὶ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου ἐτούτου περνᾷ.

32 Καὶ θέλω σᾶς νὰ εἶστε χωρὶς φροντίδες. ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐπανδρεύθηκε, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τοῦ Κυρίου.

33 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπανδρεύθηκε φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τῆς γυναικός.

34 Ἐμερίσθηκε ἡ γυναῖκα καὶ ἡ παρθένος· ἐκείνη ὁποῦ δὲν ἐπανδρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ εἶναι ἁγία καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὸ Πνεῦμα. ἀμὴ ἐκείνη ὁποῦ ἐπανδρεύθη φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τοῦ ἀνδρός της.

35 Καὶ τοῦτο τὸ λέγω διὰ τὸ συμφέρον σας, ὄχι νὰ σᾶς βάλλω θηλειά, ἀλλὰ νὰ στέκεστε τακτικὰ σιμὰ εἰς τὸν Κύριον, καὶ κανένα πρᾶγμα νὰ μὴν σᾶς σύρνει ἀπ' αὐτόν.

36 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ κανένας νομίζει νὰ εἶναι ἐτοῦτο ἄσχημον εἰς τὴν παρθένον του νὰ τὴν φυλάττῃ ἄγαμον, ἐὰν εἶναι περασμένη ἀπὸ τὸν καιρόν της, καὶ κάμνει χρεία νὰ πανδρευθῇ, ὅτι θέλει ἂς κάμει. δὲν σφάλλει· ἂς πανδρεύονται.

37 Καὶ ὁποῖος στέκεται βέβαιος εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἀμὴ ἔχει ἐξουσίαν νὰ κάμνῃ ἐκεῖνο ὁποῦ θέλει, καὶ ἀποφάσισεν ἐτοῦτο μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένον του, καλὰ κάμνει.

38 Εἰς τόσον ὁποῦ καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν πανδρεύει, καλὰ κάμνει, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν

τlὼ πανδρεύει καλύτερα κάμνει.

39 Ἡ γυναῖκα εἶναι δεμένη ἀπὸ τ̃ νόμον, εἰς ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἄνδρας της. ἀμὴ ἂν ἀποθάνη ὁ ἄνδρας της, εἶναι ἐλεύθερη, ὁποῖον θέλει νὰ πανδρευθῇ μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Ἀλλὰ ἐὰν μείνη ἔτζι, εἶναι μακαριωτέρα κατὰ τlὼ ἐδικήν μου γνώμlὼ· κὴ λογιάζω κὴ ἐγὼ νὰ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ διὰ τὰ εἰδωλόθυτα, ἠξεύρομεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν γνῶσιν· ἡ γνῶσις φυσιώνει. ἀμὴ ἡ ἀγάπη φιάνει.

2 Καὶ ἐὰν κανένας λογιάζη πῶς γνωρίζει τίποτες, ἀκόμη δὲν ἐγνώρισε καθὼς πρέπει νὰ γνωρίσῃ.

3 Ἀμὴ ἂν ἀγαπᾷ κανένας τ̃ Θεὸν, ἐτοῦτος ἐγνωρίσθη ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ διὰ τοῦ τρώγειν λοιπὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἠξεύρομεν ὅτι τὸ εἴδωλον δὲν εἶναι τίποτες εἰς τ̃ κόσμον, κὴ ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος Θεὸς παρὰ ἕνας.

5 Διατὶ ἐὰν κὴ εἶναι λεγόμενοι Θεοὶ, εἴτε εἰς τ̃ οὐρανὸν, εἴτε ἀπάνω εἰς τlὼ γῆν, καθὼς εἶναι Θεοὶ πολλοὶ, κὴ Κύριοι πολλοί·

6 Ὅμως εἰς ἐμᾶς εἶναι ἕνας Θεὸς ὁ πατὴρ, ἀπὸ τ̃ ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, κὴ ἐμεῖς ἤμεσθεν εἰς αὐτόν· κὴ ἕνας Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ πάντα, κὴ ἐμεῖς ἤμεσθεν διὰ μέσου του.

7 Ἀλλὰ ἡ γνῶσις δὲν εἶναι εἰς ὅλους· κὴ κάποιοι μὲ τlὼ συνείδησιν τοῦ εἰδώλου ἕως τώρα τρώγουσιν τὸ πιστὸν φαγητὸν ὡς εἰδωλόθυτον, κὴ ἡ συνείδησίς τους ἔσοντας νὰ εἶναι ἀσθενημένη, μολύνεται.

8 Τὸ φαγὶ δὲν μᾶς συγχαίνει εἰς τ̃ Θεόν. διατὶ οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθε.

9 Καὶ ἔχετε τ̃ νοῦν σας μήπως κὴ αὐτὴ ἡ ἐξουσία σας, γένει ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

10 Διατὶ ἐὰν κανένας ἰδῇ ἐσένα ὁποῦ ἔχεις γνῶσιν, πῶς κάθεσαι εἰς τlὼ τράπεζαν εἰς τ̃ ναὸν τῶν εἰδώλων, δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ συνείδησίς του ὁποῦ εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα;

11 (Καὶ ἔτζι) διὰ τ̃ γνῶσιν σου θέλει χαλασθῇ ὁ ἀδελφὸς ὁποῦ εἶναι ἀσθενὴς, διὰ τ̃ ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔτζι ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, κὴ τύπτοντες τlὼ συνείδησίν τους ὁποῦ εἶναι ἀσθενημένη, ἁμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐὰν τὸ φαγὶ σκανδαλίζει τ̃ ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τ̃ αἰῶνα, διὰ νὰ μlὼ σκανδαλίσω τ̃ ἀδελφόν μου.

Κεφ. θ'. 9.

ΔΕΝ εἶμαι ἀπόστολος; δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; δὲν εἶδα ἐγὼ τ̃ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν; δὲν εἶστε ἐσεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ.

2 Ἐὰν εἰς ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς εἶμαι. διατὶ ἡ βοῦλα τ̃ ἐδικῆς μου ἀποστολῆς ἐσεῖς εἶστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐδικήμου ἀπόκρισις εἰς ἐκείνους ὁποῦ μὲ ἐξετάζουσιν, ἐτούτη εἶναι.

4 Μlὼ δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φάγωμεν κὴ νὰ πίωμεν;

5 Μlὼ δὲν ἔχομεν κὴ ἐμεῖς ἐξουσίαν νὰ φέρνωμεν μὲ

τοῦ λόγου μας ἀδελφὴν γυναῖκα, ὡσὰν καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς;

6 Ἢ μοναχὸς ἐγὼ καὶ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν τὸ νὰ μὴν ἐργαζόμεσθε;

7 Τίς δουλεύει εἰς τὸν πόλεμον μὲ ἐδικήν του ἔξοδον; ποῖος φυτεύει ἀμπέλι καὶ ἀπὸ τὸν καρπόν του δὲν τρώγει; ἢ ποῖος ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἀπὸ τὸ γάλα τῆς ποίμνης δὲν τρώγει;

8 Μήπως (κατὰ τὴν συνήθειαν) τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ἐτοῦτα; ἢ δὲν τὰ λέγει καὶ ὁ νόμος ἐτοῦτα;

9 Διατὶ εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως εἶναι γεγραμμένον, νὰ μὴν στομώσῃς τὸ βόδι ὁποῦ ἀλωνίζει· μήπως διὰ τὰ βόδια τὸν μέλει τὸν Θεόν.

10 Καὶ ὄχι βέβαια διὰ λόγου μας τὰ λέγει· διατὶ διὰ λόγου μας ἐγράφη ἐτοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ κοντυρίζει χρεωστεῖ νὰ κοντυρίζῃ μὲ ἐλπίδα· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀλωνίζει, χρεωστεῖ νὰ ἀλωνίζει μὲ ἐλπίδα, ὅτι θέλει μεθέξει ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ ἀλωνίζει.

11 Ἐὰν ἐμεῖς ἐσπείραμεν εἰς ἐσᾶς τὰ πνευματικά, μεγάλο εἶναι ἐὰν ἐμεῖς θερίσωμεν τὰ σαρκικά σας;

12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετέχουσι ταύτην τὴν ἐξουσίαν εἰς ἐσᾶς, δὲν μετέχομεν ἐμεῖς περισσότερον; ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν ἐμεταχειρισθήκαμεν τὴν ἐξουσίαν ἐτούτην, ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπομένομεν, διὰ νὰ μὴν κάμωμεν τίποτες ἐμπόδιον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

13 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐργάζονται τὰ ἱερά, τρώγουσι ἀπὸ τὰ ἱερά; ἐκεῖνοι ὁποῦ παραμένουσιν εἰς τὴν δουλείαν τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχουσι μερτικὸν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον;

14 Ἔτζι καὶ ὁ Κύριος ἐδιέταξεν ἐκείνους ὁποῦ κηρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον, νὰ ζοῦσιν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον.

15 Καὶ ἐγὼ δὲν ἐμεταχειρίσθηκα κανένα ἀπ' ἐτοῦτα. καὶ δὲν τὰ ἔγραψα ἐτοῦτα διὰ νὰ γένῃ ἔτζι εἰς ἐμένα, διατὶ καλλιώτερόν μου εἶναι νὰ ἀποθάνω. παρὰ νὰ κάμῃ τινὰς μάταιον τὸ καύχημά μου.

16 Διατὶ ἐὰν εὐαγγελίζωμαι, δὲν ἔχω καύχημα διὰ τοῦτο, διατὶ αὐτὸ εἶναι εἰς ἐμένα ἀναγκαῖον· καὶ ἀλλίμονον εἰς ἐμένα ἐὰν δὲν εὐαγγελίζωμαι.

17 Διατὶ ἐὰν τὸ κάμω μὲ τὸ θέλημά μου, ἔχω μισθόν· ἀμὴ ἂν κάμω στανικῶς, (ὅμως δουλειά μου εἶναι ὁποῦ μοῦ ἐμπιστεύθη)

11 Ποῖος εἶναι λοιπὸν ὁ μισθός μου; νὰ κάμω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ νὰ τὸ ἔχουν χωρὶς ἔξοδον, εὐαγγελίζοντάς το, εἰς τὸ νὰ μὴν μεταχειρισθῶ κακὰ τὴν ἐξουσίαν ὁποῦ ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

19 Διατὶ ἐγὼ ἔστοντας νὰ εἶμαι ἐλεύθερος ἀπὸ ὅλα, εἰς ὅλους ἐδούλωσα τοῦ λόγου μου, διὰ νὰ κερδίσω περισσοτέρους.

20 Καὶ ἔγινα εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡσὰν Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδήσω Ἰουδαίους· εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον (ἐγένηκα) ὡσὰν νὰ εἶμαι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ κερδίσω ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον.

21 Ἐγένηκα εἰς τοὺς ἀνόμους ὡσὰν ἄνομος, μὴ ὄντας ἄνομος

μος εἰς τὸν Θεὸν ; ἀλλὰ ἔν-
νομος εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ
κερδήσω ἀνόμους.
22 (Ἐγένηκα) εἰς τοὺς ἀσθε-
νεῖς ὡσὰν ἀσθενὴς, διὰ νὰ κερ-
δήσω τοὺς ἀσθενεῖς· εἰς ὅλους ἔ-
γινα ὅλα, διὰ νὰ σώσω βέβαια
μερικούς.
23 Καὶ τοῦτο τὸ κάμνω διὰ
τὸ εὐαγγέλιον, διὰ νὰ γένω κὶ
ἐγὼ συμμέτοχος αὐτοῦ τοῦ εὐ-
αγγελίου.
24 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι
ὁποῦ τρέχουσιν εἰς τὸ στάδιον, ὅ-
λοι μὲν τρέχουσιν, ἀμὴ ἕνας πέρ-
νει τὸ χάρισμα ; ἔτζι τρέχετε,
διὰ νὰ φθάσετε.
25 Καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ἀ-
γωνίζεται ἐγκρατεύεται εἰς ὅλα·
ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐγκρατεύονται κὶ
ἀγωνίζονται διὰ νὰ πάρουσι φθαρ-
τὸν στέφανον, ἀμὴ ἐμεῖς ἄφ-
θαρτον.
26 Ἐγὼ λοιπὸν τέτοιας λο-
γῆς τρέχω, ὄχι ὡσὰν ἄδηλα,
ἔτζι ἀγωνίζομαι, ὄχι ὡσὰν νὰ
δέρνω τὸν ἀέρα.
27 Ἀλλὰ θλίβω τὸ σῶμα
μου κὶ τὸ κάμνω δοῦλον, μή-
πως κηρύττοντας ἄλλους, ἐγὼ εὑ-
ρεθῶ ἀνωφελής.

Κεφ. ι΄. 10.

Θέλω ἀδελφοὶ νὰ ἠξεύρετε
ἐσεῖς, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες
μας ἦσαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ
σύννεφον, κὶ ὅλοι ἐπέρασαν διὰ
μέσου τῆς θαλάσσης.
2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν
ἐβαπτίσθηκαν εἰς τὸ σύννεφον κὶ
εἰς τὴν θάλασσαν.
3 Καὶ ὅλοι ἔφαγαν τὸ αὐτὸ
πνευματικὸν φαγί·
4 Καὶ ὅλοι ἔπιαν τὸ αὐτὸ
πνευματικὸν ποτόν· διατὶ ἔπι-
ναν ἀπὸ τὴν πνευματικὴν πέτραν
ὁποῦ τοὺς ἀκολούθα, κὶ ἡ πέτρα
ἦτον ὁ Χριστός.
5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν ἀνα-
παύθη εἰς τοὺς περισσοτέρους
ἀπ' αὐτοὺς, διατὶ ἔπεσαν εἰς τὴν
ἔρημον.
6 Καὶ ταῦτα ἐγένηκαν τύ-
ποι ἐδικοίμας, διὰ νὰ μὴν ἐ-
πιθυμοῦμεν ἐμεῖς τὰ κακὰ, κα-
θὼς κὶ ἐκεῖνοι τὰ ἐπεθύμησαν.
7 Μὴ ἦναι νὰ γενῆτε εἰδωλο-
λάτραι καθὼς μερικοὶ ἀπ'
αὐτούς· καθὼς εἶναι γεγραμμέ-
νον, ἐκάθισεν ὁ λαὸς νὰ φάγῃ
κὶ νὰ πίῃ, κὶ ἐσηκώθηκαν νὰ
παίζουν.
8 Μὴ ἦναι ἂς πορνεύωμεν, κα-
θὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπόρ-
νευσαν, κὶ ἔπεσαν εἰς μίαν ἡ-
μέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.
9 Μὴ ἦναι νὰ δοκιμάζωμεν τὸν
Χριστὸν, καθὼς κὶ μερικοὶ ἀπ'
αὐτοὺς τὸν ἐδοκίμασαν, κὶ ἐχα-
λάσθηκαν ἀπὸ τὰ φείδια.
10 Μὴ ἦναι γογγύζετε, καθὼς
κὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγόγγυ-
σαν κὶ ἐχαλάσθηκαν ἀπὸ τὴν
φθορέα.
11 Καὶ ἐτοῦτα ὅλα ἐσυνέβη-
καν τύποι εἰς ἐκείνους· κὶ ἐ-
γράφηκαν διὰ νουθεσίαν ἐδικήν
μας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκατήντη-
σαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων.
12 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁποῦ λο-
γιάζει πῶς νὰ στέκῃ, ἂς βλέπῃ
νὰ μὴν πέσῃ.
13 Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔπι-
ασε, παρὰ ἀνθρώπινος· κὶ ὁ
Θεὸς εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος δὲν
θέλει σᾶς ἀφήσῃ νὰ πειραχθῆ-
τε παρὰ πάνω (ἀπ' ἐκεῖνο) ὁ-
ποῦ δυνᾶσθε· ἀλλὰ μαζὶ μὲ
τὸν πειρασμὸν θέλει κάμει κὶ τὸ
εὔγασμα, διὰ νὰ δυνηθῆτε ἐ-
σεῖς νὰ ὑποφέρετε.
14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου,
φεύγετε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν.
15 Ὡσὰν φρονίμους σᾶς λέ-

γω.

γω, ἐσεῖς τὸ κρίνετε ἐκεῖνο ὁποῦ
λέγω.
16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογί-
ας τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν
εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ
Χριστοῦ; τὸ ψωμὶ ὁποῦ κόπτω-
μεν δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώ-
ματος τοῦ Χριστοῦ;
17 Ὅτι ἕνα ψωμὶ, ἕνα
σῶμα ἤμεστεν ἐμεῖς οἱ πολλοί.
διατὶ ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ τὸ
ἕνα ψωμί.
18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ, ὁποῦ
εἶναι κατὰ σάρκα· δὲν εἶναι κοι-
νωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐκεῖνοι ὁ-
ποῦ τρώγουσι τὲς θυσίαις;
19 Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι τὸ
εἴδωλον νὰ εἶναι τίποτες, ἢ ὅτι
τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι τίποτες;
ὄχι.
20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνα
ὁποῦ θυσιάζουν τὰ ἔθνη, τὰ
θυσιάζουν εἰς τοὺς δαίμονας, καὶ
ὄχι εἰς τὸν Θεόν. καὶ δὲν θέλω
ἐσεῖς νὰ γίνεσθε κοινωνοὶ τῶν
δαιμόνων.
21 Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πίνετε
τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ
ποτήριον τῶν δαιμόνων· δὲν
δύνεσθε νὰ μετέχετε ἀπὸ τὴν
τράπεζαν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ
τὴν τράπεζαν τῶν δαιμονί-
ων.
22 Ἀνίσως καὶ ἐνοχλοῦμεν
τὸν Κύριον; μήνα ἤμεστε ἐμεῖς
δυνατώτεροί του;
23 Ἔχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα,
ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλημα·
εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅ-
λα δὲν οἰκοδομοῦσι.
24 Κανένας ἂς μὴν ζητᾷ
τὸ ἐδικόν του (συμφέρον) ἀλλὰ
πᾶσα ἕνας ἂς ζητᾷ (τὸ συμ-
φέρον) τοῦ ἄλλου.
25 Κάθε πρᾶγμα ὁποῦ που-
λιέται εἰς τὸ μακελίον, τρώ-
γετε, καὶ μὴν ἐξετάζετε τίπο-
τες διὰ τὴν συνείδησιν.
26 Διατὶ ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ ὅσα εἶναι εἰς αὐτήν.
27 Καὶ ἂν κανένας ἀπὸ τοὺς
ἀπίστους σᾶς προσκαλεῖ, καὶ θέ-
λετε νὰ ὑπᾶτε, ἐκεῖνο ὁποῦ
σᾶς βάλλουν ὀμπροστὰ τρώγετέ
το, μὴν ἐξετάζοντες τίποτες
διὰ τὴν συνείδησιν.
28 Ἀμὴ ἂν κανένας σᾶς εἰ-
πῇ, τοῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μὴν
τὸ φᾶτε διατ' ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ
εἶπε, καὶ διὰ τὴν συνείδη-
σίν του. διατὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ
γῆ καὶ ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι εἰς
αὐτήν.
29 Καὶ συνείδησιν λέγω ὄ-
χι τὴν ἐδικήν σου, ἀλλὰ τὴν
συνείδησιν τοῦ ἄλλου· καὶ διατὶ
πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ κρίνε-
ται ἡ ἐλευθερία μου ἀπὸ ἄλλην
συνείδησιν;
30 Καὶ ἂν ἐγὼ χάριτι με-
τέχω, τί βλασφημοῦμαι εἰς ἐ-
κεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐ-
χαριστῶ;
31 Κἂν τε λοιπὸν τρώγετε,
κἄν τε πίνετε, κἄν τε κάμνετε
(τίποτες ἄλλο,) ὅλα εἰς δόξαν
Θεοῦ τὰ κάμνετε.
32 Γίνεσθε ἀσκανδάλιστοι.
καὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς
Ἕλληνας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ Θεοῦ.
33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσκω
ὅλους εἰς ὅλα· μὴ ζητῶντας τὸ
ἐδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ
συμφέρον) τῶν πολλῶν διὰ νὰ
σωθοῦσι.

Κεφ. ια. 11.

Μιμηθῆτε ἐμένα καθὼς
ἐγὼ μιμοῦμαι τὸν Χρι-
στόν.
2 Καὶ ἐπαινῶ σας ἀδελφοί,
ὅτι πάντα μὲ ἐνθυμᾶσθε· καὶ
καθὼς

καθὼς σᾶς ἐπαρέδωκα τὲς πα-
ραδόσες, τὲς κρατεῖτε.
3 Καὶ θέλω νὰ ἠξεύρετε, ὅ-
τι κάθε ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶναι
ὁ Χριστὸς, καὶ κεφαλὴ τῆς γυναι-
κὸς εἶναι ὁ ἄνδρας, καὶ κεφαλὴ
Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.
4 Κάθε ἄνδρας ὁποῦ προ-
σεύχεται ἢ προφητεύει καὶ ἔχει
τὸ κεφάλι του σκεπασμένον, ἐν-
τροπιάζει τὸ κεφάλι του.
5 Καὶ κάθε γυναῖκα ὁποῦ
προσεύχεται ἢ προφητεύει, μὲ
κεφάλι ἀξεσκέπαστο, καταν-
τροπιάζει τὸ κεφάλι της. δια-
τὶ τοῦτο εἶναι μιᾶς λογῆς ὡσὰν
νὰ εἶναι ξυρισμένη.
6 Διατὶ ἂν δὲν σκεπάζεται
ἡ γυναῖκα, ἂς κουρεύεται. καὶ
ἂν εἶναι ἄσχημον εἰς τὴν γυναῖ-
κα τὸ νὰ κουρεύεται, ἢ νὰ ξυ-
ρίζεται, ἂς σκεπάζεται.
7 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν χρε-
ωστεῖ νὰ σκεπάζῃ τὸ κεφάλι-
του ἔσοντας νὰ εἶναι εἰκὼν καὶ δό-
ξα Θεοῦ. ἀμὴ ἡ γυναῖκα εἶναι
δόξα τοῦ ἀνδρός.
8 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν εἶναι
ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀμὴ ἡ γυ-
ναῖκα ἀπὸ τὸν ἄνδρα.
9 Διότι ὁ ἄνδρας δὲν ἐκ-
τίσθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀμὴ
ἡ γυναῖκα διὰ τὸν ἄνδρα.
10 Διὰ τοῦτο ἡ γυναῖκα
χρεωστεῖ (διὰ τοὺς ἀγγέλους, νὰ
ἔχει ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι της
σημάδι ὅτι εἶναι ἀποκάτω εἰς
τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνδρός.
11 Ὅμως οὐδὲ ὁ ἄνδρας
χωρὶς γυναῖκα, οὐδὲ ἡ γυναῖ-
κα χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς τὸν
Κύριον.
12 Διατὶ καθὼς ἡ γυναῖκα
εἶναι ἀπὸ τὸν ἄνδρα, ἔτζι καὶ ὁ
ἄνδρας εἶναι διὰ μέσου τῆς γυναι-
κὸς, ἀμὴ ὅλα εἶναι ἀπὸ τὸν Θε-
όν.
13 Ἀναμεσάσας τὸ κρίνε-
τε· πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ προ-
σεύχεται τὸν Θεὸν ἀσκέπαστη;
14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις
σᾶς διδάσκει; ὅτι ὁ ἄνδρας
ἐὰν ἔχῃ μαλλία, εἶναι ἀτιμία του.
15 Ἀμὴ ἡ γυναῖκα ἐὰν ἔ-
χῃ μαλλία, εἶναι τιμή της; ὅτι
τὰ μαλλία τῆς ἐδόθηκαν, ἀντὶς
σκέπασμα.
16 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ φαίνεται
κανένας νὰ εἶναι φιλόνικος, ἡ-
μεῖς τέτοιας λογῆς συνήθειαν
δὲν ἔχομεν, οὐδὲ ἡ ἐκκλησία
τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ παραγγέλοντας τοῦ-
το δὲν σᾶς ἐπαινῶ, ὅτι ὄχι
εἰς τὸ καλύτερον, ἀμὴ εἰς τὸ
χειρότερον μαζώνεσθε.
18 Διατὶ πρῶτον ὅταν μα-
ζώνεσθε ἐσεῖς εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν, ἀκούω πῶς εἶναι εἰς ἐσᾶς
χωρίσματα· καὶ εἰς κάποιον
μέρος τὸ πιστεύω.
19 Διατὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ
εἶναι καὶ αἱρέσεις εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ
φανερωθοῦν ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀ-
ναμεσάσας δόκιμοι·
20 Ὅταν λοιπὸν μαζώνε-
σθε εἰς ἕνα τόπον, δὲν εἶναι δι-
ὰ νὰ φᾶτε τὸ Κυριακὸν δεῖ-
πνον.
21 Διατὶ πᾶσα ἕνας προ-
παίρνει τὸ ἐδικόν του δεῖπνον καὶ
τὸ τρώγει, καὶ ἄλλος πεινᾷ, καὶ
ἄλλος μεθᾷ.
22 Μήνα δὲν ἔχετε σπίτια
διὰ νὰ φᾶτε καὶ νὰ πίνετε; ἢ
καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Θεοῦ καὶ καταντροπιάζετε ἐ-
κείνους ὁποῦ δὲν ἔχουσι; τί νὰ
σᾶς εἰπῶ; νὰ σᾶς ἐπαινέσω
εἰς τοῦτο; δὲν σᾶς ἐπαινῶ.
23 Διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς ἐ-
παρέδωκα, τὸ ἐπαρέλαβα ἀ-
πὸ τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος
Ἰ-

Ἰησοῦς τὴν νύκτα ὁποῦ ἐπαραδίδουνταν, ἐπῆρε ψωμί.

24 Καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἔκοψε καὶ εἶπε, λάβετε φάγετε, τοῦτο εἶναι τὸ σῶμάμου ὁποῦ κόπτεται διὰ λόγουσας· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἐνθύμησίνμου.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, ὕστερα ἀφόντις ἐδείπνησε λέγωντας, ἐτοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινούρια διαθήκη εἰς τὸ αἷμάμου· ἐτοῦτο κάμνετε ὅσαις φοραῖς τὸ πίνετε, εἰς ἐδικήνμου ἀναθύμησιν·

26 Διατὶ ὅσαις φοραῖς τρώγετε τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου ἀναθυμῆζετε, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ.

27 Εἰς τόσον ὁποῦ κάθε ἕνας ὁποῦ τρώγει τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι πταίστης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς δοκιμάζῃ τοῦ λόγουτου, καὶ ἔτζι ἂς τρώγει ἀπὸ τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, καὶ ἂς πίνει ἀπὸ τὸ ποτήριον ἐτοῦτο.

29 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει καὶ πίνει ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κρίμα εἰς τοῦ λόγουτου, μετὸ νὰ μὴν διακρίνῃ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς εἶναι πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ ἀποθένουν ἀρκετοί.

31 Διατὶ ἐὰν ἐδιακρίναμεν τοῦ λόγουμας, δὲν ἠθέλαμεν κριθῆ.

32 Ἀμὴ ὅταν κρινόμεστεν, παιδευόμεσθα ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴν κατακριθοῦμεν μὲ τὸν κόσμον.

33 Λοιπὸν ἀδελφοίμου, ὅταν μαζώνεσθε εἰς τὸ φαγεῖν ἀπαντεχένετε ἕνας τὸν ἄλλον.

34 Ἀμὴ ἂν πεινᾷ κανένας ἂς τρώγει εἰς τὸ σπίτιτου, διὰ νὰ μὴν μαζώνεσθε εἰς κατάκριμα. καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὡσὰν ἔλθω, θέλω τὰ διατάξη.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΙ διὰ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ἀδελφοί, θέλω νὰ γνωρίζετε ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει.

2 Ἠξεύρετε ὅτι ἐσεῖς ἦσταν ἔθνη, καὶ ἐφέρνουσταν εἰς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, καθὼς σᾶς ἔσυραν.

3 Διὰ τοῦτο σᾶς κάμνω νὰ γνωρίσετε, ὅτι οὐδὲ κανένας ὁποῦ λαλεῖ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν. καὶ οὐδὲ κανένας δύναται νὰ εἰπῇ Κύριον Ἰησοῦν, παρὰ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

4 Καὶ εἶναι διαίρεσαις τῶν χαρισμάτων, ἀμὴ τὸ πνεῦμα εἶναι τὸ αὐτό.

5 Εἶναι καὶ διάφοραις ὑπηρεσίαις, ἀμὴ ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός.

6 Εἶναι καὶ διαίρεσαις τῶν ἐνεργημάτων, ἀμὴ ὁ Θεὸς ὁποῦ ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλους, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ εἰς πᾶσα ἕνα δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος εἰς τὸ συμφέρον.

8 Διατὶ εἰς κάποιον δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσου τοῦ πνεύματος· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

9 Καὶ εἰς ἄλλον δίδεται πίστις μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται χάρισμα ἰαμάτων, μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ

εἰς ἄλλον ἐνεργήματα δυνά-
μεων. καὶ εἰς ἄλλον δίδεται προ-
φητεία· καὶ εἰς ἄλλον δίδονται
διάκρισαις πνευμάτων.
10 Καὶ εἰς ἄλλον γένη γλωσ-
σῶν· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται ἑρ-
μηνεία γλωσσῶν.
11 Καὶ ὅλα ἐτοῦτο τὰ ἐνερ-
γεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα,
χωρίζοντας ξεχωριστὰ πᾶσα
ἕνα καθὼς βούλεται.
12 Διατὶ καθὼς τὸ κορμὶ
εἶναι ἕνα, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ
καὶ ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἑνὸς κορ-
μίου, ἂν καλὰ καὶ νὰ εἶναι πολ-
λὰ, ὁμοῦ εἶναι ἕνα κορμὶ, ἔτ-
ζι καὶ ὁ Χριστός·
13 Διατὶ ἐμεῖς ὅλοι διὰ μέ-
σου ἑνὸς πνεύματος εἰς ἕνα κορ-
μὶ ἐβαπτισθήκαμεν, κἄντε Ἰου-
δαῖοι, κἄντε Ἕλληνες, κἄντε
δοῦλοι, κἄντε ἐλεύθεροι, καὶ ὅλοι
εἰς ἕνα πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
14 Διατὶ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι
ἕνα μέλος, ἀλλὰ πολλά.
15 Ἐὰν εἰπῇ τὸ ποδάρι
διατὶ δὲν εἶμαι χέρι, δὲν εἶ-
μαι ἀπὸ τὸ κορμὶ, μήνα διὰ
τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμί;
16 Καὶ ἐὰν εἰπῇ τὸ αὐτὶ,
διατὶ δὲν εἶμαι μάτι, δὲν
εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμὶ, μήνα
διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ
κορμί;
17 Ἐὰν ὅλον τὸ κορμὶ εἶ-
ναι μάτι, ποῦ (θέλει εἶσαι) ἡ
ἀκοή, ἐὰν εἶναι ὅλον ἀκοή, ποῦ
(θέλει εἶσαι) ἡ ὄσφρησις;
18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔ-
βαλε καθε ἕνα μέλος εἰς τὸ
κορμὶ καθὼς ἠθέλησε.
19 Καὶ ἂν ἦταν ὅλα ἕνα
μέλος, ποῦ (ἤθελεν εἶσαι)
τὸ κορμί;
20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι πολ-
λὰ μέλη, ἀμὴ ἕνα κορμί.
21 Καὶ δὲν δύναται τὸ μά-
τι νὰ εἰπῇ εἰς τὸ χέρι, δὲν σε
χρειάζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφα-
λὴ εἰς τὰ ποδάρια, δὲν σᾶς
χρειάζομαι.
22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ κορ-
μίου ὁποῦ φαίνονται νὰ εἶναι ἀ-
σθενέστερα, εἶναι πολλὰ περισσό-
τερον ἀναγκαῖα.
23 Καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ λογιά-
ζομεν νὰ εἶναι ἀτιμώτερα μέ-
λη τοῦ κορμίου, ἐτοῦτα ἐνδύον-
τες, τὰ τιμοῦμεν περισσότερον·
καὶ τὰ ἄσχημά μας ἔχουσι πε-
ρισσότερον στολισμόν.
24 Ἀμὴ τὰ μέλη μας τὰ
τίμια δὲν ἔχουσι χρείαν στο-
λισμοῦ, ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέ-
ρασεν τὸ κορμὶ δίδοντας πε-
ρισσότερον τιμὴν, εἰς τὸ μέλος
τὸ λειψιμιόν.
25 Διὰ νὰ μὴν γένῃ διχο-
στασία εἰς τὸ κορμὶ, ἀλλὰ τὰ
μέλη νὰ φροντίζουσι τὸ αὐτὸ ἕ-
να διὰ τὸ ἄλλον.
26 Καὶ ἐὰν πάθῃ ἕνα μέλος,
συμπάσχουσιν ὅλα τὰ μέλη,
καὶ ἐὰν δοξάζεται ἕνα μέλος
συγχαίρονται ὅλα τὰ μέ-
λη.
27 Καὶ ἐσεῖς εἶστε σῶμα
Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος.
28 Καὶ κάποιους ἔβαλεν ὁ
Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πρῶ-
τον ἀποστόλους, δεύτερον προ-
φήτας, τρίτον διδασκάλους,
εἶτα δυνάμεις, ἔπειτα χα-
ρίσματα ἰαμάτων, βοηθείαις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
29 Μήνα ὅλοι εἶναι ἀπό-
στολοι, μήνα ὅλοι εἶναι προ-
φῆται; μήνα ὅλοι εἶναι διδά-
σκαλοι;
30 Μήνα ὅλοι ἔχουσι δυ-
νάμεις; μήνα ὅλοι ἔχουσι
χαρίσματα ἰαμάτων; μήνα
ὅλοι

ὅλοι γλώσσαις συντυχαίνουσι;
μήνια ὅλοι ἐξηγοῦσι.
31 Ἐπιθυμεῖτε τὰ χαρί-
σματα τὰ μεγαλήτερα· καὶ
ἀκόμη θέλω σᾶς δείξη στρά-
ταν πολλὰ ὑψηλήν.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ἘΑ'Ν τὰ γλώσσαις τῶν ἀν-
θρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγ-
γέλων, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, ἔ-
γινα χαλκὸς ὁποῦ βοήζει· ἢ
κύμβαλον ὁποῦ ἀλλαλάζει.
2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητεί-
αν, καὶ γνωρίζω ὅλα τὰ μυ-
στήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, καὶ
ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν ὁποῦ
νὰ μετατοπίζω τὰ βουνά, καὶ
ἀγάπην νὰ μὴν ἔχω, δὲν εἶ-
μαι τίποτες,
3 Καὶ ἐὰν ταγίσω ὅλα τὰ
ὑπάρχοντά μου εἰς τοὺς πτω-
χούς, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ
κορμί μου διὰ νὰ καῶ, καὶ ἀ-
γάπην νὰ μὴν ἔχω, τίποτες
δὲν ὠφελοῦμαι.
4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
ἡ ἀγάπη σπλαχνίζεται, ἡ ἀ-
γάπη δὲν φθονεῖ, ἡ ἀγάπη δὲν
εἶναι προπετής, δὲν κενοδοξᾶ.
5 Δὲν κάμνει ἄσχημα πρά-
γματα, δὲν γυρεύει τὰ ἐδι-
κάτης ὠφέλιμα, δὲν πικραί-
νεται, δὲν βάνει εἰς τὸν νοῦν
της τὸ κακόν.
6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀ-
δικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς
τὴν ἀλήθειαν.
7 Ὅλα τὰ βαστᾶ, ὅλα τὰ
πιστεύει, ὅλα τὰ ἐλπίζει, ὅλα
τὰ ὑπομένει.
8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε δὲν
ξεπεύτει, ἀλλὰ καὶ αἱ προφη-
τείαις θέλουσι καταργηθῆ, καὶ
αἱ γλώσσαις θέλουσι παύσει,
καὶ ἡ γνῶσις θέλει ἀφανισθῆ.
9 Διατὶ ἐκ μέρους γνώσκο-
μεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύ-
ομεν.
10 Ἀμὴ ὅταν ἔλθη τὸ τέ-
λειον, τότε θέλει παύσει τὸ
μερικόν·
11 Ὅταν ἤμουν νήπιος, ὡ-
σὰν νήπιος ἐλάλουν, ὡσὰν νή-
πιος ἐφρόνουν, ὡσὰν νήπιος
ἐλογιζόμουν. ἀμὴ ὅταν ἔγινα
ἄνδρας, ἐχάλασα τὰ πρά-
γματα τοῦ νηπίου.
12 Διατὶ τώρα βλέπομεν
διὰ μέσου τοῦ καθρεύτη ὡσὰν
ὄνειρον· ἀμὴ τότε θέλομεν ἰδεῖ
πρόσωπον μὲ πρόσωπον. τώ-
ρα γνωρίζω ἐκ μέρους, ἀμὴ
τότε θέλω γνωρίσει καθὼς ἐ-
γνωρίσθηκα.
13 Καὶ τώρα μένουσι τὰ
τρία ἐτοῦτα, πίστις, ἐλπίς, ἀ-
γάπη, καὶ τὸ μεγαλίτερον ἀπὸ
τοῦτα, εἶναι ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΖΗτᾶτε καὶ ἀκολουθᾶτε τὴν
ἀγάπην, ἐπιθυμεῖτε δι-
ὰ νὰ ἀποκτήσετε τὰ πνευμα-
τικὰ χαρίσματα· καὶ περισσό-
τερον διὰ νὰ προφητεύετε.
2 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ λα-
λεῖ γλώσσαις ἀγνώριστες, δὲν
συντυχαίνει μὲ τοὺς ἀνθρώπους,
ἀλλὰ μὲ τὸν Θεόν. διατὶ ἂν
καλὰ καὶ κανένας δὲν τὸν κα-
λαμβάνει, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲ τὸ
πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια.
3 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ προ-
φητεύει, λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους διὰ οἰκοδομὴν καὶ παρά-
κλησιν καὶ παρηγορίαν.
4 Ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ
γλῶσσαν οἰκοδομεῖ τοῦ λόγου
του· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ προ-
φητεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλησί-
αν·
5 Καὶ ἤθελα ὅλοι σας νὰ
λαλῆτε γλώσσαις, ἀλλὰ περισ-
σότε-

σότερον διὰ νὰ προφητεύετε· διατὶ μεγαλίτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ προφητεύει, παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ γλώσσαις· ἔξω ἐὰν δὲν μεταγλωτίζῃ, διὰ νὰ λάβῃ ἡ ἐκκλησία οἰκοδομήν.

6 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω εἰς ἐσᾶς λαλῶν γλώσσαις, τί θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἐὰν δὲν σᾶς λαλήσω, ἢ μὲ ἀποκάλυψιν, ἢ μὲ γνῶσιν· ἢ μὲ προφητείαν, ἢ μὲ διδαχήν;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα ὁποῦ δίδουσι φωνήν, κᾄντε παγιαῦλι, κᾄντε κιθάρα, ἐὰν δὲν χωρίζουν οἱ φωναῖς, πῶς θέλει γνωρισθῇ, ἐκεῖνο ὁποῦ παίζεται μὲ παγιαῦλι, ἢ μὲ τὴν κιθάραν;

8 Καὶ ἐὰν ἡ τρουμπέτα δώσει φωνὴν ὁποῦ δὲν σημαίνει τίποτες, τίς θέλει ἑτοιμασθῇ εἰς πόλεμον;

9 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ἐὰν δὲν δώσετε λόγον εὐκολοσήμαντον, διὰ μέσου τῆς γλώσσης, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ λαλεῖται, θέλετε λαλεῖ εἰς τὸν ἀέρα;

10 Τόσα πολλὰ γένη τῶν φωνῶν εἶναι εἰς τὸν κόσμον καθὼς ἔτυχαν· καὶ οὐδὲ κανένα γένος εἶναι ἄφωνον.

11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, θέλω εἶσται βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ λαλεῖ, καὶ ὁ λαλῶν θέλει εἶσται εἰς ἐμένα βάρβαρος.

12 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς· ἐπειδὴ εἶστε ζηλωταὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, ζητᾶτε διὰ νὰ πλουτῆτε εἰς αὐτά, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.

13 Διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ γλώσσαν ἀγνώριστον, ἂς παρακαλῇ τὸν Θεὸν νὰ τοῦ δώσῃ χάριν διὰ νὰ ἑρμηνεύῃ ἐκεῖνα ὁποῦ λέγει.

14 Διατὶ ἐὰν προσεύχωμαι μὲ γλώσσαν ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ἀμὴ ὁ νοῦς μου εἶναι ἄκαρπος.

15 Τί λοιπόν; ἂς προσευχηθῶ μὲ τὸ πνεῦμα, ἂς προσευχηθῶ καὶ μὲ τὸν νοῦν· καὶ ἂς ψάλλω μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ ἂς ψάλλω καὶ μὲ τὸν νοῦν.

16 Ἐπειδὴ ἐὰν εὐλογήσῃς μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναπληρεῖ τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου; ἐπειδὴ δὲν ἠξεύρει τί λέγεις.

17 Διατὶ ἐσὺ καλὰ εὐχαριστεῖς, ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τοῦ Θεοῦ μου, ὅτι λαλῶ γλώσσαις περισσότεραις ἀπὸ ὅλους σας.

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλλιότερα θέλω νὰ λαλήσω πέντε λόγους διὰ μέσου τοῦ νοός μου, διὰ νὰ διδάξω καὶ ἄλλους, παρὰ νὰ εἰπῶ μυρίους λόγους μὲ γλώσσαν ἄγνωστον.

20 Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδία εἰς τὴν φρένησιν, ἀλλὰ γίνεσθε νήπιοι εἰς τὴν κακίαν, καὶ εἰς τὴν φρόνησιν γίνεσθε τέλειοι.

21 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον, ὅτι μὲ ξέναις γλώσσαις καὶ μὲ ἀλλότρια χείλη θέλω λαλήσει εἰς τὸν λαὸν τοῦτον. καὶ μηδὲ ἔτζι θέλουν μοῦ ὑπακούσει, λέγει Κύριος.

22 Λοιπὸν οἱ γλώσσαις εἶναι σημεῖον, ὄχι εἰς ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπίστους. ἀμὴ ἡ προφητεία, δὲν εἶναι διὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ δι-

διὰ ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν λοιπὸν μαζωχθῇ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς μίαν μερέαν, καὶ ὅλοι λαλοῦσι γλώσσαις ἄγνωσταις, καὶ ἐμποῦσι μέσα ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλουσιν εἰποῦν ὅτι εἶστε λωλοί;

24 Ἀμὴ ἐὰν ὅλοι προφητεύουσι, καὶ ἔμπῃ μέσα κανένας ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλους, ἐξετάζεται ἀπὸ ὅλους.

25 Καὶ ἔτζι τὰ κρυφὰ τῆς καρδίας του φανερώνονται· καὶ ἔτζι πέφτοντας κατὰ πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τὸν Θεὸν, λέγοντας ὅτι ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι εἰς ἐσᾶς.

26 Τί εἶναι λοιπὸν, ἀδελφοί; ὅταν μαζώνεσθε, πᾶσα ἕνας ἀπὸ σᾶς ἔχει ψαλμὸν, ἔχει διδαχὴν, ἔχει γλῶσσαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἑρμηνείαν. ὅλα ἂς γίνονται εἰς οἰκοδομήν.

27 Καὶ ἀνίσως καὶ λαλῇ κανένας μὲ γλῶσσαν ἄγνωστον, ἂς λαλοῦσι δύο, ἢ τὸ περισσότερον τρεῖς, ἀπὸ ἕνας ἕνας· καὶ ἕνας νὰ τὰ ἑρμηνεύῃ.

28 Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι κανένας νὰ τὰ μεταγλωττίζῃ, ἂς σιωπαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ μὲ γλῶσσαν ἄγνωστον, καὶ ἂς λαλεῖ μὲ τὸν λόγουτου καὶ μὲ τὸν Θεόν.

29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς ἂς λαλοῦσι. καὶ οἱ ἄλλοι ἂς διακρίνουν.

30 Καὶ ἐὰν ἀποκαλυφθῇ τίποτες εἰς ἄλλον ὁποῦ κάθεται, ὁ πρῶτος ἂς σιωπαίνει.

31 Διατὶ ὅλοι δύνεσθε ἕνας ἕνας νὰ προφητεύετε, διὰ νὰ μαθαίνουν ὅλοι, καὶ ὅλοι νὰ παρηγορῶνται.

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας.

33 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες σας εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ἂς σωπαίνουν, διατὶ δὲν τοῖς ἐδόθη ἐξουσία νὰ λαλοῦσιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Καὶ ἂν θέλουν νὰ μάθουν τίποτες, ἂς ρωτοῦσιν τοὺς ἄνδρες τους εἰς τὸ σπίτι· διατὶ ἄσχημον πρᾶγμα εἶναι νὰ συντυχαίνουν αἱ γυναῖκαις εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἢ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εὐγῆκεν ἀπὸ σᾶς; ἢ εἰς ἐσᾶς μοναχοὺς ἐκατάντησεν;

37 Ἐὰν φαίνεται κανένας νὰ εἶναι προφήτης, ἢ πνευματικὸς, ἂς γνωρίζῃ ἐτοῦτα ὁποῦ σᾶς γράφω, ὅτι εἶναι παραγγελίαις τοῦ Κυρίου.

38 Καὶ ἂν κανένας δὲν γνωρίζει, ἂς μὴν γνωρίζει.

39 Εἰς τόσον ὁποῦ ὦ ἀδελφοὶ ζητᾶτε μὲ ζῆλον τὸ νὰ προφητεύετε, καὶ μὴν ἐμποδίζετε τὸ νὰ λαλοῦν γλώσσαις.

40 Ὅλα ἂς γίνουνται πρεπόντως καὶ κατὰ τάξιν.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΚΑΙ σᾶς δηλοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοί, ὁποῦ σᾶς εὐαγγέλισα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαρελάβετε. εἰς τὸ ὁποῖον καὶ στέκεστε.

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε ἐὰν τὸ κρατῆτε, μὲ τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εὐαγγέλισα, ἔξω ἐὰν δὲν ἐπιστεύσατε εὔκαιρα.

3 Διατὶ πρῶτον σᾶς ἐπα-
ρέδωκα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ ἐ-
παρέλαβον. ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέ-
θανε διὰ τὰς ἁμαρτίαις μας κατὰ
τὰς γραφαῖς.
4 Καὶ ὅτι ἐθάπτη, καὶ ὅτι
ἀνεστάθη τὴν τρίτην ἡμέραν,
κατὰ τὰς γραφάς.
5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κη-
φᾶ, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα,
6 Ἔπειτα ἐφάνη ἀπάνω εἰς
πεντακόσιους ἀδελφοὺς μίαν φο-
ράν. ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισ-
σότεροι εὑρίσκουνται ἕως τώρα,
καὶ μερικοὶ ἐκοιμήθηκαν.
7 Ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰ-
άκωβον, ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς
ἀποστόλους.
8 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους ὡ-
σὰν εἰς ἀποβρεξιμιόν ἐφάνη
εἰς ἐμένα.
9 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ πολλὰ
μικρὸς ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους, ὁ
ὁποῖος δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ
κράζωμαι ἀπόστολος, διατὶ ἐ-
κατάτρεξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ.
10 Ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς χάρι-
τος τοῦ Θεοῦ εἶμαι ἐκεῖνο ὁποῦ εἶ-
μαι, καὶ ἡ χάρις του ὁποῦ εἶναι
εἰς ἐμένα δὲν ἐγίνηκεν εὔκαιρη·
ἀλλὰ περισσότερον ἀπ᾽ αὐτοὺς ὅ-
λους ἐκοπίασα, καὶ ὄχι ἐγώ, ἀλ-
λὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι
μαζὶ μετ᾽ ἐμένα.
11 Καὶ ἐγὼ λοιπόν, κἂν ἐ-
κεῖνοι, ἔτζι κηρύττομεν, καὶ ἔτ-
ζι ἐπιστεύσατε.
12 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς κηρύτ-
τεται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
πῶς λέγουσι τινὲς ἀνάμεσά
σας, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν
εἶναι;
13 Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἀνά-
στασις νεκρῶν, οὐδὲ ὁ Χριστὸς
ἀναστάθη.
14 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν
ἀναστάθη, εὔκαιρον λοιπὸν εἶναι
τὸ κήρυγμά μας, καὶ εὔκαιρη εἶ-
ναι καὶ ἡ πίστις σας.
15 Καὶ ἐμεῖς εὑρισκόμεσθε
ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἐ-
μαρτυρήσαμεν περὶ Θεοῦ, ὅτι
ἀνέστησε τὸν Χριστόν, τὸν ὁποῖον
δὲν ἀνάστησεν, ἀνίσως καὶ οἱ νε-
κροὶ δὲν ἀνασταίνονται.
16 Διατὶ ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν
ἀνασταίνονται, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀ-
ναστάθη.
17 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν
ἀναστάθη, ἡ πίστις σας εἶναι εὔ-
καιρη, ἀκόμι εὑρίσκεσθε εἰς τὰς
ἁμαρτίαις σας.
13 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁποῦ
ἐκοιμήθηκαν εἰς τὸν Χριστόν, ἐ-
χάθηκαν.
19 Ἐὰν μόνον ἐλπίζωμεν
εἰς τὸν Χριστὸν εἰς τὴν ζωὴν ἐ-
τούτην, εἴμεσθεν ἀθλιώτεροι
ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἔγινεν ἀ-
παρχὴ ἐκείνων ὁποῦ κοιμοῦν-
ται.
21 Διατὶ ἐπειδὴ διὰ μέσου
ἑνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ὁ θάνα-
τος, ἔτζι καὶ διὰ μέσου ἑνὸς
ἀνθρώπου (εἶναι) ἡ ἀνάστασις
τῶν νεκρῶν.
22 Διατὶ καθὼς εἰς τὸν Ἀ-
δὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσιν, ἔτ-
ζι καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὅλοι θέλου-
σι ζωοποιηθῇ.
23 Ἀμὴ πᾶσα ἕνας εἰς τὴν
ἰδικήν του τάξιν, ὁ Χριστὸς (εἶναι)
ἀπαρχή, ἔπειτα (θέλουν ἀνα-
σταθῇ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι τοῦ Χρι-
στοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του.
24 Εἶτα (θέλει εἶσθαι) τὸ τέ-
λος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βα-
σιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα,
ὅταν χαλάσῃ κάθε λογῆς ἀρ-

χὴν καὶ κάθε ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Διατὶ κάμνει χρεία νὰ βασιλεύῃ αὐτὸς ἕως ὁποῦ νὰ βάλῃ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάριά του.

26 Ὕστερινὸς ἐχθρὸς ὁποῦ χαλνᾶται, εἶναι ὁ θάνατος.

27 Διατὶ ὅλα τὰ ὑπόταξεν ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάριά του. καὶ ὅταν λέγει ὅτι ὅλα τοῦ εἶναι ὑποταγμένα, φανερὸν εἶναι ὅτι ἔξω ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ τοῦ ὑπόταξε τὰ πάντα.

28 Καὶ ὅταν τοῦ ὑποταχθοῦσι τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς θέλει ὑποταχθῇ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τοῦ ὑπόταξε τὰ πάντα. διὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

29 Ἀλλέως τί θέλουσι κάμει ἐκεῖνοι ὁποῦ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς, ἐὰν καθόλου οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται, διατὶ καὶ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς;

30 Καὶ διατὶ καὶ ἐμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσα ὥραν;

31 Πᾶσα ἡμέραν ἀποθαίνω, μὰ τὴν ἐδικήν σας καύχησιν, ὁποῦ ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

32 Ἐὰν ἐγὼ κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία εἰς τὴν Ἔφεσον, τί εἶναι τὸ διάφορόν μου, ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται; (ἂν δὲν ἀνασταίνονται) ἂς φᾶμε καὶ ἂς πιοῦμε· διατὶ αὔριον ἀποθαίνομεν.

33 Μὴν πλανᾶσθε, οἱ κακαὶς συναναστροφαῖς χαλοῦσι τὰ καλὰ ἤθη.

34 Ξεξυπνήσετε (νὰ ζῆτε) δικαίως, καὶ μὴν ἁμαρτάνετε· διατὶ κάποιοι δὲν γνωρίζουν τὸν Θεόν· διὰ ἐντροπήν σας τὸ λέγω.

35 Ἀλλὰ κανένας θέλει εἰπεῖ, πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί, καὶ μὲ ποῖον κορμὶ ἔρχονται;

36 Ἄγνωστε (ἄνθρωπε,) ἐκεῖνο ὁποῦ σπέρνεις ἐσύ, δὲν πέρνει ζωήν, ἐὰν δὲν ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐσὺ σπέρνεις, δὲν σπέρνεις τὸ σῶμα ὁποῦ μέλλει νὰ γένῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κοκκί, ἂν τύχῃ, σιταρίου, ἢ κανενὸς ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπέρματα.

38 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ δίδει σῶμα καθὼς θέλει, καὶ πᾶσα ἕνα ἀπὸ τὰ σπέρματα, τὸ ἰδιόν του σῶμα (δίδει.)

39 Ὄχι κάθε σάρξ εἶναι ἡ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ σάρξ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σάρξ τῶν κτηνῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σάρξ τῶν ψαριῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σάρξ τῶν πετεινῶν.

40 Εἶναι καὶ σώματα ἐπουράνια, εἶναι καὶ σώματα ἐπίγεια, ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, καὶ ἄλλη ἡ δόξα τῶν ἐπιγείων.

41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ φεγγαρίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἀστέρων, διατὶ ὁ ἕνας ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄστρον εἰς τὴν δόξαν.

42 Ἔτζι θέλει εἶσται καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· (τὸ σῶμα) σπέρνεται εἰς φθοράν, ἀνασταίνεται εἰς ἀφθαρσίαν.

43 Σπέρνεται εἰς ἀτιμίαν, καὶ ἀνασταίνεται εἰς τὴν δόξαν, σπέρνεται ἀσθενημένον, καὶ ἀνασταίνεται δυναμωμένον·

44 Σπέρνεται σῶμα ψυχικόν, καὶ ἀνασταίνεται σῶμα πνευματικόν. εἶναι σῶμα ψυχικόν,

κὸν, καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν.

45 Τέτοιας λογῆς εἶναι καὶ γεγραμμένον· ἔγινεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζωντανὴν, ὁ ὕστερινὸς Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

46 Ἀλλὰ ὄχι πρῶτον ἔγινε τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος (ἦτον) ἀπὸ τὴν γῆν χωματένιος, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος (εἶναι) ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

48 Ὅτι λογῆς ἦτον ὁ χωματένιος, τέτοιας λογῆς εἶναι καὶ οἱ χωματένιοι. καὶ ὅτι λογῆς εἶναι ὁ ἐπουράνιος, τέτοιας λογῆς (θέλουσι εἶσθαι) καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χωματένιου, ἔτζι θέ ὁμοῦ φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

50 Καὶ τοῦτο λέγω, ἀδελφοὶ, ὅτι σάρξ καὶ αἷμα δὲν δυνοῦνται νὰ κληρονομήσουν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.

51 Νὰ ὁποῦ σᾶς λέγω μυστήριον ἀληθινά· ὅλοι δὲν θέλομεν ἀποθάνει, ἀλλὰ ὅλοι θέλομεν ἀλλαχθεῖ εἰς μίαν στιγμὴν, ὡς ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑστερινὴν τρουμπέτα.

52 Διατὶ θέλει σαλπίσει ἡ τρουμπέτα, καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστηθῇ ἄφθαρτοι, καὶ ἐμεῖς θέλομεν ἀλλαχθεῖ.

53 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι τὸ φθαρτὸν τοῦτο (κορμὶ) νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν.

54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν τοῦτο (κορμὶ) ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο (κορμὶ) ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε θέλει γίνει ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, ἐρουφήθη ὁ θάνατος ἀπὸ τὴν νίκην.

55 Ὦ θάνατε, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου; ὦ ᾅδη, ποῦ εἶναι τὸ κέντρον σου;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος.

57 Καὶ ἂς εἶναι χάρις τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ μᾶς δίδει τὴν νίκην διαμέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, στέκεσθε στερεοὶ ἀμετασάλευτοι, περισσεύοντες εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου πάντοτε· ἠξεύροντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι εὔκαιρος εἰς τὸν Κύριον.

Κεφ. ις΄. 16.

Καὶ διὰ τὴν ζήτειας (τῆς ἐλεημοσύνης ὁποῦ εἶναι) διὰ τοὺς ἁγίους, καθὼς ἔδωκα εἰς τάξιν τὲς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, ἔτζι κάμετε καὶ ἐσεῖς.

2 Κάθε κυριακὴν, πᾶσα ἕνας ἀπὸ σᾶς ἂς βάλλει ξεχωριστὰ εἰς τὸ σπίτι του θησαυρίζοντας ὅσον ἠμπορεῖ, καθὼς τὸν φωτίσει Θεός· διὰ νὰ μὴν γίνωνται τότε μάζωξις τῆς ἐλεημοσύνης ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποίους ἐσεῖς θέλετε γράψει μὲ ἐπιστολαῖς νὰ εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πέμψει νὰ πάρουν, καὶ νὰ πᾶσι τὴν χάρισας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐὰν εἶναι ἄξιον νὰ πάγω καὶ ἐγὼ, θέλουσι πάγει μαζί μου.

5 Καὶ ὅταν περάσω τὴν Μακεδονίαν, θέλω ἔλθει εἰς ἐσᾶς, διατὶ θέλω νὰ περάσω διαμέσου τῆς Μακεδονίας.

6 Καὶ ἂν τύχῃ θέλω σταθῆ ὀλίγον εἰς ἐσᾶς, ἢ καὶ νὰ ξεχειμάσω· διὰ νὰ μὲ παραυγάλετε ὅπου καὶ ἂν πάγω.

7 Διατὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς ἰδῶ τώρα περαστικὸς, ἀμὴ ἐλπίζω νὰ ἀπομείνω καμπόσον καιρὸν εἰς ἐσᾶς, ἂν τὸ συγχωρέσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ἀπομείνῃ εἰς τὴν Ἔφεσον ἕως τῆς Πεντηκοστῆς.

9 Διατὶ μοῦ ἀνοίχθηκε πόρτα μεγάλη καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι καὶ πολλοὶ ἐναντίοι.

10 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε νὰ εἶναι χωρὶς φόβον ἀνάμεσά σας. διατὶ ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡσὰν καὶ ἐγώ.

11 Κανένας λοιπὸν ἂς μὴν τὸν καταφρονέσῃ, ἀλλὰ συντροφιάσετέ τον μὲ εἰρήνην, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα. διατὶ τὸν καρτερῶ μαζὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς.

12 Καὶ διὰ τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἀπολλῶ, πολλὰ τὸν ἐπαρακάλεσα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς μαζὶ μὲ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ καθόλου δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ τώρα. ἀμὴ θέλει ἔλθει ὅταν εὕρῃ καλὸν καιρόν.

13 Ἀγρυπνᾶτε, στέκεστε εἰς τὴν πίστιν, ἀνδρειάνεσθε. καὶ δυναμώνεσθε.

14 Ὅλα σας (τὰ πράγματα) ἂς γίνονται μὲ ἀγάπην.

15 Καὶ παρακαλῶ σας ἀδελφοί· ἠξεύρετε τὸ σπίτι τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι τὸ πρωτοφανίσιμον τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀφιέρωσαν τοὺ λόγετες διὰ νὰ ὑπηρετοῦσι τοὺς ἁγίους.

16 Διὰ νὰ ὑποτάσσεσθε καὶ ἐσεῖς εἰς τοὺς τοιούτους, καὶ εἰς πάντα ἕναν ὁποῦ συνεργᾷ καὶ κοπιάζει.

17 Καὶ χαίρομαι εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ἐδικόν σας λείψιμον, ἐτοῦτοι τὸ ἀνεπλήρωσαν.

18 Διατὶ καὶ τὸ ἐδικόν μου πνεῦμα, καὶ τὸ ἐδικόν σας ἀνέπαυσαν. γνωρίζετε λοιπὸν, τοὺς τοιούτους.

19 Σᾶς χαιρετοῦν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. σᾶς χαιρετᾷ χ̄ρι πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, μαζὶ μὲ τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπίτι αὐτωνῶν.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς χαιρετοῦν. καὶ χαιρετηθῆτε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον.

21 Ἐτοῦτος ὁ χαιρετισμὸς (ἐγράφη) μὲ τὸ ἐδικόν μου χέρι τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἂς εἶναι ἀνάθεμα μαραναθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μετεσᾶς.

24 Ἡ ἀγάπη μου μὲ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων, διὰ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ καὶ Τιμοθέου.

Ἡ ἘΠΙ-

Ἡ ἘΠΙΣΤΟΛΗ'
Τοῦ Ἁγίου ΠΑΥ'ΛΟΥ τοῦ Ἀποστόλου
Εἰς ΚΟΡΙΝΘΙ'ΟΥΣ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥ'ΛΟΣ
ἀπόστολος τοῦ
Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, μὲ
τὸ θέλημα
Θεοῦ, καὶ Τι-
μόθεος ὁ
ἀδελφὸς, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Κόριν-
θον, μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους ὁποῦ εἶ-
ναι εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν.
2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρόςμας
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Ἂς εἶναι εὐλογημένος ὁ
Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίουμας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ ἐλέ-
ους, καὶ Θεὸς κάθε παρηγορίας.
4 Ὁποῦ μᾶς παρηγορᾷ, εἰς
ὅλαιςμας τὲς θλίψαις, εἰς τὸ
νὰ δυνώμεστεν ἐμεῖς νὰ παρη-
γοροῦμεν ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς
κάθε θλίψιν, διαμέσου τῆς πα-
ρηγορίας μὲ τὴν ὁποῖαν παρη-
γορούμεστε ἐμεῖς ἀπὸ τὸν Θεόν.
5 Ὅτι καθὼς περισσεύουσιν
εἰς ἐμᾶς τὰ παθήματα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἔτζι καὶ ἡ παρηγορίαμας
περισσεύει διαμέσου τοῦ Χρι-
στοῦ.
6 Καὶ ἐὰν θλιβόμεστε, διὰ
τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν σωτη-
ρίανσας (θλιβόμεστε) κᾂντε
παρηγορούμεστε, παρηγορούμεστε,
διὰ τὴν ἐδικήνσας παρηγο-
ρίαν, ἡ ὁποῖα ἐνεργεῖται μὲ
τὴν ὑπομονὴν τῶν αὐτῶν πα-
θημάτων, τὰ ὁποῖα πάσχομεν
καὶ ἡμεῖς, καὶ ἡ ἐλπίδαμας διὰ
λόγουσας εἶναι βεβαία.
7 Ἠξεύροντες ἐμεῖς ὅτι κα-
θὼς εἶστε κοινωνοὶ τῶν παθη-
μάτων, ἔτζι θέλετε εἶστε κοι-
νωνοὶ καὶ τῆς παρηγορίας.
8 Διατὶ θέλομεν νὰ ἠξεύ-
ρετε ἐσεῖς ἀδελφοὶ, διὰ τὴν
θλίψινμας ὁποῦ μᾶς ἐσυνέβη
εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἐβαρεθή-
καμεν πολλὰ περισσὰ, ἔξω ἀ-
πὸ τὴν δύναμίνμας, εἰς τό-
σον ὁποῦ ἀπελπιστήκαμεν καὶ ἀ-
πὸ τὴν ζωήνμας.
9 Ἀλλὰ καὶ εἴχαμεν εἰς τοῦ
λόγουμας καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ
θανάτου, διὰ νὰ μὴν θαῤῥοῦ-
μεν εἰς τοῦ λόγουμας, ἀμὴ εἰς
τὸν Θεὸν, ὁποῦ ἀνασταίνει τοὺς νε-
κρούς.
10 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλευ-
θέρωσε ἀπὸ τόσον μεγάλον θά-
νατον, καὶ μᾶς ἐλευθερόνει, εἰς
τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἀ-
κόμι θέλει μᾶς ἐλευθερώσει.
11 Ἔστοντας νὰ συνυπηρε-
τᾶτε καὶ ἐσεῖς μὲ τὴν δέησίν-
σας διὰ λόγουμας· διὰ νὰ εὐ-
χαριστηθῇ διὰ λόγουμας ἀπὸ
πολλὰ πρόσωπα τὸ χάρισμα
ὁποῦ μᾶς ἐδόθη διαμέσου πολ-
λῶν ἀνθρώπων.
12 Διατὶ ἡ καύχησίςμας
ἐτούτη εἶναι, ἡ μαρτυρία τῆς
συνειδήσεώςμας, ὅτι μὲ ἁ-
πλότητα

πλότητα κὴ μὲ καθαρότητα
Θεοῦ, ὄχι μὲ σοφίαν σαρκικὴν,
ἀλλὰ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ,
ἐσυναναςράφηκαμεν εἰς τὸν κό-
σμον, κὴ περισσότερον εἰς ἐ-
σᾶς.
13 Διατὶ δὲν σᾶς γράφο-
μεν ἄλλα, παρὰ ἐκεῖνα ὁποῦ
ἀναγινώσκετε, κὴ τὰ γνωρίζε-
τε. κὴ ἐλπίζω ὅτι κὴ ἕως τὸ
τέλος θέλετε τὰ γνωρίζει.
14 Καθὼς κὴ μᾶς ἐγνωρί-
σετε ἀπὸ τὸ μερικὸν, ὅτι εἴ-
μεσθε καύχημάσας, καθὼς κὴ
ἐσεῖς εἶσθε καύχημάμας, εἰς
τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
15 Καὶ μὲ τοῦτο τὸ θάῤῥος
ἐβούλουμουν νὰ ἔλθω πρωτίτερα
εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχετε κὴ δεύ-
τεραν χάριν.
16 Καὶ διαμέσουσας νὰ
περάσω εἰς τὴν Μακεδονίαν,
κὴ πάλιν ἀπὸ τὴν Μακεδο-
νίαν, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς κὴ ἀ-
πὸ σᾶς νὰ προβοδηθῶ εἰς τὴν
Ἰουδαίαν.
17 Ἐτοῦτον λοιπὸν βουλευό-
μενος, μήπως ἄρα κὴ ἐμετα-
χειρίσθηκα ἐλαφρότητα; ἢ ἐ-
κεῖνα, ὁποῦ βουλεύομαι, σαρ-
κικῶς τὰ βουλεύομαι; διὰ νὰ
εἶναι σιμὰ εἰς ἐμένα, τὸ ναὶ
ναὶ; κὴ τὸ ὄχι ὄχι;
18 (Καθὼς) ὁ Θεὸς εἶναι
πιςὸς, (ἔτζι) ὁ λόγοςμας ὁ-
ποῦ ἐλαλήθη εἰς ἐσᾶς δὲν ἔγινε
ναὶ κὴ ὄχι.
19 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ
Ἰησοῦς Χριςὸς, ὁποῦ ἐκηρύχθη
εἰς ἐσᾶς διαμέσουμας, δια-
μέσου ἐμοῦ κὴ τοῦ Σιλουανοῦ κὴ
τοῦ Τιμοθέου, δὲν ἔγινε ναὶ κὴ
ὄχι· ἀλλὰ ναὶ ἔγινεν εἰς αὐ-
τόν.
20 Διατὶ ὅλα τὰ ταξίμα-
τα τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτὸν εἶναι ναὶ,
κὴ εἰς αὐτὸν εἶναι ἀμὴν, εἰς δό-
ξαν τοῦ Θεοῦ, διαμέσουμας.
21 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς
βεβαιώνει μαζὶ μετεσᾶς εἰς τὸν
Χριςὸν, κὴ ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς
ἔχρισε εἶναι ὁ Θεός.
22 Ὁποῦ μᾶς ἐσφράγισε,
κὴ μᾶς ἔδωσε τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ
πνεύματος εἰς τὰς καρδίαις-
μας.
23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα ἐπι-
καλοῦμαι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυ-
χήνμου, μὲ τὸ νὰ σᾶς λυποῦ-
μαι δὲν ἦλθα ἀκόμι εἰς τὴν
Κόρινθον.
24 Ὄχι ὅτι κυριεύομεν τὴν
πίςινσας, ἀλλὰ ὅτι εἴμεσθε
συνεργοὶ τῆς χαρᾶςσας, διατὶ
ςέκεσθε διαμέσου τῆς πίςεως.

Κεφ. β'. 2.

ἈΠοφάσισα εἰς τοῦ λόγουμου
ἐτοῦτο, τὸ νὰ μὴν ἔλθω
πάλιν μὲ λύπην εἰς ἐσᾶς.
2 Διατὶ ἂν ἐγὼ σᾶς λυπῶ,
ποῖος ἄλλος εἶναι ὁποῦ θέλει
μὲ εὐφραίνει, παρὰ ἐκεῖνος
ὁποῦ λυπᾶται ἀπὸ λόγουμου;
3 Καὶ ἔγραψά τας τοῦτο αὐ-
τὸ, διὰ νὰ μὴν ἔχω λύπην,
ὅταν ἔλθω, ἀπ' ἐκείνους ἀπὸ
τοὺς ὁποίους ἔκαμνε χρεία νὰ
χαίρωμαι, πιςεύοντας διὰ ὅ-
λουσσας, ὅτι ἡ ἐδικήμου χαρὰ
εἶναι ὁλονῶνσας.
4 Διατὶ ἀπὸ πολλὴν θλί-
ψιν κὴ ςενοχωρίαν τῆς καρδίας
ὁποῦ εἶχα, σᾶς ἔγραψα, μὲ
πολλὰ δάκρυα, ὄχι διὰ νὰ
λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνω-
ρίσετε τὴν ἀγάπην ὁποῦ ἔχω
τὴν πολλὰ περισσὴν εἰς ἐσᾶς.
5 Ἂν κανένας μὲ ἐλύπησε,
δὲν ἐλύπησεν ἐμένα, ἀλλὰ ἐ-
λύπησε καμπόσον (διὰ νὰ
μὴν τὸν βαρύνω) ὅλους ἐσᾶς.
6 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοιοῦ-
τον

τον, ἡ παίδευσις αὕτη ὁποῦ ἔ-
γινεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς πολ-
λούς.
7 Εἰς τόσον ὁποῦ τὸ ἐναν-
τίον πρέπει μᾶλλον, νὰ τὸν κά-
μετε χάριν, καὶ νὰ τὸν παρηγο-
ρήσετε, μήπως καὶ ἀπὸ τὴν πε-
ρισσὴν λύπην ἐκεῖνος κατα-
ποθῇ.
8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακα-
λῶ νὰ βεβαιώσετε εἰς αὐτὸν ἀ-
γάπην.
6 Καὶ διὰ τοῦτο ὁποὺ τ' αὐ-
τοῦ σᾶς ἔγραψα διὰ νὰ σᾶς
δοκιμάσω, ἂν εἶστε εἰς ὅλα ὑ-
πήκοοι.
10 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐσεῖς
συγχωρεῖτε τίποτες, καὶ ἐγὼ (τὸ
συγχωρῶ) διότι ἐγὼ ἐδὰ ἐ-
χάρισα τίποτες, ἐκεῖνο ὁποῦ
τὸ ἐχάρισα, διὰ λόγου τας τὸ
ἐχάρισα, ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ,
διὰ νὰ μὴν ζημιωθοῦμεν ἀ-
πὸ τοῦ Σατανᾶ.
11 Διατὶ γνωρίζομεν τὰ πα-
νουργίαις του.
12 Καὶ ὅταν ἐπῆγα εἰς τὴν
Τρωάδα διὰ (νὰ κηρύττω) τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἔστοντας
νὰ μοῦ ἀνοιχθῇ πόρτα ἐν Κυ-
ρίῳ, δὲν ἀναπαύεντον ἡ ψυ-
χή μου, μὲ τὸ νὰ μὴν εὕρω τὸν
Τίτον τὸν ἀδελφόν μου.
13 Ἀλλὰ ἀποχαιρετῶντας του-
τους ἐβγῆκα καὶ ἐπῆγα εἰς τὴν
Μακεδονίαν.
14 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὁ-
ποῦ μᾶς κάμνει νὰ νικοῦμεν καὶ
νὰ θριαμβεύωμεν πάντοτε δι-
μέσου τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερώ-
νει τὴν μυρωδίαν τῆς γνώσεώς
του, διαμέσου μας εἰς κάθε τό-
πον.
15 Ὅτι ἐμεῖς ἤμεστεν εὐω-
δία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεὸν εἰς
ἐκείνους ὁποῦ σώζονται, καὶ εἰς
ἐκείνους ὁποὺ ἀπολοῦνται.
16 Εἰς κάποιους ἤμεστεν μυ-
ρωδία θανάτου εἰς θάνατον· καὶ
εἰς κάποιους μυρωδία ζωῆς εἰς
ζωήν. καὶ εἰς τοῦτα τίς εἶναι ἱ-
κανός;
17 Διατὶ δὲν ἤμεστεν ὡσὰν
οἱ πολλοί, νὰ καπηλεύωμεν τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐκ καθα-
ρότητος ὡσὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν
ὁμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν
Χριστὸν λαλοῦμεν.

Κεφ. γ΄. 3.

Ἀρχίζομεν πάλιν νὰ συ-
στήσωμεν τοὺς λόγους μας,
ἢ χρειαζόμεσθεν (ὡσὰν χρεί-
άζονται μερικοὶ) συστατικαῖς
ἐπιστολαῖς εἰς ἐσᾶς, ἢ συστα-
τικαῖς ἀπ' ἐσᾶς;
2 Ἐσεῖς εἶστε ἡ ἐπιστολή μας
γεγραμμένη εἰς τὴν καρδίαις
μας, γνωρισμένη καὶ ἀναγινω-
σκομένη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώ-
πους.
3 Ἔστοντας νὰ εἶστε φανεροί,
ὅτι εἶστεν ἐπιστολὴ Χριστοῦ ὁποῦ
ὑπηρετήθη ἀπὸ λόγου μας, γε-
γραμμένη ὄχι μὲ μελάνι, ἀλ-
λὰ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ
ζῶντος, ὄχι εἰς πλάκαις πε-
τρένιαις, ἀλλὰ εἰς πλάκαις σάρ-
κινες τῆς καρδίας.
4 Καὶ ἔχομεν τέτοιας λογῆς
θάρρος εἰς τὸν Θεὸν διαμέσου
τοῦ Χριστοῦ.
5 Ὄχι ὅτι ἤμεστεν δυνα-
τοὶ ἀπὸ λόγου μας, νὰ νοήσω-
μεν τίποτες, ὡσὰν ἀπὸ λόγου
μας, ἀλλὰ ἡ δυνάμισμας εἶ-
ναι ἀπὸ τὸν Θεόν.
6 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔκα-
μεν δυνατοὺς νὰ εἴμεστε διάκο-
νοι τῆς καινούριας διαθήκης, ὄχι
τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύ-
ματος. διατὶ τὸ γράμμα σκο-
τώνει, ἀμὴ τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ

7 Καὶ ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ὁποῦ ἦτον εἰς γράμματα τετυπωμένη εἰς πέτραις, ἔγινεν ἔνδοξος, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ μὴν δυνῶνται, νὰ ἀτενίσουν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου του, τὴν πρόσκαιρον,

8 Πῶς δὲν θέλει εἶσθαι περισσότερον ἔνδοξος ἡ διακονία τοῦ πνεύματος;

9 Διατὶ ἐὰν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἔγινεν ἔνδοξος, πολλὰ περισσότερον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης περισσεύει εἰς δόξαν.

10 Διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐδοξάσθη τότε, δὲν ἐδοξάσθη εἰς τοῦτο τὸ μέρος, μὲ τὴν ὑπεροχικὴν δόξαν.

11 Διατὶ ἐὰν ἐκεῖνο ὁποῦ ἔμελλε νὰ παύσῃ, ἔγινεν ἔνδοξον, πολλὰ περισσότερον ἐκεῖνο ὁποῦ μένει, πρέπει νὰ εἶναι ἔνδοξον.

12 Ἔχοντες λοιπὸν τέτοιας λογῆς ἐλπίδα, μεταχειριζόμεσθεν πολλὴν παρρησίαν.

13 Καὶ δὲν (κάμνομεν) ὡσὰν ἔκαμνεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος ἔβανε σκέπασμα εἰς τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴν ἀτενίσουν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος (τοῦ νόμου, ὁποῦ ἔμελλε νὰ παύσῃ.

14 Ἀλλὰ τὰ νοήματά τους ἐπωρώθησαν. διατὶ ἕως τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ σκέπασμα εὑρίσκεται εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ δὲν ξεσκεπάζεται, τὸ ὁποῖον (σκέπασμα) παύεται διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

15 Ἀλλ' ἕως τὴν σήμερον, ὁπόταν ἀναγινώσκεται ὁ Μωϋσῆς, κεῖται σκέπασμα εἰς τὴν καρδίαν τους.

16 Ἀλλ' ὁπόταν ἐπιστρέψῃ (ὁ Ἰσραὴλ) εἰς τὸν Κύριον, θέλει παρθεῖ τὸ σκέπασμα.

17 Καὶ ὁ Κύριος εἶναι τὸ πνεῦμα· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι ἐλευθερία.

18 Καὶ ἐμεῖς ὅλοι μὲ ξεσκεπασμένον πρόσωπον, βλέποντες ὡσὰν εἰς καθρέπτην, τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, μεταμορφωνόμεσθε εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα, ἀπὸ δόξην εἰς δόξαν, ὡσὰν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντας νὰ ἔχωμεν τὴν ὑπηρεσίαν ἐτούτην, καθὼς ἐλεηθήκαμεν, δὲν ὀκνοῦμεν.

2 Ἀλλὰ ἀπαρνηθήκαμεν τὰ κρυφὰ τῆς αἰσχύνης, καὶ δὲν περιπατοῦμεν μὲ πανουργίαν, μήτε δολόνομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συσταίνομεν τοὺς λόγους μας εἰς κάθε συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων, ἔμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐὰν εἶναι σκεπασμένον τὸ εὐαγγέλιόν μας, εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἀπολοῦνται εἶναι σκεπασμένον·

4 Εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα (ἤγουν) τῶν ἀπίστων, διὰ νὰ μὴν τοὺς φωτίσῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος Χριστὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διατὶ δὲν κηρύττομεν τοὺς λόγους μας, ἀλλὰ (κηρύττομεν) τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν (εἶναι) Κύριον, καὶ τοὺς λόγους μας, δούλους σας διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Ὁ-

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁποῦ εἶπε νὰ
λάμψῃ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος,
ἐκεῖνος (εἶναι) ὁ ὁποῖος ἔ-
λαμψεν εἰς τὲς καρδίαις μας, εἰς
τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δό-
ξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν
ἐτοῦτον εἰς ἀγγεῖα πήλινα, διὰ
νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ ὑπερ-
βολὴ τῆς δυνάμεως ἐτούτης, καὶ
ὄχι ἀπὸ λόγου μας.
8 Ἔσοντας νὰ θλιβόμεστεν
εἰς κάθε (πρᾶγμα) ἀλλὰ δὲν
στενοχωρούμεστε. ἤμεστεν εἰς ἀ-
πορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπελπιζό-
μεσθεν.
9 Διωχνόμεσθεν ἀλλὰ δὲν
ἀπολειπόμεσθεν, ῥιχνόμεστεν
κάτω, ἀλλὰ δὲν χαλνόμεστε.
10 Πάντοτε φέρνωμεν εἰς τὸ
κορμίμας τὴν νέκρωσιν τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νὰ φανερω-
θῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ
κορμίμας.
11 Διατὶ πάντοτε ἐμεῖς ὁ-
ποῦ ζῶμεν παραδιδόμεστεν εἰς
θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ
φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ,
εἰς τὸ θνητόνμας κορμί.
12 Εἰς τόσον ὁποῦ ὁ θάνα-
τος ἐνεργεῖται εἰς ἐμᾶς· ἀ-
μὴ ἡ ζωὴ ἐνεργεῖται εἰς ἐσᾶς.
13 Καὶ ἔσοντας νὰ ἔχωμεν
τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κα-
θὼς εἶναι γεγραμμένον, ἐπί-
στευσα διὰ τοῦτο ἐλάλησα· καὶ
ἐμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ
λαλοῦμεν.
14 Ἔσοντας νὰ ἠξεύρωμεν,
ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνάστησε τὸν
Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει
καὶ ἐμᾶς διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
θέλει μᾶς παραστήσει μαζὶ
μετεσᾶς.
15 Διατὶ ἐτοῦτα ὅλα διὰ
λόγου σας εἶναι διὰ νὰ περισ-
σεύσῃ ἡ χάρις, ὁποῦ ἐπλεόνα-
σε, μὲ τὴν εὐχαριστίαν τῶν
πολλῶν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
16 Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκά-
μομεν, ἀλλὰ ἐὰν καὶ ὁ ἔξω ἄν-
θρωπός μας διαφθείρεται, ἀ-
μὴ ὁ μέσα ξανακαινουργώνεται
καθημέραν.
17 Διατὶ ἡ προσωρινὴ καὶ
ἐλαφρὰ θλίψις, μᾶς ἑτοιμά-
ζει, αἰώνιον βάρος πολλὰ πε-
ρισσῆς δόξης.
18 Ἔσοντας νὰ μὴν στοχα-
ζόμεστεν ἐμεῖς ἐκεῖνα ὁποῦ βλέ-
πονται, ἀλλὰ ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν
βλέπονται· διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ
βλέπονται εἶναι πρόσκαιρα, ἀ-
μὴ ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν βλέπονται
εἶναι αἰώνια.

Κεφ. ε'. 5.

Διατὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἐὰν τὸ
ἐπίγειόνμας σπίτι ἐτούτης
τῆς κλιύβας χαλασθῇ, ἔχομεν
οἰκοδομὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν σπίτι
ἀχειροποίητον, αἰώνιον εἰς τοὺς
οὐρανούς.
2 Διατὶ εἰς τούτην (τὴν
κλιύβαν) στενάζομεν, καὶ ἐπι-
θυμοῦμεν νὰ ἐντυθοῦμεν παρα-
πάνω τὸ οὐράνιόνμας κατοι-
κητήριον.
3 Ἐὰν εὑρεθοῦμεν ἐνδυμμέ-
νοι καὶ ὄχι γυμνοί.
4 Διότι ἐμεῖς ὁποῦ εἴμεστεν
εἰς τούτην τὴν κλιύβαν, ἀνα-
στενάζομεν βαρυνόμενοι, εἰς
τόσον ὁποῦ νὰ μὴν θέλομεν νὰ
ἐγδυθοῦμεν, ἀλλὰ νὰ ἐνδυθοῦ-
μεν ἄλλην παραπάνω, διὰ νὰ
καταποθῇ ἡ θνητότης ἀπὸ
τὴν ζωήν.
5 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἔ-
καμεν εἰς αὐτὸ ἐτοῦτο, εἶναι ὁ
Θεὸς· ὁποῦ μᾶς ἔδωσε τὸν ἀ-
ῤῥαβῶνα τοῦ πνεύματος.

6 Ἔχοντες λοιπὸν πάντοτε θάῤῥος καὶ ἠξεύροντες ὅτι ὅσον χρόνον κατοικοῦμεν μέσα εἰς τὸ κορμὶ, ξενιτευόμεσθεν ἀπὸ τὸν Κύριον.

7 Διατὶ περιπατοῦμεν μὲ πίστιν καὶ ὄχι μὲ ὄψιν.

8 Διὰ τοῦτο καὶ θάῤῥος ἔχομεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν περισσότερον νὰ μισεύσωμεν ἀπὸ τὸ κορμὶ, καὶ νὰ εὑρισκόμεστε μὲ τὸν Κύριον.

9 Διὰ τοῦτο σπουδάζομεν, κἄντε εὑρισκόμενοι (εἰς τὸ κορμὶ) κἄντε μισεύοντες (ἀπ' αὐτὸ,) νὰ εἴμεστε εὐάρεστοι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φανερωθοῦμεν ἐμεῖς ὅλοι ὀμπροστὰ εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ πάρῃ πᾶσα ἕνας ἐκεῖνα ὅπου ἔπραξεν μὲ τὸ κορμὶ, κἄντε καλὸν, κἄντε κακόν.

11 Ἠξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καταπείθομεν τοὺς ἀνθρώπους (εἰς τὴν πίστιν) καὶ ἐφανερώθήκαμεν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐλπίζω νὰ ἐφανερώθήκαμεν καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας.

12 Διατὶ πάλιν δὲν συστήνομεν τοὺς λόγους μας εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος διὰ λόγου μας, διὰ νὰ ἔχετε (καύχημα) εἰς ἐκείνους ὅπου καυχῶνται εἰς πρόσωπον, καὶ ὄχι εἰς καρδίαν.

13 Διατὶ κἄντε ξεπαρμένοι εἴμεστε, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεστε· κἄντε εἴμεστε φρόνιμοι, διὰ τὴν ὠφέλειάν σας εἴμεστε.

14 Διατὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς συσφίγγει.

15 Ὅπου ἐκρίναμεν ἐτοῦτο, ὅτι ἐὰν ἕνας ἀπέθανε διὰ ὅλους, λοιπὸν ὅλοι ἀπέθαναν, καὶ διὰ ὅλους ἀπέθανε ἕνας, διὰ νὰ μὴν ζοῦσι πλέον εἰς τὸν λόγον τους ἐκεῖνοι ὅπου ζοῦσιν, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἀπέθανε καὶ ἀναστάθη διὰ λόγου τους.

16 Εἰς τόσον ὅπου ἐμεῖς ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπροστὰ, κανένα δὲν γνωρίζομεν κατὰ σάρκα· ἂν καλὰ καὶ ἐγνωρίσαμεν τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν τὸν γνωρίζομεν.

17 Εἰς τόσον ὅπου ἐὰν εἶναι κανένας εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι καινούρια κτίσις. τὰ παλαιὰ ἐπέρασαν, νὰ ὅπου ἔγιναν ὅλα καινούρια.

18 Καὶ τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅπου μᾶς ἐφιλίωσε μὲ τοῦ λόγου του, διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅπου μᾶς ἔδωσε τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φιλιώσεως.

19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦτον ὅπου ἐφιλίωσεν τὸν κόσμον μὲ τὸν λόγον του εἰς τὸν Χριστὸν, μὴ λογαριάζοντάς τα σφάλματά τους· καὶ ἔβαλεν εἰς ἐμᾶς τὸν λόγον τῆς φιλιώσεως.

20 Διὰ τὸν Χριστὸν λοιπὸν ἐμεῖς ὡσὰν πρέσβεις ἐκείνου φέρνομεν μαντάτα· ὡσὰν ὅπου παρακαλῇ ὁ Θεὸς διαμέσου μας· καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν διὰ ὄνομα Χριστοῦ, φιλιωθῆτε μὲ τὸν Θεόν.

21 Διατὶ ὁ Θεὸς ἐκεῖνον ὅπου δὲν ἐγνώρισεν ἁμαρτίαν, τὸν ἔκαμεν ἁμαρτίαν, διὰ λόγου μας, διὰ νὰ γένωμεν ἐμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑΙ ἔσοντας νὰ συνεργοῦμεν μετ' αὐτὸν, παρακαλοῦμεν νὰ μὴν δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εὔκαιρα.

2 (Διατὶ λέγει, εἰς καλὸν καιρὸν σὲ ἐπήκουσα, ϗ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· νὰ τώρα εἶναι καιρὸς καλὸς ὁποῦ σᾶς δέχεται ὁ Θεὸς, νὰ τώρα εἶναι ἡμέρα σωτηρίας.)

3 Εἰς οὐδὲ κανένα πρᾶγμα δὲν δίδομεν κανένα πρόσκομμα, διὰ νὰ μὴν ψεχθῇ ἡ διακονία.

4 Ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα συστένομεν τὸν λόγον μας, ὡσὰν ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ μὲ πολλὴν ὑπομονὴν, εἰς θλίψαις, εἰς ἀνάγκαις, εἰς στενοχωρίαις,

5 Εἰς πληγαῖς, εἰς φυλακαῖς, εἰς ἀκαταστασίαις, εἰς κόπους, εἰς ἀγρυπνίαις, εἰς νηστείαις·

6 Εἰς καθαρότητα, εἰς γνῶσιν, εἰς μακροθυμίαν, εἰς καλοσύνην, εἰς Πνεῦμα ἅγιον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

7 Εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ἄρματα τῆς δικαιοσύνης, τὰ δεξιὰ ϗ ἀριστερά.

8 Ἀνάμεσα δόξης ϗ ἀτιμίας, ἀνάμεσα κακῆς ϗ καλῆς φήμης, ὡσὰν πλάνοι ϗ (ὅμως) ἀληθινοί.

9 Ὡσὰν ἀγνώριστοι ϗ γνωριζόμενοι· ὡσὰν νὰ ἀποθένομεν, ϗ νὰ ὁποῦ ζοῦμεν· ὡσὰν νὰ παιδευόμεσθε, ϗ δὲν θανατωνόμεσθε.

10 Ὡσὰν νὰ λυπούμεσθε ϗ πάντα χαιρόμεσθεν· ὡσὰν πτωχοὶ, ϗ πολλοὺς πλουτίζομεν· ὡσὰν νὰ μὴν ἔχομεν τίποτες, ϗ νὰ τὰ ἔχομεν ὅλα·

11 Ὦ Κορίνθιοι, τὸ στόμαμας ἀνοίχθη εἰς ἐσᾶς· ἡ καρδίαμας ἐπλατιώθη.

12 Δὲν στενοχωρεῖσθε εἰς ἐμᾶς, ἀλλὰ στενοχωρεῖσθε εἰς τὰ σπλάγχνασας.

13 Τὴν ὁμοίαν ἀντιμισθίαν ὡσὰν παιδίαμου σᾶς λέγω πλατυνθῆτε ϗ ἐσεῖς.

14 Καὶ μὴν σμίγεσθε εἰς ἕνα ζυγὸν μὲ ἀπίστους· διατὶ ποίαν μετοχὴν ἔχει ἡ δικαιοσύνη ϗ ἡ ἀδικία; ϗ ποῖον ἔσμιξιν ἔχει τὸ φῶς μὲ τὸ σκοτάδι;

15 Καὶ ποίαν συμφωνίαν ἔχει ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαρ; ἢ τί μερτικὸν ἔχει ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἄπιστον;

16 Καὶ ποίαν συμφωνίαν ἔχει ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἴδωλα; διατὶ ἐσεῖς εἶσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς, ὅτι θέλω κατοικήσει μέσα εἰς αὐτοὺς, ϗ θέλω περιπατήσει μέσα εἰς αὐτούς· ϗ θέλω εἶσθαι Θεόςτους, ϗ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαόςμου.

17 Διὰ τοῦτο ἐβγᾶτε ἀπὸ τὴν μέσηντους, ϗ χωρίσετε, λέγει Κύριος· ϗ ἀκάθαρτον μὴν ἀγγίζετε, ϗ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῆ.

18 Καὶ θέλω εἶσθαι πατέρασας, ϗ ἐσεῖς θέλετε μοῦ εἶσθαι υἱοὶ ϗ θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Ἔχοντες λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, ἐτοῦτα τὰ ταξίματα, ἂς καθαρίσωμεν τὸν λόγονμας ἀπὸ κάθε λογῆς μολυσμὸν τῆς σάρκας ϗ τοῦ πνεύματος, τελειώνοντες ἁγιοσύνην μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Δεχθῆτε μᾶς· κανένα δὲν ἀδικήσαμεν, κανένα δὲν ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Δὲν τὸ λέγω διὰ κατακρίνωσας· διατὶ προεῖπα, ὅ-

καρδίαις μας εἶσθεν, εἰς
τὸ νὰ συναποθαίνομεν καὶ νὰ
συζῶμεν.
4 Πολλὴν παρρησίαν ἔχω
εἰς ἐσᾶς· πολλὴν καύχησιν
ἔχω διὰ λόγου σας· εἶμαι γε-
μᾶτος παρηγορίαν· εἰς ὅλαις
τὲς θλίψαις μας ἡ χαρά μου πε-
ρισσεύει πολλὰ παραπάνω.
5 Διατὶ ὅταν ἤλθαμεν εἰς
τὴν Μακεδονίαν, καμμία ἀ-
νάπαυσιν δὲν εἶχε τὸ κορμί
μας, ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα
ἐθλιβόμεσταν· ἀπὸ ἔξω μάχαις,
ἀπὸ μέσα φόβοι.
6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁποῦ παρη-
γορᾷ τοὺς ταπεινοὺς, ἐκεῖνος
μᾶς ἐπαρηγόρησεν μὲ τὸ ἐρχο-
μὸν τοῦ Τίτου.
7 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἐρ-
χομόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πα-
ρηγορίαν ὁποῦ ἐπαρηγορήθη εἰς
ἐσᾶς, λέγοντάς μας τὸν πολυ-
ὥρας πόθον, τὰ κλάματά σας,
τὸν ζῆλον ὁποῦ ἔχετε διὰ
λόγου μου, εἰς τόσον ὁποῦ ἐγὼ (ἀ-
κούοντάς τα) ἐχάρηκα περισσό-
τερον.
8 Ὅτι ἂν καλὰ καὶ νὰ σᾶς
ἐλύπησα εἰς τὴν ἐπιστολήν,
δὲν μεταμελοῦμαι, ἂν καλὰ καὶ ἐ-
μετανόιωνα (πρότερα) διά-
τι βλέπω ὅτι ἐκείνη ἡ ἐπιστο-
λὴ, ἂν καλὰ καὶ διὰ τὴν ὥραν
σᾶς ἐλύπησε.
9 Τώρα χαίρομαι, ὄχι ὅτι
ἐλυπηθήκετε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπη-
θήκετε εἰς μετάνοιαν· διατὶ
ἐλυπηθήκετε κατὰ Θεὸν, διὰ νὰ
μὴν ζημιωθῆτε ἀπὸ λόγου μας
εἰς κανένα πρᾶγμα.
10 Διατὶ ἡ κατὰ Θεὸν λύπη
κάμνει μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν
(ἀπὸ τὸ ὁποῖον πλέον δὲν μετανοιώνει,)
μὰ ἡ λύπη τοῦ κόσμου κάμνει
θάνατον.
11 Διατὶ νὰ αὐτὸ τοῦτο, τὸ
νὰ λυπηθῆτε ἐσεῖς κατὰ Θεὸν,
πόσην σπουδὴν ἔκαμεν εἰς ἐ-
σᾶς, καὶ ἀπολογίαν, καὶ ὀργὴν
ἐναντίον τοῦ κακοῦ, καὶ φόβον καὶ
ἀγάπην, καὶ ζῆλον, καὶ ἐκδίκη-
σιν; ὅλως δὲ ὅλου ἀπεδείξατε
τοῦ λόγου σας πῶς εἶστε καθαροὶ
εἰς (τοῦτο) τὸ πρᾶγμα.
12 Λοιπὸν ἂν καλὰ καὶ σᾶς
ἔγραψα, δὲν σᾶς ἔγραψα διὰ
ἐκεῖνον ὁποῦ ἀδίκησεν, οὐδὲ διὰ
ἐκεῖνον ὁποῦ ἀδικήθη· ἀλλὰ διὰ
νὰ φανερωθῇ ἡ σπουδή μας εἰς
ἐσᾶς, τὴν ὁποίαν (ἔχομεν) διὰ
λόγου σας ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θε-
όν.
13 Διὰ τοῦτο ἐπαρηγορηθή-
καμεν εἰς τὴν παρηγορίαν σας.
καὶ περισσότερον ἐχάρηκαμεν εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὅτι ἀνα-
παύθη τὸ πνεῦμά του ἀπὸ ὅλους
σας.
14 Ὅτι ἂν ἐκαυχήθηκα
τίποτες εἰς αὐτὸν διὰ λόγου σας,
δὲν ἐντροπιάσθηκα, ἀλλὰ κα-
θὼς σᾶς ἐλαλήσαμεν ὅλα ἀλή-
θεια, ἔτζι καὶ ἡ καύχησίς μας
ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν Τίτον, ἔγινεν
ἀλήθεια.
15 Καὶ ἡ εὐσπλαγχνία του εἶναι
περισσότερη εἰς ἐσᾶς, ἀναθυ-
μώντας, πῶς τὸν ἐδεχθήκετε
μὲ φόβον καὶ τρόμον.
16 Χαίρομαι λοιπὸν, ὅτι
εἰς κάθε πρᾶγμα ἔχω θάρ-
ρος εἰς ἐσᾶς.

Κεφ. η. 8.

ΚΑΙ δηλοποιῶ σᾶς ἀδελφοὶ,
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ὁποῦ
ἐδώθη εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μα-
κεδονίας.
2 Ὅτι μὲ πολλὴν δοκιμὴν
τῆς θλίψεως ἡ περισσότης τῆς χαρᾶς
καὶ ἡ βαθεῖά τους πτωχεία, ἐπε-
ρίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλό-
τητός τους.
3 Ὅ-

3 Ὅτι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν δύναμίν τους (καὶ ἐγὼ τὸ μαρτυρῶ) καὶ παραπάνω ἀπὸ τὴν δύναμίν τους ἐγίνηκαν αὐτοπροαίρετοι εἰς τοῦτο τὸ ἔργον·

4 Παρακαλῶντές μας μὲ πολλὴν παράκλησιν, νὰ δεχθοῦμεν ἐμεῖς τὴν χάριν καὶ τὴν σμίξιν τῆς διακονίας ὁποῦ γίνεται ἀπ' ἐκείνους εἰς τοὺς ἁγίους.

5 Καὶ δὲν ἔκαμαν (μοναχὰ) καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἔδωκαν πρῶτον τοῦ λόγου τους εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς ἐμᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

6 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐπαρακαλέσαμεν ἐμεῖς τὸν Τίτον, καθὼς ἄρχισε πρωτίτερα, ἔτζι καὶ νὰ τελειώσῃ εἰς ἐσᾶς καὶ τὴν χάριν ἐτούτην.

7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς κάθε πρᾶγμα περισσεύετε εἰς τὴν πίστιν, καὶ εἰς λόγον καὶ εἰς τὴν γνῶσιν, καὶ εἰς κάθε σπουδὴν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην ὁποῦ εἶναι ἀπὸ σᾶς εἰς τοῦ λόγου μας (ἔτζι) νὰ περισσεύσετε καὶ εἰς τούτην τὴν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲν λέγω ἐτοῦτο προστάττοντας, ἀλλὰ μὲ τὴν σπουδὴν τῶν ἄλλων, δοκιμάζοντας ἀκόμα τὸ γνήσιον τῆς ἀγάπης σας.

9 Διατὶ γνωρίζετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὄντας πλούσιος διὰ λόγου σας ἐπτώχευσεν, διὰ νὰ πλουτήσετε ἐσεῖς μὲ τὴν πτωχείαν ἐκείνου.

10 Καὶ συμβουλεύω σας εἰς ἐτοῦτο· διατὶ τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον εἰς ἐσᾶς· οἱ ὁποῖοι ἀπὸ πέρυσι ἐπροαρχέσετε ὄχι μόνον τὸ νὰ κάμετε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θελήσετε.

11 Καὶ τώρα ἐτελειώσετε καὶ τὸ νὰ κάμετε (τὸ πρᾶγμα) διὰ νὰ εἶναι καὶ ἡ τελείωσις τοῦ ἔργου κατὰ τὴν δύναμιν ὁποῦ ἔχετε καθὼς ἐγίνεν ἡ προθυμία τοῦ θελήσεως.

12 Διατὶ ἐὰν εἶναι ἡ προθυμία, πᾶσα ἕνας εἶναι εὐπρόσδεκτος (δίδοντας) ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει ὅσον δύναται, καὶ ὄχι καθόσον δὲν ἔχει.

13 Διατὶ (ἐτοῦτα λέγω) ὄχι διὰ νὰ εἶναι ἄνεσις εἰς ἄλλους, καὶ εἰς ἐσᾶς θλίψις; ἀλλὰ νὰ εἶναι ἰσότης, εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν τὸ περίσσευμα τὸ ἐδικόν σας, ἂς ἀναπληρώσῃ τὸ ὑστέρημα ἐκείνων.

14 Καὶ τὸ περίσσευμα ἐκείνων ἂς ἀναπληρώσῃ τὸ λείψιμον τὸ ἐδικόν σας, διὰ νὰ γένῃ ἰσότης.

15 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἐκεῖνος ὁποῦ (ἐμάζωξε) τὸ πολὺ (μάννα) δὲν ἐπεῖρε τίποτες περισσότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον) καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμάζωξε τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπεῖρεν ὀλιγότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον ὁποῦ ἐχρειάζουντον.)

16 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὁποῦ δίδει τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ λόγου σας εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου.

17 Ὅτι τὴν μὲν νουθεσίαν τὴν ἐδέχθη, καὶ ὄντας προθυμότερος μὲ τὸ ἰδιόν του θέλημα ἐβγῆκε καὶ ἦλθεν εἰς ἐσᾶς.

18 Καὶ ἐπέμψαμεν μαζὶ μεθ' αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν, τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον διαμέσου ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν.

19 Καὶ ὄχι μόνον (ἐτοῦτο) ἀλλὰ καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὰς ἐκκλησίαις, νὰ μισεύψῃ μαζὶ

μετ' ἐμᾶς, μὲ τὴν χάριν αὐτὴν ὁποῦ διακονεῖται ἀπὸ λόγουμας εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ (ἵνα ὑπηρετοῦμεν) εἰς τὴν προθυμίαν σας.

20 Φυλάγοντες τοῦτο μήπως καὶ κανένας μᾶς κατηγορήσῃ εἰς τούτην τὴν περίσσευσιν (τῆς ἐλεημοσύνης) ὁποῦ ὑπηρετᾶται ἀπὸ λόγουμας.

21 Φροντίζοντες ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι καλά, ὄχι μόνον ὀμπροστὰ εἰς τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

22 Καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς ἐπέμψαμεν τὸν ἀδελφόν μας, τὸν ὁποῖον τὸν ἐδοκιμάσαμεν πολλαῖς φοραῖς εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ τὸν εὑρήκαμεν πρόθυμον, καὶ τώρα εἶναι πολλὰ σπουδαιότερος διὰ τὸ πολὺ θάῤῥος ὁποῦ ἔχει εἰς ἐσᾶς.

23 Καὶ διὰ τὸν Τίτον, εἶναι συντροφόςμου, καὶ οἱ λοιποίμας ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν ἀπόδειξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σας, καὶ τῆς καυχήσεώς μας, διὰ λόγουσας, εἰς αὐτοὺς νὰ τὴν δείξετε ὀμπροστὰ εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ διὰ τὴν διακονίαν ὁποῦ γίνεται διὰ τοὺς ἁγίους, περισσόνμου εἶναι τὸ νὰ σᾶς γράφω.

2 Διατὶ ἠξεύρω τὴν προθυμίαν σας, τὴν ὁποίαν καυχῶμαι διὰ λόγουσας εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα εἶναι ἑτοιμασμένη ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐδικός σας ζῆλος ἐπαρακίνησε πολλούς.

3 Καὶ ἔπεμψα (ἐτούτους) τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ μὴν ἀκαιρωθῇ εἰς τοῦτο τὸ μέρος τὸ καύχημά μας, ὁποῦ εἶναι διὰ λόγουσας, διὰ νὰ εἶστεν ἑτοιμασμένοι, καθὼς ἔλεγον.

4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσι μαζὶ μετ' ἐμᾶς Μακεδόνες καὶ σᾶς εὕρουν ἀνετοίμους, ἐντροπιαστοῦμεν ἐμεῖς (διὰ νὰ μὴν εἰποῦμεν ἐσεῖς) εἰς τοῦτο τὸ στήριγμα τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλογίασα νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφοὺς νὰ ἔλθουν προτίτερα εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ προετοιμάσουν τελείως τὴν εὐλογίαν σας ὁποῦ ἐπροείπαμεν, νὰ εἶναι ἕτοιμη, ἔτζι ὡσὰν εὐλογία, καὶ ὄχι ὡσὰν πλεονεξία.

6 Καὶ ἠξεύρετε τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει ὀλίγα, ὀλίγα καὶ θέλει θερίσει. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει πλούσια, θέλει θερίσει καὶ πλούσια.

7 Πᾶσα ἕνας καθὼς προαιρεῖται εἰς τὴν καρδίαν του (ἂς δίδῃ) ὄχι μὲ λύπην, ἢ στανικῶς. διατὶ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἥμερον δότην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς κάθε χάριν νὰ τὴν περισσεύσῃ εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχετε πάντοτε εἰς κάθε πρᾶγμα, κάθε λογῆς αὐτάρκειαν, νὰ περισσεύετε εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν

9 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχούς· ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ προφθαίνει σπέρμα ἐκείνου ὁποῦ σπέρνει, καὶ ψωμὶ εἰς φαγητόν, ἄμποτε νὰ προφθάσῃ καὶ νὰ πληθύνῃ τὸν σπόρον σας, καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης σας.

11 Εἰς κάθε πρᾶγμα νὰ πλουτῆτε, εἰς κάθε λογῆς ἁπλότητα, ἡ ὁποία κάμνει διὰ μέσου μας εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν.

12 Ὅτι

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης, ὄχι μόνον ἀναπληρεῖ τὴν χρείαν τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει μὲ τὰς εὐχαριστίας ὁποῦ κάμνουν οἱ πολλοὶ εἰς τὸν Θεόν, διαμέσου τῆς δοκιμῆς τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης.

13 Δοξάζοντες τὸν Θεὸν εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας σας (ὁποῦ ἔχετε) εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν ἁπλότητα τῆς κοινωνίας (ὁποῦ ἔχετε) εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ὅλους.

14 Καὶ εἰς τὴν παράκλησιν ὁποῦ κάμνουν διὰ λόγου σας ἀγαπῶντάς σας πολλά, διὰ τὴν ὑπερβολικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ (ὁποῦ εἶναι) εἰς ἐσᾶς.

15 Καὶ δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ δωρεχάρισμα τὸ ἀδιήγητον.

Κεφ. ι΄. 10.

ΚΑΙ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τὴν πραότητα καὶ καλοσύνην τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγὼ ὄντας παρὼν, εἶμαι ταπεινὸς εἰς ἐσᾶς, καὶ ὄντας ἀπὼν ἔχω θάρρος εἰς ἐσᾶς.

2 Καὶ παρακαλῶντάς ἐτζι κάμετε, νὰ μὴν χρειασθῶ ταν θέλω εἶσθαι παρὼν, τὸ θάρρος ὁποῦ ἐγὼ λογιάζω νὰ ἔχω εἰς κάποιους, ὁποῦ μᾶς λογαριάζουν πῶς περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα.

3 Διατὶ (ἂν καλὰ) καὶ περιπατοῦμεν εἰς σάρκα, δὲν στρατευόμεσθεν κατὰ τὴν σάρκα.

4 Διατὶ τὰ ἅρματα τῆς στρατείας μας δὲν εἶναι σαρκικὰ, ἀμὴ εἶναι δυνατὰ μὲ τὸν Θεὸν, εἰς χαλασμὸν τῶν κάστρων.

5 Χαλοῦντες τοὺς λογισμοὺς καὶ κάθε λογῆς ὕψωμα ὁποῦ ὑψώνεται ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ σύροντες ὡσὰν σκλάβον κάθε νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ εἴμεσθεν ἕτοιμοι νὰ ἐκδικήσωμεν κάθε λογῆς παρακοὴν, ὅταν τελειωθῇ ἡ ὑπακοή σας.

7 Τὰ (φαινόμενα) κατὰ πρόσωπον βλέπετε; ἐὰν κανένας ἔχῃ θάρρος εἰς τὸν λόγον του, νὰ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἂς λογαριάζῃ τοῦτο πάλιν ἀπὸ λόγου του, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἔτζι καὶ ἐμεῖς εἴμεσθε τοῦ Χριστοῦ.

8 Διατὶ ἐὰν καὶ καυχηθῶ τίποτες περισσότερον διὰ τὴν ἐξουσίαν μας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς χαλασμόν σας, δὲν θέλω ἐντραπῇ.

9 Διὰ νὰ μὴν φανῶ πῶς σᾶς φοβίζω μὲ τὰς ἐπιστολάς.

10 Ὅτι λέγει κάποιος διὰ λόγου μου, αἱ ἐπιστολαῖς μου νὰ εἶναι βαρείαις καὶ δυναταῖς, ἀμὴ ἡ παρουσία τοῦ σώματος μου νὰ εἶναι ἀσθενημένη, καὶ ὁ λόγος εἶναι καταφρονεμένος καὶ ἀνεπιποίητος.

11 Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος (ὁποῦ λέγει ἐτούτα διὰ λόγου μου) ἂς λογαριάζῃ ἐτοῦτο. πῶς ὁ τι λογῆς εἴμεστε μὲ τὸν λόγον εἰς τὰς ἐπιστολαῖς ἀπόντες, τέτοιας λογῆς εἴμαστε, καὶ παρόντες μὲ τὸ ἔργον.

12 Διατὶ δὲν ἀποκοτοῦμεν ἐμεῖς νὰ συγκριθοῦμεν ἢ νὰ συγκρίνωμεν τὸν λόγον μας μὲ κάποιους, ὁποῦ συστένουσι τὸν λόγον τους, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἔχοντας νὰ μετροῦσι τὸν λόγον τους ἀπατοί τους, καὶ νὰ συγκρίνουσι τὸν λόγον τους μὲ τὸν ἑαυτόν τους, δὲν γροικοῦσι.

13 Ἀμὴ ἐμεῖς δὲν θέλομεν καυχηθῇ ἀμέτρως, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, τὸ ὁποῖο-

μέτρου μας ὁ ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς, νὰ
φθάσωμεν ἕως εἰς ἐσᾶς.
14 Διατὶ δὲν ξαπλόνωμεν
τοὺς λόγους μας περισσότερον (ἀπὸ
τὴν ἀλήθειαν) λέγοντες πῶς ἐ
φθάσαμεν ἕως εἰς ἐσᾶς, μὴ
φθάνοντες, διατὶ καὶ ἕως εἰς ἐσᾶς
ἐφθάσαμεν, μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ.
15 Δὲν καυχώμεσθε εἰς τὰ ἄ-
μετρα, εἰς τοὺς κόπους τῶν ἄλ-
λων, ἀλλὰ ἔχοντες θάῤῥος
αὐξανομένης τῆς πίστεώς σας νὰ
μεγαλυνθοῦμεν καὶ ἐμεῖς εἰς ἐ
σᾶς περισσὰ κατὰ τὴν κανόναμας.
16 Νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς τὴν
χώραις ὁποῦ εἶναι παρεκεῖνα ἀπὸ
σᾶς, καὶ ὄχι νὰ καυχηθῶ εἰς
ἄλλου κανόνα, διὰ ἐκεῖνα ὁποῦ
ἑτοιμάσθηκαν (ἀπ' ἄλλον)
17 Ἐκεῖνος ὁποῦ καυχᾶ-
ται, ἂς καυχᾶται ἐν Κυρίῳ.
18 Διατὶ ὄχι ἐκεῖνος ὁποῦ
συστένει τοῦ λόγου του εἶναι δόκι-
μος, ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁποῦ συστή-
νει ὁ Κύριος.

Κεφ. ια΄. 11.

Ἄμποτες νὰ ὑπομένετε ὀ-
λίγον τὴν ἀφροσύνην μου,
ἀλλὰ καὶ μὲ ὑπομένετε.
2 Διατὶ σᾶς ἀγαπῶ περισ-
σὰ, ἀγάπην κατὰ Θεόν· διατὶ
σᾶς ἀρ[..]ωσα μὲ ἕνα ἄνδρα, νὰ
σᾶς παραστήσω εἰς τὸν Χριστὸν, ὡ-
σὰν παρθένον καθαράν.
3 Καὶ φοβοῦμαι μήπως, κα-
θὼς ὁ ὄφις ἐξεπάτησε τὴν Εὔαν
μὲ τὴν πανουργίαν του. ἔτζι φθαρ-
θοῦσι τὰ νοήματά σας ἀπὸ τὴν
ἁπλότητα, ὁποῦ πρέπει νὰ ἔ-
χετε εἰς τὸν Χριστόν.
4 Διατὶ ἐὰν ἐκεῖνος ὁποῦ
ἔρχεται εἰς ἐσᾶς κηρύττει ἄλλον
Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἐμεῖς δὲν τὸν
ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβάνετε ἄλ-
λο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ
ἐλάβετε, ἢ ἄλλον εὐαγγέλιον τὸ
ὁποῖον δὲν τὸ ἐδεχθήκατε, καλὰ
ἠθέλετε τὸ ὑπομένει.
5 Διατὶ λογιάζω νὰ μὴν
εἶμαι ἐλλειπὴς τίποτες ἀπὸ τοὺς
ἀποστόλους τοὺς πολλὰ μεγάλους.
6 Καὶ ἐὰν εἶμαι ἰδιώτης εἰς
τὸν λόγον, δὲν (εἶμαι ἰδιώτης)
εἰς τὴν γνῶσιν. ἀλλὰ ἐφανερώ-
θημεν ὅλους διόλου εἰς κάθε
πρᾶγμα εἰς ἐσᾶς.
7 Ἢ ἔκαμα ἁμαρτίαν, τα-
πεινόνοντας τοῦ λόγου μου διὰ νὰ
ὑψωθῆτε ἐσεῖς; ὅτι χάρισμα
σᾶς εὐαγγέλισα τὸ εὐαγγέλι-
ον τοῦ Θεοῦ;
8 Ἄλλαις ἐκκλησίαις ἐκού-
σευσα παίρνοντας πληρωμὴν διὰ
διακονίαν ἐδικήν σας. καὶ ὄντας
παρὸν εἰς ἐσᾶς ἂν καλὰ καὶ ὑ-
στερήθηκα τὴν ἀναγκαίαν, ὅμως
δὲν ἐπαρεβάρεσα κανένα·
9 Διατὶ τὴν χρείαν μου τὴν ἀ-
νεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ
ἦλθαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, καὶ
εἰς κάθε πρᾶγμα ἐφυλάχθη-
κα νὰ μὴν σᾶς παραβαρέσω, καὶ
θέλω φυλαχθεῖ.
10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἶναι
εἰς ἐμένα, ὅτι ἡ καύχησις ἐτοῦ-
τη δὲν θέλει φραχθῆ εἰς ἐμένα,
εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀχαΐας.
11 Διατί; (τάχα) ὅτι δὲν
σᾶς ἀγαπῶ; ὁ Θεὸς τὸ ἠξεύρει.
12 Ἀμὴ ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνω,
καὶ ἀκόμι θέλω τὸ κάμει, διὰ
νὰ κόψω τὴν ἀφορμὴν ἐκεινῶν ὁ-
ποῦ θέλουν ἀφορμὴν, διὰ νὰ εὐ-
ρεθοῦσιν, εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ καυ-
χῶνται, καθὼς εἴμεσθε καὶ ἐμεῖς.
13 Διατὶ οἱ τοιοῦτοι λογῆς
ψευδαπόστολοι, εἶναι ἐργάται δό-
λιοι καὶ μεταμορφώνουνται εἰς ἀ-
ποστόλους τοῦ Χριστοῦ.
14 Καὶ δὲν εἶναι θαυμαστόν.
διατὶ καὶ αὐτὸς ὁ Σατανᾶς με-

ταμορφώνεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Δὲν εἶναι μεγάλον (πρᾶγμα) λοιπὸν ἐὰν καὶ οἱ ὑπηρέται του μεταμορφώνονται (νὰ φαίνονται) ὡσὰν ὑπηρέται δικαιοσύνης· τῶν ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶσται κατὰ τὰ ἔργα τους.

16 Πάλιν λέγω, καὶ μὴν λογιάσῃ κανένας νὰ εἶμαι ἄγνωστος, εἰδὲ μὴ καὶ ὡς ἄγνωστον δεχθῆτέ με διὰ νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγὼ ὀλίγον τίποτε.

17 Ἐκεῖνο ὁποῦ λέγω δὲν τὸ λέγω κατὰ Κύριον, ἀλλὰ ὡσὰν ἄγνωστος, ἔχοντας ἐτούτην τὴν ἀφορμὴν νὰ καυχηθῶ.

18 Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγώ.

19 Διατὶ μετὰ χαρᾶς ὑπομένετε τοὺς ἀγνώστους μὲ τὸ νὰ εἶστε φρόνιμοι

20 Διατὶ ἐὰν κανένας σᾶς καταδουλώνει, ἂν κανένας σᾶς κατατρώγει· ἂν κανένας σᾶς παίρνει τίποτες, ἂν κανένας ὑψώνεται, ἂν κανένας σᾶς δέρνει εἰς τὸ πρόσωπον, ἐσεῖς τὸ ὑπομένετε.

21 Διὰ ἀτιμίαν λέγω, διατὶ τάχα ἐμεῖς ἀσθενήσαμεν; ἀλλὰ εἰς ὁποῖον δήποτε πρᾶγμα ἀποκοτᾷ κανένας, (ὡς ἄγνωστος λέγω) ἀποκοτῶ καὶ ἐγώ.

22 Ἑβραῖοι εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἑβραῖος· Ἰσραηλῖται εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἰσραηλίτης· σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ (σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ,)

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἶναι αὐτοί; (ἔξω ἀπὸ τὸν νοῦν μου λαλῶ) περισσότερον εἶμαι ἐγὼ παρ' αὐτοὺς εἰς τοὺς κόπους, περισσότερον εἶμαι. εἰς τὲς πληγαῖς πολλὰ περισσότερον, εἰς ταῖς φυλακαῖς, περισσότερον εἰς θανάτους πολλαῖς φοραῖς.

24 Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πέντε φοραῖς ἐδάρθηκα, σαράντα παρὰ μίαν ξυλιαῖς.

25 Τρεῖς φοραῖς ἐραβδίσθηκα· μίαν φορὰν ἐλιθάσθηκα, τρεῖς φοραῖς ἐτζακίσθηκα· ἕνα μερόνυκτον ἔκαμα μέσα εἰς τὸν βυθόν.

26 Πολλαῖς φοραῖς εἰς ταῖς στράταις· εἰς κινδύνους τῶν ποταμῶν. εἰς κινδύνους ἀπὸ τοὺς λῃστάδες· κινδύνους ἀπὸ τὸ γένος μου· κινδύνους ἀπὸ τὰ ἔθνη· κινδύνους εἰς τὲς πόλαις· κινδύνους εἰς τὲς ἐρημίαις· κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν, κινδύνους ἀπὸ τοὺς ψευδαδέλφους.

27 Εἰς κόπους καὶ μόχθους· πολλαῖς φοραῖς εἰς ἀγρυπνίαις· εἰς πεῖναν, καὶ δίψαν, πολλαῖς φοραῖς εἰς νηστείαις, εἰς ψύχραν καὶ γυμνότητα.

28 Χωρὶς ἐκεῖνα ὁποῦ (συμβαίνουσιν) ἀπέξω, ἡ φροντίδα ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν μὲ τριγυρίζει καὶ μὲ πολεμεῖ καθημέραν.

29 Ποῖος ἀσθενεῖ, καὶ ἐγὼ δὲν ἀσθενῶ; ποῖος σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν φλέγομαι;

30 Ἂν κάμνῃ χρεία νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχηθῆ τὰ πράγματα τῆς ἀσθενείας μου.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁποῦ εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἠξεύρει πῶς δὲν ψεύδομαι.

32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα, ἐφύλαγε τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλοντας νὰ μὲ πιάσῃ.

33 Καὶ ἐγὼ ἐκρεμάσθηκα μὲ ζεμπίλιν ἀπὸ τὴν θυρίδα ὁ-

ποῦ

πῦ ἦτον διαμέσου τοῦ τείχους, καὶ ἔφυγα ἔξω ἀπὸ τὰ χέρια-τους.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΝΑ᾽ καυχοῦμαι λοιπὸν δὲν με ὠφελᾶ· διατὶ θέλω ἔλθει εἰς ὀπτασίαις καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Ἠξεύρω ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, ὁποῦ ἁρπάχθη ἕως τρίτου οὐρανοῦ ὁ τοιοῦτος πρωτήτερα ἀπὸ δεκατέσσαρες χρόνους (κἄντε εἰς τὸ κορμὶ ἦτον δὲν ἠξεύρω, κἄντε ἔξω ἀπὸ τὸ κορμὶ, δὲν ἠξεύρω· ὁ Θεὸς τὸ ἠξεύρει.)

3 Καὶ ἠξεύρω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον (κἄντε εἰς τὸ κορμὶ (ἔγινε) κἄντε ἔξω ἀπὸ τὸ κορμὶ, δὲν ἠξεύρω, ὁ Θεὸς τὸ ἠξεύρει.)

4 Ὅτι ἁρπάχθη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν λόγια ὁποῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ λαληθοῦσι, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ εἰπῇ ἄνθρωπος.

5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον θέλω καυχηθῆ, ἀμὴ διὰ λόγου μου δὲν θέλω καυχηθῆ, παρὰ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Διατὶ ἐὰν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θέλω εἶσθαι ἄφρων· διατὶ θέλω εἰπεῖ ἀλήθειαν, ἀμὴ φυλάγομαι (ἀπὸ τούτους τοὺς λόγους) μήπως καὶ κανένας λογιάσῃ διὰ λόγου μου (πῶς εἶμαι) τίποτες ἔξω ἀπ᾽ ἐκεῖνο ὁποῦ μὲ βλέπει, ἢ ἀκούει ἀπὸ λόγου μου.

7 Καὶ διὰ νὰ μὴν παρὰ ὑψώνωμαι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μοῦ ἐδώθη κεντρίδι εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος τοῦ Σατᾶν, διὰ νὰ μὲ κτυπᾷ, νὰ μὴν παρὰ ὑψώνωμαι.

8 Διὰ ἐτοῦτο τρεῖς φοραῖς ἐπαρακάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ᾽ ἐμένα.

9 Καὶ μοῦ εἶπε, σώνει σου ἡ χάρις μου· διατὶ ἡ δύναμίς μου τελειοῦται ἐν ἀσθενείᾳ· πολλὰ μὲ χαραῖς λοιπὸν θέλω καυχηθῆ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μου, διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμένα ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ τοῦτο ἀναπαύομαι εἰς ταῖς ἀσθενείαις, εἰς ταῖς λοιδορίαις, εἰς ταῖς ἀνάγκαις, εἰς τοὺς διωγμοὺς, εἰς ταῖς στενοχωρίαις, (ὁποῦ εἶναι) διὰ τὸν Χριστόν· διατὶ ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνατός.

11 Ἐγὼ καυχώμενος ἔγινα ἄγνωστος, ἐσεῖς μὲ ἀναγκάσετε· διατὶ ἐγὼ ἔπρεπε νὰ συστένωμαι ἀπὸ λόγου σας· διατὶ εἰς τίποτες δὲν ἔγινα ἐλλιπὴς ἀπὸ τοὺς πολλὰ μεγάλους ἀποστόλους, ἀγκαλὰ καὶ δὲν εἶμαι τίποτες.

12 Τὰ μὲν σημάδια τοῦ ἀποστόλου ἐγίνησαν εἰς ἐσᾶς μὲ κάθε ὑπομονὴν, μὲ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ μὲ δυνάμεις.

13 Διατὶ τί εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλλειφθήκετε ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις, παρὰ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς ἐπαραβάρεσα, χαρίσετέ μου τὴν ἀδικίαν ἐτούτην.

14 Νὰ τώρα τρίτη φορὰ εἶναι ὁποῦ εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς, καὶ δὲν θέλω σᾶς παραβαρέσει. διατὶ δὲν ζητῶ τὰ ἐδικά σας, ἀλλὰ ἐσᾶς. διατὶ δὲν χρεωστοῦσι τὰ παιδία νὰ θησαυρίζουν διὰ τοὺς γονεῖς, ἀγκαλὰ οἱ γονεῖς διὰ τὰ παιδία.

15 Καὶ ἐγὼ πολλὰ μὲ χαραῖς θέλω ἐξοδιάσει, καὶ θέλω ἐξοδιασθῆ διὰ ταῖς ψυχαῖς σας.

δῶ καλὰ καὶ ἀγαπόντας σας περισσότερον, ἀγαποῦμαι ὀλιγώτερον.

16 Καὶ ἂς εἶναι, ἐγὼ δὲν σᾶς ἐπαραβάρεσα, ἀλλὰ ὄντας πανοῦργος, σᾶς ἐπίασα μὲ δόλον.

17 Μήπως καὶ κανένας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἔστειλα εἰς ἐσᾶς, διαμέσου ἐκείνου σᾶς ἐπλεονέκτησα;

18 Ἐπαρακάλεσα τὸν Τίτον, καὶ ἔστειλα μαζί του τὸν ἀδελφὸν, μὴ νὰ σᾶς ἐπλεονέκτησε τίποτες ὁ Τίτος; δὲν ἐπεριπατήσαμεν μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα; δὲν ἐπεριπατήσαμεν μὲ τὰ αὐτὰ ἴχνη;

19 Πάλιν λογιάζετε, ὅτι σᾶς ἀπολογούμεθα; ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· καὶ τὸ ὅλον ἀγαπητοὶ εἶναι διὰ τὴν οἰκοδομήν σας.

20 Διατὶ φοβοῦμαι μήπως ὅταν ἔλθω, δὲν σᾶς εὕρω τέτοιους ὡσὰν θέλω, καὶ ἐγὼ εὑρεθῶ εἰς ἐσᾶς τέτοιος ὡσὰν δὲν θέλετε, καὶ μήπως καὶ εἶναι εἰς ἐσᾶς φιλονεικείαις, ζηλείαις, θυμοὶ, μαλόματα, καταλαλιαῖς, μουρμουρίσματα, κενοδοξίαις, ἀκαταστασίαις.

21 Μήπως πάλιν ὡσὰν ἔλθω εἰς ἐσᾶς μὲ ταπεινώσει ὁ Θεός μου, καὶ κλαύσω πολλοὺς ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἥμαρτον προτίτερα, καὶ δὲν ἐμετανόησαν διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ πορνείαν καὶ ἀσέλγειαν ὁποῦ ἔκαμαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΡίτη φορὰ εἶναι ἐτούτη ὁποῦ ἔρχομαι εἰς ἐσᾶς. ἀπὸ στόμα δύο μαρτύρων καὶ τριῶν, θέλει σταθῆ κάθε λόγος.

2 Ἐπροεῖπα καὶ προλέγω τὸ δεύτερον ὡσὰν νὰ εἶμαι παρὼν, καὶ ἀπὼν τώρα γράφω, εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἔφταιξαν προτίτερα, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω τοὺς λυπηθῆ.

3 Ἐπειδὴ ζητᾶτε δοκιμὴν τοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ λαλεῖ εἰς ἐμένα, ὁ ὁποῖος εἰς ἐσᾶς δὲν ἀσθενεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸς εἰς ἐσᾶς.

4 Διατὶ ἂν καλὰ καὶ ἐσταυρώθη μὲ ἀσθένειαν, ἀλλὰ ζῆ ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, διατὶ καὶ ἐμεῖς ἀσθενοῦμεν εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ θέλομεν ζήσει μαζὶ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ εἰς ἐσᾶς.

5 Δοκιμάζετε τοὺς λόγους σας διὰ νὰ γνωρίζετε, ἐὰν εἶστε εἰς τὴν πίστιν; τοὺς λόγους σας δοκιμάζετε. ἢ δὲν γνωρίζετε τοὺς λόγους σας; ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι εἰς ἐσᾶς; ἐὰν δὲν εἶστε ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε γνωρίσει, ὅτι καὶ ἐμεῖς δὲν εἴμεστεν ἀδόκιμοι.

7 Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν, νὰ μὴν κάμετε τίποτες κακὸν, ὄχι διὰ νὰ φανοῦμεν ἐμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμετε ἐσεῖς τὸ καλὸν, καὶ ἐμεῖς νὰ εἴμεστεν ὡσὰν ἀδόκιμοι.

8 Διατὶ δὲν δυνόμεσθε νὰ κάμωμεν τίποτες ἐναντία τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀλήθειαν.

9 Καὶ ὅταν ἐμεῖς ἀσθενοῦμεν, καὶ ἐσεῖς εἶστε δυνατοὶ, χαίρομεν. τὸ ὁποῖον καὶ εὐχόμεστεν, (ἤγουν) τὴν τελείωσίν σας.

10 Διὰ τοῦτο γράφω ἐτοῦτα ἀπὼν, ἵνα ὅταν θέλω εἶσαι παρὼν, νὰ μὴν σᾶς μεταχειρισθῶ

ἐρατῶ αὐστηρὰ, κατὰ τὴν ἐξου-
σίαν ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ Κύριος
εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς χα-
λασμόν.
11 Λοιπὸν ἀδελφοὶ χαίρε-
στε, τελειώνεσθε, παρηγορᾶσθε,
τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, ἔχετε εἰρή-
νην, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
εἰρήνης θέλει εἶσθε μετὰ σᾶς.
12 Χαιρετηθῆτε ἕνας τὸν ἄλ-
λον μὲ φίλημα ἅγιον· οἱ ἅ-
γιοι ὅλοι σᾶς χαιρετοῦσιν.
13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας. ἀ-
μήν.

‡ Ἡ εἰς Κορινθίους δευτέ-
ρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς
Μακεδονίας. διαμέσου τοῦ Τί-
του καὶ Λουκᾶ.

Ἡ ἘΠΙΣΤΟΛΗ
Τοῦ Ἁγίου ΠΑΥΛΟΥ τοῦ Ἀποστόλου
Εἰς ΓΑΛΑΤΑΣ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ
ἀπόστολος,
ὄχι ἀπ' ἀν-
θρώπους, οὔ-
δὲ διαμέ-
σου κανενὸς
ἀνθρώπου,
ἀλλὰ διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς ὁποῦ τὸν ἀ-
νάστησεν ἐκ νεκρῶν,
2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ
εἶναι μαζί μου, εἰς ταῖς ἐκκλησίαις
τῆς Γαλατίας.
3 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς,
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·
4 Ὁποῦ ἔδωσε τοῦ λόγου του,
διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας, διὰ νὰ
μᾶς εὐγάλῃ ἀπὸ τὸν τωρινὸν αἰ-
ῶνα τὸν πονηρὸν, κατὰ τὸ θέλη-
μα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός μας.
5 Εἰς τὸν ὁποῖον ἂς εἶναι δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.
6 Θαυμάζω ὅτι ἔτζι γλί-
γορα ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ σᾶς ἐ-
κάλεσε μὲ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ
ἐμεταφερθήκετε εἰς ἄλλο εὐαγ-
γέλιον.
7 Τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο,
ἀλλὰ μοναχὰ εἶναι τινες ὁποῦ
σᾶς συγχίζουσι, καὶ θέλουσι νὰ
μεταγυρίσουν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ἐμεῖς, ἢ ἄγ-
γελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς εὐαγ-
γελίζῃ, ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ
σᾶς εὐαγγελίσαμεν, ἂς εἶναι
ἀνάθεμα.
9 Καθὼς ἐπροείπαμεν, καὶ
τώρα πάλιν λέγω, ἐὰν κανέ-
νας σᾶς εὐαγγελίζῃ, ἔξω ἀπ'
ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπαρελάβετε, ἂς εἶναι
ἀνάθεμα.
10 Διατὶ τώρα ἀνθρώπους
πείθω (νὰ πιστεύετε) ἢ τὸν Θε-
όν; ἢ ζητῶ νὰ ἀρέσκω ἀνθρώ-
πων; διατὶ ἂν ἐγὼ ἀκόμη ἄ-
ρεσκα τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἤ-
μουν Χριστοῦ δοῦλος.

11 Καὶ σᾶς φανερώνω, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὁποῦ εὐαγγελίσθη ἀπὸ λόγου μου, ὅτι δὲν εἶναι ἀνθρώπινον.

12 Ἀμὴ οὐδὲ ἐγὼ τὸ ἐπαράλαβα, οὐδὲ τὸ ἐδιδάχθηκα ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀμὴ τὸ ἐδιδάχθηκα διαμέσου ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ ἀκούσετε τὴν πολιτείαν μου ὁποῦ εἶχα ἕνα καιρὸν εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν, ὅτι περισσὰ ἐκατάτρεχα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐκούρσευα.

14 Καὶ ἐπροέκοπτα εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν, παρὰ ἄλλους πολλοὺς συνομιλήκους μου ἀπὸ τὸ γένος μου, ὄντας πολλὰ περισσότερα ζηλωτὴς εἰς τὰς παραδόσεις τῶν πατέρων μου.

15 Ἀμὴ ὅταν ἠθέλησεν ὁ Θεὸς, ὁποῦ μὲ ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου, καὶ μὲ ἐκάλεσε διαμέσου τῆς χάριτός του,

16 Νὰ φανερώσῃ τὸν υἱόν του εἰς ἐμένα, διὰ νὰ τὸν εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη, παρευθὺς δὲν ἐσυμβουλεύθηκα μὲ σάρκα καὶ μὲ αἷμα.

17 Οὐδὲ ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἰεροσόλυμα εἰς τοὺς προτήτερούς μου ἀποστόλους, ἀμὴ ἐπῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐγύρισα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18 Ἔπειτα ὕστερα ἀπὸ τρεῖς χρόνους ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ ἰδῶ τὸν Πέτρον, καὶ ἀπόμεινα εἰς ἐκεῖνον δεκαπέντε ἡμέραις.

19 Καὶ κανένα ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δὲν εἶδα, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ σᾶς γράφω, νὰ ὁποῦ τὰ γράφω ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι δὲν ψεύδομαι.

21 Ἔπειτα ἦλθα εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Καὶ δὲν ἤμουν εἰς τὸ πρόσωπον γνωρισμένος εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας, ὁποῦ ἦταν εἰς τὸν Χριστόν.

23 Μόνον ἄκουαν ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἐκατάτρεχεν ἕνα καιρὸν, τώρα εὐαγγελίζει τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ἕνα καιρὸν ἐκούρσευε.

24 Καὶ ἐδόξαζον εἰς ἐμένα τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

Ἔπειτα πάλιν ὡσὰν ἐπέρασαν δεκατέσσαρες χρόνοι, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μαζὶ μὲ τὸν Βαρνάβα, παίρνοντας ὁμοῦ καὶ τὸν Τίτον.

2 Καὶ ἀνέβηκα καθὼς μοῦ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς, καὶ τοὺς ὡμολόγησα τὸ εὐαγγέλιον ὁποῦ κηρύττω εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ξεχωριστὰ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐλογαριάζονταν πολλὰ τίμιοι, μήπως καὶ τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εὔκαιρα.

3 Ἀμὴ καὶ ὁ Τίτος ὁποῦ ἦτον μαζί μου, μὲ ὅλον καὶ ἦτον Ἕλλην, δὲν ἀναγκάσθη νὰ περιτμηθῇ.

4 Καὶ διὰ τοὺς ψευδαδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐμπῆκαν κρυφὰ μὲ δόλον, νὰ κατασκοπεύσουν τὴν ἐλευθερίαν μας ὁποῦ ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδουλώσουν.

5 Τοὺς ὁποίους οὐδὲ ὥραν δὲν τοὺς ἐδώσαμεν ἄδειαν, οὐδὲ τοὺς ὑποταχθήκαμεν, διὰ νὰ μένῃ πάντοτε ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου εἰς ἐσᾶς.

6 Καὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ λογιάζονται

λογιάζον-

γιάζονται νὰ εἶναι τίποτες, ὅτι
λογῆς κἂν εἶναι, δὲν μὲ μέ-
λει· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πρόσω-
πον ἀνθρώπου. διατὶ ἐκεῖνοι
ὁποῦ λογιάζονται νὰ εἶναι μεγά-
λοι, δὲν μὲ αὔξησαν τίποτες.
7 Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· ὡσὰν
εἴδασιν ἐκεῖνοι ὅτι ἐγὼ ἐπιστεύ-
θηκα τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκρο-
βυστίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπι-
στεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς περι-
τομῆς·
8 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐνέρ-
γησεν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν ἀ-
ποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνέργη-
σεν καὶ εἰς ἐμένα, εἰς τὴν ἀπο-
στολὴν εἰς τὰ ἔθνη.
9 Καὶ ἴσοντας νὰ γνωρίσουν
τὴν χάριν ὁποῦ μοῦ ἐδόθη, ὁ
Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰ-
ωάννης, οἱ ὁποῖοι λογαριάζον-
ται νὰ εἶναι στύλοι, ἔδωκαν ἐ-
μένα καὶ τοῦ Βαρνάβα, τὰ δε-
ξιὰ (σημάδι) τῆς κοινωνίας
διὰ νὰ πᾶμεν νὰ κηρύττωμεν
ἐμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐκεῖνοι
εἰς τὴν περιτομήν.
10 Μοναχὰ τοὺς πτωχοὺς νὰ
ἐνθυμούμεστε, τὸ ὁποῖον καὶ ἐ-
σπούδασα νὰ τὸ κάμω.
11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέ-
τρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, τὸν
ἀντιστάθηκα εἰς τὸ πρόσω-
πον, ὅτι ἦτον καταγνωσμένος.
12 Διατὶ πρὶν τοῦ νὰ ἔλθουν
τινὲς ἀπὸ τοῦ Ἰακώβου, ἔτρωγε
μαζὶ μὲ τὰ ἔθνη, καὶ ὅταν ἦλ-
θαν, ἐσύρνετον ὀπίσω καὶ ἐχώριζε
τοῦ λόγου του, φοβούμενος ἐκείνους
ὁποῦ ἦταν ἀπὸ τὴν περιτομήν.
13 Καὶ μαζὶ μετ' αὐτὸν ἐ-
καμώνονταν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰου-
δαῖοι· εἰς τόσον ὁποῦ καὶ ὁ Βαρ-
νάβας ἐσύρθη μὲ τὴν ὑπόκρι-
σιν αὐτονῶν.
14 Ἀλλὰ ὅταν εἶδα ἐγὼ ὅ-
τι δὲν ἐπεριπατοῦσαν ὀρθὰ εἰς
τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου,
εἶπα τοῦ Πέτρου ὀμπροστὰ εἰς
ὅλους, ἂν ἐσὺ ὄντας Ἰουδαῖος
ζῇς ἐθνικά, καὶ Ἰουδαϊκά, τί
ἀναγκάζεις τὰ ἔθνη νὰ ἰουδα-
ΐζουν;
15 Ἐμεῖς εἴμεστε φυσικὰ
Ἰουδαῖοι, καὶ ὄχι ἁμαρτωλοὶ ἀ-
πὸ τὰ ἔθνη.
16 Ἀμὴ ἠξεύροντες ὅτι δὲν
δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ
τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀλλὰ δια-
μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ ἐμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς
τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νὰ δι-
καιωθοῦμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νό-
μου. διατὶ δὲν θέλει δικαιω-
θῇ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου κα-
μία σάρκα.
17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητοῦντες
νὰ δικαιωθοῦμεν εἰς τὸν Χριστόν,
εὑρεθήκαμεν καὶ ἐμεῖς αὐτοὶ ἁ-
μαρτωλοί, ἄρα ὁ Χριστὸς εἶναι
ὑπηρέτης τῆς ἁμαρτίας; μὴ
γένοιτο.
18 Διατὶ ἐὰν ἐκεῖνα ὁποῦ
ἐχάλασα, ἐκεῖνα πάλιν οἰκο-
δομῶ, κάμνω τοῦ λόγου μου πα-
ραβάτην.
19 Διατὶ ἐγὼ διαμέσου ἑνὸς
νόμου, ἀπέθανα εἰς τὸν νόμον,
διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.
20 Ἐσταυρώθηκα μὲ τὸν Χρι-
στόν, καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀλ-
λὰ ὁ Χριστὸς ζῇ εἰς ἐμένα. καὶ
ἐκεῖνο ὁποῦ ζῶ τώρα εἰς τὴν
σάρκα, ζῶ μὲ τὴν πίστιν τοῦ
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὁποῦ μὲ ἀγάπησε καὶ
ἐπαρέδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ
λόγου μου.
21 Δὲν καταφρονῶ τὴν χά-
ριν τοῦ Θεοῦ. διατὶ ἐὰν εἶναι ἡ δι-
καιοσύνη διαμέσου τοῦ νόμου, ὁ Χρι-
στὸς λοιπὸν εὔκαιρα ἀπέθανεν.

Κεφ.

Κεφ. γ'. 3.

1 Ω Ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐβάσκανε νὰ μὴν πείθεσθε εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὅπου ὀμπροστὰ εἰς τὰ μάτιά σας ἐπροεγράφθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ἐσταυρωμένος εἰς ἐσᾶς;

2 Ἐτοῦτο μοναχὰ θέλω νὰ μάθω ἀπὸ λόγου σας, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἐλάβετε τὸ πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

3 Τέτοιας λογῆς εἶσθε ἀνόητοι; ἔσοντας νὰ ἀρχίσετε μὲ πνεῦμα, τώρα νὰ τελειώνεσθε μὲ τὴν σάρκα;

4 Τόσα πολλὰ ἐπάθετε ματαίως; καὶ ἄμποτε νὰ ἦτον ματαίως.

5 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὅπου σᾶς δίδει τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ δυνάμεις εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου τὸ κάμνει, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τοῦ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

7 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, τοῦτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ ἔσοντας νὰ προείδῃ, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δικαιώσει τὰ ἔθνη ἀπὸ τὴν πίστιν, εὐαγγέλισε προτίτερα τὸν Ἀβραὰμ, ὅτι εἰς ἐσένα θέλουσιν εὐλογηθῇ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Εἰς τόσον ὅπου ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, εὐλογοῦνται μαζὶ μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, εἶναι ἀποκάτω εἰς τὴν κατάραν. διατὶ εἶναι γεγραμμένον, καταραμένος εἶναι πᾶσα ἕνας ὅπου δὲν κάμνει τελείως ὅλα ἐκεῖνα ὅπου εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κανένας δὲν δικαιώνεται σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν, φανερὸν εἶναι, ὅτι ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν.

12 Ἀλλὰ ὁ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν. ἀλλὰ λέγει, ἐκεῖνος ὅπου κάμνει αὐτὰ θέλει ζήσει διὰ αὐτά.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξαγόρασεν ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, ἔσοντας νὰ ἔγινε διὰ λόγου μας κατάρα. διατὶ εἶναι γεγραμμένον· κάθε ἕνας ὅπου εἶναι κρεμασμένος εἰς τὸ ξύλον εἶναι ἐπικατάρατος.

14 Διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ λάβωμεν ἐμεῖς τὸ τάξιμον τοῦ πνεύματος μὲ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοὶ, ἀνθρωπίνως λέγω, ὅμως διαθήκην ἀνθρώπου βεβαιωμένην κανένας δὲν τὴν χαλνᾶ, οὐδὲ προσθέτει παραπάνω.

16 Εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν τὰ ταξίματα, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του. δὲν λέγει καὶ εἰς τὰ σπέρματα· ὡσὰν νὰ λαλῇ διὰ πολλοὺς, ἀλλὰ λέγοντας ὡσὰν διὰ ἕνα, λέγει· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου, τὸ ὁποῖον (σπέρμα) εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τοῦτο λέγω διαθήκην ὅπου εἶναι βεβαιωμένη, προτίτερα ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ νόμος ὅπου ἔγινεν ὕστερον ἀπὸ τετρακόσιους καὶ τριάντα χρόνους, δὲν τὴν κάμνει ἀβέβαιον, εἰς τὸ νὰ χαλάσῃ τὸ τάξιμον.

18 Διατὶ ἐὰν ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι

πλέον ἀπὸ τὸ τάξιμον· ἀλλὰ
ὁ Θεὸς διαμέσου τοῦ ταξίματος
ἐχάρισε (τὴν κληρονομίαν)
εἰς τὸν Ἀβραάμ.
19 Διατί λοιπὸν (ἐδώθη)
ὁ νόμος; ἐβάλθη παραπάνω
διὰ τὰς παραβάσεις, ἕως ὁποῦ
νὰ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον ἔγινεν τὸ τάξιμον, ἔσον-
τας νὰ δωθῇ ὁ νόμος διαμέ-
σου τῶν ἀγγέλων μὲ τὸ χέρι
τοῦ μεσίτου.
20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶ-
ναι τοῦ ἑνός, ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι
ἕνας.
21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντί-
ος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ
ἐδώθη; μὴ γένοιτο. διατὶ ἐὰν
ὁ νόμος ἤθελε δωθῇ ὁποῦ νὰ
ἐδυνέτον νὰ ζωοποιήσῃ, βέ-
βαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶ-
σθαι ἀπὸ τὸν νόμον.
22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ ἐσφά-
λισεν ὅλα ἀποκάτω εἰς τὴν
ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δωθῇ εἰς ἐ-
κείνους ὁποῦ πιστεύουσιν τὸ τάξι-
μον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὴν
πίστιν τοῦ Χριστοῦ.
23 Καὶ πρὶν τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ
πίστις ἐφυλαγόμεσθαν ἀποκάτω
εἰς τὸν νόμον, σφαλισμένοι ἕως
εἰς τὴν πίστιν, ἡ ὁποῖα ἔμελλε
νὰ ξεσκεπασθῇ.
24 Εἰς τόσον ὁποῦ ὁ νόμος
ἔγινε παιδαγωγός μας εἰς τὸν
Χριστόν, διὰ νὰ δικαιωθοῦμεν
ἀπὸ τὴν πίστιν.
25 Ἀμὴ ὡσὰν ἦλθεν ἡ πί-
στις, πλέον δὲν εἴμεστεν ἀποκά-
τω εἰς τὸν παιδαγωγόν.
26 Διατὶ ὅλοι εἶστεν υἱοὶ Θεοῦ,
διαμέσου τῆς πίστεως εἰς Χριστὸν
Ἰησοῦν.
27 Διατὶ ὅσοι ἐβαπτισθήκετε
εἰς τὸν Χριστόν, ἐνδυθήκετε τὸν
Χριστόν.
28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖος,
οὔτε Ἕλληνας, δὲν εἶναι δοῦλος
οὔτε ἐλεύθερος, δὲν εἶναι ἄρσεν,
οὔτε θῆλυ· διατὶ ὅλοι ἐσεῖς
ἕνας εἶστε εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
29 Καὶ ἂν ἐσεῖς εἶστε τοῦ
Χριστοῦ, τοῦ Ἀβραὰμ λοιπὸν εἶ-
στε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ
τὸ τάξιμον.

Κεφ. δʹ. 4.

ΚΑΙ λέγω, εἰς ὅσον χρόνον
ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιος,
δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δοῦλον, ἂν
καλὰ καὶ νὰ εἶναι αὐθέντης ὅ-
λονῶν.
2 Ἀλλὰ εἶναι ἀποκάτω εἰς
τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς οἰκονό-
μους, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ εἶ-
ναι διωρισμένος ἀπὸ τὸν πα-
τέρα.
3 Ἔτζι καὶ ἐμεῖς ὅταν ἤμε-
σθαν νήπιοι, ἤμεσθαν δουλωμέ-
νοι ἀποκάτω εἰς τὰ στοιχεῖα
τοῦ κόσμου.
4 Ἀμὴ ὅταν ἦλθε τὸ πλή-
ρωμα τοῦ καιροῦ, ἐξαπέστειλεν
ὁ Θεὸς τὸν υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐ-
γεννήθη ἀπὸ γυναῖκα, ὑπο-
ταγμένος ἀποκάτω εἰς τὸν
νόμον.
5 Διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ἐκεί-
νους ὁποῦ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν
νόμον, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν ἐ-
μεῖς τὴν υἱοθεσίαν.
6 Καὶ ὅτι εἶστε υἱοί, ἐξα-
πέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ
υἱοῦ του εἰς τὰς καρδίας σας· τὸ
ὁποῖον κράζει, Ἀββᾶ ὁ πα-
τήρ.
7 Εἰς τόσον ὁποῦ δὲν εἶσαι
πλέον δοῦλος, ἀλλὰ υἱός, καὶ ἐ-
δὰν εἶσαι υἱός, εἶσαι καὶ κληρο-
νόμος Θεοῦ διαμέσου τοῦ Χρι-
στοῦ.
8 Ἀλλὰ τότε ἔσοντας νὰ
μὴν γνωρίζετε τὸν Θεόν, ἐδου-
λεύ-

λεύσετε ἐκείνους ὁποῦ δὲν εἶναι
φυσικὰ Θεοί.

9 Ἀμὴ τώρα ἔσοντας νὰ
γνωρίζετε τὸν Θεὸν, καὶ περισσό-
τερον ὁποῦ ἐγνωρίσθητε ἀπὸ τὸν
Θεὸν, πῶς γυρίζετε πάλιν εἰς
τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα,
τὰ ὁποῖα θέλετε νὰ ἀρχίσετε
πάλιν νὰ τὰ δουλεύετε;

10 Ταῖς ἡμέραις φυλάττε-
τε καὶ τοὺς μῆνας, καὶ τοὺς και-
ροὺς, καὶ τοὺς χρόνους,

11 Φοβοῦμαι διὰ λόγου σας
μήπως καὶ ἐκοπίασα εὔκαιρα
εἰς ἐσᾶς.

12 Γενῆτε ὡσὰν ἐγὼ, ὅτι
καὶ ἐγὼ ἔγινα ὡσὰν ἐσᾶς, ἀδελ-
φοὶ, παρακαλῶ σας, δὲν μὲ ἀ-
δικήσετε τίποτες,

13 Καὶ ἠξεύρετε ὅτι μὲ ἀ-
σθένειαν τῆς σάρκας σᾶς εὐαγ-
γέλισα πρωτύτερα,

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου ὁ-
ποῦ εἶχα εἰς τὴν σάρκα μου
δὲν τὸν ἐκαταφρονέσετε, οὐδὲ τὸν
ἐσυχαθήκετε· ἀλλὰ ὡσὰν ἄγ-
γελον Θεοῦ μὲ ἐδεχθήκετε, ὡ-
σὰν τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τί λοιπὸν ἦτον ὁ μακα-
ρισμός σας τότε; διατὶ σᾶς
μαρτυρῶ ὅτι ἂν ἦτον δυνα-
τὸν, τὰ μάτιά σας ἐβγάνετε καὶ
μοῦ τὰ ἐδίδετε.

16 Εἰς τίσον ὁποῦ λέγοντάς
σας τὴν ἀλήθειαν ἔγινα ἐχ-
θρός σας;

17 Σᾶς ζουλεύουν ἀλλ' ὄχι
μὲ καλὴν διάθεσιν, ἀμὴ θέ-
λουσιν νὰ μᾶς εὐγάλουσιν ἔξω,
διὰ νὰ τοὺς ζουλεύετε ἐσεῖς·

18 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ ζουλεύ-
ετε εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὄ-
χι μόνον ὅταν εἶμαι παρὼν εἰς
ἐσᾶς.

19 Παιδία μου, τοὺς ὁποίους
πάλιν σᾶς πονῶ, ἕως ὁποῦ νὰ
μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς ἐσᾶς.

20 Καὶ ἤθελα νὰ εἶμαι πα-
ρὼν εἰς ἐσᾶς τώρα, καὶ νὰ ἀλ-
λάξω τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀ-
πορῶ εἰς ἐσᾶς.

21 Εἰπέτε μου ἐσεῖς ὁποῦ θέ-
λετε νὰ εἶστε ἀποκάτω εἰς τὸν
νόμον, δὲν ἀκούετε τὸν νόμον;

22 Διατὶ εἶναι γεγραμμέ-
νον ὅτι ὁ Ἀβραὰμ εἶχε δύο
υἱοὺς, ἕνα ἀπὸ τὴν σκλάβα, καὶ
ἕνα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν.

23 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐ-
γεννήθη ἀπὸ τὴν σκλάβα ἐ-
γεννήθη κατὰ σάρκα, ἀμὴ ὁ ἄλ-
λος (ὁποῦ ἦτον) ἀπὸ τὴν ἐ-
λευθέραν ἐγεννήθη διαμέσου τοῦ
ταξίματος.

21 Τὰ ὁποῖα ἀλληγοροῦνται.
διατὶ αὐταῖς εἶναι οἱ δύο δι-
αθήκαις, ἡ μία εἶναι ἀπὸ τὸ
ὄρος τὸ Σινὰ καὶ γεννᾷ εἰς δου-
λείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25 Διατὶ τὸ Ἄγαρ εἶναι ὄ-
ρος Σινὰ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ
εἶναι ὅμοιον μὲ τὴν Ἱερουσα-
λὴμ, ὁποῦ εἶναι τώρα καὶ δου-
λεύει μὲ τὰ παιδία της.

26 Ἀμὴ ἡ ἀπάνω Ἱερουσα-
λὴμ εἶναι ἐλευθέρα, ἡ ὁποία
εἶναι μητέρα ὁλονῶν μας.

27 Διατὶ εἶναι γεγραμμέ-
νον, χαίρου ἐσὺ στεῖρα ὁποῦ δὲν
γεννᾷς, ἄφησε φωνὴν καὶ βό-
ησον ἐσὺ ὁποῦ δὲν πονεῖς, ὅτι
περισσότερα (θέλουσιν εἶστε) τὰ
παιδία τῆς ἐρήμου (γυναικὸς)
παρὰ ἐκείνης ὁποῦ ἔχει τὸν ἄν-
δρα.

28 Καὶ ἐμεῖς ἀδελφοὶ, ὡ-
σὰν ὁ Ἰσαὰκ, εἴμεστε τέκνα τοῦ
ταξίματος.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ἐκεῖ-
νος ὁποῦ ἐγεννήθη κατὰ σάρκα
ἐδίωχνε τὸν κατὰ πνεῦμα υἱὸν,
ἔτζι (γίνεται) καὶ τώρα.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; βύγαλε τὴν σκλάβα καὶ τὸν ὑιόν της, διατὶ δὲν θέλει κληρονομίσει ὁ ὑιὸς τῆς σκλάβας μαζὶ μὲ τὸν ὑιὸν τῆς ἐλευθέρας.

31 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, δὲν εἴμεστε παιδία τῆς σκλάβας, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε΄. 5.

ΣΤαθῆτε λοιπὸν βέβαιοι εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὁποῦ μᾶς ἐλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, καὶ μὴν περιπλέκεσθε πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

2 Νὰ ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λέγω, ὅτι ἐὰν περιτέμνεσθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς ἀφελήσει τίποτες.

3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι κάθε ἄνθρωπον ὁποῦ περιτέμνεται, ὅτι εἶναι χρεώστης νὰ κάμῃ ὅλον τὸν νόμον.

4 Ἐσεῖς ὁποῦ δικαιώνεσθε εἰς τὸν νόμον, ἐχωρισθήκετε ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἐξεπέσετε ἀπὸ τὴν χάριν.

5 Διατὶ ἐμεῖς διαμέσου τοῦ πνεύματος μὲ τὴν πίστιν ἀναμένομεν τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιοσύνης.

6 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, οὔτε ἡ περιτομὴ δύναται τίποτες, οὔτε ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις ὁποῦ ἐνεργεῖ διαμέσου τῆς ἀγάπης.

7 Καλὰ ἐτρέχετε, τίς σᾶς ἐμπόδισε νὰ μὴν πείθεσθε τῆς ἀληθείας;

8 Ἡ κατάπεισις (αὐτὴ) δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ σᾶς κράζει.

9 Ὀλίγον προζύμι ζυμώνει ὅλον τὸ ζυμωτόν.

10 Ἐγὼ πείθομαι εἰς ἐσᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι δὲν θέλετε ἔχει ἄλλην γνώμην, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ σᾶς συγχίζει, θέλει σηκώνει τὸ κρίμα, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι.

11 Ἀμὴ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἀκόμι κηρύττω περιτομὴν, διατὶ κατατρέχομαι; ἔπαυσε λοιπὸν τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Καὶ ἄμποτες νὰ ἤθελαν ἀποκοπῆ ἐκεῖνοι ὁποῦ σᾶς συγχίζουσι.

13 Διατὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, ἐκαλεσθήκετε εἰς ἐλευθερίαν, μόνον ἔχετε τὸν νοῦν σας, μὴν χρειάζεσθε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἀφορμὴν τῆς σάρκας, ἀλλὰ δουλεύετε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.

14 Διατὶ ὅλος ὁ νόμος εἰς ἕνα λόγον πληρώνεται, εἰς τὸ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου σου.

15 Ἀμὴ ἐὰν δαγκάνετε καὶ κατατρώγεσθε ἕνας τὸν ἄλλον, βλέπετε νὰ μὴν χαλασθῆτε ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16 Καὶ λέγω σας περιπατεῖτε μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ μὴν κάμετε ἐπιθυμίαν σάρκας.

17 Διατὶ ἡ σάρκα ἐπιθυμεῖ ἐναντία τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ πνεῦμα ἐναντία τῆς σάρκας. καὶ ἐτοῦτα ἐναντιοῦνται ἕνα μὲ τὸ ἄλλον, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ μὴν κάμνετε ἐκεῖνα ὁποῦ θέλετε.

18 Καὶ ἐὰν φέρνεσθε ὑπὸ τοῦ πνεύματος, δὲν εἶστε ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σάρκας, τὰ ὁποῖα εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, φιλονεικίαις, ζηλίαι, θυμοὶ, μαλώματα, διχοστασίαις, αἱρέσεις.

21 φθό-

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, ξεφαντώματα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, τὰ ὁποῖα σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουσι τὰ τέτοιας λογῆς, δὲν θέλουσι κληρονομήσει βασιλείαν Θεοῦ·

22 Ἀμὴ ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, καλοσυνὴ, ἀγαθοσυνὴ, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια,

23 Ἐναντία τῶν τοιούτων, δὲν εἶναι νόμος.

24 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα μαζὶ μὲ τὰ παθήματα, καὶ μὲ τὰς ἐπιθυμίαις.

25 Ἐὰν ζῶμεν μὲ τὸ πνεῦμα, ἂς περιπατοῦμεν, καὶ μὲ τὸ πνεῦμα.

26 Ἂς μὴν γινώμεθα κενόδοξοι παρακινοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ φθονοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον.

Κεφ. ϛ'. 6.

Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προφθάσῃ ἄνθρωπος εἰς κανένα σφάλμα, ἐσεῖς οἱ πνευματικοὶ φθάνετε τὸν τοιοῦτον μὲ πνεῦμα πραότητος, στοχαζόμενος τὸ λόγου σου, μήπως καὶ ἐσὺ πειραχθῇς.

2 Συκώνετε τὰ βάρη ἕνας τοῦ ἄλλου, καὶ ἔτζι τελειώσετε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διατὶ ἂν φαίνεται κανένας νὰ εἶναι τίποτες, μὴ ὄντας τίποτες, τὸ λόγου του 'ξαπατᾶ.

4 Καὶ πᾶσα ἕνας ἂς δοκιμάζει τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνει, καὶ τότε θέλει ἔχει τὸ καύχημα μοναχὰ εἰς τὸ λόγου του, καὶ ὄχι εἰς τὸν ἄλλον.

5 Διατὶ πᾶσα ἕνας θέλει συκώσει τὸ ἐδικόν του φορτίον.

6 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ διδάσκεται τὸν λόγον, ἂς κάμνει κοινωνὸν τὸν διδάσκαλον ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ ὁποῦ ἔχει.

7 Μὴν πλανᾶσθε, ὁ Θεὸς δὲν γελᾶται· διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ σπείρει ἄνθρωπος, ἐκεῖνο καὶ θέλει θερίσει.

8 Ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ σπείρει εἰς τὴν σάρκα του, ἀπὸ τὴν σάρκα θέλει θερίσει φθοράν. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ σπείρει εἰς τὸ πνεῦμα, ἀπὸ τὸ πνεῦμα θέλει θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Ἂς μὴν ὀκνεύωμεν κάμνοντες τὸ καλόν. διατὶ ἐὰν δὲν ἀποκάμωμεν, εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν, θέλομεν θερίσει.

10 Ἄρα λοιπὸν ἕως ὁποῦ ἔχομεν καιρὸν, ἂς κάμωμεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους, καὶ περισσότερον εἰς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πόσα μακρὰ γράμματα σᾶς ἔγραψα μὲ τὸ χέρι μου.

12 Ὅσοι θέλουν νὰ φαίνωνται καλοὶ εἰς τὴν σάρκα, ἐτοῦτοι σᾶς ἀναγκάζουν νὰ περιτέμνεσθε, μοναχὰ διὰ νὰ μὴν διώκωνται, διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ οὐδὲ αὐτοὶ ὁποῦ περιτέμνουνται φυλάγουσι τὸν νόμον, ἀλλὰ θέλουσι νὰ περιτέμνεσθε ἐσεῖς, διὰ νὰ καυχῶνται εἰς τὴν ἐδικήν σας σάρκα.

14 Ἀμὴ ὅσον εἰς ἐμένα νὰ μὴν γένῃ νὰ καυχηθῶ, παρὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.

15 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὐδὲ ἡ περιτομὴ δύναται τίποτες, οὐδὲ ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ καινούρια κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι θέλουσι περιπα-
τήσει κατὰ τὸν κανόνα ἐτοῦτον ἂς
εἶναι εἰρήνη εἰς αὐτοὺς καὶ ἔλε-
ος καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.
17 Ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς
κανένας ἂς μὴν μὲ πειράζει.
διατὶ ἐγὼ συκώνω τὲς πληγαῖς
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὸ κορμίμου.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίουμας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂς εἶναι μὲ τὸ
πνεῦμασας ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Εἰς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ
τὴν Ῥώμην.

Εἰς ἘΦΕΣΙΟΥΣ ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ
ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, μὲ
τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, εἰς
τοὺς ἁγίους
ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ
πιστοὺς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατέραμας
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Ἂς εἶναι εὐλογημένος ὁ
Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίουμας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ μᾶς εὐλό-
γησεν εἰς κάθε εὐλογίαν πνευ-
ματικὴν εἰς τὰ ἐπουράνια ἐν
Χριστῷ.
4 Καθὼς μᾶς ἐδιάλεξεν
εἰς αὐτὸν, πρὶν τοῦ νὰ θεμελιω-
θῇ ὁ κόσμος νὰ ἤμεστεν ἅγιοι
καὶ ἀκατηγόρητοι ὀμπροστάτου
μὲ ἀγάπην.
5 Ἔστοντας νὰ μᾶς ἐπροώ-
ρισε εἰς τὴν υἱοθεσίαν διαμέ-
σου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν λό-
γουτου, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θε-
λήματόστου.
6 Διὰ τὸν ἔπαινον τῆς δόξης
τῆς χάριτόστου, μὲ τὴν ὁποίαν
μᾶς ἔκαμε χαριτωμένους εἰς τὸν
ἠγαπημένον (του υἱόν.)
7 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν
ἐξαγόρασιν διαμέσου τοῦ αἵ-
ματόστου, τὴν συγχώρεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν, κατὰ τὸ πλοῦτον τῆς
χάριτόστου.
8 Τὴν ὁποίαν ἔκαμε νὰ πε-
ρισσεύσῃ εἰς ἐμᾶς, μὲ κάθε σο-
φίαν καὶ φρόνεσιν.
9 Ἔστοντας νὰ μᾶς κάμῃ νὰ
γνωρίσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ
θελήματόστου κατὰ τὴν εὐδοκί-
αντου, τὴν ὁποίαν ἐπροέθεσεν
εἰς τὸ λόγουτου.
10 Νὰ συμμαζώξῃ εἰς οἰκο-
νομίαν τῆς τελειώσεως τῶν και-
ρῶν ὅλα. καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι
εἰς τοὺς οὐρανούς. καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ
εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπο-
κάτω εἰς μίαν κεφαλὴν εἰς τὸν
Χριστόν.
11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐπαχ-
θήκαμεν, ἔστοντας νὰ ἐπροωρι-
σθήκαμεν κατὰ πρόθεσιν ἐκείνου,
ὁποῦ ἐνεργεῖ τὰ πάντα κατὰ τὴν
βουλὴν τοῦ θελήματόστου.
12 Εἰς τὸ νὰ εἴμεστεν διὰ
ἔπαινον τῆς δόξηστου, ἐμεῖς ὁποῦ
ἐλπίσαμεν προτίτερα εἰς τὸν
Χριστόν.
13 Εἰς τὸν ὁποῖον εἶστε καὶ ἐ-
σεῖς, ἔστοντας νὰ ἀκούσετε τὸν λό-
γον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον
τῆς σωτηρίαςσας, εἰς τὸ ὁποῖον
ἔστον-

ἔσοντας νὰ πιστεύσετε, ἐβουλα-
θήκετε μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ τα-
ξιμάτου τὸ ἅγιον,
14 Τὸ ὁποῖον εἶναι ἀῤῥα-
βῶνας τῆς κληρονομίαςμας εἰς
ἐλευθέρωσιν τῆς ἀποκτήσεως, εἰς
ἔπαινον τῆς δόξηςτου.
15 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔσοντας
νὰ ἀκούσω τὴν πίστινσας (ὁποῦ
ἔχετε) εἰς τὸν Κύριόνμας Ἰησοῦν
Χριστὸν, καὶ τὴν ἀγάπην (ὁποῦ
ἔχετε) εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,
16 Δὲν παύω νὰ εὐχαριστῶ
διὰ λόγουσας, μνημονεύοντάς-
σας εἰς τὴν προσευχάςμου.
17 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς
τοῦ Κυρίουμας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ
πατὴρ τῆς δόξης, πνεῦμα σο-
φίας καὶ ἀποκαλύψεως νὰ τὸν γνω-
ρίσετε.
18 Νὰ φωτίσῃ τὰ μάτια
τῆς διανοίαςσας, εἰς τὸ νὰ γνω-
ρίσετε ποία εἶναι ἡ ἐλπίδα τοῦ
καλέσματόςτου, καὶ ποῖος εἶναι
ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρο-
νομίαςτου εἰς τοὺς ἁγίους.
19 Καὶ τί εἶναι τὸ ὑπερ-
βολικὸν μεγαλεῖον τῆς δυνάμε-
ώςτου εἰς ἐμᾶς ὁποῦ πιστεύομεν,
κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους
τῆς δυνάμεώςτου,
20 Τὴν ὁποίαν ἐνέργησεν εἰς
τὸν Χριστὸν, ἀνασταίνοντάςτον ἐκ
νεκρῶν, καὶ ἐκάθισέντον εἰς τὴν
δεξιάντου εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
21 Παραπάνω ἀπὸ κάθε λο-
γῆς ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν καὶ δύ-
ναμιν καὶ κυριότητα, καὶ ἀπὸ
κάθε ὄνομα ὁποῦ ὀνομάζεται,
ὄχι μόνον εἰς τὸν αἰῶνα ἐτοῦτον,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα.
22 Καὶ ὅλα τὰ ὑπέταξεν
ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάριάτου·
καὶ τὸν ἔδωκεν ἀπάνω εἰς ὅλα
κεφαλὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
23 Ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμά-
του, τὸ γέμισμα ἐκείνου ὁποῦ γε-
μίζει τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ὄντας ἐσεῖς νεκροὶ εἰς
τὰ σφάλματα καὶ εἰς τὰς
ἁμαρτίαις,
2 Εἰς τὰς ὁποίαις ἕνα καιρὸν
ἐπορπατήσετε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ
κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα
τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύ-
ματος ὁποῦ ἐνεργεῖ τώρα εἰς
τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.
3 Ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους
καὶ ἐμεῖς ὅλοι ἐσυναναστραφή-
καμεν ἕνα καιρὸν, εἰς τὰς ἐπι-
θυμίαις τῆς σάρκαςμας κάμ-
νοντες τὰ θελήματα τῆς σάρκας
καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ φυσικὰ ἤ-
μαστεν τέκνα ὀργῆς ὡσὰν καὶ οἱ
λοιποί.
4 Ἀμὴ ὁ Θεὸς ὁποῦ εἶναι
πλούσιος εἰς τὸ ἔλεος, διὰ
τὴν πολλήντου ἀγάπην ὁποῦ
μᾶς ἀγάπησε.
5 Καὶ ἐμᾶς ὁποῦ ἤμαστεν
νεκροὶ εἰς τὰ σφάλματα, μᾶς
ἐζωντάνευσε μαζὶ μὲ τὸν Χρι-
στὸν· μὲ χάριν εἶστε σωσμένοι·
6 Καὶ μαζίτου μᾶς ἐσήκω-
σε, καὶ μᾶς ἐκάθισεν ἐν τοῖς ἐ-
πουρανίοις εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
7 Διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς μέλ-
λοντας αἰῶνας τὸν πολλὰ πολὺν
πλοῦτον τῆς χάριτόςτου, μὲ κα-
λοσύνην εἰς ἐμᾶς εἰς τὸν Χρι-
στὸν Ἰησοῦν.
8 Διατὶ μὲ τὴν χάριν ἐ-
σωθήκετε διαμέσου τῆς πίστεως·
καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ σᾶς, τὸ
χάρισμα εἶναι τοῦ Θεοῦ.
9 Δὲν εἶναι ἀπὸ ἔργα, διὰ νὰ
μὴν καυχηθῇ κανένας.
10 Διατὶ αὐτουνοῦ εἴμεστε
ποίημα, ἔσοντας νὰ ἐκτισθήκα-
μεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἔρ-
γα καλὰ, τὰ ὁποῖα τὰ προε-
τοί-

τοίμασεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ περιπατήσωμεν μέσα εἰς αὐτά.

11 Διὰ τοῦτο ἐνθυμᾶσθε ὅτι ἐσεῖς ὁποῦ εἴσταν ἕνα καιρὸν ἔθνη σαρκικὰ, καὶ ἐλέγουσταν ἀκρόβυστοι ἀπὸ τὴν λεγομένην περιτομὴν ὁποῦ γίνεται μὲ χέρι εἰς τὴν σάρκα.

12 Λέγω ὅτι ἐσεῖς ἦσταν εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον χωρισμένοι ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἰσραὴλ, ξένοι ἀπὸ τὰς διαθήκαις τοῦ ταξίματος, μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, καὶ ἄθεοι εἰς τὸν κόσμον.

13 Ἀμὴ τώρα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐσεῖς ὁποῦ ἦσταν ἕνα καιρὸν μακρὰ, ἐζυγώθηκετε κοντὰ διαμέσου τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

14 Διατὶ αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη μας ὁποῦ ἔκαμε τὰ δύο ἕνα, καὶ μὲ τὴν σάρκα του ἔλυσε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, ἤγουν τὴν ἔχθραν·

15 Μὲ τὸ νὰ παύσῃ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ὁποῦ ἦτον εἰς τὰ δόγματα, διὰ νὰ κτίσῃ εἰς τοῦ λόγου του τοὺς δύο εἰς ἕνα καινούριον ἄνθρωπον κάμνοντας εἰρήνην.

16 Καὶ νὰ φιλιώσῃ τοὺς δύο εἰς ἕνα σῶμα εἰς τὸν Θεὸν, διαμέσου τοῦ σταυροῦ, ἔσοντας νὰ χαλάσῃ τὴν ἔχθραν εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ὅταν ἦλθεν εὐαγγέλισεν εἰρήνην εἰς ἐσᾶς ὁποῦ ἦσταν μακρὰ, καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν κοντά.

18 Ὅτι διαμέσου αὐτοῦ ἔχομεν τὴν εἴσοδον καὶ οἱ δύο μὲ ἕνα πνεῦμα εἰς τὸν πατέρα.

19 Ἄρα λοιπὸν πλέα δὲν εἶστε ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκιακοὶ τοῦ Θεοῦ,

20 Ἔσοντας νὰ οἰκοδομηθῆτε ἀπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, ὄντας αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λίθος ἀκρογωνιαῖος.

21 Εἰς τὸν ὁποῖον (λίθον) ὅλη ἡ οἰκοδομὴ ἔσοντας νὰ συναρμοσθῇ, αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.

22 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐσεῖς κτίζεσθε μαζὶ εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ πνεῦμα.

Κεφ. γ. 3.

ΔΙΑ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ ἐσᾶς τὰ ἔθνη.

2 Ἐὰν ἠκούσετε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὁποῦ μοῦ ἐδώθη εἰς ἐσᾶς.

3 Ὅτι μὲ ἀποκάλυψιν μὲ ἔκαμε νὰ γνωρίσω τὸ μυστήριον, καθὼς σᾶς τὸ ἔγραψα προτίτερα μὲ ὀλίγα λόγια.

4 Εἰς τὸ ὁποῖον δύνεσθε ἀναγινώσκοντες νὰ καταλάβετε τὴν γνῶσιν ὁποῦ ἔχω ἐγὼ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ.

5 Τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλαις γενεαῖς δὲν ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἐξεσκεπάσθη εἰς τοὺς ἁγίους τους ἀποστόλους καὶ προφήτας, διαμέσου τοῦ πνεύματος.

6 Νὰ εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τοῦ ταξίματός του εἰς τὸν Χριστὸν, διαμέσου τοῦ εὐαγγελίου·

7 Τοῦ ὁποίου εὐαγγελίου ἔγινα διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὁποῦ μοῦ ἐδώθη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεώς του.

8 Ἡ χάρις ἐτούτη ἐδώθη

εἰς ἐμένα τὸν μικρότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁγίους, νὰ εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη τὸν ἀκατάληπτον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ νὰ φωτίσω ὅλους, ποία εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς τὸν Θεὸν, ὁποῦ ἔκτισε τὰ πάντα διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ νὰ γνωρισθῇ τώρα εἰς ταῖς ἀρχαῖς, καὶ εἰς ταῖς ἐξουσίαις, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς διαμέσου τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ.

11 Κατὰ τὴν βουλὴν τὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόνμας.

12 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ θάρρος, διαμέσου τῆς πίστεώς του.

13 Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὴν ἀποκάμετε διὰ ταῖς θλίψεσμου, ὁποῦ εἶναι διὰ λόγουσας, ὁποῦ εἶναι ἡ δόξασας.

14 Διὰ τοῦτο κλίνω τὰ γόνατάμου εἰς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίουμας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον παίρνει ὄνομα, ὅλη ἡ γενεὰ ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

16 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξηστου, νὰ δυναμωθῆτε διὰ μέσου τοῦ πνεύματόστου εἰς τὸν μέσα ἄνθρωπον.

17 Καὶ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διαμέσου τῆς πίστεως εἰς ταῖς καρδίαισσας.

18 Ῥιζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ νὰ ἠμπορέσετε νὰ καταλάβετε μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους, τί εἶναι τὸ πλάτος καὶ μάκρος καὶ βάθος καὶ ὕψος.

19 Καὶ νὰ γνωρίσετε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ὁποῦ ὑπερβαίνει τὴν γνῶσιν, διὰ νὰ γεμωθῆτε εἰς ὅλον τὸ γέμισμα τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δύναται περισσότερον ἀπὸ ὅλα νὰ κάμῃ πολλὰ περισσότερον ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἐμεῖς ζητοῦμεν, ἢ βάνομεν μὲ τὸν νοῦνμας, κατὰ τὴν δύναμιν ὁποῦ ἐνεργεῖ εἰς ἐμᾶς.

21 Ἂς εἶναι δόξα εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς πάσαις ταῖς γενεαῖς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κεφ. δ'.

ἘΓΩ' λοιπὸν ὁ δέσμιος, διὰ τὸν Κύριον σᾶς παρακαλῶ νὰ περιπατεῖτε καθὼς πρέπει εἰς τὸν κάλεσμον ὁποῦ ἐκαλέσθήκετε,

2 Μὲ κάθε λογῆς ταπεινοφροσύνην καὶ πραότητα, μὲ μακροθυμίαν, ὑπομένοντες ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.

3 Σπουδάζοντας νὰ φυλάττετε τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος μὲ τὸν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης.

4 Ἕνα σῶμα εἶναι καὶ ἕνα πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκαλέσθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τοῦ καλεσμοῦσας.

5 Ἕνας εἶναι Κύριος, μία πίστις, ἕνα βάπτισμα·

6 Ἕνας Θεὸς καὶ πατὴρ ὁλονῶν, ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ διαμέσου ὁλονῶν καὶ εἰς ὅλουσσας.

7 Καὶ εἰς πάσα ἕνα ἀπ' ἐμᾶς ἐδώθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τοῦ χαρίσματος τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὰ τοῦτο λέγει ἔσοντας νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὕψος ἔφερε σκλα-

βα-

βαλμένω τὴν σκλαβίαν· καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Καὶ τὸ ἀνέβη, τί ἄλλο εἶναι, παρὰ ὅτι καὶ ἐκατέβη πρῶτον, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκατέβη, αὐτὸς εἶναι, καὶ ὁποῦ ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε μερικοὺς, νὰ εἶναι ἀπόστολοι· καὶ ἄλλους, νὰ εἶναι προφῆται· καὶ ἄλλους, νὰ εἶναι εὐαγγελισταί· καὶ ἄλλους, νὰ εἶναι ποιμένες, καὶ διδάσκαλοι.

12 Εἰς τὴν συνάρμοσιν τῶν ἁγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

13 Ἕως ὁποῦ νὰ καταντήσωμεν ὅλοι, εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς γνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ γεμίσματος τοῦ Χριστοῦ.

14 Διὰ νὰ μὴν ἤμεσθε πλέον νήπιοι, φουρτουνιαζόμενοι, καὶ κινούμενοι τριγύρω μὲ κάθε ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, μὲ τέχναις τῶν ἀνθρώπων, μὲ πανουργικοὺς τρόπους τῆς πλάνης.

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς τὴν ἀγάπην, ἂς αὐξήσωμεν κατὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός.

16 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμφωνούμενον, διαμέσου ὅλης τῆς συναρμογίας ὁποῦ ἐδόθη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν μετρημένην εἰς κάθε μέρος, κάμνει τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος, εἰς τὴν ἐδικήν του οἰκοδομὴν, μὲ ἀγάπην.

17 Ἐτοῦτο λοιπὸν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, νὰ μὴν περιπατῆτε πλέον, καθὼς περιπατοῦσι τὰ λοιπὰ ἔθνη εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ νοός τους·

18 Σκοτισμένοι εἰς τὴν διάνοιαν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνωσίαν ὁποῦ εἶναι εἰς αὐτοὺς, διὰ τὴν σκληροκαρδίαν τους.

19 Οἱ ὁποῖοι ἔσοντας νὰ ἐγίνηκαν ἀναίσθητοι, ἐπαραδώκαν τοὺς λόγους τους εἰς τὴν ἀσέλγειαν, εἰς ἐργασίαν κάθε λογῆς ἀκαθαρσίας, ἀχορτάστως.

20 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν ἐμάθετε ἔτζι τὸν Χριστόν.

21 Ἂν καὶ ἀληθινὰ τὸν ἀκούσετε καὶ εἰς αὐτὸν ἐδιδαχθήκετε, καθὼς εἶναι ἀλήθεια εἰς τὸν Ἰησοῦν.

22 Νὰ ῥίξετε ὅσον εἰς τὴν προτιτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ὁποῦ φθείρεται εἰς τὰς ἐπιθυμίαις τῆς ἀπάτης.

23 Καὶ νὰ ξανακαινουργώνεσθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοός σας.

24 Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν καινούριον ἄνθρωπον ὁποῦ ἐκτίσθη κατὰ Θεὸν με δικαιοσύνην καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας.

25 Διὰ τοῦτο ἀφήνοντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, πᾶσα ἕνας μὲ τὸν γειτονά του, ὅτι εἴμεσθε μέλη ἕνας τοῦ ἄλλου.

26 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος νὰ μὴν βασιλεύσῃ εἰς τὴν ὀργήν σας.

27 Μὴ δίδοτε τόπον εἰς τὸν διάβολον.

28 Ἐκεῖνος ὁποῦ κλέπτει ἂς μὴν κλέπτει πλέον, ἀλλὰ περισσότερον ἂς κοπιάζει, κάμνοντας τὸ καλὸν μὲ τὰ χέρια του,

αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ μεταδώσῃ ἐκείνου ὁποῦ χρειάζεται.

29 Κάθε λόγος σαπρὸς ἂς μὴν ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα σας, ἀλλὰ ἐὰν εἶναι κανένας λόγος καλός, εἰς τὴν χρείαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἀκούουσι.

30 Καὶ μὴν λυπῆτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφραγισθήκετε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως.

31 Κάθε λογῆς πικρία, καὶ βλασφημία ἂς συκωθῇ ἀπὸ λόγου σας μαζὶ μὲ κάθε κακίαν.

32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, σπλαγχνικοί, συγχωροῦντες ἕνας τοῦ ἄλλου, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς σᾶς ἐσυγχώρησεν εἰς τὸν Χριστόν.

Κεφ. ε'. 5.

Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡσὰν τέκνα ἀγαπημένα.

2 Καὶ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπην, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἀγάπησε καὶ παρέδωκε τὸν λόγου του διὰ λόγου μας προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Καὶ πορνεία, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μὴ ᾖ νὰ ὀνομάζεται εἰς σᾶς, καθὼς πρέπει εἰς τοὺς ἁγίους.

4 Καὶ ἡ ἀσχημία, καὶ ἡ μωρολογία, ἡ γελοτοποιΐα, τὰ ὁποῖα πράγματα δὲν πρέπουσι, ἀλλὰ περισσότερον εὐχαριστία.

5 Διατὶ τοῦτο ἠξεύρετε, ὅτι κάθε πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Κανένας ἂς μὴν σᾶς ἀπατᾷ μὲ λόγους εὐκαίρους. διατὶ διὰ ἐτοῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴν γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Διατὶ ἕνα καιρὸν ἤσταν σκότος, ἀμὴ τώρα εἶστε φῶς εἰς τὸν Κύριον. περιπατεῖτε ὡσὰν τέκνα φωτός.

9 Διατὶ ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος εἶναι εἰς κάθε ἀγαθοσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν.

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴν συγκοινωνᾶτε μὲ τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους, ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἐλέγχετέ τα.

12 Διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ γίνονται κρυφὰ ἀπ' αὐτῶν, ἄσχημον εἶναι καὶ νὰ τὰ λέγωμεν.

13 Ἀμὴ τὰ ὅλα ἔσοντας νὰ ἐλεγχθοῦσιν ἀπὸ τὸ φῶς φανερόνονται· διατὶ κάθε πρᾶγμα ὁποῦ φανερόνεται εἶναι φῶς.

14 Διὰ τοῦτο λέγει, σήκω ἀπάνω ἐσὺ ὁποῦ κοιμᾶσαι, καὶ ἀνάστησου ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καὶ θέλει σὲ φωτίσει ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε λοιπὸν πῶς νὰ περιπατεῖτε ἀκριβῶς, ὄχι ὡσὰν ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡσὰν σοφοί.

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραις εἶναι πονηραῖς·

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄγνωστοι, ἀλλὰ γνωρίζοντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθᾶτε μὲ τὸ κρασί, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε μὲ πνεῦμα.

19 Λαλοῦντες ἀναμεσά σας

μὲ

με ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλ-
λοντες μὲ τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν
Κύριον.
20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε
διὰ ὅλα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν Θεὸν
καὶ πατέρα.
21 Νὰ ὑποτάσσεσθεν ἕνας
εἰς τὸν ἄλλον, μὲ φόβον Θεοῦ.
22 Αἱ γυναῖκαις νὰ ὑπο-
τάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδικούς σας ἄν-
δρες ὡς καθὼς εἰς τὸν Κύριον,
23 Ὅτι ὁ ἄνδρας εἶναι κε-
φαλὴ τῆς γυναῖκας, ὡσὰν καὶ ὁ
Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλη-
σίας, καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τοῦ
σώματός του.
24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλη-
σία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστὸν,
ἔτζι καὶ αἱ γυναῖκαις νὰ ὑπο-
τάσσουνται εἰς τοὺς ἰδικούς τους ἄν-
δρας εἰς κάθε πρᾶγμα.
25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὲς
γυναῖκαις τὲς ἰδικαῖς σας, κα-
θὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὴν
ἐκκλησίαν, καὶ ἐπαράδωκε τὸν
λόγον του δι' αὐτήν.
26 Διὰ νὰ τὴν ἁγιάσῃ κα-
θαρίζοντάς την μὲ τὸ λούσιμον
τοῦ νεροῦ, διαμέσου τοῦ λόγου.
27 Διὰ νὰ τὴν παραστήσῃ
εἰς τὸν λόγον του ἔνδοξον τὴν ἐκ-
κλησίαν, ὁποῦ νὰ μὴν ἔχῃ λέ-
ρα, ἢ ζάρωμα, ἢ ἄλλο τίπο-
τες ἀπὸ τὰ τέτοιας λογῆς, ἀλ-
λὰ διὰ νὰ εἶναι ἅγια καὶ ἄψω-
γος.
28 Ἔτζι χρεωστοῦσιν οἱ ἄν-
δρες νὰ ἀγαποῦσι τὲς γυναῖ-
καις τους, ὡσὰν τὰ ἰδικά τους
κορμία· ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ
τὴν γυναῖκά του, τὸν ἑαυτόν του
ἀγαπᾷ.
29 Διατὶ οὐδὲ κανένας πο-
τὲ ἐμίσησε τὴν σάρκα του, ἀλ-
λὰ τὴν θρέφει καὶ τὴν σκέ-
πει καὶ τὴν ἐπιμελεῖται κα-
θὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκ-
κλησίαν.
30 Ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε μέ-
λη τοῦ σώματός του, ἀπὸ τὴν
σάρκα του, καὶ ἀπὸ τὰ κοκκαλά-
του.
31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει
ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ
τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσ-
κολληθεῖ μὲ τὴν γυναῖκά του,
καὶ θέλουσιν γένει οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν.
32 Τὸ μυστήριον ἐτοῦτο εἶναι
μεγάλον· καὶ ἐγὼ τὸ λέγω εἰς
τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν.
33 Τὸ λοιπὸν καὶ ἐσεῖς πά-
σα ἕνας τὴν γυναῖκά του, ἔτ-
ζι ἂς τὴν ἀγαπᾷ, ὡσὰν τὸν
λόγον του· καὶ ἡ γυναῖκα νὰ φο-
βᾶται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ς'. 6.

ΤΑ παιδία, νὰ ὑπακούετε
τοὺς γονεῖς σας διὰ τὸν Κύ-
ριον, διατὶ τοῦτο εἶναι δίκαιον.
2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου· ἡ ὁποία εἶναι πρώ-
τη ἐντολὴ μὲ τάξιμον·
3 Διὰ νὰ ἔχῃς καλὸν, καὶ
νὰ ζήσῃς πολυχρόνιος ἀπά-
νω εἰς τὴν γῆν.
4 Καὶ ἐσεῖς οἱ πατέρες μὴν
παραπικραίνετε τὰ παιδία σας,
ἀλλ' ἀναθρέφετέ τα εἰς παίδευ-
σιν καὶ νουθεσίαν Κυρίου.
5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοὺς
σαρκικούς σας ἀφεντάδες, μὲ φό-
βον καὶ τρόμον, μὲ ἁπλότητα τῆς
καρδίας σας ὡσὰν τὸν Χριστόν.
6 Μὴν δουλεύετε μόνον ὅ-
ταν σᾶς βλέπουν, ὡσὰν ἀν-
θρωπάρεσκοι, ἀλλὰ ὡσὰν δοῦ-
λοι τοῦ Χριστοῦ, κάμνοντες τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ καρδίας.
7 Μὲ

7 Μὲ ἀγάπην δουλεύοντες, ὡσὰν νὰ δουλεύετε τοῦ Κυρίου καὶ καὶ ὄχι εἰς ἀνθρώπους.

8 Ἠξεύροντες ὅτι ἐκεῖνο ὅπου κάμνει πᾶσα ἕνας, ἐκεῖνο θέλει πάρει ἀπὸ τὸν Κύριον, κἄντε δοῦλος, κἄντε ἐλεύθερος.

9 Καὶ ἐσεῖς οἱ αὐθεντάδες νὰ κάμνετε τὰ ὅμοια εἰς αὐτούς, ὀλιγοστεύετε τοὺς φοβερισμούς, ἠξεύροντες ὅτι καὶ ὁ ἐδικός σας αὐθέντης εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ προσωποληψία δὲν εἶναι σιμὰ εἰς αὐτόν.

10 Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου, δυναμώνεσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς δυνάμεώς του.

11 Ἐνδυθῆτε ὅλην τὴν ἀρματωσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δύνεσθε νὰ στέκεστε ἐνάντια εἰς τὲς τέχναις τοῦ διαβόλου.

12 Ὅτι δὲν εἶναι ἡ πάλη μας εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ εἰς τὰς ἀρχάς, εἰς τὲς ἐξουσίαις, εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, εἰς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας, ὅπου εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐπάρετε ὅλην τὴν ἀρματωσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἐναντιωθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τὴν πονηράν, καὶ ὅταν τελειώσετε ὅλα νὰ σταθῆτε.

14 Σταθεῖτε λοιπὸν ἔσοντας νὰ ζωσθῆτε εἰς τὴν μέσιν σας τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐνδυθῆτε τὸ σιδηροποκάμισον τῆς δικαιοσύνης.

15 Καὶ ποδηθῆτε εἰς τὰ ποδάριά σας τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης.

16 Ἀπάνω εἰς ὅλα πέρνοντες τὸ σκουτάρι τῆς πίστεως, μὲ τὸ ὁποῖον θέλετε δυνηθῆ νὰ σβέσετε ὅλαις τὲς σαΐταις τὲς πεπυρωμέναις τοῦ πονηροῦ.

17 Δεχθῆτε τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος. ἡ ὁποῖα εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·

18 Προσευχόμενοι μὲ κάθε προσευχὴν καὶ δέησιν, κάθε καιρὸν μὲ πνεῦμα, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες, μὲ κάθε ὑπομονὴν καὶ δέησιν διὰ ὅλους τοὺς ἁγίους.

19 Καὶ διὰ λόγου μου, διὰ νὰ μοῦ δοθῇ λόγος νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μὲ παῤῥησίαν, νὰ κάμω νὰ γνωρίσουν τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου.

20 (Διὰ τὸ ὁποῖον εἶμαι ἀποκρισιάρις μὲ τὴν ἅλυσον) διὰ νὰ παῤῥησιασθῶ εἰς αὐτό, νὰ λαλήσω καθὼς πρέπει.

21 Καὶ διὰ νὰ ἠξεύρετε καὶ ἐσεῖς τὰ ἐδικά μου τί κάμνω, Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ ἐμπιστεμένος διάκονος ἐν Κυρίῳ, θέλει σᾶς τὰ φανερώσει ὅλα·

22 Τὸν ὁποῖον σᾶς τὸν ἔπεμψα ἐπὶ τ' αὐτοῦ, διὰ νὰ μάθετε τὰ ἐδικά μας, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὲς καρδίαις σας.

23 Ἂς εἶναι εἰρήνη εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἀγάπη μὲ πίστιν, ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

24 Ἡ χάρις ἂς εἶναι μὲ ὅλους ὅπου ἀγαποῦσιν καθαρὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμην διαμέσου τοῦ Τυχικοῦ.

Εἰς Φιλιππησίους ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ
καὶ Τιμόθεος
δοῦλοι Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς
ὅλους τοὺς ἁ-
γίους ὁποῦ εἶναι
εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς Φι-
λίππους, μαζὶ μὲ τοὺς ἐπισκό-
πους καὶ διακόνους.
2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατέρος μας
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, εἰς
ὅλην τὴν ἐνθύμησιν ὁποῦ ἔχω
εἰς τοῦ λόγου σας.
4 (Πάντοτε εἰς ὅλαις μου τὲς
δέησες διὰ ὅλους σας μὲ χα-
ρὰς κάμνοντας δέησιν.)
5 Διὰ τὴν κοινωνίαν σας ὁ-
ποῦ ἔχετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀ-
πὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ἕως
τώρα.
6 Πιστεύοντας αὐτὸ τοῦτο, ὅ-
τι ἐκεῖνος ὁποῦ ἄρχισεν εἰς ἐ-
σᾶς τὸ ἔργον τὸ καλὸν, θέλει
τὸ τελειώσει ἕως τὴν ἡμέραν
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς
ἐμένα νὰ φρονῶ ἐτοῦτο διὰ ὅ-
λους σας. διατὶ σᾶς ἔχω μέσα
εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὰ
δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολο-
γίαν μου καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ
εὐαγγελίου, ἔσοντας νὰ εἶστε ἐ-
σεῖς ὅλοι συγκοινωνοὶ τῆς χά-
ριτος μαζὶ μετ᾽ ἐμένα.
8 Διατὶ μάρτυς μου εἶναι ὁ
Θεὸς πῶς πολλὰ σᾶς ποθῶ
ὅλους, μὲ σπλάγχνα τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι,
νὰ περισσεύῃ ἡ ἀγάπη σας ἀκό-
μι περισσότερον, καὶ περισσότε-
ρον εἰς γνῶσιν καὶ κάθε αἴσθη-
σιν.
10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζετε
ἐκεῖνα ὁποῦ διαφέρουσι, νὰ εἶ-
στε καθαροὶ καὶ χωρὶς σκάνδα-
λον εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ.
11 Γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρ-
ποὺς τῆς δικαιοσύνης, ὁποῦ εἶναι
διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ θέλω νὰ ἠξεύρετε καὶ
ἐσεῖς ἀδελφοὶ, ὅτι ἐκεῖνα ὁποῦ
μοῦ ἐσυνέβηκαν, ἤλθασιν εἰς
περισσοτέραν προκοπὴν τοῦ εὐ-
αγγελίου.
13 Εἰς τόσον ὁποῦ τὰ δεσμά
μου ὁποῦ ἔπαθα διὰ τὸν
Χριστὸν, νὰ ἔγινεν φανερὰ εἰς
ὅλον τὸ πραιτόριον, καὶ εἰς τοὺς
λοιποὺς ὅλους.
14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ
τοὺς ἀδελφοὺς ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν
Κύριον παίρνοντες θάρρος εἰς
τὰ δεσμά μου, περισσότερον
ἀποκοτοῦσι νὰ λαλοῦσι τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ χωρὶς φόβον.
15 Καὶ κάποιοι διὰ φθόνον
καὶ φιλονικείαν, καὶ κάποιοι μὲ
καλὴν καρδίαν κηρύττουσι τὸν
Χριστόν.
16 Κάποιοι ἀπὸ συνερισίαν
κηρύττουσι τὸν Χριστὸν, ὄχι κα-
θαρῶς, λογιάζοντες νὰ μὲ κά-
μουν νὰ λυπηθῶ περισσότερον
εἰς τὰ δεσμά μου.
17 Καὶ ἄλλοι (τὸν κηρύττου-
σιν) ἀπ᾽ ἀγάπην, ἠξεύροντας
ὅτι εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀπο-
λογίαν τοῦ εὐαγγελίου.

18 Ὅμως

18 Ὅμως τί; μὲ κάθε λογῆς τρόπον, κἂν τε καμωνόμενοι, κἂν τε ἀλήθεια, ὁ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ εἰς τοῦτο χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θέλω χαρεῖ.

19 Διατὶ ἠξεύρω, ὅτι τοῦτο θέλει μοῦ εὔγει εἰς σωτηρίαν, διαμέσου τῆς δεήσεώς σας, καὶ τῆς παντοτεινῆς δώσεως τοῦ πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ ἔχω, ὅτι εἰς κανένα πρᾶγμα δὲν θέλω ἐντραπῆ, ἀλλὰ μὲ κάθε παρρησίαν, ὡσὰν καὶ πάντα, ἔτζι καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμά μου, κἂν τε διαμέσου ζωῆς, κἂν τε διαμέσου θανάτου.

21 Διατὶ εἰς ἐμένα καὶ τὸ νὰ ζῶ, εἶναι Χριστός, καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω εἶναι κέρδος.

22 Ἀμὴ ἐὰν τὸ νὰ ζῶ εἰς τὸ κορμὶ τοῦτο εἶναι εἰς ἐμένα ὠφέλιμον, καὶ τί νὰ διαλέξω, δὲν γνωρίζω.

23 Διατὶ στεναχωροῦμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶντας τὸ νὰ μισέψω, καὶ νὰ εἶμαι μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν, διατὶ ἐτοῦτο εἶναι πολλὰ καλλιότερον.

24 Ἀμὴ τὸ νὰ μένω ἀκόμι εἰς τὸ κορμί, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ λόγου σας.

25 Καὶ μὲ πίστιν τὸ ἠξεύρω, ὅτι θέλω μείνει καὶ θέλω συμπαραμείνῃ μὲ ὅλους σας, διὰ τὴν προκοπήν σας καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως.

26 Διὰ νὰ περισσεύῃ τὸ καύχημά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς ἐμένα, διαμέσου τῆς ἐδικῆς μου παρουσίας πάλιν εἰς ἐσᾶς.

27 Μόνον πολιτεύεσθε καθὼς πρέπει εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀκούσω διὰ λόγου σας (κἂν τ' ἔλθω καὶ σᾶς ἰδῶ, κἂν τε λείπω) ὅτι στέκεστε εἰς ἕνα πνεῦμα, μὲ μίαν ψυχήν, συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου.

28 Καὶ μὴν φοβᾶσθε εἰς κανένα πρᾶγμα ἀπὸ τοὺς ἐναντίους, ὁποῦ εἰς αὐτοὺς εἶναι ἀπόδειξις ἀπωλείας, ἀμὴ εἰς ἐσᾶς (εἶναι ἀπόδειξις) σωτηρίας· καὶ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

29 Ὅτι εἰς ἐσᾶς ἐχαρίσθη διὰ τὸν Χριστόν, ὄχι μόνον τὸ νὰ πιστεύετε εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχετε δι' αὐτόν,

30 Ἔστοντας νὰ ἔχετε τὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὁποῦ ἴδετε εἰς ἐμένα, καὶ τώρα ἀκούετε πῶς εἶναι εἰς ἐμένα.

Κεφ. β'. 2.

ἘΑΝ εἶναι λοιπὸν καμία παρηγορία εἰς τὸν Χριστόν, ἐὰν εἶναι καμία βοήθεια τῆς ἀγάπης, ἐὰν εἶναι καμία κοινωνία τοῦ πνεύματος, ἐὰν εἶναι κανένα σπλάγχνος καὶ ἔλεος,

2 Τελειώσετε τὴν χαράν μου, διὰ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτό, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες ὁμόψυχοι, ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.

3 Κανένα πρᾶγμα μὴν κάμνετε μὲ φιλονικείαν, ἢ μὲ κενοδοξίαν. ἀλλὰ μὲ τὴν ταπεινοφροσύνην, πᾶσα ἕνας ἀπὸ σᾶς νὰ λογαριάζει τὸν ἄλλον, πῶς ὑπερέχει ἀπὸ λόγου του.

4 Μὴν στοχάζεσθε πᾶσα ἕνας τὰ ἐδικά του, ἀλλὰ πᾶσα ἕνας ἂς ἔχει ἔννοιαν καὶ διὰ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

5 Διατὶ πρέπει ἡ αὐτὴ διάθεσις νὰ εἶναι εἰς ἐσᾶς, ἡ ὁποία ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ὁ ὁποῖος (Ἰησοῦς) ὄν-

τας εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Θεοῦ δὲν ἐλογίασε νὰ εἶναι ἁρπαγμὸς, τὸ νὰ εἶναι ἴσα μὲ τὸν Θεόν.

7 Ἀλλ' (ὅμως) ἐκένωσε τοῦ λόγου του, παίρνοντας μορφὴν δούλου, καὶ γενόμενος ὅμοιος μὲ τοὺς (λοιποὺς) ἀνθρώπους.

8 Εὑρεθηκόμενος εἰς τὸ σχῆμα ὡσὰν ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τοῦ λόγου του γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, καὶ θανάτου σταυρικοῦ.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε καὶ τοῦ ἐχάρισεν ὄνομα, τὸ ὁποῖον εἶναι παρεπάνω ἀπὸ κάθε ὄνομα.

10 Διὰ νὰ κλίνῃ κάθε γόνατον, ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀποκάτω εἰς τὴν γῆν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ νὰ εἰπῇ φανερὰ κάθε γλῶσσα, ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

12 Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπακούσετε, ὄχι μόνον ὅταν ἤμουν παρὼν, ἀλλὰ πολλὰ περισσότερον τώρα ὁποῦ λείπω. μὲ φόβον καὶ μὲ τρόμον ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σας.

13 Διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ὁποῦ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς, καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, κατὰ τὸ θέλημά του.

14 Κάμνετε ὅλα τὰ πράγματα χωρὶς γογγυσμοὺς καὶ διαλογισμούς·

15 Διὰ νὰ γένητε ἀκατηγόρητοι καὶ ἁπλοῖ, τέκνα τοῦ Θεοῦ καθαρὰ εἰς τὴν μέσην τῆς σκολιᾶς καὶ τῆς διεστραμμένης γενεᾶς, ἀναμεταξὺ εἰς τοὺς ὁποίους λάμπετε ὡσὰν φωστῆρες εἰς τὸν κόσμον.

16 Βαστῶντες καὶ δείχνοντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς διὰ καύχημά μου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἔτρεξα βάκαιρα, οὐδὲ βάκαιρα ἐκοπίασα.

17 Ἀλλὰ ἂν καὶ χύνομαι ἀντὶς ῥάντισμα εἰς τὴν θυσίαν καὶ λειτουργίαν τῆς πίστεώς σας, χαίρομαι καὶ συγχαίρομαι μὲ ὅλους σας.

18 Καὶ τὸ ὅμοιον καὶ ἐσεῖς χαίρετε καὶ συγχαρεῖτε μετὰ μένα.

19 Καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ σᾶς πέμψω ὀγλίγορα τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ χαρῶ καὶ ἐγὼ μαθένοντας τὰ ἐδικά σας.

20 Διατὶ δὲν ἔχω κανένα ἰσόψυχον, ὁποῦ νὰ φροντίσῃ τὰ ἐδικά σας καθολικὰ καὶ καθαρά.

21 Διατὶ ὅλοι γυρεύουσι τὰ ἐδικά τους, καὶ ὄχι τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Καὶ τὴν δοκιμήν του γνωρίζετέ την, ὅτι ὡσὰν τέκνον μὲ τὸν πατέρα, ἐδούλευσε μαζὶ μετὰ μένα εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Ἐτοῦτον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμψω, εὐθὺς ὁποῦ νὰ ἰδῶ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μου.

24 Καὶ πιστεύω εἰς τὸν Κύριον ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθει ὀγλίγορα εἰς ἐσᾶς.

25 Ἀμὴ ἐλογίασα ἀναγκαῖον νὰ πέμψω εἰς ἐσᾶς τὸν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν, καὶ συστρατιώτην μου, καὶ ἀπόστολόν σας, καὶ ὑπηρέτην τῆς χρείας μου.

26 Ἐπειδὴ αὐτὸς σᾶς ἀγάπαν ὅλους, καὶ ἀδημόνα, διότι ἀκούσετε ὅτι ἀσθένησε.

27 Καὶ βέβαια ἀσθένησε καὶ

ἦλθε

ἦλθε σιμὰ εἰς τὸν θάνατον· ἀμὴλα ὁ Θεὸς τὸν ἐλέησε· καὶ ὄχι αὐτὸν μοναχὸν, ἀλλὰ καὶ ἐμένα, διὰ νὰ μὴν ἔχω λύπην ἀπάνω εἰς τὴν λύπην.

28 Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸν ἔπεμψα τὸ γληγορώτερον, διὰ νὰ χαρῆτε πάλιν ὥσταν τὸν ἰδῆτε, καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω ὀλιγώτερην λύπην.

29 Δεχθῆτέτον λοιπὸν διὰ τὸν Κύριον μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἔχετέτους τιμημένους.

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ, ἕως τὸν θάνατον ἐσίμωσε, καὶ δὲν ἐλογαρίασε τὴν ζωήν του, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὑπηρεσίας ὁποῦ ἐκάμνετε χρεία νὰ κάμετε ἐσεῖς εἰς ἐμένα.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εἰς τὸν Κύριον· τὸ νὰ γράφω εἰς ἐσᾶς τὰ αὐτά, ὅσον εἰς ἐμένα δὲν ὀκνοῦμαι, καὶ εἰς ἐσᾶς τοῦτο εἶναι σίγουρον.

2 Βλέπετε τοὺς σκύλους, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Διατὶ ἐμεῖς εἴμεστεν ἡ περιτομὴ ὁποῦ λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ καυχώμεσθεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν θαῤῥοῦμεν εἰς τὴν σάρκα.

4 Ἂν καλὰ καὶ ἐγὼ ἔχω ἀφορμὴν νὰ θαῤῥῶ καὶ εἰς τὴν σάρκα· ἂν κανένας ἄλλος λογιάζῃ νὰ ἔχῃ θάῤῥος εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχω περισσότερον,

5 Ὄντας περιτετμημένος εἰς τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἀπὸ Ἑβραίους, φαρισαῖος κατὰ τὸν νόμον.

6 Ὁποῦ κατὰ ζῆλον ἐκατάτρεχα τὴν ἐκκλησίαν· καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἤμουν ἀκατηγόρητος.

7 Ἀλλὰ ἐκεῖνα ὁποῦ ἦσαν εἰς ἐμένα κέρδος, τὰ ἐλογίασα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν.

8 Καὶ βέβαια καὶ τώρα ὅλα τὰ λογιάζω νὰ εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἐζημιώθηκα ὅλα, καὶ τὰ λογιάζω νὰ εἶναι σκύβαλα, διὰ νὰ κερδίσω τὸν Χριστόν.

9 Καὶ νὰ εὑρεθῶ εἰς αὐτὸν νὰ μὴν ἔχω τὴν ἐδικήν μου δικαιοσύνην, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ νὰ ἔχω τὴν δικαιοσύνην ὁποῦ εἶναι διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην (λέγω) ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὴν πίστιν.

10 Τὸ νὰ γνωρίσω αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς του, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων του συμμορφούμενος εἰς τὸν θάνατόν του.

11 Ἂν τύχῃ νὰ καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Ὄχι, ὅτι ἐγὼ τώρα ἐπῆρα τὸ βραβεῖον, ἢ τώρα ἐτελειώθηκα, ἀλλὰ τρέχω δοκιμάζοντας ἂν τὸ πιάσω, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐπιάσθηκα ἀπὸ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

13 Ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν λογαριάζω τοῦ λόγου μου νὰ ἐπίασα (τὸ βραβεῖον)

14 Ἀλλὰ ἕνα πρᾶγμα (ἠξεύρω) τὰ ὀπίσω ἀλησμονῶ, καὶ ἁπλώνομαι εἰς τὰ ὀμπροστινά. τρέχω εἰς τὸ σημάδι εἰς τὸ βραβεῖον τοῦ καλεσμοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ μᾶς κράζει ἀπάνω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Ὅσοι λοιπὸν εἴμεσθε τέλειοι ἂς φρονοῦμεν τοῦτο· καὶ ἂν φρονῆτε τίποτες ἄλλης λογῆς, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σᾶς τὸ ἀποκαλύψει.

16 Ὅμως εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐφθάσαμεν μὲ τὸν αὐτὸν κανόνα νὰ περιπατοῦμεν, τὸ αὐτὸ νὰ φρονοῦμεν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ στοχάζεσθε ἐκείνους ὁποῦ περιπατοῦν ἔτζι, καθὼς ἔχετε παράδειγμα ἐμᾶς.

18 Διατὶ πολλοὶ περιπατοῦσι, διὰ τοὺς ὁποίους πολλάκις σᾶς ἔλεγα, καὶ τώρα ἀκόμι κλαίοντας λέγω, πῶς εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

19 Τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, καὶ ὁ Θεός τους εἶναι ἡ κοιλία τους, καὶ ἡ δόξα τους εἶναι εἰς ἐντροπήν τους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸν νοῦν τους εἰς τὰ ἐπίγεια.

20 Ἀμὴ ἡ πολιτεία ἡ ἐδική μας εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς, ἀπ᾽ ἐκεῖ ὁποῦ ἀπεκδεχόμεστεν σωτῆρα, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

21 Ὁ ὁποῖος θέλει μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεώς μας, νὰ γένη αὐτὸ ὅμοιον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης του, κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὁποῦ δύναται αὐτός, καὶ νὰ ὑποτάξη τὰ πάντα εἰς τοῦ λόγου του.

Κεφ. δ΄. 4.

ΤΟ λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρά μου καὶ στέφανός μου, ἔτζι στέκεσθε εἰς τὸν Κύριον ἀγαπητοί.

2 Παρακαλῶ τὴν Εὐοδίαν καὶ τὴν Συντύχην νὰ φρονοῦσι τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον.

3 Καὶ παρακαλῶ καὶ ἐσένα, σύντροφέ μου γνήσιε, βοήθει ταῖς οἱ ὁποῖαις ἀγωνίσθηκαν μαζὶ μετ᾽ ἐμένα εἰς τὸ εὐαγγέλιον, μαζὶ καὶ μὲ τὸν Κλήμεντα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.

4 Χαίρεσθε εἰς τὸν Κύριον πάντοτε· πάλιν λέγω χαίρεσθε.

5 Ἡ ἡμερότης σας ἂς γνωρισθῆ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· ὁ Κύριος εἶναι σιμά.

6 Κανένα πρᾶγμα μὴν φροντίζετε· ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα, μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὴν δέησιν μαζὶ μὲ εὐχαριστίαν, νὰ γνωρίζονται τὰ ζητήματά σας εἰς τὸν Θεόν.

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ὑπερέχει κάθε νοῦν, θέλει φυλάξει τὴν καρδίαις σας, καὶ τὰ νοήματά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα πράγματα εἶναι ἀληθινά, ὅσα εἶναι τιμημένα, ὅσα εἶναι δίκαια, ὅσα εἶναι καθαρά, ὅσα εἶναι ἀγαπημένα, ὅσα εἶναι ἐπαινεμένα, ἐὰν εἶναι καμία ἀρετή, ἐὰν εἶναι κανένας ἔπαινος, ἐτοῦτα λογιάζετε.

9 Τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε καὶ ἐπαρελάβετε καὶ ἀκούσετε καὶ εἴδετε εἰς ἐμένα, ἐτοῦτα κάμνετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶσται μετά σας.

10 Ἐχάρηκα μεγάλως εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὅπως δήποτε ἐξανεβλαστήσετε τὸ νὰ φροντίζετε διὰ λόγου μου· διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐφροντίζετε, ἀμὴ δὲν εἴχετε καιρὸν καλόν.

11 Ὄχι διατὶ εἶμαι ὑστερημένος τὸ λέγω· διατὶ ἐγὼ ἔμαθα, εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ εὑρίσκομαι νὰ εἶμαι εὐχαριστημένος.

12 Ἠξεύρω καὶ νὰ ταπεινώνωμαι, ἠξεύρω καὶ νὰ περισσεύω· εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον καὶ εἰς

ὅλα

ὅλα ἐδιδάχθηκα καὶ νὰ χορτά-
νω καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύω
καὶ νὰ ὑστερῶμαι.
13 Εἰς ὅλα εἶμαι δυνατὸς
διαμέσου τοῦ Χριστοῦ ὁποῦ μὲ δυ-
ναμώνει.
14 Ὅμως καλὰ ἐκάμετε ὁ-
ποῦ ἐσυγκοινωνήσετε εἰς τὴν θλί-
ψιν μου.
15 Καὶ ἠξεύρετε καὶ ἐσεῖς Φι-
λιππήσιοι, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ
εὐαγγελίου, ὁπόταν εὐγῆκα ἀπὸ
τὴν Μακεδονίαν, οὐδὲ καμία ἐκ-
κλησία ἐκοινώνησεν εἰς τὸ νὰ δώ-
σῃ καὶ νὰ πάρῃ, παρὰ ἐσεῖς μο-
ναχοί.
16 Ὅτι καὶ εἰς τὴν Θεσσα-
λονίκην μίαν καὶ δύο μοῦ ἐπέμ-
ψετε ὁποῦ ἐχρειαζόμουν.
17 Ὄχι ὅτι ζητῶ τὸ δόσι-
μον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν νὰ
περισσεύῃ εἰς τὸν λογαριασμόν
σας.
18 Καὶ ἔλαβά τα ὅλα καὶ πε-
ρισσεύω· εἶμαι γεμάτος, ἔσον-
τας νὰ δεχθῶ ἀπὸ τὸν Ἐπαφρό-
διτον ἐκεῖνα ὁποῦ ἐστείλετε, μυ-
ρωδίαν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν,
εὐάρεστον τοῦ Θεοῦ.
19 Καὶ ὁ Θεός μου θέλει σᾶς
πληρώσει κάθε λογῆς χρείαν
ὁποῦ ἔχετε, κατὰ τὸ πλοῦτος του μὲ
δόξαν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.
20 Ἡ δόξα ἂς εἶναι εἰς τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα μας, εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.
21 Χαιρετήσετε κάθε ἅγιον
εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ
εἶναι μαζί μου σᾶς χαιρετοῦν.
22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σᾶς χαι-
ρετοῦν, καὶ περισσότερον ἐκεῖνοι ὁ-
ποῦ εἶναι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Καί-
σαρος.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας,
ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Φιλιππησίους ἐγρά-
φη ἀπὸ Ῥώμην, διαμέσου τοῦ Ἐ-
παφροδίτου.

Εἰς ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥ͂ΛΟΣ
ἀπόστολος Ἰ-
ησοῦ Χριστοῦ
μὲ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ,
καὶ Τιμόθεος
ὁ ἀδελφός,
2 Εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ πιστοὺς
ἀδελφοὺς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ὁποῦ
εἶναι εἰς τὰς Κολοσσαῖς, ἂς εἶναι
χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρός μας, καὶ Κυρίου Ἰ-
ησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ
πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε
διὰ λόγου σας.
4 Ἔσοντας νὰ ἀκούσωμεν τὴν
πίστιν σας (ὁποῦ ἔχετε) εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην
(ὁποῦ ἔχετε) εἰς ὅλους τοὺς ἁ-
γίους.
5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ φυ-
λάττεται διὰ λόγου σας εἰς τοὺς
οὐρανούς, τὴν ὁποίαν ἀκούσετε
προτίτερα εἰς τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας τοῦ εὐαγγελίου.
6 Ὁποῦ ἦλθεν εἰς ἐσᾶς, κα-
θὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ
κάμνει καρπὸν, καθὼς καὶ εἰς ἐ-
σᾶς, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ-
ποῦ

που ακούσετε, και εγνωρίσατε την χάριν του Θεού με αλήθεια.

7 Καθώς και εμάθετε από Επαφρά του αγαπητού συνδούλου μας, ο οποίος είναι πιστός διάκονος του Χριστού διά λόγου σας.

8 Ο οποίος και μας εφανέρωσε την αγάπην σας (οπού έχετε) διαμέσου του πνεύματος.

9 Διά τούτο και εμείς, απ' εκείνην την ημέραν οπού το ακούσαμεν, δεν παύομαι να προσευχόμεσθε διά λόγου σας, και να ζητούμεν διά να γεμισθήτε την επίγνωσιν του θελήματός του, με κάθε σοφίαν, και με σύνεσιν πνευματικήν.

10 Να περιπατήσετε καθώς πρέπει εις τον Κύριον. εις κάθε αρέσκειαν, εις κάθε έργον αγαθόν, κάμνοντες καρπόν και αυξανόμενοι εις την επίγνωσιν του Θεού.

11 Δυναμωνόμενοι με κάθε δύναμιν κατά το κράτος της δόξης του, εις κάθε υπομονήν, και μακροθυμίαν μετά χαράς.

12 Ευχαριστούντες τον πατέρα οπού μας έκαμεν ικανούς εις την μερίδα του κλήρου των αγίων εις το φως.

13 Ο οποίος μας ελευθέρωσεν από την εξουσίαν του σκότους, και μας εμετάθησεν εις την βασιλείαν του υιού της αγάπης του.

14 Εις τον οποίον έχομεν την εξαγόρασιν, διαμέσου του αιματός του, την άφεσιν των αμαρτιών.

15 Ο οποίος είναι εικόνα του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος όλης της κτίσεως.

16 Ότι διαμέσου αυτού εκτίσθηκαν τα πάντα, εκείνα οπού είναι εις τους ουρανούς; και εκείνα οπού είναι απάνω εις την γην, τα ορατά και τα αόρατα· κάντε θρόνοι, κάντε Κυριότητες, κάντε αρχαίς, κάντε εξουσίαις, τα πάντα διαμέσου αυτού και εις αυτόν εκτίσθηκαν.

17 Και αυτός είναι πρωτύτερα από όλα, και τα πάντα διαμέσου αυτού στέκουνται.

18 Και αυτός είναι η κεφαλή του σώματος της εκκλησίας, ο οποίος είναι αρχή πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γένη αυτός εις όλα πρώτος.

19 Ότι άρεσεν ετούτο (εις τον πατέρα) να κατοικήση εις αυτόν όλον το πλήρωμα.

20 Και διαμέσου αυτού να φιλιώση τα πάντα εις τον λόγου του, κάμνοντας ειρήνην, διαμέσου του αίματος του σταυρού του, διαμέσου αυτού, κάντε εκείνα οπού είναι απάνω εις την γην, κάντε εκείνα οπού είναι εις τους ουρανούς.

21 Και εσείς οπού είστεν ένα καιρόν αποξενωμένοι και εχθροί με την διάνοιαν (ευρισκόμενοι) εις τα έργα τα πονηρά.

22 Τώρα σας εφιλίωσε εις το σώμα της σάρκας του διαμέσου του θανάτου του να σας παραστήση αγίους και αμώμους, και ακατηγορήτους ομπροστά του.

23 Εάν επιμένετε εις την πίστιν θεμελιωμένοι και βέβαιοι, και δεν μετακινείσθε από την ελπίδα του ευαγγελίου του οποίου ακούσετε οπού εκηρύχθη εις όλην την κτίσιν οπού είναι αποκάτω εις τον ουρανόν, του οποίου εγώ ο Παύλος έγινα διάκονος.

24 Και

24 Καὶ τῶρα χαίρομαι εἰς τὰ παθήματάμου διὰ λόγουσας, καὶ ξαναπληρόνω τὰ λείψήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν σάρκαμου διὰ τὸ σῶματου, τὸ ὁποῖον σῶμα εἶναι ἡ ἐκκλησία.

25 Τῆς ὁποίας ἐκκλησίας ἐγὼ ἔγινα διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ ὁποῦ μοῦ ἐδώθη εἰς ἐσᾶς, νὰ γεμίσω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

26 Τὸ μυστήριον ὁποῦ ἦτον κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, καὶ τῶρα ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους του.

27 Τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσουν ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου ἐτούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς εἰς ἐσᾶς, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης.

28 Τὸν ὁποῖον ἐμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες κάθε ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες κάθε ἄνθρωπον μὲ κάθε σοφίαν, διὰ νὰ παραστήσωμεν κάθε ἄνθρωπον τέλειον εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Εἰς τὸ ὁποῖον καὶ κοπιάζω ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειάν του, ὁποῦ ἐνεργεῖ εἰς ἐμένα μὲ δύναμιν.

Κεφ. β΄. 2.

Διατὶ θέλω νὰ ἠξεύρετε ἐσεῖς, πόσον μεγάλον ἀγῶνα ἔχω διὰ λόγουσας, καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ ὅσοι δὲν εἶδασι τὸ πρόσωπόνμου σωματικῶς.

2 Διὰ νὰ παρηγορηθοῦσιν αἱ καρδίαιςτων, ἔσοντας νὰ σμιχθοῦσι μὲ ἀγάπην, καὶ εἰς κάθε πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς, καὶ τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι κρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.

4 Καὶ τοῦτο λέγω διὰ νὰ μὴν σᾶς ἀπατᾷ τινὰς μὲ συλλογισμοὺς, καὶ καταπειστικοὺς λόγους.

5 Διατὶ ἂν καλὰ καὶ μὲ τὸ κορμὶ λείπω, ἀλλὰ μὲ τὸ πνεῦμα εἶμαι μεθ' ἐσᾶς, χαίροντας καὶ βλέποντας τὴν τάξινσας, καὶ τὸ βέβαιον τῆς πίστεώσσας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Καθὼς λοιπὸν ἐπαραλάβετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, (ἔτζι) εἰς αὐτὸν περιπατεῖτε.

7 Ῥιζονόμενοι καὶ κτιζόμενοι ἀπάνω εἰς αὐτὸν, καὶ βεβαιωνόμενοι εἰς τὴν πίστιν καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.

8 Ἔχετε τὸν νοῦν σας μήπως καὶ εἶναι κανένας ὁποῦ νὰ σᾶς κουρσεύῃ διαμέσου τῆς φιλοσοφίας καὶ εὔκαιρης ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ὄχι κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς.

10 Καὶ εἶστε γεμάτοι εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι κεφαλὴ κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Εἰς τὸν ὁποῖον, καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχειροποίητον, μὲ τὸ νὰ ξεγυμνωθῆτε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτημάτων τῆς σάρκας, εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ·

12 Ἔσοντας νὰ συνθαφθῆτε μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀναστηθήκετε μαζὶ μετ' αὐτὸν, διαμέσου τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

13 Καὶ ὄντας ἐσεῖς νεκροὶ εἰς τὰς ἁμαρτίαις καὶ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν τῆς σάρκας σας, σᾶς συνεζωοποίησε μαζὶ μετ' αὐτὸν, χαρίζοντάς σας ὅλα τὰ σφάλματα.

14 Λειόνοντας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον (ὁποῦ ἦτον) εἰς τὰ δόγματα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἦτον ἐναντίον, καὶ αὐτὸ τὸ ἐσήκωσεν ἀπὸ τὸ μέσον, καρφώνοντάς το εἰς τὸν σταυρόν.

15 Ξεγυμνόνοντας τὰς ἀρχαῖς καὶ τὰς ἐξουσίαις, τὰς ἐπόμπευσε φανερὰ, θριαμβεύοντάς ταις εἰς τὸν σταυρόν.

16 Κανένας λοιπὸν ἂς μὴν σᾶς κρίνει εἰς τὸ φαγητὸν, ἢ εἰς τὸ ποτὸν, ἢ εἰς μέρος ἑορτῆς, ἢ ἀρχῆς τοῦ μηνὸς, ἢ τῶν σαββάτων.

17 Τὰ ὁποῖα εἶναι σκιὰ τῶν μελλόντων. ἀμὴ τὸ σῶμα εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

18 Κανένας ἂς μὴν σας αὐθεντεύει μὲ τὸ θέλημά του, θεωρίσκοντας ἀφορμὴν τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ διδάσκοντας προσκυνεῖν τῶν ἀγγέλων, ἐμπαίνοντας εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν ἴδε, ματαίως φυσιωνόμενος ἀπὸ τὸν νοῦν τῆς σάρκας του.

19 Καὶ μὴ κρατόντας τὴν κεφαλὴν τὸν Χριστὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα διαμέσου τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων, παίρνοντας τὴν τροφὴν καὶ σμιγόμενον, αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, διατὶ ὡσὰν ζωντανοὶ εἰς τὸν κόσμον, δέχεσθε δόγματα ὁποῦ σᾶς ὁρίζουν;

21 Νὰ μὴν πιάσῃς, μὴ ἢ νὰ γευθῇς, μὴ ἢ ἀγγίζῃς,

22 (Τὰ ὁποῖα χρειαζόμενα, φθείρονται) κατὰ τὰς παραγγελίαις καὶ διδασκαλίαις τῶν ἀνθρώπων.

23 Τὰ ὁποῖα φαίνονται νὰ ἔχουσι λόγον σοφίας, διὰ ἐθελοθρησκείαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ ἀνυποστασίαν τοῦ κορμίου τους, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχουσι τὴν χόρτασιν τῆς σάρκας εἰς καμμίαν τιμήν.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀνίσως λοιπὸν ἀναστηθήκετε μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν ζητᾶτε τὰ ἀπάνω, ἐκεῖ ὁποῦ ὁ Χριστὸς κάθεται εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

2 Φροντίζετε τὰ ἀπάνω, καὶ ὄχι ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

3 Διατὶ ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωή σας εἶναι κρυμμένη μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς ὁποῦ εἶναι ἡ ζωή μας φανερωθῇ, τότε καὶ ἐσεῖς θέλετε φανερωθῆ μαζὶ μετ' αὐτὸν εἰς δόξαν.

5 Νεκρώσετε λοιπὸν τὰ μέλη σας ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία.

6 Διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεριπατήσετε καὶ ἐσεῖς ἕνα καιρὸν, ὅταν ἐζούσετε εἰς αὐτά.

8 Ἀμὴ τώρα ἀποδιώξετέ τα καὶ ἐσεῖς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, τὰ ἄσχημα λόγια ἀπὸ τὸ στόμα σας.

9 Μὴν ψεύδεσθε ἕνας εἰς τὸν

ἄλλον,

ἄλλον, ἔσοντας νὰ ἐγδυθήκετε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μὲ τὲς πράξεις του.

10 Καὶ ἐνδυθήκετε τὸν νέον ὁποῦ ξανακαινουργώνεται εἰς γνῶσιν, κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνου ὁποῦ τὸν ἔκτισε.

11 Ἐκεῖ ὁποῦ δὲν εἶναι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, Βάρβαρος καὶ Σκύθης, δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλα εἰς ὅλους.

12 Ἐνδυθῆτε λοιπὸν ὡσὰν ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἀγαπημένοι, σπλάγχνα ἐλεημοσύνης, καλοσύνην, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν.

13 Ὑπομένοντες ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ κάμνοντες χάριν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· ἂν ἔχει κανένας εἰς κανένα τίποτες μέμψιν, καθὼς ὁ Χριστὸς σᾶς ἔκαμε χάριν, ἔτζι καὶ ἐσεῖς.

11 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα τοῦτα, ἐνδυθῆτε τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἂς αὐθεντεύει εἰς τὲς καρδίαις σας, εἰς τὴν ὁποίαν εἰρήνην καὶ ἐκαλεσθήκετε εἰς ἕνα κορμὶ καὶ ἂς εἶστεν εὐχάριστοι.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἂς κατοικεῖ εἰς ἐσᾶς πλουσίως, εἰς κάθε σοφίαν, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ψαλμῳδίαις πνευματικαῖς, μὲ χάριν, ψάλλοντες μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.

17 Καὶ κάθε πρᾶγμα ὅτι καὶ ἂν κάμνετε μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον, ὅλα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ (τὰ κάμνετε) εὐχαριστοῦντες τὸν Θεὸν καὶ πατέρα διαμέσου αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκαις ὑποτάσσεσθεν εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον.

19 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὲς γυναῖκαις, καὶ μὴν εἶστε πικροὶ εἰς αὐταῖς.

20 Τὰ παιδία ὑπακούετε τοὺς γονεῖς σας εἰς ὅλα. διατὶ τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

21 Οἱ πατέρες μὴν παροργίζετε τὰ παιδία σας, διὰ νὰ μὴν ἀποφασίζονται καὶ χάνουσι τὴν προθυμίαν τους.

28 Οἱ δουλευτάδες ὑπακούετε εἰς ὅλα, τοὺς σαρκικούς σας αὐθεντάδες, ὄχι μόνον δουλεύοντες ὡσὰν ἀνθρωπάρεσκοι εἰς τὲς δουλείαις ὁποῦ σᾶς βλέπουν, ἀλλὰ μὲ ἁπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν.

23 Καὶ κάθε πρᾶγμα ὅτι καὶ ἂν κάμνετε, κάμνετέ το ἐκ ψυχῆς, ὡσὰν νὰ τὸ κάμνετε εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

24 Ἠξεύροντες ὅτι θέλετε πάρει ἀπὸ τὸν Κύριον τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας, διατὶ δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον Χριστόν.

25 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδικᾶ, θέλει πάρει τὴν ἀδικίαν ὁποῦ ἀδίκησε· καὶ δὲν εἶναι προσωποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

ΟΙ αὐθεντάδες, κάμνετε ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τοὺς δούλους· ἠξεύροντες ὅτι καὶ ἐσεῖς ἔχετε αὐθέντην εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Νὰ καρτερεῖτε εἰς τὴν προσευχήν, καὶ ἀγρυπνᾶτε εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.

3 Περ-

3 Προσεύχεσθε μαζὶ καὶ διὰ
λόγου μας, διὰ νὰ μᾶς ἀνοί-
ξῃ ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, νὰ
λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χρι-
στοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι
δεμένος.
4 Διὰ νὰ τὸ φανερώσω,
καθὼς κάμνει χρεία νὰ τὸ
λαλήσω.
5 Εἰς τῶν ἔξω περιπατεῖτε
φρόνιμα, ἐξαγοράζοντες τὸν
καιρόν.
6 Ὁ λόγος σας ἂς εἶναι
πάντοτε χαριτωμένος, ἀρτυ-
μένος μὲ ἅλας, νὰ ἠξεύρετε
πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνεσθε
εἰς πᾶσα ἕνα.
7 Τὰ ἐδικά μου ὅλα θέλει
σᾶς τὰ φανερώσει Τυχικὸς ὁ
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς
διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν
Κυρίῳ.
8 Τὸν ὁποῖον ἔπεμψα εἰς
ἐσᾶς δι' αὐτὴν τὴν ἀφορμὴν,
διὰ νὰ μάθῃ τὰ ἐδικά σας,
καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίαις-
σας.
9 Μαζὶ μὲ τὸν Ὀνήσιμον τὸν
πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφὸν, ὁ
ὁποῖος εἶναι ἀπὸ σᾶς. ἐκεῖ-
νοι θέλουσι σᾶς φανερώσει τὰ
ἐδῶ.
10 Χαιρετᾶ σας Ἀρίσταρ-
χος, ὁποῦ εἶναι φυλακωμένος
μαζὶ μετ' ἐμένα, καὶ Μάρκος
ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, διὰ
τὸν ὁποῖον ἐπαραγγέλθητε ἐὰν
ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς δεχθῆτέ τον.
11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ λέγε-
ται Ἰοῦστος, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ
τὴν περιτομὴν, ἐτοῦτοι μονα-
χοὶ εἶναι βοηθοί μου εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔγι-
ναν παρηγορία μου.
12 Χαιρετᾷ σας ὁ Ἐπαφρᾶς
ὁποῦ εἶναι ἀπὸ σᾶς ὁ δοῦλος
τοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ ἀγωνίζεται
πάντοτε διὰ λόγου σας εἰς τὰς
προσευχαῖς, διὰ νὰ σταθῆτε
τέλειοι καὶ γεμάτοι εἰς κάθε θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ.
13 Διατὶ μαρτυρῶ διὰ λό-
γου του ὅτι ἔχει ἀγάπην θερμὴν
διὰ λόγου σας, καὶ διὰ ἐκείνους
ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν,
καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν
Ἱεράπολιν.
14 Χαιρετᾷ σας ὁ Λουκᾶς, ὁ
Ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δη-
μᾶς.
15 Χαιρετήσετε τοὺς ἀδελφοὺς
ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν,
καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν
ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπίτι του.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ εἰς
ἐσᾶς ἡ ἐπιστολὴ, κάμετε διὰ
νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τῶν Λαοδικέων, καὶ ἐσεῖς
νὰ ἀναγνώσετε καὶ ἐκείνην ὁποῦ
εἶναι ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν.
17 Καὶ εἰπῆτε εἰς τὸν Ἄρχιπ-
πον, βλέπε τὴν ὑπηρεσίαν
ὁποῦ ἐπαράλαβες ἐν Κυρίῳ, δι-
ὰ νὰ τὴν τελειώνῃς.
18 Ὁ χαιρετισμὸς (ἐγρά-
φη) μὲ τὸ ἐδικόν μου χέρι τοῦ
Παύλου. ἐνθυμᾶσθε τὰ δεσμά-
μου. ἡ χάρις ἂς εἶναι μετὰ σᾶς.
Ἀμήν.

‡ Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμην εἰς
Κολοσσαεῖς διαμέσου Τυχικοῦ
καὶ Ὀνησίμου.

Εἰς

Εἰς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ Παύλου α.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ
καὶ Σιλουανὸς
καὶ Τιμόθεος
εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν τῶν
Θεσσαλονικέ-
ων, ἐν Θεῷ
πατρί, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
στῷ· ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατέρας μας
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν
πάντοτε διὰ ὅλους σας, ἔσοντας
νὰ σᾶς ἐνθυμούμεστεν εἰς τὰς προ-
σευχάς μας.
3 Πάντοτε ἀναθυμίζοντες
τὸ ἔργον τῆς πίστεώς σας καὶ τὸν
κόπον τῆς ἀγάπης, καὶ τὴν ὑπο-
μονὴν τῆς ἐλπίδος ὁποῦ ἔχετε
εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ
πατέρα μας.
4 Ἠξεύροντες, ἀδελφοὶ ἀ-
γαπημένοι, ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐκ-
λογήν σας.
5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιόν μας,
δὲν ἔγινεν εἰς ἐσᾶς μὲ λόγον
μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ δύναμιν, καὶ
μὲ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ πλη-
ροφορίαν πολλήν, καθὼς ἠ-
ξεύρετε τί λογῆς ἤμεστεν εἰς ἐ-
σᾶς διὰ λόγου σας.
6 Καὶ ἐσεῖς ἐμιμηθήκετε καὶ
μᾶς καὶ τὸν Κύριον, ἔσοντας νὰ
δεχθῆτε τὸν λόγον μὲ πολλὴν
θλίψιν, μετὰ χαρᾶς τοῦ ἁγίου
Πνεύματος.
7 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐγενήκετε
σεῖς παράδειγμα εἰς ὅλους τοὺς
πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν
εἰς τὴν Ἀχαΐαν.
8 Διατὶ ἀπὸ λόγου σας ἐδι-
ευοήθη ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὄ-
χι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν
καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε
τόπον, ἡ πίστις ἡ ἐδική σας ὁποῦ
ἔχετε εἰς τὸν Θεὸν ἐβγῆκεν, εἰς
τόσον, ὁποῦ δὲν ἔχομεν χρείαν
ἡμεῖς νὰ λέγομεν τίποτες.
9 Διατὶ αὐτοὶ λέγουσι διὰ
λόγου μας, τί λογῆς εἴσοδον ἐ-
χομεν εἰς ἐσᾶς, καὶ πῶς ἐγυρί-
σετε εἰς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ εἴδω-
λα, νὰ δουλεύετε Θεὸν ζωντα-
νὸν καὶ ἀληθινόν.
10 Καὶ νὰ ἀναμένετε τὸν υἱόν
του ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, τὸν ὁποῖον
ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν Ἰησοῦν,
ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλευθερώνει ἀ-
πὸ τὴν ὀργὴν ὁποῦ ἔρχεται.

Κεφ. β. 2.

ΔΙατὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε,
ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον τὴν
ἐδικήν μας εἰς ἐσᾶς, ὅτι δὲν
ἔγινεν εὔκαιρη.
2 Ἀλλὰ ἐδὰ καὶ ἐπαθαμεν
προτίτερα, καὶ ὑβρισθήκαμεν
(καθὼς ἠξεύρετε) εἰς τοὺς Φι-
λίππους, (ὅμως) ἐπαρρησια-
σθήκαμεν εἰς τὸν Θεόν μας, νὰ
λαλήσωμεν εἰς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολλὴν ἀγῶ-
να.
3 Διατὶ ἡ παράκλησίς μας
δὲν ἔγινεν ἀπὸ πλάνην, οὐδὲ
ἀπὸ ἀκαθαρσίαν, οὐδὲ μὲ δόλον.
4 Ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμα-
σθήκαμεν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ πι-
στευθοῦμεν τὸ εὐαγγέλιον, ἔτζι
λαλοῦμεν, ὄχι ὡσὰν νὰ ἀρέσω-
μεν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοῦ
Θεοῦ ὁποῦ δοκιμάζει τὰς καρ-
δίας μας.

5 Διατὶ οὐδὲποτὲ ἐχρειαθήκαμεν λόγους κολακευτικοὺς, καθὼς τὸ ἠξεύρετε, οὔτε ποτὲ ἐπροφασιαθήκαμεν τίποτες διὰ πλεονεξίαν, μάρτυςμας εἶναι ὁ Θεός.

6 Οὐδὲ ἐζητήσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δόξαν, οὐδὲ ἀπὸ λόγουσας, οὐδὲ ἀπὸ ἄλλους· ἠμπορούντες νὰ χρειαθοῦμεν μεγαλεῖον ὡσὰν ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

7 Ἀλλὰ ἐγινήκαμεν ἥμεροι εἰς τὴν μέσηνσας, ὡσὰν ἡ τροφὸς ἐπιμελεῖται τὰ παιδίατης.

8 Ἔτζι καὶ ἐμεῖς ἐπιθυμοῦντεσσας, ἀγαπούσαμεν, νὰ σᾶς μεταδώσωμεν, ὄχι μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὲς ψυχαῖςμας· διατὶ ἦσταν ἀγαπημένοιμας.

9 Διατὶ ἐνθυμᾶσθε, ἀδελφοὶ, τὸν κόπονμας καὶ τὸν μόχθονμας· διατὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμεστεν, διὰ νὰ μὴν παραβαρέσωμεν κανένα ἀπὸ σᾶς, κηρύττοντες εἰς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ἐσεῖς εἶστε μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ χωρὶς μέμψιν εἴμεσταν εἰς ἐσᾶς ὁποῦ ἐπιστεύσετε.

11 Καθὼς ἠξεύρετε, ὅτι πᾶσα ἕναν ἀπ' ἐσᾶς, ὡσὰν πατέρας τὰ παιδίατου σᾶς ἐπαρακαλέσαμεν, καὶ σᾶς ἐπαρηγορέσαμεν.

12 Καὶ σᾶς ὁρκίσαμεν εἰς τὸ νὰ περιπατήσετε καθὼς πρέπει τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ σᾶς κράζει εἰς τὴν ἐδικήντου βασιλείαν καὶ δόξαν.

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε, ὅτι ἔσοντας νὰ παραλάβετε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἀκούσετε ἀπὸ λόγουμας τὸν ἐδεχθήκετε, ὄχι (ὡσὰν) λόγον ἀνθρώπου, ἀλλὰ καθὼς καὶ εἶναι ἀληθινὰ, ὡσὰν λόγον Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς ὁποῦ πιστεύετε.

14 Διατὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, ἐμιμηθήκετε τὲς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐπάθετε καὶ ἐσεῖς τὰ αὐτὰ ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὁμοφύλους, τὰ ὁποῖα ἐπάθασιν καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους·

15 Οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήταις, καὶ ἐμᾶς ἐδίωξαν καὶ τοῦ Θεοῦ δὲν ἀρέσκουσιν. καὶ εἶναι ἐναντίοι ὅλονῶν τῶν ἀνθρώπων.

16 Ἐμποδίζοντάςμας νὰ μὴν λαλήσωμεν εἰς τὰ ἔθνη νὰ σωθοῦσιν, διὰ νὰ τελειώνουν πάντοτε τὲς ἁμαρτίαιςτους· καὶ ἔφθασεν εἰς αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἀμὴ ἐμεῖς, ἀδελφοὶ, ἔσοντας νὰ ἀποφωνιασθοῦμεν ἀπὸ σᾶς εἰς καιρὸν ὥρας, μὲ τὸ πρόσωπον, ὄχι μὲ τὴν καρδίαν, περισσότερον ἐσπουδάσαμεν νὰ ἰδοῦμεν τὸ πρόσωπόνσας μὲ πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18 Διὰ τοῦτο ἐθελήσαμεν νὰ ἐλθοῦμεν εἰς ἐσᾶς ἐγὼ ὁ Παῦλος, καὶ μίαν καὶ δύο, ἀμὴ ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδισεν.

19 Διατὶ ποία εἶναι ἡ ἐλπίδαμας; ἢ ἡ χαράμας; ἢ ὁ στέφανος τῆς καυχήσεως; ἢ δὲν εἶστε τοῦτο ἐσεῖς, ὀμπροστὰ εἰς τὸν Κύριόνμας Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν παρουσίαντου;

20 Διατὶ ἐσεῖς εἶστε ἡ δόξα ἡ ἐδικήμας καὶ ἡ χαρά.

Κεφ. γ΄. 3.

ΔΙΑ᾽ τοῦτο μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ὑπομένωμεν, ἐθελήσαμεν νὰ ἀπομείνωμεν μοναχοὶ εἰς τὰς Ἀθήναις.

2 Καὶ ἐπέμψαμεν τὸν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόνμας, καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργόνμας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ νὰ σᾶς στερέξη καὶ νὰ σᾶς νουθετήσει διὰ τὴν πίστινσας.

3 Νὰ μὴν ταράττεται κανένας διὰ ταύταις ταῖς θλίψαις. διατὶ καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε, ὅτι ἐμεῖς εἴμεστεν ὀρδινιασμένοι εἰς ταῖς θλίψαις.

4 Διατὶ καὶ ὅταν ἤμεσταν αὐτοῦ εἰς ἐσᾶς, τὸ ἐπρολέγαμεν, ὅτι μέλλομεν νὰ θλιβώμεσθε καθὼς καὶ ἔγινε, καὶ τὸ ἠξεύρετε.

5 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ἠμπορῶντας πλέον νὰ βαστῶ τοῦ λόγουμου, ἔπεμψα νὰ γνωρίσω τὴν πίστινσας, μήπως καὶ σᾶς ἐπείραξεν ἐκεῖνος ὁποῦ πειράζει, καὶ ὁ κόποσμας γένῃ εὔκαιρος.

6 Καὶ πρὸ ὀλίγου ἔσοντας νὰ ἔλθη ἀπ᾽ ἐσᾶς εἰς ἐμᾶς ὁ Τιμόθεος, καὶ νὰ μᾶς φέρη καλὰ μαντάτα διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπηνσας, καὶ ὅτι ἔχετε ἐνθύμησιν ἀγαθὴν διὰ λόγουμου, ἔχοντες πάντοτε μεγάλον πόθον νὰ μᾶς ἰδῆτε, ὥσαν καὶ ἐμεῖς ἀγαποῦμεν νὰ ἰδοῦμεν ἐσᾶς.

7 Διὰ τοῦτο ἐπαρηγορηθήκαμεν, ἀδελφοί, εἰς ἐσᾶς, ἀνάμεσα εἰς ὅλαιςμας ταῖς θλίψαις καὶ ταῖς ἀνάγκαις, διὰ τὴν πίστινσας.

8 Ὅτι τώρα ζοῦμεν ἐὰν ἐσεῖς στέκεστε εἰς τὸν Κύριον.

9 Διατί, ποίαν εὐχαριστίαν δυνάμεστε νὰ ἀνταποδώσωμεν τοῦ Θεοῦ διὰ λόγουσας; διὰ ὅλην τὴν χαρὰν ὁποῦ χαιρόμεστεν διὰ λόγουσας ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόνμας.

10 Νύκτα καὶ ἡμέρα παρακαλοῦμεν πολλὰ τὸν Θεὸν, νὰ ἰδοῦμεν τὸ πρόσωπόνσας, καὶ νὰ τελειάσωμεν τὰ ἐλλείψιματα τῆς πίστεώσσας.

11 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ πατήρμας, καὶ ὁ Κύριόσμας Ἰησοῦς Χριστὸς, νὰ μᾶς κατευοδώσῃ εἰς ἐσᾶς.

12 Καὶ ὁ Κύριος νὰ σᾶς πληθύνῃ καὶ νὰ σᾶς περισσεύσῃ τὴν ἀγάπην ὁποῦ ἔχετε ἀναμεταξύσας καὶ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἐμεῖς ἔχομεν εἰς ἐσᾶς.

13 Εἰς τὸ νὰ στερέξη αὐτὸς ταῖς καρδίαισσας ἀκατηγορήταις εἰς τὴν ἁγιοσύνην, ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέραμας, ὅταν ἔλθη ὁ Κύριόσμας ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του.

Κεφ. δ΄. 1.

ΤΟ᾽ λοιπὸν, ἀδελφοί, ζητοῦμεν ἀπὸ σᾶς, καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς ἐπαραλάβετε ἀπ᾽ ἐμᾶς, τὸ πῶς κάμνει χρεία νὰ περιπατῆτε, καὶ νὰ ἀρέσκετε τὸν Θεὸν, νὰ περισσεύετε περισσότερον εἰς τοῦτο.

2 Διατὶ ἠξεύρετε ποίαις παραγγελίαις σᾶς ἐδώκαμεν διαμέσου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμόσσας, νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πορνείαν.

4 Νὰ ἠξεύρῃ πᾶσα ἕνας ἀπὸ σᾶς, νὰ φυλάττη τὸ ἀγγεῖοντου, μὲ ἁγιασμὸν καὶ τιμήν.

5 Ὄχι εἰς τὰ πάθη τῆς ἐπιθυμίας, ὡσὰν ϗ τὰ ἔθνη ὁποῦ δὲν γνωρίζουσι Θεόν.

6 Διὰ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ ϗ πλεονεκτῆ κανένας εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του· διατὶ ὁ Κύριος εἶναι ξεκδικητὴς διὰ ὅλα ἐτοῦτα, καθὼς σᾶς ἐπροείπαμεν ϗ σᾶς τὸ ἐμαρτυρήσαμεν.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐκάλεσεν εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ εἰς ἁγιασμόν.

8 Τὸ λοιπὸν ἐκεῖνος ὁποῦ καταφρονεῖ ἐτοῦτα, δὲν καταφρονεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸ πνεῦμά του τὸ ἅγιον εἰς ἐμᾶς.

9 Καὶ διὰ τὴν φιλαδελφίαν δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν. διατὶ αὐτοὶ σας ἐσεῖς εἶστε θεοδίδακτοι, εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

10 Διατὶ ϗ τὸ κάμνετε τοῦτο εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς, ὁποῦ εἶναι εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν. ϗ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νὰ αὐξάνετε περισσότερον·

11 Καὶ σπουδάζετε νὰ ἡσυχάζετε, ϗ νὰ κάμνετε τὰ ἰδιά σας, ϗ νὰ κοπιάζετε μὲ τὰ ἐδικά σας χέρια, καθὼς σᾶς ἐπαραγγείλαμεν.

12 Διὰ νὰ περιπατῆτε μὲ τοὺς ἔξω τακτικά, ϗ καθὼς πρέπει, ϗ νὰ μὴν χρειάζεσθε τίποτις.

13 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζετε ἀδελφοί, διὰ ἐκείνους ὁποῦ ἐκοιμήθηκαν, διὰ νὰ μὴν λυπῆσθε, καθὼς ϗ οἱ λοιποὶ ὁποῦ δὲν ἔχουν ἐλπίδα.

14 Διατὶ ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε ϗ ἀνέστη, ἔτζι, ϗ ὁ Θεὸς ἐκείνους ὁποῦ ἐκοιμήθηκαν, διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ, θέλει τοὺς φέρει μαζὶ μετ' αὐτόν.

15 Διατὶ ἐτοῦτο σᾶς λέγομεν μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἐμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ ἐπίλοιποι ὁποῦ θέλομεν ἀπομείνει εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν φθάσει ἐκείνους ὁποῦ ἐκοιμήθησαν.

16 Διατὶ αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ φωνὴν προστακτικήν, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου, ϗ μὲ τὴν τρουμπέτα τοῦ Θεοῦ θέλει καταβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ϗ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ θέλουσιν ἀναστηθῆ πρωτίτερα.

17 Ἀπέκει ἐμεῖς οἱ ζῶντες ὁποῦ θέλομεν ἀπομείνη, εὐθὺς μαζὶ μετ' αὐτοὺς θέλομεν ἁρπαχθῆ εἰς τὰ σύννεφα εἰς προϋπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἀέρα· ϗ ἔτζι πάντοτε θέλομεν εἶστε μὲ τὸν Κύριον.

18 Τὸ λοιπὸν παρηγορεῖτε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τὰ λόγια ἐτοῦτα.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ διὰ τοὺς χρόνους ϗ τοὺς καιρούς, ἀδελφοί, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν.

2 Διατὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε ἀκριβά, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ἔτζι θέλει ἔλθη ὡσὰν ὁ κλέπτης ἔρχεται τὴν νύκτα.

3 Διατὶ ὅταν λέγουσιν, εἰρήνη ϗ ἀφοβία, τότε παρευθὺς ἔρχεται ἐπάνω τους ὁ χαλασμός, ὡσὰν ὁ πόνος εἰς τὴν ἐγκαστρωμένην, ϗ δὲν θέλουν ἠμπορέσει νὰ φύγουν.

4 Ἀμὴ ἐσεῖς ἀδελφοί, δὲν εἶστε εἰς τὸ σκότος, νὰ σᾶς φθάσῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὡσὰν κλέπτης.

5 Ὅλοι ἐσεῖς εἶστε υἱοὶ φω-

τὸς

τοὺς καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν εἴμεστε
τῆς νύκτας οὐδὲ τοῦ σκότους.
6 Ἃς μὴν κοιμώμεσθε λοι-
πὸν, ὡσὰν καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ
ἃς ξαγρυπνοῦμεν καὶ ἃς εἴμεστε
μετρημένοι εἰς τὰ φαγητὰ καὶ
ποτά.
7 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ κοιμοῦν-
ται, τὴν νύκτα κοιμοῦνται·
καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ μεθοῦσι, τὴν
νύκτα μεθοῦσι.
8 Ἀμὴ ἐμεῖς ὁποῦ εἴμεστε
(υἱοὶ) τῆς ἡμέρας, ἃς τρώγω-
μεν καὶ ἃς πίνωμεν μέτρια, ἔ-
χοντας νὰ ἐνδυθοῦμεν τὸ σιδη-
ρόπουκάμισον τῆς πίστεως καὶ ἀγά-
πης, καὶ τὴν σιδηρόσκουφα, τὴν
ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.
9 Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν μας ἀ-
ρισεν εἰς ὀργὴν, ἀλλ᾽ εἰς ἀπό-
κλησιν τῆς σωτηρίας, διαμέσου
τοῦ Κυρίουμας Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Ὁποῦ ἀπόθανεν διὰ λό-
γουμας, διὰ νὰ ζοῦμεν μαζὶ
μετ᾽ αὐτὸν, κᾂντε ἀγρυπνοῦμεν,
κᾂντε κοιμούμεστε,
11 Διὰ τοῦτο παρακινᾶτε
ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε
ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμ-
νετε.
12 Καὶ παρακαλοῦμεν σᾶς,
ἀδελφοὶ, νὰ γνωρίζετε ἐκεί-
νους ὁποῦ κοπιάζουν ἀνάμεσά-
σας, καὶ εἶναι προεστοῖσας ἐν
Κυρίῳ· καὶ σᾶς νουθετοῦσι.
13 Καὶ νὰ τοὺς ἔχετε μετὰ
πολλὰ τιμημένους μὲ ἀγάπην
διὰ τὸ ἔργοντους· εἰρηνεύετε ἀ-
νάμεσάσας.
14 Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν,
ἀδελφοὶ, νουθετᾶτε τοὺς ἀτάκ-
τους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγο-
ψύχους, βοηθᾶτε τοὺς ἀσθε-
νεῖς· μακροθυμεῖτε εἰς ὅλους.
15 Βλέπετε νὰ μὴν ἀπο-
δίδῃ τινὰς εἰς κανένα, κακὸν
ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἀκο-
λουθᾶτε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀνάμε-
σάσας καὶ εἰς ὅλους.
16 Πάντοτε χαίρεσθε.
17 Πάντοτε προσεύχεσθε.
18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐ-
χαριστεῖτε· διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Χριστὸν
εἰς ἐσᾶς.
19 Τὸ πνεῦμα μὴν τὸ σβεί-
νετε.
20 Ταῖς προφητείαις μὴν
τὲς καταφρονεῖτε.
21 Ὅλα δοκιμάζετε, καὶ
κρατεῖτε τὸ καλόν.
22 Ἀπὸ κάθε λογῆς εἶδος
πονηρίας φυλάγεσθε.
23 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς εἰ-
ρήνης, νὰ σᾶς ἁγιάσῃ σωστοὺς·
καὶ τὸ πνεῦμασας σωστὸν, καὶ ἡ
ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἄμποτες νὰ
φυλαχθοῦν χωρὶς μέμψιν εἰς
τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίουμας
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
24 Ἐκεῖνος ὁποῦ σᾶς κα-
λεῖ εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος καὶ
θέλει τὸ κάμει.
25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε
διὰ λόγουμας.
26 Χαιρετήσετε ὅλους τοὺς ἀ-
δελφοὺς μὲ φίλημα ἅγιον.
27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν Κύ-
ριον νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ
εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἀδελφούς.
28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίουμας
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἃς εἶναι μετὰ σᾶς.
Ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς πρώ-
τη ἐγράφη ἀπὸ τὰς Ἀθήναις.

Εἰς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ Παύλου β΄.

Κεφ. α΄. 1.

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, εἰς τὸν Θεὸν τὸν πατέραμας τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέραμας καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

3 Ἀδελφοί, χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ λόγουσας, καθὼς εἶναι ἄξιον, ὅτι ἡ πίστισας αὐξάνει περισσότερον, καὶ περισσεύει ἡ ἀγάπη πᾶσα ἑνὸς ὁλονῶνσας, ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον.

4 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐμεῖς ἀπατοίμας νὰ καυχώμεσθεν εἰς ἐσᾶς εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὑπομονήνσας καὶ πίστιν εἰς ὅλους τοὺς διωγμούσσας, καὶ ταῖς θλίψαις ὁποῦ ὑποφέρετε.

5 (Τὸ ὁποῖον εἶναι) δείξιμον τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ καταξιωθῆτε ἐσεῖς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ πάσχετε.

6 Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον σιμὰ εἰς τὸν Θεόν, νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους ὁποῦ σᾶς θλίβουσι;

7 Καὶ ἐσεῖς ὁποῦ θλίβεσθε (νὰ σᾶς δώσῃ) ἄνεσιν μαζὶ μετεμᾶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίουμας Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν μὲ τοὺς ἀγγέλους τῆς δυνάμεώς του.

8 Μὲ φωτίαν ὁποῦ νὰ καίῃ νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν γνωρίζουν Θεόν, καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν ὑπακούουσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίουμας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Οἱ ὁποῖοι θέλουσι τιμωρηθῇ χαλασμὸν παντοτεινὸν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς δυνάμεώς του.

10 Ὅταν ἔλθῃ νὰ δοξασθῇ εἰς τοὺς ἁγίους του, καὶ νὰ θαυμασθῇ εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουσιν (ὅτι ἐπιστεύθη ἡ μαρτυρίαμας εἰς ἐσᾶς) εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

11 Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ προσευχόμεσθεν πάντοτε διὰ λόγουσας, διὰ νὰ σᾶς κάμῃ ἀξίους τοῦ καλεσμοῦ ὁ Θεόςμας, καὶ νὰ τελειώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθοσύνης, καὶ ἔργον πίστεως μὲ δύναμιν.

12 Διὰ νὰ δοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίουμας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἐσᾶς, καὶ ἐσεῖς νὰ δοξασθῆτε εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦμας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β΄. 2.

Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίουμας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν συμμάζωξίνμας εἰς αὐτόν.

2 Νὰ μὴν σαλευθῆτε γλήγορα ἐσεῖς ἀπὸ τὴν γνώμην σας, μὴ ἢ νὰ συγχίζεσθε, μήτε ἢ μὲ πνεῦμα, μὴ ἢ μὲ λόγον, μὴ ἢ διὰ μέσου ἐπιστολῆς τινὸς σὰν γεγραμμένην διὰ μέσου μας, ὡσὰν ὅτι νὰ ἐσιμώσῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

3 (Κανένας ἂς μὴν σᾶς ἐξαπατήσῃ εἰς κανένα τρόπον

ὅτι

ὅτι (δὲν θέλει ἔλθη ἐκείνη ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ) ἐὰν δὲν ἔλθη πρῶτον ἡ ἀποστασία καὶ νὰ φανερωθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας.

4 Ὁ ἐναντίος καὶ ὁποῦ ὑπερυψώνεται εἰς κάθε λεγόμενον Θεὸν, ἢ σέβασμα εἰς τόσον ὁποῦ νὰ καθίσῃ αὐτοὺς ὡσὰν Θεὸς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἀποδείχνοντας τοῦ λόγου του ὅτι εἶναι Θεός.

5 Δὲν ἐνθυμᾶστε ὅτι ἀκόμι ὄντας εἰς ἐσᾶς, σᾶς ἔλεγα ἐτοῦτα;

6 Καὶ τώρα ἐκεῖνο ὁποῦ τὸν ἐμποδίζει τὸ ἠξεύρετε, εἰς τὸ νὰ φανερωθῇ αὐτοὺς εἰς τὸν καιρόν του.

7 Διατὶ ὡσὰν ἄρμαι ἐνεργεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας, μοναχὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμποδίζει τώρα, θέλει ἐμποδίσει ἕως ὁποῦ νὰ εὔγῃ ἀπὸ τὴν μέσην.

8 Καὶ τότε θέλει φανερωθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει τὸν χαλάσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματός του, καὶ θέλει τὸν ἀφανίσει μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρουσίας του.

9 Τοῦ ὁποίου ἀνόμου ἡ παρουσία εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ, μὲ κάθε δύναμιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα ψεύτικα.

10 Καὶ μὲ κάθε λογῆς ἀπάτην τῆς ἀδικίας, εἰς τῶν ἀπολλυμένους· διατὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας δὲν τὴν ἐδέχθηκαν εἰς τὸ νὰ σωθοῦσιν.

11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει τῶν πέμψῃ ὁ Θεὸς, ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ νὰ πιστεύσουν εἰς τὸ ψεῦδος.

12 Διὰ νὰ κατακριθοῦσιν ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀρέσθηκαν εἰς τὴν ἀδικίαν.

13 Ἀμὴ ἐμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ λόγου σας, ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι σᾶς ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς σωτηρίαν μὲ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ πνεύματος, καὶ μὲ τὴν πίστιν τῆς ἀληθείας.

14 Εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς ἐκάλεσεν διαμέσου τοῦ εὐαγγελίου μας εἰς ἀπόκτησιν δόξης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Στέκεστε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, καὶ κρατεῖτε τὲς παραδόσες ὁποῦ ἐδιδαχθήκετε, κἄν τε μὲ λόγον, κἄν τε μὲ τὴν ἐπιστολήν μας.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατέρας μας, ὁποῦ μᾶς ἀγάπησε, καὶ ὁποῦ μᾶς ἔδωσε παρηγορίαν παντοτεινὴν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν εἰς χάριν,

17 Νὰ παρηγορήσῃ τὲς καρδίαις σας, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς κάθε λόγον καὶ ἔργον καλόν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΤΟ λοιπὸν παρακαλεῖτε, ἀδελφοὶ, διὰ λόγου μας, διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζεται, καθὼς τρέχει καὶ δοξάζεται καὶ εἰς ἐσᾶς.

2 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦμεν ἀπὸ τῶν διεστραμμένους καὶ πονηροὺς ἀνθρώπους, διατὶ ἡ πίστις δὲν εἶναι ὅλωνῶν.

3 Καὶ πιστὸς εἶναι ὁ Κύριος ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς στηρίξῃ καὶ θέλει σᾶς φυλάξει ἀπὸ τὸν πονηρόν.

4 Καὶ πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον διὰ λόγου σας, ὅτι ἐκεῖνα

να ὁποῦ σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ τὰ κάμνετε, καὶ θέλετε τὰ κάμνει.

5 Καὶ ὁ Κύριος νὰ σιάσῃ τὲς καρδίαις σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ σᾶς παραγγέλλομεν, ἀδελφοὶ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ χωρίζεσθε ἐσεῖς ἀπὸ κάθε ἀδελφὸν ὁποῦ περιπατεῖ ἄτακτα, καὶ ὄχι κατὰ τὴν παράδοσιν ὁποῦ ἐπαρέλαβεν ἀπὸ λόγου μας.

7 Διατὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε πῶς κάμνει χρεία νὰ μᾶς μιμᾶσθε, ὅτι δὲν ἀτακτήσαμεν εἰς ἐσᾶς.

8 Οὐδὲ ἐφάγαμεν ἀπὸ κανένα ψωμὶ δωρεὰν, ἀλλὰ μὲ κόπον καὶ μὲ μόχθον, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ μὴν παραβαρέσωμεν κανένα ἀπὸ σᾶς.

9 Ὄχι ὅτι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν τοῦ λόγου μας παράδειγμα, νὰ μᾶς μιμᾶσθε.

10 Διατὶ ὅταν ἤμασταν εἰς ἐσᾶς, τοῦτο σᾶς ἐπαραγγέλναμεν, ὅτι ἐὰν κανένας δὲν θέλει νὰ ἐργάζεται, μὴ ἦ νὰ τρώγῃ.

11 Διατὶ ἀκούομεν μερικοὺς ὁποῦ περιπατοῦσιν εἰς ἐσᾶς ἄτακτα, καὶ τίποτες δὲν ἐργάζονται μόνον περιεργάζονται.

12 Καὶ εἰς τοὺς τοιούτους παραγγέλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν, διαμέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ τρώγουσι τὸ ψωμί τους ἐργαζόμενοι μὲ ἡσυχίαν.

13 Καὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, κάμνοντας καλὸν μὴν ἀποκάμνετε.

14 Καὶ ἂν κανένας δὲν ὑπακούει τὸν λόγον μας, ὁποῦ λέγεται διαμέσου τῆς ἐπιστολῆς, σημαδεύετέτον καὶ μὴν τὸν σμίγετε διὰ νὰ ἐντραπῇ.

15 Καὶ μὴν τὸν λογιάζετε ὡσὰν ἐχθρὸν, ἀλλὰ νουθετᾶτέτον ὡσὰν ἀδελφόν.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης, ἄμποτε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε μὲ κάθε τρόπον· ὁ Κύριος ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας.

17 Ἐτοῦτος ὁ χαιρετισμὸς ἐγράφη μὲ τὸ ἰδικόν μου χέρι τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημάδι εἰς κάθε ἐπιστολήν· ἔτζι γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας. ἀμήν.

‡ Εἰς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ τὰς Ἀθήναις.

Παύλ

Παύλου ἐπιστολὴ εἰς Τιμόθεον ά.

Κεφ. ά. 1.

ΠΑΥ̃ΛΟΣ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ προσταξιν τοῦ Θεοῦ τοῦ σωτῆρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐπίδος μας.

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν, ἂς εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα μας, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἐγὼ πηγαίνοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν, σὲ ἐπαρακάλεσα (νὰ προσμείνῃς εἰς τὴν Ἔφεσον) ἔτζι παρακαλῶ, νὰ παραγγείλῃς κάποιους νὰ μὴν διδάσκουσιν διάφορες διδαχαῖς·

4 Μὴ δὲ νὰ ἔχουν τὸν νοῦν τους εἰς μύθους καὶ γενεαλογίαις ὁποῦ δὲν ἔχουν τέλος, οἱ ὁποίαις δίδουσι περισσότερα φιλονικείαις, παρὰ οἰκοδομὴν Θεοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν πίστιν.

5 Καὶ τὸ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἀπὸ καθαρὰν καρδίαν, καὶ ἀπὸ συνείδησιν ἀγαθὴν, καὶ ἀπὸ πίστιν ὁποῦ δὲν εἶναι πλασμένη.

6 Ἀπὸ τὰ ὁποῖα μερικοὶ ἔσφαλλας νὰ ξεπέσουν, ἐγύρισαν εἰς ματαιολογίαν.

7 Θέλοντες νὰ εἶναι νομοδιδάσκαλοι, καὶ μὴ γροικόντες μὴ δὲ ἐκεῖνα ὁποῦ λέγουσι, μὴ δὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βεβαιώνουσι.

8 Καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλὸς, ἂν κανένας τὸν μεταχειρίζεται νομίμως;

9 Ἠξεύροντας ἐτοῦτο ὅτι εἰς τὸν δίκαιον νόμος δὲν ἐβάλθη, ἀμὴ διὰ τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, καὶ ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀνοσίους καὶ μεμιασμένους, καὶ ὁποῦ δέρνουν τὸν πατέρα τους, ἢ τὴν μητέρα. καὶ διὰ τοὺς φονοσάδες,

10 Πόρνους, ἀρσενοκοίτας, κλέπτας ἀνθρώπων, ψεύστας, ἐκείνους ὁποῦ ὀμόνουσι ψέματα, καὶ ἄλλα τίποτες ἂν ἄλλον εἶναι ἐνάντιον εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν.

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον τὸ ἐμπιστεύθηκα ἐγώ.

12 Καὶ εὐχαριστῶ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὁποῦ μὲ ἐδυνάμωσεν, ὅτι μὲ ἐλογίασε πιστὸν, βάζοντάς με εἰς διακονίαν.

13 Ἐμένα ὁποῦ ἤμουν πρότερα βλάσφημος καὶ διώκτης, καὶ ὑβριστὴς· ἀλλὰ ἐσυμπαθήσηκα, ὅπου μὴ γνωρίζοντας τὸ ἔκαμα ὄντας εἰς τὴν ἀπιστίαν.

14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ὁποῦ εἶναι εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ὑπερεπερίσσευσε.

15 Ὁ λόγος εἶ[illegible] καὶ ἄξιος κάθε λογῆς ἀποδοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶμαι ἐγὼ ὁ πρῶτος.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐσυμπαθήσηκα, διὰ νὰ δείξῃ εἰς ἐ-

μένα

μένα πρῶτα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅλην τοῦ τὴν μακροθυμίαν, διὰ παράδειγμα ἐκείνων ὁποῦ ἐμέλλασι νὰ πιστεύσουν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

17 Καὶ ἂς εἶναι τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων τὸν ἄφθαρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

18 Ἐτούτην τὴν παραγγελίαν σοῦ ἀφίνω καὶ σοῦ συστήνω ὦ τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προφητείαις ὁποῦ ἐστάθηκαν προτήτερα διὰ ἐσένα, διὰ νὰ στρατεύεσαι ἐσὺ εἰς αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν.

19 Ἔχοντας καὶ πίστιν, καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, τὴν ὁποίαν ἔσοντας νὰ τὴν ἀποδιώξουν μερικοὶ ἐτζακίσθηκαν καὶ ἔχασαν τὴν πίστιν.

20 Ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, τοὺς ὁποίους τοὺς ἐπαράδωκα εἰς τὸν Σατανᾶν διὰ νὰ παιδευθοῦν νὰ μὴν βλασφημοῦν.

Κεφ. β'. 2.

Παρακαλῶ λοιπὸν πρωτίτερα ἀπὸ ὅλα, νὰ κάμνετε δέησες, προσευχαῖς, παρακάλεσες, εὐχαριστίαις, διὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·

2 Διὰ τοὺς βασιλεῖς, καὶ διὰ ὅλους ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ ἀξίαις· διὰ νὰ περάσωμεν ζωὴν ἀτάραχον καὶ ἥσυχον, μὲ κάθε εὐσέβειαν καὶ σεμνότητα.

3 Διατὶ τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐάρεστον ὀμπροστὰ εἰς τὸν σωτῆρα μας Θεόν.

4 Ὁ ὁποῖος θέλει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ σωθοῦσι καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

5 Διατὶ ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς, ἕνας εἶναι καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός.

6 Ὁποῦ ἔδωκε τὸν λόγον του ἐξαγόρασμα διὰ ὅλους, ὁποῦ εἶναι ἡ μαρτυρία εἰς καιροὺς διωρισμένους.

7 Τῆς ὁποίας μαρτυρίας ἐβάλθηκα ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ δὲν ψεύδομαι) διδάσκαλος λέγω τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8 Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύχονται οἱ ἄνδρες εἰς κάθε τόπον, σηκώνοντες χέρια καθαρὰ χωρὶς ὀργὴν καὶ ἀμφιβολίαν.

9 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ αἱ γυναῖκαις· νὰ στολίζουσι τὸν λόγον τους μὲ στολὴν ὁποῦ πρέπει· μὲ ἐντροπὴν καὶ σωφροσύνην, ὄχι μὲ πλεξήματα, ἢ χρυσάφια, ἢ μαργαριτάρια, ἢ μὲ ροῦχα πολυτίμητα.

10 Ἀλλὰ διαμέσου ἔργων καλῶν, (ὁ ὁποῖος στολισμὸς πρέπει εἰς ταῖς γυναῖκαις ὁποῦ τάζουσι, νὰ εἶναι θεοσεβεῖς.)

11 Ἡ γυναῖκα μὲ σιωπὴν ἂς μαθαίνει, μὲ κάθε ὑποταγήν.

12 Καὶ δὲν συγχωρῶ τὴν γυναῖκα νὰ διδάσκῃ, οὐδὲ νὰ αὐθεντεύῃ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ὁρίζω νὰ σιωπαίνῃ.

13 Διατὶ ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη πρῶτα, ἀπέκει ἡ Εὔα.

14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἀπατήθη, ἀμὴ ἡ γυναῖκα ἔσοντας νὰ ἀπατηθῇ, ἔγινεν αἰτία τῆς παραβάσεως.

15 Ὅμως θέλει σωθῇ διαμέσου τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνουσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμὸν μὲ σωφροσύνην.

Κεφ.

Κεφ. γʹ. 3.

Ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος. ἂν κανένας ὀρέγεται ἐπισκοπὴν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναῖκας ἄνδρας, ἄγρυπνος, σώφρων, πολιτικὸς, φιλόξενος, ἐπιτήδειος νὰ διδάσκῃ.

3 Νὰ μὴν εἶναι μεθυστὴς, νὰ μὴν κτυπᾷ, νὰ μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη, ἀλλὰ νὰ εἶναι πρᾶος, ἄμαχος, νὰ μὴν εἶναι φιλάργυρος,

4 Νὰ κυβερνᾷ καλὰ τὸ ἴδιόν του σπίτι, νὰ ἔχῃ εἰς ὑποταγὴν τὰ παιδιάτου μὲ κάθε λογῆς σεμνότητα.

5 Ἀμὴ ἂν κανένας δὲν ἠξεύρει νὰ κυβερνήσῃ τὸ ἴδιόντου σπίτι, πῶς θέλει ἐπιμεληθῆ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ;

6 Καὶ νὰ μὴν εἶναι νεοκατήχητος μήπως κενοδοξῶντας πέσῃ εἰς τὸ κρίμα τοῦ διαβόλου.

7 Καὶ κάμνει χρεία νὰ ἔχῃ καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τοὺς ἔξω, διὰ νὰ μὴν πέσῃ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Τὸν ὅμοιον τρόπον κάμνει χρεία νὰ εἶναι καὶ οἱ διάκονοι τιμῆς ἄξιοι, νὰ μὴν εἶναι δίγλωσσοι εἰς τοὺς λόγους, νὰ μὴν ἔχουν τὸν νοῦντους εἰς πολὺ κρασὶ, νὰ μὴν ἀγαποῦσι κακὰ κέρδη.

9 Νὰ ἔχουσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὲ καθαρὰν συνείδησιν.

10 Καὶ ἐτοῦτοι ἂς δοκιμάζωνται πρῶτον, ἀπέκει ἂς διακονοῦσιν, ἐὰν εἶναι ἀκατηγόρητοι.

11 Τὸν ὅμοιον τρόπον πρέπει καὶ τὲς γυναῖκαίστους νὰ εἶναι τιμημέναις, καὶ ὄχι νὰ διαβάλλουσι, νὰ εἶναι μετρημέναις εἰς τὸ φαγὶ καὶ εἰς τὸ ποτὸν, ἐμπιστεμέναις εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκονοι ἂς εἶναι μιᾶς γυναῖκας ἄνδρες, νὰ κυβερνοῦσι καλὰ τὰ παιδίατους καὶ τὰ σπιτιάτους.

13 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ διακονήσουν καλὰ, ἀποκτίζουσι καλὸν βαθμὸν εἰς τοῦ λόγουτους, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν εἰς τὴν πίστιν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Ἐτοῦτα σοῦ γράφω ἐλπίζοντας νὰ ἔλθω εἰς ἐσένα τὸ γληγορώτερον.

15 Καὶ ἂν ἀργήσω διὰ νὰ ἰδῇς πῶς κάμνει χρεία νὰ συναναστρέφεσαι εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ἀληθινὰ χωρὶς καμμίαν ἀντιλογίαν, μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὴν σάρκα, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἐφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δʹ. 4.

ΚΑΙ τὸ πνεῦμα λέγει φανερὰ, ὅτι εἰς τοὺς ὕστερους χρόνους θέλουσιν ἀποστατήσει τινὲς ἀπὸ τὴν πίστιν, νὰ προσέχουσιν εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς τὲς διδασκαλίαις τῶν δαιμονίων.

2 (Διδασκαλίαν ἀνθρώπων) ψευδομένων μὲ ὑπόκρισιν, ὁποῦ ἔχουσι τὴν συνείδησίντους κεκαυτηριασμένην.

3 Ὁποῦ

3 Ὁποῦ ἐμποδίζουσι νὰ πανδρεύωνται ϗ (ὁρίζουσι) νὰ φυλάγουνται ἀπὸ τὰ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμεν νὰ τὰ μεταλαμβάνουν μὲ εὐχαριστίαν οἱ πιστοὶ, ϗ ὁποῦ γνωρίζουσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι κάθε κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλὸν, δὲν πρέπει νὰ ἀποβάλλομεν κανένα, ὅταν λαμβάνεται μὲ εὐχαριστίαν.

5 Διατὶ ἁγιάζεται διαμέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ϗ τῆς προσευχῆς.

6 Ἐτοῦτα συμβουλεύοντας τοὺς ἀδελφοὺς, θέλεις εἶσαι καλὸς διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τρεφόμενος μέσα εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, ϗ τῆς καλῆς διδασκαλίας ὁποῦ ἀκολούθησες.

7 Ἀμὴ τοὺς μύθους τοὺς μεμιασμένους ϗ γεροντίστικους ἀφίσετους· ϗ ἄσκησε τοῦ λόγου σου εἰς τὴν εὐσέβειαν.

8 Διατὶ ἡ σωματικὴ ἄσκησις εἰς ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμη· ἀμὴ ἡ εὐσέβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμη, ἔχοντας νὰ ἔχῃ τὰ ταξίματα τῆς ζωῆς ἐτούτης, ϗ τῆς μελλούσης.

9 Ἀληθινὸς εἶναι ἐτοῦτος ὁ λόγος, ϗ κάθε λογῆς ἀποδοχῆς εἶναι ἄξιος.

10 Διατὶ διὰ τοῦτο ϗ κοπιάζομεν ϗ ὀνειδιζόμεσθεν, ὅτι ἐλπίσαμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ϗ μάλιστα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα ϗ δίδασκε.

12 Κανένας ἂς μὴν καταφρονᾷ τὴν νεότητάσου, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα τῶν πιστῶν, εἰς λόγον, εἰς τὴν συναναστροφὴν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθαρότητα.

13 Ἕως νὰ ἔλθω ἔχε τὸν νοῦν σου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παράκλησιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14 Μὴν ἀμελῇς τὸ χάρισμα ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσένα, ὁποῦ σοῦ ἐδώθη διαμέσου προφητείας μὲ τὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ἐτοῦτα μελέτα, εἰς τοῦτα ἂς εἶσαι, διὰ νὰ εἶναι ἡ προκοπήσου φανερὴ εἰς ὅλους.

16 Ἔχε τὸν νοῦν σου διὰ λόγου σου ϗ διὰ τὴν διδασκαλίαν, ϗ καρτέρει εἰς αὐτά. διατὶ κάμνοντας τοῦτο, ϗ τὸν λόγον σου θέλεις σώσει, ϗ ἐκείνους ὁποῦ σοῦ ἀκοῦν.

Κεφ. ε΄.

ΜΗΝ ὀνειδίσῃς τὸν γεροντώτερον, ἀλλὰ νουθέτατον ὡσὰν πατέρα, ϗ τοὺς νεωτέρους ὡσὰν ἀδελφούς.

2 Ταῖς γεροντισσαις ὡσὰν μητέραις, ταῖς νεωτέραις ὡσὰν ἀδελφαῖς, μὲ κάθε λογῆς καθαρότητα.

3 Τίμα ταῖς χήραις, ἐκείναις ὁποῦ εἶναι ἀληθῶς χήραις.

4 Ἀμὴ ἂν καμμία χήρα ἔχῃ τέκνα ἢ ἐγγόνια, ἂς μαθένουσι πρῶτα (αὐτὰ) νὰ ἀσκοῦσιν εὐσέβειαν εἰς τὸ ἴδιόντους σπίτι, ϗ νὰ δίδουσιν ἀνταμοιβαῖς εἰς τοὺς προγόνους. διατὶ τοῦτο εἶναι καλὸν, ϗ εὐάρεστον ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα ϗ μεμονωμένη, ἐλπίζει εἰς τὸν Θεὸν, ϗ προσμένει εἰς ταῖς δεήσεις ϗ εἰς ταῖς προσευχαῖς, νύκτα ϗ ἡμέρα.

6 Ἀμὴ ἡ χήρα ὁποῦ μεθοκοπᾷ, ζωντανὴ ἀπέθανε.

7 Καὶ

7 Καὶ παράγγελνε ἐτοῦτα, διὰ νὰ εἶναι ἀκατηγόρηταις.

8 Καὶ ἐὰν κανένας δὲν φροντίζει τῶν ἰδίων, ϗ μάλιστα τῶν οἰκιακῶν του, ἀρνήθη τὴν πίστιν ϗ εἶναι χειρότερος παρὰ ἄπιστος.

9 Ἂς μὴν λογαριασθῇ εἰς τάξιν τῶν χηρῶν ἐκείνη ἡ χήρα, ὁποῦ εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ ἑξῆντα χρονῶν, ϗ νὰ ἔγινεν ἑνὸς ἀνδρὸς γυναῖκα,

10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρημένη, ἐὰν ἔθρεψε παιδία, ἐὰν ἐδέχθη ξένους, ἐὰν ἔνιψε ποδάρια ἁγίων, ἐὰν ἐβοήθησε θλιμμένους, ἐὰν ἀκολούθησεν εἰς κάθε ἔργον καλόν.

11 Ἀμὴ τὰς χήραις τὰς νεωτέραις παραιτοῦταις. διατὶ ὅταν κατατρυφήσωσιν ἐναντία τοῦ Χριστοῦ, θέλουν νὰ πανδρευθοῦσιν·

12 Ὁποῦ ἔχουσι κατάκρισιν, ὅτι ἐκαταφρόνησαν τὴν πρώτην πίστιν.

13 Καὶ ἀκόμη μαθαίνουσιν νὰ εἶναι ἀκαμάτραις νὰ τριγυρίζουσι τὰ σπίτια. ϗ ὄχι μόνον ἀκαμάτραις, ἀλλὰ ϗ πολύλογαις ϗ περίεργαις, λέγοντες ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν πρέπουν.

14 Θέλω λοιπὸν τὰς πλέον νεώτεραις νὰ πανδρεύωνται, νὰ κάμνουν παιδία, νὰ νοικοκυρεύουν, νὰ μὴν δίδουσι εἰς τὸν ἀντικείμενον καμίαν ἀφορμὴν λοιδωρίας.

15 Διατὶ ἀρχαμάγι μερικαὶ ἐγύρισαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Ἐὰν κανένας πιστὸς, ἢ πιστὴ, ἔχῃ χήραις, ἂς τὰς βοηθᾷ εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀρκετὰ ϗ ἂς μὴν βαρυνῆται ἡ ἐκκλησία, διὰ νὰ βοηθῇ ἀρκετὰ τὰς ἀληθιναῖς χήραις.

17 Οἱ πρεσβύτεροι ὁποῦ εἶναι καλοὶ προεστοὶ, ἂς ἔχουσι διπλὴν τιμὴν, μάλιστα ἐκεῖνοι ὁποῦ κοπιάζουν εἰς τὸν λόγον ϗ εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Διατὶ λέγει ἡ γραφὴ, τὸ βόδι ὁποῦ ἀλωνίζει ἵνα μὴν στομώσῃς. ϗ ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τῆς πληρωμῆς του.

19 Καὶ μὴν παραδέχεσαι κατηγορίαν ἐναντία τοῦ πρεσβυτέρου, ἔξω ἂν δὲν εἶναι δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες.

20 Ἐκείνους ὁποῦ ἁμαρτάνουσιν, ὄμπροστὰ εἰς ὅλους ἔλεγχέ τους, διὰ νὰ ἔχουν φόβον ϗ οἱ ἄλλοι.

21 Ὁρκίζω σε ὄμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, ϗ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ϗ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, νὰ τὰ φυλάξῃς ἐτοῦτα χωρὶς κανένα πάθος, νὰ μὴν κάμνῃς κανένα πρᾶγμα γέρνοντας εἰς κανένα μέρος.

22 Τὰ χέρια εἰς κανένα μὴν βάλῃς γλίγορα, μηδὲ μέτεχε εἰς ξέναις ἁμαρτίαις. φύλαγε τοῦ λόγου σου καθαρόν.

23 Πλέον μὴν πίνῃς νερὸν, ἀλλὰ μεταχείριζε ὀλίγον κρασὶ διὰ τὸ στομάχι σου, ϗ τὰς πυκναῖς σου ἀσθένειαις.

24 Αἱ ἁμαρτίαις μερικῶν ἀνθρώπων εἶναι φανεραῖς, ϗ παγαίνουσιν εἰς τὴν κρίσιν προτίτερα, ἀμὴ εἰς κάποιους αἱ ἁμαρτίαις ἀκολουθοῦσιν ὕστερα.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ϗ τὰ καλὰ ἔργα, εἶναι φανερὰ, ϗ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἄλλως λογῆς, δὲν ἠμποροῦν νὰ κρυφθοῦν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

[a] Ὅσοι δοῦλοι εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ἂς λογι-

λογιάζουν πῶς εἶναι ἄξιοι οἱ αὐθεντάδες τους, κάθε λογῆς τιμῆς· διὰ νὰ μὴν βλασφημᾶται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία.

2 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν πιστοὺς αὐθεντάδες, μὴν τοὺς καταφρονοῦσιν, διατὶ εἶναι ἀδελφοί, ἀλλὰ περισσότερον ἂς δουλεύουσιν, ὅτι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπημένοι, οἱ ὁποῖοι ἀπολαμβάνουσι τὴν εὐεργεσίαν. ἐτοῦτα διδάσκε καὶ νουθέτα.

3 Ἐὰν κανένας διδάσκει ἄλλα, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὰ λόγια τὰ ὑγιῆ, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν εὐσεβῆ,

4 Ἐκεῖνος κενοδοξᾷ μηδὲν γνωρίζοντας, ἀλλὰ ἀσθενόντας εἰς τὸν νοῦν του, εἰς ζητήματα καὶ λογομαχίαις, ἀπὸ τὰ ὁποῖα γίνεται φθόνος, φιλονικεία, βλασφημίαις, ὑπόληψες κακαῖς.

5 Γυμνάσματα κακὰ ἀνθρώπων ὁποῦ ἔχουσι τὸν νοῦν τους διεφθαρμένον, καὶ ὁποῦ εἶναι ἐστερημένοι τῆς ἀληθείας, ὁποῦ λογιάζουσι νὰ εἶναι ἡ εὐσέβεια πρόσοδος, ἀναχώρει ἀπὸ τοὺς τοιούτους.

6 Καὶ βέβαια μεγάλη πρόσοδος εἶναι ἡ εὐσέβεια, μὲ καρδίαν εὐχαριστημένην.

7 Διατὶ κανένα πρᾶγμα δὲν ἐφέραμεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ φανερὸν εἶναι ὅτι οὐδὲ δυνόμεσθε νὰ εὐγάλωμεν τίποτες.

8 Καὶ ὅταν ἔχωμεν φαγητὰ καὶ σκεπάσματα, θέλομεν εἶσθαι ἀρκετοὶ εἰς ἐτοῦτα.

9 Ἀμὴ ἐκεῖνοι ὁποῦ θέλουν νὰ πλουτοῦν, πέφτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίαις πολλαῖς ἀγνώσταις καὶ βλαβεραῖς, οἱ ὁποῖαις βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς χαλασμὸν καὶ ἀπώλειαν.

10 Διατὶ ῥίζα ὅλων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία, τὴν ὁποίαν κάποιοι ἴσοντας νὰ τὴν ὀρεχθοῦσιν ἐπλανήθηκαν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ ἔβαλαν τοῦ λόγου τους εἰς πολλοὺς πόνους.

11 Ἀμὴ ἐσύ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεύγε ἐτοῦτα· καὶ σπούδαζε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, πίασε τὴν αἰώνιον ζωήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκαλέσθης καὶ ὡμολόγησες τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὀμπροστὰ εἰς πολλοὺς μάρτυρας.

13 Παραγγέλλω σου ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν ὁποῦ ζωοποιεῖ τὰ πάντα, καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁποῦ ἐμαρτύρησεν ὀμπροστὰ εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

14 Νὰ φυλάξῃς ἐτούτην τὴν ἐντολὴν ὄντας ἀμόλευτος, ἀκατηγόρητος, ἕως τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Τὴν ὁποίαν εἰς τοὺς διωρισμένους καιροὺς θέλει τὴν δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων.

16 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει μόνος ἀθανασίαν, καὶ κατοικᾷ φῶς ἀπλησίαστον, τὸ ὁποῖον κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν τὸ εἶδεν, οὐδὲ δύναται νὰ τὸ ἰδῇ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τιμὴ καὶ κράτος παντοτεινόν, ἀμήν.

17 Παράγγελλε τοὺς πλου-

σί

σίους εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα νὰ μὴν
ὑψηλοφρονοῦσι, μηδὲ νὰ ἐλ-
πίζουσι εἰς τὴν ἀβεβαιότητα
τοῦ πλούτου, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν
τὸν ζῶντα, ὁποῦ μᾶς δίδει πλου-
σίως ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν.
18 Νὰ κάμνουσι ἀγαθὰ ἔρ-
γα, νὰ πλουτοῦσιν εἰς ἔργα κα-
λά, νὰ εἶναι μεταδοτικοί, κοι-
νωνιτικοί.
19 Νὰ θησαυρίζουσι εἰς τοὺς
λόγους των θεμέλιον καλόν, εἰς τὸ
μέλλον, διὰ νὰ πιάσουν τὴν
αἰώνιον ζωήν.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρα-
καταθήκην ἐτούτην φύλαξε,
ἀποδιώχνοντας τὲς συχαμεραῖς
ματαιολογίαις, καὶ τὲς φιλονει-
κείαις τῆς ψεύτικης γνώσεως·
21 Τὴν ὁποίαν (γνῶσιν)
τινὲς λέγοντες νὰ τὴν ἔχουν,
ἀπότυχαν ἀπὸ τὴν πίστιν. ἡ
χάρις μετὰ σοῦ. ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Τιμόθεον πρώτη
ἐγράφη ἀπὸ τὴν Λαοδίκειαν, ἡ
ὁποία εἶναι ἡ μητρόπολις Φρυγίας
τῆς Πακατιανῆς.

Παύλου ἐπιστολὴ εἰς Τιμόθεον β΄.

Κεφ. α΄. 1.

Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, μὲ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ τάξιμον
τῆς ζωῆς ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χρι-
στὸν Ἰησοῦν,
2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ ἀγα-
πητὸν τέκνον, ἂς εἶναι χάρις,
ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν
πατέρα, καὶ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν
Κύριόν μας.
3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὸν ὁ-
ποῖον λατρεύω ἀπὸ τῶν προ-
γόνων μου μὲ καθαρὰν συνείδη-
σιν, ὅτι σὲ ἐνθυμοῦμαι πάν-
τοτε εἰς τὲς προσευχαῖς μου νύ-
κτα καὶ ἡμέρα,
4 Ἔχοντας μεγάλον πόθον
νὰ σὲ ἰδῶ, ἐνθυμούμενος τὰ
δάκρυά σου, διὰ νὰ γεμισθῶ
χαράν.
5 Ἀναθυμούμενος τὴν πί-
στιν σου τὴν ἄπλαστον, ἡ ὁποία
κατοίκησε πρῶτον εἰς τὴν μα-
μμήν σου τὴν Λωΐδα, καὶ εἰς τὴν
μητέρα σου τὴν Εὐνείκην, καὶ
πιστεύω, ὅτι νὰ εἶναι καὶ εἰς ἐσέ-
να.

6 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορ-
μὴν σοῦ ἀναθυμίζω, νὰ ἀνά-
πτης τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ,
ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσένα διὰ τῆς ἐπι-
θέσεως τῶν χειρῶν μου.
7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔ-
δωκε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ
(πνεῦμα) δυνάμεως, καὶ ἀγά-
πης, καὶ σωφρονισμοῦ.
8 Μὴν ἐντραπῆς λοιπὸν τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου μας, μη-
δὲ ἐμένα τὸν δέσμιόν του, ἀλλὰ
συγκακοπάθησε μετ' ἐμένα εἰς
τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν δύνα-
μιν τοῦ Θεοῦ.
9 Ὁποῦ μᾶς ἔσωσε, καὶ μᾶς
ἐκάλεσε μὲ κάλεσμα ἅγιον, ὄ-
χι κατὰ τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ κατὰ
τὴν ἰδικήν του πρόθεσιν καὶ τὴν
χάριν ὁποῦ μᾶς ἐδόθη εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν πρωτύτερα ἀπὸ
χρόνους αἰωνίους.
10 Καὶ τώρα ἐφανερώθη
διὰ μέσου τῆς ἐπιφανείας τοῦ σω-
τῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁποῦ ἐ-
χάλασε τὸν θάνατον, καὶ ἐφανέ-
ρωσε τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφ-

θαρσίαν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου,

11 Εἰς τὸ ὁποῖον ἐβάλθηκα ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν.

12 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν παθαίνω καὶ τοῦτα, ἀλλὰ δὲν ἐντρέπομαι· διατὶ ἠξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ πιστεύω ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Κράτει τὸ παράδειγμα τῶν ὑγειῶν λόγων, τῶν ὁποίων ἄκουσες ἀπὸ λόγου μου, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον, διαμέσου τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου ὁποῦ κατοικᾷ εἰς ἐμᾶς.

15 Ἠξεύρεις ἐτοῦτο, ὅτι ὅλοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ ἀποστράφηκαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.

16 Ὁ Κύριος νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ὀνησιφόρου, ὅτι πολλαῖς φοραῖς μὲ ἐθεράπευσε, καὶ τὴν ἅλυσόν μου δὲν ἐντράπη.

17 Ἀλλὰ ὄντας εἰς τὴν Ῥώμην μὲ πολλὴν σπουδὴν μὲ ἐζήτησε καὶ μὲ ηὗρεν.

18 Ὁ Κύριος νὰ τοῦ δώσῃ νὰ εὕρῃ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον, εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα μὲ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Ἔφεσον, ἐσὺ τὰ ἠξεύρεις καλήτερα.

Κεφ. β'. 2.

1 ΕΣΥ λοιπὸν τέκνον μου, δυναμόνου μὲ τὴν χάριν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἄκουσες ἀπὸ λόγου μου διαμέσου πολλῶν μαρτύρων, παράδοσέ τα ὡσὰν παρακαταθήκην εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξουν καὶ ἄλλους.

3 Ἐσὺ λοιπὸν κακοπάθησε, ὡσὰν καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδὲ ἕνας ὁποῦ στρατεύεται ἐμπλέκεται εἰς ταῖς πραγματείαις τῆς ζωῆς ἐτούτης, διὰ νὰ ἀρέσῃ ἐκείνου ὁποῦ τὸν ἐδιάλεξε διὰ στρατιώτην.

5 Καὶ ἐὰν καὶ ἕνας ἀγωνίζεται, δὲν στεφανώνεται ἐὰν δὲν ἀγωνισθῇ νομίμως.

6 Ὁ γεωργὸς ὁποῦ κοπιάζει κάμνει χρεία νὰ μεταλαμβάνῃ πρῶτον ἀπὸ τοὺς καρπούς.

7 Γροίκα ἐκεῖνα ὁποῦ λέγω· ἄμποτες ὁ Κύριος νὰ σοῦ δώσῃ γνῶσιν εἰς ὅλα.

8 Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁποῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ ὁποῖος (ἐγεννήθη) ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

9 Εἰς τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ ἕως δεσμῶν, ὡσὰν κακοποιός· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δένεται.

10 Διὰ τοῦτο ἐγὼ τὰ ὑπομένω ὅλα διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, διὰ νὰ τύχουν καὶ αὐτοὶ σωτηρίαν, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν μὲ δόξαν αἰώνιον.

11 Ὁ λόγος ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινός· διατὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν, θέλομεν ζήσει καὶ μαζὶ μετ' αὐτόν.

12 Ἐὰν ὑπομένωμεν, καὶ θέλομεν συμβασιλεύσει· ἐὰν ἀρνήμαστεν ἐκεῖνον, καὶ ἐκεῖνος θέλει μᾶς ἀρνηθῇ.

13 Ἐὰν ἐμεῖς ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, νὰ ἀρνηθῇ τοῦ λόγου του δὲν δύναται.

14 Ἐτοῦτα ἀναθύμιζε μαρτυρῶντας τοὺς ἀνθρώπους ὀμπροστὰ εἰς τὸν Κύριον, νὰ μὴν

λογο-

λογομαχῶσι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι
ὠφέλιμον εἰς κἀμίαν, ἀλλὰ χα-
λασμὸς ἐκείνων ὁποῦ ἀκούουν.
15 Σπούδαζε νὰ παραστήσῃς
τοῦ λόγου σου δόκιμον εἰς τὸν Θεὸν,
ἐργάτην ἀνδρόπιαστον, νὰ κόβῃς
ὀρθὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
16 Ἀμὴ τὰς ἀσεβαῖς μαται-
οφωνίαις φεῦγε. διατὶ θέλουσι
προκόψει εἰς μεγαλιτέραν ἀσέ-
βειαν.
17 Καὶ ὁ λόγος τῶν τοιούτων
πηγένοντας ὀμπροστὰ θέλει κα-
ταφάγει ὥσταν φάγουσα, ἀπὸ
τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ Φι-
λητός.
18 Οἱ ὁποῖοι ἀπέτυχαν ἀ-
πὸ τὴν ἀλήθειαν, λέγοντες νὰ ἔ-
γινεν ἡ ἀνάστασις τώρα, καὶ ἀ-
νατρέπουσι τὴν πίστιν μερικῶν.
19 Ὅμως ὁ στερεὸς θεμέλιος
τοῦ Θεοῦ στέκεται, ἔχοντας τὴν
βοῦλλα ἐτούτην· ἐγνώρισεν ὁ Κύ-
ριος ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἐδικοί-
του, καὶ ἂς εἶναι μακρὰ ἀπὸ τὴν
ἀδικίαν, καθε ἕνας ὁποῦ ὀνομά-
ζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.
20 Καὶ εἰς μεγάλον σπίτι
δὲν εἶναι μόνον σκεύη χρυσὰ καὶ
ἀργυρά· ἀλλὰ εἶναι καὶ ξύλινα καὶ
πήλινα. καὶ μερικὰ εἶναι εἰς τι-
μήν, καὶ μερικὰ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.
21 Ἂν λοιπὸν κανένας κα-
θαρίσῃ τὸν λόγον του ἀπὸ τοῦτα,
θέλει εἶσται ἀγγεῖον εἰς τιμήν,
ἁγιασμένον καὶ εὔχρηστον εἰς τὸν
δεσπότην, εἰς καθε ἔργον κα-
λὸν ἑτοιμασμένον.
22 Φεῦγε τὰς ἐπιθυμίαις τὰς
νεωτερικαῖς, καὶ ἀκολούθα τὴν δι-
καιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην,
τὴν εἰρήνην μαζὶ μὲ ἐκείνους ὁ-
ποῦ ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριον μὲ
καθαρὰν καρδίαν.
23 Καὶ τὰ μωρὰ καὶ ἀπαι-
δευτα ζητήματα ἄφινέ τα, ἠ-
ξεύροντας ὅτι γεννοῦσι μάχαις.
24 Καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Κυ-
ρίου δὲν πρέπει νὰ μάχεται,
ἀλλὰ νὰ εἶναι πρᾶος εἰς ὅλους,
διδακτικὸς, ὑπομονητικὸς εἰς
τοὺς κακούς.
25 Μὲ πραότητα νὰ παι-
δεύῃ ἐκείνους ὁποῦ ἐναντιώνονται,
μήπως καὶ καμίαν φορὰν ὁ Θεὸς
τοὺς δώσῃ μετάνοιαν, νὰ ἔλθου-
σιν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.
26 Καὶ ξενιστικωθοῦν ἀπὸ τὴν
παγίδα τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὴν ὁ-
ποῖαν εἶναι ζωντανοὶ πιασμένοι
εἰς (τὸ νὰ κάμνουν) τὸ θέλημά-
του.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ γνώριζε τοῦτο, ὅτι εἰς
τὰς ὑστεριναῖς ἡμέραις θέλου-
σιν ἔλθῃ καιροὶ κακοί.
2 Διατὶ οἱ ἄνθρωποι θέλου-
σι ἀγαπήσῃ τοῦ λόγου τους, καὶ θέ-
λουσι εἶσται φιλάργυροι, κενόδοξοι,
ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπει-
θεῖς εἰς τοὺς γονεῖς τους, ἀχά-
ριστοι, καταφρονοῦντες τὰ θεῖα.
3 Νὰ μὴν ἔχουν ἀγάπην,
ἀφιλίωτοι, διαβολητάδες, ἀκρα-
τεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,
4 Προδόται, προπετεῖς, ὑ-
πηρμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον πα-
ρὰ φιλόθεοι.
5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσε-
βείας, ἀμὴ τὴν δύναμίν της τὴν
ἀρνοῦνται. καὶ τούτους ἀποστρέφου.
6 Διατὶ ἀπὸ τούτους εἶναι ἐ-
κεῖνοι ὁποῦ ἐμπαίνουσιν εἰς τὰ
σπίτια, καὶ σκλαβώνουν τὰ γυναι-
κάρια, ὁποῦ εἶναι φορτωμένα ἁ-
μαρτίαις, ὁποῦ σύρνονται εἰς ἐ-
πιθυμίαις πολλῶν λογιῶν.
7 Ὁποῦ μαθένουσι πάντοτε,
καὶ μηδὲ ποτὲ δύνονται νὰ ἔλ-
θουσι εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀλη-
θείας.
8 Καὶ καθὼς Ἰαννῆς καὶ Ἰαμ-

τρῆς ἐναντιώθηκαν τοῦ Μωϋσῆ, ἔτζι καὶ ἐτοῦτοι ἐναντιώνονται τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι διεφθαρμένοι εἰς τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν.

9 Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψει περισσότερον, διατὶ ἡ ἀγνωσία τους θέλει γένει φανερὴ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀγνωσία) ἐκείνων ἔγινε φανερή.

10 Ἀμὴ ἐσὺ ἐκατάλαβες καλὰ τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν ἀναστροφήν μου, τὴν προθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν·

11 Τοὺς διωγμοὺς, τὰ παθήματα, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐγίνηκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὰ Λύστρας, τί λογῆς διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ ἀπὸ ὅλους μὲ ἐλευθέρωσεν ὁ Κύριος.

12 Καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουσι νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, θέλουσι διωχθῆ.

13 Ἀμὴ ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ πλάνοι θέλουσι προκόψει εἰς τὸ χειρότερον, πλανῶντας τοὺς ἄλλους καὶ πλανώμενοι.

14 Ἀλλὰ ἐσὺ μένε εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, ἠξεύροντας ἀπὸ τίνος τὰ ἔμαθες.

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφος ἠξεύρεις τὰ ἱερὰ γράμματα, ὁποῦ δύνουνται νὰ σὲ σοφίσουν εἰς σωτηρίαν, διαμέσου τῆς πίστεως ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευστη, καὶ ὠφέλιμη εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς διόρθωσιν, εἰς παίδευσιν ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν δικαιοσύνην.

17 Διὰ νὰ εἶναι σωστὸς ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τελείως ἑτοιμασμένος εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. δ'. 4.

Διαμαρτύρομαι λοιπὸν ἐγὼ ὀμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὁποῦ μέλλει νὰ κρίνῃ ζωντανοὺς καὶ νεκροὺς εἰς τὴν ἐπιφάνειάν του καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του.

2 Κήρυξε τὸν λόγον· ἀπόδειξε εἰς τοῦτο, καὶ ὅταν εἶναι καλὸς καιρὸς, καὶ ὅταν δὲν εἶναι· ἔλεγχε, ἐπιτίμησον, παρακάλει μὲ κάθε μακροθυμίαν, καὶ διδαχήν.

3 Διατὶ θέλει ἔλθει καιρὸς, ὅτι νὰ μὴν ὑπομένουσι τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδικάς τους ἐπιθυμίας θέλουσι συμμαζώξει εἰς τοὺς λόγους τους διδασκάλους ὁποῦ νὰ γαργαλίζουσι τὴν ἀκοήν τους.

4 Καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν θέλουσι ἀποστρέψει τὴν ἀκοήν τους, καὶ εἰς τοὺς μύθους θέλουσι γυρίσει.

5 Ἀλλὰ ἐσὺ ἀγρύπνα εἰς ὅλα, κακοπάθησον, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησε τὴν διακονίαν σου.

6 Διατὶ ἐγὼ ὥρα μὲ γίνομαι ῥαντισμὸς τῆς θυσίας, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ θανάτου μου ἔφθασε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίστηκα, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν ἐφύλαξα.

8 Τὸ λοιπὸν μοῦ φυλάττεται ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τὸν ὁποῖον θέλει μοῦ τὸν ἀποδώσει ὁ Κύριος εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ δίκαιος κριτὴς, καὶ ὄχι μόνον εἰς ἐμένα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ὁποῦ ἀγαποῦσι τὴν ἐπιφάνειάν του.

9 Σπούδασε νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμένα γληγορώτερον.

10 Διατὶ ὁ Δημᾶς μὲ ἄφησε ἀγαπῶντας ἐτοῦτον τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην,

ὁ Κρίσκης ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτος εἰς τὴν Δαλματίαν.

11 Λουκᾶς μόνος εἶναι μετὰ μένα. καὶ ἔπαρε καὶ τὸν Μάρκον, καὶ φέρετον μὲ τοῦ λόγου σου. διατὶ μοῦ εἶναι πολλὰ χρήσιμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

12 Καὶ τὸν Τυχικὸν τὸν ἀπέστειλα εἰς τὴν Ἔφεσον.

13 Τὸν φελώνην τὸν ὁποῖον ἄφησα εἰς τὴν Τρωάδα σιμὰ εἰς τὸν Κάρπον, ἐρχόμενος φέρετον, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰ μεμβράνια.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκοῦς πολλὰ κακὰ μοῦ ἔκαμεν ἄμποτε ὁ Κύριος νὰ τοῦ ἀποδώσῃ κατὰ τὰ ἔργα του.

15 Τὸν ὁποῖον καὶ ἐσὺ φυλάγου τον. διατὶ πολλὰ ἐναντιώθηκε τὰ λόγια μας.

16 Εἰς τὴν πρώτην μου ἀπολογίαν κανένας δὲν μὲ ἐπαραστάθη, ἀλλὰ ὅλοι μὲ ἄφησαν· ἄμποτες νὰ μὴν τοὺς λογαριασθῇ.

17 Ἀμὴ ὁ Κύριος μὲ ἐπαραστάθη, καὶ μὲ ἐδυνάμωσε, διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὸ κήρυγμα διὰ μέσου μου, καὶ νὰ ἀκούσουν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἐλευθερώθηκα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λέοντος,

18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ κάθε ἔργον κακὸν, καὶ θέλει μὲ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν του τὴν ἐπουράνιον. εἰς τὸν ὁποῖον ἂς εἶναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

19 Χαιρέτησε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὸ σπίτι τοῦ Ὀνησιφόρου.

20 Ὁ Ἔραστος ἀπόμεινεν εἰς τὴν Κόρινθον. καὶ τὸν Τρόφιμον τὸν ἄφησα εἰς τὴν Μίλητον ἀσθενημένον.

21 Σπούδαξε νὰ ἔλθῃς προτίτερα ἀπὸ τὸν χειμῶνα. χαιρετᾶ σε ὁ Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ ἡ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ἂς εἶναι μὲ τὸ πνεῦμά σου. ἡ χάρις μετὰ σας. ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη ὁ Παῦλος εἰς τὸν Καίσαρα Νέρωνα.

Εἰς ΤΙΤΟΝ ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. α' 1.

ΠΑΥ̃ΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὁποῦ εἶναι κατὰ τὴν εὐσέβειαν.

2 Εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποῖαν ἔταξεν ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, προτίτερα ἀπὸ καιροὺς αἰωνίους, καὶ τὴν ἐφανέρωσεν εἰς καιροὺς διωρισμένους.

3 Ἤγουν τὸν λόγον του εἰς τὸ κήρυ-

κήρυγμα· τὸ ὁποῖον τὸ ἐμπιστεύθηκα ἐγώ, μὲ προσταξιν τοῦ σωτῆρός μας Θεοῦ.

4 Εἰς τὸν Τίτον τὸ γνήσιον τέκνον κατὰ τὴν κοινὴν πίστιν, ἂς εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν σωτῆρα μας.

5 Διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν σὲ ἄφησα εἰς τὴν Κρήτην, διὰ νὰ διορθώσῃς ἐκεῖνα ὁποῦ λείπουσι, καὶ νὰ καταστήσῃς εἰς κάθε πόλιν πρεσβυτέρους, καθὼς ἐγὼ σὲ ἐδιάταξα.

6 Ἐὰν εἶναι κανένας ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναῖκας ἄνδρας, καὶ ἔχει τέκνα πιστά, ὄχι κατηγορημένα ἀσωτείας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀκατηγόρητος, ὡσὰν οἰκονόμος τοῦ Θεοῦ· νὰ μὴν ἀρέσκῃ τοῦ λόγου του, νὰ μὴν εἶναι ὀξύθυμος, νὰ μὴν εἶναι ὑβριστής, νὰ μὴν κτυπᾷ, νὰ μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη.

8 Ἀλλὰ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ξένους, νὰ ἀγαπᾷ τὸ καλόν, νὰ εἶναι σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἐγκρατής,

9 Νὰ κρατῇ τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδαχῆς, διὰ νὰ δύναται καὶ νὰ νουθετᾷ τοὺς ἄλλους μὲ τὴν διδασκαλίαν τὴν ὑγιῆ, καὶ νὰ ἐλέγχῃ ἐκείνους ὁποῦ ἐναντιοῦνται.

10 Διατὶ εἶναι πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ ὁποῦ ἀπατοῦσι τοὺς λογισμούς, μάλιστα ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν περιτομήν.

11 Τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ τοὺς ἀποστομώνωμεν, οἱ ὁποῖοι ὁλάκαιρα σπίτια γυρίζουσιν ἄνω κάτω, ἔσοντας νὰ διδάσκουσιν ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν πρέπει, διὰ ἄσχημον κέρδος.

12 Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς ἐδικός τους προφήτης εἶπεν· οἱ κρητικοὶ πάντα εἶναι ψεύσταις, κακὰ θηρία, κοιλίαις ἀκαμάτραις.

13 Ἡ μαρτυρία ἐτούτη εἶναι ἀληθινή. διὰ τοῦτο ἔλεγχέ τους σκληρά, διὰ νὰ ὑγιαίνουσιν εἰς τὴν πίστιν.

14 Νὰ μὴν ἔχουν τὸν νοῦν τους εἰς μύθους Ἰουδαϊκούς, καὶ παραγγελίαις ἀνθρώπων, ὁποῦ ἀποστρέφονται τὴν ἀλήθειαν.

15 Ὅλα εἶναι καθαρὰ εἰς τοὺς καθαρούς· ἀμὴ εἰς τοὺς μιασμένους καὶ ἀπίστους, δὲν εἶναι κανένα (πρᾶγμα) καθαρόν, ἀλλὰ εἶναι μεμιασμένος καὶ ὁ νοῦς τους καὶ ἡ συνείδησίς τους.

16 Ὁμολογοῦν νὰ γνωρίζουν τὸν Θεόν, ἀμὴ μὲ τὰ ἔργα τὸν ἀρνοῦνται, ἔσοντας νὰ εἶναι συχαντοί, καὶ ἀπειθεῖς καὶ εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν ἀνεπιτήδειοι.

Κεφ. β'. 2.

ἈΜΗ' ἐσὺ λάλει ἐκεῖνα ὁποῦ πρέπουσι εἰς τὴν ὑγιῆ διδασκαλίαν.

2 Οἱ γέροντες νὰ εἶναι ἀμέθυσοι, νὰ εἶναι τιμημένοι, σώφρονες, ὑγιεῖς εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ὑπομονήν.

3 Ὁμοίως καὶ οἱ γερόντισσαις νὰ εἶναι μὲ ἐνδύματα, ὁποῦ νὰ πρέπῃ εἰς τὴν ἁγιοσύνην, νὰ μὴν εἶναι καταλαλήτραις, νὰ μὴν δουλώνουνται εἰς πολὺ κρασὶ νὰ εἶναι διδάσκαλαις τῆς καλοσύνης.

4 Διὰ νὰ σωφρονίζουν τὰς νέαις, νὰ ἀγαποῦσι τοὺς ἄνδρες τους καὶ τὰ παιδία τους.

5 Νὰ

5 Νὰ εἶναι σωφρονισμέναις, καθαραῖς, νὰ φυλάγουν τὸ σπίτι, νὰ εἶναι ἀγαθαῖς, νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδικούς τους ἄνδρας, διὰ νὰ μὴν βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

7 Τὸν αὐτὸν τρόπον νουθέτα καὶ τοὺς νεωτέρους νὰ σωφρονοῦσι.

7 Εἰς ὅλα δίδε τοῦ λόγου σου ξόμπλι τῶν καλῶν ἔργων, (ὄντας) εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδιάφθορος καὶ σεμνός.

8 Καὶ ἔχοντας λόγον ὑγιῆ καὶ ἀκατάγνωστον· διὰ νὰ ἐντραπῆ ὁ ἐναντίος νὰ μὴν ἔχῃ νὰ λέγῃ τίποτες κακὸν διὰ λόγου σας.

9 Οἱ δοῦλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδικούς τους αὐθεντάδες, εἰς ὅλα νὰ εἶναι εὐάρεστοι, νὰ μὴν ἀντιλέγουσι.

10 Νὰ μὴν κλέπτουν, ἀλλὰ νὰ δείχνουσι κάθε λογῆς πίστιν καλήν, διὰ νὰ στολίζουσιν εἰς ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ.

11 Διατὶ ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

12 Ὁποῦ μᾶς διδάσκει, διὰ νὰ ἀρνηθοῦμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ νὰ ζοῦμεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς, εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα.

13 Ἀπαντεχένοντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ λόγου μας, διὰ νὰ μᾶς ἐξαγοράσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀνομίαν, καὶ νὰ καθαρίσῃ εἰς τοῦ λόγου του λαὸν ἐδικόν του ὁποῦ νὰ σπουδάζῃ τὰ καλὰ ἔργα.

15 Ἐτοῦτα λάλει καὶ νουθέτα καὶ ἔλεγχε μὲ κάθε λογῆς ἐξουσίαν. καὶ κανένας ἂς μὴν σὲ καταφρονῇ.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀναθύμιζέ τους νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχαῖς καὶ τὰς ἐξουσίαις, νὰ ὑπακούουσι, νὰ εἶναι ἕτοιμοι εἰς κάθε ἔργον καλόν.

2 Κανένα νὰ μὴν βλασφημοῦσι, νὰ εἶναι ἄμαχοι, ἱλαροί, δείχνοντας κάθε πραότητα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

3 Διατὶ καὶ ἐμεῖς ἕνα καιρὸν ἤμεσταν ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, καὶ ἐδουλεύαμεν τὰς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς πολλῶν λογιῶν, ἀπερνῶντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον, μισημένοι, καὶ μισοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον.

4 Ἀμὴ ὅταν ἐφανερώθη ἡ καλοσύνη καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ,

5 Ὄχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ὁποῦ ἐκάμαμεν ἐμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός του μᾶς ἔσωσε, διαμέσου τοῦ λουσίματος τῆς ξαναγεννήσεως καὶ ἀνακαινώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

6 Τὸ ὁποῖον ἔχυσεν εἰς ἐμᾶς πλουσίως, διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος μας.

7 Διὰ νὰ γένουμεν κληρονόμοι. κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, μὲ τὸ νὰ ἐδικαιώθημεν μὲ τὴν χάριν του.

8 Ὁ λόγος ἐτοῦτος εἶναι πιστὸς καὶ ἐτοῦτα θέλω νὰ τὰ βεβαιώνῃς διὰ νὰ φροντίζουσι νὰ ὑπερέχουσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν. ἐτοῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Ἀμὴ τὰ τρελὰ ζητήμα-

τα κὶ τὰς γενεαλογίαις κὶ τὰς φιλονικείαις, κὶ τὰς μάχαις τὰς νομικαῖς, ἀποστρέφεταις· διατὶ εἶναι ἀνωφελεῖς κὶ μάταιαις.

10 Τὸν ἄνθρωπον τὸν αἱρετικὸν, ὕστερα ἀπὸ μίαν κὶ δευτέραν νουθεσίαν ἄφινέτον.

11 Ἠξεύροντας ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶναι διεστραμμένος κὶ ἁμαρτάνει ὄντας αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω εἰς ἐσένα τὸν Ἀρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικὸν, σπούδασε νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμένα εἰς τὴν Νικόπολιν, διατὶ ἐκεῖ ἀποφάσισα νὰ ξεχειμάσω.

13 Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομικὸν, κὶ τὸν Ἀπολλῶ, ταχέως προβόδισέτους φροντίζοντας νὰ μὴν τοὺς λείψῃ τίποτες.

14 Καὶ ἂς μαθένουσι κὶ οἱ ἐδικοίμας νὰ ὑπερέχουσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα, διὰ τὰς ἀναγκαίαις χρείαις, διὰ νὰ μὴν εἶναι ἄκαρποι.

15 Ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι μαζίμου σὲ χαιρετοῦσι· χαιρέτισε ἐκείνους ὁποῦ μᾶς ἀγαποῦσι μὲ πίστιν· ἡ χάρις ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας. ἀμήν.

† Εἰς Τίτον, τῆς τῶν Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικόπολιν τῆς Μακεδονίας.

Εἰς ΦΙΛΗΜΟΝΑ ἐπιστολὴ Παύλου

ΠΑΥΛΟΣ ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ἀδελφὸς εἰς τὸν Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν κὶ συνεργόνμας.

2 Καὶ εἰς τὴν Ἀπφίαν τὴν ἀγαπητὴν, κὶ Ἄρχιππον τὸν συστρατιώτηνμας, κὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπίτισου.

3 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς κὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέραμας, κὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόνμου, κὶ πάντοτε σὲ ἐνθυμοῦμαι εἰς τὰς προσευχάςμου.

5 Ἀκούοντας τὴν ἀγάπηνσου κὶ τὴν πίστιν ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, κὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους.

6 Διὰ νὰ γένῃ ἡ κοινωνία τῆς πίστεώςσου ἐνεργητικὴ, εἰς ἐπίγνωσιν κάθε λογῆς ἀγαθοῦ, ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Πολλὴν χάριν ἔχομεν κὶ παρηγορίαν εἰς τὴν ἀγάπηνσου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων εἶναι ἀναπαυμένα ἀπὸ λόγουσου, ἀδελφέ.

8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παρρησίαν ἔχω ἐν Χριστῷ νὰ σὲ προστάζω ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει.

9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην, περισσότερον παρακαλῶ τέτοιας λογῆς ὄντας ὡσὰν Παῦλος γέροντας, κὶ τῶρα ἀκόμη κὶ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ ἐδικόνμου τέκνον, τὸ ὁποῖον τὸ

ἐγέν-

ἐγέννησα μέσα εἰς τὰ δεσμά-
μου, τὸν Ὀνήσιμον.
11 Ὁ ὁποῖος ἕνα καιρὸν
ἦτον εἰς ἐσένα ἄχρηστος, ἀμὴ
τώρα καὶ εἰς ἐσένα καὶ εἰς ἐμένα
εἶναι χρήσιμος.
12 Τὸν ὁποῖον πάλιν σοῦ ἐ-
μετάμεμψα, καὶ ἐσὺ δέξου τον
ὡσὰν ἐδικάμου σπλάγχνα.
13 Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤθελα
νὰ τὸν κρατῶ μὲ τοῦ λόγουμου,
διὰ νὰ μὲ ὑπηρετᾷ εἰς τόπον
ἐδικόνσου εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ εὐ-
αγγελίου.
14 Ἀμὴ ἔξω ἀπὸ τὴν ἐ-
δικήνσου γνώμην δὲν ἐθέλη-
σα νὰ κάμω τίποτες, διὰ νὰ
μὴν εἶναι τὸ καλόνσου ὡσὰν στα-
νικὸν, ἀλλὰ θεληματικὸν.
15 Διατὶ ἴσως διὰ τοῦτο
ἐχωρίσθη εἰς ὥραν (ἀπὸ σένα)
διὰ νὰ τὸν ἀπολάβῃς πάλιν καὶ
νὰ τὸν ἔχῃς παντοτεινὸν.
16 Ὄχι πλέον ὡσὰν δοῦ-
λον, ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ δοῦ-
λον, ὡσὰν ἀδελφὸν ἀγαπητὸν,
εἰς ἐμένα μάλιστα, καὶ πόσῳ
μᾶλλον εἰς ἐσένα, καὶ εἰς τὴν
σάρκα καὶ εἰς τὸν Κύριον.
17 Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς ἐμένα
σισύντροφον, ἔπαρέ τον μὲ τοῦ
λόγουσου ὡσὰν ἐμένα.
18 Καὶ ἂν σὲ ἀδίκησε τί-
ποτες, ἢ σοῦ χρεωστᾷ, ἐ τοῦτο εἰς
ἐμένα τὸ μέτρα.
19 Ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα
μὲ τὸ ἐδικόνμου χέρι. ἐγὼ θέ-
λω τὸ πληρώσει. διὰ νὰ μὴν
σοῦ εἰπῶ ὅτι μοῦ χρεωστᾷς καὶ
τοῦ λόγουσου.
20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγὼ ἄμ-
ποτε νὰ ἤθελα ἀπολαύσῃ τοῦτο
ἀπὸ λόγουσου ἐν Κυρίῳ, ἀνά-
παυσε τὰ σπλάγχναμου ἐν Κυ-
ρίῳ.
21 Θαῤῥῶντας εἰς τὴν ὑ-
πακοήνσου σοῦ ἔγραψα, ἠξεύ-
ροντας ὅτι καὶ περισσότερον ἀπ'
ἐκεῖνο ὁποῦ λέγω θέλεις κάμει.
22 Καὶ μαζὶ ἑτοίμαζέ μου
καὶ σπίτι. διατὶ θαῤῥῶ, ὅτι
διαμέσου τῶν προσευχῶν σας,
θέλω χαρισθῇ εἰς ἐσᾶς.
23 Σᾶς χαιρετοῦν ὁ Ἐπα-
φρᾶς ὁ συναιχμαλωτόςμου ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ,
24 Μάρκος, Ἀρίσταρχος,
Δημᾶς, Λουκᾶς οἱ συνεργοίμου.
25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίουμας
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μὲ τὸ
πνεῦμασας. ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Φιλήμονα ἐγράφη
ἀπὸ τὴν Ῥώμην διαμέσου Ὀ-
νησίμου οἰκέτου.

Ἡ ἘΠΙ-

Ἡ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

Τοῦ Ἁγίου ΠΑΥΛΟΥ τοῦ Ἀποστόλου

Εἰς ἙΒΡΑΙΟΥΣ.

Κεφ. α΄. 1.

Ἔστοντας ὁ Θεὸς νὰ ἐλάλησεν εἰς τοὺς πατέρας, τὸν παλαιὸν καιρὸν εἰς πολλοὺ μέρη, καὶ μὲ πολλοὺς τρόπους, διαμέσου τῶν προφητῶν, εἰς τὲς ὕστεραις ταύταις ἡμέραις μᾶς ἐλάλησεν διαμέσου τοῦ υἱοῦ.

2 Τὸν ὁποῖον ἔκαμε κληρονόμον ὅλωνῶν τῶν πραγμάτων, διαμέσου τοῦ ὁποίου ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας.

3 Ὁ ὁποῖος ὄντας ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς του, καὶ βαστῶντας τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τῆς δυνάμεώς του, ἔκαμε διαμέσου τοῦ λόγου του, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοσύνης εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους.

4 Καὶ ἔγινε τόσον μεγαλίτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ὅσω καὶ ἐκληρονόμησε ὄνομα μεγαλίτερον παρ' αὐτοὺς.

5 Διατὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε καμίαν φορὰν, υἱός μου εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα; καὶ πάλιν, ἐγὼ θέλω τοῦ εἶσαι πατέρας, καὶ αὐτὸς θέλει μοῦ εἶσαι υἱός.

6 Καὶ πάλιν, ὅταν ἐμπάσῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει, ἂς τὸν προσκυνήσουν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

7 Καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους λέγει, ὁποῦ κάμνει τοὺς ἀγγέλους του πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργούς του φλόγα φωτίας.

8 Ἀμὴ διὰ τὸν υἱὸν λέγει, ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἶναι αἰώνιος· ῥαβδὶ τῆς ἰσότητος εἶναι τὸ ῥαβδὶ τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησες δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησες ἀνομίαν. διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παραπάνω ἀπὸ τοὺς συντρόφους σου.

10 Καὶ ἐσὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, Κύριε, ἐθεμελίωσες τὴν γῆν, καὶ οἱ οὐρανοὶ εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου.

11 Αὐτοὶ θέλουσι χαλασθῆ αμὴ ἐσὺ μένεις βέβαιος· κ ἐκεῖνοι ὅλοι ὡσὰν ῥοῦχον θέλουσι παλιώσει.

12 Καὶ ὡσὰν ἀπανωφέρ θέλει τοὺς τυλίξει, καὶ θέλουσ μεταβαλθῆ· ἀμὴ ἐσὺ εἶσαι αὐτὸς, καὶ οἱ χρόνοι σου δὲν θέλουν λείψει.

13 Καὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τ ἀγγέλους εἶπε καμίαν φορ κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὁπ νὰ βάλλω τοὺς ἐχθρούς σο ὑποπόδιον εἰς τὰ ποδάρια σου;

14 Δὲν εἶναι ἐκεῖνοι ὅλ λειτουργικὰ πνεύματα, ὁπ

στέλ

στέλλουνται εἰς ὑπηρεσίαν, διὰ ἐκείνους ὁποῦ μέλλουσι νὰ κληρονομήσουσι σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ' τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸν νοῦν μας περισσότερον εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκούσαμεν, μήπως καὶ παραγλιστρύσομεν.

2 Διατὶ ἐὰν ὁ λόγος ὁποῦ ἐλαλήθη διαμέσου τῶν ἀγγέλων ἔγινε βέβαιος, καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν πληρωμήν,

3 Πῶς θέλομεν γλυτώσει ἡμεῖς, ἐὰν ἀμελήσωμεν τετοίας λογῆς μεγάλην σωτηρίαν; ἡ ὁποία ἄρχισε νὰ λαλῆται διαμέσου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ τὴν ἄκουσαν, ἐβεβαιώθη εἰς ἐμᾶς.

4 Ἔσοντας νὰ συνεμαρτύρα ὁ Θεὸς μὲ σημεῖα καὶ μὲ τέρατα, καὶ μὲ πολλῶν λογιῶν δυνάμεις, καὶ μὲ τὰ μερίσματα (τῶν χαρισμάτων) τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν θέλησίν του.

5 Διατὶ δὲν ὑπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, διὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς λαλοῦμεν.

6 Καὶ κάποιος ἐμαρτύρησεν εἰς κάποιον τόπον λέγοντας, τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸν ἐνθυμᾶσαι; ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ τὸν ἐπιμελῆσαι;

7 Τὸν ἔκαμες ὀλίγον μικρότερον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἐστεφάνωσές τον μὲ δόξαν καὶ μὲ τιμήν· καὶ τὸν ἐκατάστησες ἀπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8 Ὅλα τὰ ὑπέταξες ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάριά του. διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ ὑπόταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκεν κανένα πρᾶγμα ὁποῦ δὲν τὸ ὑποτάσσεται, καὶ τώρα ἀκόμη δὲν βλέπομεν νὰ εἶναι εἰς αὐτὸν τὰ ὅλα ὑποτεταγμένα.

9 Ἀμὴ βλέπομεν ἐστεφανωμένον μὲ δόξαν καὶ τιμὴν διὰ τὸ πάθος τοῦ θανάτου, τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἐσμικρύνθη ὀλίγον τίποτες ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους· διὰ νὰ γευθῇ θάνατον, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διὰ ὅλους.

10 Διατὶ ἔπρεπεν εἰς αὐτὸν διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ διαμέσου τοῦ ὁποίου ἔγιναν τὰ πάντα, νὰ τελειώσῃ διαμέσου τῶν παθημάτων, ἐκεῖνον ὁποῦ ἔμελλε νὰ φέρῃ πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ὄντας ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας τους.

11 Διατὶ καὶ ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἀπὸ ἕνα εἶναι ὅλοι, διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν, δὲν ἐντρέπεται νὰ τοὺς ὀνομάζῃ ἀδελφούς,

12 Λέγοντας, θέλω ἀναφέρει τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, εἰς τὴν μέσην τῆς ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσει.

13 Καὶ πάλιν, ἐγὼ θέλω πιστεύει εἰς αὐτόν. καὶ πάλιν, νὰ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐμετοίχασιν σάρκας καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμετοίχε τῶν αὐτῶν, διὰ νὰ χαλάσῃ διαμέσου τοῦ θανάτου, ἐκεῖνον ὁποῦ ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἤγουν τὸν διάβολον.

15 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἐτούτους, ὅσον ἦσαν ἀποκάτω εἰς τὴν δουλείαν, εἰς ὅλην τὴν ζωὴν διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.

16 Διατὶ δὲν πέρνει εἰς τὸ λόγου του τοὺς ἀγγέλους, ἀμὴ

πέρνει εἰς τῦ λόγυ του, τὸ σπέρμα τῦ Ἀβραάμ.

17 Διὰ τῦτο ἐχρεώςη νὰ ὁμοιωθῆ εἰς ὅλα τῦ ἀδελφὸς, διὰ νὰ γλύη ἐλεήμων καὶ πιςὸς ἀρχιερεὺς, εἰς τὰ πράγματα ὁπῦ πρέπει νὰ γίνυνται σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ νὰ καθαρίση τὰς ἁμαρτίαις τῦ λαῦ.

18 Διατὶ εἰς ἐκεῖνο ὁπῦ αὐτὸς ἔπαθε ὅταν ἐπειράχθη, δύναται νὰ βοηθήση ἐκείνυς ὁπῦ πειράζονται.

Κεφ. γ΄. 3.

ΔΙΑ` τῦτο, ἀδελφοὶ ἅγιοι, ὁπῦ ἐκαλεσθήκετε εἰς τὴν κοινωνίαν τῦ καλεσμῦ τῦ ἐπυρανίυ, ςοχάζεσθε τὸν ἀπόςολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίαςμας, τὸν Χριςὸν Ἰησῦν.

2 Ὁ ὁποῖος εἶναι πιςὸς εἰς ἐκεῖνον ὁπῦ τὸν ἔκαμε (ἀπόςολον καὶ ἀρχιερέα) καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς (ἔγινε πιςὸς) εἰς ὅλοντυ τὸ σπίτι.

3 Διατὶ ἐτῦτος πόσον ἠξιώθη περισσοτέρας τιμῆς παρὰ τὸν Μωϋσῆν, ὅσον ἔχει περισσοτέραν τιμὴν ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐκεῖνος ὁπῦ τὸ ἔκαμε.

4 Διατὶ καθὲ σπίτι γίνεται ἀπὸ τινὰ, καὶ ἐκεῖνος ὁπῦ ἔκαμε τὰ πάντα, εἶναι ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγινε πιςὸς εἰς ὅλοντυ τὸ σπίτι, ὡσὰν δυλευτὴς, εἰς μαρτυρίαν ἐκείνων ὁπῦ ἔμελλαν νὰ λαληθῦσι.

6 Ἀμὴ ὁ Χριςὸς εἶναι ὡσὰν υἱὸς ἀπάνω εἰς τὸ ἐδικόντυ σπίτι, τῦ ὁποίυ τὸ σπίτι εἴμεςε ἐμεῖς, ἂν κρατῶμεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος, βέβαιον ἕως εἰς τὸ τέλος.

7 Διὰ τῦτο καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σήμερον ἂν τῆς φωνῆςτυ ἀκύσητε,

8 Μὴν σκληρυνέτε ταῖς καρδίαιςσας, καθὼς εἰς τὸν παραπικρασμὸν, εἰς τὴν ἡμέραν τῦ πειρασμῦ εἰς τὴν ἔρημον.

9 Ἐκεῖ ὁπῦ μὲ ἐπείρασαν οἱ πατέρεςσας, μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδαν τὰ ἔργαμυ σαράντα χρόνυς.

10 Διὰ τῦτο ἐσυχάθηκα τὴν γενεὰν ἐκείνην. καὶ εἶπα αὐτοὶ πάντα πλανῶνται εἰς τὴν καρδίαν. καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ςράταιςμυ.

11 Εἰς τόσον ὁπῦ ὤμοσα εἰς τὴν ὀργήνμυ, ὅτι ὐδέποτε θέλυσιν ἔμπει εἰς τὴν κατάπαυσίνμυ.

12 Βλέπετε, ἀδελφοὶ, μήπως καὶ καμίαν φορὰν εἰς κανένα ἀπ᾽ ἐσᾶς νὰ μὴν εἶναι καρδία πονηρὰ ἄπιςος, εἰς τὸ νὰ ἀποςατήση ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν ζωντανόν.

13 Ἀλλὰ νυθετᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον πᾶσαν ἡμέραν, ἕως οὗ καλεῖται τὸ σήμερον· διὰ νὰ μὴν σκληρυνθῆ κανένας ἀπ᾽ ἐσᾶς μὲ τὴν ἀπάτην τῆς ἁμαρτίας.

14 Διατὶ ἐγίνήκαμεν κοινωνοὶ τῦ Χριςῦ, ἂν κρατῦμεν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποςάσεως βεβαίαν ἕως τὸ τέλος.

15 Ἕως ὁπῦ λέγεται, σήμερον ἐὰν ἀκύσητε τὴν φωνήντυ, μὴν σκληρυνέτε ταῖς καρδίαιςσας ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Διατὶ τινὲς ὁπῦ τὴν ἄκυσαν, ἐπαρακίνησαν τὸν Θεὸν εἰς ὀργὴν, ἀμὴ ὄχι ὅλοι ἐκεῖνοι ὁπῦ ἐβγήκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ μέσυ τῦ Μωϋσέως.

17 Καὶ ποίους ἐβαρέθηκε σα-
ράντα χρόνους; δὲν ἐβαρέθη-
κεν ἐκείνους ὁποῦ ἁμάρτησαν,
τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἔπεσαν εἰς
τὴν ἔρημον;
18 Καὶ ποίους ὤμοσε ὅτι
δὲν μέλλουν νὰ ἔμπουσιν εἰς
τὴν κατάπαυσίν του, παρὰ μο-
ναχὰ ἐκείνους ὁποῦ ἐγίνησαν ἀπει-
θεῖς;
19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὲν
ἐδυνήθησαν νὰ ἔμπουσι διὰ
τὴν ἀπιστίαν.

Κεφ. δ΄. 4.

ΑΣ φοβηθοῦμεν λοιπὸν μή-
πως καὶ κανένας ἀπ᾽ ἐσᾶς
ἀφίνοντας τὸ τάξιμον τῆς εἰσό-
δου εἰς τὴν κατάπαυσίν του, φα-
νῇ νὰ στερηθῇ αὐτὴν διὰ τὴν
ἀργητάν.
2 Διατὶ ἡ ἐπαγγελία εὐαγ-
γελίσθη καὶ εἰς ἐμᾶς, ὡσὰν καὶ
εἰς ἐκείνους· ἀλλὰ ὁ λόγος ὁ-
ποῦ ἄκουσαν δὲν τοὺς ὠφέλησεν
ἐκείνους, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι
συγκερασμένος μὲ τὴν πί-
στιν, εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἤκουσαν.
3 Διατὶ ἐμπαίνομεν εἰς τὴν
κατάπαυσιν ὅσοι ἐπιστεύσαμεν
καθὼς εἶπεν, διὰ τοῦτο ὤμοσα
εἰς τὴν ὀργήν μου, ὅτι νὰ μὴν
ἔμπουσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν
μου. μὲ ὅλον καὶ τὰ ἔργα τῆς κτί-
σεως νὰ ἐγίνηκαν ἀπὸ τὴν ἀρ-
χὴν τοῦ κόσμου.
4 Διατὶ ὁ Θεὸς εἶπε κάπου,
διὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, ἔτ-
ζι, καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς
τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην ἀ-
πὸ ὅλα του τὰ ἔργα.
5 Καὶ εἰς τοῦτον τὸν τόπον πά-
λιν εἶπε, ἐὰν ἔμπουσι εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου.
6 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπομένει
νὰ ἔμπουσι τινὲς εἰς αὐτήν, καὶ
ἐκεῖνοι ὁποῦ εὐαγγελίσθηκαν
πρωτίτερα, δὲν ἐμπήκασιν διὰ
τὴν ἀπείθειαν.
7 Πάλιν ὁρίζει κάποιαν ἡ-
μέραν, σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ
λέγοντας, ὕστερον ἀπὸ τόσους
χρόνους, καθὼς ἐλέχθη, σή-
μερον ἐὰν τὴν φωνήν του ἀκού-
σετε μὴν σκληρώνετε τὰς καρ-
δίας σας.
8 Διατὶ ἐὰν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ
Ναυὴ) ἤθελε τοὺς ἀναπαύσει,
δὲν ἤθελεν λαλεῖ διὰ ἄλλην ἡ-
μέραν ὕστερον.
9 Λοιπὸν ἀπομένει ἀκόμι
ἀνάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.
10 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμ-
πῆκε εἰς τὴν κατάπαυσίν του,
καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ
ἔργα του, καθὼς ὁ Θεὸς (κατέ-
παυσεν) ἀπὸ τὰ ἴδιά του ἔρ-
γα.
11 Ἂς σπουδάσομεν λοιπὸν
νὰ ἐμποῦμεν εἰς ἐκείνην τὴν
κατάπαυσιν· μήπως καὶ πέσῃ
κανένας εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγ-
μα τῆς ἀπειθείας.
12 Διατὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
εἶναι ζωντανὸς καὶ ἐνεργής, καὶ
κοπτικώτερος περισσότερον ἀ-
πὸ κάθε λογῆς μαχαίρι δίστο-
μον, καὶ περνᾷ ἕως τοῦ μερισμοῦ
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος καὶ
τῶν ἁρμῶν καὶ τῶν μυαλῶν, καὶ
ἐξετάστης τῶν ἐνθυμήσεων καὶ
τῶν ἐννοιῶν τῆς καρδίας.
13 Καὶ δὲν εἶναι καμία κτί-
σις ἀφανέρωτη ὀμπροστά του·
ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυμνὰ καὶ ἀνοι-
κτὰ εἰς τὰ μάτια ἐκείνου, εἰς
τὸν ὁποῖον ἔχομεν νὰ δώσωμεν
λογαριασμόν.
14 Ἔχοντες λοιπὸν ἀρχιε-
ρέα μέγαν ὁποῦ ἀπέρασεν τοὺς
οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
κρατοῦμεν τὴν ὁμολογίαν.
15 Διατὶ δὲν ἔχομεν ἀρ-

χρεία ὁποῦ νὰ μὴν δύναται
νὰ συμπαθήσῃ ταῖς ἀσθενείαις-
μας, ἀλλὰ (ἔχομεν) ἐκεῖνον
ὁποῦ ἐπειράχθη εἰς ὅλα ὁμοί-
ως χωρὶς ἁμαρτίαν.
16 Σιμόνωμεν λοιπὸν μὲ
θάῤῥος εἰς τὸν θρόνον τῆς χά-
ριτος, διὰ νὰ πάρωμεν ἔλε-
ον, καὶ νὰ εὕρωμεν χάριν καὶ
βοήθειαν εἰς καιρὸν ὁπιτήδειον.

Κεφ. ε΄. 5.

ΔΙατὶ κάθε ἀρχιερεὺς ὁποῦ
πέρνεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-
πους, καταστήνεται (ἀρχιερεὺς)
διὰ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὰ
πράγματα ὁποῦ κάμνει χρεία
να γίνονται σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν,
διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ
θυσίαις διὰ ταῖς ἁμαρτίαις.
2 Δυνάμενος νὰ συλλυ-
πῆται πρεπόντως εἰς τοὺς ἀγ-
νοοῦντας καὶ πλανεμένους· ἐπει-
δὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἐνδεδυμένος
μὲ ἀσθένειαν.
3 Καὶ διὰ ἐτούτην χρεωστεῖ
καθὼς διὰ τὸν λαὸν, ἔτζι καὶ
διὰ λόγου του νὰ προσφέρνῃ θυ-
σίαν διὰ ταῖς ἁμαρτίαις.
4 Καὶ κανένας δὲν πέρνει
τὴν τιμὴν εἰς τοῦ λόγου του,
ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ κράζεται
ἀπὸ τὸν Θεὸν, τὴν πέρνει ὡ-
σὰν καὶ ὁ Ἀαρών.
5 Ἔτζι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν
ἐδόξασε τοῦ λόγου του νὰ γένῃ
ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ ἐκεῖνος (τὸν
ἐδόξασεν) ὁποῦ τοῦ εἶπεν, υἱός-
μου εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ
ἐγέννησα.
6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλον (ψαλ-
μὸν) λέγει. ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς
τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
χισεδέκ.
7 Ὁ ὁποῖος (Χριστὸς) εἰς
ταῖς ἡμέραις τῆς σάρκας του, ἔ-
σοντας νὰ προσφέρῃ δέησες,
καὶ παρακάλεσες μὲ κραυγὴν
δυνατὴν καὶ δάκρυα εἰς ἐκεῖ-
νον ὁποῦ ἐδύνετον νὰ τὸν γλυ-
τώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ἔσον-
τας νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ τὴν εὐ-
λάβειαν.
8 Ἂν καλὰ καὶ νὰ ἦτον υἱὸς,
ὅμως ἀπ᾽ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔπαθε,
ἔμαθε τὴν ὑπακοήν.
9 Καὶ ἀσὰν ἐτελειώθη, ἔ-
γινεν εἰς ὅλους του τοὺς ὑπηκόους
αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου.
10 Ἔσοντας νὰ ὀνομασθῇ
ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδέκ.
11 Διὰ τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ
εἰποῦμεν πολλὰ λόγια, τὰ ὁ-
ποῖα εἶναι δυσκολοδιήγητα, ἐ-
πειδὴ ἐγένηκετε ὀκνοὶ εἰς ταῖς ἀ-
κοαῖς.
12 Διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔπρεπε
νὰ εἶστε διδάσκαλοι διὰ τὸν και-
ρὸν, χρειάζεσθε πάλιν νὰ σᾶς
διδάσκῃ τινὰς, ποῖα εἶναι τὰ
στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λόγων
τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶστε τέτοιοι ὅτι
χρειάζεσθε γάλα, καὶ ὄχι στερε-
ὰν τροφήν.
13 Διατὶ πᾶσα ἕνας ὁποῦ
τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα εἶναι ἄπει-
ρος ἀπὸ τὸν λόγον τῆς δικαιο-
σύνης· διατὶ εἶναι νήπιος.
14 Καὶ ἡ στερεὰ τροφὴ εἶναι
τῶν τελείων ὁποῦ ἔχουσι τὰ
αἰσθητήρια ἀσκημένα διὰ τὴν
ἕξιν, εἰς τὸ νὰ διακρίνουν τὸ
καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Κεφ. ϛ΄. 6.

ΔΙΑ τοῦτο ἀφίνοντες τὸν λόγον
τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, ἂς
φερώμεσθεν εἰς τὴν τελειότη-
τα, μὴν βάλλομεν πάλιν θε-
μέλιον μετανοίας ἀπὸ τὰ νεκρὰ
ἔργα, καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεὸν,
2 Καὶ τῆς διδαχῆς τῶν βα-
πτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν

χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου.

3 Καὶ τοῦτο θέλομεν τὸ κάμει ἂν μᾶς τὸ συγχωρέσῃ ὁ Θεός.

4 Διατὶ ἀδύνατον εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐφωτίσθηκαν μίαν φοράν. καὶ ἐγεύθηκαν τῆς ἐπουρανίου δωρεᾶς, καὶ ἔγιναν μέτοχοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

5 Καὶ ἐγεύθηκαν τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὲς δυνάμες τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,

6 Ἐὰν παραπέσουσι νὰ ξανακαινουργώνουν τοὺς λόγους των πάλιν εἰς μετάνοιαν, ξανασταυρώνοντες εἰς τοὺς λόγους των τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεύοντές τον.

7 Διατὶ ἡ γῆ ὁποῦ πίνει τὴν βροχὴν ὁποῦ ἔρχεται πολλάκις εἰς αὐτὴν, καὶ γεννᾶ χορτάρια ἐπιτήδεια διὰ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται, παίρνει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Θεόν.

8 Ἀμὴ ἐκείνη ἡ γῆ ὁποῦ φυτρώνει ἀγκάθια καὶ τριβόλια, εἶναι ἀδόκιμος, καὶ κοντὰ εἰς τὴν κατάραν, καὶ τὸ τέλος της εἶναι νὰ καῇ.

9 Ἀλλὰ διὰ λόγου σας, ἀγαπητοί, ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν τὰ καλλίτερα, καὶ ὁποῦ ἐγγίζουσιν εἰς τὴν σωτηρίαν, ἂν καὶ ἔτζι λαλοῦμεν.

10 Διατὶ δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἄδικος νὰ λησμονίσῃ τὰ ἔργα σας καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐδείξετε εἰς τὸ ὄνομά του, ἔσοντας νὰ ὑπηρετήσετε καὶ νὰ ὑπηρετᾶτε τοὺς ἁγίους.

11 Καὶ ἐπιθυμοῦμεν πᾶσα ἕνας ἀπ' ἐσᾶς νὰ δείχνετε τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἕως τὸ τέλος εἰς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος.

12 Διὰ νὰ μὴν γένητε ὀκνηροί, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων ὁποῦ κληρονομοῦσι τὰ ταξίματα διαμέσου τῆς πίστεως καὶ μακροθυμίας.

13 Διατὶ ὁ Θεὸς τάζοντας εἰς τὸν Ἀβραὰμ (ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ὀμόσῃ εἰς κανένα μεγαλίτερον) ὤμοσεν εἰς τοῦ λόγου του,

14 Λέγοντας, ναὶ ἀληθινὰ, ἐγὼ εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πληθύνων θέλω σὲ πληθύνει.

15 Καὶ ἔτζι ἐκεῖνος ἔσοντας νὰ μακροθυμίσῃ ἔτυχε τὸ τάξιμον.

16 Διατὶ οἱ ἄνθρωποι ὀμώνουσιν εἰς τὸν μεγαλίτερον, καὶ ὁ ὅρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος κάθε λογῆς ἀντιλογίας εἰς βεβαίωσιν.

17 Εἰς τὸ ὁποῖον πρᾶγμα ὁ Θεὸς θέλοντας νὰ δείξῃ περισσότερον εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάγυριστον τῆς βουλῆς του, ἐμεσίτευσε μὲ ὅρκον.

18 Ἵνα διαμέσου δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεὸς, νὰ ἔχωμεν βεβαίαν παρηγορίαν ἐμεῖς ὁποῦ ἐκαταφύγαμεν εἰς αὐτὸν, νὰ κρατοῦμεν τὴν ἐλπίδα ὁποῦ πρόκειται.

19 Τὴν ὁποίαν ἐλπίδα ἔχομεν ὡσὰν ἄγκυραν σιγουρὴν καὶ βεβαίαν τῆς ψυχῆς, καὶ ὁποῦ ἐμπαίνει ἀπὸ τὴν μέσα μερία τοῦ βημοθύρου.

20 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκε πρόδρομος διὰ λόγου μας, ἔσοντας νὰ ἔγινεν ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΔΙατὶ ἐτοῦτος ὁ Μελχισεδὲκ, ἦτον βασιλεὺς τῆς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁποῦ ἐσυναπάντησε τὸν Ἀβραὰμ, ὅταν ἐγύρισεν ἀπὸ τὴν κοπὴν τῶν βασιλέων, καὶ τὸν εὐλόγησε.

2 Εἰς τὸν ὁποῖον Μελχισεδὲκ ὁ Ἀβραὰμ ἔδωκε δεκατίαν ἀπὸ ὅλα. καὶ πρῶτον ἑρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, καὶ ἀπέκει καὶ βασιλεὺς Σαλὴμ· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῆ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γενεαλογίαν. μηδὲ ἀρχὴν ἡμερῶν, μηδὲ τέλος ζωῆς ἔχοντας, ἀλλὰ γενόμενος παρόμοιος μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς παντοτεινά.

4 Καὶ στοχάζεσθε πόσος μεγάλος ἦτον ἐτοῦτος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε δεκατίαν ἀπὸ τὰ κερδέματα.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τῶν υἱοὺς τοῦ Λευὶ, ὁποῦ παίρνουσι τὴν ἱερωσύνην, ἔχουσι παραγγελίαν νὰ ἀποδεκατίζουν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, ἤγουν τοὺς ἀδελφούς τους, ἂν καλὰ καὶ νὰ εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ Ἀβραάμ.

6 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐγενεαλογεῖτον ἀπ' αὐτῶν ἐδεκάτισε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εὐλόγησεν ἐκεῖνον ὁποῦ εἶχε τὰ ταξίματα.

7 Καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε λογῆς ἀντιλογίαν τὸ μικρότερον εὐλογᾶται ἀπὸ τὸ μεγαλίτερον.

8 Καὶ ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες παίρνουσι δεκατίαις, ἀλλὰ ἐκεῖ (λαμβάνει) ἐκεῖνος ὁποῦ μαρτυρῆται ὅτι ζῆ.

9 Καὶ διὰ νὰ εἰποῦμεν ἔτζι, καὶ ὁ Λευὶ ὁποῦ παίρνει ταῖς δεκατίαις, αὐτὸς ἐδεκατίσθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ἀκόμι εἰς τὴν μέσην τοῦ πατρὸς ἦτον ὅταν τὸν συναπάντησεν ὁ Μελχισεδέκ.

11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελείωσις ἦτον διὰ τῆς ἱερωσύνης τῆς Λευιτικῆς (διατὶ ὁ λαὸς ἐνομοθετήθη εἰς αὐτὴν) τί χρεία ἔκαμε πλέον νὰ σηκωθῆ ἄλλος ἱερεὺς, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδὲκ, καὶ ὄχι νὰ λέγεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρών;

12 Διατὶ ἔσοντας νὰ μετατίθεται ἡ ἱερωσύνη, ἐξανάγκης γίνεται καὶ μετάθεσις τοῦ νόμου.

13 Διατὶ ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον ἐλαλήθηκαν ἐτοῦτα, ἦτον ἀπὸ ἄλλο γένος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὐδὲ κανένας ἐσίμωσεν εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Διατὶ φανερὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰούδα, ἀνατέταλκεν ὁ Κύριός μας, εἰς τὸ ὁποῖον γένος ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶπε τίποτες περὶ ἱερωσύνης.

15 Καὶ τοῦτο ἀκόμι περισσό[illegible]τερον εἶναι φανερὸν, ἐπειδὴ σηκώνεται ἄλλος ἱερεὺς, κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχισεδέκ.

16 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔγινε κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐντολῆς τῆς σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀχαλάστου.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς μαρτυρ[illegible] λέγοντας, ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

18 Διατὶ ἡ προτίτερη ἐντολὴ παύεται διὰ τὴν ἀσθένειάν της καὶ τὴν ἀνωφέλειαν.

19 Διατὶ ὁ νόμος δὲν ἐτελείωσε τίποτις, ἀμὴ ἡ ἔμπασις τῆς καλητερωτέρας ἐλπίδος, διαμέσου τῆς ὁποίας σιμώνομεν εἰς τὸν Θεόν.

20 Καὶ εἰς ὅσον δὲν εἶναι χωρὶς ὁρκωμοσίαις.

21 Διατὶ ἐκεῖνοι ἐγίναν ἱερεῖς χωρὶς ὁρκωμοσίαις· ἀμὴ ἐτοῦτος εἶναι μὲ ὁρκωμοσίαν, διαμέσου ἐκείνου ὁποῦ τὸν λέγει· ὤμωσε Κύριος· καὶ δὲν θέλει μετανοήσει. ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγίνεν ἐγγυητὴς τόσον καλητερωτέρας διαθήκης.

23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐγίνησαν πολλοὶ ἱερεῖς, ὅτι ἀπὸ τὸν θάνατον ἐμποδίζουνται νὰ μένουν.

24 Ἀμὴ ἐκεῖνος, ὅτι μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσύνην ὁποῦ δὲν περνᾶ.

25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώζῃ εἰς τὸ παντελὲς ἐκείνους ὁποῦ πλησιάζουσι διαμέσου αὐτοῦ εἰς τὸν Θεόν, ἔσοντας νὰ ζῇ πάντοτε εἰς τὸ νὰ παρακαλῇ διὰ λόγου τους.

26 Διατὶ τοιοῦτος ἀρχιερεὺς μᾶς ἔπρεπε, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ὑψηλότερος ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς γενόμενος.

27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκην καθὼς εἶχαν ἐκεῖνοι οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ ἀναφέρῃ καθημέραν θυσίαις, πρωτήτερα διὰ τὲς ἐδικαῖς τους ἁμαρτίαις, ἔπειτα καὶ διὰ τὲς (ἁμαρτίαις) τοῦ λαοῦ. διατὶ ἐτοῦτο τὸ ἔκαμε μίαν φοράν, ὅταν ἐπρόσφερε τοῦ λόγου του.

28 Διατὶ ὁ νόμος καταστένει ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους ὁποῦ ἔχουν ἀσθένειαν, ἀμὴ ὁ λόγος τῆς ὁρκωμοσίας ὁποῦ ἐγίνεν ὕστερα ἀπὸ τὸν νόμον, καταστένει ἀρχιερέα υἱὸν τετελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑΙ δὲ νὰ εἰποῦμε συντόμως ἐκεῖνα ὁποῦ εἴπαμεν, ἐμεῖς ἔχομεν ἀρχιερέα τέτοιας λογῆς, ὁ ὁποῖος ἐκάθισεν εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Ὑπηρέτης τῶν ἁγίων καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς τὴν ὁποίαν ἐκατασκεύασεν ὁ Κύριος καὶ ὄχι ἄνθρωπος.

3 Διατὶ κάθε ἀρχιερεὺς, καταστένεται εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίαις· διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχῃ τίποτες καὶ ἐτοῦτος ὁποῦ νὰ προσφέρῃ.

4 Διατὶ ἐὰν ἦτον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, οὐδὲ ἤθελεν εἶσταν ἱερεὺς, ἔσοντας νὰ εἶναι οἱ ἱερεῖς ὁποῦ προσφέρουσι τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον.

5 Οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦσι τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὴν σκιὰν τῶν ἐπουρανίων πραγμάτων, καθὼς ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅταν ἔμελλε νὰ κάμῃ τὴν σκηνήν, διατὶ λέγει, βλέπε νὰ κάμῃς ὅλα κατὰ τὸ παράδειγμα ὁποῦ σοῦ ἐδείχθη εἰς τὸ ὄρος.

6 Ἀμὴ τώρα ὁ Χριστὸς ἐτύχε καλητερωτέραν λειτουργίαν, εἰς ὅσον εἶναι καὶ μεσίτης καλητερωτέρας διαθήκης, ἡ ὁποία ἐνομοθετήθη μὲ καλητερώτερα ταξίματα.

7 Διατὶ ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη ἦτον ἀνέλλειπτης, δὲν ἐζητεῖτον τόπος τῆς δευτέρας.

8 Διατὶ κατηγορῶντάς τους ὁ Θε-

Θεὸς λέγει, νὰ, ἔρχονται αἱ
ἡμέραις, λέγει Κύριος, καὶ θέ-
λω τελειώσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰού-
δα διαθήκην καινούργιαν,
9 Ὄχι κατὰ τὴν διαθήκην
ὁποῦ ἔκαμα μὲ τοὺς πατέρας-
τους τὴν ἡμέραν ὁποῦ τοὺς ἐ-
κράτουσα ἀπὸ τὸ χέρι, νὰ τοὺς
βγάλω ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰ-
γύπτου, διατὶ αὐτοὶ δὲν ἐστά-
θηκαν εἰς τὴν διαθήκηνμου,
καὶ ἐγὼ τοὺς ἀμέλησα, λέγει Κύ-
ριος,
10 Ὅτι ἐτούτη εἶναι ἡ δια-
θήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει
εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἰσραὴλ, ὕστε-
ρα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
λέγει Κύριος, νὰ δόσω τοὺς
νόμουςμου εἰς τὴν διάνοιάντους,
καὶ ἀπάνω εἰς ταῖς καρδίαιςτους νὰ
τοὺς γράψω, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσται
εἰς αὐτοὺς Θεὸς, καὶ αὐτοὶ θέλου-
σι μου εἶσται λαός.
11 Καὶ δὲν θέλουσι διδάξῃ
πᾶσα ἕνας τὸν γείτονάτου, καὶ
πᾶσα ἕνας τὸν ἀδελφόντου, λέ-
γοντας, γνώριζε τὸν Κύριον, δι-
ατὶ ὅλοι θέλουσι μὲ γνωρίσει,
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐ-
τῶν.
13 Μὲ τὸ νὰ λέγῃ καινού-
ριαν, ἐπαλαίωσε τὴν πρώτην·
καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ παλαιαίνει καὶ γη-
ρᾷ, εἶναι σιμὰ εἰς τὸν χαλασ-
μόν.

Κεφ. θ'. 9.

Ἡ Πρώτη λοιπὸν (διαθήκη)
εἶχε τότε καὶ αὐτὴ δικαι-
ώματα λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον
τὸ κοσμικόν.
2 Διατὶ ἡ πρώτη σκηνὴ
ἐκατασκευάσθη, εἰς τὴν ὁποίαν
ἦτον ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα,
καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἡ ὁ-
ποία λέγεται ἅγια.
3 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ δεύ-
τερον βημαόθυρον ἦτον ἡ σκηνὴ
ὁποῦ λέγεται ἅγια ἁγίων.
4 Ἡ ὁποία εἶχε χρυσοῦν
θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης, σκεπασμένην ἀ-
πὸ κάθε μέρος μὲ χρυσάφι
εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ στάμνος
ἡ χρυσὴ ὁποῦ εἶχε τὸ μάννα,
καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ὁποῦ
ἐβλάστησε, καὶ αἱ πλάκαις τῆς
διαθήκης.
5 Καὶ παραπάνω ἀπ' αὐ-
τὴν τὴν κιβωτὸν ἦταν τὰ
χερουβὶμ τῆς δόξης, καὶ ἐσκίαζα-
σι τὸ ἱλαστήριον, διὰ τὰ ὁποῖα
τώρα δὲν εἶναι καιρὸς νὰ λέγω-
μεν κατὰ μέρος.
7 Καὶ ἔστοντας νὰ εἶναι ἐτοῦτα
ἔτζι κατεσκευασμένα, εἰς τὴν
πρώτην σκηνὴν πάντοτε ἐμ-
πένασιν οἱ ἱερεῖς, κάμνοντες ταῖς
λατρείαις.
7 Ἀμὴ εἰς τὴν δευτέραν
μίαν φορὰν τὸν χρόνον ἔμπαινε
μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, ὄχι χωρὶς
αἷμα, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπρόσφε-
ρεν διὰ λόγουτου, καὶ διὰ ταῖς ἁ-
μαρτίαις τοῦ λαοῦ, ὁποῦ ἐγένουνταν
κατὰ ἄγνοιαν.
8 Ἐτοῦτο δείχνοντας τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον, ὅτι ἀκόμι δὲν
ἐφανερώθη ἡ στράτα εἰς τὰ ἅ-
για, ἀκόμι στεκομένης τῆς πρώ-
της σκηνῆς.
9 Ἡ ὁποία ἦτον τύπος εἰς
τὸν καιρὸν τὸν παρόντα, κατὰ τὸ ὁ-
ποῖον δῶρα καὶ θυσίαις προσφέ-
ρονται, ὁποῦ δὲν δύνονται νὰ
τελειώσουσιν κατὰ τὴν συνείδησιν
ἐκεῖνον ὁποῦ λατρεύει.
10 Ἐπειδὴ ἐτοῦτα εἶναι μόνον
εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ, καὶ διά-
φορα βαπτίσματα, καὶ δικαι-
ώματα τῆς σάρκας, θεσμένα ἕως
εἰς τὸν καιρὸν τῆς διορθώσεως.

11 Ἀμὴ

11 Ἀμὴ ὁ Χριστὸς ἔσονλας νὰ ἔλθη ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διαμέσου τῆς μεγαλιοτέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, ὁποῦ δὲν εἶναι χειροποίητος, ἤγουν δὲν εἶναι ἐτούτης τῆς κατασκευῆς.

12 Οὐδὲ διαμέσου τοῦ αἵματος τῶν τράγων καὶ τῶν μόσχων, ἀλλὰ διαμέσου τοῦ ἐδικοῦ του αἵματος, ἐμπῆκε μίαν φορὰν εἰς τὰ ἅγια, ἔσονλας νὰ εὕρη αἰωνίαν λύτρωσιν.

13 Διατὶ ἐὰν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων καὶ ἡ στάκτη τῆς δαμάλεως ῥαντιζομένη, ἁγιάζει τοὺς μολυσμένους εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σάρκας, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

14 (Ὁ ὁποῖος διαμέσου τοῦ πνεύματος τοῦ αἰωνίου, ἐπρόσφερε τὸν λόγον του ἀκατηγόρητον εἰς τὸν Θεὸν) θέλει καθαρίσει τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ νὰ λατρεύετε Θεὸν ζῶντα.

15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης καινῆς, διὰ νὰ πάρουσιν οἱ καλεσμένοι τὸ τάξιμον τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἔσονλας νὰ ἔγινε ὁ θάνατος διὰ τὴν ἐξαγόρασιν τῶν παραβάσεων ὁποῦ ἐγένονταν εἰς τὴν πρώτην διαθήκην.

16 Διατὶ ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔρχεται καὶ θάνατος, ἐκείνου ὁποῦ τὴν ἐδιάθεσεν.

17 Διατὶ ἡ διαθήκη εἰς τοὺς νεκροὺς εἶναι βεβαία· ἐπειδὴ ἕως ὁποῦ ζῆ ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν ἔκαμε, ἀκόμι δὲν ἔχει δύναμιν.

18 Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡ πρώτη εἶναι ἐγκαινισμένη χωρὶς αἵματος.

19 Διατὶ ἔσονλας νὰ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ὅλαις τὰς ἐντολαῖς (κατὰ τὸν νόμον) εἰς ὅλον τὸν λαὸν, παίρνοντας τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μὲ νερὸν καὶ μὲ μαλλὶ κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἐράντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαὸν.

20 Λέγοντας τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ὁποῦ σᾶς ἐπαρήγγειλεν ὁ Θεὸς.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ ἀγγεῖα τῆς λειτουργίας, τὰ ἐράντισεν ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα.

22 Καὶ κοντολογῆς, μὲ τὸ αἷμα καθαρίζονται ὅλα, κατὰ τὸν νόμον· καὶ χωρὶς αἱματοχυσίας δὲν γίνεται ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν τοὺς τύπους τῶν πραγμάτων ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, μὲ τοῦτα νὰ καθαρίζωνται· ἀμὴ αὐτὰ τὰ ἐπουράνια, καθαρίζονται μὲ καλλιτέραις θυσίαις παρὰ ταύταις.

24 Διατὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐμπῆκεν εἰς χειροποίητα ἅγια, ὁποῦ ἦσαν ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ᾽ ἐμπῆκεν εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νὰ φανῆ τώρα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ διὰ λόγου μας.

25 Ὄχι διὰ νὰ προσφέρη πολλαῖς βολαῖς τὸν λόγον του, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς ἐμπαίνει εἰς τὰ ἅγια κάθε χρόνον μὲ ξένον αἷμα·

26 Διατὶ ἀλλέως, ἔκαμνε χρεία νὰ πάθη αὐτὸς πολλαῖς φοραῖς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀμὴ τώρα μίαν φορὰν εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανερώθη εἰς χαλασμὸν τῆς ἁμαρτίας, διαμέσου τῆς ἐδικῆς του θυσίας.

27 Καὶ

27 Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνουσι μίαν φοράν, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατον εἶναι κρίσις.

28 Ἔτζι καὶ ὁ Χριστὸς ἔσοντας νὰ προσφερθῇ μίαν φοράν, εἰς τὸ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίαις τῶν πολλῶν, τὸ δεύτερον θέλει φανεῖ χωρὶς ἁμαρτίαν, εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀποδέχονται εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. 10.

Διατὶ ὁ νόμος ἔσοντας νὰ ἔχῃ σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὄχι αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, οὐδέποτε δὲν δύνεται νὰ τελειώσῃ διαμέσου τῶν θυσιῶν, ὁποῦ προσφέρονται κάθε χρόνον πάντοτε, ἐκείνους ὁποῦ σιμώνουσιν (εἰς τὸ ἱερόν.)

2 Ἀλλέως, ἤθελασι παύσει αἱ θυσίαις νὰ μὴν προσφέρονται, διατὶ οἱ λατρεύοντες ἔσοντας νὰ ἐκαθαρίσθηκαν μίαν φοράν, δὲν ἤθελαν ἔχει πλέον καμμίαν συνείδησιν ἁμαρτιῶν.

3 Ἀλλὰ μετ' αὐταῖς κάθε χρόνον γίνεται ἀναθύμησις τῶν ἁμαρτιῶν.

4 Διατὶ εἶναι ἀδύνατον τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων, νὰ βγάλῃ ἁμαρτίαις.

5 Διὰ τοῦτο ἐρχόμενος μέσα εἰς τὸν κόσμον λέγει, θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας, ἀμὴ σῶμα μοῦ ἐκατασκεύασες.

6 Δὲν ἠθέλησες ὁλοκαυτώματα οὐδὲ καὶ θυσίαις διὰ τὰς ἁμαρτίαις.

7 Τότε εἶπον, νὰ ὁποῦ ἦλθα Θεέ. (εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου ἔγραφει διὰ λόγου μου) νὰ κάμω τὸ θέλημά σου.

8 Λέγοντας παραπάνω θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησες, οὐδὲ καὶ ἐστέρξες τὰ ὁποῖα προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον.

9 Τότε εἶπεν, νὰ ὁποῦ ἦλθα Θεέ, νὰ κάμω τὸ θέλημά σου. βγάνει τὸ πρῶτον, διὰ νὰ στήσῃ τὸ δεύτερον.

10 Εἰς τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεσθεν ἁγιασμένοι, διαμέσου τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁποῦ ἔγινε μία φορά.

11 Καὶ κάθε ἱερεὺς ἵστεκε λειτουργῶντας καθ' ἡμέραν, καὶ προσφέροντας πολλάκις ταῖς αὐταῖς θυσίαις, αἱ ὁποίαις θυσίαις οὐδέποτε δύνονται νὰ βγάλουσιν ἁμαρτίαις.

12 Ἀμὴ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ἔσοντας νὰ ἐπρόσφερε μίαν θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίαις, ἐκάθισε παντοτεινὰ εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν καρτερεῖ ἕως ὁποῦ νὰ βαλθοῦσιν οἱ ἐχθροί του ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του.

14 Διατὶ μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελείωσε παντοτεινὰ ἐκείνους ὁποῦ ἁγιάζονται.

15 Καὶ μαρτυρεῖμάς το καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διατὶ ἀφόντις ἐπροεῖπε,

16 Ἐτούτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω διαθέσει εἰς αὐτοὺς ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος. θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς ταῖς καρδίαις τους, καὶ θέλω τοὺς γράψει εἰς ταῖς διάνοιαις τους.

17 Καὶ ταῖς ἁμαρτίαις τους καὶ ταῖς ἀνομίαις τους δὲν θέλω ταῖς ἐνθυμηθῇ πλέον.

18 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι ἡ συγ-

συγχώρησις τούτων δὲν εἶναι πλέον προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔσοντας λοιπὸν νὰ ἔχωμεν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων, εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ.

20 Στράταν λέγω τὴν ὁποίαν μᾶς ἐκαινούργωσε καινούργιαν καὶ ζωντανήν, διαμέσου τοῦ καταπετάσματος, ἤγουν τῆς σάρκας του·

21 Καὶ ἔσοντας νὰ ἔχωμεν ἕνα μέγαν ἱερέα, ἀπάνω εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ·

22 Ἂς σιμώνωμεν μὲ ἀληθινὴν καρδίαν, μὲ πληροφορίαν πίστεως, ῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς.

23 Καὶ λουσμένοι τὸ κορμὶ μὲ νερὸν καθαρόν, ἂς κρατοῦμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον. διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἔταξεν εἶναι πιστός.

24 Καὶ φροντίζοντες στοχαζόμεσθεν ἕνας τὸν ἄλλον, εἰς παρακινημὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων.

25 Μὴν ἀφίνοντες τὴν σύναξίν μας, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς μερικούς, ἀλλὰ νὰ παρακινοῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ τόσω περισσότερον, ὅσω βλέπετε ὁποῦ σιμώνει ἡ ἡμέρα.

26 Διατὶ ἐὰν ἁμαρτάνωμεν ἐμεῖς μὲ τὸ θέλημά μας, ὕστερον ἀφόντις ἐπήραμεν τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπομένει πλέον θυσία περὶ ἁμαρτίας.

27 Ἀμὴ ἀπομένει φοβερὰ ἀπαντοχὴ κρίσεως, καὶ καῦμα τοῦ πυρός, ὁποῦ μέλλει νὰ φάγῃ τοὺς ὑπεναντίους.

28 Κανένας ὁποῦ νὰ καταφρονήσει τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, μὲ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες χωρὶς λύπην ἀποθνήσκει.

29 Πόσω (λογιάζετε) θέλει ἀξιωθῇ χειρότερης τιμωρίας ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκατεπάτησε τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλογίασε κοινὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, εἰς τὸ ὁποῖον ἡγιάσθη, καὶ ὁποῦ ὕβρισε τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος;

30 Διατὶ ἠξεύρομεν ἐκεῖνον ὁποῦ εἶπε, ἡ ἐκδίκησις εἶναι ἐδική μου, ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει Κύριος. καὶ πάλιν, Κύριος θέλει κρίνει τὸν λαόν του.

31 Φοβερὸν εἶναι τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

32 Καὶ ἐνθυμᾶσθε τὰς προτίτερας ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας ἔσοντας νὰ ἐφωτίσθητε ὑπεμείνατε πολλὴν ἀγῶνα τῶν παθημάτων.

33 Τὸ ἕνα ἐπομπεύτήκετε μὲ ὀνειδισμοὺς καὶ μὲ θλίψες. καὶ τὸ ἄλλον ἐγένήκετε κοινωνοὶ ἐκείνων ὁποῦ ἔτζι ἐδιαβάζονταν.

34 Διατὶ ἐσυμπάθετε καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ ἐδεχθήκετε μετὰ χαρᾶς νὰ ἁρπαχθοῦσι τὰ ὑπάρχοντά σας, γνωρίζοντες πῶς ἔχετε εἰς τοῦ λόγου σας καλλίτερην περιουσίαν εἰς τοὺς οὐρανούς, ἡ ὁποία καὶ μένει.

35 Μὴν ἀποῤῥίξετε λοιπὸν τὴν παῤῥησίαν σας, ἡ ὁποῖα ἔχει μεγάλην πληρωμήν.

36 Διατὶ ἐσεῖς χρειάζεσθε ὑπομονὴν διὰ νὰ πάρετε τὸ τάξιμον, κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

37 Διατὶ ἀκόμη ὀλίγον ὀλίγον χρόνον, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μέλ-

μέλλει νὰ ἔλθῃ, θέλει ἔλθῃ καὶ δὲν θέλει ἀργήσει.

38 Καὶ ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ ἐὰν κανένας σύρει τοῦ λόγου του ὀπίσω, δὲν ἀναπαύεται εἰς αὐτὸν ἡ ψυχή μου.

39 Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν εἴμεσθεν νὰ συρθοῦμεν ὀπίσω, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ νὰ πιστεύωμεν εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ' ἡ πίστις εἶναι ὑπόστασις τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἐλπίζουνται, καὶ φανέρωσις ἐκείνων ὁποῦ δὲν βλέπονται.

2 Διατὶ εἰς αὐτὴν τὴν πίστιν ἐμαρτυρήθηκαν οἱ παλαιοί.

3 Μὲ τὴν πίστιν γροικοῦμεν τοὺς αἰῶνας νὰ ἐκατασκευάσθηκαν μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, εἰς τόσον ὁποῦ ἐκεῖνα ὁποῦ βλέπονται, δὲν ἔγιναν ἀπὸ φαινόμενα.

4 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἄβελ ἐπροσέφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλητέραν θυσίαν, παρὰ τὸν Κάϊν, διαμέσου τῆς ὁποίας πίστεως ἐμαρτυρήθη νὰ εἶναι δίκαιος, ἔσοντας νὰ τὸν μαρτυρήσῃ ὁ Θεὸς εἰς τὰ δῶρα ὁποῦ ἔφερε· καὶ διαμέσου αὐτῆς καὶ ἀποθαμένος ἀκόμι λαλεῖται.

5 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἐνὼχ ἐμετατοπίσθη διὰ νὰ μὴν ἰδῇ θάνατον, καὶ δὲν εὑρίσκετον, διότι ὁ Θεὸς τὸν ἐμετάθεσεν, διατὶ προτίτερα ἀπὸ τὴν μετάθεσίν του ἐμαρτυρήθη νὰ ἀρέσει εἰς τὸν Θεόν.

6 Καὶ χωρὶς πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρέσκῃ τινὰς εἰς τὸν Θεόν. διατὶ κάμνει χρεία ἐκεῖνος ὁποῦ σιμώνει εἰς τὸν Θεὸν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι Θεός, καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἐκζητοῦσι γίνεται μισθαποδότης.

7 Μὲ τὴν πίστιν ἐμηνύθη ὁ Νῶε ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκόμι δὲν ἐφαίνουνταν, καὶ ἔσοντας νὰ φοβηθῇ, ἐκατεσκεύασε τὴν κιβωτὸν, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ σπιτίου του, διαμέσου τῆς ὁποίας κιβωτοῦ κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔγινε κληρονόμος τῆς δικαιοσύνης ὁποῦ εἶναι κατὰ τὴν πίστιν.

8 Ὁ Ἀβραὰμ κραζόμενος μὲ πίστιν ὑπήκουσεν νὰ ἔβγῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ διὰ κληρονομίαν καὶ ἐβγῆκε, μὴ ἠξεύροντας ποῦ πάγει.

9 Μὲ τὴν πίστιν ἐκατοίκησεν εἰς τὴν γῆν ὁποῦ τοῦ ἔταξεν ὁ Θεὸς, ὡσὰν εἰς ξένην, ἔσοντας νὰ κατοικήσῃ εἰς τὰ τένταις μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, οἱ ὁποῖοι ἦταν συγκληρονόμοι τοῦ ταξίματος αὐτοῦ.

10 Διατὶ ἐκεῖνος ἀνάμενε τὴν πόλιν ὁποῦ ἔχει τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας πόλεως τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.

11 Μὲ τὴν πίστιν καὶ αὐτὴ ἡ Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εἰς σύλληψιν τοῦ σπέρματος, καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἡλικίας της ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐλογίασε πιστὸν ἐκεῖνον ὁποῦ τῆς ἔταξε.

12 Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἕναν, καὶ τοῦτον ὡραμάγι νενεκρωμένον ἐγεννήθηκαν (ἔγγονοι) καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὰ πλήθει, καὶ ὡσὰν ἄμμος ἡ ἀμέτρητος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13 Ἐτοῦτοι ὅλοι μὲ πίστιν ἀπέθανον, καὶ δὲν ἐπῆραν τὰ ταξίματα, ἀλλὰ ἀπὸ μακρ

τα

τὰ ἴδασι, καὶ ὀπίστευσαν, καὶ τὰ ἐχαιρέτησαν, καὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἦτον ξένοι καὶ παρεπίδημοι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

14 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ λέγουσι τὰ τοιαῦτα, δείχνουν ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἐὰν ἐθυμοῦνταν ἐκείνην τὴν πατρίδα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγῆκαν, εἶχαν καιρὸν νὰ γυρίσουν εἰς αὐτήν.

16 Ἀλλὰ ὀρέγονται καλητέραν πατρίδα, τουτέστι τὴν ἐπουράνιον. διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐντρέπεται νὰ κράζεται Θεὸς αὐτωνῶν, διατὶ τοὺς ἐτοίμασε πόλιν.

17 Ὁ Ἀβραὰμ δοκιμαζόμενος ἀπὸ τὸν Θεὸν, μὲ πίστιν ἐπρόσφερε τὸν Ἰσαὰκ, τὸν μονογενῆ, (λέγω) ἐπρόσφερεν, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐδέχθη τὰ ταξίματα.

18 Εἰς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει ὀνομασθῆ τὸ σπέρμα σου.

19 Ἔστοντας νὰ λογαριάση ὁ Ἀβραὰμ, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ ἀναστήσῃ τὸν Ἰσαὰκ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ἔτζι εἰς κάποιον τρόπον τὸν ἐπανάλαβε πάλιν.

20 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν Ἡσαῦ διὰ τὰ μέλλοντα.

21 Μὲ πίστιν ἀποθνήσκοντας ὁ Ἰακὼβ εὐλόγησε πᾶσα ἕνα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ ἐπροσκύνησεν ἀκουμπίζοντας εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ῥαβδίου του.

22 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἰωσὴφ ἀποθνήσκων, ἐμνημόνευε τὴν ἔξοδον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ παράγγειλε διὰ τὰ κόκαλά του.

23 Μὲ πίστιν ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἐγεννήθη ἐκρύφθη τρεῖς μῆνες ἀπὸ τοὺς πατέρας του, διατὶ εἴδασι τὸ παιδίον πολλὰ ὤμορφον, καὶ δὲν ἐφοβήθηκαν τὸν ὁρισμὸν τοῦ βασιλέως.

24 Μὲ πίστιν ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἐμεγάλωσε ἀρνήθη νὰ λέγεται υἱὸς τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραώ.

25 Προκρίνοντας περισσότερον νὰ κακοπαθένῃ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς ἁμαρτίας.

26 Ἔστοντας νὰ λογιάσῃ μεγαλίτερον πλοῦτον τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου. διατὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πληρωμήν.

27 Μὲ πίστιν ἄφησε τὴν Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐφοβήθη τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως, διατὶ ἐκαρτέρησε ὡσὰν ὁποῦ ἔβλεπεν ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν βλέπεται.

28 Μὲ πίστιν ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴν τοὺς ἀγγίξῃ ὁ ἄγγελος ὁποῦ ἐσκότωνε τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

29 Μὲ πίστιν ἐπέρασαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡσὰν διαμέσου ξηρᾶς, τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι ἔστοντας νὰ τὴν δοκιμάσουν, ἐκαταποντίσθηκαν.

30 Μὲ πίστιν τὰ τείχη τῆς Ἱεριχὼ ἔπεσαν, ἔστοντας νὰ τὰ τριγυρίζουν οἱ Ἰσραηλῖται ἑπτὰ ἡμέραις.

31 Μὲ πίστιν ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐχαλάσθη μαζὶ μὲ ἐκείνους ὁποῦ ἀπειθήσασιν, ἔστοντας νὰ δεχθῇ μὲ εἰρήνην τοὺς καταπατητάδες.

32 Καὶ τί λέγω περισσότερα; διατὶ ὁ χρόνος δὲν θέλει μὲ φθάσει, νὰ διηγοῦμαι περὶ τοῦ

Γεδεὼν, καὶ Βαρὰκ, καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, καὶ τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν,

33 Οἱ ὁποῖοι διαμέσου τῆς πίστεως ἐνίκησαν τὰς βασιλείαις, ἔκαμασι δικαιοσύνην, ἐπέτυχον τὰ ταξίματα, ἔφραξαν τὰ στόματα τῶν λεόντων.

34 Ἔσβεσαν τὴν δύναμιν τῆς φωτιᾶς, ἔφυγον τὰ στόματα τῶν σπαθιῶν, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείαις, ἔγιναν δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἐφοβέρισαν τὰς παρατάξαις τῶν ξένων.

35 Αἱ γυναῖκαις ἐπῆραν ἀπὸ ἀνάστασιν τοὺς νεκρούς τους· καὶ ἄλλοι ἐτυμπανίσθηκαν, καὶ δὲν ἀποδέχθηκαν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ θανάτου, διὰ νὰ τύχουν καλλιοτέρας ἀναστάσεως.

36 Καὶ ἄλλοι ἐδοκιμάσθηκαν ἀπὸ ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγαις, καὶ ἀκόμι ἀπὸ δεσμὰ καὶ φυλακαῖς.

37 Ἐπετροβολίσθηκαν, ἐπριονίσθηκαν, ἐπειράχθηκαν, ἀπέθανον μὲ φόνον σπαθίου, ἐπεριγύριζαν μὲ προβατογούναις, μὲ κατζικόγουναις, ὑστερημένοι, θλιμμένοι, κακοπαθημένοι.

38 Διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἦτον ἄξιος ὁ κόσμος, γυρίζοντες εἰς ταῖς ἐρημίαις, καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς ταῖς τρύπαις τῆς γῆς.

39 Καὶ ἐτοῦτοι ὅλοι ἔστοντας νὰ μαρτυρηθοῦσι διαμέσου τῆς πίστεως, δὲν ἐπῆραν τὸ τάξιμο.

40 Ἔστοντας νὰ προεῖδε ὁ Θεὸς, κάτι καλλιότερον διὰ λόγου μας, διὰ νὰ μὴν τελειωθοῦν ἐκεῖνοι χωρὶς ἐμᾶς.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΙ ἐμεῖς τὸ λοιπὸν ἔστοντας νὰ ἔχωμεν τόσον μεγάλον σύννεφον τῶν μαρτύρων, ὁποῦ εἶναι τριγύρωμάς, ρίχνοντες κάθε λογῆς βάρος, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὁποῦ μᾶς περιπλέκει, τρέχομεν μὲ ὑπομονὴν τὸν ἀγῶνα ὁποῦ μᾶς ἐπροβάλθη.

2 Ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὁ ὁποῖος ἀντὶ τὴν χαρὰν προκειμένην, ὑπέμεινε σταυρὸν, καταφρονῶντας τὴν ἐντροπὴν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

3 Ἀναθυμηθῆτε λοιπὸν καὶ λογαριάσατε ἐκεῖνον ὁποῦ ὑπέμεινεν ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τοῦ λόγου του τέτοιας λογῆς μεγάλην ἀντιλογίαν, διὰ νὰ μὴν ἀποκάμετε λειποψυχοῦντες.

4 Ἐσεῖς ἀκόμι δὲν ἐνδυναμώθητε ἕως εἰς αἷμα, ἀνταγωνιζόμενοι εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

5 Καὶ ἀλησμονήσετε τὴν νουθεσίαν, ἡ ὁποῖα σᾶς μιλεῖ ὡσὰν παιδία λέγουσα, υἱέ μου [illegible] μὴν καταφρονᾷς τὴν παίδευσιν τοῦ Θεοῦ, μηδὲ ἀποβάλλε τὴν προθυμίαν ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ.

6 Διατὶ ὁ Κύριος παιδεύει ἐκεῖνον ὁποῦ ἀγαπᾷ, [illegible] δέρνει κάθε υἱὸν, ὁποῦ δέχεται (ὡσὰν παιδί του.)

7 Ἐὰν ὑπομένετε παιδ[illegible] σιν, ὁ Θεὸς σᾶς σιμώνει ὡσὰ[illegible] υἱούς του· διατὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ υἱὸς, ὁποῦ δὲν τὸν παι[illegible] δεύει ὁ πατέρας του.

8 Ἐὰν εἶστε χωρὶς παίδ[illegible] σιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅλοι εἶν[illegible] μέτοχοι, λοιπὸν εἶστε μπαστά[illegible] δοι, καὶ ὄχι υἱοί.

9 Ἀπ

9 Ἀπέκει τοὺς πατέρας τοὺς σαρκικούς μας εἴχαμεν παιδευτὰς καὶ τοὺς ἐντρεπόμεσθε· δὲν θέλομεν ὑποταχθῆ πολλὰ περισσότερον εἰς τὸν πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ θέλομεν ζήσει;

10 Διατὶ ἐκεῖνοι οἱ πατέρες εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἐπαίδευαν, καθὼς τοὺς ἐφαίνουντον, ἀλλὰ ὁ Θεὸς (παιδεύει) διὰ τὸ συμφέρον, διὰ νὰ μεταλάβωμεν τῆς ἁγιότητός του.

11 Καὶ κάθε παίδευσις ὅσον διὰ τὸ παρὸν δὲν φαίνεται νὰ εἶναι χαρᾶς (ἀφορμὴ) ἀλλὰ λύπης, ἀλλὰ ὕστερον ἀποδίδει καρπὸν εἰρηνικὸν τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐπερογυμνάσθηκαν ἀπ' αὐτήν.

12 Διὰ τοῦτο τὰ ἀχαμνὰ χέρια καὶ τὰ παραλυμένα γόνατα, σιάσετέ τα.

13 Καὶ κάμετε τῶν ποδαρίων σας ἴσους δρόμους· διὰ νὰ μὴν ξεγυρισθῆ ἔξω (ἀπὸ τὴν στράτα) ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι κουτζόν, ἀλλὰ περισσότερον νὰ ἰατρευθῆ.

14 Ζητᾶτε εἰρήνην μαζὶ μὲ ὅλους καὶ τὸν ἁγιασμόν, χωρὶς τὸν ὁποῖον κανένας δὲν θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον.

15 Στοχαζόμενοι μήπως καὶ κανένας εἶναι ἐλλειπὴς ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, μήπως καὶ καμία ῥίζα πικρὰ αὐξάνοντα ἀπάνω σας ἐμποδίζει, καὶ διὰ μέσου της μιανθῶσι πολλοί.

16 Μήπως καὶ εἶναι κανένας πόρνος, ἢ ἀσεβὴς ὡσὰν ὁ Ἠσαῦ, ὁ ὁποῖος διὰ ἕνα φαγητόν, ἐπούλησε τὰ πρωτοτόκιά του.

17 Διατὶ ἠξεύρετε ὅτι καὶ ὕστερον θέλωντας νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν, ἀποδοκιμάσθη. διατὶ δὲν ηὗρηκε τόπον μετανοίας, ἀλλὰ κἂν καὶ νὰ τὴν ἐζήτησε μὲ δάκρυα.

18 Διατὶ δὲν ἐσιμώσετε εἰς ὄρος ὁποῦ ψηλαφᾶται μὲ χέρι, καὶ ὁποῦ καίεται μὲ φωτιά, καὶ εἰς ἀντάραν καὶ εἰς σκότος, καὶ εἰς συστροφήν.

19 Καὶ εἰς ἦχον τῆς σάλπιγγος, καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῶν λόγων, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι ὁποῦ τὴν ἤκουσαν, ἐζήτησαν νὰ μὴν λαληθῆ πλέον εἰς αὐτοὺς λόγος.

20 Διατὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ὑποφέρουν τὸν ὁρισμὸν ἐτοῦτον, ἐὰν καὶ θηρίον σιμώσῃ εἰς τὸ ὄρος, θέλει λιθοβοληθεῖ, ἢ θέλει τοξευθεῖ μὲ τὴν σαγίττα.

21 Καὶ ἦτον τόσον φοβερὸν τὸ φαινόμενον, ὁποῦ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, πολλὰ φοβισμένος εἶμαι καὶ τρομασμένος.

22 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἐσιμώσετε εἰς τὸ ὄρος τῆς Σιών, καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τὰς μυριάδες τῶν ἀγγέλων.

23 Εἰς πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων, ὁποῦ εἶναι ἀπογεγραμμένοι εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ εἰς τὸν Θεὸν τὸν κριτὴν πάντων, καὶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν δικαίων ὁποῦ ἐτελειώθηκαν.

24 Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν μεσίτην τῆς νέας διαθήκης, καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ῥαντισμοῦ, ὁποῦ λαλεῖ καλλίτερα παρὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ.

25 Ἔχετε τὸν νοῦν σας μὴν παραιτηθῆτε ἐκεῖνον ὁποῦ σᾶς λαλεῖ· διατὶ ἐὰν ἐκεῖνοι δὲν ἐγλύτωσαν, οἱ ὁποῖοι ἐπαραίτησαν ἐκεῖνον ὁποῦ τοὺς ἐσυντύ-

χεσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, πολλὰ
περισσότερον δὲν θέλομεν γλυτώ-
σει ἐμεῖς, ἐὰν ἀποστρεφόμεσθεν ἐκεῖ-
νον ὁποῦ μᾶς λαλεῖ ἀπὸ τὸν οὐρα-
νόν;
26 Τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἐσάλευσε
τότε τὴν γῆν· ἀλλὰ τώρα ἐμή-
νυσε, λέγοντας, ἀκόμι μία φο-
ρὰ ἐγὼ σείω, οὐ μόνον τὴν γῆν,
ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.
27 Καὶ τὸ ἀκόμι μίαν φοράν,
φανερώνει τὴν μετάθεσιν, ἐκεί-
νων τῶν πραγμάτων ὁποῦ σα-
λεύονται, ὡσὰν καμωμένα διὰ
νὰ ἀπομείνουν ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν σα-
λεύονται.
28 Διὰ τοῦτο ἔσοντας νὰ παρα-
λαμβάνομεν βασιλείαν ἀσάλευ-
τον, ἂς κρατοῦμεν τὴν χάριν,
μὲ τὴν ὁποίαν λατρεύομεν εὐ-
αρέστως τοῦ Θεοῦ, μετὰ αἰδοῦς καὶ
εὐλαβείας.
29 Διατὶ ὁ Θεός μας εἶναι
φωτία ὁποῦ καταβόσκει.

Κεφ. ιγ΄. 13.

Ἡ Φιλαδελφία ἂς μένει.
2 Μὴν ἀλησμονᾶτε τὴν
φιλοξενίαν· διατὶ μὲ τούτην κά-
ποιοι μὴ ἠξεύροντες ἐδέχθηκαν
ἀγγέλους εἰς τὸ σπίτι τους.
3 Ἐνθυμᾶσθε τοὺς δεμένους,
ὡσὰν ὁποῦ εἶστε καὶ ἐσεῖς μαζὶ
δεμένοι, καὶ ἐνθυμᾶσθε ἐκείνους ὁ-
ποῦ κακοπαθοῦσιν, ὡσὰν νὰ εἶ-
στε καὶ ἐσεῖς (κακοπαθόντες
μαζί τους) μὲ τὸ κορμί.
4 Ὁ γάμος εἰς ὅλους ἂς εἶναι
τίμιος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος·
ἀμὴ ὁ Θεὸς θέλει κρίνει τοὺς
πόρνους καὶ τοὺς μοιχούς.
5 Ὁ τρόπος ἂς εἶναι ἀφιλάρ-
γυρος, νὰ εἶστε εὐχαριστημένοι εἰς
ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχετε· διατὶ αὐτὸς
εἶπε, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ
θέλω σὲ ἐγκαταλείψει.
6 Εἰς τόσον ὁποῦ νὰ λέγωμεν
ἡμεῖς μὲ θάρρος, ὁ Κύριος
εἶναι βοηθός μου, καὶ δὲν θέλω φο-
βηθεῖ, ὅτι καὶ ἂν μοῦ κάμει ἄν-
θρωπος.
7 Ἐνθυμᾶσθε τοὺς προεστώτας,
οἱ ὁποῖοι σᾶς ἐλάλησαν τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁποίων ἀποβλέπον-
τες τὸ τέλος τῆς συνδιαστροφῆς,
μιμᾶσθε τὴν πίστιν τους.
8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθές, καὶ σή-
μερον ὁ αὐτὸς εἶναι καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.
9 Μὴν σύρεσθε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
μὲ διδαχαῖς πολλῶν λογιῶν καὶ
παράξεναις, διατὶ καλὸν εἶναι
νὰ βεβαιώνεται ἡ καρδία μὲ
τὴν χάριν, καὶ ὄχι μὲ τὰ φαγητά,
εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὠφελήθησαν
ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐπεριπάτησαν εἰς
αὐτά.
10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ
τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι ὁποῦ ὑπηρετοῦσι
τὴν σκηνήν, δὲν ἔχουν ἐξουσίαν
νὰ φᾶσι.
11 Διατὶ ἐκείνων τῶν ζώων,
ὁποῦ φέρεται τὸ αἷμα διὰ ταῖς
ἁμαρτίαις εἰς τὰ ἅγια διὰ
μέσου τοῦ ἀρχιερέως, τὰ σώματα
ἐτούτων τῶν ζώων κατακαίονται
ἔξω ἀπὸ τὴν παρεμβολήν.
12 Διὰ τοῦτο ὁ Ἰησοῦς διὰ νὰ
ἁγιάσει τὸν λαόν, μὲ τὸ ἐδικόν του
αἷμα ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν ἔπα-
θε.
13 Ἂς ἐρχώμεσθεν λοιπὸν ἔξω
εἰς αὐτόν, ἔξω ἀπὸ τὴν παρεμ-
βολήν, φέροντες τὸν ὀνειδισμόν του.
14 Διατὶ ἐμεῖς ἐδῶ δὲν ἔχο-
μεν πόλιν μένουσαν, ἀλλὰ ζητοῦ-
μεν τὴν μέλλουσαν.
15 Διὰ μέσου αὐτοῦ λοιπὸν ἂς
προσφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως τοῦ
Θεοῦ πάντοτε, ἤγουν καρπὸν χει-
λέων ὁποῦ ὁμολογοῦσι τὸ ὄνομά
του.
16 Καὶ μὴν ἀλησμονᾶτε
τὴν

τὴν εὐεργεσίαν καὶ τὴν μετάδο-
σιν, διατὶ μὲ τέτοιαις λογῆς θυ-
σίαις ἀρέσκεται ὁ Θεός.
17 Πείθεσθε τοὺς προεστοῦσας
καὶ τῶν ὑπακούετε, διατὶ αὐτοὶ
ἀγρυπνοῦσιν διὰ ταῖς ψυχαῖς σας,
ὡσὰν ὁποῦ μέλουν νὰ ἀποδώσουν
λογαριασμὸν, διὰ νὰ κάμουν
τοῦτο μετὰ χαρᾶς, καὶ ὄχι ἀναστε-
νάζοντες. διατὶ ἀνωφελὲς ἤθελεν
εἶσθαι τοῦτο εἰς ἐσᾶς.
18 Παρακαλεῖτε διὰ λόγου
μας. διατὶ θαρροῦμεν ὅτι ἔχομεν
καλὴν συνείδησιν, θέλοντες εἰς
ὅλα νὰ συναναστρεφόμεσθε κα-
λῶς.
19 Καὶ περισσότερον παρα-
καλῶ νὰ κάμνετε τοῦτο, διὰ νὰ
ἀποκαταστάθω εἰς ἐσᾶς τὸ γλι-
γορώτερον.
20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης
ὁποῦ ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν τὸν μέγα
ποιμένα τῶν προβάτων, μὲ τὸ
αἷμα τῆς διαθήκης τῆς αἰωνίου,
τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν,
21 Νὰ σᾶς κάμη τελείους εἰς
κάθε ἔργον ἀγαθὸν, εἰς τὸ νὰ
κάμετε τὸ θέλημά του κάμνοντας
ὁ Θεὸς εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο ὁποῦ
εἶναι εὐάρεστον ὀμπροστά του, διὰ
μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δό-
ξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν.
22 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀ-
δελφοὶ ὑπομένετε τὸν λόγον ἐτοῦτης
τῆς νουθεσίας. διατὶ μὲ ὀλίγα λό-
για σᾶς ἔγραψα.
23 Γνωρίζετε ὅτι ὁ Ἀδελ-
φὸς Τιμόθεος ἐλευθερώθη, μα-
ζὶ μὲ τὸν ὁποῖον, ἐὰν ἔλθη γλί-
γορα, θέλω σᾶς ἰδῆ.
24 Χαιρετήσετε ὅλους τῶν
προεστοῦσας, καὶ ὅλους τῶν ἁγίους.
χαιρετοῦσί σας ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ
εἶναι ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν.
25 Ἡ χάρις ἂς εἶναι μὲ ὅ-
λους σας. ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ
τὴν Ἰταλίαν διὰ μέσου Τιμοθέου.

Καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου.

Κεφ. α'. 1.

ἸΑΚΩΒΟΣ
δοῦλος τοῦ
Θεοῦ καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, εἰς ταῖς
δώδεκα φυ-
λαῖς ὁποῦ εἶ-
ναι εἰς τὴν διασποράν, χαί-
ρειν.
2 Κάθε χαρὰν λογιάσετε,
ἀδελφοί μου, ὅταν πέσετε εἰς
πολλῶν λογιῶν πειρασμούς.
3 Γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμα-
σία τῆς πίστεώς σας κατεργάζεται
ὑπομονήν.
4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ ἂς ἔχει
ἔργον τέλειον, διὰ νὰ εἶστε τέλειοι
καὶ ολόκληροι, νὰ μὴν εἶστε ἐλλει-
πεῖς εἰς κανένα πρᾶγμα.
5 Καὶ ἐὰν κανένας ἀπὸ σᾶς
εἶναι λειψὸς ἀπὸ σοφίαν, ἂς
ζητᾶ ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁποῦ δίδει
εἰς ὅλους πλουσίως καὶ δὲν ὀνειδί-
ζει, καὶ θέλει τοῦ δοθῆ.
6 Ἀμὴ ἂς ζητᾶ μὲ πίστιν,
χωρὶς ἀμφιβολίαν. διατὶ ἐκεῖ-
νος ὁποῦ ἀμφιβάλλει, ὁμοι-
άζει τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης ὁποῦ
λικνίζεται μὲ τὸν ἄνεμον καὶ
ῥιπίζεται.
7 Καὶ ἂς μὴν λογιάση ὁ-

ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει
πάρει τίποτες ἀπὸ τὸν Κύριον.
8 Ὁ δίγνωμος ἄνθρωπος
εἶναι ἀκατάστατος εἰς ὅλαιςτου
τὲς στράταις.
9 Καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς
ἂς καυχᾶται εἰς τὸ ὕψος-
του.
10 Καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὴν
ταπείνωσίντου· διατὶ θέλει πε-
ράσει ὡσὰν τὸ ἄνθος τοῦ χορ-
ταρίου.
11 Διατὶ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος
μὲ τὴν καύσωνα καὶ ἐξέρανε τὸ
χορτάρι, καὶ τὸ ἄνθοςτου ἐξέ-
πεσε, καὶ ἡ εὐμορφία τοῦ προ-
σώπουτου ἐχάθη. ἔτζι καὶ ὁ πλού-
σιος εἰς τὲς στράταιςτου θέλει
μαρανθεῖ.
12 Καλότυχος εἶναι ὁ ἄν-
θρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπο-
μένει πειρασμόν· ὅτι ἔσοντας
νὰ γένη δόκιμος θέλει πάρει
τὸ στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον
ἔταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους
ὁποῦ τὸν ἀγαποῦσι.
13 Κανένας ὁποῦ πειράζε-
ται ἂς μὴν λέγει, ὅτι ἀπὸ
Θεὸν πειράζομαι, διατὶ ὁ
Θεὸς εἶναι ἀπείραστος τῶν
κακῶν. καὶ αὐτὸς κανένα δὲν
πειράζει.
14 Ἀμὴ πᾶσα ἕνας πειρά-
ζεται συρνόμενος καὶ ἀπατώ-
μενος ἀπὸ τὴν ἰδίαντου ἐπι-
θυμίαν.
15 Ἀπέκει ἔσοντας νὰ ἐγκα-
στρωθῇ ἡ ἐπιθυμία γεννᾷ ἁ-
μαρτίαν, καὶ ἡ ἁμαρτία ἔσοντας
νὰ τελειωθῇ, γεννᾷ θάνατον.
16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί-
μου ἀγαπητοί.
17 Κάθε δόσις ἀγαθὴ, καὶ
κάθε δῶρον τέλειον, ἀπὸ πά-
νω εἶναι, καὶ καταβαίνει ἀπὸ τὸν
πατέρα τῶν φώτων, σιμὰ εἰς
τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι ἀλλάξιμον
ἢ μεταβολῆς σκιασμάδα.
18 Αὐτὸς μὲ τὸ θέλημάτου
μᾶς ἐγέννησε μὲ τὸν λόγον τῆς
ἀληθείας, εἰς τὸ νὰ εἴμεστεν ἐ-
μεῖς τίποτες πρωτοφανέρωμαν
ἀπὸ ὅλατου τὰ κτίσματα.
19 Λοιπὸν, ἀδελφοίμου ἀ-
γαπητοὶ, ἂς εἶναι κάθε ἄνθρω-
πος γλίγορος εἰς τὸ νὰ ἀ-
κούση, καὶ ἀργὸς εἰς τὸ νὰ λα-
λήση, ἀργὸς εἰς ὀργήν.
20 Διατὶ ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνδρὸς,
δὲν κάμνει τὴν δικαιοσύνην
τοῦ Θεοῦ.
21 Διὰ τοῦτο ἀποβγάνοντες
κάθε λογῆς λέρα καὶ περίσσευ-
μα τῆς κακίας, δεχθῆτε μὲ
πραότητα τὸν λόγον ὁποῦ φυ-
τεύεται εἰς ἐσᾶς, ὁ ὁποῖος δύ-
ναται νὰ σώση τὲς ψυχαῖςσας.
22 Καὶ γένεσθε ποιηταὶ τοῦ
λόγου, καὶ ὄχι μόνον ἀκροαταὶ,
ἀπατῶντες τοῦ λόγουσας.
23 Ὅτι ἐὰν κανένας ἀκούη
τὸν λόγον, καὶ δὲν τὸν κάμνη, ἐτοῦ-
τος ὁμοιάζει ἄνθρωπον ὁποῦ
βλέπει τὸ γεννητόντου πρόσω-
πον εἰς τὸν καθρέπτην.
24 Διατὶ εἶδε τοῦ λόγουτου
καὶ ἐπέρασε, καὶ παρευθὺς ἀλη-
σμόνησε τί λογῆς ἦτον.
25 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ σκύ-
ψει καὶ ἰδῇ καλὰ μέσα εἰς τὸν
νόμον τὸν τέλειον τῆς ἐλευθερίας,
καὶ ἀπομείνει, ἐτοῦτος ἔσοντας
νὰ μὴν γένη ἀκροατὴς ἀλησ-
μονιάρης, ἀλλὰ ποιητὴς τοῦ ἔρ-
γου, θέλει εἶσθαι καλότυχος
εἰς τὴν ποίησίντου.
26 Ἐὰν κανένας φαίνεται
ἀνάμεσάσας νὰ εἶναι θεοσεβὴς
καὶ δὲν χαλιναγωγεῖ τὴν γλῶσ-
σάντου, ἀλλ' ἀπατᾷ τὴν καρ-
δίαντου, ἡ θρησκείατου εἶναι
ματαία.

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρὰ
καὶ ἀμίαντη σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν
καὶ πατέρα, ἐτούτη εἶναι, νὰ ἐπι-
σκεπτόμεσθεν τοὺς ὀρφανοὺς καὶ
τὲς χήρες εἰς τὴν θλίψιν τους,
καὶ νὰ φυλάττῃ κάθε ἕνας τοῦ
λόγου του ἀμόλευτον ἀπὸ τὸν κό-
σμον.

Κεφ. β'. 2.

Ἀδελφοί μου, μὴν ἔχετε μὲ
προσωποληψίαις τὴν πί-
στιν τοῦ ἐνδόξου Κυρίου μας Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.
2 Διατὶ ἐδὼ ἔμπει εἰς τὴν
συναγωγήν σας ἄνθρωπος ὁποῦ
νὰ ἔχῃ χρυσὸ δακτυλίδι μὲ
λαμπρὸν φόρεμα, καὶ νὰ ἔμπῃ
καὶ ἕνας πτωχὸς μὲ φόρεμα
λερωμένον,
3 Καὶ ἀποβλέψετε εἰς ἐκεῖ-
νον ὁποῦ φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρε-
μα, καὶ τοῦ εἰπεῖτε, ἐσὺ κάθου
ἐδῶ καλά· καὶ τοῦ πτωχοῦ εἰπῆ-
τε, ἐσὺ στάσου ἐκεῖ, ἢ κάθου ἐ-
δῶ ἀποκάτω εἰς τὸ ὑποπόδι-
όν μου.
4 Δὲν ἐκάματε διάκρισιν
εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐγενήκετε κριτά-
δες διαλογισμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσετε, ἀδελφοί μου ἀ-
γαπητοὶ, δὲν ἐδιάλεξεν ὁ Θε-
ὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου ἐτού-
του νὰ εἶναι πλούσιοι εἰς τὴν
πίστιν, καὶ κληρονόμοι τῆς βα-
σιλείας, τὴν ὁποίαν ἔταξεν εἰς
ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀγαποῦσι;
6 Ἀμὴ ἐσεῖς ἀτιμάσετε τὸν
πτωχόν. δὲν σᾶς καταδυναστεύ-
ουσιν οἱ πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ
σᾶς σύρνουσιν εἰς τὰ κριτή-
ρια;
7 Δὲν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ
τὸ καλὸν ὄνομα ὁποῦ ἐκλήθη
εἰς ἐσᾶς;
8 Ἐὰν ὅμως ἐσεῖς τελειά-
νετε τὸν νόμον τὸν βασιλικὸν κα-
θὼς λέγει ἡ γραφὴ, νὰ ἀγα-
πήσῃς τὸν γείτονάσου ὡσὰν τοῦ
λόγου σου, καλὰ κάμνετε.
9 Ἀμὴ ἂν κάμνετε προσω-
ποληψίαν, κάμνετε ἁμαρτίαν,
καὶ ἐλέγχεσθε ἀπὸ τὸν νόμον ὡ-
σὰν παραβάται.
10 Διατὶ ὅποιος φυλάξει
ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσει εἰς
ἕνα, ἔγινεν πταίστης ὅλων.
11 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶ-
πε, μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ,
μὴν φονεύσῃς. ἐὰν ἴσως μὴ μοι-
χεύσῃς, ἀλλὰ φονεύσῃς, ἔγινες
παραβάτης τοῦ νόμου.
12 Ἔτζι λαλεῖτε καὶ ἔτζι
κάμνετε, ὡσὰν ὁποῦ μέλλετε
νὰ κριθῆτε μὲ τὸν νόμον τῆς ἐ-
λευθερίας.
13 Διατὶ ἡ κρίσις θέλει εἶ-
σται ἀνελεήμονη εἰς ἐκεῖνον ὁ-
ποῦ δὲν ἔκαμεν ἔλεος, καὶ τὸ
ἔλεος καυχᾶται ἐναντία τῆς
κρίσεως.
14 Τὶ τὸ ὄφελος, ἀδελ-
φοί μου, ἐὰν λέγῃ κανένας νὰ
ἔχῃ πίστιν, καὶ ἔργα νὰ μὴν ἔ-
χῃ; μήνα δύναται ἐκείνη ἡ
πίστις νὰ τὸν σώσῃ;
15 Καὶ ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀ-
δελφὴ εἶναι γυμνοὶ, καὶ εἶναι ὑστε-
ρημένοι τὸ καθημερούσιον τρο-
φήν.
16 Καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς
νὰ τοὺς εἰπῇ, σύρτε εἰς τὸ κα-
λὸν, ζεσταίνεσθε καὶ χορτάνετε,
καὶ νὰ μὴν τοὺς δώσετε τὰ
χρειαζόμενα. τοῦ κορμίου, τὶ
τὸ ὄφελος;
17 Ἔτζι καὶ ἡ πίστις, ἐὰν
δὲν ἔχῃ ἔργα, εἶναι νεκρὴ εἰς τοῦ
λόγου της.
18 Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖ κα-
νένας, ἐσὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ
ἔχω ἔργα, δεῖξέ μου ἐσὺ τὴν
πίστιν σου ἀπὸ τὰ ἔργα σου, καὶ ἐ-
γὼ

γω νὰ σοῦ δείξω ἀπὸ τὰ ἔργαμου τὴν πίστινμου.

19 Πιστεύεις ἐσὺ ὅτι εἶναι ἕνας Θεός; καλὰ κάμνεις, καὶ τὰ δαιμόνια τὸ πιστεύουσι, καὶ φρίττουσι.

20 Καὶ θέλεις νὰ γνωρίσῃς ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά;

21 Ἀβραὰμ ὁ πατέρμας δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔσοντας νὰ ἀνεβάσῃ τὸν υἱόντου τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις ἐσυνήργει μὲ τὰ ἔργατου, καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει, καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὀνομάσθη φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἔργα, καὶ ὄχι μοναχὰ ἀπὸ τὴν πίστιν;

25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα μὲ τὸ νὰ δεχθῇ τοὺς ἀποστολάτορας, καὶ νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπὸ ἄλλην στράτα;

26 Διατὶ καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεῦμα εἶναι νεκρόν, ἔτζι καὶ ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρή.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀδελφοίμου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, ἠξεύροντες ὅτι θέλομεν πάρει μεγαλήτερον κρίμα.

2 Διατὶ ὅλοι σφάλλομεν πολλά. ἐὰν κανένας δὲν σφάλλει εἰς τὸν λόγον, ἐκεῖνος εἶναι τέλειος ἀνήρ. δύναται νὰ χαλιναγωγήσῃ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Νὰ ὁποῦ βάλλομεν τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα τῶν ἀλόγων, εἰς τὸ νὰ μᾶς πείθουνται, καὶ γυρίζομεν ὅλοντους τὸ κορμί.

4 Νὰ καὶ τὰ καράβια ὁποῦ εἶναι τόσα μεγάλα καὶ κινοῦνται ἀπὸ δυνατοὺς ἀνέμους, γυρίζονται ἀπὸ πολλὰ μικρὸν τιμόνι, ἐκεῖ ὁποῦ θέλει ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου.

5 Ἔτζι καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καὶ καυχᾶται μεγάλα· νὰ ὀλίγη φωτιὰ πόσην μεγάλην ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι φωτία, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· ἔτζι λέγω ἡ γλῶσσα εἶναι εἰς τὰ μέλημας, ὁποῦ μολύνει ὅλον τὸ κορμί, φλογίζει τὸν τροχὸν τῆς γενέσεώσμας, καὶ φλογίζεται ἀπὸ τὴν γέενναν.

7 Διατὶ κάθε φύσις τῶν θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν θαλασσίων δαμάζεται καὶ ἐδαμάσθη ἀπὸ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην.

8 Ἀμὴ κανένας δὲν δύναται νὰ δαμάσῃ τὴν γλῶσσαν τὴν ἀνθρωπίνην. ἀκράτητον κακὸν εἶναι, γεμάτη φαρμάκι θανατηφόρον.

9 Μετ' αὐτὴν εὐλογοῦμεν τὸν Θεόν, καὶ πατέρα, καὶ μετ' αὐτὴν καταρώμεσθε τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ ἔγιναν καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ.

10 Ἀπὸ τὸ αὐτὸ στόμα εὐγαίνει εὐλογία καὶ κατάρα. δὲν πρέπει, ἀδελφοίμου, ἐτοῦτα νὰ γίνωνται ἔτζι.

11 Μήνα ἡ βρύσις ἀπὸ τὴν αὐτὴν φλέβα ἀναβρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;

12 Μήνα δύναται, ἀδελφοίμου, ἡ συκιὰ νὰ κάμῃ ἐλαιάς; ἢ τὸ κλῆμα τοῦ ἀμπέλου νὰ κάμῃ

μη

μὴ σύκα; ἔτζι ὃ ἢ μία βρύ-
ση ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ νερὸν ἀλ-
μυρὸν ϗ γλυκύ.
13 Τίς εἶναι ἀνάμεσοιάσας
σοφὸς ϗ ἐπιστήμων; ἂς δείξῃ
ἀπὸ τὴν καλὴν συναναστρο-
φήν τὰ ἔργατου μὲ πραότητα
σοφίας.
14 Ἀμὴ ἂν ἔχετε πικρὸν
ζῆλον ϗ φιλονικείαν εἰς τὴν
καρδίανσας, μὴν καυχᾶ-
σθε ϗ ψεύδεσθε ἐναντίον τῆς ἀλη-
θείας.
15 Αὐτὴ ἡ σοφία δὲν εἶναι
ἐκείνη ὁποῦ κατεβαίνει ἀποπά-
νω, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος, ψυ-
χικὴ, δαιμονιώδης.
16 Διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι
φθόνος ϗ φιλονικεία, ἐκεῖ
εἶναι ἀκαταστασία ϗ κάθε λογῆς
κακὸν πρᾶγμα.
17 Ἀμὴ ἡ σοφία ὁποῦ εἶναι
ἀποπάνω, πρῶτον μὲν εἶναι
καθαρά, ἔπειτα εἶναι εἰρηνι-
κὴ, πραεῖα, εὐπειθὴς, γεμάτη
ἔλεος ϗ καρποὺς ἀγαθοὺς, ἀ-
διάκριτος, ϗ ἀνυπόκριτος.
18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαι-
οσύνης σπείρεται μὲ εἰρήνην
εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουσιν εἰ-
ρήνην.

Κεφ. δ΄. 1.

ἈΠΌ ποῦ εἶναι οἱ πόλεμοι
ϗ οἱ μάχαις ἀνάμεσοιά-
σας; δὲν εἶναι ἀπεδῶ, ἀπὸ τὲς
ἡδοναῖςσας ὁποῦ πολεμοῦσιν εἰς
τὰ μέλησας.
2 Ἐπιθυμᾶτε, ϗ δὲν ἔχε-
τε. φονεύετε ϗ ζηλοφθονᾶτε
ϗ δὲν δύνεσθε νὰ ἐπιτύχετε.
μάχεσθε ϗ πολεμεῖτε. ϗ δὲν
ἔχετε, ὅτι δὲν ζητᾶτε.
3 Ἐσεῖς ζητᾶτε ϗ δὲν παίρ-
νετε, διατὶ κακῶς ζητᾶτε, διὰ
νὰ ἐξοδιάσετε εἰς τὲς ἡδοναῖς-
σας.
4 Μοιχοὶ ϗ μοιχαλίδες,
δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ
κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ;
ὅποιος λοιπὸν βουληθῇ νὰ εἶ-
ναι φίλος τοῦ κόσμου, καθίστη-
ται ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ.
5 Ἢ λογιάζετε ὅτι εὔκαιρα
λέγει ἡ γραφὴ, ὅτι τὸ πνεῦ-
μα ὁποῦ ἐκατοίκησεν εἰς ἐμᾶς
ἐπιθυμᾶ εἰς φθόνον,
6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει με-
γαλίτερην χάριν. διὰ τοῦτο λέ-
γει, ὁ Θεὸς ἐναντιεῖται εἰς τοὺς
ὑπερηφάνους, ϗ δίδει χάριν εἰς
τοὺς ταπεινούς.
7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς
τὸν Θεὸν, ἐναντιωθῆτε τὸν διά-
βολον, ϗ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς.
8 Σιμώσετε ἐσεῖς εἰς τὸν
Θεὸν, ϗ ἐκεῖνος θέλει σιμώ-
σει εἰς ἐσᾶς. καθαρίσετε τὰ
χέριασας, ἁμαρτωλοὶ, ϗ πα-
στρέψετε τὲς καρδίαιςσας. δίψυ-
χοι.
9 Ταλαιπωρηθῆτε ϗ λυπη-
θῆτε ϗ κλαύσετε· τὰ γέλιά-
σας ἂς μεταστραφοῦσι εἰς λύ-
πην, ϗ ἡ χαράσας εἰς σκυ-
θρωπότητα.
10 Ταπεινώθητε ὀμπροστὰ
εἰς τὸν Κύριον, ϗ θέλει σᾶς ὑ-
ψώσει.
11 Μὴν καταλαλεῖτε ἕνας
τὸν ἄλλον, ἀδελφοί. ἐκεῖνος ὁ-
ποῦ καταλαλεῖ τὸν ἀδελφόντου,
ϗ κρίνει τὸν ἀδελφόντου, κατα-
λαλεῖ τὸν νόμον. ϗ κρίνει τὸν νό-
μον. ϗ ἐὰν κρίνῃς νόμον, δὲν
εἶσαι ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κρι-
τής.
12 Ἕνας εἶναι ὁ νομοθέτης
ὁ δυνάμενος σῶσαι ϗ ἀπο-
λέσαι· ποῖος εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ
κρίνεις τὸν ἄλλον;
13 Ἐλᾶτε ἐσεῖς τώρα ὁποῦ
λέγετε, σήμερον ϗ αὔριον θέ-
λο-

λοιπὸν πάγει εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἕνα χρόνον, καὶ θέλομεν πραγματευθῇ, καὶ θέλομεν κερδίσει.

14 Οἱ ὁποῖοι δὲν ἠξεύρετε τὸ πρᾶγμα ὁποῦ θέλει γένει εἰς τὸ αὔριον. διατὶ ποῖα εἶναι ἡ ζωή σας; διατὶ ἡ ζωή σας εἶναι καπνὸς ὁποῦ φαίνεται ὀλίγην ὥραν, καὶ ἀπέκει χάνεται.

15 Ἀντὶς νὰ λέγετε ἐσεῖς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ καὶ ζήσομεν, θέλομεν κάμει ἐτοῦτο, ἢ ἐκεῖνο.

16 Καὶ τώρα καυχᾶσθε εἰς ταῖς ἀλαζονίαις σας. κάθε καύχησις τέτοιας λογῆς εἶναι κακή.

17 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει λοιπὸν νὰ κάμῃ καλὸν καὶ δὲν τὸ κάμει, ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε'. 5.

Ἐλᾶτε τώρα οἱ πλούσιοι, κλαύσετε, θρηνοῦντες τὰ ἑαυτόν σας διὰ ταῖς ταλαιπωρίαις ὁποῦ σᾶς ἔρχουνται.

2 Ὁ πλοῦτός σας ἐσαπίθη, καὶ τὰ ῥοῦχά σας ἐσκουληκοφαγώθηκαν.

3 Τὸ χρυσάφι σας καὶ τὸ ἀσήμι ἐσκουργίασε, καὶ ἡ σκουριά τους θέλει εἶσθαι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίασας, καὶ θέλει φάγει ταῖς σάρκες σας ὡσὰν φωτιά, ἐθηκιάσετε θησαυρὸν διὰ ταῖς ὑστεριναῖς ἡμέραις.

4 Μὰ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐργατῶν ὁποῦ ἐθέρισαν τὰ χωράφιά σας, τὴν ὁποίαν τοὺς ἀπεστερήσετε, κράζει· καὶ οἱ βοαῖς ἐκεινῶν ὁποῦ ἐθέρισαν, ἐμπήκασιν εἰς τὰ αὐτιὰ τοῦ Κυρίου Σαβαώθ.

5 Εἰς ταῖς ἡδοναῖς ἐζήσετε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξεφαντώσετε· ἐθρέψετε ταῖς καρδίαις σας, ὡσὰν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς σφαγῆς.

6 Ἐκαταδικάσετε, ἐφονεύσετε τὸν δίκαιον· καὶ δὲν σᾶς ἐναντιοῦται.

7 Μακροθυμήσετε λοιπόν, ἀδελφοί, ἕως τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου. νὰ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶντας εἰς αὐτόν, ἕως ὁποῦ λάβῃ βροχὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσετε καὶ ἐσεῖς, στηρίξετε ταῖς καρδίαις σας ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐσίμωσε.

9 Μὴν στενάζετε ἐναντίον ἕνας τοῦ ἀλλουνοῦ, ἀδελφοί, διὰ νὰ μὴν κατακριθῆτε. νὰ ὁ κριτὴς στέκεται ὀμπροστὰ εἰς ταῖς πόρταις.

10 Ἀδελφοί μου, πάρετε παράδειγμα τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ὁποῖοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Νὰ ὁποῦ μακαρίζομεν ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν ὑπομονήν. τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰὼβ τὴν ἠκούσετε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου ἠξεύρετε, ὅτι εἶναι πολυεύσπλαγχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Καὶ προτίτερα ἀπὸ ὅλα, ἀδελφοί μου, μὴν ὀμώνετε μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μηδὲ κανένα ἄλλον ὅρκον. καὶ ἂς εἶναι εἰς ἐσᾶς τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὔ, οὔ· διὰ νὰ μὴν πέσετε ἀποκάτω εἰς τὴν κρίσιν.

13 Κακοπαθένει κανένας ἀνάμεσά σας; ἂς προσεύχεται· χαίρεται κανένας; ἂς ψάλλει.

14 Ἀσθενεῖ κανένας ἀνάμεσά σας; ἂς προσκαλέσει τοὺς

πρεσβυ-

πρεσβυτέρους τ̃ ἐκκλησίας, ϗ ἂς προσευχηθοῦσιν ἀπάνω εἰς αὐτὸν, ἀλείφοντές τον μὲ ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου·

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως θέλει σώσει τὸν ἀσθενημένον, ϗ θέλει τὸν σηκώσει ὁ Κύριος, ϗ ἐὰν ἔκαμεν ἁμαρτίαις, θέλουσι τοῦ συγχωρηθῆ.

16 Ἐξομολογεῖσθε ἕνας μὲ τὸν ἄλλον τὰ σφάλματα, ϗ εὔχεσθε ἕνας διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ ἰατρευθῆτε. πολὺ δύναται ἡ δέησις τοῦ δικαίου ἐνεργουμένη.

17 Ὁ Ἡλίας ἦτον ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς ἀσὰν ϗ ἐμεῖς, ϗ ἐπροσευχήθη νὰ μὴν βρέξῃ, ϗ δὲν ἔβρεξε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χρόνους τρεῖς ϗ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ πάλιν ἐπροσευχήθη, ϗ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν, ϗ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπόν της.

19 Ἀδελφοὶ, ἐὰν πλανεθῇ κανένας ἀνάμεσάσας ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ϗ νὰ τὸν μεταγυρίσῃ τινὰς (ἀπὸ τὴν πλάνην.)

20 Ἂς ἠξεύρῃ ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ γυρίζει ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τὴν πλάνην τοῦ στράταν θέλει σώσει ψυχὴν ἀπὸ τὸν θάνατον, ϗ θέλει σκεπάσει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἡ καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ τοῦ Πέτρου.

Κεφ. α'. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς διεσκορπισμένους τοὺς ξένους τῆς διασπορᾶς τοῦ Πόντου, τῆς Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας, ϗ Βιθυνίας.

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς μὲ ἁγιασμὸν πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν, ϗ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂς πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς χάρις ϗ εἰρήνη.

3 Ἂς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς, ϗ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁποῦ μᾶς ἀναγέννησεν διὰ τὸ πολύ του ἔλεος εἰς ἐλπίδα ζωντανὴν διαμέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν.

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον ϗ ἀμίαντον ϗ ἀμάραντον, ὁποῦ φυλάττεται εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ λόγου σας.

5 Ὁποῦ φυλάττεσθε μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ διαμέσου τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἕτοιμη νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν ὕστερινὸν καιρόν.

6 Εἰς τὸ ὁποῖον χαίρεσθε, ἂν καλὰ ϗ τώρα ὀλίγον λυπεῖσθε (ἀνίσως ϗ κάμνει χρεία) εἰς πολλῶν λογιῶν πειρασμούς.

7 Διὰ νὰ εὑρεθῇ ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας, ὁποῦ εἶναι πολλὰ τιμιωτέρα ἀπὸ τὸ χρυσάφι ὁποῦ φθείρεται, ϗ (ὅμως) δοκιμάζεται διαμέσου τῆς φωτιᾶς, εἰς ἔπαινον ϗ τιμὴν ϗ δόξαν, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Τὸν ὁποῖον ἂν καλὰ ϗ δὲν τὸν εἴδετε, τὸν ἀγαπᾶτε. εἰς τὸν

ὁποῖον (τώρα ἂν καὶ νὰ μὴν τὸν βλέπετε) ὅμως πιστεύοντες ἀγαλλιᾶσθε, χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ δεδοξασμένην.

9 Πέρνοντες τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ἐγύρευσαν καὶ ἐξέταξαν οἱ προφῆται, ὁποῦ ἐπροφήτευσαν διὰ τὴν χάριν ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς,

11 Ἐξετάζοντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ (ὁποῦ ἦτον εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐμαρτύρα προτίτερα) ἐφανέρωνε ὅτι ἔμελλε νὰ γίνουν τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἱ δόξαις ὁποῦ ἔμελλαν νὰ ἀκολουθοῦν ὕστερα ἀπ' αὐτὰ τὰ παθήματα.

12 Εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύφθη, ὅτι ὄχι εἰς τοῦ λόγου τους, ἀλλὰ εἰς ἐμᾶς ἐδιηκόνουν αὐτά, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐλαλήθηκαν, διαμέσου ἐκείνων ὁποῦ σᾶς εὐαγγέλισαν μὲ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἐστάλθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, εἰς τὰ ὁποῖα πράγματα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ σκύψουσι.

13 Διὰ τοῦτο ἀναζώσετε τὲς μέσαις τῆς διανοίας σας, καὶ ξυπνοῦντες ὅλως δι' ὅλου ἐλπίσατε, εἰς τὴν χάριν, ὁποῦ σᾶς ἔρχεται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡσὰν τέκνα ὑπήκοα, μὴ συσχηματίζεσθε εἰς τὲς προτίτεραις ἐπιθυμίαις ὁποῦ εἴχετε εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγνωσίας σας.

15 Ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖνος ὁποῦ σᾶς ἐκάλεσε, γίνετε καὶ ἐσεῖς ἅγιοι εἰς κάθε λογῆς συναναστροφήν.

16 Διότι εἶναι γεγραμμένον, γίνεσθε ἅγιοι ὅτι καὶ ἐγὼ ἅγιος εἶμαι.

17 Καὶ ἐὰν ἐπικαλεῖσθε πατέρα ἐκεῖνον ὁποῦ κρίνει χωρὶς προσωποληψίαν κατὰ τὸ ἔργον κάθε ἑνὸς, τὸν καιρὸν τῆς ξενιτείας σας συναναστραφῆτε μὲ φόβον·

18 Ἠξεύροντες ὅτι ὄχι μὲ φθαρτὰ (πράγματα) μὲ ἀσήμι, ἢ χρυσάφι ἐλυτρωθήκετε ἀπὸ τὴν ματαίαν σας συναναστροφὴν τὴν πατροπαράδοτον,

19 Ἀλλὰ μὲ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὡσὰν ἀμνοῦ ἀκατηγορήτου καὶ ἀδόλου.

20 Ὁ ὁποῖος ἦτον προγνωρισμένος προτίτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου καὶ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ὑστερινοὺς χρόνους διὰ λόγου σας.

21 Ὁποῦ πιστεύετε διαμέσου του εἰς τὸν Θεὸν ὁποῦ τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῦ ἔδωκε δόξαν, εἰς τόσον ὁποῦ ἡ πίστις σας, καὶ ἡ ἐλπίδα νὰ εἶναι εἰς τὸν Θεόν.

22 Καθαρίζοντες τὲς ψυχαῖς σας εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀληθείας, διαμέσου τοῦ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἄπλαστον, ἀγαπήσετε ἕνας τὸν ἄλλον ὁλοψύχως μὲ καθαρὰν καρδίαν.

23 Ἔσοντας νὰ ἀναγεννηθῆτε, ὄχι ἀπὸ σπορὰν φθαρτὴν, ἀλλὰ ἄφθαρτην, διαμέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ὁποῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι κάθε σάρκα εἶναι ὡσὰν χορτάρι, καὶ κάθε δόξα ἀνθρώπου ὡσὰν τὸ ἄνθος τοῦ χορταριοῦ. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσεν.

25 Ἀμὴ ὁ λόγος τοῦ Κυ-

εἰ

ρίε μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ϗ τοῦ-
τος εἶναι ὁ λόγος ὁποῦ ἐυαγγε-
λίσθη εἰς ἐσᾶς.

Κεφ. β΄. 2.

Α Ποδιώχνοντες λοιπὸν κάθε
κακίαν, ϗ κάθε δόλον ϗ
ὑποκρίσες, ϗ φθόνους, ϗ ὅ-
λαις τὰς καταλαλίαις.
2 Ὡσὰν νεογέννητα βρέφη,
ἀγαπήσετε τὸ ἄδολον γάλα τοῦ
λόγου, διὰ νὰ αὐξηνθῆτε μετ'
αὐτό.
3 Ἐὰν ἀληθινὰ ἐγευθήκετε
ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός.
4 Εἰς τὸν ὁποῖον σιμώνοντες,
εἰς αὐτὸν λέγω ὁποῦ εἶναι πέ-
τρα ζωντανὴ καταφρονεμένη ἀ-
πὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀμὴ σιμὰ
εἰς τὸν Θεὸν διαλεγμένη ϗ τι-
μία.
5 Καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ὡσὰν λί-
θοι ζωντανοὶ κατασκευάζεσθε
σπίτι πνευματικὸν, ἱεράτευ-
μα ἅγιον, νὰ προσφέρετε θυ-
σίαις πνευματικαῖς δεκτὲς
κίαις τοῦ Θεοῦ διαμέσου τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.
6 Διὰ τοῦτο ϗ περιέχει εἰς
τὴν γραφὴν, νὰ ὁποῦ βάνω
εἰς τὴν Σιὼν, πέτραν κεφα-
λὴν γωνίας διαλεγμένην, τι-
μημένην, ϗ ὁποῖος πιστεύει
εἰς αὐτὴν δὲν θέλει ἐντραπεῖ.
7 Εἰς ἐσᾶς λοιπὸν ὁποῦ πι-
στεύετε, ἐκείνη ἡ πέτρα εἶναι τι-
μία, ἀμὴ εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν
πείθονται, εἶναι πέτρα τὴν ὁ-
ποίαν ἀπέρριξαν οἱ μάστορες,
τούτη ἔγινεν κεφαλὴ τῆς γωνίας,
ϗ λίθος σκανταλισμοῦ, καὶ
ἀκαμπάλου πέτρα.
8 Εἰς ἐκείνους ὁποῦ σκοντά-
πτουσι εἰς τὸν λόγον, μὲ τὸ νὰ
μὴν τὸν πείθονται, εἰς τὸ ὁποῖον
ϗ ἐβάλθησαν.
9 Ἀμὴ ἐσεῖς εἶστε γένος δι-
αλεγμένον, βασίλειον ἱεράτευ-
μα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸ ὁ-
ποῖον ἀπόκτισεν ὁ Θεὸς, διὰ
νὰ κηρύξετε τὰς ἀρεταῖς ἐκείνου
ὁποῦ σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ σκό-
τος εἰς τὸ θαυμαστόν του φῶς.
10 Ἐσεῖς ὁποῦ ἕνα καιρὸν
δὲν εἶστεν λαὸς, ἀλλὰ τώρα εἶ-
στε λαὸς τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι τό-
τε δὲν εἶστεν ἐλεημένοι, καὶ
τώρα ἐλεηθήκετε.
11 Ἀγαπητοὶ παρακαλῶ σας
νὰ φυλάγεσθε ὡσὰν ξένοι ϗ
διαβάταις ἀπὸ τὰς σαρκικαῖς
ἐπιθυμίαις, αἱ ὁποίαις πολε-
μοῦσιν ἐναντία τῆς ψυχῆς, νὰ ἔ-
χετε τὴν συναναστροφήν σας
καλὴν εἰς τὰ ἔθνη.
12 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐκεῖ ὁ-
ποῦ σᾶς καταλαλοῦσιν ὡς κα-
κοποιοὺς, ἔσοντας νὰ ἀποϊδοῦσιν
εἰς τὰ καλά σας ἔργα, νὰ δοξά-
σουσι δι' αὐτὰ τὸν Θεὸν εἰς τὴν
ἡμέραν ὁποῦ θέλει σᾶς ἐπισκέ-
ψει.
13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς
κάθε λογῆς ἀνθρωπίνην τάξιν
ϗ πολιτείαν διὰ τὸν Κύριον,
πάντα εἰς βασιλέα, ὡσὰν με-
γαλίτερον.
14 Κάντε εἰς αὐθεντάδες,
ὡσὰν ὁποῦ πέμπονται διαμέσου
αὐτοῦ, εἰς ἐκδίκησιν τῶν κα-
κοποιῶν, ϗ ἔπαινον τῶν κα-
λῶν.
15 Ὅτι ἔτζι εἶναι τὸ θέλη-
μα τοῦ Θεοῦ, νὰ σφαλῆτε τὸ
στόμα τῶν ἀφρόνων ϗ ἀγνώ-
στων ἀνθρώπων κάμνοντες ἐ-
σεῖς καλά.
16 Ὡσὰν ἐλεύθεροι, ϗ νὰ
μὴν ἔχετε τὴν ἐλευθερίαν, ὡ-
σὰν σκέπασμα τῆς κακίας, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι Θεοῦ.
17 Τιμήσετε ὅλους· τὴν
ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θε-
ὸν

τὸν φοβᾶσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶ-
τε.
18 Οἱ δουλευτάδες νὰ ὑπο-
τάσσεσθε μὲ κάθε φόβον εἰς τοὺς
αὐθεντάδες σας, ὄχι μόνον εἰς
τοὺς ἀγαθοὺς καὶ μετρίους, ἀλλὰ
καὶ εἰς τοὺς διεστραμμένους.
19 Διατὶ τοῦτο εἶναι χάρις,
ἐὰν διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑπο-
φέρει κανένας λύπαις, πά-
σχωντας ἀδίκως.
20 Διατὶ ποίαν δόξαν (θέ-
λετε ἔχει) ἐὰν ἐσεῖς ἁμαρτά-
νοντες καὶ δερνόμενοι τὸ ὑπομεί-
νετε; ἀλλὰ ἐὰν κάμνοντες κα-
λὰ, καὶ πάσχοντες ὑπομείνετε;
τοῦτο εἶναι χάρις σιμὰ εἰς τὸν
Θεόν.
21 Διατὶ εἰς τοῦτο ἐκαλέ-
σθήκετε, ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἔπα-
θε διὰ λόγου μας, ἀφίνοντάς σας
παράδειγμα, διὰ νὰ ἀκολου-
θήσετε τὰ πατήματά του.
22 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν
ἁμαρτίαν, οὐδὲ ηὑρέθη δόλος
εἰς τὸ στόμα του.
23 Ὁ ὁποῖος ὑβριζόμενος
δὲν ἀνθύβριζε, πάσχωντας δὲν
ἐφοβέριζε, ἀλλὰ παρέδιδε (τὸν
λόγον του) εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κρί-
νει δικαίως.
24 Ὁ ὁποῖος αὐτὸς ἐσή-
κωσε τὰς ἁμαρτίαις μας εἰς τὸ
σῶμά του, ἀπάνω εἰς τὸ ξύλον,
διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς ἁμαρ-
τίας, καὶ νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν
δικαιοσύνην, μὲ τὴν πληγὴν
τοῦ ὁποίου ἰατρευθήκετε.
25 Διατὶ ἤσαν ὡσὰν πρό-
βατα πλανεμένα, ἀλλὰ τώρα
ἐγυρίσετε εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐ-
πίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

Κεφ. γ΄.

Ὁμοίως αἱ γυναῖκαις νὰ
ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰ-
δίους τους ἄνδρες, καὶ ἔτζι ἂν εἶ-
ναι τινὲς ὁποῦ δὲν πείθονται εἰς
τὸν λόγον, νὰ κερδεθοῦσιν ἐτοῦ-
τοι διὰ τῆς ἀναστροφῆς τῶν γυ-
ναικῶν χωρὶς λόγον,
2 Βλέποντες τὴν καθαρὰν
ἀναστροφήν σας μὲ φόβον.
3 Τῶν ὁποίων (γυναικῶν)
ὁ στολισμὸς ἂς εἶναι, ὄχι ἀπ'
ἔξω ἤγουν τοῦ πλεξήματος τῶν
τριχῶν καὶ τῆς περιθέσεως τῶν
μαλαματικῶν, ἢ τοῦ φορέμα-
τος τῶν ῥούχων,
4 Ἀλλ' ὁ κρυφὸς τῆς καρδί-
ας ἄνθρωπος, μὲ τὴν ἀφ-
θαρσίαν τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου
πνεύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι πο-
λύτιμον ὀμπρὸς εἰς τὸν Θε-
όν.
5 Διατὶ ἔτζι καὶ τὸν παλαιὸν
καιρὸν αἱ ἅγιαις γυναῖκαις ὁ-
ποῦ ἤλπιζαν εἰς τὸν Θεὸν ἐστό-
λιζαν τοὺς λόγους τους, ἔστοντας νὰ ὑ-
ποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους τους
ἄνδρες.
6 Ὡσὰν ἡ Σάρρα ὑπήκουσε
τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἔκραζεν αὐ-
θέντη, τῆς ὁποίας ἐσεῖς ἐγίνηκετε
τέκνα, κάμνοντας καλὸν, καὶ μὴ
φοβούμεναι κανένα φόβον.
7 Ὁμοίως οἱ ἄνδρες νὰ
συγκατοικοῦσι μὲ ταῖς γυναῖκαις
μὲ γνῶσιν, δίδοντες τιμὴν εἰς
τὸ γυναικεῖον γένος, ὡσὰν ἀγ-
γεῖον ἀδυνατώτερον, ὡσὰν ὁποῦ
εἶναι καὶ αὐταῖς συγκληρονόμοι
χάριτος ζωῆς, διὰ νὰ μὴν
ἐμποδίζουνται αἱ προσευχαῖς
σας.
8 Καὶ τὸ τέλος, ὅλοι νὰ
εἶστε ὁμόγνωμοι, συμπαθητι-
κοὶ, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι,
ἥμεροι.
9 Νὰ μὴν ἀποδίδετε κα-
κὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ
ὕβρεως· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον νὰ εὐ-
λογῆτε, ἠξεύροντες ὅτι εἰς τοῦ-

το ἐκληρονομήσετε, διὰ νὰ κληρονομήσετε εὐλογίαν.

10 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ ἀγαπᾷ ζωὴν, καὶ νὰ ἰδῇ ἡμέραις ἀγαθαῖς, ἂς παύσῃ τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ κακὸν, καὶ τὰ χείλη του νὰ μὴν λαλοῦσι δόλον.

11 Ἂς φύγει ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ ἂς κάμει καλὸν, ἂς ζητήσει εἰρήνην, καὶ ἂς τὴν ἀκολουθήσει.

12 Ὅτι τὰ μάτια τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ αὐτία του (ἀνοικτὰ) εἰς τὴν δέησίν τους· ἀμὴ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν κακά.

13 Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ νὰ σᾶς κακοποιήσῃ, ἐὰν ἐσεῖς μιμηθῆτε τὸ καλόν;

14 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ πάσχετε διὰ τὴν δικαιοσύνην, καλότυχοι εἶσθε,) καὶ τὸν φόβον ἐκείνων μὴν τὸν φοβηθῆτε, μηδὲ νὰ συγχυσθῆτε, ἀλλὰ ἁγιάσατε Κύριον τὸν Θεὸν μέσα εἰς ταῖς καρδίαις σας.

15 Καὶ νὰ εἶστε πάντοτε ἕτοιμοι εἰς ἀπολογίαν, νὰ ἀποκρίνεσθε μὲ πραότητα καὶ μὲ φόβον εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ σᾶς ζητᾷ λογαριασμὸν διὰ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ ἔχετε, ἔχοντες συνείδησιν καλήν.

16 Διὰ νὰ ἐντραποῦσιν ἐκεῖνοι ὁποῦ συκοφαντοῦσι τὴν καλήν σας ἀναστροφὴν, ὁποῦ ἔχετε εἰς τὸν Χριστὸν, ἀντὶς ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς καταλαλοῦσιν ὡσὰν κακοποιούς.

17 Διατὶ καλήτερον εἶναι, κάμνοντας καλὸν (ἂν θέλῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ) νὰ πάσχετε, παρὰ κάμνοντας κακόν.

18 Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ ταῖς ἁμαρτίαις, ὁ δίκαιος διὰ τοὺς ἀδίκους· διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸν Θεὸν, ἔσοντας νὰ ἐθανατώθη εἰς τὸ κορμὶ, καὶ νὰ ἐζωοποιήθη μὲ τὸ πνεῦμα.

19 Μὲ τὸ ὁποῖον ἔσοντας νὰ ἐπῆγε ἐκήρυξε καὶ εἰς τὰ πνεύματα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὴν φυλακήν.

20 Εἰς ἐκείνους λέγω ὁποῦ ἀπείθησαν ἕνα καιρὸν, ὅταν μίαν φορὰν ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀνέμενε (νὰ μετανοήσουν) εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ὅταν ἐγίνετον ἡ κιβωτός· εἰς τὴν ὁποίαν ὀλίγαις, ἤγουν ὀκτὼ, ψυχαῖς, ἐγλύτωσαν διαμέσου τοῦ νεροῦ.

21 Τοῦ ὁποίου τὸ ἀντίτυπον, ἤγουν τὸ βάπτισμα, ὄχι ἡ καθάρισις τῆς λέρας τῆς σάρκας, ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα τῆς καλῆς συνειδήσεως εἰς Θεὸν, τώρα καὶ ἐμᾶς σώζει διαμέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Ὁ ὁποῖος Χριστὸς εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ ἔσοντας νὰ ἐπῆγε εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ νὰ τοῦ ὑπετάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαις καὶ δυνάμεις.

Κεφ. δ'. 4.

Ἔσοντας λοιπὸν νὰ ἔπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ λόγου μας, καὶ ἐσεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἁρματωθῆτε, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἔπαθεν εἰς τὴν σάρκα, ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

2 Εἰς τὸ νὰ μὴν ζῇ πλέον εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ ζήσῃ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπόλοιπον καιρὸν ὁποῦ ζῇ εἰς τὴν σάρκα.

3 Διατὶ φθάνει μας ὁ ἀπερασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, ὁποῦ

πῦ ἐκάμαμεν τὸ θέλημα τῶν
ἐθνῶν, περιπατῶντες εἰς ἀσελ-
γείαις, ἐπιθυμίαις, μέθαις, πο-
λυφαγίαις, ποτά, καὶ ἄθεμιαις
εἰδωλολατρείαις.
4 Εἰς τὸ ὁποῖον παραξενί-
ζονται βλασφημοῦντες, μὲ τὸ
νὰ μὴν συντρέχετε ἐσεῖς εἰς τὴν
αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσωτεί-
ας.
5 Οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀπο-
δώσει λογαριασμὸν ἐκείνου ὁ-
ποῦ εἶναι ἕτοιμος νὰ κρίνῃ καὶ
ζωντανοὺς καὶ νεκρούς.
6 Διατὶ διὰ τοῦτο τὴν
ἀφορμὴν εὐαγγελίσθη καὶ εἰς ἐ-
κείνους ὁποῦ εἶναι νεκροὶ διὰ νὰ
κριθοῦσιν εἰς τὴν σάρκα, κατὰ
ἀνθρώπους, καὶ νὰ ζοῦσιν εἰς τὸ
πνεῦμα κατὰ Θεόν.
7 Καὶ τὸ τέλος ὁλονῶν ἐσί-
μωσε. σωφρονισθεῖτε λοιπόν,
καὶ ξυπνήσατε εἰς τὰς προσευ-
χάς.
8 Καὶ περισσότερα ἀπὸ ὅλα
νὰ ἔχετε ἕνας μὲ τὸν ἄλλον ἀ-
γάπην δυνατήν, ὅτι ἡ ἀγάπη
θέλει σκεπάσει πλῆθος ἁ-
μαρτιῶν.
9 Νὰ εἶστε φιλόξενοι ἀνά-
μεσά σας χωρὶς γογγυσμόν.
10 Καθὼς καθ᾽ ἕνας ἔλαβε
χάρισμα, νὰ τὸ διακονῆτε ἕ-
νας εἰς τὸν ἄλλον, ὡσὰν καλοὶ οἰ-
κονόμοι τῆς πολυλόγου χάριτος
τοῦ Θεοῦ.
11 Ἐὰν κανένας λαλῇ (ἂς
λαλῇ) ὡσὰν λόγια Θεοῦ· ἐὰν
κανένας διακονῇ (ἂς διακονῇ
ὡσὰν ἀπὸ τὴν δύναμιν τὴν
ὁποίαν τοῦ χαρίζει ὁ Θεός, διὰ
νὰ δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς
διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί μου μὴ παραξε-
νίζεσθε εἰς τὴν δοκιμὴν ὁποῦ
γίνεται μὲ φωτία εἰς ἐσᾶς εἰς
πειρασμόν, ὡσὰν νὰ σᾶς ἐσυ-
νέβαινε τίποτες παράξενον.
13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖ-
τε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χρι-
στοῦ χαίρεσθε· διὰ νὰ χαρῆτε
ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέ-
ρωσιν τῆς δόξης του.
14 Ἐὰν ὀνειδίζεσθε διὰ τὸ
ὄνομα τοῦ Χριστοῦ εἶστε καλότυ-
χοι, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης
καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται εἰς ἐσᾶς
καὶ κατ᾽ ἐκείνους βλασφημεῖται,
ἀμὴ κατὰ σᾶς δοξάζεται.
15 Διατὶ καὶ κανένας ἀπὸ
σᾶς ἂς μὴν πάσχει ὡσὰν φο-
νικὸς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς,
ἢ ὡσὰν ὁποῦ φροντίζει τὰ
πράγματα τῶν ἄλλων.
16 Ἀμὴ ἐὰν πάσχῃ ὡσὰν
Χριστιανὸς, ἂς μὴν ἐντρέπεται
ἀλλὰ ἂς δοξάζει τὸν Θεὸν εἰς
τὸ μέρος ἐτοῦτο.
17 Ὅτι ὁ καιρὸς ἔφθασε
τὸ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ
τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐὰν ἀρχί-
ζῃ πρῶτον ἀπὸ λόγου μας, τί
θέλει εἶσται τὸ τέλος ἐκείνων
ὁποῦ δὲν πείθονται εἰς τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ Θεοῦ;
18 Καὶ ἐὰν ὁ δίκαιος μό-
λις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρ-
τωλὸς ποῦ θέλει φανεῖ;
19 Εἰς τοῦτον ὁποῦ καὶ ἐκεῖ-
νοι ὁποῦ πάσχουν κατὰ τὸ θέλη-
μα τοῦ Θεοῦ ἂς συστήσουσι, ὡ-
σὰν εἰς πιστὸν κτίστην τὰς ψυ-
χάς τους, κάμνοντες καλὰ ἔρ-
γα.

Κεφ. ε'. 5.

ΕΓΩ' ὁ συμπρεσβύτερος
καὶ μάρτυρας τῶν παθημά-
των τοῦ Χριστοῦ, καὶ κοινωνὸς
δόξης ὁποῦ μέλλει νὰ φανε-

θῆ, παρακαλῶ τοὺς πρεσβυτέ-
ρους ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς,
2 Ποιμάνετε τὸ ποίμνιον τοῦ
Θεοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς, φρον-
τίζοντες καὶ φυλάγοντές το, μὴ
στανικῶς, ἀλλὰ μὲ τὸ θέλημά-
σας, μὴ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ
προθύμως.
3 Μὴ ὡς αὐτοὶ νὰ κατακυ-
ριεύετε τοὺς κλήρους, ἀλλὰ γινό-
μενοι τύποι τοῦ ποιμνίου.
4 Καὶ ὅταν φανῇ ὁ ἀρχι-
ποιμένας θέλετε πάρει τὸν ἀ-
μαράντινον στέφανον τῆς δόξης.
5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑπο-
τάγητε εἰς τοὺς γεροντοτέρους καὶ
ὅλοι ὑποτάσσεσθε ἕνας εἰς τὸν
ἄλλον, στολισθῆτε τὴν ταπεινο-
φροσύνην, ὅτι ὁ Θεὸς ἐναντι-
πεῖται τοὺς ὑπερηφάνους καὶ δίδει
χάριν εἰς τοὺς ταπεινούς.
5 Ταπεινώθητε λοιπὸν ἀπο-
κάτω εἰς τὸ δυνατὸν χέρι τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ εἰς
τὸν καιρόν.
7 Ὅλην σας τὴν φροντίδα
ρίξετέ την ἀπάνω εἰς αὐτόν, ὅ-
τι αὐτὸς φροντίζει διὰ λόγου-
σας.
8 Ξεξοινήσατε, ἀγρυπνή-
σατε ὅτι ὁ διάβολος, ὁ ἐναν-
τίος σας, ὡσὰν λεοντάρι ὁποῦ
βρύχεται, περιπατεῖ γυρεύον-
τας ποῖον νὰ καταπιῇ.
9 Τὸν ὁποῖον ἐναντιωθῆτε-
τον ὄντες βέβαιοι εἰς τὴν πί-
στιν, ἠξεύροντες πῶς τὰ ὅμοια
παθήματα τελειόνονται εἰς τοὺς
ἀδελφούς σας ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν
κόσμον.
10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς χά-
ριτος ὁποῦ μᾶς ἐκάλεσεν εἰς
τὴν αἰώνιόν του δόξαν εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν, μὲ τὸ νὰ κακο-
παθήσετε ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σᾶς
διορθώσῃ, νὰ σᾶς στηρίξῃ, νὰ
σᾶς δυναμώσῃ, νὰ σᾶς θε-
μελιώσῃ.
11 Εἰς αὐτὸν ἂς εἶναι δόξα,
καὶ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ἀμήν.
12 Διαμέσου τοῦ Σιλουανοῦ τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς λογιά-
ζω) σᾶς ἔγραψα μὲ ὀλίγα
λόγια, νουθετῶντας καὶ μαρτυ-
ρῶντας ὅτι νὰ εἶναι ἀληθινὴ ἐ-
τούτη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν
ὁποίαν ἐσεῖς στέκεσθε.
13 Χαιρετᾷ σας ἡ διαλεγμέ-
νη μετασᾶς ἐκκλησία ὁποῦ εἶναι
εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ Μάρ-
κος ὁ υἱός μου.
14 Χαιρετηθῆτε ἐσεῖς ἕνας
τὸν ἄλλον, μὲ φίλημα τῆς ἀγά-
πης, ἂς εἶναι εἰρήνη εἰς ὅλους σας,
ὅσοι εἶστεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
ἀμήν.

‡ Ἀπὸ Βαβυλῶνα γραφῆ
ἀπὸ τὸν Πέτρον εἰς τοὺς ἐν τῇ
Ἀσίᾳ Ἰουδαίους τοὺς ἐν Χριστῷ
πιστεύοντες.

Καθολικὴ δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ Πέτρου.

Κεφ. ά. 1.

Συμεὼν Πέτρος δοῦλος
καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους ὁποῦ
ἔλαχαν πίστιν ἰσότιμον μὲ ἐ-
μᾶς εἰς δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ
καὶ σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ·
2 Χάρις καὶ εἰρήνη ἂς πλη-
θυνθῇ εἰς ἐσᾶς, εἰς ἐπίγνω-

σιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μας.

3 Καθὼς ἡ θεία τοῦ δύναμις μᾶς ἐχάρισεν ἐκεῖνα ὅλα, ὁποῦ εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, διὰ μέσου τῆς ἐπιγνώσεως ἐκείνου ὁποῦ μᾶς ἐκάλεσεν μὲ δόξαν καὶ ἀρετήν.

4 Διὰ μέσου τῆς ὁποίας μᾶς ἐχαρίσθηκαν τὰ πολλὰ μεγάλα καὶ τίμια τάξιματα, διὰ νὰ γενῆτε διὰ μέσου τούτων κοινωνοὶ τῆς θείας φύσεως, φεύγοντες ἀπὸ τὴν φθορὰν ὁποῦ εἶναι μὲ ἐπιθυμίαν εἰς τὸν κόσμον.

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο φέροντες κάθε σπουδήν, προσθέσετε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετήν· καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν,

6 Καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονήν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν.

7 Καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.

8 Διατὶ ἂν τοῦτα εὑρίσκωνται εἰς ἐσᾶς, καὶ αὐξάνουσι πλουσίως, δὲν σᾶς ἀφίνουν ἀργούς, οὐδὲ ἀκάρπους εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἔχει τοῦτα, εἶναι τυφλὸς καὶ σφαλίζει τὰ μάτιά του, καὶ ἀλησμόνησε τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν του ἁμαρτιῶν.

10 Διὰ τοῦτο ἀδελφοί, περισσότερον σπουδάσετε νὰ κάμετε βέβαιον τὸν καλεσμόν σας καὶ τὸ διαλεγμόν σας· διατὶ κάμνοντες τοῦτο δὲν θέλετε σφάλει ποτέ.

11 Διατὶ ἔτζι θέλει σᾶς δοθῆ πλουσίως ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου μας, καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τοῦτο δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς ἀναθυμίζω πάντα τοῦτα, ἂν καλὰ καὶ τὰ ἠξεύρετε καὶ εἶστε στερεωμένοι εἰς ταύτην τὴν ἀλήθειαν.

13 Καὶ λογιάζω δίκαιον εἰς ὅσον εἶμαι εἰς τούτην τὴν σκηνήν, νὰ σᾶς ξυπνῶ, διδοντάς σας ἀναθύμησιν.

14 Ἠξεύροντας ὅτι γλήγορα ἀφίνω τὴν σκηνήν μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μοῦ τὸ ἐφανέρωσε.

15 Καὶ θέλω σπουδάσει νὰ ἔχετε καὶ ἐσεῖς πάντοτε νὰ κάμετε, ὕστερα ἀπὸ τὸν ἐδικόν μου μισεμόν, τὴν ἐνθύμησιν τούτων.

16 Διατὶ δὲν ἀκολουθήσαμεν σοφιστικοὺς μύθους, σᾶς ἐκάμαμεν νὰ γνωρίσετε τὴν δύναμιν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ ἔσοντας νὰ εἴδαμεν μὲ τὰ μάτια μας τὴν μεγαλειότητα ἐκείνου.

17 Διατὶ αὐτὸς ἐπῆρε τιμὴν καὶ δόξαν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ἔσοντας νὰ τοῦ ἔλθη τοιαύτης λογῆς φωνή, ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ δόξαν, οὗτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀναπαύθηκα.

18 Καὶ ἐτούτην τὴν φωνὴν ἐμεῖς τὴν ἀκούσαμεν ὁποῦ ἦλθεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὄντες μαζὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, τὸν ὁποῖον καλὰ κάμνετε ὅτι ἔχετε τὸν νοῦν σας εἰς αὐτόν, ὡσὰν λύχνον ὁποῦ φέγγει εἰς σκοτεινὸν τόπον, ἕως ὁποῦ νὰ φέξη ἡ ἡμέρα καὶ ὁ φωσφόρος νὰ ἀνατείλη εἰς ταῖς καρδίαις σας.

20 Ἐξευ

20 Ἔχοντας νὰ γνωρίζετε πρῶτα ἐτοῦτο, ὅτι δὲν ἔχει ἐξουσίαν καθένας νὰ ἑρμηνεύῃ καμμίαν προφητείαν τῆς γραφῆς, κατὰ τὴν ἰδικήν του γνώμην.

21 Διατὶ ὄχι μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου ἐφέρθη ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι κινούμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐλάλησαν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἐγινήκασιν καὶ ψευδοπροφῆται εἰς τὸν λαόν, καθὼς θέλουσι γένει καὶ εἰς ἐσᾶς ψευδοδιδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι θέλουσι φέρει μέσα αἱρέσεις τῆς ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν δεσπότην ὁποῦ τοὺς ἀγόρασε, φέρνοντες εἰς τοῦ λόγου τους γλίγορην ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἀκολουθήσει ταῖς ἀπωλείαις τους διὰ τοὺς ὁποίους θέλει βλασφημηθῇ ἡ στράτα τῆς ἀληθείας.

3 Καὶ διὰ πλεονεξίαν θέλουσι σᾶς πραγματευθῇ μὲ πλαστὰ λόγια. τῶν ὁποίων ἀνθρώπων τὸ κρίμα ἀπὸ πολλὰ καιρὸν δὲν ἡσυχάζει, καὶ ἡ ἀπώλειά τους δὲν νυστάζει.

4 Διατὶ ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη τοὺς ἀγγέλους ὁποῦ ἁμάρτησαν, ἀλλὰ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν τάρταρον καὶ δεμένους μὲ ἁλυσίδες τοῦ σκότους, τοὺς ἐπαράδωκε νὰ φυλάττωνται κρίσιν,

5 Καὶ τὸν παλαιὸν κόσμον δὲν ἐλυπήθη φέρνοντας κατακλυσμὸν εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀσεβῶν, ἀλλὰ ἐφύλαξε τὸν Νῶε ὄγδοον, διαλαλητὴν τῆς δικαιοσύνης.

6 Καὶ ταῖς πόλες Σοδόμων καὶ Γομόρρας ταῖς ἐκατάκρινεν εἰς ἀφανισμὸν τέλειον, κάμνοντάς τας στάκτην καὶ βάλλοντάς ταις παράδειγμα ἐκεινῶν ὁποῦ ἔμελλαν νὰ ἀσεβήσουν.

7 Καὶ ἐλευθέρωσε τὸν δίκαιον Λώτ, ὅτι τοῦ ἐκαταπονεῖτον, ἀπὸ τὴν ἀσελγῆ ἀναστροφὴν τῶν ἀνόμων.

8 Διατὶ ἐτοῦτος ὁ δίκαιος καθεζόμενος μέσα εἰς αὐτούς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἐβασάνιζε τὴν δικαίαν ψυχήν του μὲ τὰ ἄνομά τους ἔργα, καὶ βλέποντάς τα καὶ ἀκούοντάς τα.

9 Ἠξεύρει ὁ κύριος νὰ ἐλευθερώνῃ τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμόν, καὶ νὰ φυλάττῃ τοὺς ἀδίκους ὁποῦ τιμωροῦνται, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

10 Καὶ μάλιστα ἐκείνους ὁποῦ πᾶσιν ὀπίσω τῆς σάρκας, εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ μιασμοῦ, καὶ ὁποῦ καταφρονοῦσι τὴν κυριότητα. ἀπόκοτοι, ἀρέσκοντες μόνον τοῦ λόγου τους, καὶ ὁποῦ δὲν φοβοῦνται νὰ βλασφημοῦσι ταῖς δόξαις.

11 Ἐκεῖ ὁποῦ οἱ ἄγγελοι μὲ ὅλον ὁποῦ εἶναι μεγαλήτεροι εἰς τὴν ἰσχὺν καὶ εἰς τὴν δύναμιν, δὲν προφέρουσι ἐναντίον αὐτῶν τῶν δοξῶν βλάσφημον κρίσιν σιμὰ εἰς τὸν κύριον.

12 Ἀμὴ ἐτοῦτοι ὡσὰν ἄλογα ζῶα ὁποῦ φυσικὰ ὁρμοῦσιν καὶ ἐγεννήθησαν εἰς πιάσιμον καὶ χαλασμόν, βλασφημοῦντες ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν ἠξεύρουσιν, εἰς τὴν φθοράν τους θέλουσι χαλασθῇ.

13 Παίρνοντες πληρωμὴν τῆς ἀδικίας λογιάζοντες ἡδονὴν τὴν καθημερινὴν τρυφήν, οἱ ὁποῖοι εἶναι λέρα καὶ ὄνειδος, ξεφαντώνοντες εἰς ταῖς ἀπάταις τους ὅταν τρώγουσιν μαζὶ μὲ ἐσᾶς.

14 Ἔχοντες μάτια γεμάτα μοιχείας ὁποῦ δὲν παύουσι

ἀπὸ

ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, δολόνωντας τὲς ψυχαῖς ὁποῦ δὲν εἶναι στηριγμέναις, ἔχοντες καρδίαν σπουδασμένην εἰς τὲς πλεονεξίαις, παιδία τῆς κατάρας.

15 Ἔστωντας νὰ ἀφήσουσι τὴν ἴσιαν στράταν, ἐπλανήθηκαν καὶ ἀκολούθησαν τὴν στράταν τοῦ Βαλαὰμ τοῦ υἱοῦ Βοσόρ, ὁ ὁποῖος ἀγάπησε τὴν πληρωμὴν τῆς ἀδικίας.

16 Ἀμὴ ἐλέγχθη διὰ τὴν ἐδικήν του παρανομίαν ἀπὸ μουλάρι ἄφωνον, ὁποῦ ἐσυντύχε φωνὴν ἀνθρωπίνην καὶ ἐμπόδισε τὴν ἀγνωσίαν τοῦ προφήτου.

17 Ἐτοῦτοι εἶναι βρύσες χωρὶς νερόν, σύννεφα ὁποῦ διώχνονται ἀπὸ ἀνεμοστρόφυλον, διὰ τοὺς ὁποίους σκότος σκοτεινότατον φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Διατὶ ἔστωντας νὰ λέγουσι λόγια φουσκωμένα μὲ ματαιότητα, δολώνουσι μὲ ἐπιθυμίαις τῆς σάρκας καὶ εἰς τὲς ἡδοναῖς, ἐκείνους ὁποῦ ἀληθινὰ ἔφυγαν ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἀναστρέφονται εἰς τὴν πλάνην.

19 Καὶ τοὺς τάζουν ἐλευθερίαν, ὄντας αὐτοὶ δοῦλοι τῆς φθορᾶς. διατὶ ἀπὸ ὅτι καὶ ἂν νικᾶται τινάς, εἰς ἐκεῖνο καὶ δουλώνεται.

20 Διατὶ ἐὰν ὕστερα ἀφόντις ἔφυγαν τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου, μὲ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν πλέκουνται μὲ τοῦτα καὶ νικῶνται, τοὺς ἔγινεν τὰ ὕστερινὰ χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

21 Διατὶ καλύτερον ἦτον εἰς αὐτοὺς νὰ μὴν γνωρίσουν τὴν στράταν τῆς δικαιοσύνης, παρὰ γνωρίζοντάς την νὰ γυρίσουν ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἁγίαν ἐντολὴν ὁποῦ τοὺς ἐπαραδόθην.

22 Καὶ εἰς αὐτοὺς ἐσυνέβη τὸ πρᾶγμα τῆς ἀληθινῆς παροιμίας. ὁ σκύλος ἐγύρισεν εἰς τὸ ἴδιόν του ξέρασμα· καὶ ἡ σκρόφα ἀφόντις ἐλούσθη, ἐγύρισεν εἰς τὸ κύλισμα τῆς λάσπης.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀγαπητοί, δύο ἐπιστολαῖς ἔχω τώρα μὲ τούτην ὁποῦ σᾶς γράφω, εἰς τὲς ὁποίαις ἐπιστολαῖς ἀναθυμίζοντάς σας ἐξυπνῶ τὴν καθαράν σας διάνοιαν.

2 Νὰ ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια ὁποῦ ἐλαλήθηκαν πρωτίτερα ἀπὸ τοὺς ἁγίους προφήτας, καὶ τὴν παραγγελίαν μας τῶν ἀποστόλων, ἡ ὁποία εἶναι τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος.

3 Γνωρίζοντες ἐτοῦτο πρῶτον, ὅτι θέλουσιν ἔλθη εἰς τὲς ὕστεραις ἡμέραις ἐμπαῖκται, ὁποῦ νὰ περιπατοῦσιν εἰς τὲς ἰδικαῖς τους ἐπιθυμίαις.

4 Καὶ νὰ λέγουσι, ποῦ εἶναι ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας του; διατὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἐκοιμήθηκαν οἱ πατέρες, ὅλα τὰ πράγματα ἔτζι στέκονται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

5 Διατὶ θεληματικῶς δὲν θέλουν νὰ γνωρίσουν ἐτοῦτο, ὅτι οἱ οὐρανοὶ ἔγιναν ἀπὸ πολλοὺς χρόνους, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὸ νερὸν καὶ διὰ τοῦ νεροῦ συνεστάθη, μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

6 Διαμέσου τῶν ὁποίων ὁ κόσμος τότε ἔστωντας νὰ κατακλυσθῇ μὲ τὸ νερὸν ἐχαλάσθη.

7 Ἀμὴ οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ

που εἶναι τώρα, φυλάττονται μὲ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ φυλάττονται διὰ τὴν φωτίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἕνα ἐτοῦτο ἂς μὴν σᾶς λανθάνει ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ὡσὰν χιλίους χρόνους, καὶ χίλιοι χρόνοι εἶναι ὡσὰν μίαν ἡμέραν.

9 Ὁ Κύριος δὲν ἀργεῖ τὸ τάξιμόν του, καθὼς λογιάζουσι τινὲς, ἐτοῦτο νὰ εἶναι ἄργητα. ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἐμᾶς, μὴ θέλοντας νὰ χαλαστοῦσι τινὲς, ἀλλὰ ὅλοι νὰ ἔλθουσιν εἰς μετάνοιαν.

14 Καὶ ὡσὰν ὁ κλέπτης ὁπου ἔρχεται τὴν νύκτα, ἔτζι θέλει ἔλθει ἡ ἡμέρα Κυρίου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ θέλουσι περάσει μὲ βοὴν, καὶ τὰ στοιχεῖα καιόμενα θέλουσι λυθεῖ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα ὁπου εἶναι εἰς αὐτὴν θέλουσι κατακαῆ.

11 Καὶ ἔσοντας νὰ λύουνται ἐτοῦτα ὅλα, ποταποὶ κάμνει χρεία νὰ εἶστε ἐσεῖς εἰς τὲς ἁγίαις συναναστροφαῖς καὶ εὐσέβειαις;

12 Προσδοκοῦντες καὶ βιαζόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι λυθεῖ, καὶ τὰ στοιχεῖα καιόμενα θέλουσιν ἀναλύσει.

13 Καὶ ἀναμένομεν καινούριους οὐρανοὺς, καὶ καινούριαν γῆν κατὰ τὸ τάξιμόν του, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί, ἔσοντας νὰ προσδοκᾶτε ἐτοῦτα, σπουδάσετε νὰ εὑρεθῆτε εἰς αὐτὸν καθαροὶ καὶ χωρὶς κατηγορίαν μὲ εἰρήνην.

15 Καὶ λογιάζετε τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου μας νὰ εἶναι σωτηρία, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητός μας ἀδελφὸς Παῦλος σᾶς ἔγραψε κατὰ τὴν σοφίαν ὁπου τοῦ ἐδόθη.

16 Καθὼς γράφει καὶ εἰς ὅλαις του τὲς ἐπιστολαῖς, λαλῶντας εἰς αὐταῖς διὰ ἐτοῦτα· εἰς τὲς ὁποίαις εἶναι κάποια δυσκολονόητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀβέβαιοι τὰ μεταγυρίζουσιν, ὡσὰν καὶ τὲς ἄλλαις γραφαῖς, εἰς τὴν ἰδικήν τους ἀπώλειαν.

17 Ἐσεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοί, προγνωρίζοντες ἐτοῦτα, φυλάγεσθε μήπως καὶ μὲ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων ἀπάτων συρνόμενοι ξεπέσετε ἀπὸ τὸν στηριγμόν σας.

18 Ἀλλὰ νὰ αὐξάνετε εἰς τὴν χάριν καὶ γνῶσιν τοῦ Κυρίου μας καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἂς εἶναι δόξα, καὶ τώρα καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἡ καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου.

Κεφ. ά. 1.

Ἐκεῖνο ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ἐκεῖνο ὁποῦ ἀκούσαμεν, ἐκεῖνο ὁποῦ εἴδαμεν μὲ τὰ μάτιάμας, ἐκεῖνο ὁποῦ ἐκοιτάξαμεν, καὶ τὰ χέριάμας ἐψηλάφησαν, διὰ τὸν λόγον τῆς ζωῆς.

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ τὴν εἴδαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σᾶς κηρύττομεν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποῖα ἦτον εἰς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη εἰς ἐμᾶς.)

3 Ἐκεῖνο λέγω ὁποῦ εἴδαμεν καὶ ἀκούσαμεν, σᾶς ἀναφέρομεν, διὰ νὰ ἔχετε καὶ ἐσεῖς κοινωνίαν μετ' ἐμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία ἡ ἐδικήμας, νὰ εἶναι μαζὶ μὲ τὸν πατέρα, καὶ μαζὶ μὲ τὸν υἱόντου Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Καὶ ἐτοῦτα σᾶς γράφομεν, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαράσας γεμισμένη.

5 Καὶ ἐτοῦτο εἶναι τὸ τάξιμον τὸ ὁποῖον ἀκούσαμεν ἀπ' αὐτὸν, καὶ σᾶς τὸ ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς καὶ εἰς αὐτὸν κανένα σκότος δὲν εἶναι.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μετ' αὐτὸν, καὶ περιπατοῦμεν εἰς τὸ σκότος, ψευδόμεστεν, καὶ δὲν κάμνομεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἀμὴ ἐὰν περιπατοῦμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν ἀνάμεσάμας· καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦτου, μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε λογῆς ἁμαρτίαν.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανοῦμεν τοὺς λόγουμας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἐμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογοῦμεν τὰς ἁμαρτίαςμας, ἐκεῖνος εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, διὰ νὰ μᾶς συγχωρέσῃ τὰς ἁμαρτίαςμας καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀδικίαν.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἁμαρτήσαμεν, τὸν κάμνομεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος του δὲν εἶναι εἰς ἐμᾶς.

Κεφ. β'. 2.

Παιδίαμου, ἐτοῦτα σᾶς γράφω, διὰ νὰ μὴν ἁμαρτάνετε, καὶ ἐὰν ἁμαρτάνῃ κανένας, ἔχομεν παράκλητον, σιμὰ εἰς τὸν πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς εἶναι καθαρισμὸς διὰ τὰς ἁμαρτίαςμας, καὶ ὄχι μόνον διὰ τὰς ἐδικάςμας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίαις ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι τὸν ἐγνωρίσαμεν, ἐὰν φυλάττωμεν τὰς παραγγελίαιςτου.

4 Ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει, τὸν ἐγνώρισα, καὶ δὲν φυλάγει τὰς παραγγελίαιςτου, εἶναι ψεύστης, καὶ εἰς τοῦτον ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι.

5 Ἀμὴ ὁποῖος φυλάττει τὸν λόγοντου, ἀληθῶς εἰς τοῦτον ἐτελειώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· μὲ τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεστεν εἰς αὐτόν.

6 Ἐκεῖ-

6 Ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει νὰ
εὑρίσκεται εἰς αὐτὸν, χρεωστεῖ,
καθὼς ἐπεριπάτησεν ἐκεῖνος,
ἔτζι νὰ περιπατῇ καὶ αὐτός.
7 Ἀδελφοὶ δὲν σᾶς γράφω
καινούργιαν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐντο-
λὴν παλαιὰν, τὴν ὁποίαν εἴ-
χετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ
παλαιὰ εἶναι, ὁ λόγος ὁποῦ
ἀκούσετε ἀπὸ τὴν ἀρχήν.
8 Πάλιν ἐντολὴν καινούργι-
αν σᾶς γράφω, τὸ ὁποῖον εἶ-
ναι ἀληθινὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς
ἐσᾶς· ὅτι ἡ σκοτία περνᾷ καὶ
τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τώρα φέγ-
γει.
9 Ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει νὰ
εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ μισᾷ τὸν
ἀδελφόν του, εἰς τὸ σκότος εἶ-
ναι ἕως τώρα.
10 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸν
ἀδελφόν του, εὑρίσκεται εἰς τὸ
φῶς, καὶ σκάνδαλον εἰς αὐτὸν
δὲν εἶναι.
11 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ μι-
σεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι εἰς τὸ
σκότος, καὶ περιπατεῖ εἰς τὴν
σκοτίαν, καὶ δὲν ἠξεύρει ποῦ ὑ-
πάγει, ὅτι τὸ σκότος ἐτύ-
φλωσε τὰ μάτια του.
12 Γράφω σας παιδία μου, ὅ-
τι σᾶς συγχωροῦνται οἱ ἁμαρ-
τίαις διὰ τὸ ὄνομά του.
13 Γράφω σας, ὦ πατέρες,
ὅτι ἐγνωρίσετε ἐκεῖνον ὁποῦ εἶ-
ναι ἀπὸ τὴν ἀρχήν· γράφω-
σας ὦ νεανίσκοι, ὅτι ἐνικήσε-
τε τὸν πονηρόν. γράφω σας παι-
δία, ὅτι ἐγνωρίσετε τὸν πατέ-
ρα.
14 Ἔγραψά σας, πατέρες,
ὅτι ἐγνωρίσετε ἐκεῖνον ὁποῦ εἶ-
ναι ἀπὸ τὴν ἀρχήν. ἔγραψά-
σας νεανίσκοι, ὅτι εἶστε δυνα-
τοὶ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει
εἰς ἐσᾶς, καὶ ἐνικήσετε τὸν πονη-
ρόν.
15 Μὴν ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον,
μηδὲ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα
εἰς τὸν κόσμον· ἂν κανένας ἀ-
γαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ
πατρὸς δὲν εἶναι εἰς αὐτόν.
16 Ὅτι κάθε πρᾶγμα ὁ-
ποῦ εἶναι εἰς τὸν κόσμον, ἤγουν ἡ
ἐπιθυμία τῆς σάρκος, καὶ ἡ ἐπι-
θυμία τῶν ματιῶν, καὶ ἡ ὑπε-
ρηφάνεια τῆς ζωῆς, δὲν εἶναι ἀπὸ
τὸν πατέρα, ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ τὸν
κόσμον.
17 Καὶ ὁ κόσμος περνᾷ, καὶ
ἡ ἐπιθυμία του· ἀμὴ ἐκεῖνος
ὁποῦ κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
18 Παιδία, ὑστερινὴ ὥρα
εἶναι· καὶ καθὼς ἀκούσετε ὅτι
ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ τώ-
ρα πολλοὶ ἀντίχριστοι ἐγίναν,
καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι
εἶναι ὑστερινὴ ὥρα.
19 Εὐγῆκαν ἀπὸ μᾶς, ἀλ-
λὰ δὲν ἦσαν ἀπὸ μᾶς· διατὶ
ἐὰν ἦσαν ἀπὸ μᾶς, ἤθελαν μέ-
νει μετεμᾶς, ἀλλὰ εὐγῆκαν διὰ
νὰ φανερωθοῦσιν, ὅτι δὲν εἶναι
ὅλοι ἀπὸ μᾶς.
20 Καὶ ἐσεῖς χρίσμα ἔχε-
τε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ ἠξεύρετε
ὅλα.
21 Ἐγὼ δὲν σᾶς ἔγραψα,
διὰ τοῦτο ὅτι δὲν ἠξεύρετε τὴν
ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὅτι τὴν ἠξεύ-
ρετε, καὶ ὅτι κάθε ψεῦμα δὲν
εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.
22 Ποῖος εἶναι ὁ ψεύστης
παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀρνεῖται,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χρι-
στός; ἐτοῦτος εἶναι ὁ ἀντίχρι-
στος, ὁποῦ ἀρνεῖται τὸν πατέ-
ρα καὶ τὸν υἱόν.
23 Κάθε ἕνας ὁποῦ ἀρνεῖται
τὸν υἱὸν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.
ἐκεῖνος ὁποῦ ὁμολογεῖ τὸν υἱὸν,
ἔχει καὶ τὸν πατέρα.

24 Ἐσεῖς

24 Ἐσεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο ὁπου ἀκούσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ἂς μένει εἰς ἐσᾶς· ἐὰν μένη εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο ὁπου ἀκούσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐσεῖς θέλετε μείνει καὶ εἰς τὸν υἱὸν καὶ εἰς τὸν πατέρα.

25 Καὶ ἐτοῦτο εἶναι τὸ τάξιμον, ὁπου μᾶς ἔταξεν αὐτὸς, ἤγουν ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

26 Ἐτοῦτα σᾶς ἔγραψα, διὰ ἐκείνους ὁπου σᾶς πλανοῦσι.

27 Καὶ τὸ χρίσμα ὁπου ἐλάβετε ἐσεῖς ἀπ' αὐτὸν, μένει εἰς ἐσᾶς, καὶ δὲν χρειάζεσθε νὰ σᾶς διδάσκη τινὰς· ἀμὴ καθὼς τὸ αὐτὸ χρίσμα σᾶς διδάσκει διὰ ὅλα, καὶ ἀληθινὸν εἶναι, καὶ δὲν εἶναι ψεῦμα. καὶ καθὼς σᾶς ἐδίδαξεν θέλετε μένει εἰς αὐτόν.

28 Καὶ τώρα, παιδία μου, μένετε εἰς αὐτὸν, ἵνα ὅταν φανερωθῆ, νὰ ἔχωμεν παῤῥησίαν καὶ νὰ μὴν ἀντρεπούμεθα ἀπ' αὐτὸν εἰς τὴν παρουσίαν του.

29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι αὐτὸς εἶναι δίκαιος, γνωρίζετε ὅτι κάθε ἕνας ὁπου κάμνει τὴν δικαιοσύνην, ἐγεννήθη ἀπ' αὐτόν.

Κεφ. γ'. 3.

Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν ὁ πατὴρ, νὰ ὀνομαθοῦμεν παιδία Θεοῦ· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, διατὶ ἐκεῖνον δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

2 Ἀγαπητοὶ, τώρα παιδία τοῦ Θεοῦ εἴμεστε, ἀμὴ ἀκόμι δὲν ἐφανερώθη τί θέλομεν γένει· ἀμὴ ἠξεύρομεν ὅτι ἐὰν φανερωθῆ, θέλομεν γένει ὅμοιοι μετ' αὐτόν· ὅτι θέλομεν τὸν ἰδῆ καθὼς εἶναι.

3 Καὶ πᾶσα ἕνας ὁπου ἔχει ἐτοῦτο τὸ θάῤῥος εἰς αὐτὸν, καθαρίζει τὸν λόγον του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.

4 Κάθε ἕνας ὁπου κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, κάμνει καὶ τὴν ἀνομίαν, καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.

5 Καὶ ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη διὰ νὰ σηκώση τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ ἁμαρτία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

6 Πᾶσα ἕνας ὁπου μένει εἰς αὐτὸν, δὲν ἁμαρτάνει. πᾶσα ἕνας ὁπου ἁμαρτάνει δὲν τὸν ἴδεν, οὐδὲ τὸν ἐγνώρισε.

7 Παιδία, κανένας ἂς μὴν σᾶς πλανᾶ· ἐκεῖνος ὁπου κάμνει τὴν δικαιοσύνην, εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.

8 Ἐκεῖνος ὁπου κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι ἀπὸ τὸν διάβολον· ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ χαλάση τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Κάθε ἕνας ὁπου ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν δὲν κάμνει ἁμαρτίαν, ὅτι τὸ σπέρμα του μένει εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἁμαρτάνη, ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.

10 Ἀπὸ τοῦτο εἶναι φανερὰ τὰ παιδία τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ παιδία τοῦ διαβόλου. κάθε ἕνας ὁπου δὲν κάμνει δικαιοσύνην, καὶ ὁπου δὲν ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφόν του, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

11 Ὅτι ἐτούτη εἶναι ἡ παραγγελία ὁπου ἀκούσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ ἀγαπούμεθα ἕνας τὸν ἄλλον.

12 Ὄχι καθὼς ὁ Κάϊν ὁπου ἦτον ἀπὸ τὸν πονηρὸν, καὶ ἔσφαξε

ἔσφαξε τὸν ἀδελφόντου· καὶ τίνος χάριν τὸν ἔσφαξεν; ὅτι τὰ ἔργατου ἦταν πονηρὰ, καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦτου ἦταν δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοίμου, ἐὰν σᾶς μισᾷ ὁ κόσμος.

14 Ἐμεῖς ἠξεύρομεν ὅτι ἐμετατοπίσαμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαποῦμεν τοὺς ἀδελφούς. ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν, μένει εἰς τὸν θάνατον.

15 Πᾶσα ἕνας ὁποῦ μισᾷ τὸν ἀδελφόντου, εἶναι φονεὺς· καὶ ἠξεύρετε ὅτι κάθε ἄνθρωπος φονεὺς δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὁποῦ νὰ μένῃ εἰς τοῦ λόγουτου.

16 Εἰς τοῦτο ἐγνωρίσαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ἔβγαλεν τὴν ψυχήντου διὰ λόγουμας, καὶ ἐμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ βάλλωμεν τὲς ψυχαῖςμας διὰ τοὺς ἀδελφούςμας.

17 Καὶ ὅποιος ἔχει τὸν βίον τοῦ κόσμου ἐτούτου, καὶ βλέπει τὸν ἀδελφόντου ὁποῦ χρειάζεται, καὶ κλείει τὰ σπλάγχνατου εἰς αὐτὸν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νὰ μένῃ εἰς αὐτὸν;

18 Παιδίαμου, ἂς μὴν ἀγαποῦμεν μὲ λόγια, μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.

19 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι εἴμασθεν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὀμπροστάτου θέλομεν καταπείσει τὲς καρδίαιςμας.

20 Ὅτι ἐὰν ἡ καρδίαμας μᾶς κατακρίνη, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλίτερος ἀπὸ τὴν καρδίανμας καὶ γνωρίζει τὰ πάντα.

21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδίαμας δὲν μᾶς κατακρίνη, ἔχομεν παῤῥησίαν εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὁποῖον πρᾶγμα ζητήσωμεν, τὸ παίρνομεν ἀπ' αὐτὸν, ὅτι φυλάττομεν τὲς ἐντολαῖςτου καὶ κάμνομεν ἐκεῖνα ὁποῦ τοῦ ἀρέσουν.

23 Καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ ἐντολήτου, διὰ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦτου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ ἀγαποῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς μᾶς ἔδωκεν παραγγελίαν.

24 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάττει τὲς ἐντολαῖςτου μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι μένει εἰς ἐμᾶς, ἀπὸ τὸ πνεῦμα ὁποῦ μᾶς ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀγαπητοὶ, μὴν πιστεύετε κάθε πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἐὰν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐβγήκασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἀπὸ ἐτοῦτο γνωρίζετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. κάθε πνεῦμα ὁποῦ ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

3 Καὶ κάθε πνεῦμα τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ ἦλθεν εἰς σάρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ τοῦτο εἶναι (τὸ πνεῦμα) τοῦ ἀντιχρίστου ὁποῦ ἀκούσετε, ὅτι ἔρχεται καὶ τώρα παρεμπάγη εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

4 Ἐσεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὦ παιδία, καὶ τοὺς ἐνικήσετε, ὅτι μεγαλίτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς, παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον. διὰ τοῦτο λαλοῦσιν κατὰ τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει.

6 Ἐμεῖς εἴμεστεν ἀπὸ τὸν Θεὸν· ἐκεῖνος ὁποῦ γνωρίζει τὸν Θεὸν, μᾶς ἀκούει· ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν μᾶς ἀκούει. ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἃς ἀγαποῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ πᾶσα ἕνας ὁποῦ ἀγαπᾷ, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν.

8 Ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ, δὲν γνωρίζει τὸν Θεὸν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9 Ἀπὸ τοῦτο ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἰς ἐμᾶς, ὅτι τὸν υἱόν του τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν διὰ μέσου του.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὄχι ὅτι ἐμεῖς ἀγαπήσαμεν τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς μᾶς ἀγάπησε καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱόν του νὰ εἶναι συγχώρησις διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας.

11 Ἀγαπητοὶ ἐὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἀγάπησεν τέτοιας λογῆς, καὶ ἐμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαποῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον.

12 Τὸν Θεὸν κανένας ποτὲ δὲν τὸν ἴδεν. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἐμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι τελειωμένη εἰς ἐμᾶς.

13 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς ἐμᾶς, ὅτι ἀπὸ τὸ πνεῦμά του μᾶς ἔδωκεν.

14 Καὶ ἐμεῖς τὸν εἴδαμεν καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὅποιος ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἐμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην ὁποῦ ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἐμᾶς· ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μένει εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν.

17 Εἰς τοῦτο εἶναι τελειωμένη ἡ ἀγάπη μετ' ἐμᾶς, (διὰ νὰ ἔχωμεν παῤῥησίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως) ὅτι καθὼς εἶναι ἐκεῖνος, ἔτζι εἴμεστι καὶ ἐμεῖς εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον.

18 Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀγάπην. ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη βγάνει ἔξω τὸν φόβον. ὅτι ὁ φόβος ἔχει τιμωρίαν· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ φοβᾶται, δὲν ἐτελειώθη εἰς τὴν ἀγάπην.

19 Ἐμεῖς τὸν ἀγαποῦμεν, διατὶ αὐτὸς μᾶς ἀγάπησε πρῶτα.

20 Ἐὰν εἰπῇ κανένας, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφόν του μισᾷ, ψεύστης εἶναι· διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του τὸν ὁποῖον ἴδε, τὸν Θεὸν ὁποῦ δὲν τὸν ἴδε, πῶς δύνεται νὰ τὸν ἀγαπᾷ;

21 Καὶ ἐτούτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἐμεῖς ἀπ' αὐτὸν, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν του.

Κεφ. ε. 5.

ΚΑ'θε ἕνας ὁποῦ πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ πᾶσα ἕνας ὁποῦ ἀγαπᾷ ἐκεῖνον ὁποῦ ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπ' αὐτόν.

2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ἀγαποῦμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ φυλάττωμεν ταῖς ἐντολαῖς του.

3 Διατὶ ἐτοῦτη εἶναι ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα φυλάττωμεν ταῖς ἐντολαῖς του. καὶ αἱ ἐντολαῖς του δὲν εἶναι βαρείαις.

4 Ὅπ

4 Ὅτι κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ νίκη ὁποῦ ἐνίκησε τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας.

5 Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾷ τὸν κόσμον παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Ἐτοῦτος εἶναι ὁποῦ ἦλθε μὲ νερὸν, καὶ μὲ αἷμα. Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὄχι μόνο μὲ τὸ νερὸν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ νερὸν καὶ μὲ τὸ αἷμα. καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι ὁποῦ μαρτυρᾷ ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ μαρτυροῦσιν εἰς τὸν οὐρανὸν, ὁ πατὴρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἐτοῦτοι οἱ τρεῖς ἕνα εἶναι.

9 Ἐὰν πιάνομεν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλιτέρη· ὅτι τούτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησε διὰ τὸν υἱόν του.

10 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν εἰς τοῦ λόγου του· ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἔκαμε ψεύτην, ὅτι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ὁποῦ ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς διὰ τὸν υἱόν του.

11 Καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐτούτη ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὸν υἱόν του.

12 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὸν υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν. ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἔχει τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωήν.

13 Ἐτοῦτα ἔγραψα ἐσᾶς ὁποῦ πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· διὰ νὰ ἠξεύρετε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ παῤῥησία ὁποῦ ἔχομεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἐὰν ζητοῦμεν τίποτες κατὰ τὸ θέλημά του μᾶς ἀκούει.

15 Καὶ ἐὰν ἠξεύρομεν ὅτι μᾶς ἀκούει, ὅτι πρᾶγμα ἐθέλαμεν τοῦ ζητήσει, ἠξεύρομεν ὅτι ἔχομεν τὰ ζητήματα ὁποῦ ἐζητήσαμεν ἀπ᾽ αὐτόν.

16 Ἐὰν καμένας ἰδῇ τὸν ἀδελφόν του ὁποῦ ἁμαρτάνει ἁμαρτίαν, ὁποῦ δὲν εἶναι εἰς θάνατον, ἂς παρακαλέσει τὸν Θεὸν καὶ θέλει τοῦ δώσει ζωὴν, εἰς ἐκείνους λέγω ὁποῦ σφάλουσιν ὄχι εἰς θάνατον. εἶναι ἁμαρτία εἰς θάνατον, δὲν λέγω νὰ παρακαλέσῃ διὰ ἐκείνην.

17 Κάθε ἀδικία, ἁμαρτία εἶναι, καὶ εἶναι ἁμαρτία ὁποῦ δὲν εἶναι εἰς θάνατον.

18 Ἠξεύρομεν ὅτι κάθε ἕνας ὁποῦ εἶναι γεννημένος ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἁμαρτάνει· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, φυλάττει τοῦ λόγου του, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν τὸν ἐγγίζει.

12 Ἠξεύρομεν ὅτι εἴμαστεν ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἰς τὴν πονηρίαν εὑρίσκεται.

20 Καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν καὶ μᾶς ἔδωκεν γνῶσιν, διὰ νὰ γνωρίζωμεν ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι ἀληθινός. καὶ εἴμαστεν εἰς τὸν ἀληθινὸν ἤγουν εἰς τὸν υἱόν του τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ἐτοῦτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

21 Παιδία, φυλάξετε τοῦ λόγου σας ἀπὸ τῶν εἰδώλων ἀμήν.

Καθολικὴ δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου.

Ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὴν κυρίαν ἐκλεκτὴν, καὶ εἰς τὰ παιδία της, τὰ ὁποῖα ἐγὼ τὰ ἀγαπῶ ἀληθινὰ, καὶ ὄχι ἐγὼ μοναχὸς, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐγνωρίσασι τὴν ἀλήθειαν.

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν ὁποῦ μένει εἰς ἐμᾶς καὶ θέλει εἶσαι μετ' ἐμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἂς εἶναι μετ' ἐσᾶς χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεὸν τὸν πατέρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς, μὲ ἀλήθειαν καὶ μὲ ἀγάπην.

4 Ἐχάρηκα κατὰ πολλὰ, ὅτι εὕρηκα ἀπὸ τὰ παιδία σου ὁποῦ ἐπεριπατοῦσιν μὲ ἀλήθειαν, καθὼς ἐπήραμεν παραγγελίαν ἀπὸ τὸν πατέρα.

5 Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ, κυρία, ὄχι πῶς σοῦ γράφω, καινούργιαν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐκείνην ὁποῦ εἴχαμεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ ἀγαποῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον.

6 Καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ περιπατοῦμεν κατὰ τὲς ἐντολάς του. ἐτούτη εἶναι ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἀκούσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ περιπατεῖτε εἰς αὐτήν.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἦλθασιν εἰς τὸν κόσμον ὁποῦ δὲν ὁμολογοῦσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, νὰ ἦλθεν εἰς σάρκα, ἐτοῦτος εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τοὺς λόγους σας, διὰ νὰ μὴν χάσωμεν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκοπιάσαμεν, ἀλλὰ νὰ πάρωμεν σωστὴν πληρωμήν.

9 Κάθε ἕνας ὁποῦ παραβαίνει, καὶ δὲν μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ἐκεῖνος ὁποῦ μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐτοῦτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Ἐὰν ἔρχεται κανένας εἰς ἐσᾶς, καὶ δὲν φέρνει ἐτούτην τὴν διδαχὴν, μὴν τὸν πέρνετε εἰς τὸ σπίτι σας. καὶ μὴν τὸν χαιρετᾶτε.

11 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸν χαιρετᾶ, κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα του τὰ πονηρά.

12 Ἔχοντας πολλὰ νὰ σᾶς γράψω, δὲν ἠθέλησα νὰ τὰ γράψω μὲ χαρτὶ καὶ μὲ μελάνι· ἀλλὰ θαῤῥῶ νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ λαλήσω στόμα μὲ στόμα, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρά μας πεπληρωμένη.

13 Τὰ παιδία τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς σὲ χαιρετοῦσιν. ἀμήν.

Καθολικὴ τρίτη ἐπιστολὴ Ἰωάννου.

Ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὸν Γάϊον τὸν ἀγαπητόν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθινά.

2 Ἀγαπητέ, διὰ ὅλα εὔχομαι νὰ εὐοδώνεσαι καὶ νὰ ὑγιαίνῃς, καθὼς εὐοδώνεται ἡ ψυχή σου.

3 Διατὶ ἐχάρηκα κατὰ πολλὰ ὥσταν ἦλθαν οἱ ἀδελφοί, καὶ ἐμαρτύρησαν τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς ἐσὺ περιπατεῖς μὲ ἀλήθειαν.

4 Μεγαλιτέρην χαρὰν ἀπὸ τούτην δὲν ἔχω, ὥσταν νὰ ἀκούω τὰ παιδία μου νὰ περιπατοῦν μὲ ἀλήθειαν.

5 Ἀγαπητέ, ἐσὺ κάμνεις ἔργον πιστοῦ ἀνθρώπου, ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνεις εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους.

6 Οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν τὴν ἀγάπην σου ὀμπροστὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· τοὺς ὁποίους ἐὰν τοὺς παραυγάλης ὥσταν πρέπει τοῦ Θεοῦ, καλὰ θέλεις κάμει.

7 Διατὶ διὰ τὸ ὄνομά του εὐγήκαν ἀπὸ τὰ ἔθνη καὶ δὲν ἐπείραν τίποτες ἀπὸ τὰ πράγματά τους.

8 Ἐμεῖς λοιπὸν χρεωστοῦμεν νὰ τοὺς δεχόμεσθε τοὺς τοιούτους, διὰ νὰ γινώμεσθε συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἔγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ὁ Διοτρεφὴς ὁποῦ γυρεύει νὰ πρωτεύνῃ εἰς αὐτῶν δὲν μᾶς δέχεται.

10 Διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθω, θέλω σοῦ ἀναθυμίσει τὰ ἔργα του ὁποῦ κάμνει, φλυαρῶντας εἰς ἐμᾶς κακὰ λόγια. καὶ μὴ ὄντας εὐχαριστημένος εἰς ἐτοῦτα, ὄχι μοναχὰ αὐτὸς δὲν δέχεται τοὺς ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους ὁποῦ θέλουν νὰ τοὺς δεχθοῦσι τοὺς ἐμποδίζει καὶ τοὺς εὐγάνει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

11 Ἀγαπητέ, μὴν μιμᾶσαι τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὸ καλὸν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει κακά, δὲν εἶδε τὸν Θεόν.

12 Ὁ Δημήτριος ἔχει μαρτυρίην ἀπὸ ὅλους καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἐμεῖς μαρτυροῦμεν, καὶ ἠξεύρετε ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι ἀληθινή.

13 Πολλὰ εἶχα νὰ γράψω, ἀμὴ δὲν θέλω νὰ σοῦ τὰ γράψω μὲ μελάνι καὶ μὲ κονδύλι.

14 Ἀλλὰ ἐλπίζω γλίγορα νὰ σὲ ἰδῶ καὶ θέλομεν λαλήσει στόμα μὲ στόμα.

15 Ἄμποτε νὰ εἶναι εἰρήνη εἰς ἐσένα. οἱ φίλοι σὲ χαιρετοῦν. χαιρέτα τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

Ἡ καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Ἰούδα.

ΙΟΥΔΑΣ
δοῦλος τοῦ
Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ ἀδελ-
φὸς τοῦ Ἰα-
κώβου, εἰς τοὺς
καλεσμένους
ὁποῦ εἶναι ἁγιασμένοι εἰς τὸν
Θεὸν τὸν πατέρα καὶ πεφυλαγ-
μένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
2 Ἄμποτε νὰ πληθυνθῇ εἰς
ἐσᾶς ἔλεος, καὶ εἰρήνη, καὶ ἀ-
γάπη.
3 Ἀγαπητοί, ἐγὼ κάμνον-
τας κάθε λογῆς προθυμίαν νὰ
σᾶς γράφω διὰ τὴν κοινὴν
σωτηρίαν, ἀναγκάσθηκα νὰ
σᾶς γράψω, παρακαλῶντάς
σας νὰ ἀγωνίζεσθε πάντοτε
διὰ τὴν πίστιν ὁποῦ ἐπαραδώ-
θη μίαν φορὰν εἰς τοὺς ἁγίους.
4 Διατὶ ἐμπῆκαν κρυφὰ
κάποιοι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι
ἦταν ἀπὸ ἔκπαλαι προγεγραμ-
μένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσε-
βεῖς, ὁποῦ μεταθέτουσι τὴν χά-
ριν τοῦ Θεοῦ μας εἰς ἀσέλγειαν,
καὶ ἀρνοῦνται τὸν μόνον δεσπό-
την Θεὸν καὶ Κύριόν μας Ἰησοῦν
Χριστόν.
5 Καὶ θέλω νὰ σᾶς τὸ ἀνα-
θυμίσω, ἠξεύροντας ἐσεῖς ἅ-
παξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος ἔσον-
τας νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαὸν ἀ-
πὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὕστε-
ρον ἀπόλεσεν ἐκείνους ὁποῦ δὲν
ἐπίστευσαν.
6 Καὶ ἐφύλαξεν ἀποκάτω
εἰς τὸ σκότος μὲ δεσίματα
παντοτεινὰ εἰς κρίσιν τῆς μεγά-
λης ἡμέρας, τοὺς ἀγγέλους ὁποῦ
δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἀρχήν τους,
ἀλλ᾽ ἄφησαν τὸ ἴδιόν τους κατοι-
κητήριον.
7 Καθὼς τὰ Σόδομα καὶ
Γόμορρα, καὶ αἱ πόλες ὁποῦ ἦ-
ταν τριγύρου εἰς αὐταῖς ἔσον-
τας νὰ ἐκπορνεύσουν, τὸν ὅμοιον
τρόπον μὲ τούτους τοὺς ἀνθρώ-
πους καὶ νὰ πᾶσιν ὀπίσω ἄλλης
σάρκας, κεῖτουνται ὀμπροστὰ
διὰ παράδειγμα, τιμωρούμε-
ναι μὲ τὸ αἰώνιον πῦρ.
8 Ὅμως μὲ ὅλας λογῆς καὶ ἐ-
τοῦτοι ὀνειριαζόμενοι, μολεύου-
σι τὴν Κυριότητα, καὶ τὰς δό-
ξαις βλασφημοῦσι.
9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγ-
γελος, ὅταν ἐμάχετον μὲ τὸν
διάβολον, φιλονικῶντας διὰ
τὸ κορμὶ τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἀ-
ποκότησε νὰ φέρῃ ἀπόφασιν
βλάσφημον, ἀλλὰ εἶπεν εἰς
αὐτόν, ἐπιτιμήσαισοι Κύρι-
ος.
10 Ἀμὴ ἐτοῦτοι ὅσα δὲν ἠ-
ξεύρουσι τὰ βλασφημοῦσι· καὶ
ὅσα ἠξεύρουσι φυσικά, ὡσὰν
τὰ ἄλογα ζῶα, εἰς ἐτοῦτα φθεί-
ρονται.
11 Ἀλλοίμονον εἰς αὐτούς, ὅ-
τι τὴν στράταν τοῦ Κάϊν ἐπο-
ρεύθησαν, καὶ εἰς τὴν πλάνην
τῆς πληρωμῆς τοῦ Βαλαὰμ ἔ-
τρεξαν, καὶ εἰς τὴν ἀντιλογίαν
τοῦ Κορὲ ἐχαλάσθηκαν.
12 Ἐτοῦτοι εἶναι λέρωις εἰς
ταῖς ἀγάπαις σας, τρώγοντες καὶ
πίνοντες μετὰ σᾶς, βόσκουσι τοὺς
λόγου τους χωρὶς φόβον, σύννε-
φα ἄνυδρα, ὁποῦ κινοῦνται ἀ-
πὸ τοὺς ἀνέμους, δένδρα φθι-
νοπωρινά, ἄκαρπα ὁποῦ ἀπό-
θαναν δύο φοραῖς, καὶ ἐξερρι-
ζώθηκαν.

13 Ἄγρια κύματα τῆς θαλάσσης ὁποῦ ἀφρίζουσι τὲς ἐντροπαῖς τους· ἀστέρες ὁποῦ πλανῶνται, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ μαυράδα τοῦ σκότους φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ ὁ Ἐνὼχ ὁποῦ ἦτον ἕβδομος ἀπὸ Ἀδάμ, ἐπροφήτευσε διὰ ἐτούτους λέγοντας, νὰ ὁποῦ ἦλθε Κύριος μὲ τὲς μυριάδες του τὲς ἁγίαις.

15 Νὰ κάμῃ κρίσιν ἐναντία εἰς ὅλους, καὶ νὰ ἐλέγξῃ ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς τους, διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀσεβείας τους, ὁποῦ ἀσέβησαν, καὶ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ ὁποῦ ἐλάλησαν ἐναντίά του, ἁμαρτωλοί, ἀσεβεῖς.

16 Ἐτοῦτοι εἶναι γογγυστάδες, καταγορητάδες, ὁποῦ περιπατοῦσι κατὰ τὲς ἐπιθυμίαις τους, καὶ τὸ στόμα τους λαλεῖ κατὰ πολλὰ κενόδοξα, θαυμάζοντες τὰ πρόσωπα διὰ ὠφέλειαν.

17 Ἀμὴ ἐσεῖς, ἀγαπητοί, ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια ὁποῦ ἐλαλήθηκαν προτίτερα ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι σᾶς ἔλεγαν, ὅτι εἰς τοὺς ἐσχάτους χρόνους θέλουσιν εἶσθαι ἐμπαῖκται, περιπατοῦντες κατὰ τὲς ἀσεβεστάταις τους ἐπιθυμίαις.

19 Ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ χωρίζουσι τοῦ λόγου τους, ψυχικοί, ὁποῦ δὲν ἔχουν πνεῦμα.

20 Ἀμὴ ἐσεῖς, ὦ ἀγαπητοί, ἔστοντας νὰ οἰκοδομῆτε τοὺς λόγου σας εἰς τὴν ἁγιωτάτην σας πίστιν, καὶ νὰ προσεύχεσθε μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,

21 Φυλάξετε τοῦ λόγου σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἔστοντας νὰ ἀναμένετε τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

22 Καὶ κάποιους νὰ τοὺς λυπᾶσθε κάμνοντες διάκρισιν,

23 Καὶ κάποιους μὲ φόβον νὰ τοὺς γλυτώνετε, ἁρπάζοντές τους ἀπὸ τὴν φωτιά, μισοῦντες καὶ τὸ ροῦχον τὸ μολυσμένον ἀπὸ τὴν σάρκα.

24 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δύναται νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπταίστους καὶ νὰ σᾶς στήσῃ ὀμπροστὰ εἰς τὴν δόξαν του ἀκατηγορήτους μὲ χαράν.

25 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν καὶ σωτῆρά μας, ἂς εἶναι δόξα καὶ μεγαλοσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ τώρα καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἡ ἈΠΟΚΑ'ΛΥΨΙΣ

Τοῦ ἁγίου ἸΩΑ'ΝΝΟΥ τοῦ θεολόγου.

Κεφ. α'. 1.

Ἡ Ἀποκάλυψις
τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τὴν
ὁποίαν τοῦ
ἔδωκεν ὁ
Θεὸς, νὰ
δείξῃ εἰς
τοὺς δούλους του, ἐκεῖνα ὁποῦ κά-
μνει χρεία νὰ γένουσι γλίγο-
ρα· καὶ αὐτὲς στέλοντάς τα μὲ τὸν
ἄγγελόν του τὰ ἐσήμανε εἰς τὸν
δοῦλόν του Ἰωάννην.
2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
ὅσα εἶδε.
3 Καλότυχος εἶναι ἐκεῖ-
νος ὁποῦ ἀναγνώσει, καὶ ἐκεῖνοι
ὁποῦ ἀκούουσι τοὺς λόγους τῆς προ-
φητείας, καὶ φυλάττουσιν ἐκεῖ-
να ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν
γεγραμμένα. διατὶ ὁ καιρὸς
εἶναι σιμά.
4 Ὁ Ἰωάννης εἰς ταῖς ἑπτὰ
ἐκκλησίαις ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀ-
σίαν, ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς,
καὶ εἰρήνη ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι,
καὶ ὁποῦ ἦτον, καὶ ὁποῦ ἔρχεται,
καὶ ἀπὸ τὰ ἑπτὰ πνεύματα ὁποῦ
εἶναι ὀμπροστὰ εἰς τὸν θρόνον του.
5 Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυρας ὁ
πιστὸς, ὁ πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς
νεκροὺς, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασι-
λέων τῆς γῆς· εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ
μᾶς ἀγάπησε, καὶ μᾶς ἔλουσεν
ἀπὸ ταῖς ἁμαρτίαις μας μὲ τὸ
αἷμά του.
6 Καὶ μᾶς ἔκαμε βασι-
λεῖς καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ
πατέρα του. ἂς εἶναι δόξα εἰς
αὐτὸν καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.
7 Αὐτοῦ ὁποῦ ἔρχεται μὲ σύ-
γνεφα καὶ θέλει τὸν ἰδεῖ κάθε
μάτι, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸν ἐξε-
κέντησαν, καὶ θέλουσι κλαύσει εἰς
αὐτὸν, ὅλαις οἱ φυλαῖς τῆς γῆς.
ναὶ, ἀμήν.
8 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω,
ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ
Κύριος, ὁποῦ εἶναι, καὶ ὁποῦ ἦ-
τον, καὶ ὁποῦ ἔρχεται ὁ παντο-
κράτωρ.
9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀ-
δελφός σας, καὶ συγκοινωνὸς εἰς
τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασι-
λείαν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμουν εἰς τὴν
Νῆσον ὁποῦ λέγεται Πάτμος,
διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ
τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Καὶ ἦλθα εἰς ἔκστασιν
μὲ πνεῦμα, τὴν κυριακὴν ἡ-
μέραν, καὶ ἄκουσα φωνὴν με-
γάλην ὀπίσω μου ὡσὰν τρουμ-
πέτας.
11 Ὁποῦ ἔλεγεν, ὅτι ἐγὼ
εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶ-
τος καὶ ὁ ὕστερος. καὶ ἐκεῖνο
ὁποῦ βλέπεις γράψετο εἰς βι-
βλίον, καὶ πέμψετο εἰς ταῖς ἐκ-
κλησίαις ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀ-
σίαν, εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ εἰς
τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς τὴν Πέρ-
γαμον, καὶ εἰς τὰ Θυάτειρα, καὶ
εἰς ταῖς Σάρδεις, καὶ εἰς τὴν Φι-

λαδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Λαοδικεῖαν.

12 Καὶ ἐγύρισα νὰ ἰδῶ τὴν φωνὴν, ὁποῦ μοῦ ἐλάλησε, καὶ γυρίζοντας εἶδα ἑπτὰ λυχνίαις χρυσαῖς.

13 Καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν, ἶδα ἕνα ὅμοιον μὲ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδυμμένον μακρὶ φόρεμα ἕως εἰς τὰ ποδάριάτου, καὶ ζωσμένον εἰς τὰ βυζιὰ ζωνάρι χρυσόν.

14 Καὶ ἡ κεφαλήτου καὶ αἱ τρίχαις του ἄσπραις ὡσὰν μαλλὶ ἄσπρον, ὡσὰν χιόνι· καὶ τὰ μάτιάτου ὡσὰν φλόγα φωτιᾶς.

15 Καὶ τὰ ποδάριάτου ἦταν ὅμοια χαλκολιβάνω, ὡσὰν πυρωμένα μέσα εἰς τὸ καμίνι, καὶ ἡ φωνήτου ὡσὰν φωνὴ νερῶν πολλῶν.

16 Καὶ ἐκράτει εἰς τὸ δεξιόντου χέρι ἑπτὰ ἀστέρας, καὶ ἀπὸ τὸ στόμάτου ἔβγαινε σπαθὶ δίστομον κοπτερόν· καὶ ἡ ὄψιςτου ἔφεγγεν, ὡσὰν φέγγει ὁ ἥλιος εἰς τὴν δύναμίντου.

17 Καὶ ὡσὰν τὸν ἶδα ἔπεσα εἰς τὰ ποδάριάτου ὡσὰν νεκρὸς, καὶ ἔβαλε τὸ δεξιόντου χέρι ἀπάνωμου λέγωντάςμου, μὴν φοβᾶσαι, ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἔγινα νεκρὸς, καὶ νὰ ὁποῦ εἶμαι ζωντανὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν· καὶ κρατῶ τὰ κλειδία τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶδες, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλουν νὰ γένουν ὕστερα.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὁποῦ εἶδες εἰς τὸ δεξιόνμου χέρι, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίαις τὰς χρυσαῖς. οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, εἶναι ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαις ὁποῦ εἶδες, εἶναι ἑπτὰ ἐκκλησίαις.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΙΣ τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεσίων γράψε· ἐτοῦτα λέγει ἐκεῖνος, ὁποῦ κρατεῖ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας εἰς τὸ δεξιόντου χέρι, ὁποῦ περιπατεῖ εἰς τὴν μέσην τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν.

2 Ἠξεύρω τὰ ἔργασου καὶ τὸν κόπονσου καὶ τὴν ὑπομονήνσου, καὶ ὅτι δὲν δύνεσαι νὰ βαστᾶς τοὺς κακοὺς· καὶ ἐδοκίμασες ἐκείνους ὁποῦ λέγουν πῶς εἶναι ἀπόστολοι καὶ δὲν εἶναι, καὶ τοὺς εὗρες ψεύσταις.

3 Καὶ ἐβάσταξες καὶ ἔχεις ὑπομονὴν· καὶ διὰ τὸ ὄνομάμου ἐκοπίασες καὶ δὲν ἀπόκαμες.

4 Ἀλλὰ ἔχω ἐναντίασου, ὅτι ἄφηκες τὴν πρώτηνσου ἀγάπην.

5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν ἀπὸ ποῦ ἐξέπεσες καὶ μετανόησε, καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰδεμὴ γλίγωρα σοῦ ἔρχομαι, καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίανσου ἀπὸ τὸν τόποντης, ἂν δὲν μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ τὰ μισῶ.

7 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις· ἐκείνου ὁποῦ νικᾷ θέλω τοῦ δώσει νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν μέσην τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γράψε, ἐτοῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος, ὁ ὁποῖος ἔγινε νεκρὸς καὶ ἔζησε.

9 Ἠξεύρω τὰ ἔργασου καὶ τὴν θλίψιν, καὶ τὴν πτωχείαν (ἀμ-

(ἀλλὰ εἶσαι πλούσιος) κ᾽ τὴν
βλασφημίαν ἐκεινῶν ὁποῦ λέγουσι
νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι, κ᾽ δὲν εἶναι;
ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.
10 Μὴν φοβᾶσαι κανένα ἀπὸ
ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλεις νὰ πάθης,
νὰ ὁποῦ μέλλει νὰ βάλη ὁ διά-
βολος ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν φυλα-
κήν, διὰ νὰ πειραχθῆτε. κ᾽ θέ-
λετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν
γίνου ἐμπιστεμένος ἕως θανάτου,
κ᾽ θέλω σοῦ δώσει τὸ στέφανον τῆς
ζωῆς.
11 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐ-
τία, ἂς ἀκούσει, τί λέγει τὸ πνεῦ-
μα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις. ἐκεῖνος
ὁποῦ νικᾶ, δὲν θέλει ζημιωθῆ
ἀπὸ τὸν δεύτερον θάνατον.
12 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκ-
κλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Πέρ-
γαμον γράψε· ἔτζι τὰ λέγει ἐ-
κεῖνος ὁποῦ κρατεῖ τὸ σπαθὶ τὸ
δίστομον τὸ κοπτερόν.
13 Ἠξεύρω τὰ ἔργα σου, κ᾽
ποῦ κατοικᾶς, ἤγουν ἐκεῖ ὁποῦ εἶ-
ναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, κ᾽
κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, κ᾽ δὲν
ἠρνήθεις τὴν πίστιν μου. κ᾽ εἰς
ταῖς ἡμέραις ταῖς ὁποίαις ὁ μάρ-
τυς μου ὁ πιστὸς ὁ Ἀντίπας ἐσκο-
τώθη σιμὰ εἰς ἐσᾶς, ἐκεῖ ὁποῦ
κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς.
14 Ἀλλ᾽ ἔχω ὀλίγα ἐναντί-
ασου, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ τινὰς ὁποῦ
κρατοῦσι τὴν διδαχὴν τοῦ Βα-
λαάμ, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε τὸν
Βαλὰκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον
ὀμπροστὰ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ,
νὰ φάγουν εἰδωλόθυτα κ᾽ νὰ
πορνεύουσιν.
15 Ἔτζι ἔχεις κ᾽ ἐσὺ ἱ-
ναὶς ὁποῦ κρατοῦν τὴν διδα-
χὴν τῶν νικολαϊτῶν, τὸ ὁποῖον
ἐγὼ μισῶ.
16 Μετανόησον· εἰδὲ μὴ
γλίγορα σοῦ ἔρχομαι, κ᾽ θέλω
πολεμήσει μετ᾽ αὐτοὺς μὲ τὸ
σπαθὶ τοῦ στόματός μου.
17 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει
αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ
πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.
ἐκείνου ὁποῦ νικᾶ, θέλω τοῦ δώ-
σει νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα τὸ
κεκρυμμένον, κ᾽ θέλω τοῦ δώσει
ψῆφον ἀσπρίαν, κ᾽ ἀπάνω εἰς
τὴν ψῆφον ὄνομα καινούργιον
γεγραμμένον. τὸ ὁποῖον κανένας
δὲν τὸ ἐγνώρισε παρὰ ἐκεῖνος
ὁποῦ τὸ παίρνει.
18 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς
ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ
Θυάτειρα γράψε, ἔτζι τὰ λέγει
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἔχει τὰ μά-
τιά του, ὡσὰν φλόγα πυρός, κ᾽ τὰ
ποδάριά του μοιάζουν ὡσὰν
χαλκολίβανον.
19 Ἠξεύρω τὰ ἔργα σου, κ᾽
τὴν ἀγάπην κ᾽ τὴν διακονίαν
κ᾽ τὴν πίστιν, κ᾽ τὴν ὑπομονήν
σου, κ᾽ τὰ ἔργα σου, κ᾽ τὰ ὕστερινὰ
εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.
20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα ἐναντία-
σου διατὶ ἀφίνεις τὴν γυναῖκα
τὴν Ἰεζάβελ, ὁποῦ λέγει τοῦ λό-
γου της νὰ εἶναι προφήτισσα, νὰ
διδάσκῃ κ᾽ νὰ πλανᾶ τοὺς δού-
λους μου δούλους, νὰ πορνεύουσι κ᾽
νὰ τρώγουν τὰ εἰδωλόθυτα.
21 Καὶ ἔδωκα της καιρὸν νὰ
μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαν της
κ᾽ δὲν ἐμετανόησε.
22 Αὐτοῦ, ἐγὼ ὁποῦ τὴν βάλ-
λω εἰς τὴν κλίνην, κ᾽ ἐκείνους ὁ-
ποῦ μοιχεύουσι μετ᾽ αὐτήν, εἰς
μεγάλην θλίψιν, ἐὰν δὲν μετα-
νοήσουν ἀπὸ τὰ ἔργα τους.
23 Καὶ τὰ παιδία της θέλω
τὰ θανατώσει· κ᾽ θέλουσι γνω-
ρίσει ὅλαις οἱ ἐκκλησίαις, ὅτι
ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῦ ἐξετάζω,
νεφροὺς κ᾽ καρδίαις. κ᾽ θέλω σᾶς
δώσει πᾶσα ἕνα κατὰ τὰ ἔργα σας.

24 Ἀμὴ εἰς ἐσᾶς λέγω καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὁποῦ εἶσθε εἰς τὰ Θυάτειρα, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδαχὴν ἐτούτην, καὶ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λέγουσιν· ὅτι δὲν θέλω βάλλει ἀπάνω εἰς ἐσᾶς ἄλλο βάρος.

25 Ὅμως ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχετε, κρατήσετέτο, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω.

26 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾶ καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάγει ἕως τὸ τέλος τὰ ἔργα μου, θέλω τοῦ δώσει ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς τὰ ἔθνη.

27 Καὶ θέλει τοὺς ποιμάνη μὲ ῥαβδὶ σιδηρένιον· καὶ θέλουσι συντριφθῆ ὡσὰν τὰ ἀγγεῖα τοῦ κεραμέως, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐπῆρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

28 Καὶ θέλω τοῦ δώσει τὸν ἀστέρα τὸν αὐγερινόν.

29 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτί, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σάρδεων γράψε, ἐτοῦτα λέγει ἐκεῖνος ὁποῦ κρατεῖ τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· ἠξεύρω τὰ ἔργα σου ὅτι ἔχεις ὄνομα πῶς ζῇς, καὶ εἶσαι νεκρός.

2 Ἂς εἶσαι ξυπνητός, καὶ στερέωσε τὰ λοιπὰ ὁποῦ μέλλουν νὰ ἀποθάνουν. διατὶ δὲν ηὕρηκα τὰ ἔργα σου σωστά, ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν ποῖα ἐπῆρες καὶ ἄκουσες καὶ φύλαγέ τα, καὶ μετανόησον. ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνᾷς, θέλω ἔλθει εἰς ἐσένα ὡσὰν κλέπτης, καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν θέλω ἔλθει εἰς ἐσένα.

4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις εἰς τοὺς Σάρδεις, ὁποῦ δὲν ἐμόλυναν τὰ ῥοῦχά τους, καὶ θέλουσι περιπατήσει μαζὶ μετ' ἐμένα μὲ ἄσπρα ῥοῦχα ὅτι εἶναι ἄξιοι.

5 Ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾶ, θέλει ἐνδυθῆ ῥοῦχα λευκά, καὶ δὲν θέλω λειώσει τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ κατάστοιχον τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ἀναφέρει φανερὰ τὸ ὄνομά του ὀμπροστὰ εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἀγγέλους του.

6 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Φιλαδελφίαν γράψε· ἐτοῦτα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁποῦ ἔχει τὸ κλειδὶ τοῦ Δαβίδ· ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνοίγει καὶ κανένας δὲν σφαλεῖ, καὶ σφαλεῖ καὶ κανένας δὲν ἀνοίγει.

8 Ἠξεύρω τὰ ἔργα σου· αὐτοῦ, ἔδωκα ὀμπροστά σου πόρταν ἀνοικτήν, καὶ κανένας δὲν δύναται νὰ τὴν κλείσῃ. διατὶ ἔχεις ὀλίγην δύναμιν, καὶ ἐφύλαξες τὸν λόγον μου καὶ δὲν ἀρνήθης τὸ ὄνομά μου.

9 Νὰ ὁποῦ σοῦ δίδω ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τοῦ Σατανᾶ, ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ λέγουσι τοὺς λόγους τους νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται, νὰ ὁποῦ θέλω τοὺς κάμει νὰ ἔλθουν καὶ νὰ προσκυνήσουν ὀμπροστὰ εἰς τὰ ποδάριά σου, καὶ νὰ γνωρίσουν ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγάπησα.

10 Ὅτι ἐφύλαξες τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φυλάξει ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ πειρασμοῦ ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, νὰ πειράξῃ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Νὰ ὁποῦ ἔρχομαι γλίγορα· κράτει ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχεις, διὰ νὰ μὴν πάρῃ κανεὶς τὸ στεφάνιόν σου.

12 Ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾷ θέλω τὸν κάμει στύλον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου· καὶ νὰ μὴν ἐβγῇ ἔξω πλέον· καὶ θέλω γράψει ἀπάνω εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινούργιας Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν Θεόν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινούργιον.

13 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων, γράψε· ἐτοῦτα λέγει ὁ ἀμὴν, ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.

15 Ἠξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι, οὔτε ζεστός. ἄμποτε νὰ ἦσουν ἢ ψυχρὸς, ἢ ζεστός.

16 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὐδὲ ψυχρὸς, οὐδὲ ζεστὸς, μέλλω νὰ σὲ ξερνάσω ἀπὸ τὸ στόμα μου.

17 Διατὶ λέγεις, ὅτι εἶμαι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν χρειάζομαι κανένα πρᾶγμα·) καὶ δὲν ἠξεύρεις ὅτι εἶσαι ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς ἀπὸ λόγου μου χρυσάφι δοκιμασμένον ἀπὸ τὴν φωτιάν. διὰ νὰ πλουτίσῃς· καὶ ῥοῦχα λευκὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ νὰ μὴν φανῇ ἡ ἐντροπὴ τῆς γυμνότητός σου· καὶ χρῖσαι κολλούριον τὰ μάτιά σου διὰ νὰ βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ τοὺς ἐλέγχω καὶ παιδεύω. ζήλευε λοιπὸν καὶ μετανόησον.

20 Νὰ ὁποῦ στέκομαι εἰς τὴν πόρταν καὶ κρούω, καὶ ἐάν κανένας ἀκούσῃ τὴν φωνήν μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν πόρταν, θέλω ἐμπεῖ εἰς αὐτὸν, Καὶ θέλω δειπνήσει μετ' αὐτὸν, Καὶ αὐτὸς μαζί μου.

21 Ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾷ θέλω τοῦ δώσει νὰ καθίσῃ μετ' ἐμένα εἰς τὸν θρόνον μου, καθὼς ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μὲ τὸν πατέρα μου εἰς τὸν θρόνον του.

22 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ΄.

1 Ὕστερον ἀπὸ τοῦτα εἶδα, καὶ νὰ μία πόρτα ἀνοικτὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ἄκουσα, ὡσὰν τρουμπέτας ὁποῦ ἐλάλει μαζί μου καὶ ἔλεγεν· ἀνέβα ἐδῶ καὶ θέλω σοῦ δείξῃ ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλουν νὰ γενοῦν ὕστερα.

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθα εἰς ἔκστασιν μὲ πνεῦμα καὶ νὰ καὶ ἦτον ἕνας θρόνος εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον κάποιος καθεζόμενος.

3 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθετον ἦτον ὅμοιος εἰς τὴν ὅρασιν ὡσὰν πέτραν ἰάσπιδα καὶ σαρδίνον, καὶ τὸ οὐράνιον τόξον τριγύρου τοῦ θρόνου, μιᾶς λογῆς εἰς τὴν θεωρίαν ὡσὰν σμαράγδι.

4 Καὶ τριγύρου τοῦ θρόνου εἰκοσιτέσσαρες θρόνοι, καὶ ἀπάνω εἰς τοὺς θρόνους εἶδα τοὺς εἰκοσιτέσσαρες πρεσβυτέρους ὁποῦ ἐκάθουνταν, ἐνδυμένους μὲ ῥοῦχα ἄσπρα, καὶ ἐφοροῦσαν ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλιά τους στεφάνια χρυσᾶ.

5 Καὶ

5 Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον εὐγαίνουν ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ, καὶ ἑπτὰ λαμπάδες ἀπὸ φωτιὰ ὁποῦ ἐκαίουνταν ὀμπροστὰ εἰς τὸν θρόνον, οἱ ὁποίαις εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ,

6 Καὶ ὀμπροστὰ εἰς τὸν θρόνον μία θάλασσα γυάλινη, ὅμοια ὡσὰν κρυστάλλι. καὶ εἰς τὴν μέσην τοῦ θρόνου καὶ τριγύρου τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, ὁποῦ ἦτον γεμάτα μάτια ὀμπροστὰ καὶ ὀπίσω.

7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὁμοίαζε τὸν λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίαζε μοσχάρι, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπόν του ὡσὰν ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτον ὅμοιον ὡσὰν ἀετὸς, ὁποῦ νὰ πετᾷ.

8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα κάθε ἕνα εἰς τοῦ λόγου του εἶχεν ἀπὸ ἔξι πτέρυγας τριγύρου, καὶ ἀπὸ μέσα ἦταν γεμάτα μάτια, καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρα καὶ νύκτα, νὰ λέγουσιν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁποῦ ἦτον, καὶ εἶναι, καὶ ἔρχεται.

9 Καὶ ὅταν δώσουν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν ἐκείνου ὁποῦ κάθεται ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον, ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Πέφτουσιν οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ὀμπροστὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κάθεται εἰς τὸν θρόνον, καὶ προσκυνοῦσιν ἐκεῖνον ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς στεφάνους τους ὀμπροστὰ εἰς τὸν θρόνον λέγοντες.

11 Ἄξιος εἶσαι Κύριε νὰ πάρῃς τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι ἐσὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημάσου εἶναι, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ εἶδα εἰς τὴν δεξιὰν ἐκείνου ὁποῦ ἐκάθετον εἰς τὸν θρόνον ἕνα βιβλίον γεγραμμένον ἀπὸ μέσα καὶ ἀποπίσω, βουλλωμένον μὲ βοῦλλαις ἑπτά.

2 Καὶ εἶδα ἕνα ἄγγελον δυνατὸν ὁποῦ ἐδιαλάλει μὲ μεγάλην φωνὴν, ποῖος εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς βοῦλλαις του.

3 Καὶ κανένας δὲν ἐδύνετον εἰς τὸν οὐρανὸν, οὐδὲ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, οὐδὲ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὔτε νὰ τὸ βλέπῃ.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι κανένας δὲν εὑρέθη ἄξιος νὰ τὸ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον, οὔτε νὰ τὸ βλέπῃ.

5 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους μοῦ λέγει, μὴν κλαίῃς, νὰ ὁποῦ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἡ ῥίζα τοῦ Δαβὶδ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτά του βοῦλλαις.

6 Καὶ εἶδα καὶ νὰ εἰς τὴν μέσην τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ὁποῦ ἐστέκετον ὡσὰν ἐσφαγμένον, καὶ εἶχε κέρατα ἑπτὰ, καὶ ἑπτὰ μάτια, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἐστάλθηκαν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ ἐπῆρε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὴν δεξιὰν ἐκείνου ὁποῦ ἐκάθητον εἰς τὸν θρόνον.

8 Καὶ ὅταν ἐπῆρε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ὀμπροστὰ εἰς τὸ ἀρνίον, καὶ εἶχαν πᾶσα ἕνας κιθάραις

καὶ κούπαις χρυσαῖς, ὁποῦ ἦταν γιομάταις θυμιάματα, αἱ ὁποίαις εἶναι αἱ προσευχαῖς τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ψάλλουσι καινούργιαν ψαλμῳδίαν λέγοντες, ἄξιος εἶσαι νὰ πάρῃς τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς ταῖς βούλλαις του, ὅτι ἐσφάγης καὶ μᾶς ἀγόρασες τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ αἷμά σου, ἀπὸ κάθε λογῆς φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαὸν καὶ ἔθνος.

10 Καὶ μᾶς ἔκαμες εἰς τὸν Θεόν μας βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ θέλομεν βασιλεύσει ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ εἶδα καὶ ἄκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν ὁποῦ ἦταν τριγύρου τοῦ θρόνου, καὶ τῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ὁ ἀριθμός τους ἦτον μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων.

12 Ὁποῦ ἔλεγαν μὲ μεγάλην φωνήν, ἄξιον εἶναι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον, νὰ πάρῃ δύναμιν, καὶ πλοῦτον, καὶ σοφίαν, καὶ κράτος, καὶ τιμήν, καὶ δόξαν, καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ κάθε κτίσμα ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ ὅλα, ἄκουσα ὁποῦ ἔλεγαν, ἐκείνου ὁποῦ κάθεται εἰς τὸν θρόνον καὶ τοῦ ἀρνίου, ἂς εἶναι ἡ εὐλογία, καὶ ἡ τιμή, καὶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, ἀμήν· Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσκύνησαν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἀπὸ ταῖς βούλλαις, καὶ ἄκουσα ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ὁποῦ ἔλεγον, ὡσὰν φωνὴ τῆς βροντῆς, ἔρχου καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον καὶ νὰ ἕνα ἄλογον ἄσπρον· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκράτει δοξάρι· καὶ τοῦ ἐδώθη στέφανος, καὶ εὔγηκε νικητής· καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.

3 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν δευτέραν βοῦλλαν, ἄκουσα τὸ δεύτερον ζῶον ὁποῦ ἔλεγεν, ἔλα καὶ ἴδε.

4 Καὶ εὔγηκεν ἔξω ἄλλο ἄλογον κόκκινον· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτὸ τοῦ ἐδώθη νὰ πάρῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, διὰ νὰ σφάγουσιν ἕνας τὸν ἄλλον. καὶ τοῦ ἐδώθη μαχαῖρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν τρίτην βοῦλλαν ἄκουσα τὸ τρίτον ζῶον, ὁποῦ ἔλεγεν, ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδα, καὶ νὰ ἕνα ἄλογον μαῦρον, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτό, ἐκράτει εἰς τὸ χέρι του μίαν ζυγαριάν.

6 Καὶ ἄκουσα φωνὴν εἰς τὴν μέσην τῶν τεσσάρων ζώων ὁποῦ ἔλεγεν, τὸ σινήκι τὸ σιτάρι ἕνα ῥοῦπι· καὶ τρία σινήκια κριθάρι ἕνα ῥοῦπι. καὶ τὸ λάδι καὶ τὸ κρασὶ μὴν τὸ βλάψῃς.

7 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν βοῦλλαν τὴν τετάρτην, ἄκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου ὁποῦ ἔλεγεν· ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδα καὶ νὰ ἕνα ἄλογον πρασίνο, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω του, ἦτον τὸ ὄνομά του ὁ θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἀκολουθᾶ μαζί του. καὶ τοὺς ἐδόθη ἐξουσία νὰ ἀποκτείνουσι τὸ τέταρτον μέρος τῆς γῆς, μὲ σπαθὶ καὶ μὲ πεῖναν καὶ μὲ θάνατον, καὶ μὲ θηρία τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν πέμπτην βοῦλλαν εἶδα ἀποκάτω εἰς τὸ θυσιαστήριον ταῖς ψυχαῖς

κεπο

κεφαλῶν ὁποῦ ἐσφάγηκαν διὰ τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυ-
ρίαν τοῦ ἀρνείου ὁποῦ εἶχαν.
10 Καὶ ἔκραζαν μὲ μεγά-
λην φωνὴν λέγοντες, ἕως πότε ὁ
δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθι-
νὸς δὲν κρίνεις καὶ ἐξεδικιώνεις τὸ
αἷμα μας, ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ κα-
τοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν;
11 Καὶ τοὺς ἐδόθη ἀπὸ πά-
σα ἑνὸς ῥοῦχα ἄσπρα, καὶ τοὺς
ἐλαλήθη νὰ ἀναπαυθοῦσιν ἀκό-
μη ὀλίγον καιρὸν, ἕως ὁποῦ
νὰ πληρωθοῦσι καὶ οἱ σύνδουλοί τους,
καὶ οἱ ἀδελφοί τους, ὁποῦ μέλλουν
νὰ φονευθοῦν ὡσὰν καὶ αὐτοί.
12 Καὶ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὴν
βοῦλλα τὴν ἕκτην, καὶ νὰ σεισμὸς
μέγας ἔγινε, καὶ ὁ ἥλιος ἔγινε
μαῦρος ὡσὰν σακκὶ τρίχινον,
καὶ τὸ φεγγάρι ὅλον ἐγίνη ὡσὰν
αἷμα,
13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ
ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡσὰν ἡ συ-
κία σειομένη ἀπὸ μεγάλον ἄνε-
μον ῥίχνει τοὺς λύθους της.
14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη
ὡσὰν τυλικτάρι ὁποῦ τυλίσσε-
ται, καὶ κάθε ὄρος καὶ νησὶ ἐκινή-
θησαν ἀπὸ τὸν τόπον τους.
15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ πλούσιοι καὶ
οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ
κάθε δοῦλος, καὶ κάθε ἐλεύθε-
ρος ἔκρυψαν τοῦ λόγου τους εἰς τὰ
σπήλαια καὶ εἰς ταῖς πέτραις τῶν
ὀρέων.
16 Καὶ λέγουν εἰς τὰ ὄρη καὶ
εἰς ταῖς πέτραις, πέσετε ἀπάνω-
μας καὶ σκεπάσετέ μας ἀπὸ τὸ
πρόσωπον ἐκείνου ὁποῦ κάθεται
εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἀπὸ τὴν ὀργὴν
τοῦ ἀρνείου,
17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ με-
γάλη τῆς ὀργῆς του, καὶ τίς δύναται
νὰ σταθῇ;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα
τέσσαρες ἀγγέλους ὁποῦ
ἐστέκουνταν εἰς ταῖς τέσσαρες γω-
νίαις τῆς γῆς, καὶ ἐκρατοῦσαν τοὺς
τέσσαρες ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ
μὴν φυσᾷ ὁ ἄνεμος ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν, μηδὲ εἰς τὴν θάλασ-
σαν; μηδὲ εἰς κανένα δεν-
δρί.
2 Καὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ὁ-
ποῦ ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν
τοῦ ἡλίου, καὶ ἐκράτει βοῦλλα τοῦ
Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε μὲ
μεγάλην φωνὴν τοὺς τέσσαρες ἀγ-
γέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ
ἀδικήσουσι τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν.
3 Λέγοντας, μὴν ἀδικήσετε
τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν,
μήτε τὰ δένδρα, ἕως οὗ νὰ βου-
λώσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν εἰς τὸ μέτωπόν τους.
4 Καὶ ἄκουσα τὸν ἀριθμὸν
ἐκείνων ὁποῦ ἐβουλώθησαν, ἑκα-
τὸν σαράντα τέσσαρες χιλιάδες,
βουλωμένοι ἀπὸ ὅλαις ταῖς φυ-
λαῖς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.
5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα,
δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβίμ,
δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γάδ, δώδε-
κα χιλιάδες βουλωμένοι.
6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσήρ.
δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλείμ,
δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι. ἀπὸ
τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, δώδε-
κα χιλιάδες βουλωμένοι.
7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν,
δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευΐ, δώ-
δεκα χιλιάδες βουλωμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσαχάρ,
δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.

8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβου-
λὼν, δώδεκα χιλιάδες βου-
λομένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ
Ἰωσὴφ, δώδεκα χιλιάδες βουλο-
μένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν
δώδεκα χιλιάδες βουλομένοι.
9 Ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα,
καὶ νὰ πολὺς ὄχλος τὸν ὁποῖον
κανεὶς δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν με-
τρήσῃ, ἀπὸ κάθε ἔθνος καὶ κάθε
φυλὴν, καὶ κάθε λαὸς, καὶ κάθε
γλῶσσα ὁποῦ ἐστέκονται ὀμ-
προστὰ εἰς τὸν θρόνον καὶ ὀμπροστὰ
εἰς τὸ ἀρνεῖον, ἐνδυμένοι ῥοῦχα
ἄσπρα καὶ (ἐκρατοῦσαν) φοινικὲς
εἰς τὰ χέρια τους.
10 Καὶ ἔκραζαν μὲ μεγά-
λην φωνὴν λέγοντες, ἡ σωτη-
ρία εἶναι τοῦ Θεοῦ μας ὁποῦ κάθε-
ται εἰς τὸν θρόνον, καὶ τοῦ ἀρνείου.
11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἐστέ-
κονταν τριγύρου τοῦ θρόνου καὶ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων
ζώων, καὶ ἔπεσαν ὀμπροστὰ εἰς
τὸν θρόνον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐ-
προσκύνησαν τὸν Θεόν.
12 Λέγοντες ἀμὴν, ἡ εὐλο-
γία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ
εὐχαριστία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ
δύναμις, καὶ ἡ ἰσχὺς, ἂς εἶναι εἰς
τὸν Θεόν μας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ἀμήν.
13 Καὶ ἀποκρίθη ἕνας ἀπὸ
τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ λέγει μου,
ἐτοῦτοι οἱ ἐνδυμένοι τὰ ἄσπρα
ῥοῦχα, ποῖοι εἶναι, καὶ πόθεν
ἦλθαν;
14 Καὶ εἶπα του, αὐθέντη ἐσὺ
ἠξεύρεις· καὶ μοῦ εἶπεν ἐτοῦτοι εἶναι
ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ τὴν θλίψιν
τὴν μεγάλην καὶ ἔπλυναν τὰ ῥοῦ-
χατους, καὶ τὰ ἐλεύκαναν μὲ τὸ
αἷμα τοῦ ἀρνίου.
15 Διὰ τοῦτο εἶναι ὀμπρο-
στὰ εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν
λατρεύουσι νύκτα καὶ ἡμέρα εἰς
τὸν ναόν του, καὶ ἐκεῖνος ὁπ
κάθεται εἰς τὸν θρόνον θέλ
ἁπλώσει τέντα ἀπάνω εἰς αὐ
τούς.
16 Δὲν θέλουσι πεινάσει πλέ
ον, οὐδὲ θέλουσι διψάσει πλέον
οὐδὲ θέλει πέσει ἀπάνω τους ὁ ἥλιος
οὐδὲ κανένα καῦμα.
17 Ὅτι τὸ ἀρνεῖον ὁποῦ εἶ
ἀνάμεσον τοῦ θρόνου θέλει τοὺς
ποιμάνει, καὶ θέλει τοὺς ὁδηγή
σει εἰς ταῖς ζῶσαις βρύσεις τῶ
νερῶν· καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξα-
λείψει κάθε λογῆς δάκρυον
ἀπὸ τὰ μάτιά τους.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὅταν ἄνοιξε τὴν βού-
λαν τὴν ἑβδόμην, ἔγινε σι-
γὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, ὡς μισὴ ὥρα.
2 Καὶ εἶδα τοὺς ἑπτὰ ἀγ-
γέλους, ὁποῦ ἐστέκουνται ὀμπροστὰ
εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τοὺς ἐδώθηκαν
ἑπτὰ τρουμπέταις.
3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε
καὶ ἐστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον,
κρατῶντας θυμιατὸν χρυσοῦν,
καὶ τοῦ ἐδώθηκαν θυμιάματα
πολλὰ, διὰ νὰ δώσῃ ταῖς προσ-
ευχαῖς ὅλων τῶν ἁγίων εἰς τὸ
θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, ὁποῦ
εἶναι ὀμπροστὰ εἰς τὸν θρόνον.
4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυμια-
μάτων ἀνέβη μὲ ταῖς προσευ-
χαῖς τῶν ἁγίων ἀπὸ τὸ χέρι
τοῦ ἀγγέλου ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.
5 Καὶ ἐπῆρεν ὁ ἄγγελος
τὸ θυμιατὸν, καὶ τὸ ἐγέμισε ἀπὸ
τὴν φωτιὰ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ
τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένη-
καν φωναὶ καὶ βρονταὶ, καὶ ἀστρα-
παὶ καὶ σεισμός.
6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ὁποῦ
ἐκρατοῦσαν ταῖς ἑπτὰ τρουμπέ-
ταις, ἑτοίμασαν τοὺς λόγους τους νὰ
τρουμπετίσουν.
7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος
ἐλάλησ

ἐλάλησε τὴν βουκκίνα, καὶ ἐγίνε χαλάζι καὶ φωτία ἀνακατωμένα μὲ τὸ αἷμα, καὶ ἐῤῥίχθηκαν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ τρίτον μερτικὸν ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκάη, καὶ κάθε χλαρὸν χορτάρι κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν βουκκίνα, καὶ ὡσὰν ὄρος μεγάλον ὁποῦ καίεται μὲ φωτία ἐῤῥίχθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγίνε τὸ τρίτον μερτικὸν τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον μερτικὸν ἀπὸ τὰ κτίσματα ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν θάλασσαν, ὁποῦ εἶχαν ψυχαῖς, καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ καράβια ἐχαλάσθηκαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν βουκκίνα· Καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἕνας ἀστέρας μεγάλος ὁ ὁποῖος ἐκαίετον ὡσὰν λαμπάδα· Καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς ταῖς βρύσαις τῶν νερῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ἄψινθος, καὶ γίνεται τὸ τρίτον μέρος τῶν νερῶν ὡσὰν ἄψινθος· Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπέθαναν ἀπὸ τὰ νερὰ ὁποῦ ἐπικράνθηκαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν βουκκίνα, καὶ ἐβλάφθη τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τοῦ φεγγαρίου, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀστέρων, διὰ νὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ μὴν φέγγῃ τὸ τρίτον μέρος της· Καὶ ἡ νύκτα ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἄκουσα ἑνὸς ἀγγέλου ὁποῦ ἐπέταν εἰς τὸ μεσουράνισμα καὶ ἔλεγε μὲ μεγάλην φωνήν· ἀλλίμονον, ἀλλίμονον, ἀλλίμονον εἰς ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς φωναῖς τῆς βουκκίνας τῶν τριῶν ἀγγέλων ὁποῦ μέλλουν νὰ βουκκινίσουν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν βουκκίνα, καὶ εἶδα ἕνα ἀστέρα ὁποῦ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ τοῦ ἐδόθη τὸ κλειδὶ τοῦ πηγαδίου τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἄνοιξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδι ὡσὰν καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ὁ ἀὴρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν ἐβγῆκαν ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν· καὶ τῶν ἐδόθη δύναμις, ὡσὰν ἔχουσιν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ταῖς ἐλαλήθη νὰ μὴν βλάψουν τὰ χορτάρια τῆς γῆς, οὐδὲ καμίαν πρασινάδα, οὐδὲ κανένα δένδρο, παρὰ μοναχὰ τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ δὲν ἔχουν τὴν βοῦλλαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ μέτωπόν τους.

5 Καὶ ταῖς ἐπαρηγγέλθη, νὰ μὴν τοὺς σκοτώσουν ἀλλὰ νὰ τοὺς βασανίσουν πέντε μῆνες, καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ἦτον ὡσὰν βασανισμὸς τοῦ σκορπίου ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλουσι ζητήσει οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουσι τὸν εὕρει· Καὶ θέλουσι ἐπιθυμήσει νὰ ἀποθάνουν, καὶ ὁ θάνατος θέλει φύγει ἀπ' αὐτούς.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἦταν ὅμοια μὲ τὰ ἄλογα ὁποῦ εἶναι ἑτοιμασμένα εἰς πόλεμον· Καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλια τους, ἦταν ὡσὰν στεφάνια ὅμοια χρυσαφένια. καὶ τὰ πρόσωπά τους ἦταν ὡσὰν πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχαν τρίχαις, ὡσὰν τρίχαις γυναικῶν· καὶ τὰ δόντιάτους ἦταν, ὡσὰν τῶν λεόντων.

9 Καὶ εἶχαν πουκάμισα, ὡσὰν σιδηροπουκάμισον, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγωντους ἦτον, ὡσὰν φωνὴ ἁλογαμαξῶν πολλῶν ὁποῦ τρέχουσιν εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ εἴχασιν οὐραῖς ὡσὰν σκορπίοι, καὶ εἶχαν κεντρίδια εἰς ταῖς οὐραῖςτους, καὶ ἡ ἐξουσίατους ἦτον, νὰ βλάψουν τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνες.

11 Καὶ ἔχουσιν ἀπάνωτους βασιλέα, τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, τὸ ὄνομάτου Ἑβραϊκά, Ἀβαδδὼν, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

12 Ἕνα ἀλήμονον ἐπέρασεν, νὰ ὁποῦ ἔρχονται ἀκόμι δύο ἀλήμονα μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν τρουμπέτα, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ ὁποῦ ἦτον ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

14 Ὁποῦ ἔλεγεν εἰς τὸν ἕκτον ἄγγελον. (ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν τρουμπέτα) λῦσε τοὺς τέσσαρες ἀγγέλους ὁποῦ εἶναι δεμένοι εἰς τὸν ποταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι ὁποῦ ἦταν ἑτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, διὰ νὰ σκοτώσουσι τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ καβαλλαρικοῦ, ἦταν δύο μυριάδες μυριάδων, καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμόντους.

17 Καὶ ἔτζι εἶδα εἰς τὴν ὅρασιν τὰ ἄλογα καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν ἀπάνωτους, καὶ ἐφοροῦσαν σιδηροπουκάμισα πύρινα, καὶ ὑακίνθινα, καὶ θειάφινα. Καὶ τὰ κεφάλια τῶν ἀλόγων ἦταν ὡσὰν τὰ κεφάλια τῶν λεόντων· Καὶ ἀπὸ τὸ στόματους βγαίνει φωτία καὶ καπνὸς καὶ θειάφη.

18 Ἀπὸ τοῦτα τὰ τρία, ἀπὸ τὴν φωτία καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὴν θειάφην ὁποῦ βγῆκεν ἀπὸ τὸ στόματους, ἐσκοτώθη τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

19 Διατὶ οἱ ἐξουσίαιστες ἦταν εἰς τὸ στόματους, διατὶ αἱ οὐραῖςτους ἦταν ὅμοιαις μὲ τῶν φειδίων, καὶ εἶχαν κεφάλια, καὶ μὲ ταυτὰ ἔβλαπταν.

20 Καὶ οἱ ἀπίλοιποι ἄνθρωποι ὁποῦ δὲν ἐσκοτώθηκαν μὲ ταῖς πληγαῖς ἐτούταις, οὐδὲ μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χεριῶντους, νὰ μὴν προσκυνοῦν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ, καὶ τὰ πέτρινα, καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνονται οὐδὲ νὰ ἰδοῦσιν, οὐδὲ νὰ ἀκούσουσιν, οὐδὲ νὰ περιπατήσουσι.

21 Καὶ δὲν ἐμετανόησαν ἀπὸ τοὺς φόνουστους, οὐδὲ ἀπὸ ταῖς μαγείαιστους, οὐδὲ ἀπὸ ταῖς πορνείαιστους, οὐδὲ ἀπὸ ταῖς κλεψίαιστους.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ εἶδα ἄλλον ἄγγελον δυνατὸν ὁποῦ ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἐνδυμμένος νεφέλην· καὶ τὸ οὐράνιον τόξον ἦτον εἰς τὸ κεφάλιτου, καὶ τὸ πρόσωπόντου ὡσὰν ὁ ἥλιος, καὶ τὰ ποδάριάτου ὡσὰν στύλοι πυρός.

2 Καὶ ἐκράτιεν εἰς τὸ χέρι του ἕνα βιβλιδάκιον ἀνοικτὸν, καὶ ἔβαλε τὸ ποδάρι του τὸ δεξιὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ ζερβὸν εἰς τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξεν μὲ μεγάλην φωνὴν ὡσὰν βρυχᾶται ὁ λέων, καὶ ὅταν ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς τους.

4 Καὶ ὅταν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς τους, ἐγὼ ἤθελα νὰ γράφω· ἀμὴ ἄκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ μοῦ ἔλεγε, βούλωσε ἐκεῖνα ὁποῦ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴν τὰ γράφῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν ὁποῖον εἶδα, ὁποῦ ἐστέκετον ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἐσήκωσε τὸ χέρι του εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ὤμοσεν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὸν, καὶ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶσται πλέον.

7 Ἀλλὰ εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ τρουμπετίσῃ, θέλει τελειωθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐαγγέλισε τοὺς δούλους του τοὺς προφήτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ὁποῦ ἄκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, πάλιν μοῦ ἐλάλει καὶ ἔλεγε, σύρε ἔπαρε τὸ βιβλιδάκιον ὁποῦ εἶναι ἀνοικτὸν εἰς τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος στέκεται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν στερεάν.

9 Καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν ἄγγελον λέγοντάς του, δός μου τὸ βιβλιδάκιον, καὶ λέγει μου, ἔπαρε καὶ κατάφαγέ το, καὶ θέλει πικράνει τὴν κοιλίαν σου, ὅμως εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶσται γλυκὺ ὡσὰν μέλι.

10 Καὶ ἐπῆρα τὸ βιβλιδάκιον ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸ κατάφαγα· Καὶ ἦτον εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡσὰν μέλι, ἀμὴ ὅταν τὸ ἔφαγα, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μου, πρέπει νὰ προφητεύσῃς ἐσὺ πάλιν εἰς πολλοὺς λαοὺς, καὶ εἰς πολλὰ ἔθνη, καὶ εἰς πολλαῖς γλώσσαις, καὶ εἰς πολλοὺς βασιλεῖς.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ μοῦ ἐδόθη ἕνα καλάμι ὡσὰν ῥαβδὶ, καὶ ὁ ἄγγελος ἐστέκε λέγοντάς, σήκω, καὶ μέτρησε τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους ὁποῦ προσκυνοῦσιν μέσα εἰς αὐτόν.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸ ἐξώτερον μέρος τοῦ ναοῦ, εὔγαλέ την ἔξω, καὶ μὴν τὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι τὴν πατήσει, σαράντα δύο μῆνας.

3 Καὶ θέλω δώσει τοὺς δύο μάρτυράς μου, νὰ προφητεύουν· καὶ θέλουσι προφητεύσει χιλίαις διακοσίαις ἑξήκοντα ἡμέραις, ἐνδυμένοι σάκκους.

4 Ἐτοῦτοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαις ὁποῦ στέκονται ὀμπροστὰ εἰς τὸν Κύριον τῆς γῆς.

5 Καὶ ἂν θέλει κανεὶς νὰ τοὺς βλάψῃ, εὐγαίνει φωτία ἀπὸ τὸ στόμα τους καὶ κατατρώγει τοὺς ἐχθρούς τους· Καὶ ἂν θέλει κανεὶς νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, ἔτζι κάμνει χρεία καὶ αὐτὸς νὰ φονευθῇ.

6 Ἐτοῦτοι

6 Ἐτοῦτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσουσι τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴν βρέχῃ βροχὴ εἰς τὰς ἡμέραις τῆς προφητείας τους, καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν εἰς τὰ νερὰ, νὰ τὰ μεταβάλουσιν εἰς αἷμα, καὶ νὰ κτυπήσουν τὴν γῆν μὲ κάθε λογῆς πληγὴν, ὅσαις φοραῖς θελήσουν.

7 Καὶ ὅταν τελειώσουσι τὴν μαρτυρίαν αὐτωνῶν, τὸ θηρίον ὅπου ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον θέλει κάμει πόλεμον μετ᾽ αὐτοὺς, καὶ θέλει τοὺς νικήσῃ, καὶ θέλει τοὺς φονεύσει.

8 Καὶ τὰ κορμία τους (θέλουσι κείτεσθαι) εἰς τὸ πλάτωμα τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἡ ὁποία κράζεται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ἐκεῖ ὅπου καὶ ὁ Κύριός μας ἐσταυρώθη.

9 Καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ ἀπὸ τὰς φυλαῖς, καὶ ἀπὸ τὰς γλώσσαις, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἰδῆ τὰ κορμία αὐτῶν τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέραις, καὶ τὰ κορμία τους δὲν θέλουσιν ἀφήσει νὰ βαλθοῦσιν εἰς τὰ μνήματα.

10 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν θέλουσι χαρῆ, ἀπάνω εἰς ἐτοῦτα, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῆ, καὶ θέλουσι πέμψει καὶ δῶρα ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι ἐτοῦτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν ἐκείνους ὅπου ἐκατοικοῦσαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς τρεῖς ἥμισυ ἡμέραις, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐμπῆκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐστάθηκαν ἀπάνω εἰς τὰ ποδάριά τους, καὶ μεγάλος φόβος ἔπεσεν εἰς ἐκείνους ὅπου τοὺς ἔβλεπαν.

12 Καὶ αὐτοὶ ἄκουσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὅπου τοὺς ἔλεγεν, ἀνεβῆτε ἐδῶ, καὶ ἀνέβηκαν εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν νεφέλην, καὶ ἴδαντους οἱ ἐχθροί τους.

13 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγένετο μεγάλος σεισμὸς, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐσκοτώθηκαν εἰς τὸν σεισμὸν ἑπτὰ χιλιάδες ὀνόματα ἀνθρώπων, καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβήθηκαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

14 Τὸ δαιμόνιον τὸ δεύτερον ἐπέρασεν, καὶ νὰ τὸ τρίτον δαιμόνιον ἔρχεται γλίγορα.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν τρουμπέτα, καὶ ἐγένοντο φωναῖς μεγάλαις εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅπου ἔλεγαν, ἐγένηκαι οἱ βασιλείαις τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ὅπου κάθουνται ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν εἰς τοὺς θρόνους τους, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐπροσκυνήσαν τὸν Θεὸν.

17 Λέγοντες, σοῦ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὅπου εἶσαι καὶ ἦσουν καὶ ἔρχεσαι, ὅτι ἐπῆρες τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσες.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθηκαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν νὰ κριθοῦσι, καὶ νὰ δώσῃς πληρωμὴν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, καὶ τοὺς ἁγίους καὶ ἐκείνους ὅπου φοβοῦνται τὸ ὄνομά σου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ χαλάσῃς ἐκείνους ὅπου χαλοῦσι τὴν γῆν.

19 Καὶ

19 Καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ
Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐφάνη
ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης του εἰς
τὸν ναόν του· Καὶ ἐγίνηκαν ἀστρα-
παί, καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ
σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ σημάδι μεγάλον ἐφά-
νη εἰς τὸν οὐρανόν, μία γυ-
ναῖκα ἐνδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ
ἡ σελήνη ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πο-
δάριά της, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ κε-
φάλι της ἦτον ἕνα στεφάνι ἀπὸ
δώδεκα ἀστέρες.

2 Καὶ ἔστοντας νὰ εἶναι ἐγ-
καστρωμένη, ἔκραζε κοιλοπο-
νοῦσα καὶ βασανιζομένη νὰ γεν-
νήσῃ.

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημάδι
εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ νὰ ἕνας δρά-
κος μεγάλος κόκκινος, ὁ-
ποῦ εἶχεν ἑπτὰ κεφαλαῖς, καὶ δέ-
κα κέρατα, καὶ εἰς τὰ κεφάλι-
ά του ἑπτὰ στεφάνια.

4 Καὶ ἡ οὐρά του ἔσυρνε τὸ
τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τὰ ἔρριξε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ
ὁ δράκων ἐστάθη ὀμπροστὰ εἰς
τὴν γυναῖκα ὁποῦ ἔμελλε νὰ
γεννήσῃ, διὰ νὰ καταφάγῃ τὸ
τέκνον της ὅταν τὸ γεννήσῃ.

5 Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν ἀρσε-
νικόν, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ποι-
μάνῃ ὅλα τὰ ἔθνη, μὲ ῥάβδον
σιδηρᾶν· Καὶ ἁρπάχθη τὸ τέ-
κνον της εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν
θρόνον του.

6 Καὶ ἡ γυναῖκα ἔφυγεν
εἰς τὴν ἔρημον, ἐκεῖ ὁποῦ ἔχει
τόπον ἑτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ τὴν θρέφουσιν
ἐκεῖ χιλίαις διακοσίαις ἑξήκον-
τα ἡμέραις.

7 Καὶ ἔγινε πόλεμος εἰς
τὸν οὐρανόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγ-
γελοί του ἐπολέμησαν ἐνάντιον
τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων
ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοί του.

8 Καὶ δὲν ἐκαταπόρεσαν,
οὔτε τόπος αὐτῶν εὑρέθη πλέ-
ον εἰς τὸν οὐρανόν.

9 Καὶ ἐρρίχθη ὁ δράκων ὁ
μέγας, ὁ ὄφις ὁ παλαιός, ὁ-
ποῦ κράζεται διάβολος, καὶ ὁ
Σατανᾶς ὁποῦ πλανᾷ ὅλην τὴν
οἰκουμένην ἐρρίχθη εἰς τὴν γῆν,
καὶ οἱ ἄγγελοί του μαζὶ μετ' αὐ-
τὸν κατεγκρεμνήσθηκαν·

10 Καὶ ἄκουσα φωνὴν με-
γάλην ὁποῦ ἔλεγεν εἰς τὸν οὐρα-
νόν, τώρα ἔγινεν ἡ σωτηρία καὶ
ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χρι-
στοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐρρίχθη κάτω
ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας,
ἐκεῖνος ὁποῦ τοὺς ἐκατηγόρει ὀ-
μπροστὰ εἰς τὸν Θεόν μας ἡμέρα
καὶ νύκτα.

11 Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐνίκησαν
διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ
τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας των· Καὶ
δὲν ἀγάπησαν τὴν ζωήν τους
ἕως τὸν θάνατον.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ
οὐρανοί, καὶ ἐσεῖς ὁποῦ κατοικεῖ-
τε εἰς αὐτούς. Ἀλλοίμονον εἰς ἐ-
σᾶς ὁποῦ κατοικεῖτε τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν· ὅτι ἐκατέ-
βη ὁ διάβολος εἰς ἐσᾶς ἔ-
χοντας θυμὸν μέγαν, ἠξεύρον-
τας ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ δρά-
κων ὅτι ἐρρίχθη εἰς τὴν γῆν,
ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία
ἐγέννησε τὸ ἀρσενικὸν (παιδί-
ον.)

14 Καὶ ἐδόθηκαν εἰς τὴν
γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ ἀε-
τοῦ τοῦ μεγάλου, διὰ νὰ πέταγῃ
εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον
της· ἐκεῖ ὁποῦ τρέφεται και-
ρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ και-
ροῦ,

ρεῦ, ἔξω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ
ὄφεως.
15 Καὶ ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυ-
ναίκας ἔβγαλεν νερὸν ἀπὸ τὸ
στόμα του ὡσὰν ποτάμι, διὰ νὰ
κάμῃ νὰ τὴν πάρῃ τὸ ποτά-
μι.
16 Ἀμὴ ἡ γῆ ἐβοήθησε τῆς
γυναίκας, καὶ ἄνοιξεν ἡ γῆ τὸ
στόμα της, καὶ ἐκατάπιε τὸν ποτα-
μὸν, τὸν ὁποῖον ἔβγαλεν ὁ δρά-
κων ἀπὸ τὸ στόμα του.
17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων
εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐπῆγε νὰ
κάμῃ πόλεμον μὲ τὰ λοιπά-
της σπέρματα, ὁποῦ φυλάττουν
τὲς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁποῦ ἔ-
χουν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
18 Καὶ ἐγὼ ἐστάθηκα εἰς
τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ' εἶδα ὁποῦ ἀνέβαινεν ἀ-
πὸ τὴν θάλασσαν ἕνα θη-
ρίον, καὶ εἶχεν ἑπτὰ κεφαλαῖς,
καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἀπάνω εἰς
τὰ κέρατά του δέκα στεφάνια,
καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλια του
ὄνομα βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον ὁποῦ εἶδα,
ἦτον ὅμοιον παρδάλει, καὶ τὰ
ποδάριά του ὡσὰν τῆς ἀρκούδας,
καὶ τὸ στόμα του ὡσὰν τὸ στόμα
τοῦ λεονταρίου· Καὶ τοῦ ἔδωκεν
ὁ δράκων τὴν δύναμίν του, καὶ
τὸν θρόνον του, καὶ ἐξουσίαν μεγά-
λην.
3 Καὶ εἶδα μίαν ἀπὸ τὲς κε-
φαλαῖς του ὁποῦ ἦτον κτυπη-
μένη ἕως θανάτου· ἀμὴ ἡ πλη-
γὴ τοῦ θανάτου του ἰατρεύθη, καὶ
ἡ γῆ ὅλη ἐθαύμαστε παγαίνου-
σα ὀπίσω τοῦ θηρίου.
4 Καὶ ἐπροσκυνοῦσαν τὸν
δράκοντα ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἐ-
ξουσίαν εἰς τὸ θηρίον· Καὶ ἐ-
προσκυνοῦσαν τὸ θηρίον, λέ-
γοντες, τίς εἶναι ὅμοιος μὲ τὸ
θηρίον; ποῖος δύναται νὰ πο-
λεμήσῃ μετ' αὐτό;
5 Καὶ τοῦ ἐδόθη στόμα ὁποῦ
ἐλάλει μεγάλα καὶ βλασφημί-
αις, καὶ τοῦ ἐδόθη ἐξουσία νὰ
κάμῃ μῆνας τεσσαράκοντα
δύο.
6 Καὶ ἄνοιξε τὸ στόμα του
διὰ βλασφημίαν εἰς τὸν Θεὸν,
νὰ βλασφημήσῃ τὸ ὄνομά-
του· Καὶ τὴν τένταν του, καὶ ἐ-
κείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τὸν
οὐρανόν.
7 Καὶ τοῦ ἐδόθη νὰ κάμῃ
πόλεμον μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους,
καὶ νὰ τοὺς νικήσῃ· Καὶ τοῦ ἐ-
δόθη ἐξουσία εἰς κάθε γένος
καὶ εἰς γλῶσσαν καὶ ἔθνος.
8 Καὶ θέλουσι τὸ προσκυνή-
σει ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦ-
σιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τῶν
ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι
γεγραμμένα εἰς τὸ κατάστιχον
τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγ-
μένου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κό-
σμου.
9 Ἐὰν ἔχῃ κανεὶς αὐτὶ, ἂς
ἀκούσει.
10 Ἐὰν κανένας φέρνῃ τοὺς
ἄλλους εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς
αἰχμαλωσίαν ὑπάγει καὶ αὐ-
τός· ἐὰν κανένας σκοτώσῃ μὲ
σπαθὶ, κάμνει χρεία καὶ αὐτὸς
νὰ σκοτωθῇ μὲ σπαθί. ἐδῶ
εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν
ἁγίων.
11 Καὶ εἶδα ἄλλο θηρίον ὁ-
ποῦ ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ
εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίου,
καὶ ἐλάλει ὡσὰν δράκων.
12 Καὶ κάμνει ὅλην τὴν
ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ὀμ-
προστά του, καὶ κάμνει τὴν γῆν
καὶ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς
αὐ-

αὐτήν, διὰ νὰ προσκυνήσουσι
τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου
ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανά-
του.

13 Καὶ κάμνει σημεῖα με-
γάλα, εἰς τόσον ὁποῦ κάμνῃ καὶ
φωτία νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸν οὐρα-
νὸν εἰς τὴν γῆν, ὀμπροστὰ εἰς
τοὺς ἀνθρώπους.

14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνους ὁ-
ποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν
γῆν, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁ-
ποῖα τοῦ ἐδώθη νὰ κάμῃ ὀμ-
προστὰ εἰς τὸ θηρίον· λέγοντας
εἰς ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀ-
πάνω εἰς τὴν γῆν, νὰ κάμου-
σιν εἰκόνα τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον
ἔχει τὴν πληγὴν τοῦ σπαθίου
καὶ ἔζησε.

15 Καὶ τοῦ ἐδώθη νὰ δώσῃ
πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θη-
ρίου, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ διαλαλή-
σῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ νὰ κά-
μῃ, ὅσοι δὲν ἤθελασι προσκυ-
νήσει τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ
σκοτωθοῦσι.

16 Καὶ κάμνει ὅλους, τοὺς
μικροὺς, καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ
τοὺς πλουσίους, καὶ τοὺς πτωχοὺς,
καὶ τοὺς ἐλευθέρους, καὶ τοὺς δού-
λους, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ χά-
ραγμα εἰς τὸ χέριτους τὸ δεξι-
όν, ἢ εἰς τὸ μέτωπόντους.

17 Καὶ καένας νὰ μὴν δύ-
ναται νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πουλή-
σῃ, παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει
τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ
θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόμα-
τόςτου.

18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία ὅποι-
ος ἔχει νοῦν, ἃς λογαριάσει
τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου, διατὶ ἀ-
ριθμὸς ἀνθρώπου εἶναι. καὶ ὁ ἀ-
ριθμόςτου εἶναι χξς. (666.)

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΚΑΙ` ἴδα, καὶ νὰ ἀρνίον ὁποῦ
ἐστέκετον ἀπάνω εἰς τὸ ὄ-
ρος τὸ Σιὼν, καὶ μαζὶ μετ'
αὐτὸ ἦταν ἑκατὸν σαρανταè-
τέσσαρες χιλιάδες, ὁποῦ εἶχαν
τὸ ὄνομα τοῦ πατρόςτου γε-
γραμμένον εἰς τὰ μέτωπά-
τους.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν, ὡσὰν φωνὴν πολλῶν
νερῶν, καὶ ὡσὰν φωνὴν μεγά-
λης βροντῆς· Καὶ ἤκουσα φω-
νὴν κιθαρῳδῶν, ὁποῦ ἐκιθά-
ριζαν μὲ τὰς κιθάραιςτους.

3 Καὶ ἔψαλλαν ὡσὰν ᾠδὴν
καινούριαν ὀμπροστὰ εἰς τὸν θρό-
νον καὶ ὀμπροστὰ εἰς τὰ τέσσα-
ρα ζῶα, καὶ εἰς τοὺς πρεσβυ-
τέρους. Καὶ κανένας δὲν ἐδυνή-
θη νὰ μάθῃ τὴν ᾠδὴν, παρὰ
οἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσα-
ρες χιλιάδες, οἱ ἀγορασμένοι
ἀπὸ τὴν γῆν.

4 Ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁ-
ποῖοι μὲ γυναῖκαις δὲν ἐμο-
λύνθησαν, διατὶ εἶναι παρθένοι·
ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκολου-
θοῦσι τὸ ἀρνίον, ὅπου καὶ ἂν ὑ-
πάγῃ. ἐτοῦτοι ἀγοράσθηκαν ἀ-
πὸ τοὺς ἀνθρώπους πρωτοφα-
νήσιμον (πρωϊκὸν) εἰς τὸν Θεὸν
καὶ εἰς τὸ ἀρνίον·

5 Καὶ εἰς τὸ στόματους δὲν
εὑρέθη δόλος· διατὶ εἶναι ἀ-
κατηγόρητοι ὀμπροστὰ εἰς τὸν
θρόνον τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἴδα ἄλλον ἄγγελον ὁ-
ποῦ ἐπέτα εἰς τὸ μεσουράνη-
σμα, καὶ ἐκράτει εὐαγγέλιον
αἰώνιον, νὰ εὐαγγελίσῃ ἐκεί-
νους ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω
εἰς τὴν γῆν, καὶ κάθε ἔθνος,
καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαν, καὶ λα-
όν.

7 Καὶ ἔλεγε μὲ φωνὴν με-
γάλην,

γάλην, φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ δῶτε εἰς αὐτὸν δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεώς του· Καὶ προσκυνήσετε ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὰς πηγάς τῶν ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἀκολούθησεν, λέγοντας, ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι ἀπὸ τὸ κρασὶ τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας της ἐπότισεν ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος τοὺς ἀκολούθησεν, λέγοντας μὲ φωνὴν μεγάλην· ἐάν κανένας προσκυνᾷ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ πέρνει τὸ χάραγμά του εἰς τὸ μέτωπόν του, ἢ εἰς τὸ χέρι του,

10 Καὶ αὐτὸς θέλει πίει ἀπὸ τὸ κρασὶ τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κερασμένου ἀκράτου εἰς τὸ ποτήρι τῆς ὀργῆς του· καὶ θέλει βασανισθῆ μὲ φωτία, καὶ μὲ τζάφλι ὀμπροστὰ εἰς τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, καὶ ὀμπροστὰ εἰς τὸ ἀρνίον.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ των διαβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ δὲν ἔχουσιν διάπαυσιν ἡμέρα καὶ νύκτα ἐκεῖνοι ὁποῦ προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ ἐὰν κανένας πάρῃ τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματός του.

12 Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ἐδῶ εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ φυλάττουσι τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἄκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ μοῦ ἔλεγεν, γράψε, καλότυχοι οἱ νεκροὶ ὁποῦ ἀποθνήσκουσι εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπροστά. ναὶ, λέγει τὸ πνεῦμα, διὰ νὰ ἀναπαυθοῦσιν ἀπὸ τοὺς κόπους τους· Καὶ τὰ ἔργα τους ἀκολουθοῦσι μετ' αὐτούς.

14 Καὶ εἶδα, καὶ νὰ ἕνα σύννεφον ἄσπρον, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ σύννεφον ἐκάθητον ἕνας ὅμοιος ὡσὰν υἱὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔφερνε ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του χρυσὸν στεφάνι, καὶ εἰς τὸ χέρι του ἐκράτει δρεπάνι κοπτερόν.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν ναὸν, καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς τὸ σύννεφον, πέμψε τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι σοῦ ἦλθεν ἡ ὥρα ὁποῦ νὰ θερίσῃς, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς τὸ σύννεφον, ἔβαλεν τὸ δρεπάνον του ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν ναὸν ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκράτει καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον ὁποῦ εἶχεν ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς τὴν φωτίαν, καὶ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκράτει τὸ δρέπανον τὸ κοπτερόν, λέγοντας· πέμψε τὸ δρεπάνι σου τὸ κοπτερόν, καὶ τρύγησε τὰ σταφύλια τοῦ ἀμπελιοῦ τῆς γῆς· ὅτι ὡρίμασαν τὰ σταφύλιά της.

19 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλε τὸ δρεπάνον του εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὸ ἀμπέλι τῆς γῆς καὶ τὰ σταφύλια ἔβαλεν εἰς τὸ πατητήρι τὸ μεγάλον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ·

20 Καὶ ἐπατήθη τὸ πατητήρι

τῆρι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἐβγῆκεν αἷμα ἀπὸ τὸ πατητῆρι, ἕως τὰ χαλινάρια τῶν ἀλόγων ἕως χίλια ἑξακόσια στάδια.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΚΑΙ εἶδα ἄλλο σημάδι εἰς τὸν οὐρανὸν μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἑπτὰ ἀγγέλους ὁποῦ εἶχασιν τὰς ἑπτὰ πληγαῖς τὰς ὑστεριναῖς, ὅτι εἰς αὐταῖς ἐτελειώθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδα ὡσὰν θάλασσαν ὑαλίνην ἀνακατωμένην μὲ φωτία, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐνίκησαν τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του καὶ τὸ χάραγμά του, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματός του, ὁποῦ ἐστέκουνταν ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, καὶ εἶχασι κιθάραις τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ψάλλουσι τὴν ᾠδὴν τοῦ Μωυσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντας, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαις καὶ ἀληθιναῖς εἶναι οἱ στράταις σου, ὦ βασιλεῦ τῶν ἁγίων.

4 Ποῖος νὰ μὴν σὲ φοβηθῆ, Κύριε, καὶ νὰ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι ἐσὺ μόνος εἶσαι ὅσιος· ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἔλθει καὶ θέλουσι προσκυνήσει ὀμπροστά σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθηκαν.

5 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα καὶ νὰ καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ὁποῦ εἶχαν τὰς ἑπτὰ πληγαῖς ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸν ναὸν, ἐνδυμμένοι λινὰ καθάρια καὶ λαμπρὰ, καὶ περιζωσμένοι περιγύρου εἰς τὰ στήθη ζωνάρια χρυσᾶ.

7 Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἔδωκε εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ κούπαις χρυσαῖς, ὁποῦ ἦταν γεμάταις ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνὸν ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν δύναμίν του. Καὶ κανένας δὲν ἐδύνετο νὰ ἔμπῃ εἰς τὸν ναὸν, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦσιν αἱ ἑπτὰ πληγαῖς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΚΑΙ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν ναὸν, ὁποῦ ἔλεγεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, ὑπάγετε χύσετε ταῖς ἀμούλαις τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἐπῆγεν ὁ πρῶτος, καὶ ἔχυσε τὴν ἀμουλαίτου ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔγινε πληγὴ κακὴ καὶ πονηρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ εἶχαν τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου· Καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐπροσκυνοῦσαν τὴν εἰκόνα του.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἔχυσε τὴν ἀμουλαίτου μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινεν ὡσὰν αἷμα σκοτωμένου, καὶ κάθε ψυχὴ ζωντανὴ ἀπέθανεν εἰς τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἔχυσε τὴν ἀμουλαίτου εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς ταῖς πηγαῖς τῶν νερῶν καὶ ἔγιναν αἷμα.

5 Καὶ ἄκουσα τὸν ἄγγελον τῶν νερῶν ὁποῦ ἔλεγεν, δίκαιος εἶσαι, Κύριε, ὁποῦ εἶσαι, καὶ ἦσουν, καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας.

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἔχυσαν, καὶ αἷμα τοὺς ἔδωκες νὰ πιοῦσι· διατὶ ἄξιοι εἶναι.

7 Καὶ ἄκουσα ἄλλον ἀπὸ τὸ
θυσιαστήριον ὁποῦ ἔλεγε· Ναὶ
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ·
ἀληθιναῖς κ δίκαιαις εἶναι αἱ
κρίσεσου.
8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγε-
λος ἔχυσε τὴν ἀμουλδοῦ του εἰς
τὸν ἥλιον, κ τοῦ ἐδώθη νὰ καυ-
ματίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ φω-
τία.
9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, κ ἐ-
βλασφήμουσαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ, ὁποῦ ἔχει ἐξουσίαν εἰς
τὲς πληγαῖς ἐτούταις, κ δὲν
ἐμετανόησαν νὰ τοῦ δώσουν δό-
ξαν.
10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγε-
λος ἔχυσε τὴν ἀμουλδοῦ του εἰς
τὸν θρόνον τοῦ θηρίου, κ ἔγινεν
ἡ βασιλεία του μαυρισμένη, κ
ἐμασοῦσαν τὲς γλώσσαις τους ἀ-
πὸ τὸν πόνον τους.
11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν
Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τὸν πόνον-
τους, κ ἀπὸ τὲς πληγαῖς τους,
κ δὲν ἐμετανόησαν ἀπὸ τὰ
ἔργα τους.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἔχυσε τὴν ἀμουλδοῦ του εἰς τὸν πο-
ταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφρά-
την, κ ἐξεράνθη τὸ νερόν του,
διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ στράτα τῶν
βασιλέων ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν
ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.
13 Καὶ εἶδα ἀπὸ τὸ στόμα
τοῦ δράκοντος, κ ἀπὸ τὸ στόμα
τοῦ θηρίου κ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ
ψευδοπροφήτου, τρία πνεύ-
ματα ἀκάθαρτα, ὡσὰν βα-
θρακοὺς.
14 Διατὶ εἶναι πνεύματα δαι-
μονικὰ ὁποῦ κάμνουσι σημεῖα
κ πηγαίνουσιν εἰς τοὺς βασιλεῖς
τῆς γῆς κ ὅλης τῆς οἰκουμένης, νὰ
τοὺς μαζώξουν εἰς τὸν πόλεμον
τῆς μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης τοῦ
Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
15 Νὰ ὁποῦ ἔρχομαι ὡσὰν
κλέπτης. καλότυχος ἐκεῖνος
ὁποῦ εἶναι ξυπνητὸς κ φυλά-
γει τὰ ῥοῦχά του, διὰ νὰ μὴν
περιπατῇ γυμνὸς κ βλέπτουν
ἡ ἐντροπήτου.
16 Καὶ τοὺς ἐμάζωξεν εἰς
τὸν τόπον ὁποῦ κράζεται Ἑβρα-
ϊκὰ Ἀρμαγεδών.
17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγε-
λος ἔχυσε τὴν ἀμουλδοῦ του εἰς
τὸν ἀέρα· κ ἐβγῆκε φωνὴ με-
γάλη ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ οὐρανοῦ,
ἀπὸ τὸν θρόνον, κ ἔλεγεν, ἐ-
γινε.
18 Καὶ ἐγίνουνταν φωναὶ κ
βρονταῖς κ ἀστραπαὶ, κ σει-
σμὸς ἔγινε μεγάλος, ὁποῦ δὲν
ἔγινεν ἀφ' οὗ ἐγίνηκαν οἱ ἄν-
θρωποι εἰς τὴν γῆν, τέτοιας
λογῆς σεισμὸς ἔτζι μεγάλος.
19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ με-
γάλη εἰς τρία μερτικὰ, κ αἱ
πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν· κ
ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐθυμήθη
ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, νὰ τῆς
δώσῃ τὸ ποτήριον τοῦ κρασίου
τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.
20 Καὶ κάθε νησὶ ἔφυγε, κ
ὄρη δὲν ηὑρέθηκαν.
21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡ-
σὰν βάρος ταλάντου, ἐκατέ-
βαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τοὺς
ἀνθρώπους· κ ἐβλασφήμησαν
οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν, ἀπὸ τὴν
πληγὴν τῆς χαλάζης, ὅτι με-
γάλη ἦτον ἡ πληγή της κατὰ πολ-
λά.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ' ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑ-
πτὰ ἀγγέλους, ὁποῦ εἶχαν
τὲς ἑπτὰ ἀμουλαις, κ ἐλάλησε
μαζί μου, λέγοντάς μου, ἔλα, θ
λω σοῦ δείξει τὸ κρῖμα τῆς πό

νης τῆς μεγάλης, ὁποὺ κάθεται ἀπάνω εἰς τὰ πολλὰ νερά.

2 Μαζὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθηκαν ἀπὸ τὸ κρασὶ τῆς πορνείας της, ἐκεῖνοι ὁποὺ κατοικοῦσι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφερέ με μὲ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ εἶδα γυναῖκα ὁποὺ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς ἕνα θηρίον κόκκινον τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ὀνόματα βλασφημίας, καὶ εἶχε ἑπτὰ κεφαλαῖς καὶ δέκα κέρατα.

4 Καὶ ἡ γυναῖκα ὁποὺ ἦτον ἐνδυμένη τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον, καὶ ὁποὺ ἦτον χρυσωμένη μὲ χρυσάφι καὶ μὲ πέτραις πολυτίμαις καὶ μαργαριτάρια, ἐκράτει εἰς τὸ χέρι της χρυσὸν ποτήρι, γεμάτον συχασίαις, καὶ ἀπαστρείαις τῆς πορνείας της.

5 Καὶ ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν της εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν συχαμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδα τὴν γυναῖκα καὶ ἐμέθαεν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα ὡσὰν τὴν εἶδα, μεγάλον θαῦμα.

7 Καὶ εἶπέ μου ὁ ἄγγελος· διατί ἐθαύμασες; ἐγὼ θέλω σοῦ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναίκας καὶ τοῦ θηρίου ὁποὺ τὴν συκώνει, καὶ ἔχει τὰ ἑπτὰ κεφάλια καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ὁποὺ εἶδες, ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀνέβη ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, καὶ πηγαίνει εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ θέλουν θαυμάσει ἐκεῖνοι ὁποὺ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ κατάστιχον τῆς ζωῆς, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτον καὶ δὲν εἶναι, ἂν καλὰ καὶ νὰ εἶναι.

9 Ἐδῶ εἶναι ὁ νοῦς ὁποὺ ἔχει σοφίαν· αἱ ἑπτὰ κεφαλαῖς εἶναι ἑπτὰ βουνά, ἐκεῖ ὁποὺ κάθεται ἡ γυναῖκα ἀπάνω εἰς αὐτά.

10 Καὶ εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ ἕνας εἶναι· ὁ ἄλλος ἀκόμη δὲν ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθη, κάμνει χρεία νὰ σταθῆ αὐτὸς ὀλίγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὁποὺ ἦτον καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὄγδοος, καὶ εἶναι ἀπὸ τῶν ἑπτά, καὶ πάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὁποὺ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι οἱ ὁποῖοι ἀκόμη βασιλείαν δὲν ἐπῆραν, ἀλλὰ πέρνουσι μαζὶ μὲ τὸ θηρίον ἐξουσίαν μίαν ὥραν.

13 Ἐτοῦτοι ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τους, τὴν μεταδίδουσι τοῦ θηρίου.

14 Ἐτοῦτοι θέλουσι πολεμήσει μαζὶ μὲ τὸ ἀρνίον, καὶ τὸ ἀρνίον θέλει τοὺς νικήσει, ὅτι εἶναι αὐθέντης τῶν αὐθεντάδων, καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ εἶναι μαζὶ μετ' αὐτόν, εἶναι καλεσμένοι καὶ διαλεγμένοι καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μου, τὰ νερὰ ὁποὺ εἶδες, ἐκεῖ ὁποὺ κάθεται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη, καὶ γλῶσσαις.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὁποὺ εἶδες εἰς τὸ θηρίον, ἐτοῦτοι θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην,

ϗ θέλουσι τὴν κάμει ἐρημωμένην ϗ γυμνὴν, ϗ θέλουσι φάγει τὰ κρέατά της, ϗ αὐτὴν θέλουν τὴν κατακαύσει μέσα εἰς τὴν φωτία.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ταῖς καρδίαις των. νὰ κάμουσιν τὴν γνώμην του, ϗ νὰ κάμουσι μίαν γνώμην, ϗ νὰ παραδώσουν τὴν βασιλείαν τους εἰς τὸ θηρίον, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὁποῦ ἔχει βασιλείαν ἀπάνω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

Κεφ. ιή. 18.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα ἄγγελον ὁποῦ ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ϗ εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην. ϗ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν του.

2 Καὶ ἔκραξε μὲ δύναμιν, μεγάλην φωνὴν λέγοντας, ἔπεσεν ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ϗ ἔγινε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, ϗ φυλακὴ κάθε πνεύματος ἀκαθάρτου, ϗ φυλακὴ κάθε λογῆς ὀρνέου ἀκαθάρτου ϗ μεμισημένου.

3 Ὅτι ἀπὸ τὸ κρασὶ τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας της ἐπότισεν ὅλα τὰ ἔθνη, ϗ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μαζὶ μετ᾽ αὐτὴν ἐπόρνευσαν, ϗ οἱ πραγματευτάδες τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς ἀσωτείας της,

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ ἔλεγεν, εὐγᾶτε ἀπ᾽ αὐτὴν ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴν συγκοινωνήσετε εἰς ταῖς ἁμαρτίαις της· Καὶ διὰ νὰ μὴν πάρετε ἀπὸ ταῖς πληγαῖς της.

5 Ὅτι ἔφθασαν αἱ ἁμαρτίαις της ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν ϗ ἐθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά της.

6 Ἀποδώσετέ της, καθὼς ϗ αὐτὴ σᾶς ἀπέδωκε ϗ διπλασιάσετέ την διπλὰ κατὰ τὰ ἔργα της. μὲ τὸ ποτήρι ὁποῦ ἐκέρασε, κεράσετέ την διπλά;

7 Ὅσα ἐδόξασε τὸν λόγον της, ϗ ἀσώτευσε, τόσον βασανισμὸν ϗ πένθος νὰ τῆς δώσετε, ὅτι μέσα εἰς τὴν καρδίαν της λέγει, κάθομαι βασίλισσα, ϗ χήρα δὲν εἶμαι, ϗ λύπη δὲν θέλω ἰδῆ·

8 Διὰ τοῦτο μίαν ἡμέραν θέλουσιν ἔλθῃ αἱ τιμωρίαις της. θάνατος, ϗ πένθος, ϗ πεῖνα, ϗ μὲ φωτία θέλει κατακαῇ, ὅτι δυνατὸς εἶναι κύριος ὁ Θεὸς, ὁποῦ μέλλει νὰ τὴν κρίνει.

9 Καὶ θέλουσι τὴν κλαύσει, ϗ θέλουσι λυπηθεῖ εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπόρνευσαν μετ᾽ αὐτὴν ϗ ἐκαλοπάθησαν, ὅταν θέλουσι ἰδεῖ τὸν καπνὸν τῆς καύσεώς της;

10 Στεκάμενοι ἀπὸ μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ της, λέγοντες, ἀλήμονον, ἀλήμονον ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ δυνατὴ ὅτι εἰς μίαν ὥραν ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ πραγματευτάδες τῆς γῆς κλαίουσι ϗ λυποῦνται εἰς αὐτὴν, ὅτι τὸ φόρτωμά τους κανεὶς πλέον δὲν τὸ ἀγοράζει.

12 Τὸ φόρτωμα λέγω τοῦ χρυσαφίου ϗ τοῦ ἀσημίου ϗ λίθων τιμίων, ϗ μαργαριταρίου, ϗ βύσσου, ϗ πορφύρας, ϗ μεταξωτοῦ, ϗ κοκκίνου, ϗ κάθε ξύλον θυμιαματικὸν, ϗ κάθε ἀγγεῖον ἐλεφάντινον, ϗ κάθε ἀγγεῖον ἀπὸ ξύλον τιμιώτατον ϗ ἀπὸ χάλκωμα, ϗ σίδηρον, ϗ μάρμαρον,

13 Κα

13 Καὶ κανέλα, καὶ θυμιά-
ματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον,
καὶ κρασί, καὶ λάδι, καὶ σημιδά-
λι, καὶ σιτάρι, καὶ ζῶα, καὶ πρό-
βατα, καὶ ἄλογα, καὶ ἁμά-
ξια, καὶ κορμία, καὶ ψυχαῖς ἀν-
θρώπων.
14 Καὶ τὸ πωρικὸν τῆς ἐπι-
θυμίας τῆς ψυχῆς σου ἐπέρασεν ἀ-
πὸ σένα, καὶ ὅλα τὰ λιπαρὰ
καὶ τὰ λαμπρὰ ἐπέρασαν ἀπὸ
σένα, καὶ πλέον δὲν θέλεις τὰ
εὕρει.
15 Οἱ πραγματευτάδες ἐ-
τούτων, ὁποῦ ἐπλούτησαν ἀπ'
αὐτήν, θέλουσι σταθεῖ ἀπὸ μα-
κρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βα-
σανισμοῦ της, κλαίοντες καὶ πεν-
θοῦντες.
16 Καὶ λέγοντες· ἀλλήμο-
νον, ἀλλήμονον ἡ πόλις ἡ με-
γάλη ἡ ἐνδυμένη βύσσινα καὶ
πορφυρά, καὶ κόκκινον, καὶ χρυσω-
μένη μὲ χρυσάφι, καὶ πέτραις
τίμιαις, καὶ μαργαριτάρια, ὅ-
τι μίαν ὥραν ἐρημώθη ὁ τόσος
πλοῦτος.
17 Καὶ κάθε κυβερνήτης,
καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ὁποῦ εἶναι
ἀπάνω εἰς τὰ καράβια, καὶ οἱ
ναῦται, καὶ ὅσοι ἐργάζονται τὴν
θάλασσαν, ἐστάθησαν ἀπὸ μα-
κρά.
18 Καὶ ἐκράζαν βλέπον-
τες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεώς της,
λέγοντες, ποία ἦτον ὁμοία μὲ
τὴν πόλιν τὴν μεγάλην;
19 Καὶ ἔβαλον χῶμα εἰς
τὰ κεφάλιά τους, καὶ ἔκραζον κλαί-
οντες· καὶ ἀναστενάζοντες, λέγον-
τες, ἀλλήμονον ἀλλήμονον ἡ πό-
λις ἡ μεγάλη, εἰς τὴν ὁποίαν
ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν τιμιότη-
τά της, ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουσι
καράβια εἰς τὴν θάλασσαν, ὅτι
μίαν ὥραν ἐρημώθη.
20 Χαίρου εἰς αὐτήν οὐρανέ,
καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ οἱ προ-
φῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ
κρίμα σας ἀπ' αὐτήν.
21 Καὶ ἕνας ἄγγελος δυ-
νατὸς ἐσήκωσε μίαν πέτραν με-
γάλην ὡσὰν πέτρα μύλου καὶ
ἔρριξέν την εἰς τὴν θάλασσαν
λέγοντας, ἔτζι μὲ βίαν θέλει
ῥιχθεῖ Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ με-
γάλη, καὶ νὰ μὴν εὑρεθῇ πλέον.
22 Καὶ φωνὴ ἐκεινῶν ὁποῦ
παίζουν τοῖς κιθάραις καὶ τῶν
μουσικῶν, καὶ ἐκεινῶν ὁποῦ αὐ-
λοῦσι, καὶ βουμπετίζουσι νὰ μὴν
ἀκουσθῇ εἰς ἐσένα πλέον, καὶ
κάθε τεχνίτης κάθε λογῆς τέ-
χνης, νὰ μὴν εὑρεθῇ εἰς ἐσένα
πλέον· Καὶ φωνὴ τοῦ μύλου νὰ
μὴν ἀκουσθῇ εἰς ἐσένα, πλέον.
23 Καὶ φωτία λύχνου νὰ
μὴν φανῇ εἰς ἐσένα πλέον· καὶ
φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης νὰ μὴν
ἀκουσθῇ εἰς ἐσένα πλέον· ὅτι οἱ
πραγματευτάδες σου ἦταν οἱ με-
γιστᾶνες τῆς γῆς· διὰ εἰς τὴν μαγεί-
αν σου ἐπλανήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.
24 Καὶ μέσα εἰς αὐτήν
εὑρέθη τὸ αἷμα τῶν προφητῶν
καὶ ἁγίων, καὶ ὅλων ἐκεινῶν ὁποῦ
ἐσφάγησαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα ἤ-
κουσα ὡσὰν φωνὴν μεγά-
λην πολλοῦ ὄχλου εἰς τὸν οὐρανὸν
ὁποῦ ἔλεγαν, ἀλληλούια· ἡ σω-
τηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμή,
καὶ ἡ δύναμις εἰς τὸν κύριον τὸν
Θεόν μας.
2 Ὅτι ἀληθιναῖς καὶ δίκαι-
αις εἶναι αἱ κρίσεις του, ὅτι ἔκρινε
τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἡ ὁποία
ἐχάλασε τὴν γῆν μὲ τὴν πορνεί-
αν της, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷ-
μα τῶν δούλων του ἀπὸ τὸ χέ-
ρι της.

3 Καὶ δεύτερον εἶπαν, ἀλ-
ληλούϊα. κ̀ ὁ καπνόςτης, ἀ-
ναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων.
4 Καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτε-
ροι οἱ εἰκοσιτέσσαρες, κ̀ τὰ
τέσσαρα ζῶα, κ̀ ἐπροσκυνή-
σαν τὸν Θεὸν ὁποῦ ἐκάθετον ἀ-
πάνω εἰς τὸν θρόνον, λέγοντες, ἀ-
μὴν, ἀλληλούϊα,
5 Καὶ φωνὴ εὐγῆκεν ἀπὸ τὸν
θρόνον κ̀ ἔλεγεν, αἰνεῖτε τὸν Θεό-
μας πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, κ̀
ὅσοι τὸν φοβᾶσθε μικροί τε κ̀ με-
γάλοι.
6 Καὶ ἤκουσα ὡσὰν φωνὴν
πολλοῦ ὄχλου, κ̀ ὡσὰν φω-
νὴν νερῶν πολλῶν, κ̀ ὡσὰν φω-
νὴν βροντῶν δυνατῶν, ὁποῦ
ἔλεγαν, ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβα-
σίλευσε κύριος ὁ Θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ.
7 Ἂς χαροῦμεν κ̀ ἂς ἀγαλ-
λιασθοῦμεν, κ̀ ἂς τοῦ δώσωμεν
δόξαν, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ
ἀρνίου, κ̀ ἡ γυναῖκα του ἑτοίμασε
τοῦ λόγου της,
8 Καὶ τῆς ἐδώθη νὰ ἐνδυθῇ
βύσσινον καθαρὸν κ̀ λαμπρόν·
διατὶ τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαι-
ώματα τῶν ἁγίων.
9 Καὶ λέγει μου γράψον, κα-
λότυχοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ
δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου· κ̀
λέγει μου, ἐτοῦτοι εἶναι οἱ λόγοι
ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ ἔπεσα ὀμπροστὰ εἰς
τὰ ποδάριά του νὰ τὸν προσ-
κυνήσω· ἀμὴ εἶπέ μου, ἔχε τὸ
νοιῶνσου μήδεν τὸ κάμῃς· σύν-
δουλόσου εἶμαι, κ̀ τῶν ἀδελ-
φῶνσου ὁποῦ ἔχουν τὴν μαρτυρί-
αν τοῦ Ἰησοῦ· προσκύνησε τὸν Θεὸν·
διατὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ εἶναι
τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.
11 Καὶ εἶδα τὸν οὐρανὸν ἀ-
νεωγμένον, κ̀ νὰ ἕνα ἄλογον
λευκὸν, κ̀ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκά-
θετον ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκαλεῖτο
πιστὸς κ̀ ἀληθινὸς, κ̀ μὲ δικαι-
οσύνην κρίνει κ̀ πολεμεῖ.
12 Καὶ τὰ μάτιάτου ὡσὰν
φλόγα τοῦ πυρὸς, κ̀ ἀπάνω εἰς
τὸ κεφάλιτου στέφανα πολλὰ, κ̀
εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ
ὁποῖον κανένας δὲν τὸ ἠξεύρει
παρὰ αὐτός.
13 Καὶ ἐνδυμένος ῥοῦχον
βαμμένον μὲ τὸ αἷμα· κ̀ κα-
λεῖται τὸ ὄνομάτου, ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ.
14 Καὶ τὰ στρατεύματα ὁ-
ποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, τοῦ ἀκο-
λουθοῦσαν μὲ ἄλογα ἄσπρα, ἐν-
δυμμένοι βύσσινα λευκὰ κ̀ κα-
θαρά.
15 Καὶ ἀπὸ τὸ στόματου εὐ-
γένει σπαθὶ κοπτερὸν, διὰ νὰ
κτυπήσῃ μεταυτὸ τὰ ἔθνη, κ̀
αὐτὸς θέλει τοὺς ποιμάνει μὲ
ῥαβδὶ σιδηρὸν, κ̀ αὐτὸς πατεῖ
τὸ πατητήρι τοῦ κρασίου τοῦ θυμοῦ,
κ̀ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντο-
κράτορος.
16 Καὶ ἔχει ἀπάνω εἰς τὸ
φόρεμάτου κ̀ εἰς τὸ μερίτου
τὸ ὄνομάτου γεγραμμένον, βα-
σιλεὺς βασιλέων κ̀ κύριος κυ-
ρίων.
17 Καὶ εἶδα ἕνα ἄγγελον
ὁποῦ ἐστέκετον εἰς τὸν ἥλιον, κ̀
ἐκράξε φωνὴ μεγάλη, λέγοντας
ὅλα τὰ ὀρνέα ὁποῦ πέτονται εἰς
τὸ μεσουράνημα, ἐλᾶτε κ̀ μα-
ζώνεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ με-
γάλου Θεοῦ.
18 Διὰ νὰ φᾶτε σάρκας βα-
σιλέων, κ̀ σάρκας χιλιάρχων,
κ̀ σάρκας δυνατῶν, κ̀ σάρκας
ἀλόγων, κ̀ σάρκας ἐκείνων ὁ-
ποῦ κάθονται ἀπάνω εἰς αὐτὰ,
κ̀ σάρκας ὅλωνῶν τῶν ἐλευθέ-

ρων καὶ τῶν δούλων. καὶ τῶν μι-
κρῶν καὶ τῶν μεγάλων.
19 Καὶ εἶδα τὸ θηρίον καὶ τοὺς
βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρα-
τεύματά τους μαζωμένα νὰ κά-
μουν πόλεμον μὲ ἐκεῖνον ὁ-
ποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς τὸ ἄ-
λογον καὶ μὲ τὸ στράτευμά του.
20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ
μαζὶ μὲ τοῦτο ὁ ψευδοπροφή-
της ὁποῦ ἔκαμε τὰ σημεῖα ὀμ-
προστά του, μὲ τὰ ὁποῖα σημεῖα
ἐπλάνεσεν ἐκείνους ὁποῦ ἐπῆρασι
τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ ἐ-
κείνους ὁποῦ ἐπροσκυνοῦσαν τὴν
εἰκόνα του. ζωντανοὶ ἐρρίχθησαν οἱ
δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς
ὁποῦ καίεται μὲ τειάφι.
21 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐσκοτώ-
θησαν μὲ τὸ σπαθὶ ἐκείνου ὁποῦ
ἐκάθετον ἀπάνω εἰς τὸ ἄλογον,
τὸ ὁποῖον σπαθὶ εὔγενεν ἀπὸ τὸ
στόμα του, καὶ ὅλα τὰ ὄρνεα ἐχορ-
τάσθηκαν ἀπὸ ταῖς σάρκαις
τους.

Κεφ. κ΄. 20.

ΚΑΙ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ὁ-
ποῦ ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐ-
ρανὸν, καὶ ἐκράτει τὸ κλειδὶ τῆς
ἀβύσσου, καὶ ἁλυσίδα μεγάλην
εἰς τὸ χέρι του.
2 Καὶ ἔπιασε τὸν δράκοντα
τὸν ὄφιν τὸν παλαιὸν, ὁ ὁποῖος
εἶναι διάβολος καὶ Σατανᾶς, καὶ
ἔδεσέν τον χιλίους χρόνους.
3 Καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν
ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισέν την, καὶ ἐ-
βούλωσεν ἀπάνωθέν του, διὰ νὰ
μὴν πλανέσῃ πλέον τὰ ἔθνη,
ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦσιν οἱ χί-
λιοι χρόνοι· καὶ ὕστερα κάμνει
χρεία νὰ λυθῇ αὐτὸς ὀλίγον
καιρόν.
4 Καὶ εἶδα θρόνους, καὶ (τινὲς)
ἐκάθισαν ἀπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ
κρίσις τοὺς ἐδώθη· Καὶ εἶδα
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων ὁποῦ
ἐσκοτώθησαν μὲ τζεκούρι, διὰ
τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅσοι δὲν
ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, οὐδὲ
τὴν εἰκόνα του, καὶ δὲν ἐπῆραν τὸ
χάραγμά του εἰς τὸ μετωπόν-
τους, καὶ εἰς τὸ χέρι τους, καὶ ἔ-
ζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μαζὶ μὲ
τὸν Χριστὸν τοὺς χιλίους χρόνους.
5 Ἀμὴ οἱ λοιποὶ ἀπὸ τοὺς
νεκροὺς δὲν ἀνέζησαν, ἕως ὁποῦ
νὰ τελειωθοῦσιν οἱ χίλιοι χρό-
νοι. αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ
πρώτη.
6 Καλότυχος καὶ ἅγιος
εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔχει μέρος
εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην·
εἰς τούτους ὁ θάνατος ὁ δεύτε-
ρος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέ-
λουσιν εἶσθαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ
Χριστοῦ, καὶ θέλουσι βασιλεύσει
μαζὶ μετ᾽ αὐτὸν χιλίους χρόνους.
7 Καὶ ὡσὰν τελειωθοῦσιν οἱ
χίλιοι χρόνοι, θέλει λυθῆ ὁ
Σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακήν του,
8 Καὶ θέλει εὔγει νὰ πλα-
νήσῃ τὰ ἔθνη ὁποῦ εἶναι εἰς ταῖς
τέσσαρες γωνίαις τῆς γῆς· τὸν Γὼγ
καὶ τὸν Μαγὼγ, νὰ τοὺς μαζώξῃ
εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων ἐθνῶν
ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡσὰν ἡ ἄμμος
τῆς θαλάσσης.
9 Καὶ ἀνέβηκαν εἰς τὸ πλά-
τος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν
παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν
πόλιν τὴν ἠγαπημένην, καὶ ἐκα-
τέβη φωτία ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκ τῶν
οὐρανῶν, καὶ τοὺς ἐκατέφαγεν.
10 Καὶ ὁ διάβολος ὁποῦ
τοὺς πλανᾷ ἐβάλθη εἰς τὴν λί-
μνην τῆς φωτιᾶς καὶ τῆς τειάφης,
ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ
ψευδοπροφήτης, καὶ θέλουσι βα-
σανισθῆ ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδα ἕνα θρονὶ λευκὸν μεγάλον, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνωτου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς, καὶ τόπος δὲν ηὑρέθη διʼ αὐτῶν.

12 Καὶ εἶδα τοὺς νεκροὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ὁποῦ ἐστέκουνταν ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὰ βιβλία ἀνοίχθηκαν, καὶ βιβλίον ἄλλο ἀνοίχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἐκρίθηκαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἦταν γραμμένα μέσα εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὰ ἔργατους.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τοὺς νεκροὺς ὁποῦ εἶχε μέσατης· καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἅδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς ὁποῦ εἶχασι· καὶ πᾶσα ἕνας ἐκρίθη κατὰ τὰ ἔργατου.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἅδης ἐβάλθηκαν εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς. ἐτοῦτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ ὅποιος δὲν ηὑρέθη εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβάλθη εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ ἶδα οὐρανὸν καινούριον, καὶ γῆν καινούριαν· διατὶ ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἐπέρασε, καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἶναι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ἶδα τὴν ἁγίαν πόλιν τὴν καινούριαν Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἑτοιμασμένη ὡσὰν νύμφη στολισμένη εἰς τὸν ἄνδρατης.

3 Καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ ἔλεγεν, νὰ ἡ τέντα τοῦ Θεοῦ μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θέλει κατοικήσει μεθʼ αὐτοὺς· καὶ αὐτοὶ θέλουσι εἶσται λαόστου· καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσται μεθʼ αὐτῶν Θεόστους.

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει λιώσει κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτιατους, καὶ θάνατος δὲν θέλει εἶσται πλέον, οὔτε λύπη, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος θέλει εἶσται πλέον, ὅτι τὰ πρῶτα ἐπέρασαν.

5 Καὶ εἶπεν ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθητον εἰς τὸ θρονὶ, νὰ ὁποῦ κάμνω ὅλα καινούρια· καὶ λέγει μου, γράψε, ὅτι ἐτοῦτοι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπεμου, ἔγινε. ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐκείνου ὁποῦ διψᾶ ἐγὼ θέλω τοῦ δώσει χάρισμα ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ νεροῦ τοῦ ζωντανοῦ.

7 Ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾶ θέλει κληρονομήσει ὅλα, καὶ θέλω εἶσται εἰς αὐτὸν Θεὸς, καὶ αὐτὸς θέλει μου εἶσται υἱός.

8 Ἀμὴ τοὺς φοβητζάρηδες καὶ ἀπίστους, καὶ σιχαμένους, καὶ φονεῖς, καὶ πόρνους, καὶ μάγους, καὶ εἰδωλολάτρας, καὶ ὅλους τοὺς ψεῦστας, τὸ μέρος τους εἶναι εἰς τὴν λίμνην ὁποῦ καίεται μὲ φωτία καὶ μὲ θειάφιν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐμένα ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ὁποῦ εἶχασι τὲς ἑπτὰ ἀμούλαις τὲς γεμάταις ἀπὸ τὲς ἑπτὰ πληγαῖς τὲς ὕστεριναῖς, καὶ ἐλάλησέμου καὶ εἶπεν, ἔλα καὶ θέλω σοῦ δείξει τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου.

10 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφερέμε μὲ τὸ πνεῦμα εἰς ἕνα βουνὸν μεγάλον καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξέμου τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ ὁποῦ κα-

τε-

τεβαίνει ἀπὸ τ̃ οὐρανὸν ἀπὸ τ̃ Θεόν.

11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ φωστῆρας της μιᾶς λογῆς μὲ πέτραν πολύτιμον, ὡσὰν πέτραν ἴασπιν ὁποῦ φέγγει ὡσὰν κρυστάλλι,

12 Καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν· καὶ εἶχε δώδεκα πόρταις, καὶ εἰς τὲς πόρταις ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἀπάνω γεγραμμένα, τὰ ὁποῖα εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

13 Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς τρεῖς πόρταις, ἀπὸ τὸ μέρος τῆς βορρᾶ τρεῖς πόρταις, ἀπὸ τῆς Νότου τὸ μέρος τρεῖς πόρταις, ἀπὸ τὴν δύσιν, τρεῖς πόρταις.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θεμελίους, καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐλάλει μαζίμου, εἶχε μέτρον καλάμι χρυσοῦν διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὲς πόρταις αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχός της.

16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τόσον εἶναι τὸ μάκρος της, ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸ καλάμι, εἰς στάδια δώδεκα χιλιάδες, τὸ μάκρος καὶ τὸ πλάτος, καὶ τὸ ὕψος της ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρα πηχῶν μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγγέλου.

18 Καὶ τὸ μετόκτισμα τοῦ τείχους της, ἦτον ἴασπις· καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσίον καθαρὸν, μιᾶς λογῆς ὡσὰν ὑάλι καθαρόν.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἦταν μὲ κάθε λογῆς πέτραις πολύτιμαις στολισμένα· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἴασπις· τὸ δεύτερον σάπφειρος· τὸ τρίτον χαλκηδών· τὸ τέταρτον σμάραγδος.

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον σάρδιος· τὸ ἕβδομον χρυσόλιθος· τὸ ὄγδοον βήρυλλος· τὸ ἔνατον τοπάζιον· τὸ δέκατον χρυσόπρασος· τὸ ἑνδέκατον ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πόρταις, δώδεκα μαργαριτάρια, καὶ κάθε πόρτα ἦτον ἀπὸ ἕνα μαργαριτάρι· καὶ τὸ πλάτωμα τῆς πόλεως ἦτον χρυσάφι καθαρὸν, ὡσὰν ὑάλι διαφανές.

22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδα εἰς αὐτήν· διατὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ εἶναι ναὸς αὐτῆς, καὶ τὸ ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἐκείνη δὲν χρειάζεται τὸν ἥλιον, οὐδὲ τὴν σελήνην, διὰ νὰ τῆς φέγγουσι· διατὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τῆς φέγγει, καὶ ὁ λύχνος της εἶναι τὸ ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ὁποῦ σώζονται, θέλουσι περιπατήσει εἰς τὸ φῶς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμήν τους εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πόρταις της δὲν θέλουσι σφαλισθῆ τὴν ἡμέραν· διατὶ ἐκεῖ νύκτα δὲν θέλει εἶσθαι.

26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.

27 Καὶ κανένα πρᾶγμα μολυσμένον, ἢ σιχαμερὸν καὶ

ψεῦ-

ψεύτικον δὲν θέλει ἔμπῃ εἰς αὐτήν· ἀλλὰ μοναχὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΚΑΙ ἔδειξέ μου καθαρὸν ποταμὸν τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡσὰν κρύσταλλον, τὸ ὁποῖον ἔβγαινε ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου.

2 Εἰς τὴν μέσην τοῦ πλατώματος τῆς πόλεως, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἦτον δένδρον τῆς ζωῆς ὁποῦ κάμνει καρποὺς δώδεκα, καὶ κάθε ἕνα μῆνα ἀποδίδει τὸν καρπόν του. καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς ἰατρείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ οὐδένα ἀνάθεμα δὲν θέλει εἶσται πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου θέλει εἶσται εἰς αὐτήν· καὶ οἱ δοῦλοί του θέλουσι τὸν λατρεύσει.

4 Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει εἶσται, ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν τους.

5 Καὶ νύκτα δὲν θέλει εἶσται ἐκεῖ· καὶ δὲν χρειάζονται λύχνον οὐδὲ φῶς τοῦ ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς φωτίζει. καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ μοῦ εἶπεν, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν του νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ γένουσι γλίγορα.

7 Νὰ ὁποῦ ἔρχομαι γλίγορα· καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας ἐτούτου τοῦ βιβλίου.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ἐκεῖνος ὁποῦ εἶδα ἐτοῦτα, καὶ ἄκουσα. καὶ ὅταν τὰ ἄκουσα. καὶ τὰ εἶδα, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ὀμπροστὰ εἰς τὰ ποδάρια τοῦ ἀγγέλου ὁποῦ μοῦ ἔδειχνεν ἐτοῦτα.

9 Καὶ λέγει μου, ἔχε τὸν νοῦν σου μὴν τὸ κάμῃς. διατὶ εἶμαι σύνδουλός σου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἐκείνων ὁποῦ φυλάττουσι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου ἐτούτου· προσκύνησε τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει μου μὴν βουλώσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου ἐτούτου, ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι σιμά.

11 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδικᾶ ἂς ἀδικήσει ἀκόμι, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ λερώνει, ἂς λερωθεῖ ἀκόμι· καὶ ὁ δίκαιος, ἂς δικαιωθῇ ἀκόμι. καὶ ὁ ἅγιος ἂς ἁγιασθῇ ἀκόμι.

12 Καὶ νὰ ἔρχομαι γλίγορα· καὶ ἡ πλερωμή μου μαζί μου εἶναι, νὰ ἀποδώσω πάσα ἕνα καθὼς θέλει εἶσται τὸ ἔργον του.

13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

14 Καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουν τὲς παραγγελίαις του, διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐξουσία τους εἰς τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ νὰ ἔμπουσι, ἀπὸ ταῖς πόρταις εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἀμὴ οἱ σκύλοι, καὶ οἱ μάγοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶσα ἕνας ὁποῦ ἀγαπᾶ καὶ κάμνει τὸ ψέμα, θέλουσιν εἶσται ἔξω.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, νὰ σᾶς μαρτυ-

ῥήσῃ εἰς τὲς ἐκκλησίαις ἐτοῦτα·
ἐγὼ εἶμαι ἡ ῥίζα ϗ τὸ γένος
τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς
ϗ αὐγερινός.
17 Καὶ τὸ πνεῦμα ϗ ἡ νύμ-
φη λέγουσιν, ἔλα. ϗ ἐκεῖνος
ὁποῦ ἀκούει ἂς εἰπῆ, ἔλα. ϗ ἐ-
κεῖνος ὁποῦ διψᾷ ἂς ἔλθῃ, ϗ
ὅποιος θέλει ἂς παίρει τὸ ὕ-
δωρ τῆς ζωῆς χάρισμα.
18 Διατὶ μαρτυρῶ εἰς κάθε
ἄνθρωπον ὁποῦ ἀκούει τῶν λό-
γους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
ἐτούτου, ἐὰν κανένας προσθέσῃ
ἀπάνω εἰς ἐτοῦτα, ὁ Θεὸς θέλῃ
προσθέσει ἀπάνω του τὲς πληγαῖς
ὁποῦ εἶναι γεγραμμέναις εἰς τὸ
βιβλίον ἐτοῦτο.
19 Καὶ ἐὰν κανένας ὀυγάλῃ
ἀπὸ τῶν λόγους τοῦ βιβλίου τῆς
προφητείας ἐτούτης, θέλει ὀυ-
γάλει ὁ Θεὸς τὸ μέρος του ἀπὸ
τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, ϗ ἀπὸ τὴν
πόλιν τὴν ἁγίαν, ϗ ἀπ' ἐκεῖ-
να ὁποῦ εἶναι γραμμένα εἰς τὸ
βιβλίον ἐτοῦτο.
20 Ἐκεῖνος ὁποῦ μαρτυρᾷ
ἐτοῦτα, λέγει· ναὶ ἔρχομαι γλί-
γορα. ἀμήν. ναὶ, ἔρχου, Κύ-
ριε Ἰησοῦ.
21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας.

Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

Ἐδῶ σημειώνωμεν τὰ σφάλματα τῆς στάμπας.

Φύλλο 15. μέρος ά. ἀράδα 16. ἀντὶ τοῦ ἐφώνασαι, ἀναγίνωσκε ἐφώναζαν.

Φ. 16. μ. β'. ἀρ. 34. ἀντὶ θέλος, ἀναγ. τέλος.

Φ. 22. μ. ά. ἀρ. 24. ἀντὶ τὲ μήν, ἀναγ. τὸ νὰ μήν.

Καὶ μ. β'. ἀρ. 14. ἀντὶ ἐδῆ, ἀναγ. ἰδῆ.

Φ. 23. μ. β'. ἀρ. 7. ἀντὶ θημάτια, ἀναγ. δημάτια.

Καὶ ἀρ. 43. ἀντὶ ἐπῆγεν, ἀναγ. ἐπῆγαν.

Φ. 84. μ. β'. ἀρ. 41. ἀντὶ χευδοπροφῆται, ἀναγ. ψευδοπροφῆται.

Φ. 94. μ. ά. ἀρ. 4. ἀντὶ φρονεμάδα ἀναγ. φρονημάδα.

Φ. 95. μ. ά. ἀρ. 42. ἀντὶ τελειαθῆ, ἀναγ. τελειωθῆ.

Φ. 114. μ. β'. ἀρ. 46. ἀντὶ τὸ ἀρχισυναγώγι, ἀναγ. τῆς ἀρχισυνάγωγον.

Φ. 151. μ. ά. ἀρ. 10. ἀντὶ ἐνάπλω, ἀναγ. ἐνάπλω.

Φ. 190. μ. ά. ἀρ. 42. ἀντὶ σιμάτου, ἀναγ. σιμάτου.

Φ. 236. μ. ά. ἀρ. 14. ἀντὶ ἀνθρώπον, ἀναγ. ἀνθρώπων.

Φ. 275. μ. ά. ἀρ. 42. ἀντὶ δέλει, ἀναγ. θέλει.

Φ. 279. μ. β'. ἀρ. 22. ἀντὶ ἀποθαίνει, ἀναγ. ἀποθαίνει.

Φ. 299. μ. ά. ἀρ. 8. ἀντὶ ἐτοῦτο, ἀναγ. ἐτοῦτα.

Φ. 309. μ. ά. ἀρ. 39. ἀντὶ διμέσου, ἀναγ. διαμέσου.

Φ. 365. μ. ά. ἀρ. 6. ἀντὶ ἀντρόπατον, ἀναγ. ἀντρόπιαστον.

Φ. 384. μ. β'. ἀρ. 41. ἀντὶ ὡσεῖ, ἀναγ. ὡς ἤ.

Φ. 395. μ. β'. ἀρ. 6. ἀντὶ ἐβλάστησι, ἀναγ. ἐβλάστησε.

Φ. 403. μ. β'. ἀρ. 36. ἀντὶ κρίσιν, ἀναγ. εἰς κρίσιν.

Φ. 419. μ. β'. ἀρ. 25. ἀντὶ ὁμπροστάσου, ἀναγ. ὁμπροστάσου.